

Giới thiệu Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch

Truyện Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch của tác giả Mị Dạ Thủy Thảo với những mâu thuẫn quanh cuộc sống khó khăn của cô nàng Lạc U.

Cuộc sống vốn đã bon chen, lai vì những mâu thuẫn cực kỳ nhỏ mà cô bị cách ly ra khỏi cộng đồng này, bị coi như là thành phần ở tận cùng xã hội.

Nhưng tất cả thay đổi khi cô gặp một người, người này đã mang đến cho cô một trải nghiệm ở thế giới hoàn toàn mới lạ và có lẽ bớt đau khổ hơn những gì cô đã từng phải trải qua.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Sống lại mười năm trước.

Khi Lạc U tỉnh lại cảm thấy đầu cực kì đau đớn, loại cảm giác say đó làm cho cô vừa cảm thấy quen thuộc vừa căm ghét. Nhưng ngoại trừ cảm giác say rượu ở bên ngoài dường như còn nhiều hơn một thứ gì đó. Lạc U muốn đứng dậy nhưng cảm thấy toàn thân mình mệt mỏi, động cái nào cũng đều đau, mất công sức mở mắt ra cô mới phát hiện nơi này không phải nơi mà mình biết.

Trong phút chốc, Lạc U hốt hoảng, dường như đang suy nghĩ nơi này đến cùng là đâu, nhưng lập tức liền biểu lộ ra thái độ vô cùng kinh ngạc. Cô nhớ rất rõ ràng rằng mình bị người ta đẩy từ tòa nhà Kinh Hoa Đại Hạ cao tám mươi tám tầng, chẳng lẽ cô còn chưa chết?

“Tám mươi tám tầng”. Lạc U không nhận được lòng nhắc tới con số này. Nếu như từ trên cao như thế ngã xuống mà còn chưa có chết, cô thật sự cảm thấy rằng mình không còn là người.

- Chị Tiểu U, chị rốt cuộc tỉnh rồi, có chỗ nào không thoải mái sao, có cần tìm bác sĩ khám hay không?

Ngay lúc Lạc U kinh ngạc, một giọng nữ vừa quen thuộc vừa xa lạ vang lên. Lạc U đưa mắt nhìn tới, biểu hiện kinh ngạc trong nháy mắt bị che lấp.

- Cô còn dám xuất hiện trước mặt tôi, cô... .

Lạc U giọng nói lạnh như băng im bất đi, về mặt bị che lấp cũng trở nên cổ quái, không thể tưởng tượng nổi nhìn người phụ nữ trước mặt, có thể nói là một cô gái.

- Chị Tiểu U, chị đang nói gì vậy? Chị làm sao? Có phải là khó chịu hay không? Chị không cần lo lắng, bác sĩ nói chân trái của chị chỉ bị gãy xương, nghỉ ngơi mấy tháng liền có thể bình phục, sẽ không để lại di chứng về sau.

Người con gái an ủi, trong giọng nói biểu hiện rõ sự quan tâm. Chỉ là lời này nghe vào tai Lạc U làm cho cô có cảm giác cực kì trào phúng. Vào lúc này Lạc U thừa nhận Hứa Quỳnh thật sự quan tâm cô nhưng mười năm sau Hứa Quỳnh lại là một người lòng dạ độc ác làm cho cô không thể tiếp nhận sự quan tâm này.

Nhìn Hứa Quỳnh so với trong ấn tượng hình dáng còn non nớt rất nhiều, nhớ lại một màn này giống như đã từng quen biết, Lạc U mới phát hiện tình huống này thật kỳ lạ. Mười năm, cô đã từng ở trong mười năm trước bị tai nạn giao thông nhưng không quá mức nghiêm trọng chỉ là chân trái bị gãy xương. Khi tỉnh lại người cô nhìn thấy đầu tiên là Hứa Quỳnh, đồng thời cũng là người chăm sóc cô, cũng bởi vì tình cảnh đó cô mới dần dần tiếp nhận người bạn này. Cho đến khi Hứa Quỳnh quyến rũ vị hôn phu của mình, đồng thời cùng nam nhân chết tiết kia hợp mưu đối phó với cô, cô mới kinh ngạc phát hiện mình có mắt không trông khi đem người này làm bạn bè tốt.

Nếu như không phải có đầy đủ lí trí, hiện tại Lạc U hận không thể cầm lấy một con dao đưa tới trước mặt kết liễu Hứa Quỳnh. Có điều vào giờ phút này cô còn có chuyện quan trọng hơn muốn làm rõ.

- Hôm nay là ngày mấy?

Lạc U cố gắng để cho giọng nói của mình thật bình thường, lạnh lùng mang theo phong thái của một nữ hoàng kiêu ngạo, cao quý, chói mắt. Cho dù nằm trên giường bệnh cũng làm cho người ta có cảm giác vô cùng áp lực.

Hứa Quỳnh nhỏ nhẹ lui về sau một bước, có phần lấy lòng nói rằng: “Chị làm sao không nhớ rõ vậy, ngày hôm qua là sinh nhật của chị, hôm nay là ngày 23 tháng 11. Hôm qua chị uống nhiều như vậy còn đòi tự mình lái xe làm cho mọi người thật khiếp sợ nhưng cũng may không có chuyện gì lớn nếu không anh Tiểu Phong có thể lo lắng muốn chết rồi.”

Nghe được ba chữ anh Tiểu Phong sắc mặt Lạc U thêm vài phần khó coi, trong ánh mắt phần hận, về mặt gần như không nhận được biểu hiện ra. May mà cô luôn luôn không chế tốt tâm tình của mình, chỉ nhàn nhạt đáp một tiếng.

Bên ngoài Lạc U biểu hiện rất lạnh lùng, Hứa Quỳnh cũng không có hoài nghi nhiều. Vị tiểu công chúa Lạc gia Lạc U này luôn luôn đều như thế, lạnh

nhật, bá đạo, mạnh mẽ. Mọi người đều tôn thờ đưa cô làm công chúa, nơi này còn dám nói thêm cái gì. Nhưng trên thực tế, vào giờ phút này trong lòng cô vô cùng không bình tĩnh, cô nhớ tai nạn giao thông mười năm trước cũng chính là ngày sinh nhật của mình, tình cảnh ấy đều giống nhau. Sau đó suy nghĩ cẩn thận, Lạc U không khỏi suy đoán ra một kết luận vô cùng kinh người.

Cô chết rồi nhưng cũng không có chết, không biết bởi vì nguyên nhân gì cô trở lại mười năm về trước, khoảng thời gian mà mình vừa yêu vừa hận, tất cả chỉ vừa mới bắt đầu.

- Chị Tiểu U chị không sao chứ, có chỗ nào khó chịu hay không, có đói bụng không em sẽ đi mua cho chị ít đồ ăn.

Hứa Quỳnh nhìn Lạc U không nói lời nào có chút bất an hỏi, tuy rằng giọng nói tận lực quan tâm nhưng đã trải qua một đời Lạc U có thể nghe ra trong đó có mùi vị nhỉnh nọt. Hóa ra cái gọi là bạn tốt cũng chỉ là một người nhỉnh nọt mà thôi, thật sự đáng thương cho chính mình vậy mà cảm thấy Hứa Quỳnh đơn thuần, nhìn lắm nhiều năm như vậy.

- Không có chuyện gì, em trở về đi.

Lạc U muốn báo thù, cô không có quên chính mình trước khi chết đã nói qua những câu nói kia nhưng vào giờ phút này cô cảm thấy rất mệt mỏi, đầu và toàn thân đau đớn. Vừa chết lại vừa trùng sinh, mọi thứ đều có chút mê man, trước hết cô vẫn nên yên tĩnh nghiêm túc suy nghĩ lại.

- Chị Tiểu U đây là điện thoại di động của chị, em vốn là muốn liên lạc với người nhà chị nhưng điện thoại có mất mã, em không có cách nào liên lạc được. Nếu không thì em sẽ chờ người nhà của chị đến, chị bị tổn thương ở chân, hành động không tiện, em định sẽ ở lại chăm sóc chị.

Hứa Quỳnh trao điện thoại di động cho Lạc U, nói với vẻ mặt có chút lấy lòng.

- Không cần, chị sẽ liên hệ, em đi đi, đừng quấy rầy chị nghỉ ngơi.

Lạc U tiếp nhận điện thoại nhưng không có ý tứ gọi, trái lại giọng nói lạnh thêm hai phần, nhìn Hứa Quỳnh bằng ánh mắt lạnh lẽo làm cho Hứa Quỳnh căn bản không dám nói thêm câu gì, nói câu tạm biệt rồi nhanh chóng rời đi. Đi xa phòng bệnh rồi mới dám thở hắt.

Cho dù mười năm trước Lạc U chỉ có mười lăm tuổi nhưng loại khí chất cao quý của nữ hoàng kia cũng không phải người bình thường có thể so sánh được. Huống chi lúc Lạc U hai mươi lăm tuổi, nếu không có xảy ra chuyện phản bội kia, Lạc U hoàn toàn xứng đáng là nữ hoàng của kinh đô, phong hoa tuyệt đại không gì sánh kịp.

Lạc gia là một đại gia tộc, bốn đời đều giống nhau, quân chính thương hắc đều trải qua. Lạc U hoàn toàn xứng đáng là một thiên kim thế gia, toàn bộ Trung Quốc cùng cô so sánh không đủ mười vị tiểu thư. Chính là tuổi của cô so với vài người lớn tuổi hơn, những người trong phạm vi ấy cũng sẽ tôn trọng gọi cô một tiếng chị Tiểu U. Thân phận Lạc U đặt tại nơi đó, làm cho những người khác không phải không cúi đầu.

Hứa Quỳnh sau khi rời đi, Lạc U cũng không có liên lạc với người nhà, mà là một bên vừa ngắm nghía điện thoại một bên vừa suy nghĩ, trên điện thoại biểu hiện ngày đã chứng thực suy đoán của cô. Quả nhiên, cô đã trở về mười năm trước, chuyện như vậy làm Lạc U nghi hoặc, mê man một chút nhưng nhiều hơn là sự hưng phấn. Cô vốn không phải là một người yên ổn, tính tình cũng không phải là tốt, người đắc tội với cô cũng sẽ không có kết quả tốt. Huống chi làm cô trở nên thâm trầm vậy, cô tuyệt đối sẽ không buông tha.

Lạc U nghĩ đến những sự việc trước khi chết mình đã trải qua, vị hôn phu Trịnh Nghị Phong với người bạn tốt Hứa Quỳnh cùng nhau phản bội, gia tộc bị các thế lực chen ép đến nguy cấp, một đám bạn bè xung quanh không người nào đồng ý cứu viện, bản thân cô một ít tin tức cũng bị người ác ý bôi đen. Kiếp trước, cô ở trong thế giới giải trí, gia thế, tướng mạo, thực lực đều có cả. Vốn là thuận buồm xuôi gió, cho dù ở trên quốc tế cũng có chút ít danh tiếng nhưng cuối cùng bởi vì các loại scandal mà làm cho sứt đầu mẻ trán. Cuối cùng bị tên chết tiệt Trịnh Nghị Phong tự tay đẩy từ tòa nhà Kinh Hoa Đại Hạ rơi xuống, tất cả làm cho cô phần hận không dứt. Nhưng mà nghĩ đến tình cảnh trước khi chết, lại một lần nữa không tránh khỏi nghĩ đến người đàn ông kia cũng đồng thời theo cô nhảy xuống.

Diệp Văn Thần, kiếp trước bị cô kêu là nam nhân biến thái hơn mười năm, bị cô căm ghét đến trong xương, bị cô bắt nạt chửi rủa, thậm chí là chen ép. Tuy rằng ở trong vòng nhất lưu đại thiếu cũng bị cô bắt nạt đến mức thâm, cô còn công khai tuyên bố nơi mà cô xuất hiện không cho phép Diệp Văn Thần ở đó. Hơn nữa bởi vì có liên quan đến cô, bạn bè của Diệp Văn Thần rất ít, mọi người đều bài xích hắn, cuộc sống của một vị đại thiếu gia như hắn quả là thâm.

Ngay cả cô cũng không hiểu tại sao mình lại đối xử với Diệp Văn Thần như vậy, cho dù bây giờ nghĩ lại, Lạc U cảm thấy mình làm cũng không phải là quá đáng, bởi vì người đàn ông này thật là có chút biến thái.

Lạc gia cùng Diệp gia xem như là quan hệ nhiều đời, dù sao phạm vi lớn như vậy ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy. Dù sao thân phận của người lớn gần giống nhau, đám con nít đều xấp xỉ tuổi nhau, như vậy tự nhiên cũng cùng nhau. Mà cô cùng Diệp Văn Thần tuy rằng cách biệt hai tuổi, nhưng từ lúc bắt đầu tiểu học là bạn cùng lớp.

Lạc U rất thông minh nhưng cũng không có dự định nhảy lớp, sở dĩ học cùng lớp là do Diệp Văn Thần có vấn đề, rõ ràng lớn hơn Lạc U hai tuổi nhưng vẫn lưu ban chờ Lạc U. Sau đó trong sáu năm học tiểu học đi theo Lạc U như hình với bóng, quả thực chính là tiểu tùy tùng theo sát cô.

Lúc đó Lạc U thật hài lòng với tiểu tùy tùng này, gia thế, bối cảnh cùng cô không phân cao thấp, đáng về cũng đẹp trai, tuy rằng lưu ban nhưng rất thông minh không giống như người bình thường, chương trình sơ trung đều tự học. Hơn nữa ngày thường trước mặt cô đều chăm sóc chu đáo, giúp cô cầm cặp sách, làm bài tập, quét tước vệ sinh lớp học giúp cô, chuẩn bị cơm trưa. Hễ là có thể vì cô đều làm, làm cho cô thỏa mãn không thôi, hai gia đình còn nói đùa bọn họ là thanh mai trúc mã, thiếu một chút liền định cho bọn họ hôn ước.

Thế nhưng vào một ngày nào đó tình huống như vậy xảy ra có chút biến hóa, đó là vào thời điểm mừng hai (Tết nguyên tiêu + Lễ tình nhân), cô cùng Diệp Văn Thần vẫn là bạn học cùng lớp, hơn nữa còn ngồi cùng bàn. Tuy rằng cô lúc ấy chỉ hơn mười tuổi nhưng đã được công nhận là hoa khôi của trường, rất nhiều bạn trai đều đưa thư tình cho cô. Cô đương nhiên sẽ không nhận những thứ như vậy nhưng cũng không từ chối quá khó coi, chỉ là hồ hững hờ đi qua, chưa bao giờ đem chuyện như vậy để trong lòng.

Thế nhưng cô không để ý không có nghĩa là người khác không để ý, cô không hiểu rõ tình huống đó nhưng Diệp Văn Thần lại lặng lẽ làm rất nhiều chuyện. Đặc biệt là mừng hai năm đó bị cô tại chỗ bắt gặp được....

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Câu chuyện trong rừng cây.

Sự tình xảy ra trong rừng cây nhỏ của vườn trường, rừng cây này là nơi không ai quản lý, hút thuốc, đánh nhau, nói chuyện yêu đương, hề là có việc vượt quá giới hạn đều xảy ra ở đây chỉ cần không quá phận quá đáng, trường sẽ không cử người đến quản. Ngày thường, Lạc U đều không yêu thích những nơi như thế này, cô có bệnh thích sạch sẽ cường độ thấp, trên thân thể lúc nào cũng tràn đầy sức sống, cô không thích môi trường dơ bẩn, bừa bãi. Đối với thuốc lá, rượu bia lại càng căm ghét, vì lẽ đó đường như cô chưa bao giờ đến rừng cây này.

Tuy vậy có rất nhiều chuyện đều ngoài ý muốn, lúc đó Lạc U cũng không có ý gần mảnh rừng kia. Vốn là sau khi tan học cô muốn trực tiếp về nhà, tiểu tùy tùng Diệp Văn Thần như trước đưa cô lên xe của cô nhưng xe mở không lâu, cô liền phát hiện điện thoại của mình bỏ quên trong phòng học lúc đó liền đi lấy. Ngay khi cô lấy điện thoại xong chuẩn bị về nhà, lại đột nhiên thấy Diệp Văn Thần cùng một đám người hướng về rừng cây nhỏ mà đi.

Lạc U có bệnh thích sạch sẽ, vì liên quan đến tiểu tùy tùng Diệp Văn Thần cũng có chút ít sạch sẽ. Uống rượu, hút thuốc đương nhiên là không cho phép, đánh nhau cũng bị Lạc U cấm, cho nên lúc này Lạc U rất tức giận liền đi theo. Cô muốn nhìn một chút tiểu tùy tùng rất hay nghe lời sau của cô đã làm những gì.

Cô đứng sau rừng cây nhìn những việc làm của Diệp Văn Thần rất là rõ ràng. Diệp Văn Thần mang theo một đám người bao vây một nam sinh có chút quen mặt, nam sinh kia chính là học sinh của lớp bên cạnh. Sở dĩ có chút quen mặt là bởi vì trước đây không lâu cô nhận được một lá thư tình của người này. Diệp Văn Thần đầu tiên kêu người đem nam sinh này đánh một trận, sau đó giọng nói lạnh lẽo liền uy hiếp.

- Lạc U không phải người mà mày có thể yêu thích, mày cũng không xứng viết thư tình cho cô ấy, nếu như để tao phát hiện mày còn mơ mộng hão huyền, tao nhất định để mày hối hận khi đến trường.

Lạc U từ trước đến nay chưa gặp qua Diệp Văn Thần hung ác lãnh khốc như thế, một mặt cô cảm giác như bị lừa dối, sau đó là cực kỳ phẫn nộ. Cô vẫn tưởng Diệp Văn Thần là một tiểu tùy tùng ngoan ngoãn, hiểu chuyện, quan tâm nhưng hiện tại sau lưng cô tiểu tùy tùng làm ra những chuyện như vậy. Uy hiếp, đánh đập người theo đuổi cô, hèn dựa vào cái gì mà làm như thế?

Lạc U rời khỏi thân cây ngăn Diệp Văn Thần lại, Diệp Văn Thần có chút kinh hoàng nhìn chăm chú, cô giương tay liền đánh Diệp Văn Thần một cái tát, sau đó giọng điệu vô cùng lãnh khốc nói: “Diệp Văn Thần anh dựa vào cái gì mà đi quản việc của tôi, anh có phải cũng thích tôi? Anh rốt cuộc là cái gì chứ, chỉ là một đứa con riêng thôi. Nếu như không phải tôi cho anh đi theo tôi, anh xách giày cho tôi cũng không xứng.”

Lạc U kiêu ngạo cũng do được nuông chiều từ bé, không có người nào làm trái ý nguyện của cô, cũng không có người nào xem được ở trong mắt cô. Ngoại trừ gia thế bất thường không ai bằng, cô còn thông minh vượt qua những người bình thường. Mặc dù nói những chuyện cô gặp qua không bao giờ quên được có chút khoa trương nhưng từ nhỏ đến lớn bất luận là thi cái gì cô đều đứng thứ nhất, như vậy cô có cũng có đầy đủ vốn để kiêu ngạo. Cho nên cô không có đem người nào để trong mắt, cho dù Diệp Văn Thần cũng như thế.

Thực ra bây giờ suy nghĩ một chút, chính mình vào lúc ấy thật ngây thơ. Chính mình tài giỏi thì làm được cái gì, cô có thể dễ dàng học được bất cứ thứ gì, có thể ung dung lấy được ba bốn học vị nhưng cô vẫn không có cách nào nhìn thấu được lòng người. Người thật lòng thật dạ luôn đối tốt với cô lại bị cô nặng hơn mười năm, những suy nghĩ đều quan tâm đến cô, thực sự là có chút buồn.

Chuyện xảy ra trong rừng cây nhỏ làm Lạc U rất tức giận nhưng cũng không phải là nguyên nhân để Lạc U xem Diệp Văn Thần là một người đàn ông biến thái. Chính mình mắng Diệp Văn Thần cô cũng cảm thấy thật khó nghe, vốn tưởng rằng Diệp Văn Thần sẽ tức giận nhưng không nghĩ tới phản ứng đầu tiên của hắn là xin lỗi cô.

- Xin lỗi, tôi sai rồi. Nếu như em không thích tôi làm như vậy, sau này tôi sẽ không bao giờ làm. Tôi xin thề, em đừng có tức giận được hay không, tôi thực sự sẽ không làm những việc như thế này nữa.

Bây giờ Lạc U vẫn còn nhớ tới lúc đó Diệp Văn Thần mang về mặt lo sợ cầu xin cô. Nếu như hiện tại, cô có thể sẽ cảm thấy cảm động, dù sao đã trải qua nhiều chuyện như vậy cô cũng học được cách quý trọng tình cảm. Nhưng khi đó cô chỉ cảm thấy người đàn ông này không có khí phách, thậm chí còn xem thường. Dù sao lúc ấy người nịnh hót cô có quá nhiều.

Trong lòng Lạc U xem thường, biểu hiện càng trở nên kiêu ngạo, giương tay chính là một cái tát vào má Diệp Văn Thần, sau đó liền xoay người muốn rời khỏi. Thực ra lúc đó cô cũng không có tức giận như vậy. Nếu như không có chuyện sau đó thì qua mấy ngày cô cũng sẽ tha thứ cho Diệp Văn Thần. Dù sao tiểu tùy tùng này cũng làm cho cô tương đối hài lòng. Nhưng mà sự tình sau đó làm cho mối quan hệ của Lạc U và Diệp Văn Thần đi tới một con đường khác.

Diệp Văn Thần cho rằng Lạc U muốn rời khỏi. Thậm chí còn cho rằng Lạc U sẽ không bao giờ tha thứ cho mình. Trong lúc sợ hãi không nghĩ ngợi nhiều, đưa tay liền kéo Lạc U quay lại. Lạc U bị kéo bất ngờ không có đứng vững, lập tức muốn ngã. Diệp Văn Thần phản xạ nhanh nhẹn liền ôm Lạc U vào trong lòng, kết quả là hai người đồng thời ngã trên mặt đất, Diệp Văn Thần ở dưới, Lạc U ở trên.

Lạc U rất tức giận, phản xạ đầu tiên là giãy dụa muốn đứng dậy nhưng trong quá trình giãy dụa, Lạc U đột nhiên phát hiện một sự việc làm cô vô cùng căm ghét. Cô nằm dưới thân đàn ông dĩ nhiên có phản ứng, cái vật cứng nóng rực kia dán thật chặt trên đùi của cô.

- Anh là người biến thái sao? Vào lúc này lại còn động dục. Diệp Văn Thần, anh đi chết đi.

Lạc U then quá thành giận, lúc nói chuyện đồng thời đưa chân lên đạp chỗ đó của Diệp Văn Thần. Sắc mặt của Diệp Văn Thần liền trắng bệch, cả người cuộn tròn trên đất, chặt vật không nói được.

Từ nhỏ Lạc U được học một ít võ thuật, một chân này dùng đến mười phần sức mạnh. Mãi cho đến khi cô rời đi, Diệp Văn Thần cũng không có thở gấp, cũng không nói thêm lời gì.

Sự kiện kia qua đi, ngày thứ hai trước mặt bạn học cả lớp Lạc U đem Diệp Văn Thần từ vị trí ngồi cạnh mình xuống góc bên trong lớp học. Đồng thời vô cùng hung hăng buông lời, nếu như Diệp Văn Thần không muốn ngồi ở chỗ đó thì cút ra khỏi lớp này.

Sau đó Diệp Văn Thần tìm cô nhiều lần để giải thích nhưng mỗi lần không phải là cô đánh thì cũng là mắng chửi hần, ra tay càng ngày càng nặng, tiếng mắng chửi càng ngày càng khó nghe. Căn bản cũng không cho Diệp Văn Thần có bất kì cơ hội để giải thích, dần dần Diệp Văn Thần cũng trở nên im lặng, chỉ có thể nhìn cô từ xa.

Trong mười năm đó, Lạc U vẫn không thể tha thứ cho Diệp Văn Thần. Mỗi lần nhắc tới hần đều thay bằng từ biến thái, hoàn toàn đem hần xua đuổi trong phạm vi của cô. Mãi cho đến khi Lạc gia có chuyện, cô mới một lần nữa nhìn thẳng vào sự tồn tại của người đàn ông này.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Nàng đều mưu tính tất cả.

Lạc U hai mươi lăm tuổi, gia thế cường đại, dung mạo xinh đẹp, tài hoa hơn người, toàn bộ xã hội thượng lưu đều công nhận cô là đệ nhất công chúa, trong thế giới giải trí hoàn toàn xứng đáng là một nữ hoàng. Vào lúc ấy, cô cho rằng đời này cô và Diệp Văn Thần sẽ không có bất cứ quan hệ gì nhưng ở trong một lúc tất cả những thứ này đều thay đổi.

Lạc gia thất thế, bạn bè xa lánh, các loại scandal liên quan đến cô một đêm bay đầy trời. Nói cô là dựa vào gia thế hạng nhất, nói cô cuộc sống riêng hỗn loạn, vị hôn phu chết tiết kia nhân cơ hội giải trừ hôn ước với cô, bạn thân trở thành vị hôn phu mới của hần. Tất cả những chuyện như vậy đột nhiên phát sinh, làm cho Lạc U một chút thời gian phản ứng cũng không có, cô như từ đàn thần (đàn tề thần linh) rơi xuống.

Kỳ thực ngay cả như vậy Lạc U cũng không tuyệt vọng, cô không phải là bình hoa, cũng không phải là dựa vào bề ngoài của nữ nhân để kiếm sống. Lạc gia tuy rằng thất thế, những người thường ngày vẫn gọi là bạn bè càng bỏ đá xuống giếng nhưng cô cũng có đầy đủ năng lực để đứng dậy một lần nữa. Chỉ là không nghĩ đến, tên vị hôn phu kia lại đem cô từ trên lầu đẩy xuống.

Trước đây không lâu Lạc U chết, cô cũng biết một ít tin tức, Diệp Văn Thần dùng hết tất cả các phương pháp để cứu Lạc gia, vì cô làm rất nhiều chuyện. Diệp gia mặc dù là thế gia nhà giàu nhưng Diệp Văn Thần là một đứa con riêng không được sủng ái. Sau khi quan hệ với Lạc U xấu đi, càng không có ai chú ý đến sự tồn tại của hần, chính là ở Diệp gia cũng bị nhiều chèn ép. Nhưng Diệp Văn Thần không phải là một người bình thường, hần dựa vào thủ đoạn cường hãn cùng đầu óc khôn khéo, dựa vào chính mình tạo dựng sự nghiệp. Lão đại của hắc đạo, thương gia thành công, tài sản của hần liệt kê ra cũng là một con số lớn nhưng vì trợ giúp Lạc gia chính mình suýt nữa thì bị phá sản. Sau đó không chút do dự theo Lạc U từ toà nhà cao tầng nhảy xuống.

Lần thứ hai nghĩ đến quá khứ trước kia, tâm tình không khỏi trở nên trầm trọng. Cô không có chết mà lại trở về mười năm trước, cô bây giờ mười lăm tuổi mới vừa bước vào cao học. Diệp Văn Thần với cô vẫn là bạn cùng lớp, mà cái tên Trịnh Nghị Phong chết tiết kia cùng Hứa Quỳnh đều là bạn cùng lớp với cô. Chỉ là vào lúc này Trịnh Nghị Phong cũng chỉ là một người theo đuổi Lạc U, tuy rằng thân phận gia thế rất đáng gờm, nhưng cũng không được Lạc U nhìn ở trong mắt.

Vì sao Lạc U cùng Trịnh Nghị Phong đính hôn? Kỳ thực cũng không phải cô yêu thích người đàn ông này, chỉ là cô ở cái tuổi đó, Trịnh Nghị Phong lại theo đuổi cô hơn mười năm. Thân phận, gia thế của cả hai đều khá tương xứng, các trường bối đều cảm thấy thích hợp. Sau khi suy nghĩ cô liền đáp ứng rồi đính hôn nhưng không ngờ những thứ này đều là âm mưu. Trịnh Nghị Phong với Trịnh gia liên hợp với các đại gia tộc lớn khác chèn ép Lạc gia, quan hệ thông gia với Lạc gia đều do Trịnh gia dùng thủ đoạn làm tan rã. Bây giờ nghĩ lại tất cả đều cảm thấy có chút buồn cười.

Nhưng vào lúc này điện thoại đột nhiên rung lên, Lạc U liếc nhìn màn hình điện thoại, vẻ mặt trở nên cổ quái. Người gọi là Diệp Văn Thần, người đàn ông làm cho cô có cảm giác phức tạp nhất. Nếu nói là căm ghét, sau khi trải qua sinh tử cô sao có thể hung ác đối với người đàn ông vì cô mà hi sinh hết thảy. Nhưng nếu nói là yêu thích, Lạc U cũng cảm thấy không quá thực tế. Dù sao căm ghét nhiều năm như vậy cũng không phải bởi vì đối phương trả giá bao nhiêu thì nhất định sẽ chuyển thành yêu thích.

Hiếm thấy Lạc U do dự trong chốc lát, liền nhấc điện thoại. Cô nhớ tới một đời trước, cô không có nghe cuộc gọi này. Nhưng hiện tại cô sống lại, tất cả đều thay đổi, kết quả bi thảm vẫn nên để cho những người kia.

- Tôi là Lạc U.

Điện thoại được kết nối hai giây sau đó, Lạc U cố gắng để giọng nói mình thật bình thản nói.

Phía bên kia dường như sững sờ giây lát mới phản ứng được, giọng nói rõ ràng lo lắng không yên, vội vã nói rằng: “Em, em không sao rồi? Tôi nghe nói em xảy ra tai nạn giao thông, em không có chuyện gì là tốt rồi. Tôi không quấy rầy em nghỉ ngơi, tạm biệt.”

Âm thanh của Diệp Văn Thần rất có sức hút, mặc dù có chút bất an nhưng vẫn lộ ra sự ôn nhu. Lạc U nghe được trong tai vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Không ngoài ý muốn của Lạc U, Diệp Văn Thần vẫn phản ứng như thế này. Người đàn ông này trước mặt người ngoài đều mang dáng vẻ lạnh lùng, trong hắc đạo thì thủ đoạn tàn nhẫn, lãnh khốc vô tình. Nhưng bất kể là lúc nào ở trước mặt cô, người đàn ông này đều cư xử không giống như thế.

Lạc U không có cúp điện thoại mà một đầu dây khác người đàn ông nói tạm biệt cũng không có cắt đứt. Trong lúc đó hai người đều trầm mặc, Lạc U đang suy nghĩ chuyện khác nên trong lúc nhất thời quên phản ứng. Mà Diệp Văn Thần lại cẩn thận cảm thụ loại cảm giác kì diệu này, bất cứ lúc nào hắn cũng chưa từng chủ động cắt đứt trò chuyện với Lạc U, lúc trước không có, hiện tại lại càng không. Đối với hắn mà nói, Lạc U đồng ý nói chuyện với hắn cũng là một việc vô cùng hiếm thấy.

Qua nửa phút, Diệp Văn Thần không nhận được liền mở miệng nói: “Tiểu U, em... em có khoẻ không?”

Kỳ thực lúc này Diệp Văn Thần đang nghĩ, Lạc U có phải đem điện thoại ném qua một bên rồi không, chỉ là quên tắt cuộc gọi thôi. Nhưng ngay cả như vậy, Diệp Văn Thần vẫn không nở tắt, hắn rất muốn nghe giọng nói của Lạc U. Ngoại trừ mắng hắn, Lạc U đã lâu không nói chuyện với hắn.

- Tôi không được tốt, chân trái gãy xương đang nằm ở bệnh viện, không ai chăm sóc.

Lạc U suy nghĩ một chút mới bình thản trả lời. Cô trước khi chết đã từng nói, cô nhất định sẽ báo đáp người đàn ông này, mà hiện tại cô sống lại cũng nên tuân thủ lời hứa kia. Đối với Diệp Văn Thần, Lạc U cũng biết rõ rằng đối phương muốn chính là cái gì. Người này tâm tâm niệm niệm cũng chỉ có cô, cô có thể không cho hắn được tình yêu nhưng ở phương diện khác cô cũng sẽ không quá keo kiệt. Mà bước đầu tiên chính là cho phép hắn tới gần mình.

Đầu dây bên kia nhất thời trầm mặc, đối phương dường như đang suy nghĩ ý nghĩa thật sự câu nói của Lạc U. Lạc U là thiên tài thông minh cực cao, tương tự Diệp Văn Thần cũng là tinh anh trong tinh anh. Nếu như ám chỉ như vậy hắn còn chưa rõ, như vậy cũng sẽ không lẫn lộn được trong cuộc đời nhưng Diệp Văn Thần căn bản không tin tưởng được suy đoán của chính mình.

- Lời này của em là có ý gì?

Giọng nói của Diệp Văn Thần có chút run, bên trong giọng dường như còn mang theo một tia ghen ngào. Ý tứ của Tiểu U đúng là như hắn tưởng tượng sao? Thế nhưng làm sao có khả năng. Cô căm ghét chính mình như vậy, làm sao có thể cho phép mình tiếp cận cô?

- Bệnh viện Kinh Cửu, phòng bệnh tự mình tra đi. Nếu như trong vòng một tiếng anh không đến, vậy cũng đừng xuất hiện trước mặt tôi nữa.

Cắt lời Lạc U liền cúp điện thoại, tuy rằng giọng nói vẫn lạnh nhạt nhưng khoé miệng vẫn mang theo nụ cười nhàn nhạt. Kiếp trước bị tai nạn giao thông cô là chủ động gọi điện thoại kêu người hầu đến chăm sóc. Còn Lạc gia, người thân đều không có ai rảnh rỗi, xem như là đến nhìn cô cũng không thể chăm sóc cô. Nhưng đời này, tất cả đều không giống nhau, thiếu nợ cô đến cùng thì cũng phải trả. Còn cô nợ, cô cũng sẽ cố gắng trả lại nhưng cho đến giờ phương thức cụ thể ra sao cô vẫn còn phải tính toán.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Xem như là tha thứ có phải hay không?

Lúc Diệp Văn Thần xuất hiện trước mặt Lạc U, thời gian chỉ trôi qua 30 phút, nhưng cho dù thời gian đầy đủ Diệp Văn Thần vẫn mò hôi đàm địa, đáng về thờ hồng hộc.

- Tiểu U.

Diệp Văn Thần đi vào phòng bệnh, kêu một tiếng nhẹ nhàng, nhưng đứng cạnh cửa chứ không có bước tới gần.

Không phải không muốn tới gần mà là không dám. Cho đến tận bây giờ hắn cũng không xác định được vì sao Lạc U lại cho hắn đến đây. Hắn tuyệt đối không cho rằng Lạc U không có người chăm sóc mới tìm đến chính mình. Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có một khả năng, chính là tâm tình của Lạc U không tốt, có lẽ muốn tìm mình để trút giận.

Mặc cho đánh, mắng, đây là tình trạng mà Diệp Văn Thần ở trước mặt Lạc U hai năm qua. Hắn không sợ đau, cũng không sợ bị nhục nhã nhưng hắn sợ ánh mắt căm ghét và lạnh lẽo của Lạc U, làm cho hắn có cảm giác muốn nghẹt thở. Huống chi, so với thống khổ của chính mình, Diệp Văn Thần càng thêm không muốn bởi vì mình mà làm hỏng tâm tình của Lạc U. Cũng là sau đó Diệp Văn Thần rất ít chủ động tìm Lạc U, chỉ là ở trong bóng tối im lặng nhìn Lạc U.

Lúc Diệp Văn Thần sáu tuổi nhìn Lạc U bốn tuổi, vào lúc ấy hắn đã mang một loại bệnh gọi là độc “Lạc U”. Mà loại chất độc này phản ứng cũng càng ngày càng kịch liệt. Mà lúc đó hắn cũng không biết yêu thích là cái gì, hắn liền thích đưa bé quá mức tình xảo tên Lạc U này. Vì Lạc U mà đợi hai năm sau mới đi học. Sau đó hắn ở bên cạnh Lạc U, vì Lạc U hắn có thể làm tất cả, cũng chỉ có thể làm Lạc U vui vẻ.

Lúc này Lạc U đang nhìn Diệp Văn Thần. Trong ấn tượng mười năm trước, Diệp Văn Thần một điểm cũng không thay đổi. Chỉ có mười bảy tuổi mà người Diệp Văn Thần đã cao đến 1m80, hắn mày kiếm mắt sao, sống mũi cao thẳng, môi mỏng khe khẽ lại lộ ra vẻ quyến rũ. Chẳng trách lại có nhiều cô gái thích hắn, thực sự hình dáng này quá mức mê hoặc, bởi vì lúc trước cô căm ghét mới không có để ý tới.

- Ta đói.

Lạc u nhìn Diệp Văn Thần, giọng điệu tự nhiên nói.

Diệp Văn Thần sững sốt một chút mới phản ứng được, có chút sững sờ nói rằng : “Vậy tôi đi mua cho em”

Diệp Văn Thần nói xong liền chạy ra ngoài phòng bệnh nhưng sau một phút liền trở lại, có chút xấu hổ hỏi : “Tiểu U, em muốn ăn gì ?”

Lạc U có chút buồn cười, người đàn ông trước mặt này hơi đỏ mặt vì xấu hổ làm cho Lạc U cảm thấy thật đáng yêu. Cô thật sự rất nghi ngờ tại sao trước đây mình lại chán ghét người đàn ông này như vậy.

- Ăn cháo đi, gần trường học có chỗ bán đó.

- Cháo tổ yến hay cháo nấm hương ? Lại thêm vài món nữa, em bị thương, cần ăn nhiều một chút mới có nhiều dinh dưỡng.

Không cần Lạc U nói tên Diệp Văn Thần liền biết Lạc U nói là nhà hàng nào. Đối với khẩu vị của Lạc U, Diệp Văn Thần không thể không quen thuộc hơn được. Liên quan đến Lạc U dù là một dấu vết nhỏ hắn cũng không bao giờ quên.

- Cháo nấm hương đi, còn lại chính anh tự sắp xếp.

- Được, vậy tôi đi đây.

Diệp Văn Thần cẩn thận đóng kỹ cửa, liền vội vã chạy ra bệnh viện. Hắn dùng thời gian nửa giờ từ trường học để chạy đến bệnh viện, Lạc U nói câu thứ hai liền quay lại chỗ trường học. Thậm chí không hề nghĩ đến tại sao Lạc U không nói sớm là muốn ăn cháo ở gần trường, chỉ nghĩ đến Lạc U thích ăn cái gì. Hi vọng mình mua nhanh một chút, không thể để Lạc U đói bụng.

Lần thứ hai trong phòng bệnh còn một mình Lạc U nhưng Lạc U cảm thấy phòng bệnh dường như ấm áp hẳn lên, khoe miệng hiện lên một nụ cười rung động lòng người. Tuy rằng bị thương nhưng tâm tình lại tốt đến kì lạ. Việc nặng một đời, lần thứ hai nhìn thấy nam nhân gốc rễ này, tâm tình không giống nhau, Lạc U cảm thấy thế giới này thật tốt đẹp biết bao.

Lúc trở về Diệp Văn Thần đầu đầy mồ hôi, dáng vẻ thờ hồng hộc như lúc ban đầu. Trong tay mang theo một đồng hồ ăn bày ra trước mặt Lạc U, sau đó mới cẩn thận từng li từng tí hỏi : “Tiểu U, tôi đâu em ngồi dậy ăn thức ăn được chứ ?”

Lạc U nằm ở trên giường nhìn Diệp Văn Thần bận rộn. Nghe Diệp Văn Thần hỏi như thế liền khe khẽ gật đầu. Cô không thích người khác đụng chạm đến mình, dù là cha mẹ cũng như thế. Diệp Văn Thần đương nhiên cũng biết thói quen của cô nhưng lúc nhìn thấy Lạc U đáp ứng, Diệp Văn Thần vui vẻ đến mức muốn nhảy lên.

Rất nhiều người lúc mất đi mới biết quý trọng, cho dù Diệp Văn Thần quý trọng từng li từng tí thời gian ở bên Lạc U nhưng khi hắn bị Lạc U bài xích mới biết thì ra bị Lạc U căm ghét lại đau khổ như vậy.

Diệp Văn Thần tay run run, cẩn thận đem Lạc U ngồi dậy, sau đó mới điều chỉnh vị trí thích hợp của bàn ăn để lạc U chỉ cần đưa tay liền có thể gấp nhiều món ăn. Còn hắn thì mang theo nụ cười đứng ở một bên. Trong lòng hắn mừng như điên không cách nào áp chế được khi Lạc U cho hắn tiếp cận cô. Hai năm qua, mỗi giờ mỗi phút hắn đều cầu mong chỉ có thế thôi.

Diệp Văn Thần mua rất nhiều đồ ăn, ngoại trừ cháo nấm hương hắn còn chuẩn bị rất nhiều món điểm tâm khác như sủi cảo tôm, bánh bao gạch cua, bánh hấp có nhân đậu dùng lồng hấp nhỏ vô cùng tinh xảo mà đựng. Ba, năm người Lạc U còn chưa ăn hết huống chi có mình Lạc U.

- Ngồi xuống cùng ăn đi.

Lạc U không có nhìn Diệp Văn Thần nói xong liền bắt đầu ăn.

Diệp Văn Thần sững sốt một chút mới phản ứng được lời Lạc U nói, mở miệng dường như muốn nói điều gì nhưng cuối cùng vẫn không nói. Hắn cẩn thận ngồi ở bên giường, yên tĩnh bắt đầu ăn, không phát ra một chút âm thanh nhưng hốc mắt của hắn lại lặng lẽ đỏ.

Con trai không được rơi lệ, hắn tự nói với mình không được vô dụng như vậy. Nếu như ở trước mặt Lạc U khóc, nhất định sẽ làm cho Lạc U căm ghét mình. Nhưng vẫn có một giọt nước mắt nhỏ xuống cánh tay đang cầm đồ ăn của hắn.

Sáu tuổi bắt đầu yêu thích, mười năm cẩn thận bảo vệ, hơn hai năm chịu đựng đau khổ, hắn đòi hỏi thực sự không nhiều. Hắn chỉ hi vọng ở bên cạnh cô dù là vị trí nhỏ nhất. Dùng năng lực của chính mình bảo vệ cô để cô luôn nở nụ cười rực rỡ. Cho dù hai năm qua bị cô đánh, bị cô mắng, bị cô căm ghét, hắn cũng không thay đổi dù chỉ là một chút tâm ý của mình. Trong lòng hắn, trong mắt hắn đều chỉ có mình cô.

“Người ta khỏe mạnh, tôi liền trời nắng”. Đối với Diệp Văn Thần câu nói này có thể miễn cưỡng hình dung tâm tình của hắn đối với Lạc U. Hắn không dám ước mong quá cao, cho dù thống khổ cũng nói với mình chỉ cần Lạc U khỏe mạnh, sự đau khổ của hắn cũng không là cái gì. Thế nhưng vào giờ phút này một câu nói của Lạc U lại làm cho hắn phát hiện. Hóa ra hắn mong muốn của hắn qua nhiều. Mong có thể đến gần cô, ở khoảng cách gần bảo vệ cô, những mong muốn này đều như giấc mộng chiêm bao.

Diệp Văn Thần thật sự rất muốn hỏi một câu : “Tiểu U, em đã tha thứ cho tôi rồi phải không ?”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 5: Mất mà lại được.

Lạc U và Diệp Văn Thần đều không phải là người nói nhiều, lúc ăn cơm đều không có chủ động nói chuyện. Động tác ăn cơm của Lạc U rất chậm, lộ ra sự tao nhã. Diệp Văn Thần lại có vẻ vô cùng gò bó, chỉ cẩn thận ăn đồ ăn trước mặt, tận lực hạ thấp sự tồn tại của chính mình.

Lạc U có bệnh thích sạch sẽ, không thích bị người khác đụng chạm, cũng không thích cùng người ăn chung. Người quen thuộc có thể miễn cưỡng tiếp nhận nhưng nếu là người xa lạ cô đều kiêng kị, bình thường đều không có kết quả tử tế. Dường như tính cách này của cô mọi người đều biết, dù sao mấy chuyện này cũng rất riêng biệt nhưng lại làm cho Lạc U cực kì chói mắt, thực sự làm mọi người không thể không quan tâm. Mà loại tính cách này của cô cũng bị phóng đại nhiều lần nên mọi người cũng biết rõ.

Diệp Văn Thần có thể tính là người mà Lạc U tương đối thân mật. Tính ra số lần ăn cơm cùng hắn so với người nhà của cô còn nhiều hơn. Mấy năm tiểu học kia hai người đều là cùng nhau dùng cơm. Mãi cho đến khi hai người cắt đứt mối kéo xa khoảng cách. Mà hiện tại lần thứ hai cùng ăn cơm, tâm tình của Lạc U hết sức phức tạp, tựa như cảnh còn người mất. Còn Diệp Văn Thần lại vô cùng kích động, cảm giác như có một đĩa bánh từ trên trời rơi xuống đập trúng hắn.

Ăn cơm xong, không cần Lạc U lên tiếng, Diệp Văn Thần liền nhanh chóng dọn dẹp bàn ăn gọn gàng, sau đó đứng một bên chờ đợi Lạc U dọn đồ.

Diệp Văn Thần yêu thích Lạc U là thật, nhưng muốn nói quan hệ của hai người so với kẻ theo đuổi và người bị theo đuổi không bằng nói chủ nhân và tiểu tùy tùng. Ở trước mặt Lạc U, Diệp Văn Thần như một tiểu tùy tùng biết nghe lời, Lạc U nói một hắn tuyệt đối không nói hai. Cũng khó trách đời trước Lạc U cảm thấy bị Diệp Văn Thần theo đuổi, hơn nữa cho dù là đời này, Lạc U nhìn bộ dạng của Diệp Văn Thần cảm giác cũng vẫn là như vậy.

Phương thức theo đuổi của người đàn ông này thật là có chút không giống người, Lạc U nhìn xuống kích động muốn trợn mắt, giọng điệu bình tĩnh nói: “Tôi muốn vào phòng vệ sinh rửa tay.”

Lạc U chân trái bị bó bột, không cần hỏi cũng biết là khó di chuyển, Diệp Văn Thần đương nhiên cũng nhìn thấy.

- Tôi đỡ em đi.

Diệp Văn Thần dò hỏi. Kỳ thực, hắn rất muốn bế Lạc U nhưng cũng sợ Lạc U tức giận. Hai năm trước sự kiện kia đã để lại ký ức chưa phai trong hắn. Vào lúc ấy phản ứng thân thể của hắn tuyệt đối không phải là cố ý. Hắn thậm chí còn chưa kịp phản ứng, sự việc đã phát triển đến mức không thể cứu vãn.

Diệp Văn Thần biết mình là có chút vẩn đề, là trong lòng, là trên thân thể. Hắn nhìn rất nhiều phương diện tâm lý trong sách vở, hắn là người thiên về chịu đựng nhưng hắn cũng có thể khẳng định loại chịu đựng này chỉ nhằm vào một người, chính là Lạc U trước mắt.

Lúc còn nhỏ hắn cảm thấy Lạc U rất xứng là một tiểu công chúa. Hắn chỉ muốn đi theo Lạc U, chính là làm người hầu cũng tốt. Sau đó Lạc U dần dần lớn, khí thế nữ vương càng ngày càng lớn, mà tâm tư ái mộ của hắn cũng càng ngày càng dày đặc. Rất nhiều lần hắn thậm chí còn ảo tưởng, hắn quý gối bên chân Lạc U hơn mũi chân của cô, đáng người hèn mọn quý lạy.

Kỳ thực, rất nhiều lúc Diệp Văn Thần cảm thấy, tình cảm của mình đối với Lạc U là thích hay yêu đều không thích hợp, phải nói là một loại tín ngưỡng tôn sùng. Trong cuộc đời âm u của hắn Lạc U là một tia sáng. Có Lạc U, hắn mới có dũng khí sống sót, mà vì Lạc U hắn nguyện làm bất cứ việc gì.

Diệp Văn Thần nghĩ tới đây, không khỏi lần thứ hai nghĩ đến chuyện xảy ra ngày đó trong rừng cây nhỏ. Đây không phải là lần đầu hắn giáo huấn những người theo đuổi Lạc U nhưng hắn sợ dĩ làm như thế không đơn thuần là sự đố kỵ. Bởi vì ở trong nhận thức của hắn người con trai đó căn bản không xứng đáng với nữ vương. Cho dù ái mộ đối với Lạc U cũng là một loại khinh nhờn, vì lẽ đó hắn cảnh cáo người con trai ấy không được mơ mộng hão huyền.

Sau đó Lạc U xuất hiện, căn bản không cho hắn cơ hội giải thích liền giương tay đánh hắn một cái tát. Đó là lần đầu tiên Lạc U đánh hắn. Ngoại trừ kinh hoàng ở bên ngoài, hắn không cảm thấy bị lăng nhục, thậm chí còn thêm một tia hưng phấn. Đặc biệt là dáng vẻ kiêu ngạo của Lạc U, giống như khí thế nữ vương cường hãn, làm cho thân thể của hắn có phản ứng.

Bị Lạc U đánh, hắn cảm thấy là một loại vinh quang, thậm chí là một tia hưng phấn, hắn biết là mình có chút không bình thường nhưng càng nhiều là cam chịu số phận. Hắn chính là yêu đáng về hung hăng của Lạc U, yêu sâu tận xương tủy, yêu ghi lòng tạc dạ.

- Bé tôi đi.

Lạc U giọng điệu lạnh nhạt nói.

Thân thể Diệp Văn Thần cứng ngắc một hồi nhưng không nói thêm gì nữa. Đi tới bên Lạc U cẩn thận đem Lạc U bế lên, một mùi hương thoang thoảng cũng thuận theo mà đến, ánh mắt của Diệp Văn Thần cũng không dám nhìn vào người Lạc U.

Đối với sự căng thẳng của hắn, cô cũng cảm nhận được. Cô chỉ mang theo cái nhìn đầy ẩn ý nhìn người đàn ông này, không có qua nhiều bài xích, cũng không quá mức bất ngờ. Nếu gọi người đàn ông này đến, cô cũng đã nghĩ đến những tình huống xảy ra như thế này. Chỉ cần không quá phận qua đáng, cô cũng không ngại để người đàn ông này dựa vào mình gần một chút. Mà trên người hắn hơi thở nhẹ nhàng khoan khoái làm cô yêu thích.

Diệp Văn Thần đem Lạc U đặt xuống đất trong phòng vệ sinh, sau đó mới đỏ mặt nói: “Tôi đi ra ngoài chờ em, xong rồi thì gọi tôi.”

Cẩn thận đóng cửa phòng vệ sinh, Diệp Văn Thần mới thả lỏng thở ra một hơi, trên mặt ửng đỏ cũng dần dần biến mất.

Mấy phút qua đi, Lạc U gọi Diệp Văn Thần vào. Diệp Văn Thần lại bế cô lên giường, mới đứng một bên như lúc đầu nhưng vẫn là dáng vẻ chờ đợi dằn dò. Lạc U không nhịn được nhíu mày nói: “Nếu anh có việc gì thì có thể đi, không đi thì tìm một nơi ngồi xuống, đứng ở chỗ này làm cây cột à?”

- Tôi không có chuyện gì, tôi không đi, tôi ở đây chăm sóc em.

Diệp Văn Thần có chút vội vã giải thích. Sau đó liền nghe lời ngồi ở một bên ghế salon dáng vẻ nghiêm chỉnh có thể so với quân nhân.

Lạc U mỉm cười, trong lòng than nhẹ một tiếng. Người đàn ông này vẫn ngớ ngẩn như vậy, ngày thường khôn khéo lãnh khốc. Lúc ở trước mặt cô, một điểm cũng không tìm thấy.

Lạc U nghĩ, khoé miệng không khỏi thêm một ý cười, hô hấp chậm chạp, thấm thoát liền ngủ thiếp đi.

Diệp Văn Thần nhìn tình cảnh này, vẻ mặt càng trở nên ôn nhu, tận lực không ảnh hưởng đến giấc ngủ của Lạc U. Sau đó nhẹ nhàng tựa lưng lên ghế, ánh mắt nhìn Lạc U không rời đi, cứ như vậy mà nhìn Lạc U, lưu luyến mà thâm tình.

Mất mà lại được. Diệp Văn Thần âm thầm thề, hắn nhất định sẽ quý trọng cơ hội lần này, cũng không để hạnh phúc không dễ có được này trôi mất.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Vị trí mà hắn muốn.

Lạc U bị tai nạn gãy xương trong một thời gian dài cần phải ở bệnh viện. Ăn, mặc, ở, đi lại tự nhiên có người chăm sóc. Tuy rằng Diệp Văn Thần mặc cho đánh, mặc cho mắng, săn sóc tỉ mỉ nhưng cuối cùng hắn vẫn là đàn ông, rất nhiều chuyện vẫn là không tiện. Vì lẽ đó, vào buổi tối Lạc U liền gọi người hầu trong nhà là thím Ngọc tới chăm sóc. Thuận tiện mang một ít đồ vật cần dùng ngày thường.

Lạc U từ khi học cao trung liền chuyển ra khỏi Lạc gia. Mua một căn nhà gần trường học với ba phòng hai sảnh. Lạc gia cũng vì cô đưa đến hai người hầu, thím Ngọc chính là một trong những người đó. Đối với tính cách của Lạc U hiểu rất rõ. Cho nên, vào lúc bà nhìn thấy Diệp Văn Thần trong phòng bệnh cũng rất là kinh ngạc. May là bà không phải là người nhiều chuyện. Ngay lập tức đem Lạc U nhìn một lượt, còn giúp cô tắm rửa đơn giản. Tuy rằng Lạc U không thích người bên ngoài đụng chạm vào cô nhưng vào thời kì đặc biệt cũng không có cách nào.

Vào buổi tối, thím Ngọc nghĩ rằng mình nên ở lại chăm sóc, liền nói với Diệp Văn Thần rằng: “Diệp thiếu gia, trời cũng tối rồi, cậu mau mau về nhà đi. Tôi sẽ chăm sóc tiểu thư thật tốt. Cậu không cần lo lắng.”

Từ nhỏ đến lớn thím Ngọc đều chăm sóc Lạc U, đối với quan hệ của Lạc U và Diệp Văn Thần cũng biết một hai, cũng không tính là quá mức xa lạ.

Hiển nhiên Diệp Văn Thần muốn cự tuyệt nhưng không từ chối trước mà nhìn về phía Lạc U xin ý kiến. Nếu như Lạc U muốn hấn đi, hấn tự nhiên là không thể ở lại.

Lạc U nhận ra ý nghĩ của Diệp Văn Thần, suy nghĩ một chút mới quay lại nói với thím Ngọc rằng: “Thím Ngọc, thím trở về đi. Ngày mai đem bữa sáng tới đây cũng được.”

Thím Ngọc hơi kinh ngạc, nghi hoặc liếc mắt nhìn Diệp Văn Thần. Sau đó lại nhìn tiểu thư nhà mình, lập tức liền lộ ra vẻ mặt đã hiểu, có chút mập mờ nói rằng: “Vâng. Vậy tôi đi đây. Tiểu thư đúng là trưởng thành rồi.”

Ý riêng của thím Ngọc là để Diệp Văn Thần ở đây có chút không tiện. Lạc U nhún mày, không thừa nhận cũng không từ chối.

Sau khi thím Ngọc rời đi, dường như bầu không khí trong phòng bệnh hơi lúng túng. Lạc U suy nghĩ một chút mới nói: “Mở ti vi đi, thời gian còn sớm, dù sao cũng ngủ không được.”

Hiển nhiên phòng bệnh cao cấp cái gì cũng không thiếu, Diệp Văn Thần sau khi mở ti vi liền đem đồ điều khiển đưa tới trong tay Lạc U. Sau đó trở lại ghế salon, trên ghế salon còn bày ra một bộ chăn gối. Đó là trước khi rời đi thím Ngọc yêu cầu y tá tìm. Sô pha cũng đủ lớn, Diệp Văn Thần nằm ở nơi này cũng không tính là khó chịu.

Lạc U ngắm nghía đồ điều khiển rồi nhấn một đài, tiếp tục mở qua đài khác. Sau đó dừng lại xem một cái kênh, sắc mặt liền trở nên phức tạp.

Lúc này trên ti vi đang chiếu hình quảng cáo, đây là lần đầu tiên chụp hình quảng cáo trong đời của cô. Kỳ thực, cô cũng không có ý nghĩ muốn bước vào thế giới giải trí, cũng chưa hề nghĩ tới chính mình sẽ chụp hình, quay quảng cáo gì đó. Có điều, cô út là chủ của công ty giải trí lớn, cậu út lại là tổng giám đốc của công ty điện tử. Công ty của cậu út mỗi lần có sản phẩm mới được ra mắt đều đưa cho cô dùng thử trước. Mà quảng cáo điện thoại di động đều do cô út tìm các đại minh tinh trong công ty giải trí của mình. Khi đó cô mới tốt nghiệp trung học sơ cấp tìm cô út đi chơi, đúng lúc gặp hai người đang bàn luận vấn đề này. Cũng không biết nói làm sao liền đem chuyện đến cô. Sau một hồi thảo luận, cô không hiểu ra sao liền trở thành người phát ngôn của công ty cậu út. Sau đó cùng cái điện thoại đó quảng cáo.

Quảng cáo điện thoại lấy bối cảnh ở trường học. Lạc U mặc một bộ đồng phục được làm riêng đi trên sân trường, tóc dài tung bay. Tiếng chuông lanh lảnh reo lên, điện thoại di động tao nhã màu trắng nhưng bên trong lại lộ ra vẻ đáng yêu. Lạc U hơi ngẩng đầu nghe điện thoại, không biết dưới ánh mắt trời nói cái gì. Sau đó, biểu lộ ra một nụ cười vui vẻ. Hình ảnh bị ngắt quãng nhưng lại hiện ra vô số liên tưởng. Lúc đó, điện thoại này cũng gây nên vô số sự truy đuổi của thiếu nam thiếu nữ, nhiệt tình một thời. Cũng bởi vậy Lạc U có tiếng tăm không nhỏ.

Quảng cáo này làm xong cho đến hiện tại cũng chỉ hơn có một tháng nhưng thực tế ở trong lòng Lạc U cũng đã là mười năm trước. Cái này cũng là một bước ngoặt vô cùng trọng yếu ở đời trước của cô. Có thể nói nếu như không có cái bất ngờ này, cô cũng sẽ không nhờ nó bước vào thế giới giải trí. Hiện tại cô sống lại, có muốn đi vào thế giới này hay không, chuyện này làm cho cô có chút do dự.

- Tiểu U, tôi nghe nói có mấy đạo diễn muốn mời em đóng phim, em sẽ đóng chứ?

Diệp Văn Thần say mê nhìn Lạc U bên trong màn ảnh. Lạc U trong lòng hấn là một người con gái hoàn mỹ nhất, là cô công chúa mà hấn dùng tâm mình để bảo vệ, cũng là nữ hoàng mà hấn tôn sùng.

- Anh cảm thấy thế nào?

Lạc U có chút hiếu kỳ hỏi ngược lại. Mặc dù Lạc gia là gia đình giàu có, quân chính thương hắc đều có. Nhưng trên thực tế cũng không có tư tưởng bảo thủ, cứng nhắc. Những yêu cầu của họ đối với hậu bối cũng không tính là nghiêm ngặt, người trong gia đình cô phần lớn đều là thái độ ủng hộ. Nhưng vào lúc này Lạc U lại muốn biết thái độ của Diệp Văn Thần, hấn là ủng hộ hay phản đối đây?

Lạc U ở thế giới giải trí lăn lộn mười năm, bên trong thế giới đó nhìn qua những cảnh chia chia hợp hợp rất nhiều. Có nhiều cặp tình nhân không hiểu nguyên nhân ra sao liền chia tay. Rất nhiều người đàn ông thật tâm thật dạ không muốn bạn gái mình xen lẫn trong thế giới giải trí, bởi vì nó thật sự là quá phức tạp và hỗn loạn.

- Tôi đương nhiên là ủng hộ.

Diệp Văn Thần không chút do dự nói, giọng điệu vô cùng kiên định, ánh mắt đặc biệt sáng ngời.

Lạc U có chút kinh ngạc. Diệp Văn Thần phản ứng mãnh liệt như thế cũng là nằm ngoài dự liệu của cô.

- Tại sao?

Vốn tưởng rằng mình hiểu rất rõ người đàn ông này nhưng Lạc U phát hiện cũng có nhiều điều không hiểu về Diệp Văn Thần.

Ánh mắt Diệp Văn Thần vô cùng sâu sắc mà kiên định nhìn Lạc U, từng chữ từng câu vô cùng thật lòng nói: “Ở trong mắt tôi không ai có thể ưu tú hơn em. Những sân khấu này trời sinh vì em tạo ra, chỉ cần em đồng ý đứng trên đó, em có thể đem toàn thế giới này đạp dưới chân, làm cho tất cả mọi người đều tôn sùng em.”

Diệp Văn Thần nói tới đây liền chậm rãi đứng lên, bước chân kiên định đi tới trước giường Lạc U. Nhìn Lạc U kinh ngạc vì mình, chậm rãi quỳ một chân trên đất, nhẹ nhàng đặt những ngón tay của Lạc U trên tay của mình, khẽ ngẩng đầu nhìn Lạc U.

- Ở trong lòng tôi, em là một cô công chúa đẹp nhất, là nữ hoàng tôn quý, cũng là sự tin tưởng của tôi. Mà tôi cũng muốn cho người trên toàn thế giới này nhìn thấy sự rực rỡ và cao quý của em, đều làm cho họ giống như tôi tôn sùng em. Cho dù ở trong lòng tôi cảm thấy, bọn họ ngay cả tôn sùng cũng không có tư cách nhưng tôi vẫn đồng ý để em trở thành một nữ hoàng tôn quý nhất.

Mà hần chính là kỵ sĩ bảo vệ nữ hoàng, là người hầu trung thành nhất. Vị trí mà hần muốn, từ trước đến nay không phải được cô yêu mà hần chỉ mong cô càng ngày càng rực rỡ, phong hoa tuyệt đại.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Người đàn ông cổ chấp.

Nhìn người quý gối trước mặt mình, người đàn ông với vẻ mặt cực kỳ cung kính. Lạc U kinh ngạc, cô biết người đàn ông này ái mộ cô. Thậm chí ái mộ đến mức nguyện ý nghe bất cứ mệnh lệnh gì từ cô, nhưng cô lại không biết địa vị của mình trong lòng người đàn ông này khó có thể tưởng tượng nổi.

Nữ hoàng sao? Lúc trước hoặc là nói bây giờ, mình đã từng không phải sao. Cô vẫn luôn như vậy, kiêu ngạo đứng ở chỗ cao, cho dù cuối cùng rơi thế thảm nhưng vẫn sẽ không thay đổi điểm này.

Cô có sự kiêu ngạo của cô, đến chết cũng không hối hận. Nhưng đời này, cô đã quyết định, nhất định so với đời trước càng thêm huy hoàng chói mắt, cũng tuyệt đối sẽ không để cho mình rơi vào hoàn cảnh thế thảm.

- Tôi đứng càng cao, người quý mến tôi càng nhiều, anh không sợ người khác cướp tôi hay sao?

Lạc U giống như đùa giỡn nói, nhưng ánh mắt lại nhìn về Diệp Vãn Thần, muốn nhìn đến cùng người đàn ông này sẽ có loại phản ứng nào.

Trong nháy mắt sắc mặt của Diệp Vãn Thần có chút kì lạ, muốn nói cái gì nhưng dường như đáng về thật xấu hổ không nói được.

- Muốn nói cái gì thì nói đi.

Lạc U không nhịn được nhắc.

Lúc này giọng nói của Diệp Vãn Thần có chút cô đơn nói rằng: "Em cũng không thuộc về tôi, làm sao nói đến chuyện cướp đi."

Chưa từng nắm giữ, không nói gì đến mất đi. Cô xưa nay đều không thuộc về hần, mà hần nhiều nhất cũng chỉ là người theo đuổi cô thôi. Ở đâu mà dùng đến chữ "cướp" này.

Lạc U có loại kích động muốn gõ đầu, dĩ nhiên muốn gõ chính là Diệp Vãn Thần. Lúc trước người đàn ông uy hiếp bá đạo người theo đuổi cô chạy đi đâu? Làm sao ở trước mặt cô lại trở nên tự ti như vậy. Là cô đã kích hần quá mức hay là trước đó khoảng cách của bọn họ thật sự xa xôi như vậy?

Lạc U suy nghĩ một chút, cảm thấy những suy đoán này cũng không quá đúng. Xét đến cùng nguyên nhân vẫn là người đàn ông này, trái tim của người đàn ông này cùng với người bình thường đều không giống nhau. Làm cho cô có chút bất đắc dĩ nhưng cũng có thêm một chút thương hại.

Tuy rằng thương hại một chàng trai làm cho cô cảm giác rất kỳ quái, nhưng trên thực tế tâm tình lúc này của cô chính là quái đản như vậy.

Trong lúc đó hai người không tiếp tục đề tài đó nữa, bởi vì bác sĩ đến kiểm tra phòng. Nhìn thấy trong phòng là một nam một nữ, vẻ mặt còn biểu lộ ra một tia mập mờ. Rõ ràng là đem hai người thành một cặp tiểu tình nhân, dù sao đáng về ở cùng nhau của hai người, cũng thật vô cùng xứng đôi.

Bác sĩ đến rồi lại đi, bầu không khí trong phòng bệnh cũng trở nên yên tĩnh lại. Tuy rằng ánh mắt của Lạc U đặt ở trên ti vi nhưng lại dường như đang suy nghĩ cái gì. Tuy rằng Diệp Vãn Thần cũng xem ti vi nhưng toàn bộ tinh thần đều đặt ở trên người Lạc U. Hần không biết lời nói lúc này rốt cuộc đã để lại cho Lạc U cảm tưởng gì nhưng đáy lòng của hần là chân thật. Có điều hần cũng tin tưởng, cho dù Lạc U lựa chọn không phải là con đường thế giới giải trí này, ở trong lòng hần vẫn là nữ hoàng độc nhất vô nhị không ai sánh bằng.

Lạc U ở bệnh viện hơn nửa tháng, trong lúc người Lạc gia đến nhìn cô, biết cô là say rượu lái xe, cũng nhìn không được giáo huấn cô vài câu. Dù sao nha đầu này vẫn là vị thành niên, nếu như không phải mặt mũi của Lạc gia còn đặt nơi đó, nơi nào còn có thể nằm yên tĩnh trên giường bệnh như vậy.

Mà ngoại trừ người Lạc gia, bạn học của cô cũng có mấy người đến, đặc biệt là Hứa Quỳnh, càng là ân cần đến thăm. Làm cho cô mỗi lần nhìn thấy Hứa Quỳnh một lần, vẻ mặt liền khó coi thêm một lần nhưng Hứa Quỳnh cũng không phải là người không có mắt, vẫn là thông minh, căn bản là không đem cái nhìn căm ghét của cô ở trong mắt.

Có điều người đàn ông làm cho cô muốn tự tay giết chết lại chưa từng xuất hiện. Bởi vì lúc này người đàn ông đó đang ở trong quân đội tham gia huấn

luyện ngay cả lên lớp một lần cũng không được, càng không cần phải nói là đi ra nhìn cô. Nhưng mà lại gọi điện thoại cô mấy lần nhưng Lạc U đều không có tiếp.

Mà ở trong này hơn nửa tháng, Diệp Văn Thần vẫn coi giữ ở trong phòng bệnh, giúp đỡ thím Ngọc chăm sóc Lạc U. Thái độ của Lạc U đối với Diệp Văn Thần cũng rất tốt. Làm cho cả người Diệp Văn Thần cũng trở nên có sức sống, hơi thở âm trầm quanh thân hoàn toàn tiêu tan.

Chân của Lạc U cần tu dưỡng khoảng ba tháng, sau nửa tháng ở bệnh viện thực sự Lạc U có chút ghét khi nằm chán ở trong đây, cuối cùng vẫn là dứt khoát về nhà dưỡng thương. Người làm đưa cô về nhà lớn của Lạc gia, như vậy thuận tiện chăm sóc nhưng Lạc U lại có ý muốn ở khu nhà gần trường học. Nhà lớn của Lạc gia tuy rằng rất rộng, nhưng trên thực tế cũng không phải là một nơi ở thoải mái. Mặc dù gười nhà đối với cô vẫn tính là thương yêu, nhưng so với nhiều việc khác, căn bản cũng không có tốn quá nhiều thời gian trên người cô. Huống chi ở nơi đó trong hồi tưởng của cô cũng còn có kẻ thù. Lúc này đang có bệnh trên người, cô đúng là không muốn đối mặt với những người làm cho cô cảm thấy chán ghét.

Thu dọn đồ đạc trong phòng xong, thủ tục xuất viện cũng xong xuôi. Thím Ngọc cầm đồ đạc đi trước, trong phòng bệnh còn lại Lạc U cùng với Diệp Văn Thần. Lạc U không nói gì, Diệp Văn Thần cánh tay hơi đỡ.

- Tôi, tôi ôm em xuống.

Diệp Văn Thần lắp ba lắp bắp nói, con mắt cũng không dám nhìn về phía Lạc U. Tuy đã ôm vài lần, nhưng hắn còn có chút không dễ chịu, khoảng cách gần tiếp xúc như vậy, đối với hắn mà nói chính là loại hành hạ ngọt ngào.

Lạc U nhú mày, ánh mắt nhìn hồi lâu về phía xe lăn bị lạnh nhạt một bên, người đàn ông này cũng thật là ôm nghiệm rồi sao?

- Dừng xe lăn đi.

Nghe xong lời của Lạc U, về mặt Diệp Văn Thần lộ ra một tia thất vọng nhưng cũng nghe lời đem xe lăn đẩy tới, đỡ Lạc U ngồi lên, sau đó một đường đem Lạc U đẩy ra bệnh viện.

Hai người mới vừa đi tới phòng khách của bệnh viện, biểu hiện liền nghiêm nghị lên.

- Xảy ra chuyện gì?

Vây quanh cửa lớn là một đồng phóng viên, cũng không biết là xui xẻo hay không. Lạc U nghĩ có chút bất đắc dĩ, trong ký ức cũng không có tình cảnh này, xem ra rất nhiều chuyện cũng đã xảy ra sự biến hóa.

Diệp Văn Thần đẩy Lạc U lùi lại mấy bước, đem hình dạng của hai người ẩn giấu ở khúc quanh. Tuy rằng Lạc U chỉ quay một đoạn quảng cáo nhưng cũng coi như là một nhân vật nổi danh. Hình ảnh này mà ra ống kính, vẫn có chút không thích hợp.

- Chúng ta đi từ cửa sau?

Diệp Văn Thần dò hỏi nhưng từ trong giọng nói cũng có thể nghe ra, dường như hắn không quá đồng ý như vậy.

Ở vấn đề của Lạc U, Diệp Văn Thần có một loại cố chấp kỳ lạ. Trong lòng cảm thấy chuyện đi cửa sau như vậy Lạc U không nên làm. Cho dù là tình huống đặc biệt, cũng oan ức cho Lạc U.

Lạc U không biết tâm tư Diệp Văn Thần, nếu không liền chửi lại một câu biến thái. Tâm tư của người đàn ông này cũng thật là kì lạ, người bình thường có mấy ai lại nghĩ như thế.

Có điều sau khi Lạc U suy nghĩ một chút, nhưng vẫn quyết định không đi từ cửa sau. Đi tới nơi này lại vòng ra phía sau, sau đó sẽ đi ra bãi đậu xe, cũng quá lãng phí thời gian. Vì lẽ đó, sau một phút, ánh mắt của Lạc U liền đặt ở trên mặt Diệp Văn Thần.

- Ôm tôi đi ra ngoài đi.

Trái lại chỉ cần không cho những phóng viên này phát hiện ra cô, che khuất mặt cô là được rồi.

Thân thể của Diệp Văn Thần cứng ngắc một lúc, lập tức liền gật đầu, nói: “Được.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Cho anh giữ ở vị trí này.

Khi Diệp Văn Thần ôm Lạc U đi ra bệnh viện cũng gây chú ý cho những phóng viên nhưng vừa nhìn thấy bọn họ vẫn còn nhỏ, hơn nữa trên đùi Lạc U còn bó bột nên họ không tiếp tục nhìn. Hai người cũng thoải mái đi ra ngoài. Diệp Văn Thần trực tiếp ôm Lạc U vào trong xe, chiếc xe lăn đáng thương

trực tiếp bị vứt bỏ ở bệnh viện.

Diệp Văn Thần là con riêng của Diệp gia nhưng trên thực tế cũng đã nhận tổ quy tông. Tuy rằng ở Diệp gia không nhận được sự đối đãi nhưng Diệp gia cũng là danh môn cao cấp. Thân phận thiếu gia của Diệp gia vẫn làm cho Diệp Văn Thần được lợi rất lớn, chỉ ít ăn, mặc, ở, đi lại cùng người nhà họ Diệp đều ngang bằng. Chính là mở xe ra cũng có bảy chữ số, hơn nữa hẳn cùng Lạc U là con nhà danh môn, cho dù vị thành niên không có giấy phép lái xe nhưng vẫn có thể không trở ngại chạy trên đường.

Lạc U cùng thím Ngọc ngồi ở phía sau, Diệp Văn Thần thì lái xe. Thỉnh thoảng ánh mắt sẽ nhẹ nhàng nhìn qua kính chiếu hậu. Từ góc độ nhìn của hắn, vừa vặn có thể nhìn thấy dáng vẻ nghỉ ngơi của Lạc U, tao nhã, hồ hững, lại làm cho người ta cảm giác một loại lạnh lùng. Thậm chí Diệp Văn Thần còn có thể từ bên trong cảm giác được một tia áp lực, để hắn muốn kích động thần phục.

- Nhìn đường đi không nên nhìn tôi. Tôi cũng không muốn mới từ bệnh viện đi ra lại bị đuổi về.

Lúc nói chuyện Lạc U vẫn nhắm mắt lại nhưng cô có thể khẳng định, ánh mắt của người đàn ông kia nhìn vào mình, loại ánh mắt chăm chú cực nóng, không thể sai được.

- Xin lỗi.

Diệp Văn Thần có chút lúng túng thu hồi cái nhìn của mình. Điều chỉnh thân thể một chút liền chăm chú lái xe. Hắn cũng không muốn xảy ra những việc bất ngờ nhưng nơi nào có sự tồn tại của Lạc U, ánh mắt hoặc là nói tâm tư của hắn chính là không tự chủ được nhìn vào đối phương. Loại cảm giác đó mãnh liệt như đang dùng thuốc phiện, không thể kháng cự.

Ở một bên thím Ngọc nhìn hai cái miệng nhỏ, vẻ mặt càng trở nên hiền lành. Bà có thể cảm giác được dường như tiểu thư có chút không giống, so với lúc trước lộ liễu tựa như có thêm một phần nội liêm bình tĩnh. Thím Ngọc nghĩ lần tai nạn xe cộ lần này giống như có cảm giác nhân họa đắc phúc. Đặc biệt trong lúc Lạc U cùng Diệp Văn Thần ở chung cũng làm cho thím Ngọc cảm thán. Quả nhiên tiểu thư đã lớn rồi đều có người con trai yêu thích.

Vị trí của khu nhà rất gần trường học, không tính cao cấp nhưng cũng vô cùng tốt. Tòa nhà có tổng cộng mười tám tầng, Lạc U ở tầng thứ mười tám. Cũng may có thang máy, chân của Lạc U bị bó bột nếu không phỏng chừng một tháng cũng chưa chắc có thể leo lên.

Đây là lần đầu tiên Diệp Văn Thần đến nơi này, nơi ở của Lạc gia hắn đã từng đi qua mấy lần nhưng đây là nơi sau khi Lạc U học cao trung thu xếp. Mặc dù Diệp Văn Thần biết vị trí nhưng chưa từng đi vào. Còn Diệp Văn Thần vì sao lại biết vị trí nơi này, vậy cũng chỉ có Diệp Văn Thần biết. Những tin tức liên quan đến Lạc U hẳn giờ nào phút nào đều quan tâm, nếu không sẽ không biết Lạc U bị tai nạn giao thông mà gọi điện đến.

Diệp Văn Thần đỗ xe xong liền ôm Lạc U lên lầu, cánh tay vẫn còn đỏ. Lạc U nhìn ở trong mắt, trong lòng đột nhiên nghĩ, trước đây sao cô lại không phát hiện người đàn ông vậy mà lại biết then chốt.

Trong thang máy có mấy học sinh là người sống ở đây, nhìn thấy ba người đi vào chủ động tránh ra một chút. Có điều khi những người kia nhìn thấy hình dáng của Lạc U và Diệp Văn Thần thì vẻ mặt trong nháy mắt cũng trở nên kì lạ.

Lạc U cùng Diệp Văn Thần cùng học trong học viện Tinh Vũ là một ngôi trường vô cùng có danh tiếng. Trong trường giáo dục một thể hóa, từ bắt đầu là nhà trẻ cho đến đại học đều có, xem như là ngôi trường tư nhân cao cấp nhất trong nước. Ở Bắc Kinh đại đa số những đứa trẻ có chút bối cảnh danh vọng cao đều ở trường này tốt nghiệp. Mà khoảng cách của tiểu khu này với trường học là gần nhất cho nên phần lớn ở trong đó đều là học sinh.

Tuy rằng Lạc U cùng Diệp Văn Thần mới chuyển vào lớp mười nhưng lại cùng nhau đi tới. Bắt đầu từ lúc nhỏ gần như chính là người có tiếng tăm trong trường học quý tộc này. Đặc biệt là sau khi Lạc U quay xong quảng cáo kia, toàn bộ trường học từ trên xuống dưới bao gồm cả thầy cô giáo không có người nào không biết Lạc U. Mà Diệp Văn Thần thân phận đặc biệt vẫn đi theo bên cạnh Lạc U nhiều năm, hơn nữa mặt mày anh tuấn, thành tích học tập vô cùng tốt, cũng là một người có tiếng tăm trong trường. Mà lúc này bọn họ nhìn thấy Lạc U được Diệp Văn Thần ôm vào thang máy, từng đôi mắt đều tròn tròn, chớp chớp như là xem người ngoài hành tinh.

Đương nhiên Lạc U cũng nhận ra ánh mắt khác thường của những người này, vừa nghĩ ở trong lòng liền hiểu được chuyện gì xảy ra. Đôi lông mày khẽ nhíu, ánh mắt lạnh lùng quét qua từng người, ngay lập tức những người kia liền liếc mắt nhìn nhau, cúi đầu không dám nhìn nữa.

Từ nhỏ kiêu ngạo của Lạc U là do bồi dưỡng mà thành, khí thế của Lạc U là trải qua nhiều năm gian khổ mà tạo thành. Mười lăm tuổi nhưng đã từng trải qua hai mươi lăm tuổi, tao nhã, cao quý, phong thái nữ hoàng, cho dù chân bị bó bột được người đàn ông ôm vào trong ngực nhưng khí chất vẫn vô cùng tôn quý, làm sao những đứa nhỏ hơn mười tuổi có thể chống lại.

Diệp Văn Thần vẫn chú ý đến Lạc U, tự nhiên cũng thấy cảnh này, ánh mắt càng trở nên lạnh lẽo, tim đập đều nhanh hơn mấy phần. Hắn chính là yêu thích loại phong thái nữ hoàng này của Lạc U, mỗi khi nhìn thấy hắn đều có loại kích động muốn quỳ gối bên chân cô.

Trong nháy mắt Diệp Văn Thần thay đổi Lạc U cũng nhận ra được, thân thể trở nên cứng ngắc, hô hấp trở nên gấp gáp, ánh mắt nhìn cô càng thêm nóng bỏng. Lạc U có thể cảm nhận được sự thay đổi của Diệp Văn Thần nhưng lại hết sức nghi hoặc loại thay đổi này của hắn đến cuối cùng là bởi tại sao. Cô chỉ là nhìn mấy người kia một chút, chẳng lẽ còn xảy ra sự việc nào đó mà cô không rõ hay sao.

Ánh mắt của Lạc U nhìn Diệp Văn Thần hơi nghi hoặc một chút, cô luôn cảm thấy bên trong ánh mắt cực nóng của người đàn ông này dường như còn kiềm nén cái gì đó.

Đến tầng mười tám, Diệp Văn Thần ôm Lạc U đi vào căn phòng nhưng trong nháy mắt Diệp Văn Thần cùng Lạc U đều có loại cảm giác kì quái. Chuyện này làm sao giống như chú rết ôm cô dâu vào phòng tân hôn vậy?

Lạc U trở về nhà, Diệp Văn Thần cũng không có lí do chăm sóc, bởi vì nơi này đã có hai người hầu chăm sóc cuộc sống cơm áo hàng ngày của Lạc U. Diệp Văn Thần dùng xong cơm tối liền lưu luyến không muốn rời đi. Có điều trước khi đi hẳn vẫn cẩn thận hỏi: “Tiểu U, tôi có thể đến chăm sóc em được không?”.

- Ừ.

Đối với chuyện Diệp Văn Thần ở bên cạnh cô, Lạc U cũng không có bài xích. Kỳ thực người đàn ông này rất yên tĩnh, hơn nữa vô cùng nghe lời, lúc hẳn ở bên cạnh cô cũng có cảm giác an tâm. Cũng giống như được một con trưg khuyến dưng mẫnh trưg thành bảo vệ, loại cảm giác đó rất tốt.

- Vậy ngày mai tôi có thể đến đây sao?

Diệp Văn Thần tiếp tục hỏi, trong ánh mắt nhìn Lạc U mang theo sự chờ mong.

Lạc U cũng nhìn lại Diệp Văn Thần. Vốn là vẻ mặt lạnh nhạt cũng trở nên chăm chú mấy phần, chậm rãi mở miệng nói rằng: “Tôi không thích anh ở bên tôi làm những việc không nên làm, chỉ cần anh không chạm đến giới hạn cuối cùng của tôi, bên cạnh tôi vẫn có thể cho anh một vị trí, anh hiểu ý của tôi chứ?”.

Diệp Văn Thần vui mừng khôn xiết gật đầu thật mạnh, đương nhiên hẳn hiểu ý tứ của Lạc U. Những điều này hẳn đều chờ mong, còn những chuyện không nên làm kia, rút kinh nghiệm lần trước hẳn sẽ không bao giờ lặp lại.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Nữ nhân gia, nữ nhân tâm (Nhà của phụ nữ, lòng của phụ nữ).

Lạc gia là một đại gia tộc, bốn đời đều giống nhau, thành viên rất nhiều, thế lực phức tạp, quân chính thương hắc đều trải qua. Trong thế hệ này, Lạc U là người nhỏ nhất, cũng là người được sủng ái nhất. Trong gia đình hay ở bên ngoài đều xưng cô là tiểu công chúa Lạc gia. Tuy rằng người của Lạc gia đều rất bận rộn nhưng kỳ thực đối với Lạc U rất là thương yêu.

Lạc U trở lại căn nhà của mình. Buổi tối hôm đó mẹ của Lạc U là Tô Âm liền tự mình đến thăm cô. Trong lúc Lạc U nằm viện bà Lạc cũng đến thăm cô, bà Lạc là một nhân vật Thiên hậu nhưng đã rút ra khỏi thế giới giải trí, đồng thời cũng là một nhà từ thiện. Bà chính là người phụ trách quỹ từ thiện, hơn nữa còn là trên toàn thế giới, mỗi ngày phải bay tới bay lui ở các nơi trên thế giới. Tuy rằng thương yêu con gái nhưng quá bận rộn cũng chỉ có thể tranh thủ tới thăm một lần.

Mẹ con hai người tán gẫu một lúc. Bà Lạc oán trách Lạc U tại sao ra bệnh viện lại không trở về nhà nghỉ dưỡng. Lạc U giải thích nơi này thuận tiện gần trường học, qua khoảng vài ngày nữa cô còn tính đi học, điều này làm cho bà Lạc rất kinh ngạc. Bà nghĩ khi nào con gái của mình lại biết điều như vậy, còn muốn mang thương tích đến trường học, việc này không giống với tác phong của Lạc U, không nhìn được liền trêu chọc vài câu. Lạc U cũng không giải thích, chỉ là cười vô tội. Hai mẹ con đều nở nụ cười. Bầu không khí ở chung trong lúc đó rất hòa hợp, không giống như mẹ con mà như là bạn bè.

Lúc còn trẻ bà Lạc là một nhân vật nổi tiếng trong thế giới giải trí, cho dù đã rút khỏi nhưng vẫn là đề tài cũ không giảm. Thường thường vẫn có một ít tin tức liên quan đến bà. Lạc U đã từng lựa chọn bước vào thế giới giải trí cũng bởi vì ở phương diện này có bà Lạc. Mà sau khi sống lại, quyết định lần thứ hai của Lạc U đều như nhau. Lúc này cũng là thời gian để cùng mẹ nói một chút.

- Mẹ, con định đồng ý đề nghị vào thế giới giải trí của cô út. Mẹ sẽ ủng hộ con chứ?

Ở trong hồi tưởng của Lạc U dường như một chữ đều không sai.

Tô Âm hơi bất ngờ nhưng rất nhanh liền biểu hiện ra vẻ mặt ủng hộ, nói rằng: “Nếu như là con gái của một gia đình bình thường, mẹ nhất định sẽ không đồng ý. Thế giới giải trí hỗn loạn cùng phức tạp không phải người bình thường có thể tưởng tượng được. Nhưng nếu như là con, mẹ tin tưởng con bất luận làm cái gì đều không có vấn đề.”

Có bối cảnh, có dung mạo, có thông minh, Lạc U ở nơi hỗn loạn nào đều không thành vấn đề. Căn bản Tô Âm sẽ không lo lắng. Cô út của Lạc gia là bà chủ của công ty giải trí. Mà Tô gia cũng nắm giữ thế lực hắc đạo mà người bên ngoài không thể tưởng tượng được. Hơn nữa thế lực ở bên ngoài của hai nhà Lạc – Tô, người nào muốn trêu chọc Lạc U đoán chừng chính là không muốn sống.

- Cảm ơn mẹ. Con nhất định sẽ cố gắng.

Lạc U là một người rất kiêu ngạo, đồng thời cũng rất nghiêm túc, không làm thì thôi, nếu làm phải là tốt nhất. Lần thứ hai lựa chọn con đường này, cô

muốn đứng ở vị trí càng cao hơn lúc trước.

Mấy ngày tiếp theo Lạc U vẫn ngoan ngoãn ở nhà tĩnh dưỡng. Diệp Văn Thần vẫn đến đây từ năm giờ sáng đến chín giờ tối, một ngày ba bữa đều ở nhà Lạc U giải quyết. Thím Ngọc cùng một người hầu khác là chị Chu đều từng nói đùa rằng để Diệp Văn Thần trực tiếp chuyển đến căn nhà này. Dù sao nơi này cũng có một căn phòng cho khách.

Căn phòng này bao gồm ba phòng ngủ, hai phòng chính cùng với một phòng sách. Thím Ngọc cùng chị Chu ở một phòng, luân phiên ngủ lại chịu trách nhiệm chăm sóc Lạc U. Đương nhiên Diệp Văn Thần cũng hi vọng có thể được ở lại nơi này nhưng Lạc U không mở miệng, hẳn chỉ có thể giữ yên lặng.

Diệp Văn Thần là con riêng Diệp gia nhưng sau khi mẹ mất lúc còn nhỏ đã được cha hắn đưa về Diệp gia. Ở Diệp gia cũng rất nhiều năm rồi, cũng xem như là thiếu gia Diệp gia danh chính ngôn thuận. Thậm chí ngay cả người bình thường đều không biết đoạn lịch sử này. Hắn cũng từng nghĩ đến việc chuyển ra Diệp gia nhưng lại bị cha hắn phản đối, lý do vì tuổi còn quá nhỏ. Muốn ở bên ngoài ít nhất phải đợi đến khi học Đại học, bây giờ vẫn phải ở Diệp gia.

Mà thời gian đó Diệp Văn Thần không về nhà hiển nhiên người nhà họ Diệp cũng biết. Diệp Văn Thần cũng không có che giấu, nói thẳng là ở bệnh viện chăm sóc Lạc U. Đối với việc này phản ứng của người Diệp gia khá là phức tạp. Ông Diệp rất là tán thành nhưng người mẹ trên danh nghĩa của Diệp Văn Thần sắc mặt rất khó coi. Còn anh trai và em gái trên danh nghĩa của hắn về mặt rõ ràng đều mang theo sự trào phúng. Giống như nói hắn là leo lên cành cao Lạc gia. Tuy rằng Diệp gia so với Lạc gia không kém bao nhiêu nhưng ít ra vẫn là kém một chút. Huống chi ở trong mắt bọn họ Diệp Văn Thần là một đứa con riêng không ra gì.

Đối với việc này căn bản Diệp Văn Thần không thêm để ý. Sự lạnh nhạt của Diệp gia chỉ làm cho hắn thêm chán ghét. Nếu như có thể cùng Lạc U ở lại nơi này, chính là để cho hắn rời khỏi Diệp gia hẳn cũng nguyện ý. Nhưng Lạc U không có mở lời, hẳn cũng chỉ có thể thất vọng từ bỏ ý nghĩ này.

Phản ứng của Diệp Văn Thần, Lạc U vẫn thu vào trong mắt. Trong lòng cũng biết ý nghĩ của Diệp Văn Thần. Nhưng đối với ý nghĩ để Diệp Văn Thần tiến dần từng bước, Lạc U vẫn còn do dự. Cô có thể cho Diệp Văn Thần giữ ở vị trí bên cạnh mình nhưng chuyện này cũng không thể đại biểu cho việc cô hoàn toàn tiếp nhận Diệp Văn Thần. Vào giờ phút này lấy tâm tư của cô thích một người đàn ông là một việc không dễ dàng. Cô tiếp nhận tình cảm Diệp Văn Thần đối với cô nhưng tình cảm của cô đối với Diệp Văn Thần là loại nào ngay cả bản thân cô cũng không biết rõ.

Là cảm động, là ngọt ngào, là tín nhiệm nhưng cũng không hẳn là tình yêu, ít nhất hiện tại còn không phải. Cho nên cô không thể quyết định để người đàn ông này vào ở đây. Ngôi nhà của một người phụ nữ chính là trái tim của người phụ nữ, đi vào trong nhà chính là đi vào trong tim. Nhưng có thể hay không vào ở nơi này còn cần nhiều yếu tố mới có thể khẳng định.

Diệp Văn Thần có chút thất vọng nhưng không có nửa điểm nản lòng, dù cho trời mưa gió đúng thời gian liền có mặt hắn. Hắn là một người đàn ông ít nói, mặc dù có lòng muốn cùng Lạc U trò chuyện nhưng lại không biết nói cái gì mới được. Cho dù từ nhỏ đã ở bên cạnh Lạc U nhưng hắn vẫn còn căng thẳng, vì vậy lại càng không biết nói cái gì. Chính vì lẽ đó, mỗi ngày đều yên tĩnh ngồi một bên. Thỉnh thoảng xem sách, thỉnh thoảng nhìn Lạc U, thỉnh thoảng làm một số chuyện, cứ như vậy trôi qua từng ngày.

Lạc U cũng không phải là người nói nhiều, cô có thể sẽ nói toạc ra nhưng cũng là người yên tĩnh. Hơn nữa lúc này hành động không có hiệu quả. Mỗi ngày việc làm nhiều nhất chính là đọc sách, hơn nữa còn là sách giáo khoa cao trung.

Trên thực tế ký ức về cao trung đã qua hơn mười năm. Nếu như không phải trí nhớ Lạc U đủ tốt, cô có thể sẽ học thêm một lần nữa chương trình học của cao trung. Dù sao sau khi lên Đại học, kiến thức có thể sử dụng ở cao trung thật sự là ít đến đáng thương. Nếu như là người bình thường đã sớm quên hết rồi.

Lạc U đọc sách giáo khoa xem như là chuẩn bị bài, tốn công sức mấy ngày đã xem xong sách của năm lớp mười một. Ở một bên nhìn Diệp Văn Thần, tiến độ cũng không kém. Từ nhỏ đối với tài năng xuất chúng của đối phương đều biết rất rõ. Đối với việc này cũng không mấy kinh ngạc. Vì lẽ đó cho dù không nói tiếng nào, ở chung cũng khá hòa hợp, có thể biết là một loại hiểu ngầm.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Quay lại trường học.

Giữa cuối tuần tháng mười hai, đêm trước lễ Giáng sinh, Lạc U ở bệnh viện nửa tháng, lại ở nhà ngọt ngào hơn nửa tháng, thực sự có chút khó chịu. Tuy rằng lợi dụng khoảng thời gian này suy nghĩ những việc sau này cần phải làm. Cũng thuận theo làm một vài vấn đề nhưng cô vẫn có chút khô khan. Nghiêm túc suy nghĩ một chút, liền quyết định muốn trở lại trường học, làm một cô học sinh giỏi.

Mùa đông rất lạnh. Thím Ngọc vì sợ Lạc U lạnh nên đã mặc rất nhiều lớp áo mới để cô đi ra ngoài. Tất nhiên là do Diệp Văn Thần ôm đi ra ngoài. Đối với việc này Lạc U đã quen. Tuy rằng Diệp Văn Thần còn có chút ngượng ngùng nhưng động tác đã tự nhiên hơn, đúng là đã thành thói quen tự nhiên.

Một đường đi về phía dưới, xe của Diệp Văn Thần đã chờ ở dưới lầu. Trong cốp xe cũng chuẩn bị thêm xe lăn. Căn thận bế Lạc U ổn định ở ghế sau,

mới an an ổn ổn lái xe đi.

Kỳ thực tình huống thông thường như thế này, người bình thường đều ngồi ở vị trí kế bên người lái. Chỉ có tài xế hoặc người hầu lái xe, ông chủ gì đó mới ngồi ở phía sau. Vừa an toàn vừa có phong thái, cũng xem như là một thói quen mang tính lễ nghi. Nhưng nếu như là bạn bè hoặc bạn học, ngồi ở phía sau có vẻ hơi kỳ quặc.

Lạc U chớp mắt một cái, không nói ra là nghi vấn cái gì nhưng trong lòng lại cảm thấy quái lạ. Từ ngày Diệp Văn Thần quỳ gối trước giường cô nói với cô những câu nói kia. Lạc U cảm giác sâu sắc thái độ của Diệp Văn Thần đối với cô không giống, loại cảm giác đó không có chỉ là thái độ đối với người mình yêu thích. Hay thật sự như Diệp Văn Thần từng nói, ở trong mắt hắn cô là công chúa, là nữ hoàng. Loại thái độ hoàn toàn tuân theo kia, làm cho cô cảm thấy quái dị, đồng thời cảm xúc cũng thay đổi.

Là vui mừng, cũng có lẽ là động lòng? Là không chế dục vọng thỏa mãn, hay chinh phục dục vọng đang kêu gào? Lạc U có chút mê man nhưng bất luận đến cùng là cái gì, loại thái độ này của Diệp Văn Thần rất rõ ràng đã lấy được lòng cô.

Sau năm - sáu phút liền lái xe vào học viện Tinh Vũ, trong trường đương nhiên không cho phép tùy ý lái xe vào. Nhưng bất cứ là nơi nào đều có chút nhân vật đặc thù. Diệp Văn Thần thuộc về loại này, Lạc U hiển nhiên cũng thuộc loại này. Lạc U cùng Diệp Văn Thần trở lại trường học người có quan hệ đều đã sớm đến thăm hỏi. Thậm chí hơn nửa số người của trường đều biết. Có điều lúc mọi người thấy Diệp Văn Thần ôm Lạc U ngồi lên xe lăn, vẫn là không nhận được kinh ngạc thốt lên.

Lạc U có bệnh thích sạch sẽ, căn bản không cho người bên ngoài tiếp xúc, đây là việc mà toàn trường đều biết. Lạc U cùng Diệp Văn Thần quan hệ rạn nứt, thậm chí còn tuyên bố không cho Diệp Văn Thần xuất hiện ở vị trí của cô. Cho dù ở trong lớp, cũng đem Diệp Văn Thần đuổi tới ngồi ở góc cuối cùng bên trong phòng học. Thế nhưng hiện tại hai người vậy mà lại dùng dáng vẻ thân mật như vậy xuất hiện, thật là làm cho mọi người không thể không kinh ngạc.

Lớp học cao trung của Tinh Vũ học viện có tổng cộng năm tầng lầu, bên trong có bố trí thang máy nhưng cũng không cung cấp cho học sinh sử dụng. Đương nhiên cũng có những tình huống đối xử đặc biệt. Dưới hàng trăm con mắt đổ dồn vào, Diệp Văn Thần đẩy Lạc U đi vào trong thang máy, ngăn cách rất nhiều ánh mắt kinh ngạc.

Mà sau khi bọn họ đi vào trong thang máy, tiếng bàn luận huyên náo của mọi người cũng nhộn nhịp vang lên. Các loại tin đồn không giống nhau mà tương đồng.

Bên trong thang máy, Diệp Văn Thần cẩn thận kiểm tra đồ dùng của Lạc U một lần, thân thiết sắp xếp một lúc, mới lại lần nữa đứng phía sau Lạc U.

Ngày hôm nay, toàn thân Lạc U mặc một bộ tuyết trắng. Áo khoác nhung cừu màu trắng thêm quần dài ca rô màu trắng, vừa che kín vị trí bị thương lại lộ ra một phần linh khí tao nhã. Mái tóc đen dài xõa ở sau lưng, tóc mái ngang che kín lông mày. Cả người đẹp đẽ như cỏ thơm. Mà Diệp Văn Thần lại mặc một bộ âu phục màu đen nhàn nhã. Thân hình đứng phía sau Lạc U, thấy thế nào cũng giống như công chúa cùng quân gia đi theo bên cạnh.

Hai người từ thang máy đi ra, lần thứ hai thu hút vô số sự chú ý. Thậm chí rất nhiều bạn học từ trong lớp đi ra vì để nhìn bọn họ. Hai người đều là người có tiếng tăm trong trường học, ở thời đại này mạng lưới tin tức phát triển. Chỉ là trong một thời gian ngắn lên lầu, diễn đàn trang web của trường học cũng đã bắt đầu loan truyền tin tức quan hệ của hai người bọn họ. Trong đó càng xem các loại suy đoán càng khiến người ta quáng mắt.

- Chị Tiểu U, chân đã đỡ hơn chưa, em đến đẩy chị được không?

Trước cửa phòng học, Hứa Quỳnh nghênh đón, mang theo nụ cười quan tâm hỏi. Chỉ là nụ cười này ở trong mắt Lạc U, thấy thế nào cũng cảm thấy đối trá cùng chói mắt.

Lạc U lạnh lùng lướt qua Hứa Quỳnh một chút, cái gì cũng đều không nói. Diệp Văn Thần cảm giác được thái độ lạnh lùng của Lạc U lúc này, cũng không dừng lại, trực tiếp đẩy Lạc U vào lớp học, hoàn toàn xem như Hứa Quỳnh không tồn tại.

Sắc mặt của Hứa Quỳnh trở nên khó coi, cắn cắn môi dưới nhưng cũng không có tiến lên để tự tìm phiền phức nữa.

Trong phòng học bàn ghế đều là một người, Diệp Văn Thần đem cái ghế của Lạc U chuyển đi, rồi đẩy Lạc U qua. Sau đó liền đi đến vị trí của chính mình – bên trong góc cuối của phòng học.

Nhưng vào lúc này, giọng điệu Lạc U hờ hững nói rằng: “Anh ngồi ở bên trái của tôi đi.”

Giọng nói của Lạc U không lớn nhưng người xung quanh đều có thể nghe thấy rõ ràng. Trong chốc lát sắc mặt mọi người đều trở nên quái dị. Vị trí bên trái Lạc U vẫn luôn trống không, bởi vì đó là vị trí của Trịnh Nghị Phong. Sau khi tự trường Trịnh Nghị Phong chỉ học một tháng liền xin nghỉ cho đến hiện tại. Trịnh gia là thế gia quân nhân, lần này Trịnh Nghị Phong cũng là tham gia một tổ chức quân đội đơn giản để huấn luyện thành bộ đội đặc chủng. Loại huấn luyện này, tiêu chuẩn tham gia có hạn. Nếu như không có bối cảnh hùng hậu người bình thường căn bản không thể tham dự.

Toàn trường học người người đều biết đại thiếu gia Trịnh gia Trịnh Nghị Phong đang theo đuổi Lạc U. Vị trí bên trái là Trịnh Nghị Phong chủ động tìm giáo viên sắp xếp. Nhưng lúc này Lạc U nói một câu liền để Diệp Văn Thần ngồi ở chỗ đó. Về mặt của mọi người làm sao không trở nên quái lạ đây.

Vị trí bên phải của Lạc U cũng là một bạn học nam nhưng cũng là lớp phó học tập đang đeo một đôi kính gọng đen cồng kềnh. Thấy cảnh này, chớp mắt một cái, lại chớp mắt thêm một lần nữa, có chút ngượng ngùng đứng lên nói: “Tớ, tớ nhường vị trí này cho cậu đó.”

Mặc dù lớp phó học tập Triệu Viễn xem như có chút ngây ngô nhưng trên thực tế vẫn rất thông minh, bằng không cũng sẽ không nói ra những lời như

vậy. Vị trí ở bên cạnh Lạc U này, có khi lại là chỗ ngồi không tốt.

Có điều ý tốt của Triệu Viễn đương nhiên không được tiếp nhận. Bất luận là Lạc U hay Diệp Vãn Thần đều không có phản ứng. Diệp Vãn Thần chỉ sững sờ một chút liền ngồi ở vị trí của Trịnh Nghị Phong. Ánh mắt nhìn về một bạn học, bạn học kia lập tức đi tới vị trí trước kia của Diệp Vãn Thần, thu dọn đồ đạc của Diệp Vãn Thần rồi đưa đến. Mà sau đó, Diệp Vãn Thần cũng đem đồ đạc của Trịnh Nghị Phong số lượng không nhiều lắm, thu dọn xong liền ném trên bục giảng. Hành vi vô cùng kiêu ngạo.

Lớp phó học tập lúng túng ngồi xuống. Xung quanh yên tĩnh đến kì lạ. Ánh mắt vô tình hay cố ý đều nhìn hai người Lạc U và Diệp Vãn Thần. Nghĩ đến lúc Trịnh Nghị Phong trở lại đến cùng là việc kinh khủng gì sẽ xảy ra.

Mà ở trong không khí kì lạ này, Lạc U cùng Diệp Vãn Thần lại có vẻ vô cùng thản nhiên. Hai người yên tĩnh xem sách, căn bản không đem phản ứng của mọi người nhìn ở trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Đặt vào cánh chim.

Vào giữa trưa sau bốn tiết học, bốn giáo viên cũng phát hiện bầu không khí quái dị bên trong lớp học, thậm chí trong đó có một người là giáo viên chủ nhiệm. Nhưng ngay cả như vậy cũng không có thầy cô nào nói nhiều lời vô nghĩa gì. Có thể dạy học ở Tỉnh Vũ học viện, trừ phi có bối cảnh đầy đủ, không phải vậy thì giáo viên phải hiểu đạo lý vì học sinh mà làm việc. Học sinh có khả năng học ở nơi này không phải giáo viên bình thường có thể đắc tội được.

Mà cũng vào lúc này, sự tình của Lạc U cùng Diệp Vãn Thần đã được loan truyền đến tất cả mọi người, trên là hiệu trưởng của học viện, dưới là bác gái ở quầy căng – tin, thậm chí có xu hướng lan rộng thêm. Dù sao hiện tại Lạc U cũng xem như là một người có tiếng tăm, cộng thêm bị thương lại ám muội cùng ở chung với một nam sinh, chủ đề như vậy vẫn là gây nên sự chấn động không nhỏ. Thậm chí còn có phóng viên tìm đến, có điều họ không được vào học viện chỉ có thể đứng chờ ngoài cổng.

Thời điểm tan học giữa trưa, trong lớp ai cũng không động đậy, ngay cả giáo viên cũng đứng chờ. Mãi cho đến khi Diệp Vãn Thần đẩy Lạc U ra khỏi lớp học, mọi người mới nói nhau đi ra. Có thể thấy được địa vị của Lạc U ở trường học.

Diệp Vãn Thần đẩy Lạc U đi tới căng – tin của trường học. Có điều căng – tin này cũng không phải nơi thông thường, chuyên môn chuẩn bị các phòng ăn nhỏ cho một số học sinh đặc biệt, giá cả mắc đến đáng sợ. Mỗi bữa cơm ở đây đều có thể tiêu tốn đến bốn, năm con số.

Hai người vừa mới chọn một vài món ăn. Ngay tại lúc Diệp Vãn Thần vì Lạc U lột khăn ăn thì có một đám người đi vào. Sau khi nhìn thấy Diệp Vãn Thần cùng Lạc U, ánh mắt liền sáng lên và đi đến.

- Chị Tiểu U, nghe nói chị xảy ra tai nạn giao thông, làm chúng tôi lo lắng đến chết được. Sớm biết buổi tối ngày hôm ấy chúng tôi sẽ đưa chị trở về rồi. Chị còn không cho chúng tôi đi thăm chị, cũng không biết bình phục như thế nào. Lại còn thuê một người hầu đặc biệt chăm sóc chị. Haha, làm cho một nhóm người chúng tôi rất kinh ngạc đó.

Đang nói chuyện chính là một người con trai tuổi chừng mười lăm, mười sáu, một đầu tóc vàng lộ ra kim quang chói mắt. Giọng điệu nói chuyện và dáng vẻ như một tiểu lưu manh. Vừa nói vừa nhìn Lạc U nháy mắt, ánh mắt lướt qua Diệp Vãn Thần lại mang một tia khinh bỉ.

Lạc U nhìn năm người trước mặt, ánh mắt lướt qua trên mặt từng người. Mỗi một cái nhìn đều vô cùng chăm chú, chăm chú đến tận xương tủy.

Năm người. Trong đó có gia tộc hai người trực tiếp tham gia vào việc tiêu diệt Lạc gia, sự việc xảy ra phía sau lại bị gia tộc của hai người khác bỏ đá xuống giếng. Duy chỉ có một người là thái độ hoàn toàn thờ ơ, hoặc là nói gia tộc của người kia căn bản không có tư cách tham dự.

Trước mắt có thể nói năm người này không phải đối tượng báo thù chủ yếu của cô nhưng cũng là ứng cử viên chắc chắn sẽ trả thù trong kế hoạch của cô.

Cô, Diệp Vãn Thần, Trịnh Nghị Phong và năm người này đều xem như là vô cùng nổi danh trong hội con ông cháu cha. Không phải quan ba đời chính là quân ba đời sao. Phía sau mỗi người đều có một gia tộc khổng lồ chống đỡ. Mặc dù giữa mấy người cũng có thể so ra trên dưới cao thấp. Nhưng người ở bên ngoài nhìn vào thì hiển nhiên đều là tồn tại của một vòng tròn. Mà cũng chính là những người này, từ nhỏ giả mạo danh nghĩa bằng hữu ở cùng một chỗ với cô, nhưng ngày sau trở thành phần mộ chôn cất Lạc gia cùng cô. Lừa dối cùng phản bội đã làm cho lòng của Lạc U hoàn toàn lạnh.

Diệp Vãn Thần khẽ nhếch đôi môi gọi cảm, đặc biệt ánh mắt cũng trở nên lạnh lẽo. Nhưng cũng không nói cái gì chỉ là nhìn Lạc U ở trước mặt.

Những người này đối với hần trào phúng cùng khinh bỉ, hần đã sớm vô cùng quen thuộc. Thời gian từng ở bên cạnh Lạc U, hần hiểu rõ trong mắt những người này ẩn chứa sự xem thường. Tuy rằng hần là người của Diệp gia nhưng cũng chỉ là một đứa con riêng. Loại thân phận này đối với người bình

thường có thể vắn cao cao tại thượng. Nhưng ở trong mắt những người này thì không có đủ tư cách. Sau khi quan hệ của hắn cùng Lạc U rạn nứt, những người này đối với hắn càng thêm khinh bỉ không thêm che giấu. Đối với việc này, Diệp Văn Thần nhìn ở trong mắt nhớ ở trong lòng. Tuy rằng không có phản kích, nhưng cũng không đại biểu vào lúc nhất thời ở một nơi nào đó hắn sẽ không cho kẻ địch một đòn chí mạng. Chính là không động thì thôi, hơi động là kinh người. Những lời nói đã kích loại này không có bất kỳ tính chất thương tổn. Đối với Diệp Văn Thần mà nói, cái này chẳng qua là trò trẻ con.

Diệp Văn Thần giống như là một con rắn độc, tùy thời mà động mới là bản tính của hắn. Thù dai, tàn nhẫn, phúc hắc, lãnh khốc, đây mới thực sự là Diệp Văn Thần. Hay nói một cách chuẩn xác, đối mặt với người ngoài không phải Lạc U, Diệp Văn Thần mới biểu hiện ra bộ mặt đó.

Ngoại trừ tâm tư thù dai cùng khinh thường. Trước mặt Lạc U Diệp Văn Thần có một loại tâm thái khá là phức tạp. Đó chính là hoàn toàn đem quyền chủ động cùng không chế đặt vào trong tay Lạc U. Lạc U muốn hắn làm cái gì, hắn sẽ làm cái đó. Để hắn kiêu ngạo phản kích kẻ địch, hắn liền lãnh khốc đem chính mình thành kẻ bề trên. Nếu như để hắn lựa chọn ăn nhấm khuất nhục, như vậy hắn liền trầm mặt đối với tất cả, để cho hắn cút thì cút, để hắn ở lại thì ở lại. Cái này cũng là Diệp Văn Thần, chân chính là Diệp Văn Thần.

Mà lúc này Diệp Văn Thần lựa chọn chính là trầm mặt, đem quyền chủ động hoàn toàn giao ở trong tay Lạc U. Chính mình xem như là một tiểu tùy tùng thật sự.

Lạc U đem tất cả những thứ này nhìn ở trong mắt. Tình cảnh này và trong ký ức tương tự đến kinh ngạc. Chỉ có điều lúc ấy Diệp Văn Thần không có ở bên cạnh cô, mà ở cách cô rất xa. Vào lúc ấy, cô lựa chọn chính là thờ ơ lạnh nhạt nhưng vào giờ phút này trong lòng cô đều tràn đầy căm ghét, đối với những người này căm ghét. Trước kia như thế nào cô lại không phát hiện những người này lại âm mưu như thế cũng làm cho người ta chán ghét đây.

Ở trong lòng Lạc U cảm thán xong, giọng điệu mới chậm chậm nói rằng: “Đừng bảo tôi không nhắc nhở mấy người, hắn hiện tại là người của tôi. Nếu như có người đối với người của tôi không khách khí, tôi sẽ tức giận.”

Ở đây bảy người, ngoại trừ sắc mặt Lạc U bình tĩnh ra, bao gồm là Diệp Văn Thần bởi vì câu nói hời hợt của Lạc U đều thay đổi về mặt. Diệp Văn Thần không kiềm nén được mừng rỡ, con mắt đen thâm thúy đặc biệt lóe sáng, nhìn chằm chằm về phía Lạc U. Đường như ở trong mắt hắn, trong thế giới của hắn chỉ có một mình Lạc U, không chứa thêm thứ gì khác.

Năm người còn lại sắc mặt thì có chút khó coi. Từ trước đến nay bọn họ cùng Lạc U ở chung một nhóm, mà điều này cũng ý nghĩa cho việc Trịnh Nghị Phong cùng ở trong nhóm này. Nhất là trong đó có hai người, gia tộc của bọn họ bám vào bên dưới Trịnh gia. Mà Trịnh Nghị Phong theo đuổi Lạc U, bọn họ đương nhiên cũng rõ ràng. Hơn nữa, xem như không có quan hệ với Trịnh Nghị Phong, chỉ luận về bọn hắn cũng không muốn tiếp nhận Diệp Văn Thần. Mà lúc này nghe Lạc U nói ra những lời như vậy. Bọn họ như thế nào lại không thay đổi sắc mặt. Lời nói như vậy từ trong miệng Lạc U nói ra, chính là làm cho mọi người không thể xem nhẹ.

Người Lạc gia đa số đều bao che khuyết điểm, hiển nhiên Lạc U cũng như thế. Chỉ có điều biểu hiện này trước đây cũng không nổi bật. Bởi vì không có người có tư cách được Lạc U thừa nhận. Nhưng trong chớp mắt cô sống lại, quan hệ của cô cùng Diệp Văn Thần trong lúc đó cũng đã bắt đầu thay đổi.

Giống như cô đã từng suy nghĩ. Diệp Văn Thần, người đàn ông này, cô tất nhiên sẽ đặt vào dưới cánh chim của mình mà bảo vệ thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Cô cô tới chơi

Lạc U nói xong cũng không để ý đến năm người kia. Năm người này đều ở cùng nhau, được mọi người gọi là nhóm năm người. Mấy người này hai mặt nhìn nhau, sắc mặt khó coi. Cuối cùng vẫn là người con trai tóc vàng miễn cưỡng nở nụ cười nói: “Nếu chị Tiểu U đã lên tiếng, chúng ta tự nhiên cũng sẽ không làm thêm cái gì. Hai người ăn ngon miệng, chúng tôi không quấy rầy.”

Năm người đi rồi, Lạc U nhìn một chút cũng không nhìn, khí thế cao ngạo làm cho trong lòng Diệp Văn Thần nóng lên. Hắn rất thích đáng về cao cao tại thượng không coi ai ra gì của Lạc U.

- Cảm ơn.

Lạc U đối với hắn bảo vệ, hắn rất cảm động.

Lạc U nhìn Diệp Văn Thần một chút, không hài lòng nói rằng: “Về sau đừng ngu ngốc để người bắt nạt mà không phản kháng. Anh là người của tôi, anh bị bắt nạt chính là làm mất hết mặt mũi của tôi, hiểu không?”

Thực ra, Lạc U biết Diệp Văn Thần tuyệt đối không phải là người dễ bị ức hiếp nhưng cô không nghĩ ra người đàn ông này làm sao vừa đến trước mặt cô giống như bị liệt, yếu đuối dường như không phải cùng một người.

Trong lòng Lạc U nghi ngờ nhưng cẩn thận nghĩ lại, kỳ thực cái cảm giác này cũng không tồi. Cô là một người rất mạnh mẽ, cô tin tưởng năng lực của

chính mình, cũng có đầy đủ năng lực để làm một vài chuyện mà mình muốn. Để bảo vệ người mà mình muốn bảo vệ, cô cũng không ngại dùng chính mình để bảo vệ. Cô có thể cảm giác được người đàn ông này đối với cô ý lại, giống như sự tin tưởng của hân đối với cô, đều là không thể nghi ngờ.

Diệp Văn Thần nghiêm túc suy nghĩ một lúc. Sau đó gật đầu lia lịa, trong mắt có thêm một tia kiên quyết. Đương nhiên là đem lời Lạc U khắc trong lòng, hân sẽ không lặp lại. Nếu như bởi vì hân mà làm mất mặt mũi của Lạc U, đó chính là lỗi của hân, cái này hân tuyệt đối không cho phép.

Hai người nói chuyện rất chăm chú, cũng không cho rằng kỳ lạ nhưng trên thực tế lại lý luận này cũng tuyệt đối có vấn đề. Chỉ có điều một người muốn đánh, một người muốn bị đánh, người bên ngoài cảm thấy thì cũng có quan hệ gì đây.

Dùng xong cơm trưa, Lạc U cũng không có tiếp tục lên lớp. Nơi này dạo một lần cảm nhận một chút bầu không khí của trường học cũng đã đủ rồi. Mười năm trước, tất cả đều là hình dạng của mười năm trước. Trong ký ức một số điểm mờ hồ cũng trở nên rõ ràng, hết thấy đều rõ ràng.

Lạc U không có về nhà mà là để Diệp Văn Thần đẩy cô đi chung quanh trong sân trường. Mặc dù nhiệt độ có chút thấp nhưng cũng không có ảnh hưởng đến hành động dẫn dắt của hai người tạo nên hiệu ứng hồ điệp. Trên mạng lưới tin tức lại lần nữa đăng lên hình ảnh đi dạo của hai người. Các loại góc độ, các loại chụp trộm, những người đứng đợi ở cổng lớn cũng không nhìn được mà làm thêm vài tấm, để đăng lên báo giải trí tăng thêm một tin bất quải.

Lạc U quay quảng cáo điện thoại di động xong thì được mọi người quan tâm. Có điều bởi vì công ti giải trí bảo vệ, căn bản cũng không có người tra được tư liệu về cô, cũng chỉ có những người trong giai cấp thượng lưu hai, ba đời mới biết thân phận của cô. Nhưng cũng không có ai nói ra, chính là không dám, mà có nói cũng chẳng có ý nghĩa gì. Thân phận thực sự của Lạc U đã bị truyền thông biết cả rồi, dám để lộ tin tức này cho truyền thông thì cũng tuyệt đối không nhiều. Tuy rằng Lạc gia không thể một tay che trời nhưng để xử lý mấy công ti truyền thông thì cũng tuyệt đối là vấn đề nhỏ.

Vì lẽ đó thân phận của Lạc U luôn luôn là bí ẩn, mọi người cũng chỉ có thể biết cô là học sinh. Từ lúc sinh ra đã mang theo khí chất tao nhã cao quý, mỗi cái nhắc tay nhắc chân đều giống như một cô công chúa, có sức hấp dẫn không thể xem nhẹ.

Buổi chiều, khi Lạc U vừa mới về nhà thì nhận được điện thoại của cô út. Nói là buổi tối sẽ đến nhà cô nói chuyện. Lạc U cũng không bắt ngờ ý muốn đến chơi của cô út. Muốn tiến vào thế giới giải trí, ắt phải gắn liền với cô út.

Đêm đó cô út Lạc gia đến trong lúc Diệp Văn Thần còn chưa về. Hân ngồi ngay ngắn cùng Lạc U trước máy tính xem tin tức, hơn nữa nói chuẩn xác là đang xem bài báo nói về quan hệ của bọn họ. Tuy rằng báo chí cũng truyền thông cũng không có đăng tải tin tức gì nhưng trên internet cũng có không ít tin tức liên quan đến bọn họ. Nhất là ở trên mạng lưới của trường, những bức ảnh nhiều đến hàng trăm tấm. Diệp Văn Thần khi nhìn cũng đã quyết định, lúc về nhà nhất định phải đem những bức hình này tải xuống mà gìn giữ. Lúc trước, hân cùng Lạc U chụp ảnh chung ít đến thăm thương.

- Tiểu U, con thực sự muốn vào thế giới giải trí? Làm ngôi sao nhìn như nở mày nở mặt nhưng trên thực tế rất là khổ cực. Mặc dù cô ta bảo bọc con, sẽ không để con chịu thiệt nhưng lại có chút vấn đề, chỉ có thể nhìn biểu hiện của chính con. Nếu như con chỉ là muốn vui đùa, cô liền vì con an bài một con đường chơi đùa. Nếu như con thật lòng, như vậy sau khi chờ con thương thế lành hân sẽ bắt đầu huấn luyện, nhưng mà phải chịu khổ nha.

Cô út của Lạc U Lạc Học Tâm là một người phụ nữ rất cường thế, tuổi vừa mới mãn bốn mươi, dáng vẻ lại như ba mươi tuổi. Trên người mặc một bộ áo da chồn đỏ rực làm cho bà vừa lộ liễu vừa chói mắt, so với khí thế của những ngôi sao còn mạnh hơn. Có điều ở trước mặt Lạc U lại thêm một phần từ ái.

- Lời cô út nói con đều hiểu, con cũng đã chuẩn bị kỹ càng. Cô út cần phải hiểu rõ con, không làm thì thôi, nếu làm thì phải tốt nhất. Đương nhiên sẽ không vui đùa đơn giản như vậy.

Lạc U hiểu rõ ý nghĩ của cô út. Bên trong thế giới giải trí muốn phát triển ở phương diện truyền hình thì đòi hỏi phải là kỹ xảo tinh tế, muốn phát triển ở phương diện ca hát thì đòi hỏi phải là giọng hát tuyệt mỹ. Tuy rằng năng khiếu bẩm sinh của cô vô cùng tốt nhưng dù sao cũng không có trải qua huấn luyện. Lạc Học Tâm vẫn có chút lo lắng.

Kiếp trước khi Lạc U quyết định bước chân vào thế giới giải trí đã trải qua ba tháng huấn luyện dày đặc. Các loại kiến thức có liên quan đều mạnh mẽ nhớ vào, hiển nhiên trong đó rất khổ cực. Có điều đời này, hiển nhiên Lạc U cũng không có lặp lại việc này một lần nữa. Không chờ Lạc Học Tâm nói chuyện, tiếp theo liền nói: “Cô út, việc huấn luyện đều không cần phải sắp xếp. Chính là có kịch bản hay đem tới cho con chọn. Cô cũng không cần lo lắng cho hành động của con. Nếu như con làm không được, có thể thay đổi con.”

Trong giọng nói của Lạc U khiến cho người không thể không mang theo nghi vấn về sự tự tin và kiêu ngạo. Lạc Học Tâm sững sốt một lúc, bà đương nhiên là hiểu rõ cháu gái của mình nhưng vẫn cảm thấy Lạc U trước mắt cùng với trước đây dường như không giống nhau. Nhưng cụ thể không giống ở nơi nào thì không thể hình dung được. Nếu như nhất định phải nói, chính là trước đây lộ liễu chói mắt, hiện tại lại là ánh sáng nội liêu.

Cảm nhận Lạc U lúc này, đột nhiên Lạc Học Tâm nghĩ đến một câu hình dung như vậy: “Cô khiêm tốn chính là để cho cả thế giới này đều biết đến cô.”

- Được. Có kịch bản hay cô út nhất định sẽ đưa cho con. Chính là không biết con có mục đích gì hay không, điện ảnh hay là kịch truyền hình, cổ đại hay là hiện đại. Hoặc nói về đề tài khác, có muốn cùng nam nghệ sĩ hợp tác hay không. Lại nói đùa nhỏ Tiểu Thần này không tệ. Nếu là Tiểu Thần đối với việc này cũng hứng thú, có thể thử xem nha.

Lạc Học Tâm vừa nói vừa mang theo ánh mắt nhìn chăm chú về phía Diệp Văn Thần, trong đó mang theo một ý tứ thăm dò.

Chương 13: Con không phải là hoàng tử

Lạc Học Tâm rất tò mò vì sao Diệp Văn Thần lại ở đây, rốt cuộc cùng cháu gái của mình có quan hệ gì. Nhưng hiểu kì thì hiểu kì, bà cũng không có chủ động thăm dò. Loại quan hệ ám muội này vẫn là chính mình tự thăm dò một chút, hẳn là khá thú vị. Dù sao hai người kia ở chung không giống như là người yêu, lại cũng không giống như bằng hữu bình thường. Đúng là không có loại cảm giác của những người đang yêu. Nếu bà hỏi thăm, hai người này cũng chưa chắc biết nên trả lời như thế nào.

Mà Lạc Học Tâm đề nghị Diệp Văn Thần cùng bước vào thế giới giải trí, lời nói ra đã làm cho tâm huyết dâng trào một lúc. Nhưng nói xong lại càng thêm khẳng định đề nghị của chính mình không sai. Cho dù Diệp Văn Thần không cần tận lực đi biểu diễn, ngũ quan anh tuần sâu sắc cũng đủ khiến hắn vinh quang bước lên hàng ngũ minh tinh thần tượng. Hơn nữa quanh người hắn khí thế lạnh lùng đều hết sức rõ ràng, đúng là rất thích hợp với khẩu vị của đại chúng đương thời.

Diệp Văn Thần cũng sững sờ, hắn chưa từng có ý nghĩ sẽ bước chân vào thế giới giải trí, cái loại nghề nghiệp tinh quang chói mắt không thích hợp với hắn. Nhưng hắn cũng không lập tức từ chối mà là nhìn về phía Lạc U trung cầu ý kiến. Quyết định cùng ý nghĩ của hắn đều không quan trọng, quan trọng chính là suy nghĩ của Lạc U như thế nào. Nếu như Lạc U muốn để hắn bước vào thế giới giải trí, hắn đương nhiên sẽ không từ chối.

Lạc Học Tâm nhìn Diệp Văn Thần, Diệp Văn Thần nhìn về phía Lạc U. Lạc Học Tâm cũng thấy ánh mắt của Diệp Văn Thần nhìn về phía Lạc U. Lạc U chớp mắt một cái, đột nhiên cảm thấy tình cảnh như thế này có chút buồn cười kỳ lạ.

- Anh nhìn tôi như vậy làm cái gì? Có muốn hay không là chuyện của chính anh. Chẳng nhẽ để tôi quyết định thay anh?

Lạc U cười hỏi, lời nói rất tùy ý.

- Em đồng ý thì tôi đồng ý. Em không muốn thì tôi từ chối. Chuyện của tôi em cũng có thể quyết định.

Trái ngược với sự tùy ý của Lạc U, vẻ mặt Diệp Văn Thần nghiêm túc đến đáng sợ. Từng câu từng chữ giống như là một lời thề thông thường, làm cho người ta không thể nghi ngờ.

Lạc U cũng không tính là quá mức bất ngờ nhưng vẻ mặt kinh ngạc của Lạc Học Tâm thì có chút rõ ràng. Ánh mắt chuyển động qua lại giữa Lạc U cùng Diệp Văn Thần. Nghĩ rằng tiểu tử gốc Diệp Văn Thần này xem ra thật sự thích cháu gái của mình. Thậm chí ngay cả loại câu nói buồn nôn cũng có thể nói ra, so với phim còn là phim thần tượng.

- Vậy hãy để cho Tiểu Thần cùng diễn đi. Cô sẽ bảo bọn họ làm riêng cho các con một kịch bản thần tượng trường học. Hoàng tử sánh đôi cùng công chúa, nhất định sẽ thành công.

Lạc Học Tâm càng nghĩ càng hưng phấn. Trong đầu đã bắt đầu một loạt hoạt động quảng bá. Cần phải để cho những đứa trẻ của mình một lần là nổi tiếng. Nói thế nào thì thế giới giải trí cũng xem như là địa bàn của chính mình. Nếu như đứa trẻ nhà mình đều tăng bốc mà không nổi tiếng, những năm này bà lẫn lộn trong thế giới giải trí cũng vô ích.

Diệp Văn Thần thoáng sững sờ, lập tức thấp giọng nói: “Con không phải là hoàng tử.”

Tiếng nói của Diệp Văn Thần rất thấp, trong lúc hưng phấn Lạc Học Tâm không hề nghe rõ, phản xạ hỏi: “Con nói cái gì?”

Diệp Văn Thần muốn lập lại nhưng bị Lạc U giành nói trước: “Không cần phải phiền toái như vậy, kịch bản thần tượng có ưu điểm cũng có nhược điểm. Tất cả đều chờ kịch bản xuất hiện rồi hãy bàn.”

Câu nói của Diệp Văn Thần, Lạc Học Tâm không hề nghe rõ nhưng Lạc U lại nghe được. Trong lòng loại cảm giác kỳ quái càng dày đặc, cô thật sự ngạc nhiên. Rốt cuộc Diệp Văn Thần xác định vị trí quan hệ của hai người bọn họ như thế nào? Chẳng nhẽ hắn thực sự muốn làm người hầu của cô hay sao?

Hoặc là nói, cái gì cũng đều do cô tính toán, thậm chí ngay cả chuyện của hắn cô cũng có thể quyết định, hoàn toàn có đáng về phục tùng đối với cô. Làm cho cô có cảm giác, người đàn ông này không giống với những người theo đuổi cô, trái lại càng giống như một người hầu trung thành, mà cô chính là chủ nhân của hắn.

Chủ nhân? Lạc U tự mình đưa ra kết luận cũng không nhận được sững sờ một lúc. Nhưng không biết tại sao cũng không có ý nghĩ phản cảm, trái lại cảm thấy khá thú vị.

- Cũng được. Nhưng mà đóng phim truyền hình có thể hay không sẽ ảnh hưởng đến học tập của các con. Nếu không thì đóng phim điện ảnh đi, chỉ cần quảng bá tốt, phòng bán vé cũng sẽ không có vấn đề.

Lạc Học Tâm suy nghĩ một lúc lại thấy có chút lo lắng nói. Dù sao Lạc U cùng Diệp Văn Thần còn là học sinh. Bà cũng không muốn bởi vì nguyên nhân

quay phim chụp ảnh mà ảnh hưởng đến học tập của hai người.

- Điện ảnh hay là truyền hình đối với con cũng không có khác biệt lớn, cô út có thể tự mình sắp xếp. Nhưng mà có một chuyện con hi vọng cô út có thể giúp đỡ con.

Lạc U cũng không ngại quay phim điện ảnh hay truyền hình. Nếu đã đi vào cái vòng tròn luẩn quẩn này, như vậy cái gì cũng phải làm ra một loại thành tích. Kiếp trước cô cũng đã thử nghiệm nhiều phương diện, cô muốn chính mình bất kể làm cái gì cũng đều không có vấn đề.

- Chuyện gì?

Lạc Học Tâm có chút tò mò hỏi.

- Đầu tiên con không muốn công khai thân phận của con, quan hệ của con và cô cũng xin bảo mật.

Lạc U yêu cầu như thế đương nhiên là có suy nghĩ của riêng mình. Ngược lại cũng không làm cho người khác để ý, nói cô là dựa vào quan hệ mà nổi danh. Mà là muốn làm hết khả năng để cảm nhận được một ít chân thật gì đó. Sống lại cả đời, rất nhiều ý nghĩ của cô đều thay đổi. Cô cũng dần dần rõ ràng, thứ gì đối với cô là quan trọng nhất, cuộc sống như thế nào mới có thêm ý nghĩa.

Lạc Học Tâm nghiêm túc suy nghĩ một lúc thì đồng ý yêu cầu của Lạc U. Bà cũng không hi vọng thân phận của Lạc U lộ ra ánh sáng quá sớm. Bởi vì như vậy có thể dễ cho Lạc U nhận thức rất nhiều người. Về điểm này Lạc Học Tâm cùng Lạc U cũng coi như là bất mưu nhị hợp (không bàn mà trùng ý).

Sau đó Lạc Học Tâm lại nói một chút đề tài liên quan về thế giới giải trí, đặc biệt là một số sự việc cần thiết phải chú ý. Nhưng bởi vì thời gian quá ngắn, Lạc Học Tâm cũng chỉ nói sơ sơ. Thỉnh thoảng Lạc U sẽ trả lời vài câu, nhìn như nghe chăm chú nhưng trên thực tế cũng đã suy nghĩ nhiều vấn đề. Mà Diệp Văn Thần thì vẫn yên tĩnh ngồi ở một bên lắng nghe, không nói cái gì nhưng đem những điều Lạc Học Tâm nói đều ghi ở trong lòng.

Lạc Học Tâm suy nghĩ lúc đi đã hơn chín giờ tối, đứng dậy vô tình hay cố ý nhìn về Diệp Văn Thần hỏi một câu: “Tiểu Thần, con không về à? Lạc gia và Diệp gia cùng đường, cô đưa con một đoạn.”

Diệp Văn Thần cũng đứng lên, nghe được Lạc Học Tâm nói thì phản xạ hồi đáp: “Cảm ơn cô Lạc, con cũng có xe, con có thể tự về được.”

- Vậy thì cùng xuống dưới?

Trong giọng nói của Lạc Học Tâm mang theo một tia trêu chọc, ánh mắt cũng trở nên mập mờ chuyển động nhìn Lạc U cùng Diệp Văn Thần. Không chờ Diệp Văn Thần trả lời thì nói tiếp: “Tiểu Thần, tuổi của Lạc U còn nhỏ, có một số việc cần phải chú ý, không nên làm thì không thể làm.”

Phản ứng đầu tiên của Diệp Văn Thần là sửng sốt sau đó thì luống cuống, có chút cấp thiết giải thích: “Cô Lạc, cô đừng hiểu lầm, chúng con cũng không có làm cái gì. Vậy con đi đây.”

Diệp Văn Thần không để ý chuyện của chính mình nhưng hẳn không hi vọng bởi vì mình mà làm cho người khác hiểu lầm Lạc U, đặc biệt đối phương lại là trưởng bối của Lạc U. Tuy rằng hẳn đối với Lạc U là một loại hi vọng xa vời nhưng trên thực tế hẳn tuyệt đối không làm như vậy. Ở trong lòng hẳn Lạc U là cao cao tại thượng không thể khinh nhờn. Hẳn tuyệt đối sẽ không làm những chuyện không nên làm

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Quà tặng lễ Giáng sinh

Trái ngược với Diệp Văn Thần hoảng loạn cùng vội vã giải thích, phản ứng của Lạc U bình tĩnh rất nhiều, phải nói là bình tĩnh quá mức. Lạc Học Tâm mới vừa dứt lời cô đã phản ứng lại nhưng cũng chỉ là nhú mày, buồn cười nhìn Lạc Học Tâm. Sau khi Diệp Văn Thần giải thích, giọng điệu hờ hững nói: “Cô cô, con đã không còn nhỏ. Chuyện của con chính con sẽ có trách nhiệm, cô không cần phải lo lắng.”

Diệp Văn Thần cùng Lạc U một trước một sau mở miệng nói. Lúc đầu, Lạc Học Tâm bối vì lời nói Diệp Văn Thần mà biểu lộ vẻ mặt hài lòng. Sau khi nghe Lạc U nói thì lập tức thay đổi sắc mặt, lập lại động tác nhú mày của Lạc U, trực tiếp hỏi ngược lại: “Tiểu U, con đây là cùng Tiểu Thần giao du à?”.

Lạc Học Tâm cuối cùng vẫn đem câu nói này ra khỏi miệng. Vốn là dự định không hỏi nhưng thái độ này của Lạc U làm cho Lạc Học Tâm có chút hoài nghi. Lễ nào hai người kia thật sự giao du. Nếu như đúng là như vậy, cái này cũng coi như là một việc không nhỏ. Ít nhất theo bà biết, đây là lần đầu tiên Lạc U nói về chuyện tình yêu.

Diệp Văn Thần đỏ mặt ngay tại chỗ, mở miệng muốn giải thích nhưng bị Lạc U cướp trước một bước nói rằng: “Cô cô, cô là bà chủ của công ty giải trí, không phải paparazzi bát quái của truyền thông. Bây giờ liên quan đến vấn đề này, có phải hay không muốn điều tra cẩn thận.”

Không có thừa nhận cũng không có phủ nhận, Lạc U lựa chọn dùng một phương thức khác đáp lại câu hỏi của Lạc Học Tâm.

Lông mày của Lạc Học Tâm nhếch cao lên, có chút bất mãn nói: “Con đây là đang trốn tránh câu hỏi của ta à? Làm bà chủ của công ty giải trí, cô cũng có trách nhiệm và nghĩa vụ quan tâm danh nghĩa, vấn đề tình cảm của nghệ sĩ. Huống chi con là cháu gái của ta, làm trưởng bối quan tâm một chút chẳng lẽ không được à?”.

- Bà chủ, nhưng mà chúng ta chưa có ký hợp đồng nha, như vậy chúng ta cần phải đổi một công ty quản lý tốt hơn, chúng ta bán nghệ nhưng không có bán thân nha.

Lạc U trêu ghẹo trả lời, chính là nửa điểm cũng không hé miệng.

Lạc Học Tâm không nhìn được gõ trên đầu Lạc U một cái, cười mắng: “Nha đầu thôi, muốn đổi công ty cũng không có cửa đâu. Ngày mai cô sẽ kêu người đem hợp đồng đưa đến cho các con ký, để cho các con vừa bán nghệ lại bán thân, vì cô mà kiếm một lượng lớn tiền. Đem con bóc lột đến mức không có thời gian để bàn chuyện tình yêu.”

Khi Lạc Học Tâm nói xong ba chữ cuối cùng, vô tình hay cố ý nhìn Diệp Văn Thần một chút. Kỳ thực bà đối với Diệp Văn Thần coi như là hài lòng. Đứa nhỏ này tuổi còn trẻ mà đã chính chắn, tướng mạo xuất sắc, năng lực cũng không thấp. Tuy rằng ở phương diện gia thế có chút vấn đề nhưng chỉ cần là Tiểu U thích, bà cũng sẽ ủng hộ. Huống chi quan trọng nhất vẫn là thái độ của Diệp Văn Thần đối xử với Lạc U làm cho bà rất là hài lòng. Cái loại đáng về nói gì nghe nấy, làm cho bà nhìn thì cảm thấy vô cùng thú vị.

Lạc U cười cười cũng không có phản bác nữa, biết cô út đây là đang quan tâm cô, như vậy cũng đủ rồi. Trong ký ức, lúc Lạc gia gặp chuyện không may, cô út cũng táng gia bại sản vì muốn Lạc gia trở mình nhưng cuối cùng vẫn không có cứu vãn được sự suy vong của Lạc gia. Có điều cô cũng không có nhìn thấy kết quả cuối cùng nhưng có nhìn hay không đối với cô mà đã không còn quan trọng. Bởi vì loại chuyện kia cô sẽ không bao giờ cho phép nó xảy ra.

Kỳ thực, lúc Lạc gia gặp nạn, tuyệt đại đa số người nhà họ Lạc vẫn là cung chung hoạn nạn. Có tiền bỏ tiền, có lực xuất lực. Dù sao phúc sào chỉ hạ an hữu hoàn oán (Toàn thể gặp xuôi xèo, cả thể cũng không thể bảo toàn), đạo lý này mọi người đều hiểu nhưng cũng không thiếu kẻ phản bội tồn tại. Ở trong lòng Lạc U đem từng cái tên của những người kia nhớ lại, hơi thở quanh thân đều trở nên lạnh lùng.

Lạc Học Tâm đi rồi, Diệp Văn Thần cũng không có ở lại. Lạc U đi đứng không tiện cũng không có đưa tiễn bọn họ, chỉ là ngơ ngác nhìn ngoài cửa sổ. Về mặt biểu lộ ra một tia tàn nhẫn. Thù - cô nhất định sẽ báo.

Mấy ngày kế tiếp Lạc U không có đi đến trường học mà là tìm những tư liệu ở mạng. Hơn nửa tháng này cô vẫn luôn thu thập một ít tin tức, bất động sản, cổ phiếu, mạng lưới điện tử, khoa học kỹ thuật sinh hóa, giải trí truyền thông, trong ký ức mười năm trước có quá nhiều tin tức quý giá. Lạc U không muốn lãng phí loại tài nguyên này. Tuy rằng, Lạc gia cùng Tô gia của mẹ cô đều là gia tộc lớn. Quân chính thương hắc đều có, người bên ngoài không thể tưởng tượng được quyền thế. Nhưng Lạc U cũng không muốn một mực đi dựa vào người nhà lót đường mà là muốn dùng năng lực của mình tạo ra một thế lực thuộc về mình. Một thế lực to lớn có thể hoàn thành kế hoạch báo thù của cô.

Tiền là vật cần thiết, giao thiệp là không thể thiếu, âm mưu quỷ kế không có hạn cuối, kẻ thù không diệt cô sẽ không bỏ qua. Cô sẽ đem tất cả năng lực của mình tạo ra một thế lực thuộc về mình, sau đó liên hợp Lạc gia cùng Tô gia. Đem tất cả kẻ địch đều đạp ở dưới chân, sẽ không cho bọn họ có bất luận cơ hội nào tổn thương cô cùng những người mà cô thương yêu.

Không nên trách cô lòng dạ độc ác, tâm không tàn nhẫn, đứng không vững, yếu đuối đều bị người ta bắt nạt, thiện tâm không đảm đương được chính sự. Cô cũng không thể xin lỗi trời cao đã cho cô một cơ hội sống lại một lần nữa.

Mà trong mấy ngày qua, hiển nhiên Diệp Văn Thần vẫn như cũ dù là mưa gió vẫn có mặt hần. Đặc biệt là vào lúc lễ Giáng sinh, đôi tai của Diệp Văn Thần càng đỏ khi đưa cho Lạc U một món quà nhỏ mà tự tay hần gói.

- Tiểu U, hi vọng em có thể thích.

Về mặt của Diệp Văn Thần khi tặng quà vừa hồi hộp vừa chờ mong. Món quà này hao phí rất nhiều tâm huyết của hần, đi học bệnh, đi học gia công điêu khắc ngọc thạch, hần tiêu phí thời gian hơn nửa năm mới chuẩn bị kỹ càng món quà này. Vốn tưởng rằng cả đời sẽ không thể đưa cho Lạc U nhưng không có nghĩ đến vậy mà được Lạc U tha thứ, lại một lần nữa ở bên cạnh cô bảo vệ. Hơn nửa tháng trước, hần đã nghĩ đem quà tặng này đưa cho Lạc U nhưng vẫn còn ngượng ngùng. Mãi cho đến hiện tại mới có dũng khí đem quà tặng này đưa ra.

Đương nhiên Lạc U sẽ không cự tuyệt, nhận lấy quà tặng liền mở giấy gói ra. Ở trước mặt người tặng quà mở quà ra cũng là đối với đối phương tôn trọng. Nhưng mà hành động này của cô hiển nhiên đã làm cho Diệp Văn Thần càng trở nên hồi hộp.

- Nếu như em không thích tôi sẽ làm thêm những cái khác cho em. Tôi làm không được tốt lắm, mong em đừng ghét bỏ nó.

Quà tặng còn chưa thấy, Diệp Văn Thần đã nói lên sự dự phòng trước. Trái lại, hần đối với tay nghề của mình không phải không có tự tin mà là quà tặng của mình có chút đơn sơ, thực sự không xứng với phẩm vị của Lạc U. Ở trong lòng của Diệp Văn Thần, mỗi một cái yêu thích của Lạc U đều đáng giá để hần chăm chú đối xử. Mà có thể là đồ vật Lạc U yêu thích, hiển nhiên cũng là cao cấp bên trong cao cấp.

Lạc U không nhìn được tròng Diệp Văn Thần một cái. Diệp Văn Thần lập tức ngậm miệng lại. Lúc này Lạc U mới hài lòng tiếp tục mở quà.

Giấy gói mở ra, lộ ra một hộp gỗ cổ kính đặc biệt tinh mỹ. Lạc U nghĩ chỉ riêng chiếc hộp này thôi cũng là một món quà đẹp. Ánh mắt của cô nhìn đến, đây tuyệt đối là một món đồ cô đã qua nhiều lần rồi, dấu vết điêu khắc tinh mỹ mang theo lịch sử. Cũng không biết rốt cuộc Diệp Văn Thần ở nơi nào tìm thấy. Có điều chỉ nhìn một cách đơn thuần chiếc hộp này, làm cho Lạc U đối với món quà trong lễ vật này càng thêm hiếu kỳ.

Chương 15: Quà tặng

Hộp quà được mở ra, một cái vòng tay tỏa ra ánh sáng màu tím yên tĩnh nằm bên trong. Lạc U chỉ nhìn một chút thì đã thích chiếc vòng tay này.

Lạc U là một người có phẩm vị, người có phẩm vị đương nhiên cũng là một người tinh mắt. Ở phương diện đồ cổ chỉ hiểu được sơ qua nhưng ở phương diện ngọc thạch, phi thủy, châu báu, kim cương, trong mắt của những người trong nghề Lạc U chính là một người giỏi. Mặc dù vòng tay này là do sức người tạo ra nhưng ở phương diện vật liệu cũng là cao cấp trong cao cấp. Mấy viên tử phi châu tử (Viên ngọc màu tím) tỏa ra ánh sáng tím, tuyệt đối là tử phi trong hoàng gia, giá trị chỉ ít từ năm con số trở lên, có tiền cũng không mua được loại này.

Hơn nữa, điều khiến Lạc U yêu thích nhất chính là hình dáng của những hạt châu này. Bởi vì do sức người điêu khắc, hình dáng của mỗi một hạt châu đều khác nhau, hình thù kỳ quái nhưng đặc biệt tinh xảo. Có thể thấy được Diệp Vãn Thần rất dụng tâm để làm.

“Hãy đeo lên dùm tôi đi.”

Lạc U đưa lại cho Diệp Vãn Thần, giao cho Diệp Vãn Thần một nhiệm vụ vô cùng vinh dự. Nụ cười trên mặt Diệp Vãn Thần không thể nén được đã bộc lộ ra. Giờ phút này, núi băng đã tan ra.

Cẩn thận từng li từng tí đem chiếc vòng tay đeo trên cổ tay mảnh khảnh của Lạc U. Xúc giác lạnh lẽo làm cho Lạc U hơi rút tay lại nhưng rất nhanh thì đã thích ứng với loại nhiệt độ này. Chiếc vòng tay màu tím đeo ở trên cổ tay của Lạc U càng lộ ra vẻ cao quý, tao nhã, càng lộ ra một hơi thở thần bí mê hoặc.

“Rất thích hợp với tôi, đáng tiếc tôi không có quà để tặng lại anh, nhưng mà...”

Giọng nói của Lạc U ngừng lại, thanh âm thấp hơn hai lần mang theo một tia mê hoặc khó có thể phát hiện, chậm rãi nói rằng:

“Quà đáp lễ, tôi có thể thỏa mãn anh một nguyện vọng nhưng không được quá phận.”

“Tiểu U không cần làm như vậy. Em yêu thích món quà tôi tặng em cũng là quà đáp lễ tốt nhất. Chỉ cần em đồng ý để tôi ở lại bên cạnh em, tôi không còn mong ước gì khác.”

Lời nói của Diệp Vãn Thần chính là thật lòng, nguyện vọng lớn nhất của hắn chính là muốn cùng Lạc U vĩnh viễn ở chung một chỗ. Mà nguyện vọng này lại không phù hợp với điều kiện mà Lạc U đưa ra hỏi này. Bởi vì nguyện vọng này đã không thể dùng từ quá đáng để hình dung.

“Tôi đã nói cho một nguyện vọng làm quà đáp lễ, anh không cần phải từ chối. Anh từ chối sẽ làm tôi không vui.”

Lạc U không tin chính mình đã nói như vậy, Diệp Vãn Thần còn có thể từ chối.

Quả nhiên, lần này Diệp Vãn Thần không tiếp tục nói từ chối, mà là sững sờ sau đó nghiêm túc suy nghĩ.

Lạc U cũng không gục. Cô đúng là có chút ngạc nhiên, rốt cuộc người đàn ông này sẽ có yêu cầu như thế nào? Là hẹn hò? Hôn môi? Hoặc là tiến thêm một bước? Trong lúc nhất thời, ở trong đầu Lạc U xuất hiện rất nhiều sắc thái hình ảnh nhưng cuối cùng lại bị chính mình bác bỏ. Diệp Vãn Thần đối với cô có thể là có *** nhưng khả năng tự kiểm chế của Diệp Vãn Thần rất mạnh. Lại có tình cảnh lúc trước trong rừng cây nhỏ làm cảnh tỉnh, hiện tại lúc đối mặt với cô căn bản sẽ không làm những hành động không nên làm. Hơn nữa cô cảm thấy Diệp Vãn Thần sẽ không mượn những cơ hội như vậy đưa ra loại yêu cầu này.

Nhưng mà có nhiều lúc sẽ có bất ngờ nho nhỏ xảy ra.

Sau khi Diệp Vãn Thần nghiêm túc suy nghĩ, cũng không biết là nghĩ tới cái gì, đột nhiên sắc mặt trở nên hơi kỳ lạ nhưng ánh mắt lại phi thường sáng sủa, giống như là đang nghĩ đến việc gì nên hưng phấn.

Lạc U nhú mày nhưng không có hỏi cái gì, mà là chờ Diệp Vãn Thần mở miệng.

“Tiểu U, tôi... tôi muốn hôn em, có được không?”

Diệp Vãn Thần lấy hết dũng khí mới đem câu nói này hoàn chỉnh nói ra. Dứt lời, đồng thời sắc mặt của hắn cũng trở nên đặc biệt hồng hào, ánh mắt cũng có chút ngượng ngùng trốn tránh.

Chân mày của Lạc U nhếch cao hơn một chút, yêu cầu của người đàn ông này làm cho cô có một chút bất ngờ nhỏ. Nhưng mà cô cũng không có ý định cự tuyệt. Nếu như chính là hi vọng của người đàn ông này, cô cũng không ngại phôi phỏ. Cô mãi mãi cũng sẽ không quên tình cảnh người đàn ông này

theo cô nhảy xuống lầu. Cô đối với tình cảm của hấn tuy rằng không phải là tình yêu, cũng đã so với tình yêu muốn nặng hơn. Đường như là một loại cảm giác có thể sinh tử cùng nhau.

“Được.”

Lạc U đồng ý. Kỳ thực cô cảm thấy, coi như là người đàn ông này muốn cùng cô lên giường, cô cũng có thể sẽ không từ chối. Việc nặng nề này, hai chữ tình yêu này đã không ở trong kế hoạch của cuộc đời cô. Nếu như người đàn ông này thật sự yêu cô như vậy, cô cũng không ngại cùng người đàn ông này đi hết cuộc đời, cho dù cô có thể không có cách nào yêu người đàn ông này.

Yêu là cái gì? Bất kể là phù phiếm của kiếp trước, hay là gánh nặng của kiếp này, Lạc U cảm thấy mình đều chưa từng có cái loại cảm giác này, nhiều nhất cũng chỉ có ưa thích hoặc là thương thức thôi. Đã như vậy, cần gì phải tính toán đây, cùng với người đàn ông này, cũng xem như là cô suy nghĩ ra một phương thức bảo đảm.

Lạc U đồng ý làm cho Diệp Văn Thần rất bất ngờ. Thậm chí hấn đã nghĩ sau khi Lạc U từ chối hấn nên có phản ứng gì nhưng Lạc U đã đáp ứng rồi. Cứ như vậy trong nháy mắt, trong đầu của Diệp Văn Thần trống rỗng, căn bản không biết nên phản ứng ra sao.

Lạc U cũng không giục, chỉ là dùng một loại ánh mắt an hòa hờ hững nhìn Diệp Văn Thần, như là đang đợi, cũng như là căn bản không thèm để ý. Nhưng bất kể là loại nào, Diệp Văn Thần đều không thể chú ý tới. Lúc này hấn chỉ cảm giác được tim mình đập nhanh hơn, toàn thân đều không thể khống chế, có chút run rẩy.

“Tiểu U, tôi... tôi...”

Diệp Văn Thần muốn nói cái gì hoặc nói là giải thích cái gì. Hấn là muốn hôn môi Lạc U nhưng trên thực tế lời nói vừa nãy của hấn cũng chưa nói rõ ràng. Hấn muốn hôn môi cùng suy nghĩ của Lạc U chính là không giống nhau.

“Không cần nhiều lời, muốn hôn thì hôn đi.”

Lạc U không thích thái độ cứ áp a áp úng của Diệp Văn Thần lúc này, loại yêu cầu này cũng dám nói, cần gì phải xấu hổ đây. Hiển nhiên lúc này Lạc U có chút hiểu lầm Diệp Văn Thần. Tuy rằng dung túng hành vi của Diệp Văn Thần nhưng tâm tư vẫn còn có chút phức tạp.

Quả nhiên Diệp Văn Thần ngậm miệng lại, sắc mặt do dự dần dần trở nên kiên định. Đường như trong nháy mắt hơi thở lắng đọng kia trở nên hơi hung mãnh, giống như là không thèm đếm xỉa đến.

Lạc U cũng nhìn chăm chăm vào Diệp Văn Thần. Mà ngay lúc Lạc U nhìn kỹ, Diệp Văn Thần chậm rãi di chuyển. Nhưng mà Lạc U lần nữa ngoài ý liệu chính là Diệp Văn Thần không chỉ không có đi tới trước người của cô, trái lại là lui về phía sau một bước. Sau đó dưới cái nhìn chăm chú cùng kinh ngạc của Lạc U, chậm rãi quỳ xuống.

Quỳ một chân trên đất, sống lưng thẳng tắp, giống như lần đó ở trong bệnh viện. Diệp Văn Thần lần thứ hai quỳ gối trước mặt Lạc U. Sau đó, hai tay thận trọng tí nâng lên mắt cá chân mảnh khảnh của Lạc U. Về mặt vô cùng thành kính ở trên mu bàn chân trắng mịn của Lạc U ấn xuống một cái hôn nhẹ.

Trong nháy mắt cảm giác tê dại truyền khắp thân của Lạc U. Ánh mắt khó mà tin nổi nhìn Diệp Văn Thần lại như là nhìn quái vật. Vào giờ phút này, người bình tĩnh như Lạc U cũng không thể không ở trong lòng thầm mắng lên. Người đàn ông này thật là một tên biến thái, hôn chỗ nào không hôn lại đi hôn mu bàn chân của cô, còn dùng một loại dáng vẻ hoàn toàn thần phục. Rốt cuộc hấn là đang làm cái gì, là thật xem mình là nữ hoàng bề hạ của hấn hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Đây là tuyệt phối

“Diệp Văn Thần, tôi đã từng nói anh là biến thái, anh có tức giận không?”

Thái độ chậm chạp qua đi, giọng nói Lạc U trên cọt hỏi.

Lúc này tâm tình của Diệp Văn Thần tự nhiên là vô cùng thấp thỏm, có trời mới biết hấn đã cổ vũ bao nhiêu dũng khí mới làm ra lựa chọn như vậy. Cái hôn đơn giản này dường như đã dùng hết toàn bộ khí lực của hấn. Chính là lúc này hấn cũng còn có chút kích động, một màn trong giấc mộng đã trở thành hiện thực. Chỉ là câu nói này của Lạc U đến cùng là có ý gì?

Cô ấy tức giận rồi sao?

Diệp Văn Thần không nắm chắc được tâm tư của Lạc U, suy nghĩ một chút chỉ thành thật trả lời: “Không.”

“Bởi vì tôi nói chính là sự thật!”

Giọng nói Lạc U vẫn tùy ý như vậy. Dường như không có chút cảm giác mình là đang mắng người hoặc là nói chuẩn xác cô thật đúng là không có cảm giác mình là đang mắng người cái gì. Bởi vì cô cảm thấy lời nói của mình là nói thật, nếu người đàn ông này không có vấn đề tâm lý, vậy thì trong lòng cô có vấn đề.

Lạc U thông minh, cũng coi như là hiểu học, tâm lý học cũng từng nghiên cứu qua, mấy ngày nay cũng cố gắng quan sát Diệp Văn Thần, thêm vào cái hôn của ngày hôm nay, có một số việc trong lòng Lạc U đã có kết quả.

Quả thật người đàn ông này là không bình thường, ít nhất là có một chút không bình thường. Thông thường chàng trai theo đuổi cô gái nơi nào sẽ làm như vậy. Dưới cái nhìn của cô, chuyện này căn bản không phải theo đuổi, càng như là một người có dáng vẻ thành kính quý lạ chủ nhân của hắn.

“Tiểu U, tôi...”

Diệp Văn Thần muốn giải thích, hắn cũng biết mình có chút vấn đề, cũng nỗ lực áp chế lại. Thế nhưng ngày hôm nay Lạc U hứa cho hắn một nguyện vọng, lại làm cho hắn có chút không không chế được. Một phút này, hắn chỉ muốn quỳ ở đó hôn mũi chân của cô.

“Không cần nhiều lời giải thích, tôi chỉ muốn nghe sự thật. Ở trong lòng anh, tôi đến cùng là cái gì?”

Giọng nói Lạc U đột nhiên lạnh ba phần, mang theo một tia uy áp lạnh lùng, làm cho toàn thân của Diệp Văn Thần chấn động.

Diệp Văn Thần không phải sợ hoặc là nói sợ cũng không phải là tâm tình chủ yếu của hắn. Đột nhiên trong ánh mắt của hắn sáng ngời, giống như là thấy được đồ vật yêu thích nhất trong lòng, loại vẻ mặt kia vô cùng chói mắt mười phần mong đợi. Làm cho Lạc U có chút hết chỗ nói.

“Tôi thích em”

Diệp Văn Thần do dự một chút, chậm rãi nói.

Lạc U bĩu môi, tiếp tục hỏi: “Sau đó thì sao?”

Sắc mặt của Diệp Văn Thần cứng đờ, biểu tình có chút khó khăn, thật cẩn thận nhìn Lạc U. Sau đó giống như là hạ xuống quyết định cái gì, thành kính mà cuồng nhiệt nhìn Lạc U nói: “Em là nữ hoàng của tôi, tôi muốn trở thành kỵ sĩ của em, vì em bảo vệ hết thảy.”

Ái mộ là chân thực nhưng loại tình cảm này không phải là chủ yếu nhất. Không biết bắt đầu từ đâu, trong lòng Diệp Văn Thần, Lạc U sớm đã không chỉ là người hắn thích đơn giản như vậy. Cô là ánh mặt trời trong cuộc đời u ám của hắn, là người mà hắn thích hơn mười năm, dùng hết tâm sức để bảo vệ, cũng là nữ hoàng mà hắn quý lễ, là nhận định duy nhất trong tâm lý có chút vụn vặt của hắn. Thậm chí là chủ nhân của hắn, chủ nhân của tâm hồn hắn.

Diệp Văn Thần biết mình có vấn đề, đó là ở phương diện tinh thần có khuynh hướng tiểu M (Masochism: Thống dâm – thích nhận đau đớn từ người tình). Không nghiêm trọng nhưng vẫn làm cho hắn có loại cảm giác ngọt ngát. Hắn không biết mình tại sao lại có vấn đề như vậy. Ban đầu cũng bởi vì các loại ý nghĩ khó mà tin nổi mà cảm thấy khiếp sợ. Thế nhưng mỗi khi hắn nhìn thấy cái loại dáng vẻ nữ hoàng cao cao tại thượng của Lạc U, nhịp tim của hắn liền nhanh chóng tăng nhanh. Thậm chí thân thể còn mơ hồ có chút phản ứng. Lúc ban đầu hắn không có cách nào kháng cự càng về sau không muốn kháng cự, hắn giả vờ nhưng như cũ trầm luân ở trong đó, không thể tự kiềm chế.

Chỉ có ở bên người Lạc U, hắn mới có cảm giác là mình tồn tại thật sự. Mà cái khí chất kiêu ngạo cường thế kia của Lạc U cũng mỗi lần làm cho lòng hắn động không ngừng, chỉ muốn thần phục.

Nhất thời trong phòng ngủ rơi vào trầm mặc, sự thăng thẳng của Diệp Văn Thần qua đi là một lúc lâu tĩnh lặng. Lạc U không nói gì, chỉ là dùng ánh mắt thâm thúy nhìn Diệp Văn Thần dường như có thể nhìn thấu lòng người. Nhìn đến mức làm cho Diệp Văn Thần càng ngày càng bất an, càng ngày càng khẩn trương, thậm chí cảm thấy hô hấp có chút khó khăn.

“Tiểu... Tiểu U, em giận rồi sao? Tôi... Tôi cũng không biết chính mình có ý nghĩ như vậy lúc nào. Tôi chỉ là, chỉ là cảm thấy em thật cao quý, thật tao nhã, em giống như một nữ hoàng cao cao tại thượng. Tôi thích em, tôi muốn bảo vệ em, tôi biết như vậy có chút không bình thường. Thế nhưng Tiểu U em đừng có tức giận có được không? Nếu như em không thích, tôi nhất định sẽ không làm như vậy. Tôi có thể thề.”

Sự bất an của Diệp Văn Thần đã sắp đến cực hạn. Hắn vốn là bị Lạc U mắng biến thái, bây giờ tâm tư lại thăng thẳng hổ thẹn như vậy. Nói vậy ở trong lòng Lạc U, chính mình cũng càng thêm không chịu nổi đi.

Diệp Văn Thần càng nghĩ càng sợ hãi. Kỳ thực, trước khi thăng thẳng hắn cũng không phải không có nghĩ tới kết quả như thế. Thế nhưng bất luận như thế nào, ở trước mặt Lạc U, hắn không có cách nào nói dối được. Thậm chí ngay cả qua loa cũng không làm được, đó là một loại áp lực từ chính tâm hồn. Đó là một loại tín ngưỡng tôn sùng, không thể khinh nhờn. Vì lẽ đó cho dù bị căm ghét, bị lạnh nhạt, Diệp Văn Thần vẫn là lựa chọn thăng thẳng.

Mà lúc này Diệp Văn Thần giống như là một kẻ tù tội chờ bị tuyên án vậy. Một câu nói quyết định của Lạc U cũng đã đủ quyết định cuộc sống tương lai của hắn, đến cùng là sống ở thiên đường hay địa ngục.

Lạc U vẫn trầm mặc nhưng trong đầu cũng đã chuyển qua vô số ý nghĩ. Giờ phút này, cô đã nghĩ rõ một vấn đề. Kiếp trước tại sao Diệp Văn Thần có thể không chút do dự theo cô từ trên cao ốc nhảy xuống. Cho dù là thích cô, cũng không có cần thiết cùng cô đi chết a. Liên quan đến vấn đề này cô vẫn nghi hoặc, mãi cho đến hiện tại, nhìn Diệp Văn Thần quỳ gối trước mặt cô, đem tất cả đều hiện ra trước mặt cô. Sự kiêu ngạo của hắn, tôn nghiêm của hắn, tương lai của hắn, toàn bộ đều do cô quyết định. Giờ phút này, Lạc U đã nghĩ rõ ràng rất nhiều, rốt cuộc cũng có quyết định.

“... Nếu như là kỳ vọng của anh, như vậy tôi sẽ thỏa mãn kỳ vọng đó.”

Nữ hoàng cùng kỳ sĩ? Nếu như đây chính là kỳ vọng của Diệp Văn Thần, như vậy cô lựa chọn thỏa mãn nguyện vọng của hắn. Có lẽ đây là sự tồn tại tư mật nhất trong tâm tư Diệp Văn Thần nhưng đối với nàng tới nói cũng không khó tiếp thu. Một người kỳ sĩ bảo vệ thuộc về riêng cô không chỉ không khó tiếp thu, thậm chí hắn là yêu thích đi.

Trong nháy mắt Diệp Văn Thần rất hoài nghi là mình đã nghe lầm, sau đó không thể không chế được mà mừng như điên.

“Tôi, em, tôi...”

Diệp Văn Thần muốn nói điều gì, nhưng có chút do dự.

Lạc U mất lạnh đảo qua giọng điệu hung hăng nói: “Muốn nói cái gì thì nói đi, đừng áp a áp ứng, tôi không thích.”

Trước đây cô cũng nghĩ không thông, vì sao người đàn ông này ở trước mặt những người khác thì khôn khéo, thủ đoạn tàn nhẫn, lãnh khốc nhưng ở trước mặt cô lại vàng vọt dạ dạ, do do dự dự. Xem như là yêu thích cô cũng không nên nhu nhược đến trình độ như thế này. Nhưng hiện tại đã hoàn toàn hiểu được, một người đàn ông hung hăng như vậy nhưng ở trước mặt cô lại có khuynh hướng tiểu M. Chênh lệch không thể bảo là không lớn a, có điều, đối với chuyển biến như vậy, sau khi Lạc U cảm thấy kinh ngạc, dường như vẫn có một tia mừng rỡ không quá bình thường.

Tiểu M sao? Từng có lúc, mọi người đều nói cô có chút tiểu S (Self – hamr: Hội chứng tự hành hạ bản thân). M phối S, dường như cũng là tuyệt phối a.

“... Tiểu U, em thật sự đồng ý là nữ hoàng của tôi sao? Thân thể của tôi, lòng của tôi, tất cả đều thuộc về em. Chỉ cần em không buông tôi, cả cuộc đời này tôi sẽ bảo vệ em!”

Diệp Văn Thần dùng khí lực rất lớn mới dám mở miệng nói câu này. Lạc U là sự cứu giúp tinh thần hắn, là chấp niệm duy nhất trong nhiều năm qua của hắn, là người không chế duy nhất trong nhận định cố chấp của hắn. Chủ nhân có thể không chế tất cả của hắn, mà hắn cam tâm tình nguyện làm kỳ sĩ của cô, kỳ sĩ của nữ hoàng.

“... Đương nhiên có thể!”

Lạc U hơi ngửa đầu, khoe miệng mang theo một tia cười khê, thật sự giống như là nữ hoàng. Sau khi chăm chú nhìn Diệp Văn Thần, giọng điệu khá là nghiêm túc tiếp nhận giống như là hứa hẹn với Diệp Văn Thần.

Nếu như đây chính là điều mà Diệp Văn Thần muốn, như vậy cô sẽ đồng ý cho!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Diệp Văn Thần lãnh khốc

Buổi tối hôm đó một mực đợi Lạc U ngủ say, Diệp Văn Thần mới cẩn thận từng li từng tí rón rén từ chung cư rời đi. Mãi cho đến khi đóng cửa lớn của khu chung cư, hắn mới nhẹ nhàng nhắm mắt lại, nặng nề hít một hơi, sau đó lại thận trọng chậm chậm thở ra. Theo động tác của hắn, một nụ cười sáng lạn cũng xuất hiện trên mặt của hắn. Giờ phút này, hắn phảng phất sống lại.

Lạc U thừa nhận, Lạc U đáp ứng, lúc quý gỏi thì tuyệt nhiên, hôn thì thành kính, còn có một tiếng khinh nhờn của nữ hoàng. Một đêm này, Diệp Văn Thần đem tâm tình ngọt ngào hồi lâu phóng thích tất cả, sau đó được sống lại.

Diệp Văn Thần tinh tế cảm giác phẩm vị này một lúc lâu, mới lấy điện thoại ra gọi một con số.

“Lão đại, anh cùng chị dâu xong rồi à, các anh em chính là đang ở Tù Quỷ đây, anh tới vừa vặn có thể theo kịp phần cuối.” Đầu bên kia điện thoại truyền đến âm thanh hỗn loạn hưng phấn, trong đó còn xen lẫn vài tiếng kêu rên, như là đang đánh nhau.

“Mười phút.” Lãnh khốc, quyết đoán, hung hăng, dường như chỉ trong nháy mắt Diệp Văn Thần hoàn toàn biến thành một loại tính cách khác. Ở trước mặt Lạc U thì biết nghe lời và dịu dàng, không bao giờ tìm được một chút xú bóng đáng, mà này cũng là chân chính Diệp Văn Thần, cùng Diệp Văn Thần hèn mọn quý gỏi bên chân Lạc U, cùng tồn tại với người đàn ông hoàn mỹ trong thân thể.

Sau mười phút, Diệp Văn Thần đã đi vào quán bar tên là Tù Quỷ, trong đó có hai phe đánh nhau đang tiến vào kết thúc. Một bên bị đánh nằm sấp trên mặt đất, một bên hưng phấn nhìn Diệp Văn Thần xuất hiện.

“Lão đại, nhiệm vụ đã hoàn thành, xin chỉ thị tiếp theo.” Thanh niên với cái đầu tóc trắng vô cùng hưng phấn nhìn về Diệp Văn Thần nói. Diệp Văn Thần gật gù đầu rồi đi đến ghế salon trong phòng khách ngồi xuống, ánh mắt lạnh lùng đảo qua những kẻ đang nằm trên mặt đất.

“Tù Quỷ không phải nơi mà mấy mày có thể tranh giành, hiểu không?”. Tù Quỷ là sản nghiệp mà Diệp Văn Thần cùng hai người bạn hùn vốn, tuy rằng

Diệp Văn Thần chỉ là một học sinh trung học nhưng trong giới hắc đạo ở Bắc Kinh cũng xem như là có danh tiếng. Dù tàn nhẫn, đủ khốc, đủ hung hăng, bối cảnh cường hãn mà người bình thường không dám trêu vào, chọc người thủ đoạn tàn nhẫn đều không có kết quả tốt. Mà đám người trước mặt này lại không rõ điểm này, chẳng qua bọn họ chỉ là một nhóm người từ nơi khác mới đến Bắc Kinh, toàn thể cộng lại chỉ mới hơn mười người. Bình thường tài chính chủ yếu của họ là được hoàn, bọn họ ở ở trong Tử Quỷ bán mấy ngày nay, bị người của Diệp Văn Thần cảnh cáo một lần nhưng không thu tay lại. Lúc này Diệp Văn Thần mới hạ lệnh bắt toàn thể tới đánh một trận tàn nhẫn, mỗi người đều bị đánh sưng mặt sưng mũi.

“Hiểu, chúng tôi đã hiểu. Lão đại, anh thả chúng tôi đi, chúng tôi có mắt mà không thấy núi Thái Sơn, sau này sẽ không dám bán được tại nơi này nữa.” Tiểu lão đại của nhóm người này bị bạch mao (Tóc trắng) đập ở dưới bàn chân, một mặt kêu gào, một mặt lại thê thảm nhận sai. Bọn họ cũng là thấy bên trong quán bar này không có buôn bán được phẩm mới đến chiếm nơi này. Ai biết đụng phải một kẻ khó ăn, mới vừa bán được hai, ba ngày thì bị một đám người vây quanh đánh một trận. Những người kia ra tay so với họ còn tàn nhẫn hơn, vừa nhìn đã biết là người đồng đạo.

Diệp Văn Thần không nói gì nhưng dáng vẻ vẫn biểu hiện lạnh lùng, làm cho người ta có một loại cảm giác uy áp cao cao tại thượng, khí thế mười phần, làm cho những người ở nơi này đều có cảm giác cần trọng.

Bạch mao theo Diệp Văn Thần cũng hơn hai năm, nhìn thấy lão đại của mình phản ứng như thế này, lập tức nhìn mấy người đang nằm sấp dưới đất khinh thường: “Phạm vào điều cấm kỵ ở đây, một câu nhận sai thì đã xong việc sao?”

“Tôi, chúng tôi có thể bồi thường, chỉ cần lão đại rộng lượng, cho các anh em lưu lại con đường sống là được. Chúng tôi cũng là mới đến thực sự là không biết tình huống, các vị lão đại không nên cùng chúng tiểu nhân tính toán.” Tiểu lão đại là một người đàn ông hơn ba mươi tuổi, vẻ mặt mang đến cho người cảm giác gian xảo, khi nói chuyện càng hiện ra vẻ hèn mọn.

Bạch mao nhìn Diệp Văn Thần xin chỉ thị, Diệp Văn Thần im lặng trong chốc lát, làm cho những người trên mặt đất hoảng sợ cùng sợ hãi, giọng điệu lạnh lùng nói: “Mỗi người một cái ngón tay út.”

Bạch mao nhận được mệnh lệnh, lập tức hung hăng quát: “Lão đại của tao đã nói mỗi người một ngón tay út, muốn mạng sống thì lưu lại ngón tay, không phải thì chờ trách chúng tao không khách khí.”

Bạch mao dứt lời, mấy tên thủ hạ liền lấy ra mấy cái dao nhỏ, vút ở trước mặt đám người kia, động tác hết sức quen thuộc, vẻ mặt khá là bình thường, hiển nhiên là đã quen thuộc tình cảnh này.

Thủ hạ của Diệp Văn Thần tập hợp có hơn một trăm người, cũng không có tự xưng bang gì. Diệp Văn Thần là lão đại, cũng coi như là lão nhị, lúc mới bắt đầu mọi người còn có chút xem thường một cái mao hài tử (Chưa thành niên) như Diệp Văn Thần, cảm thấy chính là con nhà giàu nổi lên mù hèn (?). Nhưng sau đó theo Diệp Văn Thần làm vài vụ, thì đều đối với Diệp Văn Thần tâm phục khẩu phục. Tuổi còn trẻ mà lòng dạ độc ác, tác phong quyết đoán nổi danh, rất nhiều người đều nói thiếu gia Diệp gia này trời sinh chính là làm hèn hắc đạo.

Kỳ thực những người này dự liệu đúng là không sai, chỉ ít ở trong trí nhớ ở kiếp trước của Lạc U, Diệp Văn Thần đi chính là con đường hắc đạo này. Thậm chí cuối cùng còn thành lập một hệ thống hắc thế lực khổng lồ. Nếu như không phải này sinh chuyện của Lạc U, cũng coi như là thống nhất hắc đạo trong nước, cũng không phải là không thể được.

Mười người bị đánh ngã lúc đầu sợ hãi, lúc sau do dự, đến lúc cuối lại tuyệt vọng. Cuối cùng mỗi người đều lưu lại một cái ngón tay đâm máu mới rời khỏi Tử Quỷ. Mà tình huống này Diệp Văn Thần cũng không có cấm kỵ, ngay ở trước mặt đông đảo những người khách xem trò vui trực tiếp làm. Có điều sau khi một vị khách nào đó chụp trộm cũng phải trả giá bằng một ngón tay, không có người nào dám chụp trộm nữa. Mà điều này cũng vì là Diệp Văn Thần huyết tính lãnh khốc, tên lại thêm một khoản không nặng không nhẹ.

“Lão đại, ngày hôm qua lễ Giáng sinh anh cùng chị dâu có hài lòng không? Kỳ thực anh mang chị dâu đến nơi này cũng được a, còn có thể làm cho các anh em giúp anh giữ thể diện. Các anh em đều muốn gặp chị dâu, miễn cho ngày sau nhìn thấy lại không nhận ra, nói ra làm cho người ta chê cười.” Xứ lí xong ngón tay, bạch mao cười ngón ngoèn (Thái độ cười đùa không nghiêm túc) tiến đến trước mặt Diệp Văn Thần, nịnh nọt nói.

Diệp Văn Thần trừng bạch mao một chút, bạch mao này cái gì cũng không tệ, chính là nói quá nhiều, cái gì cũng dám nói.

“Hi hi, lão đại cũng đừng nóng giọng, các anh em ở đây đều quan tâm anh. Anh ở cùng với chị dâu hơn một tháng, các anh em không phải đều hiểu kỳ à.” Kỳ thực bạch mao cũng là bị ép bắt đắc dĩ, các anh em thủ hạ đều biết lão đại ở cùng người này hơn một tháng, cũng đều suy đoán là ở cùng bạn gái. Nhưng chính là không nhìn thấy người, đều hết sức tò mò muốn gặp một lần, mà hần chính là bị mọi người tuyển ra làm đại diện lên tiếng.

“Không phải chị dâu.” Diệp Văn Thần suy nghĩ một chút, rất là nghiêm túc giải thích.

Bạch mao sững sờ, lập tức lộ ra vẻ mặt không tin cho lắm, không buông tha hỏi tới: “Lẽ nào là chị dâu tương lai? Lão đại anh sao không theo đuổi đi, lấy điều kiện của anh, đây là việc không có khả năng a.”

Bạch mao không tin có người sẽ từ chối sự theo đuổi của lão đại mình. Thân phận, bối cảnh, tướng mạo, đáng người, lão đại của mình muốn cái nào thì có cái đó. Chính là hơi lạnh lùng một chút, nhưng những cô gái ngày nay đều không phải thích những chàng trai lạnh lùng à, cái này cũng không tính là khuyết điểm mới đúng.

Diệp Văn Thần không nhìn được lại trừng một chút, trợn mắt nhìn làm lạnh buốt, lúc này mới vô cùng cẩn thận nói rằng: “Ta bồi chính là lão đại của ta, sau này người sẽ có cơ hội nhìn thấy.”

Diệp Văn Thần nói xong câu đó liền đi, để lại bạch mao đứng tại chỗ với vẻ mặt kinh ngạc.

Lão đại của lão đại? Như vậy bọn họ nên gọi là gì?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Ai là chuyện của ai

Đêm trước tết nguyên đán, Lạc U chính là đang nghiên cứu có nên mua cổ phiếu hay không. Kiếp trước cô yêu thích sao cổ (*), có điều đều là trò đùa trẻ con, nhưng trí nhớ của cô vô cùng tốt, đối với thị trường chứng khoán vô cùng quen thuộc. Tuy rằng quay lại mười năm trước, có vài thứ khá là xa lạ, nhưng ưu thế vẫn là hết sức rõ ràng. Hiện tại cô cũng không có thu vào những cái khác, sao cổ kiếm ít tiền cũng không tệ. Tuy rằng hiện tại cô chỉ có mười lăm tuổi, nhưng dù sao cũng là một linh hồn hai mươi lăm tuổi, để người trong nhà nuôi còn có chút khó chịu.

(*) Sao cổ chính là hoạt động mua bán cổ phiếu, thông qua thị trường chứng khoán mua vào bán ra giá cổ phiếu sai biệt để thu lợi nhuận.

Lạc U vẫn luôn là một cô gái rất độc lập, lúc cấp ba cũng sẽ không ra ngoài ở, hiện tại sống lại cả đời, tính cách tự nhiên cũng sẽ không có biến hoá.

Trong lúc Lạc U loay hoay sao cổ với mấy vi tính, Diệp Văn Thần cũng đã xử lý một vài vấn đề. Quán bar chủ yếu là do hắn phụ trách, lúc ở cùng Lạc U, hắn sẽ thông qua điện thoại xử lý một vài vấn đề. Mà việc liên quan với quán bar, hắn không có chủ động cùng Lạc U nói qua, nhưng cũng chưa bao giờ cấm kỵ. Tuy rằng Lạc U nghe được một ít nội dung cổ quái nhưng cũng không có dò hỏi. Bởi vì tin tức của Diệp Văn Thần đối với cô cũng không phải bí mật gì, không biết rõ ràng cũng biết sơ sơ.

Tuy rằng Lạc U không hỏi, nhưng đối với này nhưng cũng có chút ý kiến. Nghiêm túc suy nghĩ qua đi, Lạc U quyết định cùng Diệp Văn Thần nói chuyện.

“Anh muốn hỗn hắc đạo sao?”. Ở trước mặt Diệp Văn Thần, Lạc U không cần uyển chuyển cái gì, có gì thì trực tiếp hỏi.

Diệp Văn Thần hơi kinh ngạc, cũng hơi nghi hoặc một chút, vẻ mặt của Lạc U quá mức bình tĩnh, làm cho hắn căn bản không nhìn ra ý tứ của Lạc U.

Kể từ ngày đó thắng thắn vào lễ Giáng sinh, hai người ở chung cũng không có gì thay đổi, nhưng trong yên tĩnh vẫn mang theo một tia hiểu ngầm, trong sân sóc mang theo sự ôn nhu rõ ràng. Diệp Văn Thần cũng không có chỗ nào biểu hiện quá mức quái dị, Lạc U cũng không có ép buộc yêu cầu gì, tất cả đều tốt giống như không có gì thay đổi nhưng trên thực tế cảm giác của hai người trong lúc đó lại thay đổi càng thêm ăn ý, mà điều này cũng làm cho Diệp Văn Thần càng thêm quý trọng, càng thêm ngoan thuận.

Ở trước mặt Lạc U, Diệp Văn Thần sẽ không giấu giếm bất cứ chuyện gì, càng không nói dối. Vì lẽ đó, đối mặt với vấn đề của Lạc U, Diệp Văn Thần lựa chọn lời ngay nói thật: “Muốn.”

“Tại sao?” Lạc U hỏi, lấy bối cảnh của Diệp gia, hỗn hắc đạo không phải là lựa chọn tốt gì.

“Rất thích hợp với tôi, tôi không muốn ở lại Diệp gia.” Bị Lạc U xua đuổi hai năm qua, nếu như không phải ở trong hắc đạo tìm một chút phương thức phát tiết, hắn nhất định sẽ thống khổ chết đi, loại ngạt thở kiềm chế cõi lòng tan nát kiểu thống khổ. Hắn không muốn tiếp tục loại cảm giác này, trong tính mạng của hắn không thể không có Lạc U.

“Hiện tại tôi có thể giúp anh rời khỏi Diệp gia.” Lạc U vẫn luôn biết Diệp Văn Thần không thích ở lại Diệp gia, dù sao lấy thân phận con riêng của Diệp Văn Thần, ở Diệp gia cũng sẽ phải chịu một ít xa lánh.

Con mắt của Diệp Văn Thần sáng lên, nhưng lại có chút do dự nói: “Tôi không muốn làm phiền em.”

Hắn biết Lạc U có thể làm được, nhưng cũng không muốn bởi vì hắn mà Lạc U gặp phải phiền toái gì. Ở trong lòng hắn, chuyện của hắn quan trọng đến đâu cũng không quan trọng bằng tâm tình của Lạc U. Chỉ cần hắn có thể ở bên cạnh Lạc U, hết thấy hiểu rõ Lạc U, hết thấy bảo vệ Lạc U, như thế này đã đủ, còn chuyện của hắn, không cần thiết làm phiền Lạc U.

Lạc U nhìn chăm chú Diệp Văn Thần, Diệp Văn Thần cũng không có né tránh, yên lặng thuận theo nhìn thẳng Lạc U, đó là phong thái mà hắn bị thuần phục, ở trước mặt Lạc U, hắn cũng không có ẩn giấu cái gì.

“Tôi cho rằng chuyện của anh chính là chuyện của tôi.” Lời này của Lạc U cũng không phải là thăm dò cái gì, mà là cô suy nghĩ ở trong lòng, nhưng Diệp Văn Thần vẫn lắc lắc đầu, nói: “Không, chuyện của em là chuyện của tôi, nhưng chuyện của tôi cũng không phải chuyện của em, chuyện của tôi không muốn em bận tâm.”

Giọng nói của Diệp Văn Thần vô cùng nghiêm túc và chăm chú, dường như còn rất kiên quyết. Trong lúc nhất thời lại làm cho Lạc U không biết nên phản ứng ra sao, rốt cuộc lời nói này của Diệp Văn Thần là có ý gì? Chuyện của cô là chuyện của hắn, nhưng chuyện của hắn cũng không phải chuyện của cô? Là hi vọng cô không can thiệp chuyện của hắn?

Lạc U nghĩ như vậy, nhưng lập tức lắc lắc đầu, Diệp Văn Thần ở trước mặt cô thuần phục như vậy, nơi nào sẽ quan tâm những thứ này, nhưng nếu như không phải thì sẽ là gì chứ?

“Anh không thích tôi can thiệp chuyện của anh.” Tuy rằng cảm thấy không phải, nhưng Lạc U vẫn dò hỏi, cô phát hiện mình cùng Diệp Văn Thần càng ở chung, càng cảm thấy tư duy của Diệp Văn Thần cùng người bình thường không giống nhau, tính tình cố chấp làm cho cô vừa kinh ngạc vừa bất đắc dĩ.

“Đương nhiên là không.” Diệp Văn Thần không chút do dự phủ nhận, sau đó giống như là có chút uỷ khuất nói: “Tôi không hi vọng em bới vì chuyện của tôi mà nhọc lòng, tôi sẽ xử lý tốt chuyện của tôi, mà em là người mà tôi muốn bảo vệ. Nếu như bới vì chuyện của tôi mà để em nhọc lòng, đây sẽ là lỗi của tôi.”

Diệp Văn Thần giải thích để Lạc U hiểu rõ ý của hắn, cũng là làm cho cô vừa kinh sợ vừa bất đắc dĩ.

“Anh từng nói tất cả của anh đều thuộc về tôi, như vậy chuyện có liên quan đến anh, tôi đương nhiên phải biết đến. Anh không phải muốn tôi thành nữ hoàng của anh à? Nếu như tiêu kỹ sĩ anh gặp phải phiền toái, tôi cũng không có cách nào giúp anh giải quyết, như vậy người làm nữ hoàng như tôi chẳng phải là quá vô dụng rồi sao?” Giọng nói của Lạc U mang theo ý cười hứng thú, có điều sự nghiêm túc trong lời nói vẫn đậm. Đối với chuyện của Diệp Văn Thần, bất luận tâm tư của Diệp Văn Thần quái dị cỡ nào, cô cũng đều quán định. Dù sao sau khi sống lại, cô có quá nhiều chuyện muốn làm, mà có thể làm cho cô tin tưởng cũng không có nhiều người, cô ắt phải vì con đường tương lai của Diệp Văn Thần mà làm kế hoạch.

Lý lẽ của Diệp Văn Thần bị Lạc U bác bỏ, điều này làm cho tư duy của Diệp Văn Thần nhất thời xuất hiện mê loạn. Ý nghĩ của Lạc U hiển nhiên cùng mình không giống, nhưng bất luận làm sao hắn cũng không thể phủ nhận Lạc U, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là duy trì im lặng.

Có điều, trong lòng của Diệp Văn Thần có một sự kích động khó có thể áp chế, mỗi khi hắn nghe được trong miệng Lạc U hai chữ nữ hoàng thì toàn thân không cầm được có chút run rẩy, loại cảm giác hưng phấn kia tựa hồ so với tư vị * còn khiến người ta kích động hơn.

“Tôi sẽ liên hệ với Diệp gia, để họ đồng ý anh chuyển ra ngoài sống. Nếu anh muốn hôn hắc đạo, sẽ phải có bản lĩnh hôn hắc đạo, tôi sẽ bố trí anh đi học một ít thứ, có lẽ sẽ rất cực khổ. Nếu như anh không kiên trì được có thể rút khỏi, có điều tôi hi vọng anh có thể kiên trì, chỉ có anh kiên trì, mới có thể giúp tôi làm việc tốt hơn. Văn Thần, anh có thể hiểu ý của tôi không?” Giọng nói của Lạc U nghiêm túc hỏi.

Kỳ thực hiện tại Diệp Văn Thần còn không rõ Lạc U muốn làm gì, thế nhưng ý tứ mười phần rõ ràng học tốt vốn là vì Lạc U làm việc, vì lẽ đó hắn rất là thận trọng gật đầu một cái nói: “Tôi đã hiểu, tôi nhất định sẽ làm tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Bà ngoại Cổ Quỳnh

Bà ngoại Cổ Quỳnh của Lạc U là một người phụ nữ rất giỏi, Cổ Sát bà nắm trong tay là sát thủ toàn cầu cùng tổ chức tình báo, tuy rằng với hắc bang bình thường có một ít khác nhau, nhưng trên thực tế đều thuộc thế lực hắc ngầm, cũng có nhiều điểm giống nhau, mà Lạc U suy nghĩ đến cách huấn luyện Diệp Văn Thần, thì tiền cứ Diệp Văn Thần cho bà ngoại Cổ Quỳnh.

Cổ Quỳnh là bà lão đã hơn sáu mươi tuổi, theo lý mà nói đã sớm về hưu hưởng tuổi già, nhưng trên thực tế lại không tìm được người thích hợp nổi nghiệp, bà có một trai một gái, cháu trai không thích hắc đạo mà theo cha lẫn lộn trên thương trường, cháu gái càng không thích hắc đạo mà lẫn lộn trong thế giới giải trí, mà trong đời thứ ba ngoại trừ Lạc U cũng không có người khác, điều này làm cho bà vì vấn đề nối nghiệp mà mất không ít tâm.

Lạc U chưa bao giờ nghĩ sẽ tham gia vào tổ chức Cổ Sát, dù sao trong lòng cô hắc đạo chỉ là bằng môn tà đạo, lợi hại đến đâu cũng không thể lộ ra, không phải kiểu cuộc sống cô yêu thích, vì lẽ đó cô chưa bao giờ đáp ứng yêu cầu tiếp xúc với Cổ Sát của bà ngoại, nhưng sau khi sống lại, hiển nhiên ý nghĩ của Lạc U có sự khác nhau rất lớn, mà Cổ Sát chính là bước cờ đầu tiên mà Lạc U bố trí.

Lúc Lạc U ở bệnh viện Cổ Quỳnh cũng đã đến thăm hai lần, nhưng sau khi trở về căn hộ vẫn là lần đầu tiên đến, Lạc U không để Diệp Văn Thần lãnh đi, trực tiếp bàn bạc với Cổ Quỳnh công việc có liên quan đến Cổ Sát.

“Bà ngoại, cháu nghĩ nên để Diệp Văn Thần nhận một ít huấn luyện, bà xem sắp xếp như thế nào là thích hợp?” Lạc U hỏi.

Ánh mắt Cổ Quỳnh nhìn qua Diệp Văn Thần, ý vị chăm chú có chút dày đặc, im lặng một chút mới không chắc chắn hỏi: “Tiểu nha đầu cháu lại đánh chủ ý gì đây, cháu cần phải biết rằng nơi huấn luyện của ta người bình thường khó có thể tiếp thu được, dường như thiếu gia Diệp gia không có cần thiết việc này.”

“Huấn luyện cái gì cháu đương nhiên biết, nếu như anh ta không thích hợp bà trả anh ta lại, cũng sẽ không quá phiền phức.” Giọng nói của Lạc U vẫn hồ hững như vậy, nhưng lại có cảm giác đã dự tính trước, dường như làm cho người ta không có cách nào từ chối.

Cổ Quỳnh là người già đã thành tinh, nhưng cũng không rõ được ý tứ của Lạc U, ánh mắt chuyển động ở giữa hai người, bỗng nhiên trực tiếp hỏi: “Các cháu đang qua lại?”

Cổ Quỳnh là đại lão đạo thượng, người ta gọi biệt hiệu là lão phạt gia, làm người rất phóng khoáng, giảng nghĩa khí, trọng cam kết, thủ đoạn tàn nhẫn, tác phong can đảm. Mặc dù là vấn đề tình cảm của tiểu bối, nhưng cũng không chút do dự hỏi.

Lạc U nhìn xuống kích động mắt tròn trắng, Diệp Văn Thần có chút không dễ chịu cúi đầu thấp xuống, quan hệ của họ nói phức tạp cũng đơn giản, bạn học cộng trên bảng hữu là có thể giải thích, trên thực tế nói đơn giản nhưng cũng có chút phức tạp, bọn họ không phải đang qua lại, nhưng so với quan hệ qua lại tình nhân thì còn thân mật hơn.

“Bà ngoại, bà không phải đang tìm người nối nghiệp sao, cháu đưa tới một người, bà không muốn có thể sẽ là sự tồn thất của bà nha.” Ở trước mặt trưởng bối, Lạc U có vẻ dĩ dõm, nói xong nháy mắt một cái, làm dáng vẻ oán giận.

“Người nối nghiệp? Cậu ta? Thăng nhóc Diệp gia?” Cô Quỳnh ánh mắt hoài nghi không hề che giấu chút nào, vô cùng ác liệt nhìn Diệp Văn Thần!

Diệp Văn Thần vẫn yên tĩnh ngồi ở một bên, mà lúc này sóng lưng lại càng thêm thẳng tắp, kiên trì không sợ hãi đón nhận ánh mắt chăm chú của Cô Quỳnh, hẳn không nói gì nhưng dùng hành động để trả lời câu hỏi của Cô Quỳnh!

Nếu đây là ý nguyện của Lạc U, như vậy hẳn sẽ cố gắng làm thật tốt, để bất kì nghi vấn trong nỗ lực của hắn đều biến mất!

Ánh mắt kiên trì của Diệp Văn Thần làm cho Cô Quỳnh bất ngờ, tâm trạng thoải mái hơn, kỳ thực bà đối với Diệp Văn Thần có chút hiểu rõ, dù sao cũng là thăng nhóc ở bên cạnh cháu gái ngoại nhiều năm, bà làm bà ngoại làm sao không biết, Diệp Văn Thần mở cái quán bar tên Tửu Quỷ bà cũng biết, đối với Diệp Văn Thần vẫn khá tán thưởng, có điều nếu làm người nối nghiệp của bà, không chỉ đơn giản như vậy là thông qua, xem như Diệp Văn Thần có năng lực to lớn, nhưng dù sao vẫn là một người ngoài.

“Cháu tin tưởng anh ta.” Đương nhiên Lạc U biết nghi vấn trong lòng bà ngoại, sau đó nói tiếp: “Hơn nữa, hiện tại chỉ huấn luyện anh ta, còn sau đó như thế nào, còn cần thời gian quan sát, hiện tại bà ngoại cũng không thể kết luận vội.”

“Tiểu nha đầu cháu cũng không phải không biết bà đang sót ruột về hưu, đương nhiên thời gian này càng ngắn càng tốt, chỉ là mẹ và cậu của cháu đều không hăng hái tranh giành, hừ, nói đến nên để nha đầu cháu gánh vác trách nhiệm, bây giờ tìm thăng nhóc khác đến, là chúng ta không ai làm sao.” Cô Quỳnh rất là bất mãn, cũng là oán khí nhiều năm qua, bọn nhỏ đều có ý nghĩ của chúng, đáng thương một lão bà như bà, già như vậy rồi mà còn phải bận tâm những việc này, tóc bạc cũng mọc nhiều hơn.

“Hi hi, bà ngoại không cần phải dùng chiêu khích tướng đối với cháu, bà không phải là muốn biết quan hệ của ta và Diệp Văn Thần à, xem như là qua lại, như vậy có thể không?” Lạc U nở nụ cười nhẹ, cô sao lại không nhìn ra tâm tư của bà ngoại. Tuy rằng cô cùng Diệp Văn Thần không phải là quan hệ qua lại, nhưng nếu như có thể thoải mái bà ngoại, cô cũng không ngại dùng quan hệ như vậy để Diệp Văn Thần có thể quang minh chính đại đi vào hai nhà Lạc – Tô.

“Cái gì gọi là xem như? Chính là như vậy, không phải thì không phải, hơn nữa xem như là các cháu qua lại thì đã sao, hiện tại bây giờ các cháu đang phổ biến tự do yêu đương, chia chia hợp hợp như là cháu đi thăm ông nội, các cháu chính là có kết hôn bà đều không yên lòng.” Cô Quỳnh bất mãn nói, nhưng lại không yên lòng, Cô Sát không phải là sản nghiệp bình thường, tuyệt đối không thể để tùy ý người ngoài tiếp xúc.

“Vậy bà muốn như thế nào?” Kỳ thực Lạc U rất tán thành lập luận này của bà ngoại, có điều quan hệ của cô và Diệp Văn Thần cũng không có đơn giản như vậy, nhưng cũng không thể giải thích.

“Cháu quản lí, cậu ta phụ trợ, các cháu cùng huấn luyện, tương lai con của các cháu phải lấy họ Cô, để thăng bé trở thành người nối nghiệp đời tiếp của Cô Sát!” Cô Quỳnh không chút do dự đưa ra điều kiện, làm Lạc U và Diệp Văn Thần đều tròn to mắt, một bộ dáng ngờ ngác.

Điều kiện của Cô Quỳnh cũng mang cho Lạc U chút bất ngờ, thậm chí còn ở trong dự đoán của cô, thế nhưng điều kiện sau thì làm cho người ta cảm thấy lúng túng, bất tự còn không có, thế nào ngay cả con cái cũng nói ra.

Mà Diệp Văn Thần ở một bên lỗ tai càng đỏ, vẻ mặt quái lạ lén lút liếc mắt nhìn Lạc U, đối diện ánh mắt của Lạc U, lập tức ngưng ngừng dời chỗ khác, giống như bàn luận về việc gả cô dâu nhỏ.

Lạc U nhìn phản ứng của Diệp Văn Thần, không nói được gì, Cô Quỳnh nhìn biểu cảm của hai người, cảm thấy khá thú vị, hơn nữa trong rất thoải mái, quả nhiên thăng nhóc Diệp gia trung khuyến giống trong tư liệu điều tra nói đến, nơi nào còn lòng dạ độc ác, tàn quý hắc đạo, quả thực chính là cô dâu nhỏ ôn nhu ngưng ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Quyết Định.

“Bà ngoại, bà không cảm thấy có con gì gì đó là quá sớm hay sao, chúng cháu vẫn còn nhỏ.” Lạc U mới mười lăm tuổi, đối với điều kiện bà ngoại đưa ra, quả thật có chút phiền muộn.

“Hiện tại bà cũng không để cho các cháu kết hôn, chẳng qua là để các cháu đồng ý điều kiện này, dù sao điều kiện ta cũng nói rồi, có đồng ý hay không đồng ý là do các cháu quyết định.” Cô Quỳnh không để ý tới kháng nghị của Lạc U, bất luận thế nào, muốn thừa kế Cổ Sát, nhất định phải giữ lại một người thừa kế họ Cổ, đây là quy củ nhiều năm qua của Cổ gia, vốn dĩ phải chọn con trai của bà, hiện tại đã kéo dài đến đời cháu chắt, như thế nào cũng không kéo dài nữa.

“Xem ra bà ngoại vẫn chưa vội và xác định người thừa kế, nếu không chúng cháu sẽ không tham gia, lão gia ngài phải tìm người thích hợp, cháu thấy cậu út tuổi không nhỏ cũng phải kết hôn, lão gia ngài đi tìm cậu cũng chính xác.” Lạc U bĩu môi, đồng dạng không mua món nợ, trên cột không phải mua bán, cô không tin bà ngoại có thể từ bỏ cơ hội lần này.

“Nói láo, thằng nhóc thôi kia mỗi ngày chỉ biết tán gái, nếu để nó sinh cháu cho ta, còn không bằng chờ cháu lớn rồi sinh cho ta một đứa bé, được rồi, cũng đừng phí lời, ta cũng không cùng bút tích với hai người tiêu bồi các cháu, yêu cầu của lão thái bà ta căn bản cũng không quá đáng, nếu như các cháu không đáp ứng, ta sẽ tức giận.” Cô Quỳnh cau có, giọng nói có chút đanh đá.

“Ha ha, được, vậy theo như lời bà ngoại làm, chờ chân cháu tốt rồi sẽ đi đưa tin cho bà ngoại, còn Văn Thần, ngày mai anh ta sẽ đến, bà ngoại, tin tưởng cháu, Văn Thần sẽ không để bà thất vọng.” Lạc U cười ha ha đáp ứng, tuy rằng vẫn cảm thấy vấn đề con cái là vô cùng xa xôi, nếu như bà ngoại chờ mong như vậy, cô đáp ứng cũng không có gì, đời trước, người nhà cô đều cưng chiều và dung túng cô, mà đời này, mà đời này cô cũng sẽ cố gắng hết sức mà sùng bái người nhà, để họ có thể vui vẻ mỗi ngày.

Cô Quỳnh nở nụ cười, kiểu rất đắc ý, nhưng ở trong mắt Lạc U, cảm thấy bà ngoại của mình lại thẳng thắn, đáng yêu như vậy, cũng không nhìn được nở nụ cười, Diệp Văn Thần nhìn một già một trẻ cười hài lòng, khoe miệng cũng nở một nụ cười.

Ngày thường khuôn mặt hân hoan lạnh lùng, nhưng lúc này cười, lại mang theo mùi vị ôn nhu, hạnh phúc như ánh mặt trời.

Hôm sau, Diệp Văn Thần mang theo lòng không muốn mà từ biệt Lạc U, đi tới trụ sở bí mật của Cổ Sát ở Bắc Kinh đưa tin, mà Lạc U cũng liên hệ với ông nội của mình, để cụ Lạc gọi một cuộc điện thoại với cha Diệp Văn Thần, lấy danh nghĩa chăm sóc Lạc U mang Diệp Văn Thần ra khỏi Diệp gia, cũng tạm thời thoát đi sự quản thúc của Diệp gia.

Tổng thể mà nói Diệp gia so với Lạc gia kém hơn một chút, thân phận con riêng của Diệp Văn Thần cũng không được coi trọng quá, bây giờ có thể dựa vào Diệp Văn Thần mà rút ngắn quan hệ hai nhà Lạc - Diệp, cha Diệp vui mừng còn không kịp, nơi nào còn có thể từ chối, cho nên cuộc gọi này vô cùng thoải mái.

Mấy ngày trôi qua, nguyên đán lại đến, một năm mới cũng coi như là đến, đồng thời tư liệu mà Lạc U thu thập ở thị trường chính khoáng, cũng bắt đầu cho nhiều kế hoạch, như là tìm được một vài nhân tài có thể dùng, thời gian mười năm để cô nắm được rất nhiều tin tức quý giá, mà nhân tài chính là một cái trong đó, đặc biệt là cô sắp phải bước vào thế giới giải trí, rất nhiều nghệ sĩ có tiềm chất đều dưới sự an bài của cô, bị cô út Lạc gia đánh dấu vào công ty mình, hơn nữa đối với việc này Lạc U cũng cùng cô cô mình bàn bạc nho nhỏ một hồi, cô thích bản thân tự đi làm việc, cũng không muốn bởi vì người trong nhà mà hạn chế thực hiện các kế hoạch của cô, cho nên lúc ký với những người này, cũng phải xin cô út đánh dấu những người này dưới danh nghĩa của bà, tương lai tiền kiếm được của những người này để cô phân chia cùng công ty.

Cô út Lạc gia rất nghi hoặc ý kiến của cháu gái mình, trái lại bà không đau lòng với những lợi ích kia, mà cảm thấy Lạc U chọn những người kia quá mức cổ quái kỳ lạ, quả thực một cái chồng tay lớn đều không có, không phải người chế tác hậu trường chính là đạo diễn thực tập kiêm tùy tùng, nếu không chính là thư ký nhỏ làm việc vặt, thậm chí còn có mấy diễn viên đóng thế, làm cho cô Lạc nhìn thấy lên nói thầm trong lòng, đây đều là cái gì vậy.

Lạc U cũng không để ý sự ngờ vực của cô Lạc, bước cờ này xem như là bước cờ thứ hai nàng bước vào thế giới giải trí, tương lai những kim bài thiên vương, thiên hậu danh gia chế tác, đạo diễn này sẽ vì cô mà mang lại một lượng lớn tiền tài, thậm chí còn có thể lợi dụng những người này dẫn đến hướng gió dư luận.

Nguyên đán qua đi, cuộc sống của Lạc U vẫn vừa bận rộn lại nhàn nhã, dù sao cô bận rộn cũng không thể đi đâu được, nhưng vào lúc này, Lạc U nhận được một cuộc gọi không tình là bất ngờ.

“Tiểu U, nghe nói em bị thương, anh rất lo lắng cho em, nhưng cái huấn luyện chết tiệt này lại không cho phép một mình đi ra ngoài, vết thương của em khá hơn chút không? Anh có thể vào thăm em được không? Em cần đồ vật gì, anh trực tiếp sai người đem tới.” Giọng nói ngoan ngoãn biết điều, mang theo sự chán nản, cũng làm ra vẻ thâm tình để Lạc U cảm thấy được, điện thoại gọi tới không ai khác, chính là người trả thù đầu tiên trong danh sách của Lạc U – Trịnh Nghị Phong.

Nghe được giọng của Trịnh Nghị Phong, ánh mắt hồ hững như mực của Lạc U thay đổi, trong nháy mắt từ nước đến băng, lạnh đến nỗi có thể đóng băng người.

Trước đây Lạc U cảm thấy Trịnh Nghị Phong là một người rất quân tử, ôn nhu chăm sóc cô hơn nữa còn theo đuổi cô nhiều năm như vậy, gia thế hai nhà cũng rất xứng, là đối tượng kết hôn không tồi, nhưng lúc này chỉ là một cuộc điện thoại, để nàng cảm thấy tất cả đều là mùi vị dối trá, cũng không biết là lòng của cô thay đổi, hay là đầu óc của cô càng thêm thông minh.

“Ai cho anh trực tiếp gọi tên của tôi?” Ngữ điệu của Lạc U rất lạnh lùng, bất luận cô lựa chọn dùng loại phương thức nào để trả thù người đàn ông này, nhưng tuyệt đối sẽ không lựa chọn phương thức uất ức bản thân, cô căn bản không cần vẻ mặt ôn hoà ứng đối đối trá với người đàn ông này, kiếp trước không có, kiếp này càng không thể!

“Khụ khụ, Tiểu U, dù sao chúng ta cũng coi như là thanh mai trúc mã, để anh gọi tên của em đi, nếu như anh gọi em bạn học Lạc, bị trường bồi hai nhà biết, sẽ trách anh vô lễ.” Trịnh Nghị Phong có chút lúng túng, nhưng rất nhanh da mặt lại dày mang trường bồi hai nhà ra, Trịnh gia cùng Lạc gia là thế giao, thậm chí quan hệ thân thiết của hai nhà còn hơn Lạc - Diệp rất nhiều, mà Trịnh gia so với Diệp gia, tuy rằng Trịnh gia mạnh hơn một chút, nhưng

Diệp gia cũng không kém bao nhiêu, xem như là kẻ tám lạng người nửa cân.

Kiếp trước đối với vấn đề danh xưng này đúng là Lạc U bởi vì quan hệ trưởng bối hai nhà mà không có để ý quá mức, nhưng hiển nhiên hiện tại không giống, ánh mắt của cô lạnh lùng, khoé môi vẽ lên lộ ra một nụ cười vô cùng trào phúng, sau đó cái gì cũng không nói mà trực tiếp cúp điện thoại, cô phát huy tính khí nữ vương kiêu ngạo vô cùng nhuần nhuyễn!

Đời này, nếu như cô không cho người đàn ông này quỳ xuống nhận lỗi, xin cô buông tha hắn, cô sẽ không gọi là Lạc U!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Kịch Bản Sơ Định.

Chưa tới nửa phút, điện thoại lại vang lên, Lạc U liếc mắt nhìn lần thứ hai bấm từ chối, sau đó điện thoại kiên nhẫn lại vang lên năm, sáu lần, Lạc U mới lạnh lùng cài đặt không có âm thanh.

Trong lúc Lạc U vẫn thường thức điện thoại, khoé miệng nở nụ cười trào phúng càng thêm rõ, mặc dù bề ngoài Trịnh Nghị Phong rất giống chính nhân quân tử, phong độ翩翩 (1) còn đẹp trai nho nhã, nhưng trên thực tế lại là một kẻ tiểu nhân vô cùng nham hiểm, lòng dạ hẹp hòi kiêu căng tự mãn, hẳn không thể như vậy mà từ bỏ theo đuôi cô, bởi vì hẳn sẽ không chịu thua, nhưng kiếp trước cũng chính bởi vì thái độ lạnh lùng từ chối của Lạc U, mới có thể làm cho trong lòng của Trịnh Nghị Phong có chút vận vẹo, ở mười năm sau mới xuất hiện cảm hận ác độc như vậy, giống như trả thù Lạc U đẩy từ Kinh Hoa cao ốc xuống dưới, dường như từ đầu đến cuối, cảm giác người đàn ông này đối với cô không phải là yêu, có chăng chỉ là sự kiêu ngạo không chịu thua cùng cái trả thù ấu trĩ làm người khinh thường kia như một loại vui vẻ.

(1) “Phong độ翩翩”: “Phong độ” phong thái, khí độ; “翩翩” dáng vẻ lịch sự, cử chỉ ưu mỹ văn nhã. Hình dung cử chỉ hào hiệp.

Vật đổi sao dời, dường như Lạc U không cần suy nghĩ sâu sắc quá mức cũng đã nghĩ rõ ràng tất cả, kiếp trước cô là người trong cuộc mơ hồ, mà cô bây giờ, tuy rằng vẫn cứ nằm ở trung tâm tất cả, nhưng cũng giống như là một người đứng xem vậy, thao túng toàn cục nhưng lại không màng đến cảm giác.

Mấy ngày kế tiếp, Lạc U vẫn cứ nhận được cuộc gọi của Trịnh Nghị Phong, nhưng cô đều trực tiếp không nhìn, Trịnh Nghị Phong bị cự tuyệt cũng thử thay đổi cách thức liên lạc, không gọi nữa mà bắt đầu gửi tin nhắn, tin nhắn hỏi han ân cần trong một ngày khoảng hơn mười cái, sau khi Lạc U xem qua lần thứ nhất ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn, tất cả có quan hệ với Trịnh Nghị Phong cô đều cảm thấy căm ghét, nếu như không phải nghĩ ra một vài cách thú vị trả thù Trịnh Nghị Phong, hiện tại cô thật sự muốn dùng người của Cổ Sát trực tiếp chấm dứt Trịnh Nghị Phong.

Trung tuần (2) tháng giêng, cô cô Lạc gia lần thứ hai đến cửa, còn mang theo năm, sáu kịch bản, nào là hiện đại, cổ đại, trường học, thần tượng, thậm chí còn có kịch bản lịch sử, toàn bộ đặt ở trước mặt Lạc U.

(2) “Trung tuần”: Từ ngày 11 đến ngày 20 hàng tháng.

“Tiểu U, thực ra kịch bản tốt rất nhiều, thế nhưng tuổi của cháu còn nhỏ, rất nhiều vai không thích hợp, cô chọn hơn nửa tháng, cũng chỉ có năm kịch bản khá thích hợp, hơn nữa cô cảm thấy lần đầu tiên cháu đóng phim vẫn là đóng điện ảnh tốt hơn, yêu cầu của điện ảnh cao hơn so với truyền hình, hơn nữa thời gian quay ngắn, đẳng cấp lời thoại đạt hiệu quả tốt tuyệt đối so với phim truyền hình, nếu Tiểu U muốn làm minh tinh, đương nhiên cô phải vì cháu mà chuẩn bị tốt đẹp.”

Hiển nhiên nửa tháng này Lạc Học Tâm không có nhàn rỗi, vắt hết óc làm rất nhiều kế hoạch vì Lạc U, phương hướng phát triển tương lai, phương thức tuyên truyền, công tác đoàn thể, v.v..., Lạc Học Tâm đã quyết định, chỉ cần Lạc U thực sự muốn làm minh tinh, cô là cô cô nhất định sẽ tăng tốc Lạc U trở thành một cái tên hot nhất!

“Cô út cảm thấy cái nào thì thích hợp?” Lạc U xem xét sơ lược một lúc, năm kịch bản này đều rất đặc sắc, trong đó đều có vai thích hợp với nàng, chính và phụ đều có.

“Cháu thích vai nào?” Hiển nhiên Lạc Học Tâm hiểu rõ ưu thế và đặc điểm từng vai của năm kịch bản này, trong lòng cũng có một vai thích hợp nhất, cho nên đem toàn bộ ra, là muốn cho Lạc U có nhiều cơ hội lựa chọn, cũng là muốn mượn cơ hội kiểm tra Lạc U.

Lạc U nở nụ cười nhẹ, trêu ghẹo nói rằng: “Trong lòng cô không phải sớm có đáp án rồi sao, cần gì phải hỏi cháu, đây là kiểm tra cháu phải không?”

Lạc U từng lăn lộn ở thế giới giải trí gần mười năm, nếu như ngay cả ưu điểm, khuyết điểm của kịch bản cũng không thấy, quả thật là lăn lộn vô ích.

“Cháu biết cô vừa ý nhất cái nào à?” Lạc Học Tâm biểu hiện sự thú vị, chẳng lẽ cô thật là xem nhẹ cháu gái mình?

“Từ xưa đến nay kinh điển nhất không gì bằng là phim tình cảm đau khổ, có bi thương mới có ký ức, như vậy, kịch bản hài và hành động có thể loại bỏ, còn lại ba bộ trong đó có hai bộ là vai phụ, tuy rằng rất thích hợp tuổi và hình tượng của cháu, nhưng không thích hợp cá tính của cháu, như vậy cũng chỉ còn lại bộ này “Công chúa đệ nhất”, hẳn là cô út muốn cháu lấy hình tượng “Công chúa đệ nhất” ra mắt, dù sao kịch bản đầu tiên của mỗi diễn viên đều

rất quan trọng, nếu như diễn tốt, nó sẽ trở thành danh từ lớn dùng để chỉ mình, cháu nói có đúng hay không?”

Ở trong lòng cô út, đương nhiên cô là công chúa nhỏ, nhìn thấy nhân vật trong kịch bản này, thậm chí cô căn bản không cần suy xét, thì biết đây chính là nhân vật mà cô út vừa ý nhất.

“Chắc chắn, Tiểu U thực sự là ngày càng thông minh, nếu đoán được tâm tư của cô, như vậy quyết định của cháu thì sao, quả thực nguyên nhân cô coi trọng kịch bản này trừ cháu ra còn có một cái, chính là hình tượng của nam chính, cháu không cảm thấy rất thích hợp với Tiểu thần à?”

“Vai nam nữ chính đều dùng người mới, cô không sợ không có ai đến cổ động à?” Lạc U cười hỏi ngược lại, hiển nhiên trên thực tế cũng không lo lắng vấn đề này.

“Tiểu nha đầu cháu xem thường cô phải không, cô là muốn tăng bốc cháu thuận lợi, trước tới giờ chưa có không thuận lợi, hơn nữa lấy điều kiện của hai người các cháu, ở thế giới giải trí hỗn loạn, chính là muốn không thành công cũng khó.” Lạc Học Tâm nói rất có tự tin, thế giới giải trí trong nước, Lạc Học Tâm cô cũng xem như là người phụ nữ số một, nếu như ngay cả cháu gái chính mình đều tăng bốc không thành công, cô cũng không cần lăn lộn nữa.

“Vâng vâng vâng, biết cô cô lợi hại, kịch bản “Công chúa đệ nhất” này cháu thấy cũng không tồi, có điều cháu cảm thấy Văn Thần không thích hợp diễn vai nam chính, nội dung kịch bản của “Công chúa đệ nhất” rất tầm thường, nhưng chính là tầm thường kinh điển, câu chuyện nói về sự trưởng thành của một tiểu công chúa, từ hơn mười tuổi đã bắt đầu ra trận, ngây thơ lãng mạn tao nhã quý khí, mãi cho đến năm mười sáu tuổi quốc gia đối mặt với sự diệt vong, nàng bị ép thông gia với hoàng tử địch quốc, cuối cùng chịu khổ ở gia quốc cùng câu chuyện lựa chọn giữa tình yêu và nghĩa lớn quốc gia, câu chuyện phức tạp thế lương, lúc tiểu công chúa chết cũng chỉ có mười tám tuổi, rất thích hợp tuổi của Lạc U, mà hoàng tử địch quốc chính là nam chính, Lạc U nhìn sơ giới thiệu nhân vật, cảm thấy được một vai khác càng thích hợp với Diệp Văn Thần.

“Vậy cháu cảm thấy Tiểu Thần thích hợp diễn ai?” Lạc Học Tâm có chút kinh ngạc hỏi.

“Nhân vật thị vệ không tệ, hơn nữa cũng xem như là một trong những vai phụ chủ yếu, xuất hiện từ ra trận đến khi kết thúc, cảnh diễn cũng đủ sức.” Kỳ thực có một câu mà Lạc U không nói ra, cô cảm giác mình và Diệp Văn Thần quan hệ trong lúc đó càng thích hợp công chúa và thị vệ, hơn nữa hai người trong bộ phim này là chân chính sống chết có nhau, thị vệ vẫn âm thầm bảo vệ công chúa, cuối cùng công chúa tự vẫn, thị vệ cũng không chút do dự lựa chọn chôn cùng, lưu lại hoàng tử địch quốc cô đơn hối hận cả đời, Lạc U nhận thấy, nhân vật thị vệ càng thêm hấp dẫn người so với hoàng tử đế quốc.

“Nhân vật thị vệ không tồi, chỉ là Tiểu Thần đồng ý sao? Dù sao cũng không phải nam chính đó?” Lạc Học Tâm có chút lo lắng nói, kỳ thực cô cũng rất thích nhân vật thị vệ này, dù sao không phải toàn bộ con gái đều yêu thích hoàng tử, như cô một người phụ nữ độc lập mạnh mẽ như vậy, ngược lại cũng có chút chờ mong mình là trung tâm mà người đàn ông bảo vệ.

“Cô út lo thừa rồi, Văn Thần sẽ đáp ứng, vốn kịch bản này cũng tốt, cô út hãy giúp cháu quyết định xuống.” Lạc U không giải thích nhiều, nhưng chính giọng điệu bình thản và kiên định này, làm cho Lạc Học Tâm có một điểm lo lắng cũng biến mất không còn tăm hơi, trái lại càng thêm mong chờ, cặp kim đồng ngọc nữ Lạc U cùng Diệp Văn Thần bước vào thế giới giải trí, sẽ tạo nên phong trào thế nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Vấn Đề Người Đại Diện

Hai người Lạc Học Tâm cùng Lạc U quyết định kịch bản, bắt đầu thảo luận vấn đề phân phối nhân viên.

“Tiểu U con đối với người đại diện và trợ lý có yêu cầu gì không?” Ở thế giới giải trí, một người đại diện tốt tương đối khá quan trọng, kỳ thực Lạc Học Tâm đã chọn ra mấy người thích hợp, nhưng vẫn muốn nghe ý kiến của Lạc U.

Nghe được câu hỏi của cô út, ánh mắt Lạc U sáng lên, trong đầu không khỏi hiện ra một khuôn mặt lý tính (sống bằng lý trí) không ràng buộc, chỉ có điều hiện tại người đàn ông đó vẫn chưa nổi danh có thể tùy ý đến nước nói ra tên, nếu như ký ức không có lầm, lúc này người đàn ông đó chỉ là một tiểu trợ lý mới vào nghề không được bao lâu.

“Cô út, con muốn tự mình chọn người đại diện và trợ lý, dù sao cũng là người ở bên cạnh con, thận trọng chút mới phải.”

“Như vậy cũng được cô sẽ để người đưa tới tư liệu người đại diện và trợ lý thích hợp cho con chọn, con coi trọng ai cô sẽ an bài cho con.”

“Tư liệu là phải xem, nhưng con cũng muốn kiểm tra một chút, xem người thật, mới cảm thấy thích hợp hay không thích hợp.” Lạc U nghĩ người đàn ông vẫn còn là tiểu trợ lý kia phỏng chừng rất khó nằm trong danh sách này, hẳn là nhìn tư liệu cũng vô dụng thôi.

“Tiểu U muốn nhìn người thật? Điều này cũng không khó, lúc cuối năm vừa vặn công ty muốn tổ chức một bữa tiệc mừng ngày thành lập, xem như là an ủi toàn thể nhân viên trong công ty lao động khổ cực một năm qua, trong thời gian này bất luận là người đại diện hay minh tinh đều sẽ tham gia, Tiểu U có thể đến xem để lựa chọn, nếu như không vừa ý người trong công ty, cô cũng có thể lấy tư liệu người đại diện của những công ty khác cho con, chỉ cần là

Tiểu U muốn, cô nhất định sẽ đưa đến trước mặt con.” Lạc Học Tâm rất là quả quyết nói, có điều cô nói cũng là sự thật, ở trong thế giới giải trí tìm kiếm một người đại diện, đối với cô mà nói đây không phải là vấn đề khó.

“Hi hi, vậy con cảm ơn cô trước, đến lúc đó con nhất định sẽ tham gia.” Lạc U cũng rất tò mò, người đại diện theo mình năm, sáu năm bộ dáng ngây ngô ban đầu có thể rất thú vị hay không.

Lúc Lạc U ở thế giới giải trí từng có ba người đại diện, hai người lúc đầu cũng không quá thích hợp, mãi cho đến khi xuất hiện người đại diện thứ ba, sự nghiệp diễn xuất cô Lạc U mới chính thức đến đỉnh cao, đồng thời người đại diện này theo Lạc U phần đầu năm, sáu năm, cũng là một trong những người Lạc U tương đối tin cậy, sau đó lúc Lạc U xảy ra chuyện, người đại diện này cũng dùng toàn lực giúp cô ngăn cản những loại scandal không thiết thực, nhưng sức mạnh của một người đại diện làm sao có khả năng chống lại các đại thể gia đây, hần làm cũng như muối bỏ biển mà thôi, cuối cùng bắt buộc đi rút khỏi thế giới giải trí, rồi nước không biết tung tích.

Trong lòng Lạc U cũng có chút cảm ơn người đại diện này, hơn nữa thực lực của người đại diện này rất cao, ở trong phạm vi bình thường thắng đến rất tốt bảo vệ cô, ánh mắt độc đáo sắc sảo tỉ mỉ, thủ đoạn mạnh mẽ vì cô ngăn cản không ít phiền phức, hiện tại nếu quyết định bước vào thế giới giải trí một lần nữa, người đại diện này tự nhiên là lựa chọn tốt nhất, cho dù vào lúc này, khả năng chỉ là người đại diện đang trưởng thành ở bước đầu, nhưng Lạc U cũng đồng ý giúp hần trưởng thành, đây cũng là cách mà cô cảm ơn hần.

“Đến lúc đó con và Tiểu Thần hãy cũng tham gia, cũng để cho nó quan sát, có hài lòng thì nói cho cô, cô thực sự rất chờ mong nhìn thấy dáng vẻ ảnh hưởng của các con.” Lạc Học Tâm cảm khái nói.

“Sẽ có một ngày như vậy, cô hãy yên tâm.” Ánh mắt của Lạc U lay động, xưng hô ảnh hưởng như vậy làm cho cô nhớ tới rất nhiều, cô đã từng dựa vào nỗ lực và thực lực của chính mình nhận được xưng hô như thế, hiện tại làm lại một đời, xưng hô như vậy đã sớm không phải là mục tiêu cô theo đuổi, nhiều nhất cũng chỉ là độ cao mà cô ắt phải đạt tới mà thôi.

Buổi chiều ngày thứ hai, Lạc U nhận được hai bản tư liệu, một cái là cô Lạc đưa đến có đề cập tới danh sách người đại diện và trợ lý, Lạc U nhìn một lần, quả nhiên không tìm được cái tên trong ký ức, mà cái khác chính là ghi chép mà mẹ đưa tới, đó là một ít tâm đắc và kinh nghiệm của Tô Âm khi ở trong thế giới giải trí nhiều năm, Tô Âm biết con gái của mình cũng muốn vào thế giới giải trí hỗn loạn, đã sớm chỉnh lý bản tài liệu này, mặc dù bà là một người mẹ bận rộn không có cách nào ở bên cạnh chăm sóc con gái, thế nhưng bà đối với Lạc U chính là yêu thương không hết.

Hai bản tư liệu này đều rất quen thuộc với Lạc U, kiếp trước cô cũng từng nhận được tư liệu tương tự, lòng tin trong đó giúp cô được lợi vô cùng, nhưng làm cô cảm thấy quý giá nhất chính là sự ủng hộ và yêu thương của người nhà.

Kiếp trước đương nhiên Lạc U tiếp thu được một số chuyện, mà đời này, đã học được cảm ơn.

Hạ tuần (tương đương từ ngày 21 đến ngày 30) giữa tháng, cuộc thi cuối kỳ trường học kết thúc, chủ nhiệm lớp đặc biệt gọi cho Lạc U một cuộc điện thoại, thông báo cô không cần lo lắng cuộc thi, chỉ cần đề ý chuyên tâm nghỉ ngơi, vấn đề cuộc thi cô sẽ giúp giải quyết, mà đối với thái độ vô cùng hữu hảo của chủ nhiệm lớp, Lạc U bày tỏ cảm ơn.

Cúp điện thoại, Lạc U bán tháo hai cổ phiếu đoàn tuyến (1), một vào một ra lợi nhuận hơn hai mươi vạn, con số như vậy đối với cô mà nói có cảm giác như muối bỏ biển, cô ăn một bữa cơm đều có thể tiêu phí rất nhiều tiền, dù sao cũng là cô tự kiếm lời, hoặc ít hoặc nhiều cũng có chút cảm giác thành công.

(1) “Cổ phiếu đoàn tuyến”: Thông thường chỉ một tuần hoặc hai tuần, người đầu tư cổ phiếu chỉ muốn kiếm được lợi nhuận trong thời gian ngắn, mà không quan tâm tình huống căn bản của cổ phiếu, chủ yếu dựa vào kỹ thuật phân tích biểu đồ.

Lạc U chưa trưởng thành, nhưng Lạc gia quản lý cô cũng hết sức rộng rãi, đặc biệt là giúp đỡ vật chất, mỗi tháng tiền tiêu vặt của Lạc U đã đến mấy trăm ngàn, cái này cũng chưa tính cô ăn, mặc, ở, đi lại, mà hiện tại cô sao cô (2) chính là dùng tiền tiêu vặt mà cô tích lũy, bốn năm trăm vạn đều đầu tư vào thị trường chứng khoán, cũng đã giúp cô kiếm lời hơn một vạn.

(2) “Sao cổ”: Chính là hoạt động mua bán cổ phiếu, thông qua thị trường chứng khoán mua vào bán ra giá cổ phiếu sai biệt để thu lợi nhuận.

Lạc U đang tính toán tài sản của mình, thì nghe được âm thanh chuông cửa vang lên, sau đó không lâu nhìn thấy thím Ngọc đi vào, dò hỏi: “Hình như là bạn học của tiểu thư, tên là Trịnh Nghị Phong, tiểu thư có muốn gặp không?”

Thím Ngọc do dự tính tình của Lạc U khó định, cũng không dám đưa người vào, theo lý mà nói căn hộ này tồn tại tương đối bí ẩn, ngoại trừ Lạc U mang Diệp Văn Thần tới, người bên ngoài sẽ không ai biết.

“Không gặp.” Ba chữ Trịnh Nghị Phong làm cho Lạc U thực sự căm ghét, đây là nhà của cô, cô tuyệt đối không cho phép người đàn ông đáng ghét này đi vào đây, không khí hô hấp của cô ô ứ, ai cũng không đến được!

Thím Ngọc rất kinh ngạc cũng rất khó xử, nhưng vẫn vâng theo mệnh lệnh của Lạc U, mà Trịnh Nghị Phong bị chặn ngoài cửa không có cách nào không chế sắc mặt thay đổi, hần thông qua quan hệ trong nhà mới tìm được chỗ ở này của Lạc U, tần tần khổ sở đến nhưng cửa cũng không đi vào được, lạnh nhạt như vậy làm cho đại thiếu gia như hần không chịu nổi!

Sau khi tức giận Trịnh Nghị Phong cũng hơi nghi hoặc một chút, tuy rằng trước đây thái độ của Lạc U đối với hần không lạnh không nóng, nhưng cũng không có tình người như hiện tại, dường như thật sự không ưa mình vậy, làm cho tình tình dữ toà dữ dừng (3) của hần bị đá kích không nổi đầu lên được, nếu như không phải gia tộc sắp xếp, hần cũng không muốn đến gần cô gái lạnh như băng này, hần đường đường là đại thiếu gia lúc nào chịu loại đãi ngộ như vậy, đơn giản chính là không biết điều!

(3) “Dù toà dù dừng”: Người Trung Quốc từ xưa đến nay khi gặp khó khăn, áp lực ở trước mắt, sẽ nhất trí đoàn kết, cố gắng khắc phục khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Tiểu trung khuyên

Cuối tháng, hai ngày trước khi tiệc mừng cuối năm thành lập công ty giải trí Tâm Tinh, Lạc U đi cùng Diệp Văn Thần tới bệnh viện, định kỳ gỡ thạch cao ra.

Không tới thời gian một tháng, khi Lạc U lần thứ hai nhìn thấy Diệp Văn Thần, cảm giác rất rõ ràng biến hoá của Diệp Văn Thần, nếu như nói huấn luyện trước Diệp Văn Thần còn có sự ngây ngô thuộc về tuổi mười bảy, như vậy trải qua huấn luyện ngắn ngủi này, sự ngây ngô đó cũng biến mất không còn tăm hơi, giống như một người đàn ông bước ra từ bóng đêm, tràn ngập sức quyến rũ trầm ổn nội liễm không giống nhau.

Lạc U có thể cảm giác rõ rệt trên người Diệp Văn Thần ẩn giấu mùi máu tanh, tuy rằng không biết Diệp Văn Thần nhận huấn luyện ra sao, nhưng hiển nhiên cường độ huấn luyện này rất mạnh, cả người Diệp Văn Thần dường như cao lên không ít, khí thế ác liệt không giống như một thằng nhóc.

Chỉ là Lạc U vẫn chưa thưởng thức đủ biến hóa của Diệp Văn Thần thì Diệp Văn Thần đến gần Lạc U lại lần nữa khôi phục lại dáng vẻ lúc trước, ôn hòa yên tĩnh ngoan ngoãn, không có bất kỳ nguy hiểm, ánh mắt nhìn Lạc U tràn ngập ái mộ và lưu luyến, dường như ngay lập tức sẽ từ đế vương hắc ám sát phạt thiết huyết trở thành chú chó sùng vật dụ dỗ ngoan ngoãn giữ nhà, làm cho Lạc U không nhận được chớp mắt một cái, sau đó lại chớp thêm cái nữa.

Đây là đang trình diễn thay đổi sắc mặt à? Lạc U nghĩ thầm trong lòng, trên mặt biểu lộ ý cười, người đàn ông này làm cho cô cảm thấy kinh ngạc, nhưng càng nhiều là thoải mái và vui sướng, cô yêu thích bộ dáng này của Diệp Văn Thần.

Trong bệnh viện, thạch cao trên đùi Lạc U đã tháo xuống, lộ ra chân nhỏ trắng nõn tinh tế của cô, tuy rằng tình trạng vết thương khôi phục rất tốt, nhưng muốn bước đi thì cần phải tu dưỡng một hai tháng, Diệp Văn Thần tỉ mỉ hỏi thăm bác sĩ rất nhiều khoản cần thiết phải chú ý, mới thận trọng đẩy Lạc U trở về nhà.

Diệp Văn Thần ôm Lạc U đặt trên giường, thím Ngọc lưu lại không gian riêng tư cho hai người bọn họ, Diệp Văn Thần đi tới bên cạnh Lạc U, chậm rãi quỳ xuống, hai tay hẩn nắm chặt tay phải của Lạc U, sau đó đặt đầu trên tay phải của Lạc U, nửa nằm ở mép giường.

"Không được để bị thương nữa, nhìn thấy em bị thương, tôi sẽ đau khổ." Giọng nói Diệp Văn Thần buồn buồn vang lên, như là thỉnh cầu, vừa giống như đang làm nũng.

Lạc U có loại kích động muốn xoa đầu Diệp Văn Thần, cô nghĩ như thế, rồi cũng làm như vậy, cô đưa tay từ dưới nã của Diệp Văn Thần rút ra, mạnh mẽ xoa xoa đầu Diệp Văn Thần.

"Dáng vẻ của anh lúc này thấy thế nào cũng giống như con cún con đang làm nũng vậy, không, không đúng, hẳn là con chó lớn mới đúng." Lạc U trêu ghẹo nói, người đàn ông này không chỉ có tâm tư là trung khuyên, có vẻ như cử chỉ cũng trở nên rất giống, làm cho cô cảm thấy đáng yêu không chịu được.

Về mặt Diệp Văn Thần cứng ngắc trong nháy mắt, nhưng lập tức cả gương mặt tuấn tú lại đỏ lên, ấp úng nói không ra lời, chẳng qua là đầu lại lần nữa chôn cạnh Lạc U, không muốn để cho dáng vẻ luống cuống của mình bị Lạc U nhìn thấy.

Ở Lạc U trước mặt, hành vi và tâm tư Diệp Văn Thần đều đơn thuần như vậy, mỗi một cái phản ứng đều thẳng thắn đáng yêu.

"Xấu hổ à?" Không gặp không cảm thấy, nhưng ngày hôm nay nhìn thấy Diệp Văn Thần, Lạc U phát hiện mình có chút nhớ hấn, hơn nữa không biết bắt đầu từ lúc nào, cô không muốn rời xa Diệp Văn Thần, đồng thời cô cũng bắt đầu thích cảm giác lưu luyến của hấn.

"Tiểu U, anh..." Diệp Văn Thần muốn giải thích, lại bị Lạc U cắt ngang lời nói.

"Anh không phải muốn tôi là nữ vương của anh sao, đôi loại xưng hô nghe thử." Giọng nói Lạc U nhẹ nhàng, dường như vô cùng tùy ý.

Diệp Văn Thần có chút mê hoặc, suy nghĩ một chút thăm dò kêu: "Nữ vương?" Tuy rằng trong lòng đã xem Lạc U là nữ vương của hấn, nhưng gọi như vậy có cảm giác kỳ quái.

Lạc U lắc lắc đầu, dường như không hài lòng lắm đối với xưng hô này, trong ánh mắt chợt hiện một vệt ánh sáng u ám, giọng nói thấp hai độ mang theo cảm giác giống như mê hoặc nói: "Tôi là nữ vương của anh, vậy cũng là chủ nhân của anh, gọi chủ nhân cũng được?"

Không biết tại sao, vừa nhìn thấy dáng vẻ đáng yêu giống như trung khuyên của Diệp Văn Thần, cô đã nghĩ đến xưng hô này.

Diệp Văn Thần kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Lạc U, Lạc U cũng không nói lời nào, chỉ là đối diện với Diệp Văn Thần, ôn nhu mà kiên trì, rồi lại mang theo một loại cường thế thuộc về nữ vương, về mặt Diệp Văn Thần ngó ra, trong nháy mắt chìm đắm trong hơi thở của Lạc U.

"Chủ, chủ nhân." Tim Diệp Văn Thần đập thình thịch, hai chữ này làm cho hắn mất cảm, trong chớp mắt gọi ra, thậm chí hắn cảm giác được trong thân thể mình có phản ứng không nên có.

Xấu hổ cúi đầu, Diệp Văn Thần hơi khom lưng, tận lực che giấu sự lúng túng của mình, hắn không muốn bởi vì chuyện này mà bị Lạc U căm ghét, Lạc U biết hắn có phản ứng như thế, nhất định sẽ lần nữa xua đuổi hắn! Nghĩ tới đây, về mặt Diệp Văn Thần lạnh lẽo, kết quả như vậy để Diệp Văn Thần cảm thấy hoảng sợ, hắn tuyệt đối sẽ không để chuyện như vậy lại xảy ra!

Sau một phút, đau đớn kịch liệt truyền đến, Diệp Văn Thần mạnh mẽ cắn đầu lưỡi của mình, mùi vị tanh mặn truyền đến, trong miệng đau nhức đè nén thân thể mất cảm, trong lòng Diệp Văn Thần lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, đây đối với hắn mà nói chính là một loại giày vò ngọt ngào, hưng phấn ** cùng không thể không áp chế **, chờ mong, rồi nhất định phải ngọt ngào.

Sắc mặt Diệp Văn Thần nháy mắt hồng rồi trắng, Lạc U đều nhìn ở trong mắt, động tác hơi khom lưng của hắn cũng không có tránh được sự chú ý của Lạc U, điều này làm cho Lạc U rất là thất vọng suy nghĩ một chút, sau đó nghĩ đến loại khả năng nào đó, có chút không quá chắc chắn hỏi: "Anh, sẽ bởi vì loại hành động này mà xuất hiện phản ứng?"

Cách dùng từ dùng câu của Lạc U rất văn nhã, nhưng trên thực tế vấn đề này lại trực tiếp quá đáng, hơn nữa còn tinh chuẩn quá đáng!

Sắc mặt Diệp Văn Thần lần nữa thay đổi, về mặt trắng xám lại lộ sự hoảng sợ, lo lắng muốn giải thích: "Anh, anh..."

Diệp Văn Thần muốn nói "Anh không có", nhưng hiển nhiên không phải sự thực, mà lời nói dối hắn lại không nói ra được, chỉ có thể kinh hoàng nhìn Lạc U.

Trong lòng Lạc U thở dài một tiếng, người đàn ông này sợ hãi mình như thế, cũng bởi vì nguyên nhân quá mức quan tâm cô.

"Tại sao không nói tiếp, tôi đang nghe đấy." Qua mấy ngày nay Lạc U cũng đã xem xét một ít sách vở và bệnh án về phương diện tâm lý, đặc biệt là phương diện có liên quan đến trạng thái tâm tư tiểu M của Diệp Văn Thần, cho nên khi này nhìn thấy loại phản ứng kia của Diệp Văn Thần mới có thể đoán được một ít.

Qua nhiều nghiên cứu, Lạc U cũng rút ra được một chút kết luận, có thể nói, ở trong lòng người đàn ông này, mình chính là tất cả của hắn, là chúa tể của hắn, thậm chí có thể hoàn toàn điều khiển số mệnh của hắn, bởi vì hắn hoàn toàn thân phục cô, từ trong tâm đến thân thể, căn bản sẽ không có bất kỳ chống cự, không chỉ không có ràng buộc, trái lại là một loại ân thưởng, mỗi một yêu cầu của cô với hắn, đều sẽ hắn cảm nhận được cảm giác về sự tồn tại của mình, có thể nói, nếu như muốn hắn vui sướng, như vậy lấy thân phận chủ nhân yêu cầu hắn, loại tư thái cao cao tại thượng cường thế kia, chính là hắn không thể mất cảm chống cự, chỉ cần cô đụng vào, hắn sẽ hưng phấn, bất kể là trên tinh thần hay thân thể!

Cô muốn hắn vui vẻ, hắn sẽ vui vẻ, cô muốn hắn đau khổ, hắn sẽ đau khổ, ở lúc Diệp Văn Thần nhận định Lạc U, tất cả những thứ này cũng đã định trước.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tiểu U, cảm ơn em

"Xin lỗi, tôi bảo đảm, sẽ không lặp lại lần nữa." Diệp Văn Thần không cách nào nói dối, nhưng hắn có thể bảo đảm, lần sau lúc xảy ra chuyện này, hắn nhất định sẽ phản ứng lại đầu tiên, cho dù là cắn đi đầu lưỡi của mình, hắn cũng tuyệt đối sẽ không để Lạc U nhìn tới làm cô chán ghét.

Không thể trách thái độ phản ứng kịch liệt và thận trọng như thế của Diệp Văn Thần, quả thực tình cảnh phát sinh trong rừng cây nhỏ từ lâu đã mang đến hậu quả khắc sâu trong lòng Diệp Văn Thần, loại khủng hoảng và sợ hãi kia cũng khiến Diệp Văn Thần e ngại không thôi, hắn thật sự sợ một lần nữa lại bị Lạc U xua đuổi, lại giống như con khuyển nuôi trong nhà bị chủ nhân vứt bỏ, mùi vị đó làm người tuyệt vọng.

Lúc Diệp Văn Thần mở miệng lúc nói chuyện tơ máu màu đỏ quanh quần ở trên hàm răng trắng như tuyết, Lạc U nhìn thấy, khẽ cau mày, cô đưa tay ngăn cản Diệp Văn Thần, giọng nói có chút kiềm nén hỏi: "Máu trong miệng là xảy ra chuyện gì?"

Vấn đề chuyển đổi quá nhanh để Diệp Văn Thần phản ứng không kịp, nhưng nghĩ tới nguyên nhân lại không biết nên trả lời như thế nào, lẽ nào thật sự để hắn nói là vì ức chế cảm giác hưng phấn của mình cho nên cắn đầu lưỡi của mình à?

Diệp Văn Thần không nói, nhưng trên mặt không được tự nhiên cũng làm Lạc U rõ ràng, trong lòng vừa tức vừa bất đắc dĩ, người đàn ông này làm sao lại không biết yêu quý bản thân như vậy, xuống tay với bản thân lại tàn nhẫn như thế.

Tâm tình Lạc U không tốt, động tác cũng trở nên không ôn nhu, bất kể là cô ở quá khứ hay cô ở hiện tại, kỳ thực cũng không thể xem như là người tính tình tốt, kiêu ngạo và tùy hứng ở trong xương, người đời thường nói giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, dưới bề ngoài lạnh nhạt tao nhã, ẩn giấu chính là một loại cường thế cố chấp thậm chí hơi cá tính nóng nảy!

Người đàn ông này nếu không biết yêu quý bản thân, như vậy thì nên chịu một ít giáo huấn.

Ngón tay của Lạc U thô lỗ luồn vào trong cổ họng Diệp Văn Thần, mạnh mẽ khuấy lên, dường như là muốn tìm đường vết thương không biết ở nơi nào, rốt cục đụng đến vết thương Diệp Văn Thần trong nháy mắt phản ứng lại, kinh ngạc né tránh về phía sau.

"Ai cho phép anh trợn? Lại đây, không thì cút ra ngoài." Trong tính cách của Lạc U bộc lộ một tia bạo ngược không chút nào ẩn giấu, tuy rằng giọng nói lạnh lẽo, cảm giác giống như ngư lôi lúc nào cũng có thể nhen lửa.

Diệp Văn Thần không nói hai lời liền đến, lúc này hán vẫn quỳ trên mặt đất, hơi cúi đầu, sắc mặt hơi bối rối, nhưng vẫn là tư thế thần phục.

"Tối chút nữa." Trong giọng nói lạnh lẽo của Lạc U tựa như kiềm nén cái gì đó, ánh mắt nhìn Diệp Văn Thần vô cùng sáng tỏ.

Diệp Văn Thần không rõ vì sao nhưng vẫn nghe lời lại gần hơn, ở một phút tiếp theo sau đó, chỉ thấy bóng người lóe lên, trên môi của hán cảm nhận được sự lạnh lẽo, môi lưỡi thom mềm chui vào trong miệng hán, không có bất kỳ mùi vị ám muội, đảo lộn thô bạo, như là đang cố ý tìm kiếm vết thương của hán.

Đây tuyệt đối không phải một nụ hôn ngọt ngào, giống như sự trừng phạt ác ý, Diệp Văn Thần có thể cảm nhận được giữa môi lưỡi truyền đến đau nhói, vết thương của hán đang bị Lạc U liếm, thế nhưng đau nhói như vậy cũng không cách nào chiếm được sự chú ý của hán, hán chỉ có thể ngo ngắc quỳ ở đó, sững sờ nhìn Lạc U, gương mặt kinh ngạc, căn bản không biết nên phản ứng ra sao.

Lạc U đang trừng phạt mình, Diệp Văn Thần biết điều này, nhưng loại này trừng phạt cũng không nên, dù sao, trừng phạt như vậy đối với hán mà nói, so với bất kỳ khen thưởng trong thiên hạ còn tốt hơn trăm lần, không, hơn một nghìn lần!

Lúc Lạc U cảm giác được mùi máu tanh thì dứt ra lùi lại, không nói gì, cũng không giải thích gì, chỉ là dùng ánh mắt lạnh nhạt nhìn Diệp Văn Thần, căn bản là không thể dựa vào nét mặt của cô mà đoán được suy nghĩ.

Lạc U suy nghĩ cái gì? Kỳ thực e rằng chính cô cũng không biết, lúc này cũng chỉ là do cô kích động, nghĩ đến là làm, làm xong mới phản ứng được, mà làm đều làm xong, bất kể là bởi vì sao, Lạc U cũng không thêm đề ý, người đàn ông này có thể bóc lên tâm tình bất đồng của cô không phải sao?

"Tôi, em..." Diệp Văn Thần vẫn là đáng vẻ ngo ngắc, không biết nói cái gì cho tốt.

"Đây là trừng phạt, tôi có thể tha thứ anh có ** với tôi, nhưng anh thuộc về tôi, không có sự cho phép của tôi, anh cũng không thể làm bị thương bản thân, hiểu chưa?" Lạc U nói vô cùng bá đạo, cô thực sự rất ghét cảm giác của mình khi Diệp Văn Thần bị thương, nó làm cho cô cảm thấy rất không thoải mái.

"Trừng phạt?" Diệp Văn Thần ngo ngắc lặp lại, trong đầu tất cả đều là nghi vấn, trừng phạt như vậy có thể quá chân thật hay không? Diệp Văn Thần muốn hỏi, nhưng nhìn sắc mặt lạnh nhạt của Lạc U, nghi vấn nuốt trở vào, trực giác nói cho hán, vấn đề này vẫn không nên hỏi, nếu Lạc U coi nó là trừng phạt, chính là trừng phạt, tuy rằng trừng phạt như vậy phạt đối với hán mà nói như là ban ân.

"Tôi không muốn lặp lại, anh lặp đi lặp lại chủ yếu là sao." Lạc U cũng không phải người ngốc, tâm tư Diệp Văn Thần cô chưa hán không biết, lời nói này của cô đúng thật là thẹn quá thành giận.

Kỳ thực Lạc U hơi xấu hổ, tuy rằng kiếp trước là vợ chồng chưa cưới với Trịnh Nghị Phong, nhưng trên thực tế hai người đều không gắn bó, cô chưa bao giờ yêu thích Trịnh Nghị Phong, vì bệnh thích sạch sẽ cô căn bản không muốn tiếp xúc với Trịnh Nghị Phong, sợ dĩ đáp ứng câu hôn cũng bởi vì gia đình, mà ngoại trừ Trịnh Nghị Phong, những người đàn ông khác càng không lọt mắt cô, cho nên, vừa mới trước đó, hôn hơi thô lỗ, hoàn toàn không hổ là nụ hôn đầu của Lạc U.

"Không phải." Diệp Văn Thần lắc đầu nghiêm túc trả lời.

Lạc U nhìn thấy dáng vẻ của Diệp Văn Thần, chớp mắt một cái, không nhìn được võ một cái, trực tiếp võ trên đầu Diệp Văn Thần, cô luôn biết người đàn ông này ở trước mặt cô không giống, có cần thiết ngốc bẩm sinh như vậy không, lẽ nào cô nói chuyện cười nghe không hiểu sao? Quả thực chính là tức chết cô!

Lạc U hơi ngạo kiêu, ngốc bẩm sinh Diệp Văn Thần thực sự là làm cho cô không nói được gì, hơn nữa trong lòng có cảm giác ngượng ngùng cả người cũng không muốn nói chuyện, vén chăn lên nằm ở trên giường, trực tiếp nhắm mắt lại giả bộ ngủ.

Mắt không thấy lòng không phiền, cô cũng không tính toán với người đàn ông ngốc này.

Diệp Văn Thần nhìn Lạc U quay lưng lại với mình, vẻ mặt mờ mịt, kích thích trước đó thực sự là hơi lớn, ở vấn đề thế này đầu óc thông minh của hán có vẻ hơi trì độn, bây giờ thần trí còn mơ màng, chẳng qua nếu nghĩ không hiểu thì không nên nghĩ nữa, nụ hôn kia, bất kể là trừng phạt hay khen thưởng, đối với hán mà nói cũng là hồi ức quý giá cần phải cất kỹ.

Tiểu U, cảm ơn em đồng ý tiếp nhận tôi lần nữa, cảm ơn em tiếp nhận tâm lý vụn vẹo như vậy của tôi, càng cảm ơn em cho phép tôi tới gần, có thể tôi dấn độn không biết làm sao để em hài lòng, có thể tôi ngu xuẩn không hiểu rõ ý của em, có thể em đối với tôi tất cả đều là trêu đùa, thế nhưng, tôi cam

tâm tình nguyện tiếp thu tất cả những gì em ban tặng, hải lòng cũng được, thống khổ cũng được, chỉ cần là em cho tôi, đều là hồi ức quý giá nhất trong đời của tôi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Yến tiệc hằng năm của Tâm Tinh

Bởi vì phải tham dự tiệc thành lập của công ty giải trí Tâm Tinh, Diệp Văn Thần tạm thời ngừng huấn luyện ở Cổ Sát, Lạc U cũng chuẩn bị đơn giản một chút, đây coi như là lần đầu tiên cô chân chính đi vào giới giải trí, bên ngoài vẻ vang thanh đẹp, bên trong lại rối loạn bản thủ, quái lạ, mới mẻ, tràn ngập đủ loại cơ hội cùng mê hoặc, một đêm thành danh có, đột nhiên rơi xuống đần thần cũng có, mà cô, phải mang theo tự tin, đi vào nơi này, phải đạt đến độ cao so với kiếp trước càng cao hơn!

Cuối tháng, cùng ngày tiệc rượu, Lạc U vẫn không cách nào bước đi như cũ, Diệp Văn Thần mặc một bộ âu phục màu đen thủ công kinh điển, y hệt một tiểu thần sĩ bình thường đẩy Lạc U tiến vào hội trường, hôm nay Lạc U mặc một bộ váy dài màu tím vừa cao quý lại tao nhã, tuy rằng ngồi trên xe lăn, nhưng vẫn lộ ra khí tức cao quý như công chúa và một tia thần bí.

Lạc U xuất hiện cùng Diệp Văn Thần dẫn tới không ít người chú ý, toàn bộ mấy trăm người trong bữa tiệc, các loại minh tinh đại bài, đủ loại người đại diện kim bài, mọi đạo diễn biên kịch, còn có một vài chính khách (1) nổi tiếng được mời đến, mặc dù nói là tiệc thành lập hàng năm của công ty giải trí Tâm Tinh, nhưng thực tế cũng là một nơi giao lưu tin tức, cô cô Lạc gia vốn là dự định đi cùng Lạc U đồng thời xuất hiện, nhưng bị Lạc U trực tiếp từ chối, nói như vậy sự xuất hiện của cô ấy phải sẽ dẫn đến càng nhiều sự chú ý, đây tuyệt đối không phải điều cô muốn, mà thân phận cô xuất hiện ở đây cũng rất đơn giản, tân nghệ sĩ ký kết với công ty giải trí Tâm Tinh, đã quay một quảng cáo, chỉ đến thế mà thôi.

(1) "Chính khách": Người trong giới chính trị.

Cho nên, tuy rằng ngoại hình và tạo hình của Lạc U cùng Diệp Văn Thần đều dẫn tới không ít người chú ý, nhưng không gây ra náo động gì, tuy là có phần nhỏ người cũng đang thảo luận nguyên nhân bọn họ xuất hiện ở đây, nhưng sự chú ý rất nhanh dời đi chỗ khác.

Diệp Văn Thần dưới sự chỉ thị của Lạc U đẩy vào một góc hẻo lánh tương đối yên tĩnh, ở đó chỉ ngồi ba người xem ra là tiểu trợ lý an tĩnh, trường hợp này bản thân bọn họ cũng không có chuyện gì, trốn ở nơi không nổi bật ăn một chút gì đó, cũng coi như là giết thời gian.

Lúc Diệp Văn Thần đẩy Lạc U tới ba người kia cũng ngẩng đầu lên nhìn về bọn họ, ánh mắt xem kỹ rất rõ ràng, chỉ có điều trong đó hai người là mê hoặc, một người lúc nghi vấn qua đi thì biểu lộ sự sáng tỏ, như là đã xác nhận thân phận của bọn họ.

Mà lúc này ánh mắt Lạc U cũng vô tình hay cố ý rơi trên thân người đàn ông biểu lộ ánh mắt sáng tỏ kia, cảm giác quen thuộc tự nhiên mà sinh ra, lông mày hơi hẹp dài, sống mũi gầy, môi mỏng khê mím, hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, đeo một gọng kính mắt màu bạc, lộ ra sự lý trí và ngây ngô, như đang bay về hướng dương, vẫn còn chưa tới giờ phút tới rực rỡ nhất, nhưng lại khiến người ta chờ mong.

Lý Ngang Vũ, người đại diện kiếp trước theo mình đến sáu năm, một người khôn khéo lý tính, có thủ đoạn có năng lực của người đại diện, mà đời này, hẳn cũng vẫn là ứng cử viên người đại diện mà mình vừa ý, tuy rằng người đàn ông này chưa đạt đến độ cao như kiếp trước gặp phải, thế nhưng có không vội vã, cô có đủ thời gian và năng lực để bồi dưỡng hắn trưởng thành.

Trong lòng Lạc U đã có kết luận, nhưng trên thực tế cũng chỉ là thoáng nhìn phớt lờ, bất kỳ động tác dư thừa nào đều không có.

Diệp Văn Thần lấy hai ly sô đa, một ly cho Lạc U, một ly cho mình, nhẹ nhàng uống một hớp, hẳn đứng phía sau Lạc U, cũng không có trò chuyện nhiều cùng Lạc U, đáng nhẽ sẽ làm cho người ta cảm thấy hơi quái dị, nhưng trên thực tế có loại mùi vị hài hòa không nói ra được, hình như tất cả vốn chính là như vậy.

Yến tiệc đã bắt đầu, siêu sao thiên vương, ảnh đế ảnh hậu, sau vương ca dòn dập ra trận, danh đạo danh biên gì đều sôi nổi biểu hiện, toàn bộ hội trường đều là ánh sao chói mắt, cô cô Lạc gia mặc một bộ váy dài màu đỏ, qua lại ở trong hội trường, khí thế nữ vương quanh thân vững vàng áp chế lại những nhân vật cấp thiên vương kia, mà phẩm là cô đi ngang qua chỗ nào, mọi người càng kính cẩn chào hỏi, có thể thấy được địa vị của Lạc Học Tâm ở trong giới giải trí cao ra sao.

Lạc U vẫn ở một bên lặng lẽ nhìn tình cảnh này, kiếp trước cô có hai người không tính là thần tượng của thần tượng, một là mẹ của mình, nhân vật cấp thiên hậu tránh bóng, đã từng vang dội toàn bộ Châu Á, chính là ở Hollywood cũng nhất định có tiếng tăm, mà một người khác chính là tiểu cô của mình, một nhân vật cấp nữ vương với thủ đoạn cường thế, một cái nhún mày một nụ cười đều lộ ra tự tin không gì sánh kịp, sinh hoạt tự do phóng khoáng, cuộc sống độc lập quả quyết.

Tuy sau đó Lạc U cũng đạt đến thậm chí là vượt qua độ cao của hai người này, nhưng trên thực tế từ tuổi thơ đã bắt đầu tôn sùng không cách nào thay đổi, đời này lần thứ hai nhìn thấy khoảng cách gần như vậy, tâm trạng cũng ít nhiều cảm khái.

Lạc U phát hiện, sau khi sống lại dường như cảm xúc chính mình thay đổi rất nhiều, đây có phải là dấu hiệu già trước tuổi hay không, thân thể mười lăm tuổi, tâm lý hai mươi lăm tuổi, kỳ thực cũng không tính là già.

Lúc Lạc U suy nghĩ tâm sự của bản thân, tiệc rượu đã bắt đầu một khoảng dài, mà ngay lúc Lạc U cảm khái, một người phụ nữ ăn mặc khá là khiêu gợi đi tới.

"Ngang Vũ, lâu rồi không gặp, cùng nói chuyện phiếm chứ?" Giọng điệu nữ tính (nữ tính) nhìn như ngỏ lời mời bình thường, nhưng ánh mắt nhìn Lý Ngang Vũ mang theo ý vị khiêu khích, không phải rõ ràng, lại bị Lạc U nhìn ở trong mắt.

Lạc U cố gắng suy nghĩ một chút, nhưng không nghĩ được người phụ nữ này đến cùng là ai, không nổi danh, dường như cũng chưa từng xuất hiện trong cuộc sống của cô, trong lúc nhất thời không làm rõ được thân phận của người phụ nữ này, chỉ là mục đích của người phụ nữ này, Lạc U lại biết.

Hoa rơi hữu ý, không biết nước chảy có tình hay không, Lạc U quét Lý Ngang Vũ một chút, người đại diện này của cô rất có duyên với phụ nữ, không ngờ cho dù hiện tại trong tình trạng không nổi danh, cũng có nữ tính đồng ý tới gần, tuy rằng chỉ là một nữ tính hạng ba.

"Chúng ta không quen." Giọng nói lạnh lùng của Lý Ngang Vũ vang lên, trong xa cách mang theo từ chối rõ ràng.

Sắc mặt nữ tính hơi khó coi, nhưng tối thiểu là một diễn viên, rất nhanh khôi phục lại, mang theo ý tứ uy hiếp nói: "Là không quen biết thì sao, xem ra Lý tiên sinh ở trong giới giải trí lẫn lộn không tốt, chỉ là tôi thật ra rất coi trọng năng lực của Lý tiên sinh, nếu như Lý tiên sinh đồng ý, có thể cân nhắc đến làm người đại diện của tôi, người đại diện của tôi vừa vận kết hôn nên nghỉ việc, không biết ý Lý tiên sinh như thế nào?"

Nữ tính không nổi danh nhưng tối thiểu vẫn nữ tính, có thể làm người đại diện của cô, cũng coi như là hoàn thành chuyển biến từ trợ lý thành người đại diện, chưa chắc đã không phải là một chuyện tốt, nhưng Lạc U có thể thấp phần rõ ràng từ đáy mắt của Lý Ngang Vũ nhìn thấy sự chán ghét, phỏng chừng người đại diện này cũng không phải dễ làm như vậy, không biết có phục vụ bồi giường hay không, trong lòng Lạc U nghĩ đã rõ

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Người đại diện Lý Ngang Vũ

"Hà tiểu thư, xem như là rút ra khỏi giới giải trí, tôi cũng không làm người đại diện của cô, tôi nói như vậy, ngài đã hiểu chưa?" Giọng điệu Lý Ngang Vũ đông lạnh, tuy rằng dùng kính ngữ, nhưng nói không chút lưu tình.

Lạc U cười khẽ, nghĩ, đây chính là Lý Ngang Vũ, một người nhìn như vô cùng lý trí, trên thực tế là một người thà rằng chịu thiệt nhưng không khom mình, muốn quy tắc ngầm với Lý Ngang Vũ? Không phải không thể, nhưng trước mặt loại đẳng cấp này, hiển nhiên không có hi vọng.

Mình tính được gọi là Hà tiểu thư tên là Hà Húc Ninh, nữ tính, một thoát (cởi đồ) thành danh, cuộc sống riêng rất phong phú, mà lúc này hiển nhiên cô chủ ý đánh lên Lý Ngang Vũ, dễ nhận thấy ý định mua một món nợ Lý Ngang Vũ đều không có.

Mấy người xung quanh có thể nghe rõ ràng ý tứ trong đó, kỳ thực chuyện như vậy ở thế giới giải trí đã xảy ra quá nhiều, mọi người nghe xong cũng coi như không nghe, phảng phất là xem cuộc vui.

"Được, có cá tính, tôi thích đàn ông có cá tính như vậy, Lý Ngang Vũ, hối hận hãy đến tìm tôi, tuy rằng tôi lẫn lộn ở giới giải trí không lâu, nhưng năng lực phong giết (1) một tiểu trợ lý thì vẫn có." Hà Húc Ninh là một mình tính xinh đẹp, tác phong lớn mật cũng không hiểu được cảm kỵ, nếu như trước mặt là người đàn ông cấp thiên vương gì đó, hoặc là kim quy tể (2), cô còn có thể do dự, nhưng một tiểu trợ lý mà thôi, cô không tin chính mình không bắt được người đàn ông này!

(1) "Phong giết": Chèn ép người ta vào đường cùng(?)

(2) "Kim quy tể": Chỉ thân phận cao quý của con rết, tiếng khen xuất phát từ bài thơ《Vi hửu》của đại thi nhân Lý Thương Ẩn thời Đường. Ở đây ý nói người đàn ông có thân phận cao quý.

"Xin cứ tự nhiên." Về mặt chán ghét trong mắt Lý Ngang Vũ càng thêm dày đặc.

Thân mình Hà Húc Ninh đang đưa rời đi, Lý Ngang Vũ hít sâu một hơi xua đi cảm giác chán ghét trong lòng.

"Ha ha ha, Ngang Vũ à, anh đúng thật là diễm phúc không ít nha, nếu tôi nói anh chấp nhận, tháng ngày trợ lý có thể không dễ nha." Một trợ lý bên cạnh Lý Ngang Vũ trêu ghẹo nói, giọng nói kia không biết là ghen tỵ nhiều hơn, hay trào phúng nhiều hơn, trên thế giới này đều không thiếu những kẻ bỏ đá xuống giếng, đương nhiên càng không thiếu kẻ ăn không ngồi rồi.

"Anh muốn đi thì đi đi, tôi sẽ không ngăn cản anh." Lý Ngang Vũ không hề liếc mắt nhìn người đàn ông đang nói kia, hẳn thật tâm chán ghét chuyện như

vậy, hẳn biết giới giải trí hỗn loạn, nhưng chuyện như vậy xảy ra ở trên người mình, vẫn làm hẳn cảm ghét không ngớt.

Sau đó mấy người này lại rảnh rỗi hàn huyên gì đó, cũng không hề e dè sự tồn tại của Lạc U và Diệp Văn Thần, chỉ là Lý Ngang Vũ có vẻ hơi mất tập trung, ánh mắt đều là vô tình hay cố ý nhìn về vị trí của Lạc U, hình như là đang suy tư cái gì đó.

Hai người trợ lý còn lại hàn huyên một lúc rồi rời khỏi góc hẻo lánh này, thừa cơ hội này ló mặt nhiều cũng là một chuyện tốt, không ai cam tâm tình nguyện muốn làm một tiểu trợ lý, thế nhưng Lý Ngang Vũ lại không đi, mà là đắn đo dùng từ nói với Lạc U: "Vi tiểu thư này, nếu như tôi nhớ không lầm, tiểu thanh tân (tươi mát) quảng cáo bộ điện thoại di động kia chính là cô, rất hạnh phúc được biết cô, cô đến đây, là đại biểu cô đã ký kết cùng công ty sao?"

Lạc U cũng không ngoài ý muốn người đàn ông này có thể nhận ra mình, trí nhớ người đàn ông này vẫn luôn tốt.

"Lạc U, cũng rất hạnh phúc được biết anh." Lạc U cũng rất có lễ tự giới thiệu mình, nghĩ con cá chủ động mắc câu, cô há có đạo lý không vui lòng nhận.

"Vị này chính là?" Lý Ngang Vũ nhìn về Diệp Văn Thần một bên hỏi.

"Diệp Văn Thần." Nếu Lạc U đều đồng ý chào hỏi, như vậy hẳn coi như là không muốn cũng sẽ phối hợp.

"Ha ha, đáng vẻ hai vị xuất hiện cùng nhau như là một đôi kim đồng ngọc nữ, hai người đều là nghệ sĩ mới của công ty à? Lần này ánh mắt công ty rất tốt." Trong lời nói của Lý Ngang Vũ vô cùng rõ ràng khen tặng, chỉ là lời hẳn nói là tự đáy lòng, bởi vì hẳn chính là cho rằng như thế.

"Tôi cũng cảm thấy vậy." Lạc U thuận theo lời nói của Lý Ngang Vũ, thần thái kia tự tin không nói ra được.

Lý Ngang Vũ sừng sốt một chút, biểu hiện kinh ngạc đều không kịp che giấu, tuy rằng hẳn thật tâm cảm thấy điều kiện hai người này không tệ, nhưng cô bé này tự tin như vậy, thật là khiến người ta không nói được gì!

"Ha ha, Lạc tiểu thư thực sự rất có lòng tin, nghề giải trí này không phải lần lộn tốt như vậy." Lý Ngang Vũ biểu lộ cảm khái, kỳ thực ngày thường hẳn ngược lại không có hình tượng hòa ái dễ gần như vậy, chỉ là lúc đối mặt với Lạc U, không biết làm sao có loại cảm giác thân thiết, tuy rằng hẳn cảm thấy cô bé này dường như từ trong xương tẩm mát ra sự lạnh nhạt.

Lạc U không nói lời nào, chỉ là thẳng tắp nhìn Lý Ngang Vũ, dùng một loại ánh mắt trong suốt phảng phất như nhìn thấu tất cả.

Lý Ngang Vũ lại sừng sốt, hơi lúng túng cười cười, không biết vì sao, luôn cảm thấy ở trước mặt cô bé này, chính mình dường như trong suốt vậy, ý đồ kia của mình hình như cũng bị đối phương nhận ra được.

Lý Ngang Vũ bối rối, nhưng cũng không hề từ bỏ ý định của mình, hẳn tin tưởng trên đời này có thứ gọi là kỳ ngộ, chỉ có nắm lấy chặt chẽ, hướng đi mới có khả năng thành công, mà lúc này hẳn cảm giác mình chính là gặp phải thời khắc như vậy.

"Lạc tiểu thư, mạo muội hỏi một câu, cô đang tìm người đại diện thích hợp phải không? Nếu như có thể, tôi muốn mạo toại tự tiến (3) mình, tuy tôi chưa có kinh nghiệm làm người đại diện bao giờ, nhưng cũng đã làm trợ lý hơn một năm, người đại diện nên làm cái gì nên làm như thế nào tôi đều rõ ràng, nếu như cô không tìm được người đại diện thích hợp, không ngại cân nhắc tôi một hồi." Kỳ thực Lý Ngang Vũ là một người đàn ông khá kiêu ngạo, nói ra loại đưa tới cửa này thật không dễ chịu, nhưng cuộc sống ở trước mặt, người kiêu ngạo cũng cần cúi đầu, có thể ghé nghiêng đầu tiếp tục đi, quá ít quá ít.

(3) "Mạo toại tự tiến": Tự tin vào khả năng đảm đương trách nhiệm quan trọng mà mạnh dạn tự tiến cử. Dựa theo tích: Khi quân đội nước Tần bao vây nước Triệu, Bình Nguyên Quân nước Triệu phải đi cầu cứu nước Sở. Môn đệ Mao Toại của ông tự đề xuất được đi cùng. Ở đó, may nhờ tài năng của Mao Toại mà Bình Nguyên Quân mới thu được thành công như ý muốn.

Lạc U không nói gì, cô rất rõ ràng cảm giác được dưới bề ngoài tao nhã của Lý Ngang Vũ là sự chật vật và lúng túng, điều này làm cho cô nhớ tới kiếp trước lúc mình bị scandal quanh người, người đàn ông này dùng hết năng lực của chính mình muốn giúp cô làm sáng tỏ, vào lúc ấy vẻ mặt của người này cũng như thế, kiên cường tao nhã chống đỡ, bỏ xuống sự kiêu ngạo.

"Vấn đề này tôi cảm thấy cũng không cần cân nhắc." Ở lúc Lý Ngang Vũ dứt lời trong nháy mắt Lạc U mở miệng nói.

Ánh mắt Lý Ngang Vũ vốn có chút mong đợi trong nháy mắt u ám, Lạc U trả lời chắc chắn hiển nhiên cho hẳn một tin tức không thể, chỉ là nghiêm túc ngẫm lại, Lạc U còn chưa xuất đạo đã trở thành phát ngôn viên của công ty lớn, thậm chí là một tiểu hoa (tên hot?), hiện tại bước vào thế giới giải trí, dựa vào khí chất và điều kiện của bản thân cô, công ty tự nhiên sẽ vì cô chọn một người đại diện tốt, nơi nào sẽ đến phiên một tiểu trợ lý như hẳn.

Lý Ngang Vũ nghĩ thông suốt, tự giễu cười cười, chính mình vẫn quá nóng ruột, không đủ trầm ổn, nên cố gắng tĩnh lại mới đúng.

"Ha ha, là tôi quá nóng ruột, chỉ là cầu chúc Lạc tiểu thư có thể ở trong cái vòng đại hồng đại tử này, không quấy rầy Lạc tiểu thư ở đây nghỉ ngơi, tôi..." Lý Ngang Vũ cũng không oán Lạc U không lựa chọn chính mình, cái này cũng là nhân chi thường tình (4), chỉ là để hẳn ngồi lại ở đây, cảm thấy hơi bối rối, cho nên vừa nói vừa đứng lên muốn cáo từ.

(5) "Nhân chi thường tình": Việc thường ngày xảy ra.

"Lý tiên sinh, liên quan đến hợp đồng với người đại diện, tôi sẽ để công ty đứng ra trao đổi với anh, hi vọng trong cuộc sống sau này, chúng ta có thể hợp tác vui vẻ." Ở một phút Lý Ngang Vũ muốn rời khỏi, giọng điệu Lạc U lạnh nhạt nói.

Lý Ngang Vũ dừng bước, đại ra nhìn Lạc U, trong ánh mắt biểu lộ không thể tin tưởng cùng sự kinh hi khó có thể áp chế.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Ký hợp đồng.

"Cô đồng ý để tôi làm người đại diện của cô? Cô phải hiểu hiện giờ tôi chỉ là một trợ lý mà thôi, cô yên tâm giao mình cho tôi?" Lý Ngang Vũ không chắc chắn hỏi, nhưng sau khi kinh ngạc, lúc này vẻ mặt hắn hiển nhiên lý trí như thường.

Lạc U nhủ mảy, hình như không hài lòng với câu hỏi của Lý Ngang Vũ, cái gì gọi là yên tâm giao chính mình cho hắn? Nghe sao cũng không phải mùi vị này.

Lạc U thầm nói trong lòng, vẻ mặt Diệp Văn Thần không quá lương thiện, ánh mắt sâu thẳm lướt qua Lý Ngang Vũ, làm Lý Ngang Vũ có loại cảm giác lạnh giá.

"Lý tiên sinh không có lòng tin với mình à?" Lạc U hỏi ngược lại.

"Tự tin đương nhiên có, chỉ là.." Lý Ngang Vũ muốn giải thích, lại bị Lạc U lần thứ hai đánh gãy.

"Có lòng tin là có năng lực, lời thừa thãi không cần phải nói, theo tôi làm việc, anh sẽ không hối hận." Kiên định và tự tin trong giọng nói Lạc U hiển nhiên nhiều hơn rất nhiều so với Lý Ngang Vũ, loại ngạo nghễ từ trong xương lộ ra, càng làm Lý Ngang Vũ thiếu hụt.

Giờ phút này, Lý Ngang Vũ có loại ảo giác hết sức rõ ràng, ở trước mặt hắn căn bản không phải người mới vừa gia nhập giới giải trí, giống như là một nhân vật thiên hậu đã bước lên vương vị từ lâu.

"Không biết Lạc tiểu thư tiếp nhận kế hoạch gì chưa? Thân thể của ngài?" Ánh mắt Lý Ngang Vũ lướt qua xe lăn, lời hỏi quan tâm.

Lạc U nở nụ cười nhạt, hỏi ngược lại: "Kế hoạch kế tiếp của tôi không phải do anh sắp xếp à?" Lý Ngang Vũ nhấc kính mắt lên, dường như nghiêm túc suy xét gì đó, trung cầu nói: "Ý của Lạc tiểu thư là bắt đầu phát triển từ phương diện nào? Điện ảnh? Phim truyền hình? Hay âm nhạc? Nếu Lạc tiểu thư đã ký hợp đồng cùng công ty, nói vậy công ty cũng sẽ chuẩn bị kế hoạch vì Lạc tiểu thư, tuy rằng tôi muốn dựa vào cố gắng của mình vì kế hoạch của Lạc tiểu thư, nhưng năng lực có hạn, tạm thời cũng chỉ có thể trở thành người làm nền mà thôi."

Lời nói này của Lý Ngang Vũ là thỉnh cầu thực sự, cũng không phải hắn tự hạ mình, mà là tự biết bản thân, vấn đề năng lực vẫn là thứ yếu, chủ yếu là giao thiệp, người trong giới giải trí tương đương một loại tài nguyên quý giá, mà loại tài nguyên này hắn bây giờ khiếm khuyết.

Lạc U nhìn thấy dáng vẻ thật lòng của Lý Ngang Vũ, cũng không đùa người đàn ông này nữa, nói thẳng: "Tôi và Văn Thần đang suy nghĩ tiếp nhận một bộ phim, tuy rằng hiện tại trên thị trường điện ảnh cổ trang rất ít, nhưng kịch bản không tồi, nên cũng định diễn."

"Hai người đều tham gia diễn, nhân vật định diễn ra sao? Biết đạo diễn là ai không? Còn có diễn viên gì sẽ tham gia?" Lý Ngang Vũ một hơi hỏi vài vấn đề mấu chốt.

"Không nên nóng lòng quá, xem trước kịch bản lại bàn luận, ngày mai ký kết hợp đồng rồi đưa cho tôi."

Lúc bữa tiệc sắp kết thúc, Lạc U nhận được điện thoại của cô út, sau khi cáo từ Lý Ngang Vũ liền đi đến phòng khách quý của bữa tiệc.

Nhìn đôi kim đồng ngọc nữ rời đi, vẻ mặt Lý Ngang Vũ không kim nén được nổi hưng phấn, trực giác nói cho Lý Ngang Vũ biết, thân phận của hai người này nhất định không đơn giản, tuyệt đối không phải đứa trẻ người bình thường có thể nuôi, loại khí chất tao nhã ngạo nghễ, cho dù là trên người thiên vương thiên hậu của giới giải trí, cũng rất khó gặp.

"Tiểu U, Tiểu Thần, cảm giác thế nào, tìm được người đại diện thích hợp chưa?" Cô cô Lạc gia cảm thấy hứng thú hỏi.

"Cô có nhìn thấy người trẻ tuổi ngồi cạnh con không, Lý Ngang Vũ, để anh ta làm người đại diện của con đi." Ở phòng tiệc, cô cô nhìn cô nhiều lần, cô không tin cô cô không nhìn thấy sự tồn tại của Lý Ngang Vũ.

"Ha ha, quyết định của Tiểu U thật làm cho người ta cảm thấy bất ngờ, tư liệu người kia cô đã điều tra, một trợ lý nhỏ mới vào nghề hơn một năm, Tiểu U không suy nghĩ thêm à?" Cô cô Lạc gia hiển nhiên rất nghi vấn ánh mắt Lạc U, dưới cái nhìn của cô trợ lý nhỏ này coi như là có tiềm lực phát triển, nhưng cũng không đủ đặc sắc để Tiểu U coi trọng mới đúng.

"Cô, hãy giúp anh ta, con chọn người, chắc chắn sẽ không để cô thất vọng."

"Đã như vậy, người này cô tự nhiên sẽ giúp con bồi dưỡng cẩn thận, Tiểu U, ngày mai cậu ta tới công ty ký hợp đồng à?"

"Đương nhiên!"

Ngày thứ hai, cô cô Lạc gia, Lạc U, Diệp Văn Thần và Lý Ngang Vũ đều ở trong phòng làm việc của tổng giám đốc công ty giải trí Tâm Tinh, vài hợp đồng đặt giữa mấy người, sau khi xem rồi ký tên của chính mình.

"Tiểu U, trong đoàn người của con có thêm một tên chủ tướng, tiếp theo phải tiếp tục cố gắng." Một nghệ sĩ có thể thành công không phải là dựa vào chính mình thôi, mà là sự nỗ lực của tập thể, người đại diện tự nhiên được xem như là chủ tướng trong đội.

"Con hiểu rồi." Lạc U tự tin gật gù đầu.

Lý Ngang Vũ ở một bên kỳ quái chuyển động nhìn hai người, luôn cảm thấy hai người quá mức thân thiết.

Lạc U, Lạc Học Tâm, trong lòng Lý Ngang Vũ nhắc tới, là trùng hợp, hay là giải thích một sự thực nào đó?

"Ngang Vũ, không ngại tôi xưng cậu như thế chứ, đây là kịch bản Tiểu U đang cân nhắc, có vấn đề gì điều tốt gì kiến nghị có thể trực tiếp tìm tôi nói chuyện." Cô Lạc giao kịch bản Đệ Nhất Công Chúa cho Lý Ngang Vũ, trải qua nửa tháng cải chính, kịch bản vốn đã gần như hoàn thiện.

"Ồ, được, tôi nhất định sẽ nghiêm túc xem, vai của Lạc tiểu thư cùng Diệp tiên sinh là?" Tuy rằng Lý Ngang Vũ cảm thấy khả năng vai chính rất lớn, nhưng cũng không muốn hỏi ra không đúng lúc, chỉ là dò hỏi.

Cô cô Lạc gia nhìn về phía Lạc U, ra hiệu Lạc U trả lời.

"Tôi diễn tiểu công chúa, Văn Thần diễn thị vệ thiếp thân, vấn đề tuyển chọn những người khác phải làm phiền hai người, còn ngày quay phim, định hai, ba tháng sau, đến lúc chân tốt là được."

"Được, vậy thì quyết định như thế." Cô Lạc cũng rất tán thành cách an bài như này.

Sau đó mấy người lại trao đổi vài câu, cô cô Lạc gia sắp xếp cho Lý Ngang Vũ khóa học cần phải huấn luyện, mà Lạc U và Diệp Văn Thần cần an bài huấn luyện nghệ sĩ gì cũng không có, trong lòng Lý Ngang Vũ cười khổ, hẳn thật sự hoài nghi tiến vào giới giải trí đến cùng là ai, hẳn thế nào cảm giác công việc người đại diện này còn bận rộn hơn so với hai người nghệ sĩ này.

Lý Ngang Vũ có chút bất đắc dĩ, chỉ là sau khi đọc kịch bản hẳn hơi nghi hoặc, thân phận Lạc U không tầm thường hẳn hầu như có thể khẳng định, nhưng thân phận của Diệp Văn Thần là gì đây, cùng với Lạc U có cảm giác rất xứng đôi, rất giống thể gia công tử có tu dưỡng, nhưng lại cho hẳn một cảm giác quái dị, dường như là quá cầu nệ, luôn cảm thấy cùng thân phận Lạc U không ngang nhau, đặc biệt là xem qua nhân vật trong kịch bản, không phải nam chính trái lại là một người thị vệ, bởi vì nhân khí không đủ, hay là bởi vì thân phận không đủ, hoặc là nguyên nhân khác? Trong đầu Lý Ngang Vũ rối loạn, mãi đến lúc đi ra phòng làm việc cũng không hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Đêm trước tết.

Trung tuần tháng hai, tết xuân, chính là lúc tuyết rơi báo năm được mùa, tết xuân ở thành phố Bắc Kinh giống như đúng lúc rơi một trận tuyết không nhỏ, làm rất nhiều người vui mừng.

Năm trước Lạc U trở về nhà lớn Lạc gia, ngoại trừ thím Ngọc còn có Diệp Văn Thần đi theo, chị Chu thì phụ trách trông nom vệ sinh căn nhà, ba người xuất hiện ở nhà họ Lạc liền nhận được sự hoan nghênh của mọi người, ông cố Lạc gia, ông nội Lạc và bà nội Lạc đều rất yêu thương Lạc U, sau khi biết Lạc U bị thương cũng rất lo lắng, đi bệnh viện thăm nhiều lần, cũng gọi không ít cuộc, lại cho người đưa nhiều đồ bổ, hiện tại Lạc U trở về, càng dặn dò mọi người chăm sóc Lạc U thật tốt.

Ngay cả Diệp Văn Thần xuất hiện, mọi người Lạc gia cũng không quá mức kinh ngạc, thêm vào đó thái độ đối xử với Diệp Văn Thần cũng rất nhiệt tình, làm trong lòng Diệp Văn Thần rất cảm động.

"Tiểu Thần, nghe nói cháu theo bà ngoại Tiểu U làm việc, ha ha, phải cẩn thận đó, cháu vẫn là một đứa trẻ, không cần phải quá liều mạng." Ông cố Lạc gia một bên uống trà một bên cười híp mắt nói, rất từ ái, chỉ có tư thế ngồi thẳng tắp kia lộ ra sự cương nghị của quân nhân, tuy rằng qua tuổi chín mươi, nhưng vẫn còn khỏe mạnh.

"Thái gia gia, cảm ơn lão nhân gia ngài quan tâm, Tiểu Thần sẽ chú ý." Diệp Văn Thần ngồi ở bên cạnh Lạc U, tư thế ngồi ngay ngắn, không kém ông cố Lạc gia bao nhiêu, giọng điệu nói chuyện trầm ổn không nhanh không chậm, làm lão gia tử Lạc gia khá hài lòng.

Bốn đời Lạc gia, vị lão thái gia này chính là nhân vật quyền uy của Lạc gia, ông nội Lạc cùng bà nội Lạc đều ngồi ở một bên bồi tiếp, một cảnh tượng thật

Ấm áp, tuy rằng ngày thường người nhà họ Lạc ở cùng nhau thì ít mà xa cách thì nhiều, quan hệ dường như không thân mật như vậy, nhưng trên thực tế tình cảm lại rất tốt, các trưởng bối sẵn lòng nhường không gian cho văn bối, đối với đại gia tộc như thế, kỳ thực là một chuyện rất khó khăn, bất kể là kiếp trước hay kiếp này, Lạc U đều cảm thấy vui mừng vì mình được sinh ra trong một gia tộc như vậy.

Buổi tối sau khi dùng bữa xong mọi người đều tản đi nghỉ ngơi, phòng Diệp Văn Thần được sắp xếp sát vách Lạc U, Diệp Văn Thần và thím Ngọc chăm sóc Lạc U xong mới rời khỏi, trở lại phòng của mình, lẳng lặng nằm ở trên giường, một loại cảm xúc phức tạp tự nhiên sinh ra.

Giường chần ấm áp, gia đình ấm áp, ngũ sát vách chính là người mình thích nhất, tất cả đều giống như mơ vậy, làm hấn mê hoặc, lưu luyến, cũng làm cho hấn vô cùng cảm động, là Lạc U cho hấn tất cả những thứ này, để hấn có thể từ trong lao tù lạnh lẽo Diệp gia kia mà đi ra ngoài, để hấn cảm thấy hóa ra cuộc sống lại đẹp như vậy.

Mà lúc này ông cố Lạc và ông nội Lạc đang ở trong thư phòng nói về chuyện Lạc U cùng Diệp Văn Thần.

"Đứa nhỏ Tiểu Thần này rất hiểu chuyện, chỉ là quan hệ cùng Diệp gia hơi phức tạp, nhưng nếu Tiểu U thích, chúng ta đương nhiên phải bồi dưỡng." Ông cố Lạc một bên vuốt ria mép một bên trầm tư nói.

"Cha nói rất đúng, chỉ là tiểu tử này bị bà ngoại Tiểu U giành lấy rồi, phòng chừng chúng ta nghĩ bồi dưỡng cũng không chen tay vào được, bà ngoại Tiểu U vẫn luôn muốn tìm người nối nghiệp, lần này chung quy để bà ấy tìm tới, cũng sẽ không cam lòng buông tay." Ông nội Lạc tiếc hận nói, tuy rằng đa số con cháu Lạc gia đều có chí tiến thủ, nhưng trong đó có rất nhiều người tâm tư không đặt trên sản nghiệp gia tộc, tiến vào hai giới chính trị quân đội càng chiếm số ít, nhìn thấy hạt giống tốt bị người ta giành trước, tự nhiên là cảm thấy có chút đáng tiếc.

"Ngu ngốc, ai nói làm cho bà ấy buông tay, bà ấy không buông tay lẽ nào chúng ta không thể nuôi dưỡng sao, nhìn quan hệ Tiểu Thần và Tiểu U, tương lai nhất định sẽ là người Lạc gia chúng ta, cả đời đứa trẻ của Tiểu U này tiến vào quân đội không nhiều, hãy để Văn Thần đi rèn luyện đi, quân đội với xã hội đen cũng gần như nhau, tóm lại Cô Sát gì đó để trong bóng tối là được." Ông cố Lạc không hề là nhân vật đã thành tinh, ý nghĩ có cá tính hơn so với người bình thường.

Ông nội Lạc trợn mắt ngoác mồm nhìn cha mình, ông là quan lớn chính trị đó, nghe lão gia tử của mình nói cái gì quân đội và xã hội đen giống như nhau, đây là trần trụi bôi đen đó, ông nội Lạc rất muốn kháng nghị, nhưng lão thái gia tích uy đã lâu, ông nội Lạc chỉ có thể ở trong lòng vô cùng đáng thương nhắc tới vài câu.

Đến đây, việc Diệp Văn Thần tiến vào quân đội rèn luyện cũng coi như là bước đầu định ra rồi, tuy rằng bản thân hấn cái gì cũng không biết, chỉ là nói đi nói lại, hắc đạo, giới giải trí, quân giới, cuộc sống tương lai của Diệp Văn Thần có quá phong phú hay không đây, phải biết người ta là tiểu trung khuyến, chính là tuyệt đối không muốn rời chủ nhân quá lâu nha づ _ づ 。

Lúc này Lạc U tự nhiên cũng không biết trong nhà lại vì Diệp Văn Thần sắp xếp một con đường tươi sáng, cô đang suy nghĩ sắp xếp việc huấn luyện Cô Sát và giới giải trí như thế nào, đã đáp ứng hai bên, không an bài thì sẽ có chuyện xảy ra.

Lạc gia là một đại gia tộc, bốn đời trực hệ cùng nhà chính, chi thứ càng là cành lá xum xuê, tết xuân hàng năm chính là cuộc tụ hội lớn trong gia tộc, một số người nên đến hoặc không nên đến đều đến cả.

Giao thừa ngày hôm đó, Lạc gia cực kỳ náo nhiệt, trong ngoài nhà lớn đều là người, Lạc U và Diệp Văn Thần ngồi một bên quầy bar nhỏ, chu vi xung quanh có hơn mười đứa trẻ tuổi tương đương.

"Anh Từ Hách, năm nay anh tốt nghiệp, quân hàm thượng úy cùng lúc thăng, anh Từ Hách thực sự lợi hại quá đi." Giọng nói cô gái mềm mại, vốn là dễ nghe, chỉ là nghe vào trong tai Lạc U, lại tràn đầy căm ghét.

Lạc Linh, là người cô ghét nhất Lạc gia, trong ký ức là kẻ duy nhất phản bội Lạc gia, vốn là chi thứ Lạc gia, nhưng cha mẹ cô ta bị tai nạn mất, từ nhỏ được gia đình bác cả thu dưỡng, lớn hơn ba tuổi so với Lạc U, tuy rằng Lạc U không quen thuộc với cô ta, nhưng tóm lại là người một nhà nên đứa trẻ Lạc gia có cái gì thì Lạc Linh đều có cái đó, nhưng không nghĩ đến, lúc Lạc gia có chuyện, nữ nhân này lại bị đối thủ thu mua làm rất nhiều việc thương tổn Lạc gia, nằm vùng, ăn cắp, vu oan, phi báng, mà hết thảy cũng bởi vì cô ta ghen tỵ Lạc U, còn đối với Lạc Từ Hách lại có một tình yêu dị dạng!

Lạc Từ Hách là con trai của bác cả Lạc U, cùng Lạc Linh sinh hoạt chung một chỗ nhiều năm, cảm tình đối với Lạc Linh là tình anh em, nhưng Lạc Linh lại yêu Lạc Từ Hách, sau khi bị cự tuyệt thì càng sinh hận, làm ra hàng loạt việc thương tổn Lạc gia thương tổn Lạc Từ Hách, tuy rằng nữ nhân này không phải chủ mưu, nhưng cũng đồng dạng là tội không thể tha thứ, không thể miễn tránh bị Lạc U xếp vào trong danh sách báo thù.

Trịnh Nghị Phong, Hứa Quỳnh, Lạc Linh, nhưng thế lực muốn ngầm chiếm Lạc gia, còn có một vài nhân vật không đủ tư cách, toàn bộ những người này đều ở trong danh sách trả thù của cô, cô sẽ ghi nợ những người này rồi đòi lại gấp bội lần!

Lạc U nhìn cô gái cười vui vẻ dùng ánh mắt sùng bái nhìn Lạc Từ Hách trước mặt, trong lòng càng ngày càng lạnh lẽo, cô phải đem tất cả những gì có thể tổn hại tới chính mình giết từ trong trứng nước!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Diệt đầu gối.

Thực ra đối với Lạc Linh em gái giữa chừng xuất hiện này Lạc Tử Hách rất thương, tuy hai người cách nhau bốn tuổi, Lạc Tử Hách vẫn luôn là một anh trai bình thường yêu thương Lạc Linh, chỉ là đứa trẻ Lạc gia đều rất độc lập, cảm tình cũng rất nội liễm, cho dù thương yêu cũng rất ít biểu hiện ra, cho nên cảm giác ấy cần phải dùng tâm để cảm nhận, có người có thể cảm nhận nhưng cũng có người không thể.

"Cũng được, mọi người đều như vậy." Lạc Tử Hách học trường quân đội, cũng xem như là bù lại tình cảnh ở giới quân nhân Lạc gia không có người nổi nghiệp, mà Lạc Tử Hách làm người nghiêm cẩn cương nghị lại có năng lực, vẫn chưa tốt nghiệp ngay bởi vì quân công nên được lên chức thượng úy. Tuy rằng không phải quan lớn, nhưng đối với học sinh mà nói vẫn rất ưu tú, thêm vào đó anh cũng sắp được thăng chức.

Lạc Linh đã quen thuộc với thái độ lạnh nhạt của Lạc Tử Hách, vẫn cười vui vẻ nói: "Mới không phải, chỉ có anh Tử Hách lợi hại nhất."

"Đúng vậy đúng vậy, trong mắt Lạc Linh chỉ có anh Tử Hách, đương nhiên là anh Tử Hách lợi hại nhất." Một cô gái đồng dạng là chị thứ Lạc gia trêu ghẹo Lạc Linh, mọi người nhất thời cười to, mọi người đều biết Lạc Linh rất sùng bái Lạc Tử Hách, nhưng không có người nghĩ đến cảm tình Lạc Linh với Lạc Tử Hách không chỉ là đơn giản như vậy!

Lạc U lạnh lùng nhìn trò khôi hài này, thực ra yêu có gì sai, trên thế giới này ai yêu ai cũng không phải là vấn đề, thế nhưng phương thức yêu lại mắc sai lầm, hiện tại nhìn thấy một Lạc Linh đơn thuần đáng yêu như vậy, ai lại nghĩ đến bởi vì không chiếm được tình yêu của Lạc Tử Hách mà biến thành một cô gái tàn nhẫn ác độc, thật là buồn cười.

Lạc Tử Hách không phải người thích được mọi người tặng bốc, đối với những lời nói khen ngợi của những người này dù sao cũng không quá thích, nhìn thấy Lạc U vẫn yên tĩnh ngồi ở một bên, thì quan tâm hỏi: "Tiểu U, về sau phải lái xe cẩn thận, bị thương nghiêm trọng như vậy, mọi người đều sẽ đau lòng."

Thực hệ Lạc gia đời này chỉ có cô và Lạc Tử Hách, Lạc U chính là công chúa nhỏ của Lạc gia, xinh đẹp, thông minh, ngoại trừ tính tình hơi không tốt, cái khác đều làm cho người lớn yêu thích. Thêm vào đó cô là đứa nhỏ tính cách bá đạo cường thế rất được người lớn yêu thích, dùng lời nói của mọi người thì người Lạc gia nên có ngạo khí.

Lạc Tử Hách cũng rất thích cô em gái Lạc U này, tuy rằng giống như anh thích Lạc Linh, nhưng cảm giác với Lạc U lại càng thân cận hơn, đây cũng là một trong những nguyên nhân Lạc Linh ghen tỵ Lạc U.

"Em biết, anh Tử Hách cũng vậy, sau này lúc làm nhiệm vụ phải cẩn thận, không được quá liều mạng." Giọng điệu Lạc U ôn hòa, quan hệ của cô và anh họ vẫn luôn rất tốt.

"Được, anh biết rồi." Lạc Tử Hách cười cười ôn hòa, đường nét cương nghị nhu hòa rất nhiều, ánh mắt vô tình hay cố ý đảo qua Diệp Văn Thần, lộ ra một tia ám muội cùng một tia thỏa mãn, mà ánh mắt như thế không chỉ có một mình Lạc Tử Hách, toàn bộ người Lạc gia cũng dùng ánh mắt này đối với Lạc U và Diệp Văn Thần. Hai đứa nhỏ vô tư thanh mai trúc mã cái gì được mọi người nhắc tới rất nhiều lần, làm Lạc U không biết làm sao, còn Diệp Văn Thần thì đồ tai ngượng ngùng.

Lạc Linh tự nhiên cũng nhìn thấy khung cảnh hài hòa này, trong ánh mắt ngây thơ hiện lên sự ghen tỵ, đôi khi sự tà ác không phải đột nhiên lại có, mà là chậm rãi bồi dưỡng một sớm một chiều, cho đến khi có một ngày, hạt giống tà ác đó không còn cách nào kiềm chế, chui lên từ dưới đất sau đó khỏe mạnh trưởng thành!

Giao thừa Lạc gia thật sự rất náo nhiệt, liên hoan lớn mấy chục người, cùng nhau ăn sủi cảo xem tối xuân, ông cố Lạc gia cho mỗi người con cháu Lạc gia chưa kết hôn một bao tiền lì xì lớn, chính là cô út Lạc gia cũng có. Làm ông cố Lạc gia không tránh khỏi nhắc tới vài câu, nói đứa trẻ hiện tại không khiến người ta bất lo, lớn tuổi như vậy cũng không lập gia đình, đề lão già như ông không nở nhắm mắt. Cô út vừa cảm thấy không biết làm sao vừa cảm thấy buồn cười, rồi nói nếu như có thể để ông nội bắt tỳ, cô cả đời đều không kết hôn. Lão thái gia tức giận tròn đôi mắt, một phòng người đều nở nụ cười trêu ghẹo.

Mùng một đại niên Lạc gia tiếp đón ban ngày, quan hệ thân thích hơi xa, các loại quan hệ với các thành viên dòng chính Lạc gia, đến cửa sau, đến tầng lễ, đến lập quan hệ, các nhân viên đều xếp hàng trên đường, từ thủ trưởng trung ương quốc gia đến thị trưởng thành phố chủ tịch tỉnh, toàn bộ có thể nhìn thấy ở đây. Có điều đa phần đối tượng những người này gặp không giống nhau, cấp bậc cao chính là tới gặp ông cố Lạc gia hoặc là ông nội lạc và bà nội lạc, cấp bậc thấp thì tới gặp bác Lạc U hoặc là cha Lạc U, tóm lại là phân loại đa dạng.

Lạc U đứng trước cửa sổ phòng mình nhìn, luôn có loại cảm giác trông thấy diễn viên quần chúng diễn viên thi tuyển, không nhận được cười nhạt.

"Tiểu U, ăn xoài đi, em thích nó mà." Diệp Văn Thần bụng đĩa xoài đã được cắt gọt đưa đến trước mặt Lạc U, sủng nịch nói.

Lạc U quay đầu lại nhìn về phía Diệp Văn Thần, lại nhìn đĩa xoài đã cắt, trêu ghẹo nói: "Tôi để anh tới nhà tôi làm khách mới, không phải người giúp việc, anh hầu hạ tôi như vậy, tôi sẽ suy nghĩ trả tiền lương cho anh."

Mặc dù lời nói Lạc U là vậy, nhưng động tác lại không khách khí như thế, cầm lấy hoa quả rồi bắt đầu ăn.

"Không cần giao tiền lương, em bị thương, tôi phải chăm sóc em." Đối lập với lời nói đùa của Lạc U, về mặt Diệp Văn Thần nghiêm túc rất nhiều.

Lạc U hơi bất đắc dĩ, cô sao lại quên tính cách chất phát của người đàn ông này đây, nói đùa với người đàn ông này, cũng là một loại bị thương.

"Một té bào hải hước anh sao cũng không có chứ?" Lạc U oán giận nói, tuy rằng bản thân cô không phải người hải hước, nhưng cùng một khối gỗ ngốc giao lưu, cô cũng sẽ thành ngốc luôn đó.

Diệp Văn Thần hơi cúi đầu, đáng về hơi chật vật, suy nghĩ một lát mới nói: "Tôi sẽ đi học."

Lạc U phản xạ hỏi: "Đi học gì?" Lạc U cảm giác qua chút thời gian nào đó đều sẽ không theo kịp dòng suy nghĩ của Diệp Văn Thần, bởi vì phương hướng suy nghĩ của hai người hơi chênh lệch.

"Hải hước."

"... Tôi cảm thấy anh không cần đi học, bởi vì lời nói bây giờ của anh rất hải hước." Lạc U nháy mắt một cái, thực sự không nói gì được với người đàn ông này, trước đây cô làm sao lại không cảm thấy người đàn ông này chất phát đến mức độ này đây?

Lạc U rất thật lòng suy nghĩ, tuy rằng trước đây cùng Diệp Văn Thần ở chung, nhưng trên thực tế không có giao lưu gì. Diệp Văn Thần xem như là một người hầu nghe lời, cô nói cái gì, Diệp Văn Thần làm cái đó, cũng không cần Diệp Văn Thần đáp lại gì. Cho nên hiện tại khi cô để tâm giao lưu cùng Diệp Văn Thần, lại đột nhiên phát hiện, hoá ra Diệp Văn Thần là một người như vậy.

Chẳng qua nói Diệp Văn Thần đúng là đầu gỗ thiết là oan uổng hán. Trong lòng Lạc U rõ ràng, Diệp Văn Thần không phải chất phác hoặc không hiểu được hải hước chỉ ở trước mặt cô. Mọi cử động đều chăm chú như thế, mỗi câu nói với cô, người đàn ông này đều duy trì thái độ vô cùng thật lòng, mà chính sự chăm chú đó làm cho Diệp Văn Thần có vẻ chất phác.

Nghĩ tới đây, trong lòng Lạc U đột nhiên nhiều thêm một loại cảm giác chất, tại sao người đàn ông này lại làm cô kích động không thể không thương tiếc hán đây!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Sắp Xếp Phù Hợp

Thời điểm tháng giêng đầu tháng 3, Diệp Văn Thần nhận được điện thoại từ thư kí của cha anh, nói anh đến khách sạn tham dự Diệp gia tụ hội. Đối với yêu cầu như này, Diệp Văn Thần tuy rằng không muốn đáp ứng, nhưng vẫn miễn cưỡng đồng ý.

Lúc Diệp Văn Thần đến khách sạn, tất cả con cháu Diệp gia đã đều ở đây. Mỗi gia tộc đều có thói quen khác nhau, thời gian tụ hội cũng khác nhau. Diệp gia bình thường thích tháng giêng đầu tháng ba tụ hội chung một chỗ. Bao trọn một phòng khách hết sức xa hoa, tổng cộng đặt hơn mười bàn, tụ tập rất nhiều người Diệp gia và những người có quan hệ thân thiết.

Sự xuất hiện của Diệp Văn Thần cũng không gây quá nhiều chú ý, nhưng những người đồng trang lứa lại đều dùng ánh mắt lộ vẻ kì quái nhìn anh.

Về chuyện tình của anh với Lạc U, đối với người Diệp gia mà nói đã không còn là bí mật. Chuyện Diệp Văn Thần quyến rũ được tiểu công chúa Lạc gia, tất nhiên được mọi người rất để ý.

Đủ loại châm chọc khiêu khích, đủ loại nói móc trào phúng, cho dù là trong lời nói mang theo hàm mộ, cũng khiến Diệp Văn Thần cảm thấy khó chịu.

"Quan hệ giữa tôi và Tiểu U không phiền các vị quan tâm. Thời gian này, các vị vẫn là quan tâm chính mình đi."

Diệp Văn Thần giọng lạnh như băng hướng về phía mọi người, ánh mắt ẩn đầy uy nghiêm cùng đáng sợ của anh đảo qua mọi người một lượt, mà mỗi người bị anh liếc qua đều có cảm giác cả người phát lạnh.

Sau đó bầu không khí tại bàn ăn này toàn là áp lực. Diệp Văn Thần không thêm đề ý, tự thưởng thức bữa tối của mình. Cho dù có chảy chung một dòng máu thì anh và bọn họ cũng không bao giờ giống nhau. Đối với cái gọi là người nhà này, anh chỉ có một cảm giác -- chán ghét!

Bữa tối qua đi, cha của Diệp Văn Thần - Diệp Chính Thanh rốt cục cũng bỏ chút thời gian cùng Diệp Văn Thần nói chuyện. Ông muốn Diệp Văn Thần về nhà ở, dù sao tiếp tục ở nhà Lạc gia có phần không thích hợp, nhưng mà bị Diệp Văn Thần trực tiếp từ chối. Lạc gia tuy rằng không phải nhà của anh, nhưng nếu so sánh với gia đình thì lại cho anh cảm giác tốt hơn gấp trăm lần!

Mà đối với sự từ chối của Diệp Văn Thần, Diệp Chính Thanh cũng không phản ứng gì khác thường, chỉ dặn dò vài câu, bảo Diệp Văn Thần không được gây phiền phức, đối với Lạc U hòa hợp, rồi tự rời đi.

Đầu năm, Diệp Văn Thần và Lạc U cùng nhau đến thăm Tô gia. Tô gia không có nhiều người như Lạc gia, nhưng quan hệ lại rất hòa hợp. Ông ngoại Lạc U là một cụ già thoát nhìn rất phong độ, bà ngoại Lạc U thì thập phần hào sảng, đối với sự xuất hiện của Diệp Văn Thần không hề cảm thấy bất ngờ. Cùng với cậu nhỏ Lạc gia, người một nhà cùng hòa thuận ăn cơm. Lạc U và Diệp Văn Thần còn lấy thêm được một bao lì xì đỏ.

Đầu năm trôi qua, Lạc U vẫn như cũ dưỡng thương tại nhà, Diệp Văn Thần cũng đã trở lại Cổ Sát tiếp tục huấn luyện.

Đầu tháng ba , Lạc U cuối cùng có thể xuống giường đi lại , tuy rằng đi rất chậm, cũng không thể vận động mạnh , nhưng Lạc U vẫn nở ra một nụ cười vui mừng . Mắt đi rồi mới biết được quý trọng , người sinh bệnh mới biết được khỏe mạnh quan trọng như thế nào, những lời này quả thật rất có lí .

Mà cũng là đầu tháng 3, Lạc U nhận được kịch bản chi tiết của “Đệ Nhất Công Chúa ” . Cô út Lạc gia cũng đã xác định đạo diễn cùng phân lớn diễn viên . Tuy rằng phim hay không hẳn là do đạo diễn , nhà sản xuất lớn, đại minh tinh làm nên, nhưng thực tế “Công Chúa Đệ Nhất ” chính là một bộ phim như vậy .

Đạo diễn lớn là Lăng Cẩm - nhiều lần đoạt được nhiều giải thưởng lớn . Nhà sản xuất lớn là Thượng Triệu đầu tư tiền bạc . Tập đoàn Chính Thiên của ông ngoại Tô gia, tập đoàn Tô Tín của cậu út Tô gia, còn có công ty giải trí Tâm Tinh hùn vốn. Nói đi nói lại đều là người trong nhà .

Còn về phần đại minh tinh, đương nhiên là trừ Diệp Văn Thần và Lạc U là hai người mới , nhân vật quan trọng hầu như đều là những diễn viên rất có danh tiếng sấm vai . Nam chính mời Tiểu Thiên Vương Hàn Nhạc Dương idol , tuổi gần hai mươi, trẻ tuổi tương sáng . Mà các nam nữ phụ khác cũng đều là những nghệ nhân nổi danh . Có thể khoa trương mà nói rằng, tùy ý lấy ra một người cũng có thể tự mình đảm nhiệm tốt các vai nam nữ chủ trong một bộ phim . Có thể thấy được cô út Lạc gia rất dụng tâm .

“ Cô chọn nhiều ngôi sao lớn như vậy, không sợ nữ chính là con không có người xem sao ? ” Lạc U trêu ghẹo cô út nhà mình.

Cô út Lạc gia hắt mị, hỏi ngược lại : “ Tiểu U là không tin tưởng chính mình sao? Nếu ngay cả những nhân vật phụ thế này cũng không áp chế được . Tiểu U muốn theo con đường giải trí , có thể rất khó khăn.”

Tác phong của người Lạc gia rất mạnh mẽ , hoặc là không làm, nhưng nếu đã muốn làm thì sẽ làm thật nổi trội . Cô không tin tưởng khí chất nữ chính của mình chỉ là muốn đùa chút thôi . Cái ngành giải trí này, thật sự không phải nơi có thể vui đùa.

“Tuy phép khích tướng rất hữu ích , nhưng con sẽ không làm cho cô cùng mọi người thất vọng đâu .” Lạc U cười cười, rất tự tin về chuyện này.

“Phản khởi quay vào tháng tư, chân của con có thể được không? Nếu không được thì kéo dài thêm một tháng, không cần gấp gáp.” Tuy rằng thực chờ mong, nhưng cô Lạc hiển nhiên còn quan tâm đến sức khỏe Lạc U hơn.

“Không thành vấn đề , con hiện tại đều có thể đi lại rồi, trường học khai giảng , con còn tính đi học mấy ngày đây.” Tuy rằng đi học dường như không để làm gì , nhưng dù sao cô vẫn là một học sinh, vẫn nên ngẫu nhiên xuất hiện trên lớp .

“Tiểu Thần đâu ? Hắn có sao không? Cổ Sát huấn luyện thực sự rất vất vả đấy .”

“Nhật trình con sẽ thu xếp tốt, cô yên tâm”

Lạc U không có gì để nói . Cô cũng muốn tham gia Cổ Sát huấn luyện , nhưng mà về chuyện huấn luyện thì cô cũng cùng bà ngoại đã thỏa thuận tốt rồi . Chủ yếu vẫn là lấy việc quay phim là việc chính, về phần huấn luyện gì đó, chỉ có thể làm hết sức .

Nếu không phải bà ngoại nói ra, Lạc U kỳ thật thật đúng là không nghĩ tới chuyện tham gia Cổ Sát huấn luyện . Phương thức huấn luyện Cổ Sát đều là dùng để huấn luyện sát thủ, không thì cũng đều là kinh nghiệm lăn lộn hắc đạo . Cô tuy rằng muốn mượn Cổ Sát làm chút việc, nhưng không có nghĩ tới chính mình sẽ tham gia . Nhưng nếu Diệp Văn Thần thích, như vậy cô liền cùng anh cùng nhau lăn lộn thì có sao chứ .

Một đời khác , trải nghiệm cũng khác . Sống lại một đời, nhiều thể nghiệm cũng cực kỳ thú vị.

“Ừ . Đối với Tiểu U cô rất yên tâm . Mà tiểu U ánh mắt thật sự không sai, khả năng của Lý Ngang Vũ rất lớn, trải qua khoảng thời gian huấn luyện này đã có thể một mình đảm đương một phía . Còn có vài nghệ nhân tiểu U đề cử, mỗi một người tiềm lực đều rất lớn đấy . Điều này làm cho cô rất thất vọng . Con sao lại biết bọn họ vậy? Hay là có ai nói với Tiểu U về bọn họ? ”

Đối với nghi vấn này, cô Lạc đúng là rất băn khoăn . Những nghệ nhân Lạc U đề cử này , ban đầu đều có vẻ rất bình thường, nhưng từ từ khai thác, lại phát hiện đều rất có tiềm lực , làm cho Lạc Học Tâm có chút kinh ngạc, có điều nhiều nhất vẫn là nghi hoặc . Tiểu U như thế nào biết được sự tồn tại của những người này đây?

“Thế giới này tin tức cùng giao thiệp đều rất quan trọng , cô cần gì để ý ai nói cho con biết chứ . Chỉ cần những người này thật sự hữu dụng vậy là đủ rồi.”

Lạc U không muốn nói dối, cũng không thể nói thật . Nếu cô thật sự nói cho cô út rằng cô là sống lại trở về , cô sợ là cô út nhất thời kích động sẽ đem cô đến bác sĩ tâm lý mất !

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Lăn Đầu Gặp Lại

Cuối tháng 3, Lạc U đã có thể đi lại như người bình thường . Hơn nữa cho dù là chạy chậm vài bước cũng không thành vấn đề. Điều này làm cho tâm tình Lạc U cũng trở nên ngày càng tốt, còn bớt thời gian đến trường một chuyến .

Nhưng mà khi cô thấy Trịnh Nghị Phong đang chiếm cứ ở vị trí của Diệp Văn Thần thì sắc mặt liền trở nên có chút khó coi . Cô sao mà lại quên mất cái người đáng ghét này chứ .

“Tiểu U, cuối cùng em cũng đi học lại rồi . Chân đã khá hơn chút nào chưa ? Anh lo lắng cho em chết mất.”

Trịnh Nghị Phong nhìn thấy Lạc U đến liền nháy mắt vọt tới bên cạnh , giọng điệu rất hưng phấn nói .

Lạc U lạnh lùng đảo mắt qua những đồng học đang xem náo nhiệt . Lúc này cô đang đứng ở ngoài cửa lớp . Trong ngoài cửa đều là những học sinh đứng xem náo nhiệt . Trường hợp này hình như trí nhớ đã từng trải qua . Thời điểm ấy cô lựa chọn bỏ qua , cao ngạo bước qua . Nhưng mà bây giờ cô nghĩ thử cách khác cũng là một lựa chọn tốt .

“Trịnh Nghị Phong, yêu cầu anh cách xa tôi một chút . Chẳng lẽ anh không biết mình có miệng thối sao ? ” Lạc U giọng điệu lạnh nhạt, đầu hơi ngửa về phía sau , gò má hơi sụp xuống , vẻ mặt lộ rõ sự chán ghét , thật giống như miệng Trịnh Nghị Phong thối thật vậy .

Mà phản ứng này của cô , hiển nhiên để cho người khác đều cảm thấy Trịnh Nghị Phong dường như thật sự hôi miệng . Trong chốc lát đều dùng ánh mắt khác thường nhìn Trịnh Nghị Phong .

Mười lăm mười sáu tuổi, chính là thời điểm nhạy cảm . Bạn học nào dù bệnh nhẹ một chút cũng đều bị phóng đại lên rất nhiều lần . Nghiêm trọng hơn thì có thể bởi vậy mà bị xa lánh .

Sắc mặt mừng rỡ của Trịnh Nghị Phong nháy mắt trở nên hết sức khó coi . Theo phản xạ ngậm miệng lại, thậm chí còn từng bước lui về phía sau .

Lạc U ánh mắt hơi sụp xuống, vẻ mặt châm chọc chột lóc lên , tự đi tới vị trí của mình ngồi xuống .

Trịnh Nghị Phong đứng tại chỗ ngơ ngác một lúc mới phản ứng lại . Hung hăng trừng mắt về phía đám đông đang chê cười hần ta , không quay đầu lại chạy ra ngoài . Từ nhỏ đến lớn, đây là lần đầu tiên Trịnh Nghị Phong rơi vào hoàn cảnh chật vật như vậy.

Cho tới tiết học giữa trưa, Lạc U vẫn chỉ im lặng lắng nghe . Muốn bắt chuyện với cô đều bị ánh mắt lạnh nhạt ép lui . Sau khi tan học , Lạc U liền rời khỏi trường học, trực tiếp đến tòa cao ốc công ty giải trí Tâm Tinh.

Hôm nay cô Lạc hẹn gặp đạo diễn và biên kịch, còn có vài nhân vật chính gặp mặt tại Tâm Tinh . Đương nhiên cũng bao gồm cả nữ chính Lạc U .

Thời điểm Lạc U đến trong phòng hội nghị đã có bảy tám người . Lạc U nhìn lướt qua, đạo diễn Lăng Cẩm là một ông chú tuổi trung niên , tuy rằng không phải thực anh tuấn, nhưng cũng rất có phong thái . Biên kịch Bùi Phong cũng là một ông chú, đeo một cặp kính , một thân mặc tây trang, trông không giống biên kịch mà ngược lại như là giáo sư đại học.

Hàn Nhạc Dương đóng vai nam chính chỉ có hai mươi tuổi, kiểu tóc đàn ông hoàng , dung mạo anh tuấn , khí chất công tử như vậy, danh hiệu Tiểu Thiên Vương idol trên người hẳn cũng không tính khoa trương .

Nữ phụ nam phụ còn lại đều là diễn viên có danh tiếng , nghệ sĩ Lâm Cường Nhất đầy thực lực , ca sĩ đang nổi Triệu Gia Di . Còn có vừa mới thu được người mới có điều kiện rất tốt Lỗ Vận . Những người này tụ hội cùng một chỗ, nói là ngôi sao hội tụ, cũng không tính khoa trương .

Thời điểm Lạc U bước vào hiển nhiên khiến cho mọi người chú ý . Lạc U cười cười, thẳng tắp đi tới vị trí bên cạnh Lạc Học Tâm ngồi xuống . Nơi đó là chỗ ý để lại một vị trí cho nhân vật nữ chính .

“Chào mọi người, em là Lạc U, về sau xin mọi người hãy chiếu cố nhiều hơn.” Lạc U cười nhạt chào hỏi mọi người, cử chỉ ưu nhã , khí thế cao quý từ bên trong lộ ra ngoài . Cho dù đối mặt với đông đảo thần tượng nổi tiếng khí thế của cô cũng không kém chút nào . Chỉ là một cuộc gặp gỡ , liền đủ để mọi người đối với cô đánh giá cao .

“Chào. Thật tốt, đây chính là hình mẫu tiểu công chúa tôi tìm kiếm từ lâu đấy nhé . Không hổ là người mà Lạc tổng đề cử, quả nhiên thích hợp.” Ánh mắt Lăng Cẩm sáng lên khiếp người , cả người đứng lên, thẳng tắp nhìn chăm chăm Lạc U .

“Quả không sai.” Bùi Phong cũng rất vừa lòng gật gật đầu, tuy rằng không biết kỹ năng diễn xuất của Lạc U như thế nào, nhưng hình tượng của cô cùng với hình tượng tiểu công chúa Bùi Phong xây dựng trong kịch bản rất giống nhau .

Vài diễn viên còn lại không phát biểu ý kiến, nhưng vẻ mặt hình như có chút đăm chiêu .

“Nếu Lăng đạo diễn và Phong biên kịch hài lòng . Chuyện này cứ như vậy quyết định ở đây , lễ khởi quay liền quyết định vào mừng một tháng tư , ngày này rất tốt , mọi người không có ý kiến gì chứ ?” Lạc Học Tâm mặc dù hỏi , nhưng giọng điệu khiến người ta không tìm thấy chỗ trống để mà chất vấn .

Cả Lạc U cùng tất cả mọi người không nhận được đều lộ ra vẻ đau đầu .Ngày mừng một tháng tư thật là ngày tốt sao ? (Ngày cá tháng tư đấy ạ =)))

Mọi người không ai dám phản đối, Lạc Học Tâm ở trong thế giới giải trí hoàn toàn xứng đáng là nữ vương bệ hạ, người dám ở trước mặt bà nói ra ý kiến phản đối thật không nhiều lắm.

“Nếu mọi người đều không có ý kiến, ngày liền định như thế. Đến lúc đó mọi người nhất định phải đứng giờ tham dự. Tiểu U nhà chúng tôi cũng liền ủy thác mọi người chiếu cố.” Câu cuối của Lạc Học Tâm làm cho tầm mắt mọi người dừng lại trên người Lạc U.

Về mặt đảm chiều của tất cả lại càng dày hơn. Đến nỗi Lạc U cũng có thể nghĩ ra bọn họ trong lòng đang suy nghĩ gì. Đơn giản chính là quan hệ giữa cô và Lạc Học Tâm là quan hệ như thế nào.

Lạc U có chút bất đắc dĩ nhìn cô út đang nháy mắt với mình, rõ ràng nói không nên công khai thân phận của cô. Cô út nói như vậy tuy rằng không phải là công khai, nhưng cũng đã chạm vào đúng giới hạn. Ngành giải trí vốn phức tạp, câu nói vô tâm đầu tiên cũng đủ gây ra rất nhiều hiểu lầm, huống chi là một câu nói mập mờ như vậy chứ.

Sau khi tan họp, các diễn viên đều rời đi. Lăng Cẩm và Bùi Phong đều không có ý muốn rời đi, ngược lại rất trực tiếp hỏi Lạc Học Tâm: “Lạc tổng, cô cùng Lạc tiểu thư quan hệ dường như rất thân thiết. Cũng đều mang họ Lạc, sẽ không phải là trùng hợp chứ?”

Lạc Học Tâm và Lạc U nhìn nhau, đầu đó trong ánh mắt của họ đều mang theo một chút ôn hòa, đây là loại thân tình với người nhà.

“Lăng Cẩm, chiếu cố thật tốt tiểu công chúa nhà tôi đây. Cô bé nếu xảy ra vấn đề gì, tôi sẽ bắt anh ra hỏi.” So sánh với thái độ lúc họp, lúc này Lạc Học Tâm càng thêm uy lực. Có điều bởi vậy mà có thể thấy được quan hệ giữa bà và Lăng Cẩm cũng rất tốt.

Lăng Cẩm bất đắc dĩ cười cười, lấy lòng nói: “Dạ dạ dạ, tiểu công chúa nhà Lạc tổng tiểu nhân nhất định sẽ chiếu cố thật tốt, Lạc tổng yên tâm.”

Lăng Cẩm năm nay ba mươi lăm tuổi, là đạo diễn lớn nổi tiếng quốc tế, nhiều bộ phim nhựa của ông từng đạt được nhiều loại giải thưởng, phàm là phim điện ảnh do ông quay không phải ăn khách cũng chính là được khen ngợi trầm trồ. Có thể nói là quyền thế rất mạnh, thế mà lại vẫn như cũ độc thân.

Nghe nói là trong lòng tương tư đơn phương một người, nhưng cụ thể là ai, vẫn không có ai biết. Cho nên chuyện tình quy tắc ngầm linh tính chưa từng phát sinh trên bản thân ông, Lăng Cẩm cũng bởi vậy bị ví là đạo diễn sạch sẽ nhất, trình độ giữ mình trong sạch có thể xem là tinh hoa trong giới giải trí.

“Vậy làm phiền Lăng đạo diễn.” Lạc Học Tâm quyến rũ cười cười, bộ dáng phong tình vạn chủng làm cho Lăng Cẩm dời theo, tim đập bang bang, một câu đều

không nói được.

Lạc Học Tâm năm nay ba mươi lăm tuổi, nhưng dáng vẻ như là hai tám tuổi, quyến rũ xinh đẹp, phong tình vạn chủng, giờ tay nhắc chân đều mang theo hơi thở tao nhã không gì sánh kịp. Quả nhiên là sức quyến rũ mười phần. Trong vòng giải trí, người thâm mến hoặc là công khai yêu Lạc Học Tâm thật là nhiều đếm không xuê nha.

Cũng khó trách Lăng đạo diễn mê luyến bà đến không thể tự kiềm chế được bản thân. Cũng không biết được là hoa rơi có ý, nước chảy có tình hay không...

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Lễ Khởi Quay

Lễ khởi quay phim điện ảnh thật ra khá long trọng. Vừa muốn thu được điểm tốt thu được lợi nhuận cao, vừa muốn mở rộng tuyên truyền, tạo xu hướng điện ảnh. Mà lễ khởi quay “Đệ nhất công chúa” lại đặt vào ngày 1 tháng 4 - ngày cá tháng tư hôm nay, đưa tới không ít chủ đề bàn luận.

Tại phòng hội nghị của cao ốc Tâm Tinh, Lạc Học Tâm hầu như triệu tập tất cả giới truyền thông có danh tiếng đến tham dự lễ khởi quay. Mà ngoại trừ nội bộ đoàn làm phim, còn có rất nhiều ngôi sao đến đây cổ vũ, Thiên Vương, Thiên Hậu, Ảnh Đế, Ảnh Hậu cũng đến đây không ít. Ngôi sao hạng hai hạng ba còn lại càng khiến người nhìn hoa cả mắt, làm cho các phóng viên hưng phấn không ngớt. Cuối cùng cảm giác đây là lễ khởi quay gì chứ, giống như là dàn sao tên tuổi quy tụ trong lễ trao giải thì đúng hơn.

“Xin hỏi Lăng đạo diễn, nguyên nhân ngài lựa chọn Lạc U làm nhân vật nữ chính của bộ phim này là gì? Chúng tôi biết rằng Lạc U chẳng qua đã quay một bộ quảng cáo mà thôi, người mới như cô ấy thích hợp đảm nhiệm vai nữ chính của bộ phim này sao? Có phải hay không còn có nội tình gì?” Một phóng viên nào đó trực tiếp hỏi, trong lời nói đều có ám chỉ.

“Đúng vậy, nữ chính của “Đệ nhất công chúa” có phải hay không có người chỉ định, là người bỏ tiền ra đầu tư sao?” Phóng viên thứ hai cũng sát sao hỏi, nội dung câu hỏi càng thêm sắc bén.

Trong lúc đó Lạc Học Tâm và Lạc U hơi híp mắt lại, hai vị nữ vương lớn nhỏ của Lạc gia này có chút không vui mừng.

Lạc Học Tâm nháy mắt hướng về một bên bố trí người. Loại phóng viên này tất nhiên sẽ gây chuyện, nhưng vấn đề hiện tại chỉ là một tòa soạn báo không có danh tiếng. Hơn nữa không chỉ không có danh tiếng, còn khuyết thiếu chỉ số thông minh. Dám gây chuyện ở đây, chắc chắn là muốn chết!

Thậm chí Lạc Học Tâm định sau khi xong việc sẽ cho người thu mua mấy tòa soạn báo không có mắt này . Nhưng không đợi Lạc Học Tâm bố trí người , Lạc U đã cất giọng ưu nhã trả lời : “ Chào mọi người , tôi là Lạc U , lần đầu gặp mặt , mọi người đối với tôi có thể sẽ rất ngạc nhiên , cũng sẽ có nhiều nghi vấn . Nhưng những điều này không đại biểu rằng mọi người có thể nghi ngờ nhân cách và phẩm chất của tôi . Nguyên nhân tôi có thể trở thành nữ chính của bộ phim này , tôi nghĩ chờ khi công bố chiếu phim , mọi người sẽ biết . ”

Ý tứ trong lời nói của Lạc U không cần nói cũng biết . Vì sao cô trở thành nữ chính của bộ phim , cô sẽ dùng thực lực của mình cho mọi người thấy . Lạc U tự tin như vậy làm cho mọi người hơi kinh ngạc một chút . Cho dù là nghệ sĩ thần tượng nổi tiếng , cũng rất ít người dám nói như vậy ở buổi khởi quay . Dù sao một bộ phim có thể thành công hay không , có được người ngoài thừa nhận hay không , không ai có thể nói chính xác .

Đối với biểu hiện của Lạc U , có người kinh ngạc , cũng có người hoài nghi . Nhưng nhiều nhất vẫn là nghi hoặc và hiếu kì . Phóng viên là một trong những đám người nhạy cảm nhất . Lạc U có thể đảm nhiệm nhân vật chính của một bộ phim điện ảnh như thế , tuyệt đối không phải là một chuyện đơn giản .

“Lạc tiểu thư , cô rất tự tin , là tin tưởng diễn xuất của chính mình đi , cô trước kia đã học qua diễn xuất đúng không ? Cô vẫn là học sinh à ? Tuổi nhỏ như vậy tiến thân vào sự nghiệp diễn xuất có khiến gia đình phản đối hay không? Cha mẹ cô có ủng hộ cô bước vào giới giải trí không ? ”

“Lãng đạo diễn , bộ phim “Đệ nhất công chúa” lấy đề tài lịch sử sao ? Bộ phim như vậy có hay không ít nhận được sự quan tâm của khán giả . Ngài cảm thấy doanh thu phòng bán vé bộ phim này sẽ đạt mức nào ? Mạo hiểm dùng người mới , áp lực của ngài cũng rất lớn phải không ? ”

“Bùi tiên sinh , kịch bản của ngài luôn được mọi người đón nhận . Có thể nói một chút kịch bản lần này có gì đặc biệt không ? ”

“Nhạc Dương , nam chính bộ phim này , có thể nói là bộ phim điện ảnh cổ trang đầu tiên của anh . Anh có gì muốn nói với những người đam mê điện ảnh không ? ”

Phóng viên nhắm vào những người khác hỏi một đồng vấn đề lộn xộn . Lãng Cẩm và mọi người theo thứ tự trả lời , gặp phải câu hỏi khó trả lời liền bỏ qua . Dưới sự điều khiển của Lạc Học Tâm , đơn giản trả lời câu hỏi của phóng viên liền đã xong . Lúc này “Đệ nhất công chúa” cũng chính thức bước vào giai đoạn quay phim .

Diệp Văn Thần cũng tham gia lễ khởi quay , có điều anh chỉ là nam phụ . Tuy rằng cũng khiến cho một ít người chú ý , nhưng chỗ dàn sao tụ hội , những vấn đề nhằm vào anh dường như không có . Có chút bị xem nhẹ , nhưng mà Diệp Văn Thần thật ra rất thích loại trạng thái này . Thật ra anh đến quay phim cũng là vì Lạc U mà thôi . Phóng viên đặt vấn đề gì đó , thật sự rất chán ghét , nhất là mấy phóng viên vừa nhắm vào Lạc U kia làm cho Diệp Văn Thần cảm thấy đáng ghét , anh sớm đã âm thầm đem bộ dáng vài phóng viên kia ghi nhớ trong lòng . Nếu ngay cả vấn đề đơn giản như vậy cũng làm không được , vậy cũng không cần làm phóng viên nữa .

Gần ba tháng huấn luyện , khí thế quanh người Diệp Văn Thần đều có biến hóa rõ ràng . Bình thường vẫn trầm ổn nội liễm , hiện tại lại càng có xu thế hắc ám , còn mang theo một mùi máu tươi không rõ ràng , lạnh khốc , tàn nhẫn , quả quyết . Diệp Văn Thần trưởng thành , đã không thể khinh thường , ngay cả Cổ Quỳnh đối với Diệp Văn Thần cũng hết sức vừa lòng . Thậm chí còn bởi vậy mà không ép Lạc U tới tham gia Cổ Sát huấn luyện , làm cho Lạc U nhẹ nhàng thở phào .

Lạc U tuy rằng quyết định tham gia Cổ Sát huấn luyện một chút , nhưng cũng không định huấn luyện để trở thành một sát thủ đủ tư cách , cấp trên chân chính không cần tự mình đi giết người . Cô chỉ cần có năng lực bảo vệ tốt chính mình là đủ rồi , Bởi vì cô có nhiều chuyện quan trọng hơn cần phải làm !

“Tiểu U , tiểu Thần , ngày mai chính thức bắt đầu quay phim , tám giờ sáng ngày mai gặp lại tại phòng quay . Không được muộn đấy . ” Lãng Cẩm tự mình đến thông báo cho Lạc U và Diệp Văn Thần , thái độ rất thân thiện . Việc này là dựa trên mặt mũi của Lạc Học Tâm . Mà trên thực tế trong lòng Lãng Cẩm cũng có chút lo lắng , tuy rằng hình tượng của Lạc U rất phù hợp với hình tượng tiểu công chúa của ông . Nhưng diễn xuất này nọ thật đúng là khó nói , ông đúng là sợ diễn xuất của Lạc U không hợp , làm hỏng bộ phim này . Nhưng nghĩ kĩ lại , bằng ánh mắt của Lạc Học Tâm , dường như sẽ không phát sinh chuyện như vậy . Hơn nữa với tư chất của Lạc U , xem như điện mạo vốn có diễn xuất có thể hợp . Nghĩ như thế , Lãng Cẩm lại cảm thấy có chút chờ mong .

“Không gặp không về . ” Lạc U cũng rất chờ mong quay “Đệ nhất công chúa” . Tuy rằng mười năm trước đã trải qua vô số lần . Nhưng lúc này đây , làm lại tất cả , trong lòng của cô không hề có phiền chán , ngược lại có một loại hưng phấn nóng lòng muốn thử . Có lẽ , cô thật đúng là trời sinh nên đi đường này đây . Một con đường xán lạn tinh quang chói lóa không gì sánh kịp , chịu hàng tỉ người chú ý , cao cao tại thượng không gì sánh kịp !

Hôm đó , dường như tất cả các tòa báo lớn và truyền thông đều đưa tin về chuyện xảy ra tại lễ khởi quay “Đệ nhất công chúa” . Hơn nữa gần như 95% đều là tin chính trên mặt báo , còn có mấy báo đưa tin tiêu cực cũng rất nhanh bị biển lớn này che khuất .

Còn lại mấy tòa báo nhỏ có mặt ở buổi lễ kia không lâu sau liền với đủ loại nguyên nhân , lần lượt biến mất khỏi tầm mắt của mọi người . Cũng không biết lần ra tay này là cô út Lạc gia , hay là “Trung khuyến thị vệ” của Lạc gia tiểu công chúa .

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Quay Phim

Sân khấu kịch cổ trang được đặt tại Tiểu Cổ Cung . Đoàn làm phim hơn mười người tụ tập cùng nhau, gần hai giờ sau mới đến chỗ quay phim . Khu nhà quay phim độ cao gần giống 90 % cung đình thời cổ đại . Nơi này cũng chính là nơi quay chủ yếu trong hai tháng tới của đoàn làm phim “Đệ nhất công chúa”.

“Người hôm nay đến quay phim bây giờ lập tức đi hóa trang . Ba mươi phút sau chính thức quay .” Lãng Cẩm ra lệnh một tiếng , toàn bộ đoàn làm phim di chuyển .

Lạc U và Diệp Văn Thần đi theo thợ trang điểm đến phòng hóa trang . Lạc Học Tâm vì hai người họ mà mời thợ trang điểm danh tiếng quốc tế Anh Từ - một người phụ nữ vừa qua độ tuổi ba mươi nữ tính trưởng thành . Rất đẹp . Rất khí chất . Lần đầu tiên gặp Anh Từ , Lạc U đã đồng ý cho cô trở thành thợ trang điểm riêng của mình và Diệp Văn Thần .

Đầu tiên Anh Từ hóa trang cho Diệp Văn Thần . Một thân mặc áo trường bào màu đen cổ đại , nhìn qua thấy đơn giản, nhưng lại được thêu viền vàng đề ý kỹ sẽ thấy rất tinh xảo . Đây là Lạc U đặc biệt lựa chọn cho anh , không chỉ vậy còn mời chuyên gia may thủ công , giá trị rất cao .

Mà khuôn mặt Diệp Văn Thần được trang điểm rất đơn giản , chỉ vẽ vài nét bút . Thế nhưng ngay cả như vậy, trang điểm xong anh vẫn sáng ngời trước mắt người khác .

“Tiểu Thần đúng là đẹp trai thật . Bộ dáng này so với Hàn Tiểu Thiên Vương cũng không kém đâu. Mau mau ra ngoài cho mọi người thấy đi . Tôi sẽ trang điểm cho công chúa tiểu U , đến lúc đó nhất định sẽ làm mọi người đều kinh ngạc .” Anh Từ dè miệng nói , vừa nói vừa hướng về phía Lạc U thần bí nháy mắt .

Lúc Lạc U từ phòng hóa trang đi ra , tất cả mọi người đều đã chuẩn bị xong xuôi . Ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Lạc U .

Quần lụa trắng mịn phiêu diêu như tiên , mái tóc dài mềm mại xõa ở sau lưng , khuôn mặt trang điểm tinh xảo giống như là tiên nữ bước ra từ trong tranh . Một cái nhìn này , một tiếng cười đều mang theo sắc thái cổ kính , nhã nhặn , thanh tao mười phần , quý khí đạt dào, thật đúng là giống như tiểu công chúa trong hoàng cung , khiến mọi người mê đắm .

“Tốt . Rất tốt . Lần này chỉ cần khuôn mặt là đã đạt chín phần mười rồi . Tiểu U , cảnh quay đầu này cháu chỉ cần cười thật đơn thuần một chút , vô tư vô tư một chút là sẽ không có vấn đề gì .” Lãng đại đạo diễn rất hưng phấn, trong trầm mê tỉnh lại bởi tiếng vỗ tay của mọi người .

Lạc U ưu nhã cười cười, dường như đã nhập vai vào nhân vật , đơn thuần mà không mất đi quý khí, tao nhã còn mang theo ngây thơ . Mọi cử động đều có phong phạm công chúa , trong đó còn có một thêm một phần trẻ con non nớt cùng ngây ngô . Chỉ trong nháy mắt , Lạc U đã diễn xuất thành công thành một tiểu công chúa thời thiếu niên.

Tiểu công chúa trong “Đệ nhất công chúa” bởi vì Lạc U nên được lấy tên là U công chúa . Nếu Lạc Học Tâm đã muốn xây dựng hình tượng bên ngoài của Lạc U là công chúa thì cái tên này tất nhiên cũng phải được làm khéo một chút . Dẫu sao khán giả luôn luôn có ấn tượng khắc sâu với vai diễn đầu tiên của một diễn viên .

“Cảnh một ,action !”

Cảnh đầu tiên là ở trong ngự hoa viên của hoàng cung . U công chúa mười hai tuổi cùng với bóng dáng thị vệ mười lăm tuổi đang đi dạo ở ngự hoa viên . Một ngây thơ rục rờ . Một lạnh lùng nghiêm nghị . Mà cũng chính vào lúc này , bọn họ ở ngự hoa viên gặp gỡ hoàng tử nước bên . Cũng chính là nam chính trong kịch bản - Hàn Nhượng Dương trong vai Tư Đồ Nhạc Dương .

Thật ra muốn nói đến sắc thái diễn xuất thì phải nói đến Diệp Văn Thần . Thị vệ lạnh lùng , ần ần trung thành kia đều được Diệp Văn Thần đóng giống như đúc, làm cho Lãng Cẩm cảm thấy ngoài Lạc U , ông hơi bất ngờ về anh .

“Thì ra đây chính là U công chúa có nụ cười khuynh thành trong truyền thuyết . Tại hạ Tư Đồ Nhạc Dương . Thực vinh hạnh tại đây có thể nhìn thấy công chúa điện hạ.”

Hàn Nhượng Dương diễn xuất cũng rất tốt . Mọi cử chỉ đều mang theo một phong thái hoàng tử . Giọng nói cũng mang theo khí chất của hoa hoa công tử , nhưng thật ra rất phù hợp với yêu cầu của vai diễn Tư Đồ Nhạc Dương này .

“Tư Đồ Nhạc Dương? Tư Đồ là họ của Thương quốc . Ngươi là hoàng tử ?” Về mặt Lạc U ngay lúc này có chút kinh ngạc, nhưng cũng kèm theo một chút cơ trí cùng tao nhã, đơn thuần và hiếu kỳ khác nơi đây mất . Diễn xuất vừa đúng, chỉ cần chính một ánh mắt như vậy , một nghi vấn như vậy , lập tức khiến bản thân hòa nhập , đặt mình trong hoàn cảnh đó , sở hữu phản ứng của công chúa ngây thơ thuộc thâm cung nội viện .

“Tại hạ tam hoàng tử Thương quốc . U công chúa, không biết tại hạ có thể phần vinh hạnh này không, tiếp công chúa đi dạo ngự hoa viên này ?”

“Đương nhiên, rất vinh hạnh .”

Hình ảnh từ gần đến xa , từ chính diện nơi có hai người ôn nhu lưu luyến, đến nơi có bóng dáng đậm nhạt xa cách . Nhìn như xứng đôi, nhưng lại lộ ra vẻ không có cách nào dung hợp . Cùng với thần sắc lạnh lùng nghiêm nghị đi theo phía sau hai người không xa của Diệp Văn Thần , hết thấy dường như đã báo trước được một bi kịch sắp sửa xảy ra.

“OK , cut !” Lãng đại đạo diễn hưng phấn hô, một lần đã xong , biểu hiện của ba người này rất tốt . Nhất là cô bé Lạc U từng làm ông lo lắng . Diễn xuất đạt thế kia , thật khó nhận ra đây chỉ là người mới .

“Tiểu U, diễn xuất của cháu rất tuyệt đấy . Trách không được Lạc tổng mạnh mẽ đề cử . Lợi hại .” Lăng đại đạo diễn hướng về phía Lạc u dựng ngón tay cái nói .

“Cám ơn, phải .” Hơn mười năm diễn , diễn xuất ấy còn không được, cô đã không lẫn lộn nghiệp diễn .

Cảnh kế tiếp cũng làm cho đám người Lăng Cảm vừa lòng không thôi . Lạc U diễn xuất đơn thuần , Diệp Văn Thần diễn xuất trầm mặc vốn có, Hàn Nhạc Dương phối hợp trau chuốt . Một phân cảnh nhiều nhất cũng chỉ quay đi quay lại hai ba lần . Đến mức chuyên gia quay phim giữa trưa bởi vì cao hứng mà ăn nhiều thêm hai chén cơm

Nói đến thời điểm ăn cơm trưa . Lạc U nhìn cặp lồng đựng cơm trước mặt thật sự là có chút ăn không vào . Cô mắc bệnh sạch sẽ , miệng lại có chút kén ăn , nhìn cơm rau dưa trước mặt, thật sự khó có thể nuốt xuống . Cho nên không thể làm gì hơn là nhìn chăm chăm Lý Ngang Vũ .

“Ha ha, tiểu U, làm sao vậy, cơm không hợp khẩu vị à ?” Lý Ngang Vũ cười gượng hai tiếng, nhìn cặp lồng đựng cơm. Trong lúc bất chợt có chút ái ngại . Ánh mắt Lạc U làm cho anh ta cảm thấy một người đại diện như mình thật sự có chút không phù hợp.

“Không lấy tiền lương trợ lý cho nên không cần làm chuyện của trợ lý sao ?” Lạc U thân nhiên hỏi . Nhưng giọng nói càng lạnh nhạt , lại càng làm cho người ta cảm thấy áp lực mười phần.

Lý Ngang Vũ định nói điều gì , nhưng còn chưa kịp nói . Diệp Văn Thần ngồi ở một bên liền đứng lên , nói : “Muốn ăn cái gì? Anh đặt cho .”

Về mặt của Diệp Văn Thần mang theo một chút ảo não . Đường như là thâm giận chính mình quên chuyện quan trọng như vậy. Tính tình Lạc U anh hiểu rõ nhất , thế nhưng lại có lúc sơ sẩy như bây giờ . Nhìn những người khác đều đang ăn cơm , chỉ có mỗi Lạc U đói bụng , anh cảm thấy đau lòng .

“Bỏ đi, hôm nay như vậy vậy , lần sau không được như thế nữa .” Lạc U đối với chất lượng sinh hoạt của bản thân luôn luôn yêu cầu rất cao. Tuy không phải không thể chấp nhận, nhưng nếu có thể thoải mái hơn, cần gì phải chấp nhận . Cô chưa bao giờ cảm thấy đồng cam cộng khổ với những người khác là bình dị gần gũi . Mà cô cũng không cần phải bình dị gần gũi . Tôn trọng thói quen của mình, sống theo cách của mình , không cần vì ánh mắt người bên ngoài mà ép buộc bản thân. Tốt hay xấu chính mình tự hiểu rõ . Cô thích mặc Chanel phối với đôi giày 10 đô-la, đó cũng là phong cách của cô.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Không Muốn Thất Vọng

Lạc U chỉ ăn vài miếng cơm buổi trưa rồi lại vui đùa khăn trương đi quay phim .

Lý Ngang Vũ trong lòng khẽ thờ dài . Lúc Diệp Văn Thần nhủ chặt mày định gọi điện thoại đặt cơm anh ta liền chủ động tiếp nhiệm vụ gian khổ này . Nhưng mà khẩu vị của Lạc U, Diệp Văn Thần cũng đã nói cho Lý Ngang Vũ rất nhiều , còn cẩn thận đến mức Lạc U ăn cái gì không ăn cái gì, thích nhà hàng nào hay không thích vị đầu bếp nào đều dặn dò rất rõ ràng , làm cho Lý Ngang Vũ nghe đến mức tròn tròn mắt .

“Tiểu Thần, thích một cô gái mà đến mức này . Tôi chân chính báỉ phục cậu .” Lời này của Lý Ngang Vũ nghe thế nào cũng không thấy khen ngợi, ngược lại giống như thật bất đắc dĩ .

Diệp Văn Thần liếc mắt trừng Lý Ngang Vũ một cái , không giải thích gì, tình cảm của anh đối với Lạc U sao chỉ là thích đơn giản như vậy được .

Giữa thời gian nghỉ , Lạc U nhìn đồ ăn tinh xảo được đưa đến trước mặt , lại nhìn nhìn vẻ mặt lầy lòng của Lý Ngang Vũ, bữu môi, ăn .

Mà cảnh này những người khác trong đoàn làm phim cũng thấy . Phản ứng không giống nhau . Có người khinh thường . Có người hâm mộ.

Năm sáu ngày bận rộn trôi qua , tiến trình quay của đoàn làm phim cuối cùng bước vào giai đoạn tiêu cao trào . Đó là quay phân cảnh Lạc U xuất giá từ trong cung , nằm ở đoạn giữa nội dung kịch bản .

U công chúa Cẩm quốc bị Tư Đồ Nhạc Dương Thương quốc uy hiếp . Dưới tình huống nguy cấp , biện pháp chính là đưa ra yêu cầu liên hôn . Mà U công chúa là đệ nhất mỹ nhân Cẩm quốc , tất nhiên là người được chọn trở thành cô dâu . Thời điểm ấy U công chúa mười bốn tuổi . Mặc dù trong lòng ngập tràn không muốn , nhưng vẫn như cũ phải bước lên con đường hòa thân .

Cảnh tiền thân bắt đầu , Lạc U một thân mặc hi phục đồ thẩm . Đằng sau khuôn mặt cố gắng tươi cười là vẻ bi ai không che giấu được . Bỗng chốc những giọt nước mắt ẩn nơi đáy mắt không tiếng động rơi xuống trên kiệu. Ánh mắt đau buồn sầu thảm ấy khiến cho người của trường quay không nhận được cũng rơi lệ .

“OK , cut !” Thanh âm của Lăng đại đạo diễn đánh thức mọi người khỏi đắm chìm trong bi thương . Mà chỉ trong chớp lát , nét thống khổ trên mặt Lạc U biến mất hoàn toàn , thần sắc lạnh nhạt mà ưu nhã đi ra khỏi phạm vi quay phim

Lý Ngang Vũ đưa đến một chai nước , đầy xúc động nói : “Nói khóc liền khóc, nói ngưng liền ngưng . Tiểu U, tôi cảm thấy cô giỏi nhất trong những

người mới . Với diễn xuất trình độ Ảnh Hậu này của cô , tôi có dự cảm , bộ phim này nhất định có thể làm cô nổi danh .”

Ảnh mắt của Lạc U còn có chút phiếm hồng , hơn nữa vẫn đang mặc hi trang đẹp đẽ , phong tình vạn chủng xen lẫn kiêu ngạo mê người , còn lộ ra nét diễm đam đáng yêu . Nhưng chỉ một động tác hất mi đã khôi phục lại khí thế công chúa, làm cho người ta có cảm giác không dám nhìn thẳng.

“Một diễn viên giỏi, cũng không phải dựa vào một bộ phim để thành danh , mà là làm cho bộ phim bởi vì có bản thân mà nổi tiếng . Lý Ngang Vũ, anh muốn trở thành một người đại diện ưu tú thì không thể chỉ cứng nhắc với những việc làm của người đại diện . Tôi lựa chọn anh . Anh đừng để tôi thất vọng mới tốt.”

Giờ phút này Lý Ngang Vũ vẫn còn có chút ngây ngô, hơn nữa đi theo bên người cô dường như còn có loại cảm giác bó tay bó chân luống cuống, làm cho Lạc U cũng có chút bất đắc dĩ.

Người lịch lãm trong trí nhớ kia đều thuộc về một người đàn ông trưởng thành tài phú tuyệt vời . Không phải chỉ có tuổi tác và thiên phú có thể quyết định , nếu không có trải nghiệm , Lý Ngang Vũ tất nhiên là chưa đủ độ trưởng thành . Lạc U cảm thấy có chút bất đắc dĩ, thời gian trước cô xuất hiện đã bỏ qua đoạn thời gian đó của Lý Ngang Vũ . Vốn tưởng sẽ tốt, nhưng cũng không phải tất cả đều tốt . Nhưng mà Lạc U sẽ không hối hận, thiếu cái gì cô cũng có thể bù lại . Ở dưới sự sắp đặt của cô, Lý Ngang Vũ chỉ có thể tốt hơn mà thôi .

“Xin lỗi, làm cô thất vọng rồi.” Lý Ngang Vũ cũng có chút ừ ừ . Rõ ràng đã học tập rất lâu . Những người đại diện nổi tiếng truyền đạt kinh nghiệm cho anh cũng rất tán dương anh . Thế nhưng thực tế khi làm việc , nhất là lúc ở bên Lạc U , anh lại luôn có cảm giác chật vật buông thả . Ôi . Khí thế của Lạc U quá mạnh mẽ . Ở trước mặt cô ấy anh không thể nào mà bình tĩnh được .

“Tôi không thất vọng . Chỉ là không muốn anh đi nhầm đường . Nếu tôi đã chọn anh , thì chính là tin tưởng anh . Cho dù anh làm sai, làm không tốt, lựa chọn của tôi như trước vẫn là anh . Anh không cần lo lắng, không cần băn khoăn, không cần sợ lầm lỗi . Mỗi một người đại diện ưu tú đều do trải nghiệm thử thách mà thành công . Ở bên cạnh tôi, tôi không cần một bảo mẫu . Anh cần trở nên mạnh mẽ, cường thế . Anh đại diện cho tôi, không cần phải cúi đầu trước tôi , anh hiểu không?”

Lạc U chỉ điểm Lý Ngang Vũ.

Lý Ngang Vũ tuy nhanh nhẹn tháo vát , nhưng có vẻ có chút yếu đuối . Khôn khéo mà chỉ sai ở điểm yếu đuối . Lúc này Lý Ngang Vũ vẫn còn ngây ngô thiếu đi mạnh mẽ . Ở bên người cô làm nên cũng không được . Rất dễ dàng bị người ta bỏ qua không để mắt đến . Cô không thích như thế . Cô hi vọng người đàn ông này lần nữa trở thành người đại diện cao cấp nhất . Như thế khi đứng bên cạnh cô , cũng có được ánh hào quang thuộc về mình .

Buổi quay phim tiếp tục . Lạc U đã rời đi . Để lại Lý Ngang Vũ về mặt suy nghĩ sâu xa đứng tại chỗ . Ánh mắt lóe ra, cố gắng suy nghĩ gì đó . Mà Diệp Vấn Thần cảnh này không phải diễn , ngồi ở một bên đọc sách . Anh bây giờ cần phải học tập rất nhiều , anh không muốn để Lạc U thất vọng .

Nội bộ đoàn làm phim căn bản là hòa thuận . Nhưng những lời nói bên trong thì không được thuận tai lắm . Lạc Học Tâm đến tìm cháu gái nhà mình . Mấy nghệ sĩ nổi danh đều là người thông minh . Nhìn thấy hành động này của Lạc Học Tâm liền hiểu được ý của bà . Không dám tỏ thái độ trước mặt đám người Lạc U . Ngược lại tiếp đãi ôn hòa , muốn bồi dưỡng tình cảm . Nhưng vẫn có những người có mắt như mù , hoặc có thể nói là bị ghen tị làm mờ mắt .

Tại chỗ cách Diệp Vấn Thần và Lý Ngang Vũ không xa, hai diễn viên còn không được xem là vai phụ nói thầm với nhau .

“Bà nói xem con bé Lạc U này dựa vào cái gì có thể làm nữ chính của phim này đây ? Còn tìm nhiều đại thần như vậy làm nền , chắc chắn.....”

“Cái này ai mà biết . Nhưng mà nghe nói là có quan hệ cùng với cấp trên công ty Tâm Tinh . Bà không thấy mấy đại thần lần này đều là người của công ty Tâm Tinh sao ?”

“Hi hi , tôi cũng nghe nói thế . Nhưng mà chưa nghe nói đến cấp trên của Tâm Tinh lại thích quan hệ đồng giới với trẻ con đây . Con bé kia mới có mười lăm tuổi thôi á .”

“Ặc . Bà đúng là quê mùa thế này còn dám lẫn lộn giới giải trí . Mười lăm tuổi thì đã là gì ! Mười hai mười ba tuổi còn như thế nữa là.....”

Hai người phụ nữ đứng ở một bên tôi một câu bà một câu . Càng nói càng khó nghe . Sắc mặt Diệp Vấn Thần và Lý Ngang Vũ cũng càng ngày càng khó coi.

Lý Ngang Vũ do dự một lúc định đi qua ngăn cản . Nhưng chưa đợi anh ta có hành động gì , Diệp Vấn Thần đã vọt tới . Không chút khách khí đá hai chân . Hai người phụ nữ chưa kịp phản ứng gì đã bị đá bay ra xa ba bốn mét . Lúc rơi xuống đất miệng chỉ kịp phun ra máu rồi trực tiếp ngất .

“A ! Đánh người !! Hộc máu !! Có người chết..... !!! ” Cảnh này kinh động đến rất nhiều người . Tại chỗ có người nhát gan hô lên . Ngay lập tức toàn bộ đoàn làm phim đều hướng về phía này .

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Xảy Ra Chuyện Gì Tôi Chịu Trách Nhiệm

Lạc U rất nhanh đã bước đến bên người Diệp Văn Thần . Đám người Lăng Cẩm cũng đều vây quanh .

Lăng Cẩm cau mày hỏi :“Tiểu Thần, làm sao vậy?”

Lăng Cẩm không hỏi chuyện gì đã xảy ra mà trực tiếp hỏi Diệp Văn Thần tại sao đánh người . Hành vi đó đã quá rõ ràng . Người ta nghi ngờ là ở nguyên nhân . Ở trong mắt Lăng Cẩm, cậu bé Diệp Văn Thần này tuy rằng hơi lạnh lùng , nhưng tính tình lại rất tốt . Mỗi ngày ngoại trừ quay phim chính là đọc sách , cẩn thận chăm sóc Lạc U làm cho ông cảm thấy anh thật đáng yêu . Chắc chắn không phải là loại người có thể tùy tiện đánh người . Tuy rằng ông cũng biết, cậu bé mà ông cảm thấy đáng yêu này , thật ra nội tâm rất mạnh mẽ và lạnh khốc .

Lăng Cẩm biết câu nói này của ông có chút thiên vị . Nhưng chính vì hiểu rõ nên mới không công bằng như vậy .

“Cô ta nói điều không nên nói . Cần phải trừng trị .” Thanh âm Diệp Văn Thần lạnh như băng mang theo kiên trì , cứng rắn không thỏa hiệp chút nào . Không ai được phép trước mặt anh sỉ nhục người trong lòng anh . Ai cũng không thể!

Lăng nhú chặt lông mày . Nhìn qua hai nữ diễn viên đã hôn mê . Hô dạt hòng với những người đứng xem náo nhiệt xung quanh : “Đều ngó ra đây làm gì . Không mau gọi xe cấp cứu . Định đợi hai người này chết mới mang ra nhà xác à ?”

Cử thật . Người chung quanh vừa nghe lời này . Mắt tròn trố mắt trợn trắng . Gọi điện thoại gọi điện thoại . Giới bên ngoài đều truyền rằng Lăng Cẩm độc miệng . Vẫn không cảm thấy . Nhưng hiện tại đã thấy rõ ràng rồi .

Người chung quanh bận rộn lu bù cả lên . Không có ai vì hai nữ diễn viên kia mà dám trách móc Diệp Văn Thần . Diệp Văn Thần xoay người nhìn Lạc U . Sắc mặt lạnh lùng , cứng rắn của anh xuất hiện thêm nét lo lắng . Hơi hơi cúi đầu , có chút nhỏ nhẹ nói :“Tiểu U, không phải anh tùy tiện đánh người . Bọn họ đáng đánh .”

Diệp Văn Thần giải thích , anh không muốn mình ở trong lòng tiểu U có ấn tượng xấu . Lúc ra tay anh có hơi kích động , nhưng không hối hận . Giống như lời anh nói , những người đó đáng đánh . Về sau nếu có người nào dám nói xấu tiểu U , anh sẽ đánh họ đến mức không dám ra ngoài gặp người . Trong con mắt hơi rừ xuống của Diệp Văn Thần hiện lên một chút lạnh lùng .

“Tiểu U, việc này không thể trách tiểu Thần . Hai người phụ nữ kia nói xấu cô , tiểu Thần mới ra tay . Chỉ là việc này ảnh hưởng không tốt . Về sau không được kích động như vậy . Nếu không sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển trong giới giải trí của cô.....” Lý Ngang Vũ đi theo giải thích, nói đến vẫn còn có chút lo lắng . Nhưng không đợi anh ta xong, Lạc U đã cắt ngang.

“Không thể nói ảnh hưởng hay không . Đáng đánh thì phải đánh . Văn Thần làm đúng . Về sau không cần do dự , xảy ra chuyện tôi chịu trách nhiệm.” Nghe Lý Ngang Vũ giải thích xong, Lạc U lập tức liền hiểu được sự việc xảy ra . Diệp Văn Thần là vì cô mới ra tay . Cô làm sao có thể trách hấn . Không hề đi lên đá hai người kia cũng đã xem như cô nhân từ rồi .

Tuyên bố ngang ngược của Lạc U làm cho người chung quanh nghe được tròn mắt há hốc mồm . Đã từng gặp người bá đạo , nhưng chưa thấy ai quá bá đạo như vậy . Mọi người từng cảm thấy Lạc U và Diệp Văn Thần có chút không hòa đồng . Mới nhìn thì tưởng hiền lành , trên thực tế lại xa cách lạnh lùng . Nhưng hiện tại xem ra, hai người này thật đúng là mười phần bá đạo đầy.

Diệp Văn Thần được khen ngợi . Nháy mắt liền lộ ra nụ cười có chút xấu hổ , ánh mắt lóe sáng thẳng tắp nhìn chăm chăm Lạc U . Biểu cảm kia giống hệt “cầu cầu” khi được chủ khen ngợi . Nếu không phải bên cạnh có người , phỏng chừng Diệp Văn Thần thật sự đến bên Lạc U cọ cọ liếm liếm gì đó rồi .

Người chung quanh thấy vậy , lại hết chỗ nói . Tuyên bố khí phách của Lạc U ít nhất có thể xem là bình thường . Nhưng loại vẻ mặt này của Diệp Văn Thần là sao ? Rất nhiều người nghĩ không hiểu trong lòng đều có cảm giác ngổn ngang .

Khóe miệng Lý Ngang Vũ run rẩy, cảm giác đầu đầu càng ngày càng mãnh liệt .

“Tốt lắm tốt lắm, tiếp tục quay phim . Đứng nhìn nữa . Ai cũng đều có việc riêng cần làm.” Lăng cẩm cũng đau đầu . Nhưng vẫn suy nghĩ . Việc này đối với người Lạc gia chả là gì . Người đánh cũng đã đánh . Lạc U cũng không quan tâm , ông quan tâm làm gì.

Tiếp tục quay phim .

Lúc xe cứu thương đến liền đưa người lên xe . Mà hai người đó bắt đầu từ hôm nay cũng không còn thấy xuất hiện trên màn ảnh nữa . Hoàn toàn biến mất khỏi ngành giải trí .

Chuyện này không tính là to tát gì , nhưng người biết đến cũng không thiếu . Toàn bộ giới giải trí không có gì là bí mật . Một truyền mười truyền trăm, dần dần người biết đến cũng nhiều hơn . Nhưng lạ là không hề có một nhà truyền thông nào công khai đưa tin . Thật ra ở trên internet có một tin tức từng xuất hiện , nhưng còn không kịp có phản ứng gì đã biến mất kỳ lạ . Làm cho mọi người kinh ngạc rất nhiều . Không khỏi suy nghĩ sâu xa nhiều hơn . Ánh mắt nhìn Lạc U và Diệp Văn Thần có chút khác xưa .

Ở vòng giải trí , diễn xuất tốt là có bản lĩnh , quan hệ rộng là có thế lực . Nhưng hai loại này chưa chắc có thể mạnh hơn lực lượng truyền thông . Có thể trấn áp truyền thông như vậy , chắc chắn không phải là người bình thường .

Lạc U cảm nhận được thái độ kỳ lạ xung quanh có chút cảm khái . Cô thật sự muốn cư xử khiêm tốn, cũng không muốn để lộ thân phận của mình . Thế nhưng bất đắc dĩ khí thế và cá tính đều biểu hiện ở đây . Ôi không thể nào mà khiêm tốn được .

“Cái này của cô gọi là “khiêm tốn” đến mức cho cả thế giới đều biết sự “khiêm tốn “ của cô rồi đấy . Nói cách khác là thập phần phách lối . Tôi muốn nói , Lạc đại tiểu thư, cô thật đúng là người không thể khiêm tốn nha .” Lý Ngang Vũ nghe được Lạc U cảm khái, nhin không được trêu nói.

Lăng đại đạo diễn ở một bên bổ sung :“Đúng vậy, không phải người nào cũng có thể khiêm tốn . Ít nhất theo tôi biết , người Lạc gia không thích hợp với từ này .”

Lạc U trừng mắt liếc nhìn này hai người một cái . Sau khi trải qua sự kiện đánh nhau, tuy rằng cùng những diễn viên nhỏ này có khoảng cách , nhưng dường như đã quen thuộc hơn . Vẫn có thể xem là một chuyện tốt . Hơn nữa quan trọng là hiện tại toàn bộ trường quay đều im lặng rất nhiều . Những người thích nói xấu sau lưng cũng đều biến mất không thấy nữa.

“Hai người là hồng mắt ghen tị nha .” Ở cùng một chỗ với bạn bè chân tình , Lạc U không hề lạnh nhạt nữa , ngược lại lộ ra một chút tình quái đáng yêu.

“Ha ha. Đúng vậy . Ai bảo cháu có một tên thị vệ cường hãn bên mình chứ . Cảnh tiếp theo là tiểu Thần diễn đánh nhau . Lúc đầu định để diễn viên đóng thế lên sân khấu , nhưng diễn xuất của tiểu Thần thế kia sao còn cần dùng diễn viên đóng thế nữa . Chắc chắn, trẻ con bây giờ không biết ăn cái gì mà lớn lên , cái gì cũng biết chứ.”

Lăng đại đạo diễn thập phần cảm khái . Lúc đầu rất lo lắng hai đứa nhỏ này . Nhưng hiện tại xem ra hai người này một cái so một cái đều là thâm tàng bất lộ . Đúng là khiến cho mọi người nhìn với ánh mắt khác xưa . Bởi vậy khiến ông càng thêm mong đợi bộ phim này .

Đội hình diễn viên cường đại . Lượng lớn tài chính đầu tư . Hơn nữa chính ông tỉ mỉ quay phim . Có thể nói là thiên thời địa lợi nhân hoà mọi thứ đều có . Nếu theo suy đoán này , bộ phim này chắc chắn sẽ rất hot ! Lăng đại đạo diễn nhìn mọi người lóe sáng suy nghĩ .

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Cảnh Quay Đánh Nhau

Cảnh diễn đánh nhau của Diệp Vãn Thần là dùng kiếm . Thực ra cái này đối với Diệp Vãn Thần có chút xa lạ , bởi vậy vì cảnh quay này , anh đã xin cao thủ sử dụng kiếm của Cổ Sát huấn luyện vài ngày .

Cảnh quay bắt đầu . Diễn vai đối thủ của Diệp Vãn Thần chính là nam chính Hàn Nhạc Dương . Đây là một cảnh sau phân đoạn : Sau khi tiểu công chúa gả cho tiểu hoàng tử thì phát hiện tiểu hoàng tử căn bản là không có hòa ý , như cũ vẫn muốn thôn tính quốc gia của mình . Vừa giận vừa buồn , nàng muốn thoát khỏi hoàng cung nước địch . Thị vệ thiếp thân Diệp Vãn Thần một đường đưa tiễn, cuối cùng sau khi ra khỏi hoàng cung gặp phải hoàng tử chặn đường . Hai người thù hận đôi bên diễn một tiết mục “đao quang kiếm ảnh “.

Hàn Nhạc Dương là diễn viên đã trải qua huấn luyện nhưng vẫn là lần đầu tiên sử dụng kiếm . Tuy rằng đã đi theo một vài vị võ sư học tập một thời gian , nhưng so với khởi Diệp Vãn Thần mà nói còn kém rất nhiều . Ban đầu vốn đề cho diễn viên đóng thế diễn cảnh này, nhưng khi biết Diệp Vãn Thần tự mình quay tất cả liền từ bỏ ý nghĩ này . Tại đây Hàn Nhạc Dương muốn xem , một diễn viên chính hơn hai ba tuổi như anh ta sao có thể kém một diễn viên mới ra mắt được .

Hai người liều mạng mấy chiêu . Lăng đại đạo diễn còn chưa thấy gì , kiếm của Hàn Nhạc Dương đang cùng Diệp Vãn Thần tương hợp đã bị đánh bay ra ngoài.

“NG. Làm lại . Hàn Nhạc Dương . Cậu dùng lực một chút . Chưa ăn cơm à ? ” Đạo diễn lúc quay phim đều là người diễn , nói không cho người khác chút tình cảm và mặt mũi nào . Mà Lăng Cẩm là đạo diễn giỏi nhất nước , càng không cho ai mặt mũi, nói đến mức mặt Hàn Nhạc Dương đều có chút đỏ .

Lại bắt đầu . Hàn Nhạc Dương ra sức muốn diễn tốt . Kỳ thật trong lòng anh ta đã tức nộ . Có một lần anh ta vô tình nghe được cuộc trò chuyện giữa Lăng Cẩm và đám người Lạc U. Nội dung đại khái là về Diệp Vãn Thần vì sao lại không diễn vai nam chính .

Tuy rằng Lạc U đã giải thích là không hợp , nhưng những lời này nghe vào tai Hàn Nhạc Dương lại có chút ý vị khác . Hàn Nhạc Dương hai mươi tuổi , đang ở thời kỳ nhạy cảm từ thiếu niên chuyển thành đàn ông , hơn nữa lại có đồng fan hâm mộ yêu mến nên có chút kiêu ngạo . Ở làng giải trí ai cũng khen ngợi một hai câu .

Ban đầu đóng vai chính cùng với người mới như Lạc U đã cảm thấy có chút đại tài tiểu dụng (người tài nhưng không biết trọng dụng) , nhưng mà ai bảo thân phận người ta không đơn giản chứ . Nhưng Diệp Vãn Thần là cái gì mà dám so với anh ta . Không phải chỉ là một người hầu nhỏ sao ? Muốn làm nhân vật chính? Nằm mơ !

Hàn Nhạc Dương không phục . Nhưng nguyên tắc làm người của anh ta thì miễn cưỡng có thể coi là đúng , không gây phiền phức , ngược lại lúc diễn , muốn dùng hành động để chứng minh thực lực . Nhưng bất đắc dĩ hiện thực lại chênh lệch . Không biết vì sao , mỗi lần diễn cảnh đối thủ với Diệp Vãn

Thần, anh ta đều có cảm giác áp lực. Tưởng chừng thể chủ động vẫn ở trong bàn tay mình, nhưng ngược lại bị Diệp Văn Thần khống chế. Dù không nói câu nào nhưng ánh mắt Diệp Văn Thần vẫn làm cho anh ta toàn thân rét run. Nhất là cảnh đánh nhau vừa rồi làm cho anh ta có loại cảm giác đối phương sẽ kết liễu mình ngay lập tức!

Hàn Nhạc Dương không muốn thừa nhận mình thua. Nhưng khí thế không bằng người ta, võ kỹ cũng không bằng người ta. Không muốn thừa nhận cũng không được.

Lần quay thứ hai, Hàn Nhạc Dương có chút không yên lòng, kiểm tuy rằng nắm chắc trong tay, nhưng động tác bởi vì khẩn trương mà có chút cứng nhắc, rất nhanh đã bị Lăng đại đạo diễn hô dừng lại.

“Thả lỏng thả lỏng. Cậu là hoàng tử, không phải cương thi, cổ tay phải linh hoạt. Cậu không làm được thì để diễn viên đóng thế. Chỉ cần không quay mặt là được.” Lăng đại đạo diễn không thích đóng thế. Nhưng cảnh diễn đánh có yêu cầu cao, động tác khó thực hiện nhưng thực ra rất quan trọng, sắc mặt lại là thứ yếu.

Về mặt Hàn Nhạc Dương càng khó coi. Lần thứ ba bắt đầu, nín giận cảm kiểm xông tới.....

Lần thứ bảy. Lăng Cẩm dường như là đau cổ họng kêu: “Dừng dừng dừng!! Hàn Nhạc Dương, trong tay cậu là kiếm không phải gậy. Kiếm! Cậu có hiểu cái gì là kiếm hay không?”

Kịch vui này hơn mười người đứng xem. Lạc U và Diệp Văn Thần cũng phải quay cùng. Đây vẫn là lần đầu tiên quay nhiều như vậy. Lạc U nhìn không được nhủ mi, lạnh lùng nói: “Nghỉ ngơi một chút rồi quay lại. Không được thì đổi diễn viên đóng thế.”

Lạc U nói xong liền đi tới một bên nghỉ ngơi. So với Hàn Nhạc Dương biết điều hơn rất nhiều. Lăng Cẩm cau mày phát phát tay, nói: “Nghỉ ngơi. Nhạc Dương cậu tự xem lại tình trạng đi.”

Lạc U bên này vừa ngồi xuống. Lý Ngang Vũ theo sát phía sau bùng tới hai cốc sữa nóng. Một ly cho Lạc U, một ly đưa cho Diệp Văn Thần ở phía sau cô.

“Không thể đổi thành cà phê à?” Lạc U ghét bỏ nhìn sữa, cô đã lâu không uống thứ này. Phụ nữ trưởng thành đều uống cà phê nha.

Diệp Văn Thần cũng ghét bỏ nhìn sữa. Đàn ông ai lại thích uống thứ này. Anh thà rằng uống nước sôi.

“Bổ sung dinh dưỡng, uống nhanh lên, lập tức bắt đầu rồi.” Lý Ngang Vũ không đồng ý, hết sức kiên trì. Anh ta có chỗ sợ tiểu Lạc U. Nhưng sữa này là Lạc tổng chỉ đạo. So sánh với Lạc U, Lạc tổng hiển nhiên đáng sợ hơn một chút.

Lạc U bừa bãi uống hai ngụm, hương vị cũng không tệ lắm. Cũng không kén chọn, Diệp Văn Thần nhìn Lạc U uống, anh liền uống theo. Nếu ly sữa này là Lạc U đưa cho anh, anh phỏng chừng ngay cả do dự cũng không do dự liền uống cạn.

Lý Ngang Vũ nhìn hai người uống cạn sữa cảm thấy thực vui mừng, không biết thế nào còn có loại cảm giác nuôi dưỡng trẻ em nhà mình.

Lạc U uống cạn sữa xong đang định xem lại kịch bản. Bên tai chợt nghe bịch một tiếng, theo phản xạ nhìn về phía phát ra âm thanh.

“Ôi, ông trời của tôi ơi, sao cậu làm đổ com của tôi đây? Cậu cậu cậu cậu.....”

Lạc U nghe thấy lời này, nhìn hơn hai mươi hộp cặp lồng đựng com đồ trên mặt đất cùng với cái túi bị rách. Nhìn về mặt khẩn trương của cậu bé, không cần hỏi cũng biết đã xảy ra chuyện gì.

Đồ cậu bé kia làm đồ chính là com trưa của mọi người, luân phiên bị mọi người mắng ở phía sau mới làm bộ đáng thương chạy mất, sau đó không lâu liền đưa tới một đồng lớn. Nhưng mà lần này đã dùng hộp chuyên dụng đựng com.

Lạc U nhìn cậu nhóc chạy tới chạy lui, về mặt mang theo một chút cổ quái. Thời gian mười năm có thể thay đổi được gì? Phòng chừng vấn đề này chính người ngoài hành tinh cũng chưa chắc có thể trả lời được. Nhưng có một điều Lạc U biết đến, mười năm cũng đủ đưa một cậu bé giao com trở thành một ca sĩ đẳng cấp Thiên Vương.

“Lý Ngang Vũ, anh đi đem cái cậu nhóc kia ký hợp đồng, hiệp ước cả đời.” Có tiện nghi không chiếm chính là ngu ngốc. Sống lại một đời Lạc U có rất nhiều mục tiêu lớn, một trong số đó là kiếm nhiều tiền hơn nuôi gia đình thật tốt. Mười năm trải qua tuyệt đối không thể uống phí, một cơ hội kiếm tiền cũng không thể bỏ qua, huống chi tự tay bồi dưỡng một đồng Thiên Vương tương lai Ảnh Đế Ảnh Hậu đại thần cấp cao. Đây cũng là một chuyện đáng giá khiến cô tự hào đấy.

“Hả? Ký hợp đồng? Ký với ai?” Lý Ngang Vũ có chút không chắc chắn hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Cảnh Quay Yêu Hận

Lạc U cảm thấy câu hỏi của Lý Ngang Vũ thật là vô nghĩa, lạnh lùng quét mắt liếc Lý Ngang Vũ một cái, cũng không mở miệng .

Lý Ngang Vũ nhìn không được tiếp tục hỏi : “ Người cô nói là cậu bé đưa com đó? So sánh với người khác nhìn lớn hơn một chút , nhưng mà kí hợp đồng với cậu ta để làm gì ? Mỗi ngày đưa com cho cô chắc ?”

Lạc U lần này nhìn không được trừng mắt liếc Lý Ngang Vũ một cái . Người đàn ông này thật đúng là Lý Ngang Vũ khôn khéo đưa đẩy của kiếp trước sao ? Không phải là giả chứ ?

“ Hai tám chi nhánh , công ty phụ trách tất cả huấn luyện và tiền quảng cáo , đi ký đi.” Lạc U cũng không giải thích nhiều, loại chuyện này giải thích cũng vô dụng, chẳng lẽ còn muốn cô nói cô coi trọng khả năng tiềm ẩn của cậu bé kia , khả năng của một cậu bé đưa com ? Nói ra có người tin sao.

“Được rồi, tôi đi đây.” Lý Ngang Vũ đuổi theo cậu bé kia , trong lòng mặc dù vẫn lăm lăm, nhưng tiểu công chúa nhà mình phân phó, anh mà kháng nghị thì làm sao còn có đường sống . Hơn nữa anh thực sự rất ngạc nhiên , kí hợp đồng với cậu bé này rốt cuộc để làm gì ? Tuy rằng ngoại hình thanh tú, nhưng nếu muốn làm diễn viên, tiềm chất của những người khác còn tốt hơn nhiều .

Bởi vì thời gian nghỉ ngơi giữa trưa rất dài, lần thứ hai quay phim, trạng thái của Hàn Nhạc Dương cũng tốt hơn rất nhiều . Lạc U để ý đến Hàn Nhạc Dương giờ com trưa tranh thủ cùng với vài vị võ sư chăm chú học tập lại . Đối với người Hàn Nhạc Dương này có thể khẳng định , không hổ là ngôi sao Ánh Đế hơn mười năm, có thiên phú có nghị lực có tiền tài , nổi danh cũng là bình thường .

Hoàn thành cảnh diễn đánh nhau , biểu hiện của Hàn Nhạc Dương không sai, tuy nhiên Lăng đại đạo diễn vẫn có chút không hài lòng . Nhưng cũng may ông nghĩ ra biện pháp thay thế , chính là thay đổi góc quay , trường hợp hai người đánh nhau , không tốt thì đổi sang quay mặt của hai người này . Theo như lời ông nói , cái này gọi là mỹ sắc cùng cảnh sắc hòa hợp . Hai đại soái ca ở đây cũng đủ bù vào phần thiếu sót của cảnh diễn đánh .

Màn kế tiếp , cảnh diễn tiếp tục quay , đoàn làm phim đổi địa điểm quay . Diệp Văn Thần thân chịu trọng thương mang theo Lạc U trốn đi, dọc theo đường đi máu chảy không ngừng , sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, thân thủ truy binh cũng theo sát không tha, dưới tình thế nguy cấp ấy lại lạc đường chạy trốn tới vách núi đen bên cạnh.

Còn nhớ khi xem kịch bản đến đoạn này , Lạc U thực bất đắc dĩ liếc mắt . Tục ! Quá tục ! Nhưng mà ai cũng đều biết tục mới là kinh điển nha .

Bên cạnh vách núi đen . Hoàng tử ôn nhu khuyên bảo.

“U, theo ta trở về đi, ta sẽ cùng phụ hoàng cầu tình, sẽ không để cho hấn làm khó ngươi. Ngươi đã muốn gả cho ta, cần gì đi quản chuyện quốc sự . Chỉ cần ngươi cùng ta trở về, ta cam đoan cả đời đối tốt với ngươi.”

Nam chủ yêu nữ chủ là chắc chắn . Tuy rằng hai quốc gia đối địch , nhưng hoàng tử vẫn yêu nữ chủ, chỉ là phần tình yêu nhỏ này trong lúc quốc gia đại nghĩa đó , lại có vẻ có chút hèn mọn.

“Ngươi nói nói như vậy không cảm thấy ấu trĩ sao ? Tư Đồ Nhạc Dương , gả ngươi, bản cung là vì Cẩm quốc miễn chịu chiến tranh . Mà nay Thương quốc hơn mười vạn đại quân dẫm đạp lên thì thể dân chúng Cẩm quốc, như vậy ngươi đừng mong trời buộc được ta nữa ! ”

Đại niên kỉ chiến tranh bùng nổ , công chúa còn trẻ đã trưởng thành thiếu nữ duyên dáng yêu kiều . Đứng trên vách đá đón gió , tuy rằng tình cảnh chật vật, lại vẫn như cũ phong hoa tuyệt đại, không gì sánh kịp!

U công chúa đơn thuần , ở đất nước của nàng , vô ưu vô lự nhận hết sủng ái .

U công chúa thiện lương , vì quốc gia vì dân chúng, chịu nhục rồi đi cố quốc .

Nhưng U công chúa cũng bị ai , cho dù hy sinh tương lai của mình, hy sinh hạnh phúc mình, lại vẫn không cách nào bảo toàn được đất nước .

Mà cho tới bây giờ, U công chúa cũng kiêu ngạo cũng tuyệt tình . Nếu hy sinh của nàng đã vô dụng, như vậy nàng liền không bao giờ ở lại nơi làm cho nàng vô tận đau xót nữa , nàng phải trở về, trở lại chính cố quốc mà nàng yêu nhất, nơi đó có người thân của nàng, cho dù là chết, nàng cũng muốn chết ở nơi mình được dưỡng dục !

Hàn Nhạc Dương diễn vai hoàng tử là một nhân vật có chút mâu thuẫn lại có chút yếu đuối.

Hấn yêu U công chúa, nhưng không có khả năng vì tình yêu mà buông tha cho quốc gia của mình . Hấn lựa chọn quốc gia đại nghĩa, lại như cũ không muốn buông tha U công chúa .

“Ngươi có biết , ngươi căn bản không có khả năng trốn thoát . Cùng ta trở về đi , cho dù ngươi trở lại Cẩm quốc, có thể như thế nào đây?”

“Ha ha ha , không có khả năng thì như thế nào, không làm sao biết không có khả năng chứ .”

Lạc U khinh thiên cười, nụ cười kia mang theo ba phần châm chọc, châm chọc Tư Đồ Nhạc Dương kia trong lời nói ngây thơ, trở về thì như thế nào? Hấn không phải nàng, thì không cách nào hiểu được tâm nàng muốn trở về cố hương .

Mà trừ bỏ châm chọc , trong nụ cười của Lạc U còn mang theo ba phần chấp nhất cùng kiên định, cho dù hy vọng xa vời lại như cũ sẽ không buông tha, cho dù chấm dứt là chết cũng muốn cố gắng chết ở trên đường trở về , không thể bởi vì không có khả năng liền từ bỏ.

Đó không phải nài .

Mà ngoài ra, nụ cười của nàng còn có một tia giải thoát cùng một tia tiếc nuối, đã chết liền cái gì đều không có , phiền não đã không có, thống khổ cũng không có , chỉ là có chút đáng tiếc, nàng chung quy không trở lại được cố quốc , cũng có chút đáng tiếc cho cái người luôn muốn cùng mình đi .

Lạc U ở cười khẽ liền chậm rãi xoay người đi qua , hướng về Diệp Văn Thân - người vẫn luôn ở một bên một mực yên lặng chờ cho nàng nói :“Ành, người có hối hận vì đi theo ta không ?”

Diệp Văn Thân lắc lắc đầu, ánh mắt u ám kiên định, sâu trong đáy mắt che giấu chút ái mộ .

“Nếu không hối hận, liền theo ta nhảy xuống đi , chúng ta không thể quay về nhà , liền ở nơi này cũng tốt lắm.”

Thời điểm Lạc U nói lời này, người đã đứng ở trên vách đá . Ngoại cảnh hoang vắng , tạo nên một bầu không khí thê lương . Lúc này Lạc U bắt đầu từ trên vách đá nhảy xuống .

Lạc U và Diệp Văn Thân một trước một sau nhảy xuống , đương nhiên không phải nhảy thật . Nhưng diễn cảnh nhảy vực mang theo biểu tình giải thoát vô cùng nhuần nhuyễn , làm cho Lăng đại đạo diễn vừa lòng không thôi, một cảnh này liền thành công .

“Tiểu U, tiểu Thân, hai cháu thật làm cho người khác kinh ngạc . Tốt . Phần quay hôm nay làm tôi thật cao hứng . Đoàn làm phim ăn liên hoan, tôi mời khách.”

Lăng Cẩm thực vui vẻ, quá trình quay càng ngày càng thuận lợi, hiệu quả so với ông dự đoán tốt hơn rất nhiều, tốc độ cũng nhanh hơn rất nhiều . Đây là lần đầu tiên ông cảm thấy nghề đạo diễn này kỳ thật cũng không quá mệt nhọc .

Lăng đại đạo diễn ra lệnh một tiếng, toàn bộ đoàn làm phim bắt đầu kết thúc công việc. Nơi quay ngoại cảnh có chút xa , mọi người lái xe hơn hai giờ mới trở lại trung tâm thành phố . Lạc U không thích liên hoan, nhưng nghĩ cho Lăng Cẩm một chút mặt mũi, hơn nữa bỏ nhóm cũng không tốt , liền đi cùng , cũng may Lăng Cẩm lựa chọn chỗ liên hoan cũng không tệ lắm . Là một khách sạn ưu nhã cô đã từng đến.

Một đám người hơn bốn mươi nhào nhào đặt hai phòng lớn . Một phòng chủ yếu toàn nhân vật quan trọng . Một phòng toàn trợ lý làm việc vất vả . Mọi người gọi một đồng đồ ăn, vui sướng cùng nhau ăn, mà có đồ ăn tự nhiên không thể thiếu rượu, nhất là lần này mọi người cùng nhau tụ tập một chỗ .

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Gặp Gỡ Ở K

Từ lượng của Lạc U cũng khá , nhưng vẫn còn nhỏ , hơn nữa thân phận có chút đặc biệt , cũng không có ai dám rót rượu cho cô . Lạc U uống nước trái cây , Diệp Văn Thân ở một bên cũng uống nước trái cây . Có muốn mời anh uống rượu cũng đều bị khí lạnh quanh người anh ép quay về .

Lạc U là có chút ưa sạch sẽ , kỳ thật không thích cùng một đám người ăn cơm , trên bàn cơm cũng chỉ ăn vài miếng . Nhưng thật ra Diệp Văn Thân rất cẩn thận, cố ý gọi người mang lên một chén cháo hải sản , lúc này cô mới ăn no .

Sau khi ăn xong, mọi người lại la hét muốn đi tầng hai . Lăng Cẩm tuy rằng không thích , nhưng vẫn đồng ý, dù sao quay phim thuận lợi như vậy, ông làm đạo diễn cũng không thể trách móc nặng nề mọi người được . Lạc U vốn muốn về nhà, lại bị Lăng Cẩm lôi kéo khuyên can mãi cùng đi .

“Tiểu U, không hòa đồng cũng không tốt . Cháu tuổi nhỏ như vậy, nên hoạt bát chút mới được . Ở nhà buồn làm cái gì , cùng chúng ta đi đi.”

Có đôi khi Lăng Cẩm chính là cảm thấy Lạc U và Diệp Văn Thân hai cái đứa nhóc lớn xác này thật sự là có chút không giống trẻ con . Một đứa cá tính còn một đứa trầm ổn, làm cho ông luôn cảm thấy có chút áp lực.

Lạc U nghĩ mình thực ra cũng không phải là trẻ con . Linh hồn cô đều đã hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi rồi . Cũng không biết đứa trẻ Diệp Văn Thân này như thế nào cũng trưởng thành sớm như vậy . Nhưng mà như vậy cũng tốt, đến lúc cô và Diệp Văn Thân ở chung cũng sẽ không cảm thấy là đang dụ dỗ mầm non Tổ quốc. (Bỏ tay chị U=))))))

Mọi người đổi tầng hai liền trực tiếp đến KTV gần đó uống rượu . Quán rượu ở thành phố Bắc Kinh này xa hoa và nổi danh với đủ H * . Người tới nơi này đa số đều là thương nghiệp quốc doanh hai ba đời ở thành phố Bắc Kinh , cộng thêm một ít người có quyền lực trong ngành giải trí . Có chút phức tạp . Nhưng tính bảo mật ở đây rất cao . Ông chủ đứng phía sau gia thế rất mạnh , bước chân vào đây chơi đùa , chỉ cần có tiền có thân phận thì vẫn dễ gì cũng sẽ không xảy ra , đương nhiên, người không thể đắc tội cũng không nên đắc tội .

(*) H : Như kiểu có “chân dằm” ngồi cạnh hầu hạ . Cảm ơn ss Angelina Yang chỉ bảo ^ ^

Người của đoàn làm phim muốn một phòng lớn xa hoa . Một đồng người vây quanh như vậy , Lạc U nhũn mày , có chút hối hận vì theo tới đây góp vui . Nếu cô vẫn là đứa trẻ mười lăm mười sáu tuổi , chắc chắn là sẽ thích nơi này . Đời trước cô cũng không thiếu lúc quậy phá , nhưng hiện tại tâm của cô như nước , đối với nơi này không có hứng thú.

Lạc U lấy cớ đi toilet rời khỏi phòng . Diệp Văn Thần có chút lo lắng đi ra theo . Hai người một trước một sau không nói gì lại vô cùng ảm đạm . Ngay tại lúc Lạc U định nhân cơ hội rời đi , cô đột nhiên thấy được một bóng người chưa tính là xa lạ .

Bước chân Lạc U dừng lại , lạnh lùng nhìn bóng người xa xa . Cô thật không ngờ có thể ở nơi này gặp được Trịnh Nghị Phong . Nhưng mà nghĩ đến cũng sẽ không cảm thấy quá kỳ lạ . Tất cả việc Trịnh Nghị Phong này làm đều chỉ là về bề ngoài . Trước mặt cô thì giống như chỉ có một mình , phía sau lưng cô thì lại vô cùng phức tạp .

Trí nhớ một năm cuối cùng đời trước , bởi vì cô đối với Trịnh Nghị Phong hoài nghi đã mời thám tử tư điều tra Trịnh Nghị Phong , biết được Trịnh Nghị Phong này ngầm nuôi dưỡng một đồng phụ nữ , có thể nói là làm cho cô ghê tởm đến cực điểm.

Bước chân dừng lại của lạc U quá mức đột nhiên , Diệp Văn Thần nhìn không được nhẹ giọng hỏi :“Làm sao vậy?”

Lạc U không trả lời , kéo tay Diệp Văn Thần xoay người lại , đem hai người dẫn đi , làm cho Trịnh Nghị Phong căn bản không thể phát hiện sự tồn tại của cô , sau đó thanh âm lãnh khốc nói :“Tôi muốn làm cho một người sống không bằng chết . Anh nói xem cách gì dễ làm nhất ?”

Về mặt kinh ngạc của Diệp Văn Thần thực rõ ràng , nhưng lập tức liền suy nghĩ , rồi sau đó thanh âm lạnh như băng cũng nói :“Cách có rất nhiều , phải xem em muốn loại nào.”

Phương thức làm cho người ta sống không bằng chết thật sự có rất nhiều , Diệp Văn Thần đã lăn lộn hắc đạo , trước kia biết , hiện tại tham gia huấn luyện Cổ Sát , vậy thì càng hiểu rõ .

“Ví dụ ?” Lạc U hỏi.

“Giám cầm cả đời là một loại , nhưng mà lãng phí thời gian . Nếu là tra tấn thân thể thì càng đơn giản hơn , chặt tay chặt chân có thể tự do lựa chọn . Nếu không muốn ngoại thương , hút ma túy cũng được , chỉ cần nghiện ma túy , người cũng không phải người nữa . Nghiện trọng hơn có thể không nhằm vào hân hạ , hân hạ ý cái gì sẽ phá hủy cái đó , vấn đề cụ thể có thể nghiên cứu sau . Tiểu U , ai đắc tội em à ? Em nói cho anh biết , anh xử lý cho em”

Diệp Văn Thần bật bạch , lộ ra sát khí nồng đậm , anh biết Lạc U sẽ không tùy tiện hỏi vấn đề như vậy , nhất định là có người đắc tội Lạc U . Mà phạm là người đắc tội Lạc U , anh sẽ không bỏ qua!

“Nghiện ma túy sao? Cái này có vẻ tốt .” Lạc U nghĩ nghĩ , cảm thấy câu “Người cũng không phải người nữa” trong giọng nói của Diệp Văn Thần rất thú vị . Cô chính là muốn tra tấn Trịnh Nghị Phong , đem người đàn ông đời trước làm mình đau khổ , trả lại gấp trăm ngàn lần !

“Đối tượng là ai , anh lập tức đi xử lý !” Diệp Văn Thần rất thật thà nói .

Lạc U nhìn bộ dáng chân thực của Diệp Văn Thần mỉm cười , trái tim vì Trịnh Nghị Phong lạnh như băng cũng trở nên mềm mại . Người đàn ông tốt như vậy , đời trước cô thế nào mà lại ghét bỏ . Cô đời trước thật là có mắt như mù .

“Nơi đó , Trịnh Nghị Phong , nhìn thấy chưa ?” Lạc U lôi kéo Diệp Văn Thần đi vài bước , chỉ vào Trịnh Nghị Phong đang bước vào gian phòng nói . Trịnh Nghị Phong đến cùng một đám bạn bè , có nam có nữ , có vài người Lạc U nhận ra , đa số đều là người có chức quyền ba đời tại thành phố này .

Diệp Văn Thần gật gù đầu , mặc dù hơi bất ngờ vì đối tượng Lạc U chỉ là Trịnh Nghị Phong , nhưng không hỏi gì . Anh biết Trịnh Nghị Phong đang theo đuôi Lạc U , nhưng không biết tại sao lại đắc tội Lạc U , thế nhưng làm cho Lạc U phẫn nộ đến mức này . Sống không bằng chết sao ? Nếu Lạc U đã muốn , như vậy anh sẽ vì cô thực hiện .

“Anh phải đi sắp xếp bây giờ , chỉ là , ma túy thật sự rất khó từ bỏ , em xác định chứ ?”

Diệp Văn Thần hỏi câu này không phải cầu tình cho Trịnh Nghị Phong , anh ghét tên Trịnh Nghị Phong kia còn không kịp , nhưng anh cũng không hy vọng Lạc U hối hận , dù sao loại chuyện này hay có người hối hận chưa từng dừng .

Lạc U cười cười , nụ cười này không hề lạnh nhạt , ngược lại mang theo một tia tà khí , ánh mắt cũng ảm đạm rất nhiều , thanh âm lạnh lùng nói :“Đương nhiên xác định , đây mới chỉ bắt đầu mà thôi . Văn Thần , Trịnh Nghị Phong chính là kẻ thù của em . Không cho hắn sống không bằng chết thân bại danh liệt , em liền uống phí đời này , hiện tại , anh hiểu không ?”

Hối hận? Cô chỉ hối hận kiếp trước mình có mắt không trông , chỉ cần cô nghĩ tới mình thế nhưng đồng ý cùng tên đàn ông đó kết hôn , cô liền ghê tởm muốn nôn !

“Hiểu ! Anh bây giờ đi sắp xếp !” Nghe xong lời nói của Lạc U , Diệp Văn Thần nửa điểm do dự cũng không có , có thể làm cho Lạc U phẫn hận như thế , dĩ nhiên là đáng chết.

“Anh định làm thế nào ?” Nhìn đến bộ dáng thề son sắt của Diệp Văn Thần , Lạc U có chút tò mò hỏi.

“Chúng ta phải làm cho thần không biết quỷ không hay mới tốt phải không ?”

Trịnh Nghị Phong dù sao cũng là người Trịnh gia, làm quá lộ liễu đối với bọn họ cũng không có lợi.

“Đương nhiên!” Tuy rằng muốn báo thù, nhưng Lạc U cũng không thể đem mình dính vào.

“Cho anh chút thời gian, ngắn thì một tuần, lâu là một tháng, anh nhất định làm cho hấn nghiệm ma túy.” Diệp Văn Thần rất tự tin nói.

“Được!” Lạc U gật đầu, về mặt Diệp Văn Thần như vậy làm cho cô không thể không tin tưởng. Mà cùng lúc đó, Diệp Văn Thần quả quyết tự tin như vậy cũng khiến cho Lạc U có một cảm giác mới lạ. Tuy rằng biết người đàn ông này có một mặt âm u, nhưng anh rất ít khi để lộ ở trước mặt cô. Không nghĩ tới lúc này lại lộ ra một ít, không chỉ không làm cho cô cảm thấy âm u dơ bẩn, ngược lại làm cho cô có loại cảm giác rất là đặc biệt, thật giống như là cảm giác bị mê hoặc.....

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Có Thể Hôn Em Không?

Người tự tin là người có sức hấp dẫn lớn nhất. Đặc biệt là một người ở trước mặt mình luôn có chút yếu đuối, thỉnh thoảng bộc lộ thêm tự tin lại càng thêm hấp dẫn cuốn hút. Ngay lúc này, Lạc U cảm nhận được cảm giác như vậy, làm cho tim của cô không chủ động được mà đập nhanh hơn một chút.

“Văn Thần.....” Thanh âm có chút khàn khàn của Lạc U kêu lên, ngữ điệu cũng mang theo một chút hương vị đặc biệt.

Diệp Văn Thần rất quen thuộc và hiểu rõ Lạc U. Nghe được giọng nói của cô như vậy thì bất ngờ thoáng chốc sững sốt, đáng vẻ vừa tự tin kia lập tức trở nên dờ dẫm, nhìn về phía Lạc U dò xét, có chút mù mịt.

Không đợi Diệp Văn Thần hiểu rõ, Lạc U đã vươn cánh tay mảnh khảnh, mạnh mẽ vòng quanh cổ anh, sau đó dùng sức, kéo đầu anh xuống, hung hăng hôn lên.

Cái hôn thiếu đi ôn nhu mà vẫn nóng bỏng khác thường. Cơ thể hai người gắt gao dính chặt vào nhau, môi lưỡi đan xen, ngay cả người nào đó mắc bệnh ưa sạch sẽ cũng không hề cảm thấy phản cảm.

Từ trong dờ dẫm Diệp Văn Thần cũng phản ứng lại, cố gắng phối hợp nhịp nhàng với Lạc U. Cái hôn của anh vẫn còn có chút trúc trắc, nhưng có lẽ là do bản năng, một lát sau đã biết cách lấy lòng Lạc U, thấp thỏm đem môi lưỡi của chính mình đưa tới, làm cho Lạc U thoải mái hơn. Cái hôn của hai người bởi Diệp Văn Thần phối hợp thay đổi mà cũng càng thêm triền miên.

“Mùi vị không tệ, lần sau tiếp tục cố gắng.” Một lúc lâu sau Lạc U mới cảm thấy thỏa mãn buông Diệp Văn Thần ra, thanh âm khàn khàn nói, môi mọng đỏ tươi lộ ra hương vị gợi cảm mê người, làm cho Diệp Văn Thần không nhịn được lại nuốt nước miếng.

Anh cũng không muốn biểu hiện giống như một sắc lang chưa thấy qua việc đời, nhưng bộ dáng này của Lạc U thật sự là làm người ta không thể kháng cự, làm cho anh không nhịn được muốn ôm cô hôn cô một cái lại một cái, nhưng mà đây chẳng qua chỉ là lời nói trong lòng, chuyện ấy anh thật sự không dám. Mặc dù Lạc U vừa mới cưỡng hôn anh, nhưng cưỡng hôn lại thì đánh chết anh anh cũng không dám làm!

Diệp Văn Thần nghĩ. Lạc U vừa rồi là mới cưỡng hôn chính anh sao?

“Đang suy nghĩ gì đấy?” Lạc U hỏi, không biết vì sao, cô luôn cảm thấy người đàn ông này đang suy nghĩ đến thứ gì đó kì lạ, nếu không sắc mặt cũng sẽ không đỏ như vậy.

“Anh...anh...anh có thể...lại...hôn...hôn một lần sao?” Diệp Văn Thần lắp bắp hỏi, không biết rằng chính anh đang có thể xem là được một tác lại muốn tiến một bước, nhưng cảm giác đáng ghét vừa rồi lại thật tuyệt.

“Không được!” Lạc U nhũn mày, ánh mắt vô tình hay cố ý đảo qua môi Diệp Văn Thần. Thật ra thì mùi vị đó thật đúng là không tệ, chỉ là nếu quá dễ dàng có được thì sẽ không biết quý trọng.

Sắc mặt chờ mong của Diệp Văn Thần thoáng chốc hơi thất vọng, đáng vẻ ừ ừ hơi cúi cúi đầu, cực kỳ giống bộ dáng của “đại cầu” không chiếm được quả của chủ.

Lạc U buồn cười nhìn, không nhịn được nói: “Nếu chuyện anh làm với Trịnh Nghị Phong tốt, em có thể đồng ý với anh một nguyện vọng không quá quá đáng.”

Ánh mắt Diệp Văn Thần nháy mắt liên sáng, vô cùng công khai thẳng tắp nhìn chăm chăm môi Lạc U, còn thật sự hỏi: “Hôn em cũng có thể chứ?”

Ánh mắt Lạc U lóe lóe, nhưng vẫn lắc đầu nói: “Không được.”

“Hả?” Diệp Văn Thần nghi hoặc một chút, chẳng lẽ ý của Lạc U không phải như vậy sao? Diệp Văn Thần hơi thất vọng.

Lạc U nở nụ cười, đầu hơi nâng lên, phong thái vô cùng nữ vương nói: “Là em hôn anh, nếu anh làm tốt, em có thể cho anh một cái hôn, như thế nào?”

Cao cao tại thượng, tự tin kiêu ngạo, phong thái nữ vương, một động tác một ánh mắt lại thêm một câu nói, Diệp Văn Thần hoàn toàn đắm chìm, ngay lúc này, anh thậm chí có thể xúc động quỳ xuống tuyên thệ nguyện trung thành.

“Anh thề, nhất định sẽ làm tốt!” Lạc U như vậy, làm cho anh muốn dốc hết toàn bộ làm việc vì cô, dầu có chết cũng sẽ không làm cho cô thất vọng.

“Em chờ.”

Năm ngày sau, đoàn làm phim ở trong một rừng cây quay cảnh Lạc U và Diệp Văn Thần sau khi ngã xuống từ vách đá gặp được cao nhân chỉ dạy. Phân đoạn này là bước ngoặt của câu chuyện. Cao nhân có văn có võ, chia ra truyền thụ cho Lạc U một quyển “Trị Thế Chi Thư” và Diệp Văn Thần một bộ võ học công pháp. Hai người ở đây vực một bên học tập một bên dưỡng thương, diễn xuất ngang tài ngang sức, hai người biểu diễn cũng rất ấn ý, hầu như mỗi cảnh quay đều không vượt quá ba lần, làm cho Lãng đại đạo diễn cực kì hài lòng.

Thời gian nghỉ trưa, Diệp Văn Thần tách khỏi mọi người gọi một cuộc điện thoại, sau khi quay về ánh mắt anh sáng lên nhìn chăm chăm Lạc U.

Lạc U đang ăn cơm trưa, không ngờ đầu lên vẫn vô cùng miễn cảm cảm nhận được cái nhìn chăm chú của Diệp Văn Thần, suy nghĩ một lúc thì buồn cười hỏi: “Làm xong việc rồi à?”

Câu hỏi dùng giọng khẳng định, nếu như không phải, người đàn ông này tuyệt đối sẽ không dùng ánh mắt như vậy nhìn cô.

Diệp Văn Thần dùng sức gật gật đầu, nói: “Hoàn thành!”

Năm ngày qua Diệp Văn Thần đã khiến cho Trịnh Nghị Phong rơi vào cái bẫy anh sắp đặt sẵn, mặc dù điều này chứng minh Diệp Văn Thần thủ đoạn, nhưng không thể không nói đây cũng bởi vì động lực muốn được thưởng ấy mà.

“Muốn thưởng luôn bây giờ?” Lạc U bình thản hỏi, lộ ra một cổ hương vị cao thượng, hiện tại cô hoàn toàn hiểu rõ tư tưởng tiểu M(*) kia của Diệp Văn Thần. Cô càng mạnh mẽ với anh, anh lại càng vui vẻ, điểm ấy cô mà không thỏa mãn được anh thì uổng phí đời trước được mọi người gọi là công chúa.

(*): M trong S&M. S&M là một cặp từ tiếng Anh: Có thể là Sadist & Masochist (Người bạo dâm (hay ác dâm) và người khổ dâm (hay thống dâm)). Hoặc là Servant & Master (Người hầu & chủ nhân). Thể hiện mối liên hệ giữa một cặp người trong đó một người thích thú được hành hạ người khác và người kia lại thích bị người khác hành hạ, có thể ám chỉ mối quan hệ liên quan tới tình dục hoặc không.

Diệp Văn Thần hơi do dự lắc lắc đầu, nói: “Có thể để sau không?” Cũng không biết bao giờ mới có cơ hội như này, Diệp Văn Thần mặc dù rất muốn rất muốn, nhưng không muốn lãng phí như vậy.

Ý không muốn lãng phí trong câu nói của Diệp Văn Thần thực rõ ràng, nghe vào tai Lạc U cảm thấy rất buồn cười, nhưng hơn cả buồn cười là kiêu ngạo. Người đàn ông này coi trọng cô đến mức như vậy, một cái hôn hứa hẹn cũng đều cẩn thận như vậy, làm cho cô có chút kiêu ngạo lại có chút cảm thấy uất ức.

“Có thể, nhưng mà không có lỗi đâu.” Lạc U đáp ứng. Cô cảm thấy thật thú vị, đây cũng là một loại tình thú đi. Cùng người đàn ông này ở chung cũng làm cho cô cảm thấy càng ngày càng có tình ý. Cô nghĩ, nếu cứ vậy phát triển tiếp, thích người đàn ông này, thậm chí là yêu người đàn ông này, dường như cũng chẳng phải chuyện khó khăn nào.

Đối với một người một lòng một dạ yêu mình, bảo vệ mình hơn nữa chuyện gì cũng đều nghe theo mình, có bao nhiêu người phụ nữ có thể cự tuyệt đây? Huống chi người đàn ông này vẻ ngoài đẹp trai, chỉ số thông minh đủ cao, tính tình đủ tốt, cô nếu mà không động lòng thật, phỏng chừng chính cô cũng cảm thấy mình không phải là người.

Trong lòng Lạc U chất chứa nhiều cảm xúc. Diệp Văn Thần vui vẻ lộ ra một nụ cười thuần khiết, hơi thở lãnh khốc bỗng chốc tiêu tan, lại tỏa sáng như ánh mặt trời, mê mẩn choáng váng không ít thành viên trong đoàn làm phim, nhất là mấy cô gái tuổi chừng hai mươi, không nhận được hết rằm lêm. Nếu không phải bị Lạc U lạnh lùng liếc một cái, đoán chừng đã tại chỗ chạy tới đây muốn kí tên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thế Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 40: Ngoại Cảnh Thôn An Nhạc

Trung tuần tháng sáu(*), công đoạn quay phim tiến vào hồi kết thúc. Công việc ngược lại chẳng hề nhẹ nhõm tí nào. Lãng Cẩm đề những phân cảnh quan trọng quay cuối cùng, đặc biệt là cảnh kết thúc của “Đệ nhất Công Chúa”. Không chỉ các diễn viên cầm đầu vào diễn tập, bầu không khí khẩn trương, mạnh mẽ như trên chiến trận cũng lan tỏa rộng rãi. Địa điểm quay được mọi người chọn vô cùng hoang vu và hẻo lánh, phóng tầm mắt nhìn ra xa cũng chỉ thấy màu vàng của cát trên mặt đất. Thật có cảm giác bị thương.

(*) Trung tuần: từ ngày 11 đến ngày 20 hàng tháng

“Chắc chắc, nơi như thế này mà Lăng đạo diễn cũng tìm ra được. Ôi! Cũng thật không ngờ trong thành phố Bắc Kinh mà vẫn có nơi hoang sơ nghèo nàn thế này đây.”

Lý Ngang Vũ ngược mắt nhìn khung cảnh bình yên trước mặt, không nhận được xúc động nói. Nơi họ đến là thôn An Nhạc, già trẻ toàn bộ làng đa số là người nhà họ Bạch, hơn nửa một nhà so với một nhà nhìn vô cùng xập xệ, căn nhà gạch đất kia nhìn qua tường chừng như sắp sụp xuống, thật sự làm cho lòng anh cảm thấy xót xa.

Lạc U nhìn thấy cũng cau mày. Cô đã từng đi rất nhiều nơi trong nước và ngoài nước, nhưng đây là lần đầu thấy một nơi có cảnh tượng nghèo túng như vậy, hơn nữa nơi đây vẫn trực thuộc thành phố Bắc Kinh, cô nhìn thế nào cũng cảm thấy không thoải mái, tuy rằng biết hiện tại ở thế giới này chênh lệch giữa giàu nghèo rất lớn, cô biết có rất nhiều người cơm cũng không có mà ăn. Nhưng biết là một chuyện, tận mắt nhìn thấy nơi này, tâm trạng cô vẫn có chút nặng trĩu.

Lạc gia là thế gia, quân-chính-thương đều có người, ông nội cô là một người vừa chính trực vừa yêu nước. Lúc còn nhỏ cô từng nghe ông nội nói rằng, làm lãnh đạo phải vì dân làm chủ, đời sống nhân dân tốt thì quốc gia mới thật sự lớn mạnh, hơn nữa cho dù là thương nghiệp cũng phải hiểu và báo đáp dân chúng, tiền kiếm càng nhiều thì phải cho đi càng nhiều. Cả đời người, kiếm nhiều tiền mà đến chết cũng không tiêu hết được thì giữ lại có ích gì.

Lời nói của ông được toàn bộ người Lạc gia ghi tạc trong lòng, Lạc gia làm rất nhiều hoạt động từ thiện, Tô Âm mẹ của cô hiện tại là hội trưởng quỹ Lạc Dư. Quỹ Lạc Dư do người Lạc gia thành lập, vẫn dốc sức vì đất nước với đủ các hoạt động từ thiện.

Đối với chuyện này lạc U không quá để tâm, đời trước cô cũng quyền góp thu nhập từ việc đấu giá vài bài thơ và bức tranh. Lúc đó suy nghĩ của cô còn đơn giản, chỉ muốn quyền góp, không hề cảm thấy đây là một chuyện phức tạp. Nhưng không biết tại sao, hiện tại cô lại cảm thấy áy náy. Việc cô làm vẫn còn thiếu sót nhiều lắm, đặc biệt là nhìn mấy đứa trẻ quần áo rách rưới đen nhem trước mặt này, cô thật sự rất muốn hỏi một câu. Đây mà là xã hội hiện đại sao?

“Chị ơi anh ơi, cho anh chị nước uống này.”

Bà đứa trẻ giống như dân chạy nạn kia cầm theo một thùng sắt nhỏ đựng nước mang tới trước mặt nhóm người của Lạc U. Họ đã đứng đây một lúc lâu. Đoàn làm phim đang dựng trường quay, họ đứng đây nghỉ ngơi. Mấy đứa trẻ từ những nhà nghèo trong thôn đến đây, tò mò sợ hãi đưa nước cho họ.

“Chị không khát, các em uống đi.”

Không phải đứa bé nào cũng là thiên sứ, trẻ con cũng không phải đa số đều ngây thơ, nhưng mấy đứa nhỏ này lại làm cho trái tim Lạc U mềm lòng, giọng nói trở nên nhu hòa rất nhiều.

Hai bé trai một bé gái, người ngọm đều cảm giác có chút bẩn thỉu. Nhìn vào thùng sắt nhỏ trong tay, bé gái có chút xấu hổ nói: “Mẹ em nói nước là để cho khách uống, bọn em không thể uống được.”

Thôn An Nhạc không hề an nhạc(*). Trên đường đến đây Lạc U nhận thấy vị trí địa lý ở đây cực kỳ xấu, gần như đều là núi cao, hơn nữa đường vào thôn lại vô cùng gập ghềnh, xe bọn họ lái đều là xe việt dã, xe con bình thường không thể tới được. Phòng ở thì tồi tàn, quần áo người dân thì tả tơi, thiếu nước trầm trọng. Có thể dùng bốn chữ nghèo nàn lạc hậu để hình dung.

(*) An nhạc: yên vui, an nhàn, thanh thản, thoải mái

Lạc U rất muốn hỏi một chút, nơi này vì sao lại nghèo như vậy, dưới chân thiên tử(*), chẳng lẽ không có người quản lý, không sợ ảnh hưởng đến bộ mặt thành phố?

(*) Ý chỉ thành phố bắc Kinh

Hơn nửa giờ sau tất cả chuẩn bị đã hoàn tất, Lăng Cẩm tới đây gọi người, Lạc U thấy Lăng Cẩm đến thì nói ra nghi vấn trong lòng.

“Nơi này tại sao lại nghèo như vậy? Cháu còn tưởng chúng ta đến khu Vân Quý mới trong hốc núi cơ.”

Theo lý mà nói hoàn cảnh nơi này không thể như vậy được, Lạc U thật sự nghi hoặc.

“Nguyên nhân có phần ở địa lý và hoàn cảnh. Tại sao à? Nếu muốn giàu lên việc đầu tiên là phải sửa đường, cháu cảm thấy nơi này nghèo như vậy là vì sao?”

Lăng Cẩm không cần nói rõ, con đường kia đã nói lên tất cả. Nếu ông không đi với bạn đến nơi này lấy cảnh, ông cũng không hề biết dưới chân thiên tử lại có nơi nghèo thế này.

Nghề đạo diễn rất tự do, thẩm mỹ của đạo diễn cũng rất độc đáo, cảnh tượng thôn An Nhạc nghèo thật, nhưng nghèo cũng có cái đẹp của nghèo. Mảnh đá vụn kia gọi lên cảm giác thật bi thương, nếu không Lăng Cẩm cũng không tốn sức lực lớn lựa chọn nơi này quay cảnh cuối.

Lăng Cẩm vừa nói thì Lạc U đã hiểu, dù sao cô cũng là đứa bé lớn lên trong gia đình có người làm chính trị. Chuyện như vậy sao mà không hiểu cho được.

Cũng bởi đã hiểu, Lạc U mới nhủ chặt mày. Bó của cô là thư kí thị ủy Bắc Kinh, một thôn nghèo như thế này, không chỉ đánh vào bộ mặt quốc gia, mà còn đánh vào mặt của Lạc gia.

“Được rồi, không cần suy nghĩ nhiều, nhanh đi thay quần áo đi. Đây chính là cảnh quay quan trọng, phải cố gắng lên đây.” Lãng Cảm nghĩ Lạc U thương cảm những người này, nhưng cũng không nghĩ nhiều. Cho dù ông biết Lạc U là người Lạc gia, nhưng không biết cụ thể thành viên Lạc gia, cho nên cũng không suy nghĩ nhiều lắm.

Lạc U gật đầu, theo thợ trang điểm đi đến lều hóa trang dựng tạm thời. Lúc này Diệp Vấn Thần đã hóa trang và thay quần áo xong, từ bên trong đi ra ngoài. Ngay tại lúc nhìn thấy bộ dáng của Diệp Vấn Thần, mắt Lạc U liền sáng ngời, bước chân dừng lại.

“Rất tốt.” Khôի giáp màu đen, vừa thận trọng mà lại có chút khò dai, lộ ra một cổ bị thương và sát khí lạnh lùng, phối hợp với vẻ ngoài lạnh lùng của Diệp Vấn Thần, làm cho người nhìn có cảm giác sợ hãi. Hiện tại Diệp Vấn Thần, quả nhiên là giống một vị tướng quân đã từng vào sinh ra tử nơi chiến trường.

Tại Diệp Vấn Thần bởi vì được khen ngợi mà đỏ cả lên, mắt tự nhiên sửa sang lại bội kiểm khôi giáp, nói: “Phù hợp thật sao, anh cứ thấy lạ lạ.”

Đây là lần đầu Diệp Vấn Thần mặc khôi giáp nên có chút không thích ứng, nhưng anh lại càng chờ mong được nhìn thấy bộ dáng Lạc U mặc khôi giáp. Nội dung cảnh kết thúc là Lạc U và Diệp Vấn Thần cùng nhau kháng địch, cảnh mặc khôi giáp trên sa trường, so sánh với hình tượng của mình, anh càng thêm chờ mong bộ dáng Lạc U, nữ tướng quân uy phong lẫm liệt. Nghĩ như thế nào cũng đều làm cho anh cảm thấy tim đập nhanh hơn, không biết có phải là loại hấp dẫn muốn phục tùng hay không?

Nghĩ đến đây, Diệp Vấn Thần hơi ngượng ngùng thăm mắg chính mình một câu. Anh đang suy nghĩ chết tiệt cái gì vậy. Thật sự thật sự không nên!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: “Đệ Nhất Công Chúa” Kết Thúc

Lạc U thay trang phục xong đi ra, không ít người ngay tại chỗ ngây người. Khí thế nữ vương lạnh lùng cùng với khôi giáp mạ vàng tinh khiết trắng lẹ. Cô chỉ đứng ở nơi đó, mà cũng khiến cho người ta có cảm giác không thể không thần phục.

Lạc U chỉ mặc khôi giáp đi ra, không đội mũ giáp nặng trên đầu, đem tóc dài buộc cao, tư thế oai hùng hiên ngang, chiến khí(*) nghiêm nghị.

(*) chiến khí: khí thế chiến đấu

Diệp Vấn Thần vẫn chờ ở bên ngoài. Nhìn thấy bộ dáng Lạc U lúc này, tim vô thức đập mạnh. Nếu không phải còn chút lí trí, anh đã thật sự quý xuống rồi. Cô chính là nữ hoàng của anh.

Nhưng Diệp Vấn Thần cũng không quá tiếc nuối, trong cảnh quay cuối có tình tiết thỏa mãn nguyện vọng này của anh.

“Tiểu U, tiểu Thần, tạo hình của bọn cháu đều rất tuyệt.” Lãng đại đạo diễn nhìn thấy hai mắt cũng sáng lên, không nhịn được khen ngợi, nhưng rồi lập tức nghĩ đến một vấn đề khi quay, có chút “thành khẩn” nói với Diệp Vấn Thần: “Tiểu Thần, cảnh quay cuối này có thể có tình tiết cháu không thích ứng được, nhưng mà quay phim chính là như vậy. Cần khóc phải khóc, cần cười phải cười, quý quý gì đó cũng đều bình thường, cháu không có vấn đề gì chứ?”

Diễn cảnh quý. Lúc Lạc U tự vẫn thì Diệp Vấn Thần quý xuống đất cầu xin. Nếu là diễn viên khác Lãng Cảm sẽ không lo lắng, nhưng thân phận và tính tình của Diệp Vấn Thần làm cho ông lo lắng không công một phen.

“Đương nhiên sẽ không.” Diệp Vấn Thần rất khẳng định nói.

Ánh mắt Lạc U có chút cổ quái nhìn một màn này, trong lúc vô tình đối mặt với Diệp Vấn Thần. Diệp Vấn Thần có cảm giác bị “nhìn thấu tâm tư”, hơi né tránh, tai lại đỏ lên, xấu hổ đáng yêu.

Cảnh quay quan trọng bắt đầu, diễn viên quần chúng rất nhiều, dù sao cũng là khung cảnh chiến tranh, mặc dù mang theo máy tính chuyên nghiệp, nhưng vẫn cần bố trí một chút.

Lạc U và Diệp Vấn Thần đứng ở phía trước đại quân Cẩm quốc, Hàn Nhạc Dương thì đứng ở trước đại quân Thương quốc. Hai bên giằng co. Không khí vô cùng bí trắg.

Sở dĩ không phải khẩn trương mà bí trắg là vì Cẩm quốc đã đến bước đường cùng. Hoàng thành đã bị vây nhiều ngày, cho dù Lạc U trở về, dốc hết tâm huyết muốn bảo vệ đất nước của mình, nhưng thiếu phương pháp xoay chuyển đại cục.

Quân đội Cẩm quốc quá yếu, tình thế hai nước lúc đó đã không thể vẫn hồi. Lạc U chỉ còn cách dẫn dắt quân đội nước mình tiến hành trận chiến cuối cùng này, hơn nữa còn mang theo tín niệm nhất định chết trên chiến trường!

Hàn Nhạc Dương và Lạc U lúc đó có một đoạn đối thoại ngắn gọn sâu sắc. Hàn Nhạc Dương như cũ hy vọng Lạc U lắm đường biết quay đầu cùng mình về nước, nhưng lại bị cự tuyệt lạnh lùng.

“Bản cung giờ phút này không còn là Hoàng Tử Phi Thương quốc nữa, mà là Đệ Nhất Công Chúa Cẩm quốc, sinh là người Cẩm quốc, chết cũng muốn chết ở Cẩm quốc. Tư Đồ Nhạc Dương, người và ta lúc đó đã sớm không hề quan hệ, chớ nhiều lời vô ích, chiến đi!”

Lạc U ra lệnh một tiếng, trận quyết chiến cuối cùng bắt đầu. Lạc U cùng với Diệp Văn Thần đi trước làm gương xông ra ngoài. Lạc U chỉ biết một ít công phu đơn giản, không đủ để hành động như vậy. Sờ đi cô làm như thế, hẳn là đã ôm tín niệm nhất định chết, trận chiến tranh này Cẩm quốc tất sẽ thua, mà cô vùng vẫy trải qua trăm cay nghìn đắng mới trở lại được Cẩm quốc, tâm nguyện duy nhất còn lại đó là chết trên chiến trường!

Lạc U không chết, binh lính Thương quốc đã được lệnh không thể thương tổn Lạc U. Lạc U một đường vọt tới trước mặt Tư Đồ Nhạc Dương, Diệp Văn Thần bảo hộ chặt ở phía sau bị thương nhiều chỗ, máu tươi đầm đìa bộ dáng lại càng bi tráng.

Lạc U và Hàn Nhạc Dương chốc lát căng thẳng không nói gì. Chung quanh là binh lính hai nước đang giao chiến, giữa bầu không khí ồn ào náo động ấy lại có sự im lặng. Cảnh quay không nói tiếng nào này lại càng khảo nghiệm năng lực của diễn viên, bởi vì bọn họ chỉ có thể dùng nét mặt để biểu đạt nội tâm của mình!

Lạc U đau đớn tuyệt tình bi khổ. Lạc U cố nén nước mắt nghĩa vô phản cố(*). Lạc U kiên cường cố chấp thấy chết không sợ. Âm thanh của trận chiến dần dần ngưng lại. Quân đội Cẩm quốc hoàn toàn bại trận. Lạc U dùng ánh mắt bị thương nhìn Cẩm quốc lần cuối trước khi tiêu thất, hết thấy hết thấy đều chấm dứt.

(*) nghĩa vô phản cố: làm việc nghĩa không được chùn bước

Công thành chiến, theo lý mà nói không nên ra khỏi thành ứng chiến, nhưng Hoàng Thành bị vây nhiều ngày ngay cả thức ăn cũng không có, mặc kệ cũng chỉ chết thêm càng nhiều người, cho nên Lạc U cùng với một nhóm người không muốn đầu hàng liền vọt ra, hoàn thành một màn vô cùng bi tráng này, dùng tính mạng của bọn họ nói cho mọi người, bọn họ đâu có chết cũng không làm người mất nước!

“Đất nước của ta đã mất, xin người hãy đối xử tử tế với những người dân này, bọn họ, không làm gì sai!” Lạc U dứt lời, trường kiếm nhuộm đỏ máu trong tay liền hướng lên cổ cô kéo xuống!

Nháy mắt, Diệp Văn Thần lập tức phi thân lên. Tuy rằng biết rõ là đã mất đi oai phong, lại như cũ làm cho Lạc U cảm thấy đẹp trai vô cùng, thật là có vài phần cảm giác cao thủ cổ đại.

Tay Diệp Văn Thần nắm chặt thân kiếm của Lạc U, hắc mâu thâm thúy không ngôn ngữ nào lộ tả được, đôi môi nứt rách giật giật nhưng không phát ra âm thanh, sau đó liền quỳ mạnh xuống!

Ai sau khi xem xong một bộ phim điện ảnh hoặc là một bộ tiểu thuyết cũng đều có cảnh ấn tượng khác sâu nhất. Mà cảnh tượng này có thể được đánh giá là điểm sáng của “Đệ nhất công chúa”. Diệp Văn Thần thâm trầm lại trung thành yêu, là tình yêu quân thần, cũng là tình yêu nam nữ. Không có ngôn ngữ, không có biểu đạt, nhưng tình cảm đã khắc sâu như vậy.

Lạc U trong vai U công chúa cuối cùng vẫn chết. Diệp Văn Thần trong vai thị vệ cõi lòng tan nát gằm lên giận dữ một tiếng, yên lặng ôm thi thể Lạc U. Hàn Nhạc Dương trong vai hoàng tử ngăn cản ở phía trước, lại bị trường kiếm trong tay Diệp Văn Thần ép lùi lại. Sau đó bộ phim bước vào cảnh quay cuối cùng. Hàn Nhạc Dương một thân mặc hoàng bào cao cao tại thượng thần sắc lại cô đơn, Diệp Văn Thần ôm thi thể Lạc U từ trên vách đá phi thân xuống, đến đây là kết thúc.

“Tiểu U, tiểu Thần, các cháu nhất định sẽ vô cùng nổi danh trong ngành giải trí. Hai cháu nếu không nổi, vốn không có ai có thể nổi rồi.” Sau khi kết thúc quay, Lăng Cẩm vô cùng thật tâm nói với hai người. Diệp Văn Thần và Lạc U có thể nói là đều đặc biệt. Với ánh mắt đã tích lũy nhiều năm kinh nghiệm như ông, còn có nhiều nhà tài trợ bên ngoài, bọn họ không nổi thì thật không có thiên lý.

“Lăng đạo diễn quá khen. Kỳ tuyên truyền bộ phim này có khả năng cháu và tiểu Thần xin nghỉ. Nhưng mà hoạt động tuyên truyền quan trọng sẽ có tiệc mừng. Lăng đạo diễn cũng không nên tức giận mới tốt.”

Đối với khen ngợi của Lăng Cẩm biểu hiện của Lạc U rất lạnh nhạt. Đòi trước ở ngành giải trí cô đã đạt được quá nhiều vinh dự và ngợi ca, bởi vậy hiện tại làm lại khó mà có tâm tư kiêu ngạo được. Lạc U nhận thấy, cô biểu hiện tốt là đương nhiên. Về phần Diệp Văn Thần tốt, chưa hẳn là diễn xuất xuất sắc, nhiều hơn vẫn là diễn xuất từ diện mạo vốn có. Hơn nữa cô cũng không dự định cho Diệp Văn Thần nổi danh ở ngành giải trí. Lạc U biết rõ, Diệp Văn Thần tiến vào ngành giải trí cơ bản bởi vì cô lựa chọn nơi này.

Lạc U xin phép Lăng cảm nghĩ nguyên nhân cũng bởi Cổ Sát. Thời gian cô và bà ngoại bàn đã đến, cô chỉ có thể mang Diệp Văn Thần về Cổ Sát báo cáo.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Bắt Đầu Huấn Luyện

Bữa tiệc kết thúc “Đệ nhất công chúa” của đoàn làm phim khá đơn giản. Bữa tiệc qua đi, “Đệ nhất công chúa” cũng bước vào giai đoạn tuyên truyền và chế tác hậu kỳ, thế nhưng, Lạc U và Diệp Vấn Thần hai nhân vật vô cùng quan trọng này lại trong tầm mắt của công chúng mà biến mất.

Lạc U mang theo Diệp Vấn Thần sau khi chào đoàn làm phim cũng không lập tức đi Cổ Sát, mà nghỉ ngơi cho khỏe một ngày. Làm ngôi sao thực sự là một công việc lao động tay chân, hơn hai tháng quay phim này thật vất vả.

Thời gian nghỉ ngơi, Lạc U không quên cảnh mình chứng kiến ở thôn An Nhạc, do dự một chút rồi gọi điện thoại cho cha cô, nội dung cuộc điện thoại rất đơn giản, nói trắng ra chính là đem hiện trạng nghèo khó, đường không thông, thiếu nước của thôn An Nhạc nói ra. Vốn vụn như vậy cũng đủ. Ít nhất không lâu sau, thôn An Nhạc đã có sự thay đổi nghiêng trời lệch đất, trở thành khu du lịch có chút danh tiếng, đặc biệt là sa địa bí trướng kia, hấp dẫn không ít người đến xem.

Thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi qua đi, Lạc U và Diệp Vấn Thần tới một trụ sở huấn luyện bí mật của Cổ Sát. Cấp bậc của căn cứ này là trung cấp, trừ nhân viên làm việc ở ngoài, cũng chỉ có hơn một trăm nhân viên huấn luyện. Bởi vì cấp bậc trung cấp này không cao không thấp, quy củ nơi này cũng không quá mức nghiêm khắc. Ở trong này, thân phận của Lạc U và Diệp Vấn Thần xem như là bí mật. Ít nhất người bình thường cũng không biết.

Bà ngoại Lạc U tự mình chỉ định một huấn luyện viên cho Lạc U và Diệp Vấn Thần. Huấn luyện viên hơn bốn mươi tuổi, ngoại hình bình thường đến mức nhìn qua ba năm lần đều có thể quên. Nhưng người như thế lại thích hợp nhất để làm sát thủ. Lạc U bèn cẩn thận quan sát người đàn ông này, phát hiện trên người đàn ông này có mùi máu tươi rất nhạt, không khỏi đối với vị huấn luyện viên này đánh giá cao một chút. Sát thủ chân chính là người biết thu liễm sát khí, nếu không, đánh rắn động cỏ là loại thiếu chuyên nghiệp. Càng nội liễm càng chứng minh lợi hại.

“Tôi là Tổ Vương Minh, hiệu là Vong Mệnh, em có thể gọi tôi là huấn luyện viên.”

Wang Ming nói với Lạc U, ông và Diệp Vấn Thần đã rất quen thuộc không cần nói nhiều lời.

“Huấn luyện viên.” Lạc U không kiêu ngạo không siểm nịnh gọi một tiếng, mặc quần áo luyện tập màu trắng, cơ thể nhỏ nhắn đứng thẳng tắp, có khí chất của quân nhân.

Wang Ming gật gù đầu, huấn luyện liền chính thức bắt đầu.

Nội dung huấn luyện của Lạc U so với Diệp Vấn Thần dễ dàng hơn một chút, nhưng đối với Lạc U mà nói vẫn phải cố hết sức. Cho dù ý chí của cô vẫn kiên trì, nhưng cơ thể đã quen sống an nhàn sung sướng không thể kiên trì được nữa. Chỉ riêng việc vác nặng ba mươi cân chạy đến vòng thứ năm, cũng đã có cảm giác mệt mỏi muốn nằm xuống.

Mọi người trong trụ sở huấn luyện rất trầm mặc, có chút giống như máy móc. Cho dù có tiểu cô nương yếu điệu Lạc U xuất hiện ở nơi này, nhiều nhất cũng chỉ liếc nhìn hơn một cái, không ai tò mò, hoặc là nói cho dù tò mò cũng giấu sâu ở đáy lòng không biểu lộ ra. Bài học sát thủ học đầu tiên chính là không chế cảm xúc của chính mình, thế nhưng, lúc Lạc U gian nan chạy, mấy lần đều ngã sấp xuống, vẫn hấp dẫn không ít người chú ý.

Diệp Vấn Thần cũng đang huấn luyện tại đây. Tầm mắt anh vẫn luôn đặt trên người Lạc U. Sắc mặt Lạc U càng ngày càng tái nhợt, sắc mặt Diệp Vấn Thần cũng càng ngày càng khó nhìn. Anh nắm chặt nắm đấm, trong lòng một mực nói với mình, đây là lựa chọn của Lạc U, dù như thế nào anh cũng không thể nhúng tay vào, cô nhất định có thể kiên trì!

Nhưng ngay cả đã tự an ủi và tin tưởng Lạc U, trái tim Diệp Vấn Thần lại cảm giác được càng ngày càng đau, đau đến mức không thể hô hấp. Dù sao cô gái đang cố gắng đầu tranh kia là người duy nhất anh thích dự định cả đời yêu. Anh thật sự không muốn cô phải chịu đựng chỉ là một chút khổ. Nếu có thể, anh thà rằng người chịu khổ là anh, gấp mười gấp trăm lần anh đều nguyện ý!

Vác vật nặng mười vòng chạy được tám vòng, Lạc U bắt đầu thăm mắng chính mình. Chẳng biết là uống lộn thuốc gì mà đến chịu tội như thế này. Muốn báo thù không phải có cả đồng biện pháp sao, làm gì phải ăn khổ như thế này, cô cũng không muốn làm sát thủ, biết một chút võ mèo cào là được rồi, hiện tại này rốt cuộc là gì đây!

Đầu Lạc U có chút hồ đồ thăm mắng chính mình, nhưng trên thực tế cô làm như thế chẳng qua chỉ để dời đi lực chú ý. Nguyên nhân đến đây chịu khổ cô rất rõ ràng, cũng chỉ vì chính cô, còn có người đàn ông gốc nguyện ý đi theo cô thôi!

Cô muốn trở nên mạnh mẽ! Tâm lý mạnh, năng lực mạnh, thực lực mạnh. Cô phải trở nên mạnh mẽ. Cô không muốn như trước kia bề ngoài thì cường thế nhưng trên thực tế lại giống búp bê thủy tinh vừa chạm đã vỡ!

Còn Diệp Vấn Thần, nếu anh muốn khuấy đảo thế giới ngầm, như vậy cô sẽ giúp anh, làm cho anh chân chính trở thành hắc đạo đế vương! Đây là sự trả ơn của cô, cũng là kỳ vọng của cô! Kỳ vọng người đàn ông nguyện ý hèn mọn quỳ gối bên chân của cô này, trở thành chúa tể cao cao tại thượng làm mọi người ngưỡng mộ!

Tám vòng, chín vòng, mười vòng..... Lúc Lạc U dừng lại đã có chút mệt mỏi, cô biết đây chẳng qua chỉ là một bài khảo nghiệm thể lực của huấn luyện viên, cho dù không hoàn thành cũng không sao, nhưng cô vẫn cắn răng kiên trì đến cuối cùng, cô muốn chứng minh bản thân, tuyệt đối không thể kém người khác, cho dù làm cái gì, chỉ cần là cô muốn làm, liền tuyệt đối có thể làm được tốt nhất!

“Tiểu U, em có khỏe không?”

Diệp Văn Thần chạy tới trước tiên đỡ Lạc U lưng lay sắp ngã, tay cầm khăn mặt sẵn sóc lau mồ hôi cho cô, trong mắt lo lắng làm cho một số người nhìn thấy chặc chặc lấy làm kì lạ.

Mọi người đối với Lạc U là xa lạ, nhưng đối với Diệp Văn Thần đã có chút quen thuộc. Trong ấn tượng của mọi người, lãnh khốc, cứng cỏi, ra tay tàn nhẫn, xuống tay vô tình, ai cũng không thèm nhìn, liều mạng huấn luyện chính mình, đây mới là Diệp Văn Thần, chứ không phải cậu nhóc ôn nhu chăm sóc đến khó tin bây giờ ở nơi này.

“Em không sao.” Lạc U lắc lắc đầu, giọng nói có chút mệt mỏi nhưng vô cùng kiên định. Đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi, cô có thể kiên trì được.

Mà sự thật đúng như Lạc U suy nghĩ. Đây mới chỉ vừa bắt đầu mà thôi, các huấn luyện tiếp theo dường như muốn lấy nửa cái mạng của Lạc U. Thắng đến tối được thông báo kết thúc, kiên cường như Lạc U cũng không nhịn được mềm nhũn thân thể, ngồi ở trên băng ghế không muốn làm gì. Cuối cùng vẫn bị Diệp Văn Thần tai dò ôm vào phòng nghỉ anh cố ý chuẩn bị cho cô trong trụ sở huấn luyện, thậm chí ngay cả tắm đều không kịp tắm một chút, liền nặng nề chìm vào giấc ngủ.

Diệp Văn Thần đứng ở bên giường nhìn Lạc U, do dự một chút mới vào toilet lấy khăn lông ướt, cẩn thận chà lau làn da phơi bày bên ngoài cho cô. Còn về quần áo Lạc U, anh là chạm cũng không dám chạm. Lạc U ư ơ sạch sẽ, ngủ như vậy nhất định không thoải mái. Nhưng nếu để cho cô biết anh thừa dịp cô ngủ làm chuyện không nên làm, hậu quả anh cũng không thể tưởng tượng được, cho nên cũng chỉ có thể hết sức làm cho Lạc U thoải mái chút. Nhưng vèn vèn như thế, vẫn làm cho tim Diệp Văn Thần gia tốc đập nhanh, cuối cùng chạy trốn rời khỏi phòng Lạc U.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Giai Đoạn Tuyên Truyền

Lạc U và Diệp Văn Thần đã huấn luyện ở căn cứ được một tuần. Gần một tuần này, cả người Lạc U liên gầy mất một vòng, nhưng tinh thần lại trở nên rất tốt, đôi mắt thâm thúy ngẫu nhiên hiện lên một tia u quang, cũng sáng ngời khiếp người, làm cho Diệp Văn Thần nhìn thấy vừa đau lòng vừa động tâm, âm thầm mâu thuẫn không ngừng.

Huấn luyện viên Vương Minh phụ trách dạy Lạc U cũng rất vừa lòng với Lạc U và Diệp Văn Thần. Ông đánh giá hai người, một trí tuệ thâm tàng khí phách nội liễm nhẫn nại mười phần, trời sinh nắm trong tay, một thiên phú tuyệt hảo khí thế cường hãn lãnh khốc tàn nhẫn, có thể là đế vương cũng có thể là “dụng cụ” giết người!

Người được nhắc đến đầu tất nhiên là Lạc U, người còn lại là Diệp Văn Thần. Hai người có khí thế giống nhau, nhưng cũng có điểm khác biệt. Đứng chung một chỗ, lại có cảm giác hài hòa không thể nói nên lời, khiến cho người ta không thể không tán thưởng một tiếng. Đúng là một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ.

Kết thúc huấn luyện, Diệp Văn Thần một đường theo Lạc U vào phòng, do dự đi do dự lại mới mở miệng nói: “Cực khổ như vậy không cần huấn luyện nữa.”

Lạc U xoa xoa hai vai đang bủn rủn của cô, có chút bất ngờ hỏi ngược lại: “Đây là muốn cho anh có đủ điều kiện huấn luyện. Chẳng lẽ anh không thích ở chỗ này?”

“Anh muốn. Nhưng anh lại càng không muốn em vì anh mà vất vả.” Diệp Văn Thần giống như tự trách thực sự nói. Anh thích nơi này, nhưng nghĩ bản thân ở lại đây, điều kiện nơi này khiến Lạc U theo phải chịu khổ tham gia huấn luyện, tìm anh lại ảm ảm đau.

“Đồ ngốc, ai nói em thấy vất vả, như vậy tốt lắm, em cũng muốn trở nên mạnh mẽ đúng không mà?” Lạc U cười cười, biết tâm tư người đàn ông này là tốt rồi. Về phần nơi này vất vả cô vẫn chịu được. Hơn nữa đã trải qua nhiều ngày huấn luyện, cô cũng đã dần quen, không chỉ không cảm thấy vất vả, ngược lại có chút thích thú nổi lên.

“Thật sự?” Diệp Văn Thần không xác định hỏi.

“Đương nhiên là thật. Em cần phải lừa anh làm gì.” Lạc U sùng sộ lên, vô cùng nghiêm túc nói.

Diệp Văn Thần bị nét mặt Lạc U dọa, lập tức nín thinh, ngoan ngoãn không hỏi, bộ dáng hơi hơi cúi đầu dường như có chút ừ ừ, thật giống như đang thảm thảm trách bản thân, tại sao lại nói câu làm Lạc U không vui cơ chứ.

Lạc U cảm thấy có chút buồn cười, người đàn ông này nói không nhiều lắm, nét mặt cũng không biến hóa nhiều, nhưng không biết vì sao cô lại có thể từ phản ứng của anh mà đoán được suy nghĩ. Thật là có chút ảm ảm ý thần kỳ.

“Vai em mỏi quá, anh giúp em xoa bóp đi.” Lạc U dường như có chút đùa đưa ra yêu cầu. Biết người đàn ông này mỗi lần đụng chạm cô đều thẹn thùng đến mặt đỏ tai hồng, khiến cho cô nhịn không được muốn đùa anh một chút. Đáng về đáng yêu như vậy làm cho thói quen không thích người khác đụng

chạm của cô cũng biến mất không thấy đâu.

“A.” Diệp Văn Thần rất nghe lời, nhưng động tác có chút cứng nhắc, tai đỏ ửng ngồi ở bên giường, hai tay mềm nhẹ bắt đầu xoa bóp vai cho Lạc U. Lúc này Lạc U đã nằm ở trên giường, tư thái hoàn toàn không hề phòng làm cho tim của Diệp Văn Thần không tự chủ được đập mạnh hơn.

Cánh tay lộ ra ngoài trắng nõn, thắt lưng tinh tế xinh đẹp, mái tóc dài xõa mềm mại, còn có bốn bức tường, một cái giường và hai người. Nghĩ như thế nào như thế nào cũng đều làm cho người ta cảm thấy có chút đen tối.

Diệp Văn Thần hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, đem suy nghĩ đen tối nào đó đánh bay. Lạc U vẫn còn nhỏ, anh làm sao lại có tâm tư đen tối như vậy đây. Không không không, cho dù Lạc U trưởng thành, không có sự cho phép của Lạc U anh cũng tuyệt đối không thể suy nghĩ đến chuyện này. Đây là chuyện không nên, tuyệt đối không nên!

Diệp Văn Thần ở trong lòng lặp đi lặp lại nhiều lần cảnh báo chính mình, động tác không tránh khỏi theo suy nghĩ lên xuống, cảm giác khi mạnh khi nhẹ làm cho Lạc U hơi hơi nhũn nhũn.

“Chuyện tâm xoa bóp, không nên nghĩ đừng nghĩ.” Giọng nói lạnh lùng của Lạc U nghe không ra vui hay giận nhưng mang theo ý tứ cảnh cáo.

Tay Diệp Văn Thần tạm dừng một chút, giọng nói trầm xuống áy náy: “Thực xin lỗi.”

Anh cũng không muốn nghĩ như vậy, anh cũng đã tự cảnh cáo mình là không thể. Nhưng sức quyến rũ của Lạc U đối với anh mà nói thật sự không thể nào chống cự. Lạc U lại không cho phép anh dùng phương pháp thương tổn bản thân mà thức tỉnh, thật đúng là một chuyện đau khổ. Nhưng mà nhiều hơn vẫn là ngọt ngào, ít nhất anh được cho phép đến gần Lạc U, hơn nữa dường như chỉ có anh!

Tuy rằng trong lòng vẫn còn có chút lo lắng, nhưng sau khi bị cảnh cáo Diệp Văn Thần càng thêm chăm chú, động tác xoa bóp cẩn thận duy trì độ mạnh yếu, làm cho Lạc U thoải mái nhắm hai mắt lại, không lâu sau đó liền vô thức nặng nề ngủ thiếp đi.

Nhìn Lạc U ngủ, Diệp Văn Thần vẫn xoa bóp một hồi lâu sau mới dần dần dừng động tác. Sau đó liền ngồi tại chỗ im lặng mà tham lam ngắm Lạc U hồi lâu. Về mặt điểm tĩnh khi ngủ của Lạc U làm cho anh ngắm say sưa, dường như còn quên cả thời gian, mãi sau đó mới giật mình nhận ra đã khuya. Chỉ vừa mới ngắm cô thôi mà đã trôi qua hơn nửa đêm rồi.

Ngày huấn luyện thứ mười, vì Lý Ngang Vũ gọi điện thoại đến, Lạc U mang theo Diệp Văn Thần rời khỏi căn cứ huấn luyện, trực tiếp đến đài truyền hình. “Đệ nhất công chúa đã bước vào giai đoạn tuyên truyền, hoặc là nói vẫn luôn ở trong giai đoạn tuyên truyền, nhưng hiện tại phải tham gia một chương trình giải trí cũng chính là quan trọng nhất. Lạc U nghiêm túc hỏi qua liên đồng ý tham gia, cùng cô tham dự còn có toàn bộ nhân vật quan trọng trong đoàn làm phim kể cả đạo diễn và vai phụ quan trọng.

Lần này bọn họ phải tham gia một chương trình có tên là “Cái nhìn đầu tiên về điện ảnh và truyền hình” xu hướng chính là xem chương trình về các tác phẩm điện ảnh và truyền hình, ngoại trừ phỏng vấn diễn viên, còn phát vài đoạn phim đặc sắc, mà chương trình này thu hút tỷ lệ người xem cực cao, dường như một số mảng truyền hình trong nước cũng đều phát sóng chương trình này đầu tiên.

Lúc Lạc U và Diệp Văn Thần đến dường như toàn bộ người của đoàn làm phim đều đã có mặt. Sau khi mọi người trò chuyện một lúc, Lạc U và Diệp Văn Thần liền nhận được kịch bản Lý Ngang Vũ đưa, mặt trên là một ít lịch trình cùng các vấn đề họ sẽ đưa ra, để bọn họ quen thuộc.

Lạc U nhìn những vấn đề liên quan đến mình cảm thấy cũng không quá nhạy cảm, sau đó quay đầu sang phải nhìn phần của Diệp Văn Thần, sau đó phát hiện những vấn đề nhắm vào anh ít hơn của cô tận hai phần ba, chỉ có vài câu đơn giản, cô hơi thắc mắc hướng về Lý Ngang Vũ hỏi: “Văn Thần cho dù là diễn viên phụ, cũng sẽ không chỉ có mấy vấn đề này đi?”

Lý Ngang Vũ có chút buồn cười trả lời: “Đây còn không phải do cậu ta. Cậu ta không thích nói chuyện, Lạc tổng mới có ý sắp xếp như vậy, muốn cho tiểu Thần duy trì hình tượng lạnh lùng trầm tĩnh. Coi như là biểu diễn vốn có.”

Nghe được Lý Ngang Vũ nói Lạc U tổng liền biết là cô mình đã sắp xếp, cô cảm thấy có chút cảm giác biết ơn cô đã chăm sóc, không hỏi thêm. Ngành giải trí chính là như vậy, có người phục vụ thật là tốt, rất nhiều vấn đề đều có thể tránh khỏi, mà rất nhiều cơ hội có thể quảng cáo cũng có thể sắp xếp tốt. Thực ra cô cũng không muốn Diệp Văn Thần nổi tiếng trong ngành giải trí, cũng không cần phải thay đổi hình tượng bên ngoài lãnh khốc của Diệp Văn Thần. Như vậy thật tốt, cô có thể làm chuyện cô thích, mà anh vẫn có thể cùng cô, như vậy là tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Điện Ảnh Và Truyền Hình Ra Mắt Lần Đầu Tiên

MC dẫn chương trình điện ảnh và truyền hình lần đầu ra mắt có hai người, phối hợp nam với nữ, nam tên là Vương Tử Phạm, nữ tên là Khương Miêu, cả hai đều là MC hạng nhất trong giới dẫn chương trình. Trong trí nhớ Lạc U và bọn họ khá gần gũi. Dù các tiết mục ra mắt điện ảnh cô đều đã từng tham dự, nhưng sống lại đời này thì là lần đầu tiên, không tránh được phải làm bộ khách sáo.

Nếu như nói kiếp trước Lạc U là một công chúa phổ trương cường thế cao cao tại thượng, như vậy đời này sống lại Lạc U chính là một nữ vương giữ mình ẩn giấu trong lớp ngoài lạnh nhạt, tao nhã, mạnh mẽ. Cô đem kiêu ngạo khắc sâu trong lòng, không cần quá mức phô trương, cũng không cần phải giả dối hiền lành, cô chỉ cần là chính mình. Chính theo câu nói kia, cô không muốn khiêm tốn khiến cho toàn bộ thế giới biết cô không khiêm tốn, chẳng cần phải cố ý.

Không phải người mới nhìn thấy tiền bối là a dua nịnh nọt hay khiêu khích đồ kị. Cũng không phải dựa vào tính cách và thân phận mà tỏ vẻ khinh thường quá đáng. Lạc U chỉ thân nhiên mà tao nhã chào hỏi mọi người, cười nhàn nhạt, là ôn hòa, nhưng cũng mang theo xa cách.

Khương Miêu là một mỹ nữ rất có khí chất, cũng là một kim chủ bài có ánh mắt rất nhạy bén. Cô ấy đã từng gặp rất nhiều nghệ sĩ với đủ loại khác nhau, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên phát hiện, thế mà lại có một đứa trẻ như Lạc U. Mặc dù chỉ vừa mới xuất hiện, nhưng bộ dáng thông dong bình tĩnh không thể nào so sánh được, một nụ cười kia, lại đủ cho cô ấy nhìn nhận với cặp mắt khác xưa.

Thân phận của Lạc U đương nhiên vẫn đang được giữ bí mật. Tuy rằng có một số người ở đoàn làm phim đã lên thảo luận về thân phận không bình thường của Lạc U, nhưng người bên ngoài vẫn không biết, chỉ cho rằng Lạc U là người mới mới tới. Dù nghĩ là có thân phận, nhưng cũng suy nghĩ rằng không cao, dù sao chuyện này trong giới giải trí vô cùng nhiều, chẳng có gì lấy làm lạ.

Mà cũng chính bởi vì vậy, biểu hiện của Lạc U mới có thể càng làm cho người ta mê hoặc, Lạc U giống như một loại chất gây mê, luôn luôn làm người khác có chỗ nào đó không hiểu.

”Em Lạc, không ngại chị gọi như thế chứ. Em Lạc thật đúng là một người xinh đẹp nha. Vai tiểu công chúa em diễn thật sự rất tuyệt, lúc chị xem qua một vài đoạn trích ngắn còn nhìn không được muốn khóc, thời điểm được lên sóng chắc chắn sẽ lấy đi rất nhiều nước mắt của người xem đó.” Giọng điệu của Khương Miêu đối với Lạc U hiền nhiên thân mật, nhưng cũng không làm cho người khác cảm thấy nịnh nọt quá mức.

”Cũng được ạ.” Lạc U trả lời không khiêm tốn, ít nhất cô đối với biểu hiện của chính mình vẫn là có chút vừa lòng. Đời người giống như một vở kịch, mỗi một vai diễn cũng thể hiện một đoạn đời khác nhau của cô, cho nên cô đều sẽ hết sức tận tâm tận lực nhập vai vào mỗi nhân vật. Đây chính là tính cách nghiêm túc và cố chấp của cô.

Về ngoài lạnh nhạt của Lạc U làm cho mọi người chung quanh lộ ra biểu tình khác nhau, Lạc U thu hết vào trong mắt nhưng chẳng thêm để ý tới, suy nghĩ của mọi người, cùng cô có quan hệ gì đâu chứ.

Tuy rằng đây chỉ là tiết mục giải trí, nhưng cũng là phát trực tiếp, vậy cũng là một trong những điểm sáng chói, nhóm người Lạc U không lạnh không nhạt trò chuyện vài câu. Thời gian lên hình liền tới, mọi người ngồi vào chỗ của mình, MC nói một vài câu đơn giản bắt đầu, sau đó liền nhằm vào mọi người bắt đầu đặt câu hỏi.

Mọi người trả lời đều rất có quy củ nhưng cũng không kém hài hước, thỉnh thoảng có ý lộ ra một vài bất ngờ để thu hút tỷ lệ người xem, mà Lạc U là nhân vật nữ chính, tự nhiên rất nhanh đã bị nhắc đến.

Khương Miêu cười duyên nói: “Trước tiên hãy để cho U công chúa và các bạn khán giả chào hỏi nào. Xem xong mấy đoạn trailer đặc sắc của “Đệ Nhất Công Chúa”, đến tôi cũng sắp trở thành fan hâm mộ của cô ấy rồi. U công chúa mặc dù là một nhân vật mới trong giới giải trí, nhưng kỹ năng diễn xuất thật sự rất tuyệt vời. Tôi có thể ở chỗ này cam đoan nha, các bạn khán giả ngồi xem “Đệ Nhất Công Chúa” chắc chắn sẽ thích U công chúa mà thôi. Dám yêu dám hận, mặc váy mà không kém bậc mày râu, thật sự không hổ là đệ nhất công chúa.”

Mặc dù trong câu nói của Khương Miêu có chút nịnh nọt, nhưng trên thực tế cũng xem như là không quá mức phô trương. Lạc U thân nhiên tiếp nhận, dù sao câu nói tiếp theo của cô vẫn sẽ như cũ không có nửa điểm khiêm tốn.

”Tôi là Lạc U, vai diễn công chúa lần đầu của tôi cũng chính là vai diễn tham gia vào bộ điện ảnh đầu tiên. Kỹ thuật biểu diễn của tôi xuất phát tự nhiên, ở trong vòng giải trí tôi chỉ là người mới, hiểu biết của mọi người về tôi rất ít, nhưng mà không lâu nữa trong tương lai, tôi có lòng tin sẽ khiến cho tất cả mọi người đều biết đến cái tên này, Lạc U, Lạc U Lạc, Lạc U U.”

Lạc U ngồi ở ghế trên, hôm nay cô mặc một chiếc váy ngắn, khiến cho làn da bên trong càng tôn lên vẻ trắng ngần, gợn tay nhấc chân đúng lúc ngoài vẻ ưu nhã còn mang theo một tia thần bí cùng mị hoặc, mà cuộc trò chuyện vừa rồi, lại mang theo một loại sức ép khiến mọi người đều phải ngước lên, chính là khí thế của một bậc quân giả quân lâm thiên hạ(*), rất lạnh nhạt, lại sâu nhập vào lòng người, làm người ta khó quên.

(*) quân giả quân lâm thiên hạ: để vương đối mặt với thiên hạ

Một người kiêu ngạo sẽ không được mọi người yêu thích, thị hiếu của dân chúng vẫn là thích những thần tượng có chút khiêm tốn, những người ngang ngược hung hăng quá mức cũng đều phải che đậy dưới vẻ ngoài nhu nhược. Chỉ có Lạc U, dùng giọng nói vừa lạnh nhạt lại vừa kiên quyết như vậy, vừa nói đã khiến nhiều người kinh ngạc.

Là ngạo mạn hay là tự tin? Nếu như chỉ xét từ lời nói, trong mười người thì sẽ có chín người không thích. Giới giải trí là nơi như thế nào, được biết tên thì cũng vẫn còn chưa phải gì ghê gớm lắm. Chỉ nói ra lời như thế cũng đã không thu hút người nghe, nhưng những lời đó đặt vào trường hợp Lạc U, lại kết hợp với vẻ mặt điềm đạm tự nhiên kia, thì tất cả mọi thứ liền khác hẳn.

Giây phút tĩnh lặng ngắn ngủi đột nhiên bùng nổ xôn xao, cho dù là khán giả xem trực tiếp, hoặc là người xem trước màn hình TV, đều bị một màn giới thiệu ngắn gọn của vị tên Lạc U này làm kinh ngạc, rất nhiều người không hẹn mà cùng xuất hiện trong lòng một câu hỏi, đây coi như là một tình huống thần kỳ đi?

Nếu như nói kiếp trước của Lạc U là đường hoàng mà kiêu ngạo, không lúc nào không tản ra khí thế nữ vương. Như vậy lúc này đây, Lạc U chính là

một vương giả ung dung mà bình tĩnh, thật sự kiêu ngạo đến tận xương tủy. Thắng thường vứt bỏ đi về ngoài còn mang một tia giả dối của kiếp trước, để cho tính cách cường thế lại kiêu ngạo của bản thân hoàn toàn hiện ra trước công chúng ngay trước ánh mắt của họ.

Nói cô cao ngạo cũng tốt, nói cô thanh cao cũng được, nói cô tự cho mình là đúng hoặc là lấy lòng mọi người tất cả đều không quan hệ, một ngàn thì một ngàn người chê bai cũng được. Như vậy cô cũng sẽ không quan tâm. Tuy rằng, từ đầu đến cuối ở trong lòng cô, cũng chỉ có một người là Lạc U. Sau lần sống lại ấy cô liền thế muốn làm một Lạc U chân chính đó cũng là sự kiêu ngạo kiên định của cô.

“Ha ha, khẩu khí của U công chúa chúng ta thật là mạnh mẽ nha, thời điểm đạo diễn Lăng khen em diễn xuất rất chân thật chị có chút không tin tưởng lắm. Nhưng hiện tại sau khi tiếp xúc với em rồi, đúng là hiện giờ chị rất tin. Đạo diễn Lăng, đây không phải là nguyên nhân ngài chọn Lạc U làm nữ chính chứ, vậy cũng nói một chút cho chúng ta biết ngài như thế nào trong cuộc tuyển chọn lại có đôi mắt nhìn người nhận thức được vị anh hùng công chúa Lạc U đi.”

Khương Miếu gương gao bình tĩnh tiếp tục câu chuyện, nhưng nụ cười đã không được tự nhiên, cô như thế nào lại mờ mịt không rõ chính mình làm sao đã bị khẩu khí của cô gái nhỏ này chen ép đến vậy.

Lăng Cẩm cười cười tiếp nhận đề tài, tất nhiên là đối với Lạc U ca ngợi một chút, mà lời khen của Lăng Cẩm lại làm cho rất nhiều nghệ sĩ trong giới giải trí mờ tỏ hai mắt nhìn không khỏi hâm mộ. Chỉ cần là trong giới giải trí không người nào không biết, Lăng Cẩm là một đại nhân vật nổi danh soi mói lúc nào cũng nói lời ác độc. Người được ông khen chưa đến vài người. Hiện tại một nghệ sĩ mới đã được khen ngợi như vậy, nhất thời liền được rất nhiều người chú ý đến.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: Tiếp Tục Phỏng Vấn

Sau cuộc trò chuyện đơn giản, đề tài tranh luận được chuyển dời lên người Diệp Vãn Thần. Phỏng vấn lần này là MC nam Vương Tử Phàm.

“Diệp Vãn Thần và Lạc U đều là người mới giống nhau, nhưng cũng đều biểu hiện hơn người. Bây giờ để Vãn Thần hướng mọi người tự giới thiệu một chút đi nào.”

Diệp Vãn Thần vô cùng bình tĩnh, vẻ mặt đều không có biến hóa gì, giọng nói chỉ có chút lạnh nhạt mở miệng: “Tôi là Diệp Vãn Thần.”

“.....” Rất nhiều người đều đang chờ câu nói tiếp theo của Diệp Vãn Thần, nhưng sau khi đợi vài giây mới phát hiện, không hề có câu tiếp theo, bởi vì anh đã giới thiệu xong rồi.

Vương Tử Phàm có chút không bình tĩnh ho khan một tiếng, tỏ vẻ tự nhiên tiếp lời nói: “Tiểu Thần thực tàn bạo nha, nhưng mà hiện nay chẳng phải đang lưu hành khóc ca(*) đấy thôi. Hơn nữa bộ dáng của tiểu Thần quá mức tuấn mỹ, thật không biết sẽ có bao nhiêu cô gái phải hét lên đây, ha ha, nhưng mà như đã nói qua, tôi rất ngạc nhiên một chuyện, theo lý mà nói tiểu Thần ở trong đoàn làm phim là diễn viên phụ, nhưng khi kết thúc bị nghi ngờ là cướp sự chú ý, cùng sinh tử với nữ chủ không phải đều là nam chính sao, biên kịch đại nhân ơi, vấn đề này ngài có muốn giải thích hay không đây?”

(*) khóc ca: anh chàng tàn bạo, tàn ác gì đấy =))

Đề tài câu chuyện thay đổi, vấn đề lại dừng ở trên người của biên kịch Bùi Phong.

Bùi phong đẩy mắt kính một cái, rất bình tĩnh hỏi: “Tôi có nói qua ai là nhân vật chính ai là nhân vật phụ sao?”

Câu nói của Bùi Phong làm cho mọi người nhón nháo cả lên, nhất là hai vị MC, vấn đề này còn phải nói sao, chẳng lẽ bọn họ mời Hàn Nhạc Dương về diễn nam phụ hay sao? MC trong lòng bất mãn, nhưng không dám hỏi thật sự như vậy, đặc tội Bùi Phong là nhỏ, đặc tội người đứng phía sau đoàn làm phim này, vậy coi như là gặp chuyện lớn rồi.

Phàm là người nhanh nhạy với tin tức đều biết, bộ phim này không hề đơn giản, từ đầu tư đến diễn viên mới cũng đều không đơn giản. Hay hiện tại tham gia chương trình, trường đài truyền hình còn phải báo cho bọn họ vài câu, làm sao hai người MC nhỏ nhỏ như họ này dám đắc tội.

Hàn Nhạc Dương ở một bên có chút bất đắc dĩ cười cười, anh ta lần này quả nhiên là bồi Thái tử đọc sách(*), nhưng mà cũng xem như bồi tâm phục khẩu phục, hai thái độ ở chung, khí chất và hành động của hai người này coi như là thuyết phục anh ta, nhất là Lạc U.

(*) bồi Thái tử đọc sách: theo chân người tài học hỏi

Nghĩ đến đây, ánh mắt Hàn Nhạc Dương sụp xuống, trong con mắt che giấu hiện lên một chút yêu thích, thích một cô gái so với mình nhỏ hơn năm tuổi, đây là một chuyện làm anh tương đối giật mình hơn nữa cũng là chuyện bất đắc dĩ.

“Ha ha, lời của Bùi đại biên kịch luôn luôn giáo hoạt như thế. Như vậy hiện tại để tôi phỏng vấn một chút cảm nhận của tiểu thiên vương Hàn Nhạc Dương của chúng ta, diễn cùng tiểu mỹ nữ xinh đẹp như vậy, không biết Hàn thiên vương có hay không động lòng nha?” Khương Miếu lại nói sang

chuyện khác, hơn nữa nội dung có chút mập mờ chỉ hướng về phía Hàn Nhạc Dương, nhưng mà vấn đề này đối với chương trình giải trí chỉ là bình thường, nếu không không có ai muốn xem chương trình giải trí này.

“Lạc U là một diễn viên rất có thiên phú, cũng là một tiểu công chúa rất đáng yêu. Tôi thực thích cô ấy, cũng hy vọng có thể có càng nhiều cơ hội cùng cô ấy diễn.” Hàn Nhạc Dương trả lời vô cùng khách quan, thể nhưng cũng có phần chân thành của anh, ít nhất mỗi một câu nói đều là lời nói trong lòng anh.

Lạc U từ chối cho ý kiến cười cười, nhưng Diệp Văn Thần liếc mắt nhìn thật sâu Hàn Nhạc Dương một cái, trong ánh mắt hiện lên một tia đông lạnh.

Thời điểm kết thúc chương trình có chút muộn, mọi người lần lượt rời đi, phần lớn người của đoàn làm phim cùng đi đến bãi đỗ xe lấy xe, Hàn Nhạc Dương cũng đi cùng.

“Lạc U, cùng nhau đi ăn khuya thấy thế nào, mấy ngày nay không gặp, dường như em gầy đi đấy.” Trước khi Lạc U lên xe muốn rời đi, Hàn Nhạc Dương rốt cục không nhịn được mở miệng mời nói.

Lạc U nhún mày, Diệp Văn Thần cau có, Lý Ngang Vũ kinh ngạc, ba người muốn lên xe đồng thời nhìn về phía Hàn Nhạc Dương.

“Không được, em có chút mệt mỏi.” Lạc U không hề ngoài ý muốn từ chối, mời như vậy cơ bản sẽ không ở trong phạm vi đồng ý của cô.

Hàn Nhạc Dương có chút thất vọng, nhưng vẫn không buông tha, tiếp tục nói: “Vậy ngày mai em có thời gian không? Anh cùng với vài vị tiền bối trong ngành giải trí hẹn nhau đi ăn cơm, em nếu hứng thú có thể cùng nhau đến.”

“Không được, cảm ơn, em bề bộn nhiều việc.” Lạc U vẫn như cũ vô cùng khách sáo từ chối, thật ra ở giai đoạn sau khi quay cô đã phát hiện thái độ của Hàn Nhạc Dương có một chút khác biệt, nhưng Hàn Nhạc Dương cũng không làm cái gì quá phận, cô liền không để trong lòng nữa, một người yêu thích mà thôi, đối với cô mà nói cùng người qua đường không khác biệt lắm, không cần để ý quá mức.

Trên khuôn mặt đẹp trai của Hàn Nhạc Dương cũng có ít nhiều mất hứng, nhưng vẫn kiên nhẫn nói: “Trong ngành giải trí quan hệ vẫn rất quan trọng, cho dù có dựa vào đại nhân vật, cũng cần kết giao với nhiều tiền bối, như vậy mới có càng nhiều cơ hội, tiểu U, ngày mai tiền bối Trịnh Đồng và Quan Nguyệt Đình đều ở đó đấy.”

Câu nói này của Hàn Nhạc Dương xem như chỉ điểm, cho nên cũng mang theo một loại thái độ tiền bối đối hậu bối giáo huấn, thậm chí còn ẩn ẩn ý tứ hàm xúc cảnh cáo.

Toàn bộ người của đoàn làm phim đều đang suy đoán chỗ dựa vững chắc phía sau Lạc U là ai. Các loại hiện tượng đều chứng minh nhất định Lạc U là người có bối cảnh, ở ngành giải trí này thực bình thường, cho nên chuyện này cũng không làm người ta kiêng kỵ. Ít nhất đối với Hàn Nhạc Dương người này có danh tiếng cũng có chỗ dựa vững chắc mà nói, không phải không thể trêu chọc được, huống chi, anh ta cũng không phải đến với tư cách người đắc tội mà là người theo đuổi.

Về phần Diệp Văn Thần như hình với bóng bên cạnh Lạc U, Hàn Nhạc Dương mặc dù có chút cổ kị, nhưng cũng không gây khó khăn cho quyết định theo đuổi của anh ta. Yếu điệu thực nữ quân tử hảo cầu, huống chi Lạc U và Diệp Văn Thần ở cùng một chỗ, tuy rằng là như hình với bóng, nhưng cảm giác không phải người yêu. Chỉ ít Hàn Nhạc Dương cho rằng như vậy. Hơn nữa cho dù là người yêu thì thế nào, ngành giải trí phân phân hợp hợp còn thiếu sao.

Kiên nhẫn của Lạc U có giới hạn, cái gọi là tao nhã cùng ôn hòa cũng có hạn, người bị từ chối hai lần vẫn không buông tha cho, khiến cho cô có chút hờn giận, cho nên cô chính là lạnh lùng liếc mắt nhìn Hàn Nhạc Dương một cái, liền xoay người lên xe, ngay cả từ chối cũng không nói.

Ánh mắt Diệp Văn Thần giống nhau cũng rất lạnh, nhưng có kinh nghiệm trước kia, anh cũng sẽ không làm gì khiến Lạc U không vui, cho nên chỉ liếc mắt nhìn Hàn Nhạc Dương cảnh cáo một cái, rồi cũng lên xe.

“Ngại quá, tiểu U và tiểu Thần đều có chút mệt mỏi, tôi trước hết đưa bọn họ đi về.” Lý Ngang Vũ giọng điệu bắt đầu dĩ an ủi một câu, chuyện giảng hòa cũng chỉ có thể do anh làm.

Ai bảo anh phải hầu hạ hai vị chủ nhân không biết đạo lý đối nhân xử thế đây, a, nói không biết cũng không đúng, mà hẳn là không bao giờ nói đạo lý đối nhân xử thế mới đúng, rõ ràng cái gì đều biết đều hiểu, lại cái gì cũng nhỏ nhen giống nhau, bất luận là tiểu thiên vương hay không thiên vương, tiền bối hay không tiền bối, căn bản chính chủ nhân kiêu ngạo không cấp cho ai mặt mũi cả.

Nhìn theo xe Lạc U rời đi, người đại diện của Hàn Nhạc Dương – chị Mạnh mới tiến lên trầm trọng nói: “Cậu hiện tại không thích hợp scandal, lại càng không thích hợp cùng Lạc U tạo scandal. Cô ấy là người được Lạc tổng bao bọc, bọn họ đều họ Lạc, điểm này cậu thật sự không nghiêm túc nghĩ lại sao?”

“Cô ấy cũng là người Lạc gia?” Trong giọng nói của Hàn Nhạc Dương có một chút ngạc nhiên nghi ngờ.

“Tôi đoán, nhưng có bảy phần đúng.”

“..... Lạc gia sao? Vậy thật là có chút khó khăn.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Công Chiếu Phim Đệ Nhất Công Chúa.

Bắt đầu nghỉ hè, giáo viên chủ nhiệm tách ra gọi điện thoại cho hai học sinh nghỉ học dài ngày là Lạc U và Diệp Văn Thần, giọng điệu rất là thân thiện nói với hai người bọn họ, không cần lo lắng chuyện ở trường học, cô đã hoàn thành tất cả thủ.

Về chuyện hợp phụ huynh cũng chỉ nói qua loa một lần, nhưng đều là con cháu thế gia, cô giáo từ chối không đợi hai người giải thích, liền chủ động nói nhà các em đều bận việc, không đến cũng không sao. Sau khi đợi hai người lạnh nhạt trả lời, chủ động cúp điện thoại.

Mà cũng trong mùa hè này, đệ nhất công chúa cũng hoàn thành chế tác hậu kỳ, chuẩn bị đầu tháng 7 bắt đầu chiếu phim.

Lễ ra mắt cũng tổ chức mười phần long trọng, rất nhiều người nổi tiếng trong ngành giải trí đều đến tham dự.

Lạc Học Tâm là tổng giám đốc công ty giải trí Tâm Tinh còn tự mình đến tham dự, mang đến một màn náo động.

Lạc U và Diệp Văn Thần càng được Lạc Học Tâm đề cập đến rất nhiều lần ở trước mặt mọi người. Càng khích lệ càng làm cho Lạc U đỏ mặt ngượng ngùng.

Dĩ nhiên là tạo ra vô số đề tài, ít nhất tất cả những người đang ngồi ở đây có thể khẳng định, ngày mai trang đầu của các tạp chí lớn nhất định xuất hiện tên của hai người kia, nhất là Lạc U, U công chúa trong miệng Lạc Học Tâm, tại thời điểm Lạc Học Tâm cố ý tán thưởng, hấp dẫn vô số ánh mắt.

Sau đó, phim bắt đầu công chiếu, rất nhiều nhà bình luận phim nổi tiếng đều tới tận nơi sản xuất, cũng có một ít khán giả từ các địa phương khác nhau đến xem, đều mang theo tâm tình mong chờ nhìn lên màn hình.

Âm nhạc chậm rãi vang lên, từ vui đến thê lương tiếp đến bi tráng, áp lực rõ ràng làm cho hô hấp của mọi người đều trở nên trầm trọng rất nhiều.

Cốt truyện bắt đầu, thời thơ ấu Lạc U hoạt bát đáng yêu cũng không mất tao nhã, dần dần lớn lên Lạc U ôn nhu thành thực cũng không mất hồn nhiên, khi xuất giá Lạc U réo rất thảm thiết tuyệt nhiên cũng không mất kiêu diễm, khi chạy trốn Lạc U kinh hoàng bất lực cũng không mất đi sự cơ trí, khi trở về quê hương Lạc U kiên nghị kiên cường cũng không mất nhu tình, từng màn trôi qua, cũng là một người nhưng hình tượng lại khác nhau, không cần nói rõ, hành động của Lạc U thật sự khẳng định tất cả.

Mà theo tình tiết phát triển, trong rạp chiếu phim tiếng khóc cũng càng ngày càng không thể khống chế, nhất là ở thời điểm kết thúc, một màn không rõ sống chết lại tựa như cùng theo nhau sinh tử, làm cho rất nhiều người thất thanh khóc ròng.

Thật ra nếu dựa theo kịch bản ban đầu của Bùi Phong, kết cục không phải như vậy. Chỉ ít nhân vật Ảnh thị vệ không xuất sắc như vậy, lại càng không thể tranh đoạt ánh sáng với vai nam chính.

Nhưng diễn viên tham gia lại là người đặc biệt, hơn nữa hành động như thế nào thì hình tượng như thế ấy.

Hơn nữa khi quay phim, chụp ảnh đủ loại, mới có cái kết cục cuối cùng như thế, cũng mới có thể xuất hiện một màn ở lúc phỏng vấn khi hỏi về nam chính là ai.

Lạc U đối với kết cục này thực vừa lòng, cốt truyện như vậy, kết cục như vậy làm cho cô có chút liên tưởng đến quan hệ của mình cùng Diệp Văn Thần ở kiếp trước.

Diệp Văn Thần nghĩa vô phản cổ(*) cùng cô nhảy xuống, cùng với kết cục cuối cùng của đệ nhất công chúa thực sự rất giống nhau, khiến trong lòng cô xúc động, mà Diệp Văn Thần tất nhiên cũng cảm thấy kết cục như vậy rất tuyệt. Anh cũng là cầu người được người.

Còn Hàn Nhạc Dương, trong lòng mặc dù có chút tức giận nho nhỏ, nhưng cũng bị lý trí ngăn chặn, ở trong giới giải trí hỗn loạn, anh ta cũng hiểu được phải thỏa hiệp, trừ khi có được núi dựa mạnh mẽ thì cái gì cũng không phải sợ.

(*) Nghĩa vô phản cổ: Làm việc nghĩa không chùn bước.

Nghĩ thức ra mất phim lần đầu trong tiếng trầm trồ khen ngợi của phần đông các bình luận viên điện ảnh chuyên nghiệp kết thúc hoàn mỹ, tuy rằng trong đó cũng có cá biệt đánh giá phản đối, nhưng thế giới này luôn như thế, cần gì phải để ý đâu.

Một tháng sau, đệ nhất công chúa chính thức ở các rạp lớn trong nước phát hành công chiếu.

Bất luận là buổi chiếu phim hay vị trí trong rạp chiếu phim, đều đã sắp xếp thích hợp nhất, hơn nữa dưới sự điều khiển của Lạc Học Tâm, lợi dụng quan hệ dôi lại lịch chiếu của mấy bộ phim bom tấn cùng thời điểm.

Bà biết làm vậy có chút bá đạo, nhưng như vậy thì sao, cháu gái nhà mình muốn diễn xuất, bà sẽ cho cô mọi thứ tốt nhất!

Lạc U không hề biết sự việc điều khiển phía sau này, cô cảm thấy chuyện này tạm thời chưa phải dựa vào quan hệ. Giao cho cô của cô, cô cũng thực yên tâm, bằng không lấy tính cách của Lạc U, cô sẽ không đồng ý cho Lạc Học Tâm làm như vậy.

Bởi vì dựa theo cá tính kiêu ngạo của cô, tuyệt đối sẽ không sợ hãi cùng người khác cạnh tranh, như vậy mới có áp lực, có áp lực mới có động lực, bất luận là thắng hay thua, cô cũng không bao giờ lùi bước.

Nhưng mà Lạc Học Tâm làm như vậy không phải là không tín nhiệm cô, mà là có chút cố chấp muốn xây dựng một loại cảm giác không gì có thể tranh đoạt, khí phách của người Lạc gia, vẫn luôn nằm ở trong xương!

Lạc Học Tâm là nữ vương trong vòng giải trí, dưới sự khống chế của bà, đệ nhất công chúa cơ hồ vừa lên liền khiến cho nền giải trí trong nước được một trận dậy sóng.

Có rất nhiều đề tài đều được triển khai vây quanh đệ nhất công chúa, trong đó có mấy đề tài nóng bỏng

“Hoàng tử đầu cùng kỳ sĩ, mọi người muốn hoàng tử, hay là muốn kỳ sĩ thắng?”

“Một đời một kiếp một đôi người, sống chết cùng nhau mới là tình yêu chân thành, Ảnh đại nhân mới là người chúng tôi yêu nhất.”

“Hoàng tử điện hạ bị ngược thật thảm, theo tôi thấy Nhạc Dương ở địa vị chính phu(*), hoàng tử xứng với công chúa mới là vương đạo.”

(*) chính phu: chồng chính thức

Dù loại tranh luận xuất hiện ở trên các diễn đàn, về tam giác tình yêu giữa công chúa, hoàng tử và thị vệ lại là trung tâm được mọi người chú ý.

Rất nhiều người ủng hộ hoàng tử, nhưng lại càng nhiều người ủng hộ thị vệ hơn, chiến tranh nước miếng của fan hâm mộ hai bên cũng theo đó mà triển khai.

Thế nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ có một đám sinh vật kỳ lạ phát biểu một ít luận điểm kỳ lạ, ví dụ như:

“Yêu nhau giết nhau mới là tình yêu đích thực, tình địch cái gì đều là giả dối, hoàng tử và thị vệ mới là tình yêu đích thực, đam mê vô địch!”

Ngoại trừ quan điểm này, còn có loại quan điểm thứ ba cũng làm cho người ta nói chuyện say sưa, ví dụ như:

“Một đời một kiếp một đôi người, đều là lãng phí tài nguyên, nọ mới là vương đạo, tay trái nắm hoàng tử, tay phải dẫn thị vệ, nữ vương bệ hạ bắt lấy hết đi, thế này mới khí phách!”

Lạc U và Diệp Văn Thần tại thời điểm hoạt động tuyên truyền của bộ phim vẫn luôn ở căn cứ Cổ Sát tiến hành huấn luyện, nhưng thời điểm nghỉ ngơi cũng vẫn theo dõi các chương trình họp mặt hoặc là xem một ít tạp chí cùng báo chí có liên quan đến đệ nhất công chúa, các loại đề tài loạn thất bát tao này tự nhiên cũng không có bỏ qua, đối với những đề tài này có chút dở khóc dở cười.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Càng Tốt Hơn Một Chút.

Phim đệ nhất công chúa công chiếu không được bao lâu, Lạc U và Diệp Văn Thần liền triệt để trở thành người nổi tiếng.

Hai người bọn họ cũng rất xứng đáng nhận được bốn chữ thần tượng này, dựa vào một bộ phim thuận lợi trở thành nghệ sĩ có rất nhiều, cái này cũng không khó hiểu.

Chỉ là cả hai người tuổi đều nhỏ, bề ngoài cũng đều hết sức xuất sắc, kỹ thuật diễn cũng rất tuyệt, hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều người, fan hâm mộ tuổi nhỏ nhất chỉ có một con số, trở thành thần tượng của rất nhiều thiếu nam thiếu nữ.

Mạng lưới internet của Lạc u và Diệp Văn Thần vừa được hình thành, số lượng fan hâm mộ tăng lên với tốc độ cực nhanh, chỉ một ngày liền tăng lên tới sáu con số.

Fan hâm mộ gọi Lạc U là U, trong đó thiếu niên từ mười hai tuổi đến hai mươi tuổi chiếm tám mươi phần trăm, những người này xưng hô với Lạc U giống như Lạc Học Tâm nghĩ, tất cả ngoài gọi là U công chúa, thì lại gọi là U điện hạ.

Fan hâm mộ gọi Diệp Văn Thần là đại thần, xưng hô Diệp Văn Thần là Ảnh điện hạ hoặc là Thần điện hạ, ngược lại có chút thú vị.

Mà Lạc U và Diệp Văn Thần càng tiêu sái thì Lý Ngang Vũ càng thêm bận rộn và bất đắc dĩ.

Bận rộn dĩ nhiên là bởi vì các loại hoạt động mời gọi, mà bắt buộc dĩ lại là Lạc U và Diệp Văn Thần không phối hợp, trừ phi cần thiết, nếu không hoạt động gì cũng không tham gia, quả thực là đi ngược lại với quy tắc trong vòng giải trí, để cho hắn phải mềm giọng từ chối mọi người.

Ngày hôm đó, Lạc U còn đang ở trong nhà trọ chi phối cổ phiếu, Diệp Văn Thần thì ở một bên nhìn một ít tài liệu có liên quan đến phương diện tài chính.

Điện thoại của Lạc U vang lên, ông nội Lạc gia gọi đến, muốn hai người quay về nhà lớn.

Tuy rằng không biết ông nội rốt cuộc là có chuyện gì, nhưng Lạc U vẫn cùng Diệp Văn Thần vội vàng trở về nhà lớn Lạc gia.

“Tiểu U a, cháu ở đây chơi trước, ông muốn cùng tiểu Thần nói chuyện.” Ông nội Lạc gia nói một câu xong liền dẫn Diệp Văn Thần vào thư phòng, làm cho Lạc U có chút dở khóc dở cười.

“Ông nội đây là đang làm trò gì, nếu muốn nói chuyện với Diệp Văn Thần còn gọi cháu quay về làm cái gì.” Lạc U quay sang nói với bà nội Lạc đang ở một bên, cô vội vội vàng vàng gấp gấp trở về liền chịu loại đãi ngộ này, trong lòng cảm thấy rất không công bằng a.

Lại nói, gần đây Diệp Văn Thần ở Lạc gia càng ngày càng nổi tiếng, các trường bối đều nói anh vừa thông minh vừa hiểu chuyện.

“Tiểu U không nên ăn dấm, bà nội thương cháu, nhìn cháu gần đây mệt đến gầy đi rồi, nếu cháu nghe bà đi học cho giỏi thì tốt rồi, đóng phim rất khổ cực a.” Bà nội Lạc đau lòng an ủi tôn nữ nhà mình, còn nhìn không được vồ vồ khuôn mặt nhỏ nhắn của Lạc U.

Lạc U bắt đầu dĩ, cô rõ ràng là mập lên, đâu có gầy, nhưng cũng biết đây là lão nhân gia yêu thương, không có cãi lại.

“Bà nội có biết ông nội cùng Diệp Văn Thần nói chuyện gì?” Lạc U suy nghĩ mãi mà không ra là chuyện gì, không thể làm gì khác hơn là hỏi lần nữa.

“Chắc là chuyện đi làm lính, nói như thế nào thì tiểu Thần coi như một nửa là người Lạc gia, ông nội cháu bọn họ cũng phải vì tương lai của tiểu Thần mà suy nghĩ một chút.”

Lạc U và Diệp Văn Thần dính nhau như hình với bóng hầu như làm cho tất cả mọi người Lạc gia và Tô gia nhận định thân phận của Diệp Văn Thần, hơn nữa bản thân của Diệp Văn Thần cũng rất ưu tú, dĩ nhiên là không có ai phản đối.

“Tham gia quân ngũ? Thế nhưng Văn Thần đã theo bà ngoại học tập, như vậy không tốt lắm đâu.”

Lạc U có chút kinh ngạc cũng có chút nghi ngờ, Văn Thần lẫn lộn hắc đạo là con đường anh tự mình chọn, tuy rằng nhà mình cũng là muốn tốt cho anh, nhưng cô cũng không hy vọng vì vậy mà can thiệp đến bản thân của Văn Thần, cũng không phải là do cô lưu luyến.

“Đưa ngọc, có cái gì không tốt, trên thế giới này người nào sẽ ghét bỏ trong tay có nhiều quyền thế, lẫn lộn hắc đạo dù sao cũng là con đường tà đạo, coi như là lực lượng bản thân có lớn hơn nữa, cũng không có nhiều địa bàn, nếu như năng lực của tiểu Thần nhiều, hai người hỗ trợ lẫn nhau mới là vương đạo.”

Bà nội Lạc vừa cười một bên còn mui phần nghiêm túc giảng giải, trên thế giới này không có cái gọi là đen hoàn toàn, dĩ nhiên cũng sẽ không có cái gọi là thuần khiết, hỗ trợ lẫn nhau mới là chí lý.

Lạc U trầm mặc, bắt đầu chăm chú tự hỏi, bà nội nói rất có đạo lý, cô cũng là tán đồng, nhưng cô cũng không thể khẳng định Diệp Văn Thần rốt cuộc có đồng ý hay không, như vậy cái này, cũng chỉ có thể là Diệp Văn Thần tự mình lựa chọn.

Trong thư phòng một già một trẻ nói chuyện với nhau khoảng chừng một giờ mới lần nữa đi ra.

Ông nội Lạc rõ ràng mang nụ cười thỏa mãn trên mặt, Diệp Văn Thần vẫn mang dáng vẻ an tĩnh dậm dậm, không rõ vui buồn, ổn trọng dị thường.

Lạc U không có hỏi câu gì, bởi vì thấy biểu tình này của một già một trẻ, cô cũng đã biết kết quả.

“Tiểu U, ông và tiểu Thần đã nói xong rồi, hiện tại còn cần một câu nói của cháu thôi, ha ha, không nên luyến tiếc tiểu Thần a, mặc dù sẽ khổ cực một chút, nhưng cuộc sống tương lai của các cháu dù sao còn rất dài, thời gian ở chung cũng không phải là nhất thời, tiểu Thần đi làm lính, cũng là vì tương lai của các cháu, cháu sẽ không không đồng ý chứ?”

Ông nội Lạc hỏi thẳng, vừa nói vừa có chút mập mờ nháy mắt một cái, lão ngoan đồng trêu đùa cháu gái nhà mình.

Lạc U có chút ngoài ý muốn nhưng cũng không tính là bất ngờ hỏi ngược lại: “Thế nào, chuyện này còn cần em đồng ý?”

Ông nội Lạc không nói gì, mà là bắt đầu dĩ nhìn về phía Diệp Văn Thần.

Diệp Văn Thần có chút không được tự nhiên nhưng vẫn hết sức kiên định nói:

“Em đồng ý anh mới đi.” Mặt khác, nếu Lạc U không đồng ý hắn sẽ không đi, đây cũng là quyết định của Diệp Văn Thần.

“Ai, ông nói tiểu Thần a, đàn ông tuy rằng phải thương yêu vợ, nhưng quá nghe thái lời vợ cũng không được a, hơn nữa các cháu bây giờ còn chưa có kết hôn mà, chờ sau khi kết hôn không phải là bị ăn gấu gao sao.”

Ông nội Lạc dĩ nhiên là rất thích loại cục diện này, tiểu công chúa nhà mình yêu thích nhất tìm được một người chồng thật lòng yêu thương cô.

Chỉ là Diệp Văn Thần người này có thể hay không quá mức thuận theo, để cho ông cũng có chút ngượng ngùng.

Diệp Văn Thần có chút ngượng ngùng cúi thấp đầu, vành tai ửng đỏ, cái gì mà vợ hay không vợ a, bọn họ, bọn họ đâu phải quan hệ như vậy.

Lạc U bất đắc dĩ trừng ông nội nhà mình liếc mắt một cái, quay sang làm nũng với bà nội Lạc nói: “Bà nội, bà nghe xem ông nội nói gì vậy a, ông nội có phải vẫn luôn không nghe lời của ngài hay không a, rất xấu rồi.”

Bà nội Lạc buồn cười nhìn ông chồng nhà mình và cháu gái đầu vô mồm, không có nói chen vào.

Ông nội Lạc không hài lòng, trừng Lạc U một cái nói:

”Xứ nha đầu, không nên gây xích mích quan hệ ông và bà nội của cháu, chúng ta là vợ chồng điển hình, chuyện của tiểu Thần cháu vẫn chưa trả lời đâu, đây chính là đề nghị của ông cố cháu a.”

”Hon nữa bản thân tiểu Thần cũng thi đồng ý, đây đối với tiểu Thần cùng thời gian tới của các cháu mà nói đều là chuyện tình có lợi, cháu sẽ không hy vọng thân phận của tiểu Thần sẽ không thấy được ánh sáng chứ?”

”Tham gia quân đội làm lính chính là chính đạo, với năng lực của tiểu Thần hon nữa còn có Lạc gia chúng ta phù trợ, nhất định sẽ không kém.”

Biểu tình của Lạc u cũng rất nghiêm túc, nhìn về phía Diệp Văn Thần hỏi:

”Anh thực sự đồng ý không? Con đường tương lai của anh không ai có thể thay anh quyết định, có đồng ý hay không đều phải xem ý kiến của bản thân anh, em sẽ không thay anh quyết định, nhưng nếu như đây là ý muốn của anh, em nhất định sẽ ủng hộ anh.”

Cô đối với Diệp Văn Thần làm rất nhiều chuyện cũng vì muốn tốt cho bản thân của người đàn ông này.

Bất luận là cho phép người đàn ông này tiếp cận mình, hay là mang người đàn ông này ra khỏi Diệp gia mà hấn chán ghét, hoặc là sau khi hấn đồng ý dẫn hấn đi vào Cổ Sát.

Tất cả là muốn cho người đàn ông này cuộc sống tốt hơn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Nhiệm Vụ Của Cổ Sát

Năng lực hành động vẫn luôn là một trong các tố chất mà quân nhân cần có, Lạc gia mấy đời làm lính, hành sự tác phong cực kỳ dứt khoát.

Diệp Văn Thần đồng ý đề xuất nhập ngũ của ông nội Lạc, Lạc U ủng hộ quyết định này, ông nội Lạc dường như cũng dự đoán được kết quả như vậy, ngay tại chỗ liền lấy ra giấy chứng nhận thủ tục đã chuẩn bị xong, đến lúc này Diệp Văn Thần cũng quang vinh trở thành một quân nhân.

Nhưng mà bởi vì Diệp Văn Thần còn là học sinh, Lạc gia an bài cho Diệp Văn Thần cũng tương đối đặc thù, dĩ nhiên không thể làm từ tiểu binh mà lên như người bình thường được, ít nhất an bài anh tiến vào bộ đội cũng không giống như người bình thường.

Diệp Văn Thần ở bên người Lạc U hưởng thụ ba ngày tự do cuối cùng, cùng ăn trên một cái bàn, ngủ ở phòng cách vách, mỗi ngày đều có thể làm bạn ở bên người Lạc U.

Hai người trẻ tuổi, lại giống như đôi vợ chồng già có cuộc sống an ổn, điềm tĩnh, đô thị phồn hoa ngoài cửa giống như căn bản không tồn tại, làm cho người ta có cảm giác kỳ lạ, thật ấm áp cùng cảm động.

Ba ngày sau, Diệp Văn Thần mang theo không muốn và lưu luyến rời đi, lần này từ biệt là nửa năm hay là một năm, không ai đoán chắc được, Diệp Văn Thần mặc dù là dựa vào thân phận đặc thù để nhập ngũ, nhưng phải ở trong bộ đội đặc chủng xông xáo, cái này chỉ có thể dựa vào cố gắng của bản thân anh.

Lạc U ngồi ở trước cửa sổ lẳng lặng nhìn thư, nhưng một tờ thư đọc trong thời gian thật lâu cũng chưa lật sang trang mới, lúc này không biết Diệp Văn Thần cảm thấy như thế nào?

Người đi rồi, Lạc U lại có chút không được tự nhiên phát hiện, người đàn ông này hình như bất tri bất giác liền khắc sâu ở trong lòng của mình, thậm chí làm cho cô cảm thấy cuộc sống hiện tại có chút cô đơn.

Nhưng mà Lạc U cũng không có thời gian yên tĩnh được bao lâu, bởi vì bà ngoại đã tìm tới cửa.

”Nha đầu, cháu rõ ràng đã đồng ý để tiểu Thần làm người thừa kế của bà, thế nào hiện tại lại bị Lạc gia bắt cóc mất, cái này cũng quá ức hiếp người đi.” Bà ngoại rất tức giận, tình hình rất nghiêm trọng, tiểu tử Diệp Văn Thần là mầm non bà nhìn trúng, làm sao có thể nói bắt cóc là bắt cóc được.

Lạc U cười cười, trấn an nói: “Chỉ cần ngài đồng ý, anh ấy bây giờ cũng là người thừa kế của bà.” Lạc U cũng không nhắc đến chuyện trước đây bà ngoại cự tuyệt Diệp Văn Thần làm người thừa kế, vạch trần khuyết điểm của lão nhân gia có chút không tốt.

”Hừ, bà và ông nội cháu đã nói qua, ý nghĩ của ông ấy bà biết, nhưng vẫn là không cách nào bù đắp được sự thật người thừa kế của bà bị bắt cóc một nửa, tiểu U cháu có phải nên bù đắp tổn thất cho bà ngoại hay không a?”

Trước khi bà ngoại tìm tới cửa đương nhiên đã hiểu rõ chân tướng sự tình, bây giờ tìm tới cửa hiển nhiên là có dụng ý khác.

”Bà ngoại muốn cho cháu làm cái gì?” Lạc U cười cười, trong nụ cười kia có chút dung túng, đối với những người cô thật tình yêu thích, có thể làm một số việc cho bọn họ hài lòng, cô chắc chắn sẽ không từ chối.

”Tiếp nhận khảo nghiệm đầu tiên của Cổ Sát dành cho cháu, cháu là huyết mạch Cổ gia, nếu muốn đi con đường này, như vậy thì không thể lùi về phía sau.”

Trên mặt bà ngoại mang theo vẻ đương nhiên, ánh mắt sáng quắc nhìn Lạc U, tới nơi này tìm Lạc U bà cũng là hạ quyết tâm rất lớn, mang theo cháu gái nhà mình đi lên con đường máu tanh này, là đúng hay sai bà không biết, nhưng bà tin tưởng mình, tuyệt đối sẽ không hối hận.

Trái ngược với sự nghiêm túc của bà ngoại, Lạc U cũng sâu kín nở nụ cười, giọng nói thân nhiên mà kiên định nói:

”Cháu sẽ không lùi về phía sau, cũng sẽ không làm cho bà ngoại thất vọng.”

Đến lúc này, trong lúc Diệp Văn Thần bắt đầu cuộc sống quân đội, Lạc U cũng hướng tới cuộc sống nữ vương điều khiển trong bóng tối, ngày sau hai người bất luận là ở ngoài sáng hay trong tối đều có thân phận hỗ trợ lẫn nhau, sống vai mà chiến, là bảo vệ, cũng là gần nhau, làm cho vô số người ao ước, đương nhiên, đây là nói sau.

Nhiệm vụ đầu tiên của Lạc U cũng không khó, cũng không phải làm nghề chủ yếu của Cổ Sát, nhiều nhất cũng chỉ có thể xem như nghề phụ.

Nghề chủ yếu của Cổ Sát là giết người, mà nghề phụ này là tìm hiểu tình báo.

Nhiệm vụ đầu tiên của Lạc U là nằm vùng trong nhà của một lão đại hắc bang, thân phận nằm vùng là giáo sư dạy kèm ở nhà, bổ túc chương trình tiểu học cho một bé trai chín tuổi.

Lạc U nghiên cứu một chút tư liệu bà ngoại đưa cho, phát hiện nhiệm vụ cũng không khó, nhưng có một điều khá phiền toái, cô Lạc U dù sao cũng là thần tượng của giới giải trí, là nhân vật công chúng, làm loại công việc nằm vùng này nhất định phải ngụy trang, mà ngụy trang là cái phiền phức nhất.

Sở dĩ làm nhiệm vụ này, là dưới sự an bài của bà ngoại, Lạc U cố ý theo đại sư có thuật ngụy trang giỏi nhất tổ chức học thuật dịch dung ba ngày.

Tại thời đại công nghệ cao phát triển này, các loại vật phẩm hóa học thiết thực so với mặt nạ da người còn thần kỳ hơn, Lạc U chỉ học trong ba ngày, liền học được một đồng lớn kiến thức mà người thường cả đời nghe cũng chưa từng nghe qua, quả thật là thập phần kỳ diệu.

Khu hoa viên sáu tòa biệt thự.

”Này, con một sách, tôi khuyên cô hãy biết điều một chút, đừng có tự tìm phiền toái, lão tử muốn đi chơi trò chơi, cô nhanh lên đem bài tập của lão tử làm cho tốt, nếu không cô cứ chờ coi.”

Lạc U đi vào biệt thự mười năm phút đồng hồ hậu, đơn giản đi ngang qua kiểm tra thật kỹ, vừa cùng vị tiểu thiếu gia hắc đạo này một mình ở chung không đến năm giây, liền nghe được lời cảnh cáo có chút hung hãn.

Triệu Mạnh Đường, là con trai độc nhất của lão đại hắc bang Triệu Dã, tuy rằng chỉ có chín tuổi, nhưng tính tình lại hết sức ngang ngược, bá đạo âm trầm kiêu ngạo ương ngạnh.

Lạc U đẩy mắt kính viền vàng trên mặt một cái, tuy rằng nghe được lời cảnh cáo ác liệt như vậy, nhưng trên mặt không có nửa điểm biến hóa, dùng giọng nói mười phần đạm mạc cùng lý trí nói:

”Trong vòng mười phút, nếu như cậu không làm xong bài tập, tôi sẽ nói cho cha cậu biết, nói cậu uy hiếp cô giáo, không có lễ phép, ngang bướng không chịu học bài.”

”Thiết(*), không nói đến cha tôi không tin, nếu có tin thì đã làm sao, nếu tôi nói một câu không thích cô, cha tôi lập tức có thể đem cô đuổi đi, hơn nữa chỉ cần tôi lên tiếng, tiểu đệ của tôi lập tức có thể làm cho cô biến mất khỏi thế giới này, uy hiếp tôi, tiểu nha đầu, đừng đem bản thân thành bàn đồ ăn, cô nhiều nhất cũng chỉ là một gốc cây cái trắng thối, sách sách, cô làm sao có thể lớn lên giống đất như thế, làm tôi ngay cả nhìn cũng không muốn nhìn.”

(*) Thiết: Một câu chửi của người Trung Quốc.

Triệu Mạnh Đường neho lại đôi mắt nhỏ rất là khinh thường nhìn Lạc U.

Lúc này Lạc U không phải là cô gái xinh đẹp tuyệt mỹ nữa, mà là một khuôn mặt bình thường đến mức vút vào trong đám người nhìn qua nhìn lại cũng không nhớ nổi, làn da khô vàng tăn ra hơi thở bệnh trạng, làm cho người ta không thích.

Thật sự không thể trách người ta là bé trai chín tuổi cũng nói cô giống đất.

Triệu Mạnh Đường tuy nhỏ, nhưng có thể gặp qua là quen mặt, bạn gái nhỏ cũng đã có một đồng lớn, mà nó càng tự cho mình là công tử phong lưu thích chung diện, đối với Lạc U như vậy thật đúng là không thích nổi.

Lạc U không tức giận, không tức giận với trẻ con như thế này, đó là phong cách sống của cô, nhưng lần đầu tiên nghe được có người nói cô là một gốc cây cái trắng thối.

Cô dù không tức giận cũng phải dạy dỗ thật tốt lại mới đúng, nuôi mà không dạy là lỗi của cha, hôm nay cô sẽ thay cha của tiểu tử này dạy bảo cho nó một trận, dám nói cô là cái trắng thối?

Cô hiện tại để cho nó kiến thức một chút đầu heo thối trông như thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Ăn Bớt Ăn Xén Nguyên Vật Liệu

Triệu Mạnh Đường còn không ý thức được nguy cơ đang đến, nhưng thời điểm nó phản ứng được thì đã bị Lạc U đặt ở trên bàn học.

Rồi sau đó vừa muốn kêu lên, liền bị Lạc U che kín miệng, mở to hai mắt nhìn, vừa vội vừa giận nhìn Lạc U, cánh tay cùng cẳng chân nhỏ bé dùng sức đập, nhưng cũng không thể thoát khỏi trói buộc của Lạc U.

Lạc U ánh mắt quét một vòng, không tìm được dây thừng, đành phải có chút thô lỗ lên chân, bàn tay với ra lấy một cái bút to, không chút khách khí vẽ lên mặt Triệu Mạnh Đường.

Sau một lúc, ở trên mặt của Triệu Mạnh Đường liền xuất hiện hình một con heo nhỏ, trông hết sức đáng yêu a.

Lạc U vẽ xong cũng không buông tay, lại lấy ra điện thoại di động chụp vài tấm hình, sau đó mới buông tay uy hiếp nói:

“Nếu cậu không nghe lời tôi, tôi liền đem ảnh chụp này công bố lên mạng, đến lúc đó những người quen của cậu đều có thể nhìn thấy.”

Không phải cấp bậc uy hiếp của Lạc U thấp, mà do đối thủ còn nhỏ tuổi, có chút không đành lòng sử dụng thủ đoạn quá mức tàn nhẫn.

“Cô, cô dám!”

Triệu Mạnh Đường tức đến tái mặt, khuôn mặt nhỏ nhắn còn có chút trẻ con phì nộn run lên, trông rất đáng yêu, hơn nữa còn có một con rùa đen nhỏ trông rất sống động, nhìn có điểm buồn cười, cho nên Lạc U liền nhin không được nở nụ cười.

Lạc U cười càng thêm kích thích đến Triệu Mạnh Đường, cắn răng giờ quả đấm muốn đánh Lạc U, Lạc U lắc mình vài cái liền tránh khỏi, sau đó vung tay một cái, liền bắt được hai cánh tay nhỏ bé của Triệu Mạnh Đường.

“Như thế nào? Giáo huấn vừa rồi không đủ, người còn muốn thêm com?”

Lạc U thật sự không có kiên nhẫn dạy trẻ, cô hiện tại chỉ nghĩ, không phải là điều tra đường giây cung ứng của lão đại hắc bang sao, như thế nào liền phải làm chức cô giáo dạy kèm tại nhà, khẩu vị này cũng có chút không đúng đi, gia sư có thể điều tra cái thần mã(*) a.

(*) Thần mã: đây là một câu chửi của người Trung Quốc.

Lạc U càng nghĩ càng cảm thấy có chút không đáng tin cậy, nhìn bánh bao thịt đang giãy dụa, đột nhiên có một biện pháp.

“Cậu nói tôi đem cậu bắt cóc, cha cậu có thể lấy ra bao nhiêu tiền chuộc?”

Lạc U hỏi, câu hỏi thực sự rất chuyên nghiệp, trong giọng nói vô lại cùng với hình tượng vốn có của cô mười phần mâu thuẫn.

Triệu Mạnh Đường nghe xong cũng không tiếp tục giãy dụa nữa.

“Cô, cô thối lắm(*), cô nếu dám bắt cóc tôi, cha tôi có thể chôn sống cô!” Triệu Mạnh Đường rất tức giận, lần đầu tiên nó thấy một gia sư như vậy, đây

là cái dạng gì vậy a.

(*) Thối lăm: Là một câu chửi của người Trung Quốc.

Lạc U bấu môi, nói muốn chôn sống cô, cô tin, nhưng điều kiện tiên quyết là có thể bắt được cô hay không.

Vung tay, chặt xuống, bánh bao thịt đang giãy dụa liền té xiu, Lạc U nghĩ nghĩ, liền bắt đầu hành động.

Triệu Dã đang cùng vài lão tổng công ty uống rượu xã giao, hiện tại hắc đạo cũng đều lấy dính một chút tiếng tăm, Triệu Dã cũng không ngoại lệ.

Rượu mới uống được một nửa, liền nhận được điện thoại của một người xa lạ điện thoại, nói là đem con hấn bắt cóc, nếu muốn con thì phải nói ra đường dây mua súng ống đạn dược của hấn, bằng không cũng đừng mong gặp được con của hấn.

Triệu Dã nghe xong lời này liền bóp nát ly rượu trong tay, hấn hơn ba mươi tuổi mới có được một đứa con như vậy, mặc dù nói không chừng về sau còn có, nhưng đối với đứa con trai này là thật sự yêu thương, nào dám nói không đồng ý.

Nhưng dễ dàng liền nói ra ngoài như vậy là không thể nào, quy mô bang phái của hấn sờ dĩ được như bây giờ, đó là bởi vì hấn có đường dây cung ứng súng ống đạn dược bí mật này, nếu bị người khác đoạt mất, hậu quả thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

Triệu Dã cúp điện thoại liền bắt đầu tra, đầu tiên là gọi điện cho vợ ở nhà, sau đó ở nhà thật sự không tìm thấy con, gia sư vừa được mời đến cũng đã biến mất, sau lại để cho thủ hạ tìm, nhưng cũng không có tin tức gì, lúc này mới tin tưởng con trai của mình thật sự bị bắt cóc.

Nửa giờ sau, khắp nơi đều không tìm được con trai, Triệu Dã thỏa hiệp, nhưng cũng không muốn dễ dàng nói ra đường dây bí mật này như vậy, muốn đàm phán điều kiện cùng với bọn bắt cóc.

“Triệu Dã, chuyện này không có con đường đàm phán điều kiện, nói, con ông sẽ trả lại cho ông, không nói, con ông cũng không cần sống tiếp, đừng lãng phí thời gian của tôi, hiện tại liền quyết định đi.”

Giọng nói của Lạc U đã qua đạo cụ thay đổi âm thanh, khàn khàn quỷ dị vừa nghe liền biết không phải thanh âm thực sự.

Triệu Dã vừa sợ vừa giận, mạnh mẽ chống đỡ nói:

“Cho tôi nghe tiếng của con trai tôi một chút, tôi cho dù là nói, ai có thể cam đoan cô sẽ bỏ qua con tôi!”

“Mười giây sau tôi có thể chặt đi một ngón tay của con ông, tôi đoán đến lúc đó ông có thể nghe được âm thanh của con trai.”

“Cô(*) dám!” Sắc mặt Triệu Dã thay đổi, nắm chặt nắm tay mù quáng, trên đời này mặc dù có rất nhiều người lục thân không nhận, nhưng trên thực tế vẫn có càng nhiều người vì tình thân nguyện ý trả giá hết thảy, ít nhất Triệu Dã chính là người đàn ông như thế.

(*) ở đây mình muốn lưu ý một chút vì trong tiếng Trung nó là “ngươi” cũng có nghĩa là “cô” nên mình để Triệu Dã gọi Lạc U ở đây cho phù hợp.

“Mười, chín, tám..... ba, hai.....”

“Dừng lại! Tôi nói!” Triệu Dã thỏa hiệp, cắn răng nói ra vài cái tên.

Lạc U nghĩ nghĩ, tên này thật ra cũng có chút hiểu biết, nước E là nước buôn lậu súng ống đạn dược lớn nhất, chẳng qua là không xác định được đâu là thật đâu là giả.

Cũng không biết Cổ Sát muốn tin tức này làm cái gì, Cổ Sát cũng không thiếu buôn bán cung ứng súng ống đạn dược.

“Có chứng cứ gì có thể chứng minh ông nói là nói thật?” Lạc U hỏi, cô cũng không muốn bị người lừa dối.

Lần này Triệu Dã không chút do dự, nếu nói ra liền đem đường dây liên hệ mọi người kể ra, hấn hiện tại cũng đã suy nghĩ lại thật cẩn thận.

Nếu là cảnh sát tuyệt đối sẽ không dùng loại phương thức vô sỉ này, như vậy tự ứng cai thị đồng hành(*).

(*) Tự ứng cai thị đồng hành: Chỗ này mình không hiểu lắm nếu nàng nào biết thì nói với mình nhé.

Mà nếu là cùng đi, cho dù có năng lực đoạt đường dây này cũng không đối với bang phái của hấn tạo thành một chút uy hiếp, dù sao cũng không mạnh hơn so với con bị giết.

Lạc U tin lời nói của Triệu Dã, trước khi cúp điện thoại nói:

“Đến phòng cách vách phòng con ông, thật tốt tìm một chút đi.”

Lạc U cũng không có tốn sức đem tiểu tử mập kia mang đi, trực tiếp liền giấu ở cách vách, này nhiều phương tiện a.

Triệu Dã rút bẻ điện thoại, tức giận kinh người, hấn thề nếu tìm được bọn bắt cóc sẽ cho hấn đẹp mặt.

Mà Lạc U cũng thừa dịp bóng đêm biến mất khỏi biệt thự của Triệu Dã.

Cô lấy danh nghĩa là gia sư được thuê , đều là thân phận giả, tướng mạo hiện tại đã thay đổi, ai cũng đừng mong tìm thấy cô.

Trở lại Cổ Sát phục mệnh, bà ngoại trực tiếp đến gặp mặt cô, nghe cô nói quá tình hoàn thành nhiệm vụ, mày đều gắt gao nhú lại.

“Cháu đây là ăn bót ăn xén nguyên vật liệu.”

Bà ngoại dường như có chút bất mãn, bà muốn khảo nghiệm công lực ẩn núp của Lạc U, đầu phải là loại hủ đoạn tàn nhẫn lại trực tiếp này.

Bất cóc uy hiếp? Nếu đơn giản như vậy liền hoàn thành, bà trực tiếp cho người trói Triệu Dã lại còn tốt hơn, việc này đối với Cổ Sát mà nói cũng không phải việc khó gì.

“Bà ngoại, loại điều tra này vốn chính là việc nhỏ, bà để cho cháu đi căn bản là không có ý nghĩa quá lớn, có rất nhiều phương thức có thể điều tra được loại tin tức này, cháu cũng không tin Cổ Sát không có điều tra ra được.”

Lạc U cũng có chút bất mãn, loại nhiệm vụ này quả thực chính là trò chơi trẻ con, nhưng lại không có ý nghĩa trò chơi, bằng vào năng lực điều tra của Cổ Sát sao không điều tra ra được loại vấn đề nhỏ này, đùa gì thế.

“Vậy cháu muốn làm loại nhiệm vụ gì? Giết người? Cháu dám sao?”

Bà ngoại thật sự rất tức giận, giọng nói đều rất sắc bén.

Nếu không phải đau lòng ngoại tôn nhà mình, bà làm sao hết chọn lại chọn, mới chọn lựa được loại nhiệm vụ tính nguy hiểm cực thấp này.

Lạc U nở nụ cười, cười thật tự tin, giọng nói lạnh nhạt nói:

“Nếu ngay cả giết người cháu cũng không dám, cháu còn dựa vào cái gì để trở thành người nắm trong tay Cổ Sát, người đứng đầu như vậy, không cần cũng thể!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Đảo Cổ Mộng.

Giọng nói của Lạc U rất thần nhiên và tự tin, nhưng rơi vào trong tai bà ngoại, lại luôn luôn có loại cảm giác lạnh buốt, tựa như mang theo một chút sát khí.

Bà ngoại cau mày suy tư, sau một lúc mới hỏi:

“Vậy thì cho cháu một nhiệm vụ ám sát?”

Ngoại tôn nữ nhà mình mới mười năm tuổi, bà thật sự có chút không đành lòng để cho con bé phải nhiễm mùi máu tươi, nhưng bà ngoại Cổ đã nói ra, nhiệm vụ này cũng đã là chuyện ván đã đóng thuyền, bà ngoại Cổ coi như đã nghe được câu trả lời đồng ý của Lạc U.

Chỉ là, Lạc U nơi này, lại căn bản không nghĩ như vậy.

“Cần gì chứ, nói khảo nghiệm gì đó rất không thú vị, Cổ Sát nhiều người như vậy, để cho bọn họ đi làm đi, cháu cũng bẻ bọn nhiều việc.”

Khảo nghiệm của Cổ Sát, đốt giết đánh cướp, trộm mông lừa gạt, không thể từ chối cũng không khó, thực lực không đủ thì có mưu trí bổ sung, mưu trí không đủ thì có thể lực bổ sung.

Cô có lẽ còn rất nhiều chỗ chưa hoàn thiện, nhưng cô vẫn sẽ cố gắng nỗ lực, phải làm cho người mình vẫn nhớ trong lòng kia, người vẫn sống, chỉ cần có mục tiêu, thì sẽ có động lực.

“Xứ nha đầu, thái độ này của cháu là không đúng, cháu đã đồng ý tiếp nhận Cổ Sát, đầu phải là trò đùa?”

Bà ngoại Cổ không hài lòng, nhện không được dạy dỗ Lạc U hai câu.

“Không phải trò đùa, cháu đã đồng ý rồi, nhưng mà không phải còn có Văn Thần ở đây sao, hơn nữa cháu đồng ý tiếp quản Cổ Sát, nhưng không có đồng ý sẽ trở thành sát thủ, giết người hay không thì có liên quan gì đâu?”

Lạc U chưa từng giết người, nhưng trực giác cho rằng giết người đối với cô mà nói không phải là việc khó gì, mấy người để cho cô hận đến tận xương tủy kia, cuối cùng chắc chắn sẽ không thể sống sót.

”Cháu đây là già mồm át lễ phải.”

Bà ngoại Cổ mặc dù không có thỏa hiệp, nhưng trong giọng nói tựa như có mùi vị thả lỏng, thật ra Lạc U nói cũng không sai, sát thủ ưu tú lại chưa hẳn là người nắm quyền ưu tú, Cổ Sát cũng không thiếu sát thủ.

”Ha ha, bà ngoại đừng nóng giận, cháu cũng không phải từ chối, nếu có cái gì bà muốn cháu làm, cháu sẽ làm tốt.”

Lạc U khẽ nở nụ cười, an ủi lão nhân cô rất thương yêu trước mặt.

”Ai, tiểu U, không phải là bà ngoại không đau lòng cháu, Cổ Sát tồn tại dù sao cũng rất đặc thù, nếu như cháu thật sự không thích hợp, bà ngoại cũng sẽ không miễn cưỡng cháu.”

Lạc U lùi một bước, bà ngoại Cổ cũng thể cứng rắn nổi.

Lời nói thâm thúy nói, bà là thật tâm yêu thích ngoại tôn nữ này của nhà mình, nếu như không phải trong nhóm hậu bối không có người thích hợp tiếp nhận chức vụ, bà làm sao có thể chọn đứa nhỏ này đây.

Bà là phụ nữ, biết phụ nữ khi lẫn lộn hắc đạo rất khổ, nếu như không có đủ kiên cường, thì tuyệt đối không đi đến loại tình trạng như ngày hôm nay.

”Cháu sẽ không miễn cưỡng, bất luận là cháu hay là Văn Thần, cũng sẽ không phụ sự kỳ vọng của bà ngoại, bà ngoại cứ yên tâm.”

”Được, được, bà ngoại tin tưởng cháu, cháu gái ngoan của bà ngoại nhất định là giỏi nhất.”

Lạc U và bà ngoại tâm sự một lúc, cảm giác của Lạc U đối với Cổ Sát cũng càng thêm thân thiết, mà bà ngoại Cổ cũng không tiếp tục giao nhiệm vụ cho Lạc U.

Nhưng yêu cầu Lạc U nhất định phải ở trong Cổ Sát chọn đội hộ vệ của mình, đây là đội ngũ tư nhân của người đứng đầu Cổ Sát của các thế hệ, từ hai đến mười người, chủ yếu là muốn xem tâm ý của Lạc U như thế nào.

Lạc U đối với loại quy củ này có chút hiểu rõ, ngày thường bên người bà ngoại sẽ mang theo vài người, đều bị bà ngoại coi như người nối nghiệp để bồi dưỡng thì liền ở bên người bà ngoại.

Mà cô bây giờ là người nối nghiệp tiếp theo, đương nhiên cũng phải bắt đầu bồi dưỡng đội ngũ của mình.

Ngày chọn người định là ba ngày sau, chủ yếu là vấn đề tập trung chọn người không ở đây.

Ở đây mặc dù có một vài căn cứ của Cổ Sát, nhưng trên thực tế căn cứ trung tâm của Cổ Sát không ở đây, mà là trên một đảo nhỏ tư nhân nằm ở Thái Bình Dương, mà địa điểm chọn lựa dĩ nhiên cũng là ở trên hòn đảo này.

Cổ Mộng đảo, đây là tên trường bối Cổ gia tự đặt, Lạc U cũng không phải lần đầu tiên tới đây, nhưng trên thực tế kiếp này lại là lần đầu tiên tới.

Cảnh biển mê hoặc, các loại thực vật hiếm quý, như tồn tại rừng cây nguyên thủy.

Đây là hòn đảo nhìn qua cũng không quá lớn, nhưng trên thực tế ở bộ phận dưới đất của hòn đảo này, lại có một kỹ thuật tiên tiến hàng đầu thế giới đó là cung điện ngầm, là trung tâm trụ sở huấn luyện của Cổ Sát, cũng là căn cứ nghiên cứu bí ẩn nhất.

Từ sau khi khoa học kỹ thuật mang ý nghĩa phát triển của thế giới, Cổ gia kinh doanh cũng không chỉ là buôn bán giết người cướp của.

Lạc U theo bà ngoại Cổ một đường đi qua, vượt qua rừng cây rậm rạp tiến vào một nơi dưới lòng đất mười phần bí mật, tầng tầng trạm kiểm soát, hết sức nghiêm mật, các loại thủ đoạn tiên tiến phòng hộ đều có, để cho Lạc U đã từng sống trong tương lai, đều cảm thấy có chút mới lạ, dù sao có một số thứ là ở mười năm sau, cũng không phải người bình thường có thể tiếp xúc đến được.

”Có cảm giác gì?” Bà ngoại Cổ hỏi.

”Trách nhiệm rất nặng.”

Có người nói nỗ lực càng nhiều mới có thể thu hoạch càng nhiều, mà giờ này khắc này, Lạc U cũng có cảm giác này, có càng nhiều, thì phải bỏ ra cũng càng nhiều.

Cổ gia đòi hỏi tạo dựng lên đế quốc hắc ám, tuyệt đối là một việc mười phần áp lực nặng nề, kiếp trước cô cũng bởi vì phiền chán loại áp lực này mà không nghĩ qua muốn chọn con đường này, sau khi sống lại, suy nghĩ khác biệt, cô mới có thể đứng ở đây.

Cô có người mình cần bảo vệ, chỉ có đầy đủ năng lực thì mới bảo vệ được những người này.

Cho nên, bất luận có nhiều áp lực bao nhiêu, yêu cầu phải bỏ ra thật nhiều, cô cũng sẽ không lùi về phía sau nửa bước.

Bà ngoại Cổ đối với câu trả lời của Lạc U rất hài lòng, quyền lợi chính là con dao 2 lưỡi, chỉ có đầy đủ năng lực mới có thể thật sự sử dụng được nó.

”Thành viên ở chỗ này được huấn luyện có hai loại người, một loại là cô nhi đến từ các nơi trên thế giới, một loại là thành viên con nối dòng của nội bộ Cổ Sát, độ trung thành cực cao, từ nhỏ sẽ dựa theo thiên phú của mỗi người để an bài các loại huấn luyện, bọn họ là những người thích hợp nhất để cháu lựa chọn, cũng là tương lai của Cổ Sát.”

Cổ Sát trải qua nhiều năm như vậy mà không suy, tuyệt đối là tích lũy một thế hệ nối tiếp một thế hệ nhân tài, không có những người này sẽ không có Cổ Sát sau này, bà ngoại Cổ đây là đang dạy Lạc U.

Lạc U thận trọng gật đầu, cô biết mình gần đi vào một thế giới hoàn toàn khác, có hắc ám, có máu tanh, thế nhưng cô không sợ hãi chút nào!

Nếu như kiếp trước có lý do trốn tránh loại trách nhiệm này, như vậy sau khi sống lại, cô bụng làm dạ chịu(!)

(*) Bụng làm dạ chịu: Không thể đổ trách nhiệm cho người khác.

”Phu nhân, thành viên đã tập hợp xong xuôi, mời ngài hạ lệnh.”

Người tổng phụ trách của trụ sở huấn luyện là một người đàn ông trung niên, da tay ngăm đen thoát nhìn rất mạnh mẽ, giống như là rơi vào trong một đồng than.

Nhưng mà đừng xem người này lớn lên da đen như vậy cũng chính tông là người da vàng, hơn nữa còn là một người mười phần nguy hiểm, là sát thủ quốc tế xếp hạng thứ ba - Độc Thủ!

”Tiểu U, mấy trăm người đều đang ở trước mặt cháu, muốn chọn người nào là tùy vào cháu, số lượng người không có hạn, nhưng số người có thể ở lại bên cạnh cháu không được hơn mười người, chúc cháu may mắn.”

Vận may, Cổ Sát có rất nhiều người tài, ưu tú cũng có rất nhiều, nhưng Lạc U có thể chọn ra mấy người thích hợp nhất với cô hay không, vậy phải xem vận khí của Lạc U.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 51: Lựa Chọn Đội Hộ Vệ.

Lựa chọn người, là lời nói ở trong lòng, Lạc U thật sự không biết ngọn nguồn, cô không biết từ nơi nào có thể nhìn ra sở trường đặc biệt của những người này.

Đây cũng không phải là chọn ngôi sao giải trí, không thể nhìn bề ngoài để chọn lựa, hơn trăm người đều mặc đồ rằn ri, các loại màu da các loại tướng mạo đều có, giống như đi họp hội nghị liên hợp quốc, làm sao để có thể lựa chọn tốt nhất.

”Bà ngoại, bà đây là đang khảo nghiệm cháu sao, nhiều người như vậy dù sao cũng phải cho cháu một chút tư liệu a.”

Lạc U chỉ nhìn qua nhìn lại mấy lần liền bắt đầu hướng về phía bà ngoại nhà mình hỏi.

”Khảo nghiệm dĩ nhiên là khảo nghiệm, nhưng loại chuyện này cũng cần phải dựa vào duyên phận, tư liệu có thể cho cháu, nhưng cháu thì làm sao có thể tin tưởng vào lời nói phía sau đâu, những đứa trẻ này lúc còn rất nhỏ liền nhận các loại giáo dục, trong đó luôn có một con bài cuối cùng chưa lật của mình mà nhất định viên cũng không muốn để người khác biết, cháu cảm thấy thế nào?”

Bà ngoại Cổ tâm tình rất tốt, giọng nói cũng rất nhẹ nhàng khoan khoái, nhất là nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Lạc U có chút biến sắc, trong lòng rất là sung sướng.

Đứa trẻ Lạc U này gần đây vô cùng lạnh nhạt, nhìn không giống như là một đứa trẻ.

Đối với trưởng bối mà nói, hậu bối trưởng thành là chuyện tốt, nhưng quá mức thành thực sẽ làm cho người ta có chút đau lòng.

”Ha ha, xem ra bà ngoại là muốn xem cháu bị xấu mặt, nhưng mà cũng không có vấn đề gì, bất luận là chuyện gì, cuối cùng cũng sẽ có biện pháp.”

Lạc U nhẹ nhàng nở nụ cười, cũng không ở đây cùng bà ngoại dây dưa, đi lên phía trước vài bước, một mình đối mặt với hơn trăm người trước mặt.

Hơn trăm người, trẻ em của các quốc gia đều có, tuổi từ bảy tám tuổi đến gần hai mươi tuổi, nhưng bất luận là người nào, trên người đều mang một loại khí thế bén nhọn, hướng chỉ là trên trăm người đứng chung một chỗ, vậy tuyệt đối không phải là người bình thường có thể chống lại.

Thế nhưng, Lạc U vẫn thỏa mái đứng ở trước mặt mọi người, cùng mọi người bày biện ra một loại cục diện đối lập, khí thế của cô tuy rằng không thể nói là trấn áp được mọi người, nhưng không có lún sâu vào trong đó, trái lại tạo thành một loại tồn tại rất đặc biệt, ít nhất, giờ khắc này, trong ánh mắt của tất cả mọi người chỉ có cô.

”Các người đối với tôi có hiếu kỳ có nghi hoặc, hay là còn có xem nhẹ và coi thường, nhưng cái này đều không quan trọng, tôi là Lạc U, là người thừa kế của Cổ Sát, ngày hôm nay đến nơi này là vì chọn đội hộ vệ của tôi, nếu như trong số các người có người không muốn hoặc là tự nhận năng lực của mình không đủ để trở thành một thành viên trong đó, hiện tại có thể bước ra khỏi đội ngũ, không nên làm lỡ thời gian của tôi.”

Giọng nói của Lạc U trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên, tuy rằng còn có một tia non nớt, nhưng lại mười phần uy thế.

Cao quý, ưu nhã, thân nhiên, cường thế, rất nhiều từ ngữ phù hợp với Lạc U xuất hiện ở trong tim mọi người, tập hợp lại cùng một chỗ, mới được coi là một Lạc U chân chính.

Thời điểm Lạc U dứt lời, cũng không có người nào bước ra, thậm chí ngay cả phản ứng cũng không có, chỉ có các loại ánh mắt khác nhau rơi vào trên người Lạc U, là xem kỹ cũng là tự hỏi, mà đối mặt với loại tình huống này, Lạc U cũng không nóng nảy, những người này rốt cuộc vẫn là trẻ con.

Nhưng những đứa trẻ tiếp thu qua đặc huấn của Cổ Sát thì cũng không còn là trẻ con, bọn họ có đầy đủ năng lực suy tính độc lập, sẽ hiểu tầm quan trọng của lần chọn lựa lúc này, cũng sẽ dựa theo năng lực bản thân và chờ mong mà làm ra lựa chọn thích hợp nhất.

Chiếm được một cơ hội!

Lạc U làm như vậy, không phải là cô chọn mọi người trước, mà để những người này chọn cô trước, cam tâm tình nguyện ở lại mới là người cô cần, dựa hái xanh không ngọt, cô sẽ không để cho những người không nguyện ý kia lưu lại.

Một phút, hai phút, ba phút sau, thời gian ngắn ngủi yên lặng qua đi, rốt cục cũng có người động.

Vài người đàn ông hơn hai mươi tuổi, vài đứa nhỏ bảy tám tuổi, mười lăm mười sáu tuổi một người cũng không có.

Đội hộ vệ của lão đại Cổ Sát, cái này đối với người Cổ Sát mà nói là một loại vinh dự cũng là một loại trách nhiệm.

Người có năng lực thì ở lại, đây là quy tắc từ xưa đến nay, không có năng lực hoặc là cho rằng bản thân không thích hợp, sau khi chăm chú tự hỏi, liền chủ động thôi lui.

Sau năm phút đồng hồ, lục tục lui ra hơn ba mươi người, Lạc U không để ý đến những người đã lui ra ngoài kia, mà dùng con ngươi đen thâm thúy của cô đảo qua từng người lưu lại, trong lòng thăm than, người lưu lại vẫn còn có chút nhiều a.

”Đầu sủng ông, chuyên gia máy tính, chữa bệnh sinh hóa, kinh tế tài chính, điều khiển toàn diện, những lĩnh vực này có thể xếp hạng trước ba danh thi lưu lại, ngoài ra, người tự nhận năng lực của mình đủ ưu tú rất hữu dụng đối với tôi thì lưu lại, có lẽ người cho là mình có đầy đủ tiềm lực phát triển cũng có thể lưu lại, bên cạnh tôi, không cần người vô dụng.”

Lần này giọng nói của Lạc U trở nên rất lạnh khốc, thậm chí tỏa ra hương vị máu tươi, đây cũng là lần thứ hai lựa chọn của cô.

Năm phút sau, đội ngũ mới ổn định lại, lúc này người lui ra ngoài nhiều hơn so với lần trước, những người còn lại chỉ có hơn ba mươi người, điều này làm cho Lạc U thở phào nhẹ nhõm.

Thời điểm Lạc U nhìn lại những người này, cũng đã có thể phát hiện những người này có điểm khác biệt, trong ánh mắt của bọn họ mang theo một chút kiên nghị ngạo nghễ.

Giống như yêu cầu của Lạc U, bọn họ đều là những người có một lĩnh vực nào đó ưu tú nhất, có đầy đủ tự tin mới có thể ở tại chỗ này.

Lạc U xoay người, nhìn về phía bà ngoại nói:

”Bà đưa tư liệu của những người này cho cháu đi, bất luận có nhiều bao nhiêu đều không có vấn đề gì, tự cháu sẽ xem kỹ.”

Bà ngoại Cổ hường về Độc Thủ ở một bên gật đầu, chốc lát sau một phần tư liệu liền xuất hiện trước mặt Lạc U, ba mươi hai phần, bằng với số người trước mặt.

”Ba ngày sau cháu sẽ trở lại chọn, hiện tại cứ như vậy đi.”

Lạc U cầm tư liệu nhưng không xem, mà là kết thúc buổi lựa chọn hiện tại, ba ngày là thời kỳ cô quan sát những người này, có tư liệu phụ trợ, cô tin tưởng mình sẽ chọn ra đội hộ vệ thích hợp nhất của mình.

Bà ngoại Cổ hài lòng gật đầu, không kiêu ngạo không nóng nảy, biết tiến biết lùi, phương pháp tuy là còn có chút thô thiển, nhưng thẳng thắn khí thế cũng đủ.

Đứa cháu ngoại này của bà quả nhiên không phải người bình thường, như vậy phải bồi dưỡng thật tốt, tất nhiên chắc chắn sẽ không để cho mình thất vọng.

Bà ngoại Cổ ngay trong ngày liền rời khỏi Cổ Mộng Đảo, đem chuyện chọn lựa hoàn toàn giao cho Lạc U tự mình phụ trách.

Mà Lạc U cũng không có núp trong bóng tối quan sát những người này.

Mà là vào lúc trời tối liền hòa nhập vào trong những người này, quang minh chính đại cùng bọn họ dùng bữa.

Không ai chủ động tìm Lạc U nói chuyện, Lạc U cũng không có chủ động tìm bất luận người nào.

Cô chỉ là theo chân bọn họ cùng nhau dùng cơm cùng nhau huấn luyện, ánh mắt thỉnh thoảng sẽ cố ý hay vô ý rơi vào trên người một số người, nhưng cũng không phải loại ý tứ hàm xúc quan sát hay là xem xét kỹ.

Hơn nữa cũng không đơn thuần chỉ rơi vào những người ưu tú đã chọn, mà là đem mấy trăm người đều nhìn một lần, tuy rằng không đến mức quen thuộc, lại đều nhớ kỹ hình dáng tất cả mọi người.

Mà những người này đối với sự tồn tại của Lạc U cũng không có quá mức lưu ý, mặc dù có chút không được tự nhiên, cũng sẽ cố ý hay vô ý quan sát Lạc U, hoặc là một số người có biểu hiện tốt hơn mình, nhưng trên thực tế cũng chỉ làm những việc thường ngày như ăn, ngủ, huấn luyện, đơn điệu mà khổ cực.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Thành Viên Đội Hộ Vệ.

Ba ngày nói dài thật sự không dài, nhưng nói ngắn thì cũng không ngắn, ít nhất cũng đủ để Lạc U quan sát được một ít chuyện thú vị.

Ví dụ như trong những người này có một chút bí mật nho nhỏ như ẩn như hiện.

Vương Luân, một cậu bé năm nay gần mười một tuổi, cũng là người nhỏ tuổi nhất trong nhóm những người chọn lưu lại.

Thân thủ của cậu bé rất kém cỏi, toàn bộ người trong trụ sở huấn luyện phóng chừng cũng không có mấy người là đánh không lại cậu, hay mấy đứa bé bảy tám tuổi đều có thể bắt nạt cậu.

Thế nhưng người này lại có một sở trường đặc biệt rất là mạnh mẽ - trộm!

Câu nói Vương Luân bình thường hay treo ở trên miệng đó là không có cái gì là cậu không thể trộm được.

Mặc dù có chút khoa trương nho nhỏ, nhưng trải qua ba ngày quan sát, Lạc U nghĩ cái này trong tương lai e rằng cũng không phải là một chuyện khoa trương.

Bởi vì Vương Luân đối với những chuyện có liên quan đến trộm, hầu như là mọi thứ đều thông thạo.

Trình tự máy vi tính, các loại phá giải, hệ thống bảo vệ cao cấp, không chỗ nào không thông, từ mật mã khóa sắt đến khóa công nghệ cao mật mã, từ mở bằng ấn vân tay đến quét con người.

Chỉ cần là dính đến trộm một chút, đều là đối tượng cậu cố gắng học tập, hơn nữa còn là loại chỉ cần học liền thông thạo.

Mà Vương Luân luôn luôn bị bắt nạt thật ra cũng bởi liên quan đến thiên phú hoặc có thể nói là yêu thích của cậu.

Có người nói toàn bộ bọn nhỏ của trụ sở huấn luyện chưa có người nào chưa từng bị cậu trộm qua, lớn như là thiết bị huấn luyện, nhỏ như là quần áo của trẻ con.

Sở thích của Vương Luân cực kỳ rộng lớn, hơn nữa vô sỉ đến mức không có điểm cuối, cũng khó trách mọi người không có việc gì lại thích bắt nạt cậu.

Ngoại trừ Vương Luân, Lạc U cũng quan sát vài người trọng điểm.

Có năng lực đánh nhau cận chiến mười phần dũng mãnh là Triệu Kiệt và Tôn Vũ, có tinh thông các loại súng ống Hàn Du, có thiên về phương diện chữa bệnh phát triển Tôn Mộng Lâm, còn có đối với số liệu tài chính cực kỳ nhạy cảm Nguyên Tư, cũng có nghe nói có thể điều khiển bất kỳ phương tiện giao thông nào Tào Viêm Hi.

Bảy người, đều là đối tượng mà Lạc U tương đối hài lòng, nhưng trừ những người đó ra, còn dư lại ba người vẫn chưa chọn lựa được.

Lạc U quyết định chờ sau này tính tiếp, số người của đội hộ vệ quy định là mười người.

Ít thì không sao, nhưng nếu như là nhiều cũng không phải là không thể, chỉ là trên danh nghĩa lại không thể gọi là hộ vệ.

Đối với người Cổ Sát mà nói, một nhân tài ưu tú nhất mới có thể trở thành một thành viên của đội hộ vệ, mà cũng chỉ có hạn chế như thế mới có thể hiện ra giá trị của đội hộ vệ.

Nhưng mà thời điểm Lạc U chọn xong người muốn rời đi, bà ngoại Cổ lại tự mình lựa chọn hai người cho Lạc U.

“Tiểu U, hai người kia coi như là thay thế bỏ sung đi, tuy rằng cháu không có chọn đến, nhưng đối với cháu mà nói vẫn còn có chút tác dụng, ngày sau nếu như cháu cảm thấy không thích hợp thì đổi lại.”

Đây là bà ngoại Cổ đích thân nói trong điện thoại, Lạc U liền nhận hai người dư thừa này, ngồi trên máy bay tư nhân, mang chín người được lựa chọn, trực tiếp rời khỏi Cổ Mộng Đảo.

Trên phi cơ, Lạc U đối với hai người này có chút tò mò hỏi:

“Nói một chút xem, hai người là bởi vì nguyên nhân gì mới bị bà ngoại tôi đưa đến chỗ của tôi.”

Cổ Chính Kỳ, nam, mười tám tuổi, đeo một cặp mắt kính lộ ra một loại mùi vị văn nhân, nhã nhặn nho nhã, ôn nhuận như ngọc, không có bất kỳ cảm giác uy hiếp gì, dường như cũng không phải cao thủ gì, làm cho Lạc U có chút nghi hoặc, còn có người này dĩ nhiên lại là họ Cổ.

Cái họ Cổ này ở trong Cổ Sát không ít cũng không nhiều.

Cổ Sát nhận nuôi rất nhiều cô nhi, nhưng có thể được mang họ Cổ, cần thỏa mãn một chút điều kiện hà khắc, năng lực phi phàm, hoặc là có công hiến cực kỳ nhiều.

Cổ Chính Kỳ không có quan hệ huyết thống với Cổ gia, như vậy chỉ có thỏa mãn yêu cầu ở trên mới có thể được mang họ Cổ.

Dù sao ở trong Cổ Sát, cũng không có gì ngoại lệ.

Mà một người khác là Tiểu Tiêu, thiếu niên mười sáu tuổi, nhưng thoát nhìn so với Lạc U còn gầy nhỏ hơn một chút.

Vóc dáng thấp bé, khuôn mặt tròn trịa, hai mắt thật to nháy một cái, từ trong ra ngoài đều lộ ra khí tức khả ái, làm cho Lạc U nhìn càng thêm nghi hoặc.

“Phu nhân nói tôi rất thích hợp làm quan ngoại giao, có lẽ là bởi vì tôi biết nhiều loại ngôn ngữ.”

Cổ Chính Kỳ giọng nói uyển chuyển nói, không nhìn ra có đáng về kiểu ngạo gì.

Lạc U đem Cổ Chính Kỳ từ trên xuống dưới nhìn một lần, cũng có chút đồng ý đánh giá của bà ngoại nhà mình.

Cho dù Cổ Chính Kỳ không biết nhiều loại ngôn ngữ, nhưng bằng vào loại khí chất hiền hòa ôn nhuận này, cũng đủ để hấp dẫn rất nhiều người.

“Tôi cũng không rõ lắm, phu nhân nói tôi chăm sóc tốt cuộc sống của ngài, nói là để tôi làm tùy tùng của ngài.”

Tiểu Tiêu nháy mắt có chút nghi hoặc, đáng về mười phần khả ái.

Lạc U nhìn không được nhử mày, trực giác và lý trí đều nói cho cô biết, nguyên nhân bà ngoại phái tiểu tử này tới tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy.

Bề ngoài vô hại, cũng không có nghĩa là thực sự vô hại, ai biết tiểu tử này rốt cuộc làm được cái gì đâu.

“Tùy tùng cũng phải biết chút gì đó, cậu nói một chút lĩnh vực cậu am hiểu nhất đi.”

Người để ở bên cạnh, tóm lại phải biết rõ ràng một chút, nếu như ngay cả sở trường đặc biệt của bọn họ cũng không biết, sẽ không có ý nghĩa gì.

Tiểu Tiêu dường như rất là cố gắng suy nghĩ một chút, mới hơi do dự nói:

“Tôi biết làm cơm, cái này tính không?”

“Còn gì nữa không?”

Lạc U khiêu mi hỏi, đáp án như vậy thật đúng là làm cho người ta ngoài ý muốn a.

“... Tôi thích chụp ảnh, phu nhân cũng đã dặn dò, mong muốn tôi có thể quay chụp một ít ảnh lưu làm kỷ niệm cho ngài, không biết cái này có tính không?”

Tiểu Tiêu lúc nói lời này cũng có chút ngại ngùng, tuy rằng tính về tuổi tác cậu lớn hơn Lạc U một tuổi, nhưng so sánh với Lạc U, dễ nhận thấy cậu càng giống như là con nít.

Lạc U gật đầu, rốt cuộc hiểu ý tứ của bà ngoại nhà mình, trong lòng có chút ấm áp, bà ngoại luôn luôn thương yêu cô như vậy, nghĩ đến nhiều chuyện cô

chưa từng nghĩ tới, để cho cô đau lòng lại cảm động.

”Chín người các anh, tôi xem như tạm thời nhận thức, các loại quy củ đạo lý tôi cũng không nói nhiều lời vô ích, tôi mong các anh đều có thể đi theo tôi tới cuối cùng, không để cho tôi thất vọng.”

Chín người này đối với cô mà nói cũng chỉ so với người xa lạ quen thuộc hơn một chút, điều này đối với Lạc U không dễ tin tưởng người bên ngoài mà nói, cũng không phải có thể dễ dàng giao phó tín nhiệm.

Thế nhưng cô lại nguyện ý đem tín nhiệm và kỳ vọng của mình gửi gắm vào trên người chín người này, có lẽ cũng không nhiều, lại rất đơn giản, nhưng là một khởi đầu rất tốt.

Chín người, nhỏ tuổi nhất Vương Luân chỉ có mười một tuổi, lớn tuổi nhất Tôn Vũ cũng chỉ có mười chín tuổi, cộng thêm Lạc U, mười người nhìn thế nào cũng thấy đều vẫn là thiếu niên.

Nhưng cũng chính là đám thiếu niên này, trong tương lai không lâu sau, chân chính trở thành tồn tại cao nhất của Cổ Sát, mà đội hộ vệ lần này có thêm một danh hiệu thập phần vang dội - Hoàng Kim Vệ Đội.

Tiền thế nhắc tới, trong chín người được lựa chọn chỉ có Tôn Mộng Lâm phụ trách phương diện chữa bệnh là một tiểu cô nương chọc người triu mến, bề ngoài rất là dịu dàng, nhưng cá tính lại có chút cứng nhắc, rất an tĩnh ít nói, dao giải phẫu không rời khỏi tay, sử dụng đao pháp rất khéo tay, có khả năng cứu người, giồng nhau cũng có thể giết người.

Cổ Sát là tổ chức sát thủ, như vậy thì có một điều kiện tiên quyết rất lớn, bất luận người có thiên phú loại nào, bất luận người muốn hướng về loại phương hướng phát triển nào, nhưng tóm lại là phải học một chút bản lãnh giết người.

Người không thể quên tổ tông, sát thủ cũng không thể quên bản chất được.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Thiên Kim Hắc Đạo.

Thành viên đội hộ vệ của Lạc U lựa chọn xong xuôi, nhưng chín người này cũng không có thể lúc nào cũng đi theo bên người Lạc U, bọn họ còn các phần huấn luyện chưa có chấm dứt.

Chỉ có thể lần lượt từng nhóm ở lại bên người Lạc U, vừa để làm quen cũng vừa là để bảo vệ.

Người chưa đến lượt liền đi căn cứ tại Kinh Đô để tiếp tục học tập huấn luyện.

Lạc U cũng đem thời gian của mình tiêu tốn ở trong căn cứ huấn luyện, hơn nữa so với những người khác còn phải khắc khổ hơn.

Trụ cột của cô còn yếu kém, cũng chỉ có thể ăn nhiều khổ hơn thì mới có khả năng theo kịp người khác.

Tuy rằng cô không nghĩ huấn luyện bản thân thành siêu cấp sát thủ, nhưng cũng không muốn đem tính mạng của mình phó thác ở trên tay người khác.

Trong lúc Lạc U khắc khổ huấn luyện chính mình, ảnh hưởng của đệ nhất công chúa ở bên ngoài cũng càng ngày càng mở rộng, người đại diện Lý Ngang Vũ của Lạc U đã thay cô từ chối một đồng lòng mời.

Nhưng vẫn giữ lại riêng một phần phát ngôn đại diện hoặc là kịch bản, hẹn ngày đồng thời mang đến giao cho Lạc U.

Lạc U chọn tới chọn lui liền chọn một bộ phim điện ảnh hành động lấy đề tài đô thị hắc bang, nếu như đệ nhất công chúa lấy khí chất công chúa của bản thân cô để diễn xuất, vậy thì bộ điện ảnh hắc bang này chính là lấy thân phận của cô lúc này để diễn xuất.

Thiên kim hắc bang, cha mẹ bị bang phái đối địch ám sát, tuy rằng tuổi còn nhỏ nhưng một mình chống đỡ được một bang phái, tay nhuộm vô số máu tanh, nhưng vẫn giữ nguyên tâm lòng lương thiện thuần túy nhất, trung tâm cả bộ phim đó là trong đen có trắng, nổi bật sự mâu thuẫn của bản thân và mâu thuẫn của xã hội.

Lạc U đối với kịch bản này cơ bản là hài lòng, nhưng đối với cái kết cục lại có một chút oán giận.

”Như thế nào kịch bản bộ này nữ chính cuối cùng lại chết?”

Kết cục cuối cùng của phim đệ nhất công chúa là cô chết, nếu như cô chọn kịch bản của bộ thứ hai nữ chính cũng chết, có thể hay không có chút kỳ quái.

”Cô muốn chọn bộ này sao? Nếu như không hài lòng với kết cục, có thể bàn bạc cùng biên kịch.”

Lý Ngang Vũ liếc một cái liền biết Lạc U chọn bộ kịch bản nào, trước khi đem những kịch bản này đưa cho Lạc U, mỗi một bộ kịch bản hắn đều rất nghiêm túc đọc qua.

”Không phải là không hài lòng, chẳng qua là cảm thấy kỳ quái, đạo diễn của bộ kịch bản này đã xác định chưa, còn có sắp xếp các diễn viên khác, có phiền phức gì hay không?”

Lạc U hỏi như vậy, rõ ràng là đã có quyết định, không biết có phải nguyên nhân là cô sống lại hay không, dường như có rất nhiều thứ đều trở lên khác biệt.

Giống như là những bộ phim và văn bản...cô ở kiếp trước dường như một chút ấn tượng cũng không có, không biết đây có tính là hiệu ứng bướm bướm hay không a.

Thật ra Lạc U rất nghiêm túc tự hỏi qua trong mười năm này rốt cuộc có chuyện lớn nào đã từng xảy ra, cũng thực sự nghĩ ra được rất nhiều.

Ví dụ như là một chút ảnh hưởng đến bố cục chiến tranh quốc tế, hoặc là các nơi có các loại thiên tai cực kỳ nghiêm trọng trên thế giới, còn có một chút biến đổi phát triển quan trọng trong lĩnh vực kinh tế, các loại lĩnh vực khoa học kỹ thuật có những sáng tạo đột phá...

Lạc U nghĩ tới rất nhiều rất nhiều, nhưng không để ở trong lòng, lòng của cô rất nhỏ, chỉ chứa đựng được những người cùng với chuyện mà cô quan tâm.

Cô không có khả năng bởi vì mình sống lại liền muốn đi thay đổi toàn thế giới, cũng không muốn đem tương lai của mình mỗi một bước đi đều có kế hoạch đến thiên y vô phùng(*).

(*) Thiên y vô phùng: Áo tiên không thấy vết chỉ khâu, ý nói là không chệch vào đâu được.

Cô chỉ muốn dùng cố gắng của mình tạo ra một tương lai tốt đẹp hơn cho người mà mình để ý, ít nhất tương lai không phải hối hận giống như kiếp trước.

”Đạo diễn là Trần Dục, người Hongkong, được xem là một vị đạo diễn hết sức trẻ tuổi, chỉ có ba mươi tuổi, nhưng mà lại quay được hai bộ phim được phê bình rất tốt, được coi là nhân vật mới xuất sắc trong giới đạo diễn.”

”Sẽ không có nhiều vấn đề lớn, về phần các diễn viên khác còn chưa có xác định được, bởi vì vốn đầu tư của bộ phim này cũng chưa có, Trần Dục tìm tới công ty cũng bởi vì hy vọng muốn từ chỗ Lạc tổng liên lạc với một số nhà đầu tư, Lạc tổng xem qua kịch bản cảm thấy không tệ, liền để cho tôi cảm tới cho cô xem một chút.”

”Cần đầu tư bao nhiêu?”

Nghe được thiếu hụt đầu tư Lạc U ngược lại cảm thấy hứng thú, cô hiện tại đang lo lắng tìm các phương thức để kiếm tiền, đầu tư phim dường như cũng không tệ.

”Trần đạo diễn nói muốn là năm nghìn vạn, không nhiều lắm cũng không ít lắm, nhưng vẫn còn có chút nguy hiểm, đề tài phim hành động đã được quay rất nhiều rồi, bộ này rất đặc biệt, là lấy từ góc nhìn của phụ nữ, nhưng đặc biệt cũng thể hiện sẽ không mạo hiểm nhẹ nhàng giống như người khác, đó là lí do mà các nhà đầu tư vẫn còn đang do dự.”

Lý Ngang Vũ đối với việc này rất hiểu há mồm liền ra, từ lần ở phim trường cùng với Lạc U nói chuyện với nhau, hắn liền nhớ kỹ sâu sắc câu nói kia của Lạc U, muốn trở thành một người đại diện ưu tú, như vậy thì không thể chỉ làm chuyện bình thường của người đại diện.

”Năm nghìn vạn...”

Lạc U bắt đầu tính toán ở trong đầu, hơn nửa năm qua tiền tích góp của cô đã đạt đến hơn hai nghìn vạn, số tiền này phần lớn đều là cô kiếm được từ thị trường chứng khoán, còn có phần nhỏ là tiền lì xì mừng năm mới của các trưởng bối cho cô.

”Thế nào, tiểu U có ý tưởng đầu tư?”

Lý Ngang Vũ rất thông minh, nhìn phản ứng của Lạc U liền đoán được ý tứ của cô.

”Ừ, chuyện này tôi sẽ nói với cô.”

Chủ yếu vẫn là tiền của cô còn không đủ, cần tìm thêm một nhà đầu tư để hợp tác, Lạc gia, Tô gia, Cổ gia, tìm một nhà đầu tư đối với cô mà nói thật ra là một chuyện rất đơn giản.

”Tôi và Lạc tổng có hẹn, còn có mấy cái phát ngôn đại diện này, cũng đều là Lạc tổng tự mình xem qua, ha ha, thật ra Lạc tổng so với người đại diện là tôi đây còn quan tâm cô hơn, bất luận là kịch bản hay là phát ngôn đại diện đều tự mình kiểm định, tiểu U cũng xem một chút đi, đều rất thích hợp với cô, hơn nữa bất luận là lực ảnh hưởng hay là danh tiếng đều rất tốt, cô có thể suy nghĩ một chút.”

Tiền phát ngôn của mình tinh tuyệt đối là một khoản thu nhập rất quan trọng, để chọn phát ngôn đại diện thích hợp nhất với Lạc U, Lý Ngang Vũ cũng mất không ít sức lực.

Lạc U chăm chú nhìn lại, ba phát ngôn đại diện, đều là đẳng cấp nổi danh quốc tế, một trong số đó là nữ trang cao cấp VL, một cái là vật phẩm của thiếu nữ MM, còn có một cái là phát ngôn đại diện của công ty châu báu.

Lạc U xem qua, đầu tiên liền loại bỏ làm phát ngôn đại diện của công ty châu báu, tuổi của cô còn không có thích hợp làm phát ngôn đại diện châu báu, cho dù chủ của công ty này có châu báu gắn liền với các thiếu nữ, nhưng cô nghiêng về phía vật phẩm của thiếu nữ MM hơn.

”MM đi, cái này tôi rất thích.”

Thật ra nói đến MM, Lạc U đúng là có chút tình cảm, bởi vì kiếp trước cô đã làm người phát ngôn cho MM ba năm, về sau bởi vì bản thân trưởng thành mới không tiếp tục làm nữa, kiếp này sống lại, điểm này ngược lại không có thay đổi.

”MM không tệ, rất thích hợp với cô, hơn nữa hình tượng cũng rất tốt, thanh thuần sạch sẽ, tiền phát ngôn đại diện khoảng ba trăm vạn một năm, tuy rằng cô bây giờ rất nổi tiếng, nhưng dù sao vẫn là người mới, tiền phát ngôn đại diện như vậy được chứ?”

Lý Ngang Vũ cuối cùng có chút không quá chắc chắn hỏi lại.

Sau khi biết thân phận Lạc U, phương diện về tiền này cũng có chút chần chừ không tốt, Lạc U không thiếu tiền là khẳng định, nhưng thân phận Lạc U đặt ở nơi này, không thiếu cũng không có nghĩa là không thêm đề ý.

Nhưng mà điểm này thật ra Lý Ngang Vũ nghĩ lắm rồi, về vấn đề tiền đối với Lạc U mà nói lúc này hẳn là ngược lại.

Cô cũng không thêm đề ý tiền, nhưng trên thực tế hiện tại lại có chút thiếu tiền, cô hiện tại rất nỗ lực muốn dựa vào bản lĩnh của mình kiếm tiền nuôi gia đình, tiền đương nhiên là càng nhiều càng tốt.

”Không thành vấn đề, anh đi nói đi.”

Lạc U đem lại vấn đề này toàn quyền giao cho Lý Ngang Vũ, lại một lần nữa bày tỏ tín nhiệm của cô đối với Lý Ngang Vũ.

Lý Ngang Vũ nghiêm túc gật đầu, lại bắt đầu suy tính làm sao vì Lạc U tranh thủ thật nhiều lợi ích.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Thư Của Diệp Vãn Thần.

Tiền Lý Ngang Vũ đi, Lạc U lại một lần nữa nghiên cứu kịch bản mới.

Trong kịch bản này cũng có một hai nhân vật thích hợp với Diệp Vãn Thần, nhưng Diệp Vãn Thần vẫn còn đang huấn luyện ở trong bộ đội, Lạc U cũng chỉ có thể tiếc nuối bỏ qua.

Hơn nữa Diệp Vãn Thần cũng không thích hợp đi trên con đường diễn suất này, Lạc U cũng không tiếp tục kiên trì nữa.

Buổi tối, lúc nhận được tin tức của Lý Ngang Vũ, cô Lạc liền đích thân gọi điện thoại nói chuyện nửa giờ với Lạc U, quyết định một chút chuyện về nhóm người mới và phát ngôn đại diện, nhất là vấn đề đầu tư.

Cô Lạc rất là hào phóng lấy ra ba chục triệu để đầu tư, phòng bán vé của đệ nhất công chúa đã vượt qua ba trăm triệu, ngược lại làm thành tiền vốn đầu tư mà nói tuyệt đối là kiếm lớn.

Hơn nữa danh tiếng lại vô cùng tốt, cô Lạc tin tưởng, một bộ phim hành động này cũng sẽ không để cho bà thất vọng.

Đầu tháng tám, lúc Lạc U từ bên ngoài trở về nhìn trong hòm thư lại phát hiện một phong thư, phần vị trí người gửi viết ba chữ Diệp Vãn Thần.

Chẳng qua chỉ nhìn thấy cái tên như vậy, Lạc U lại không nhận được cười.

Diệp Vãn Thần từ khi đi vào quân đội lại giống như bị ngăn cách, các loại phương thức liên lạc đều không thể liên lạc được.

Cô còn muốn thông qua quan hệ của nhà mình để liên lạc một chút, nhưng không có nghĩ đến Diệp Vãn Thần vậy mà lại viết rất nhiều thư cho cô trước, thư này, ngoại trừ thư tình cô vẫn là lần đầu tiên nhận được a.

Về phần tại sao trực giác của Lạc U lại không coi phong thư này là thư tình, vậy thì phải liên quan đến quan hệ kỳ lạ giữa hai người Lạc U và Diệp Vãn Thần.

Chuyện đầu tiên Lạc U làm khi về đến nhà đó là xem thư, hai tờ giấy rất sạch sẽ, chữ được viết bằng bút máy, mực viết màu đen, kiểu chữ cứng cáp

hữu lực, lộ ra một chút mùi vị cường thế.

Người đàn ông mâu thuẫn này, rõ ràng là rất mạnh mẽ, nhưng khi đứng ở trước mặt cô lại luôn luôn khúm núm ngay cả nói cũng không dám nói, Lạc U thì thầm một câu, liền bắt đầu đọc thư.

Tiểu U:

Không biết viết thư có phải là rất kỳ quái hay không, nếu như em không thích thì cứ nói cho anh biết, anh sẽ không viết.

Anh rất nhớ em, rất nhớ rất nhớ, từng ngày từng đêm không thấy được em, cũng làm cho anh có loại cảm giác trống rỗng, nếu như có thể, thật sự nghĩ buông tha tất cả để ở lại bên cạnh em, nhưng anh biết không có khả năng này, bởi vì chỉ có làm cho bản thân trở nên mạnh mẽ mới có tư cách đứng ở bên cạnh em, anh không muốn vẫn luôn được em bảo vệ, mặc dù có chút tự đánh giá cao bản thân, nhưng anh vẫn muốn nói, anh thực sự chờ mong một ngày nào đó, anh có thể dùng năng lực của chính mình bảo vệ em, công chúa của anh.

Cuộc sống trong trại lính cũng không hề khổ cực, cường độ huấn luyện cũng có thể chịu được, các chiến hữu rất dễ thân cận, anh cũng có làm quen được mấy người bạn, mặc dù có thời gian anh sẽ hy vọng một chút tới thăm xa vùi, trên thế giới này chỉ tồn tại có hai người em và anh, như vậy có phải hay không anh có thể có nhiều thời gian nhớ đến em hơn.

Cơm ở trại lính rất khó ăn, không có tay nghề tốt như thím Ngọc và chị Chu, nhưng anh cảm thấy mình cao hơn một chút, chỉ là làn da bị phơi nắng nên đen, không biết em có ghét bỏ hay không. (Ở chỗ này, Diệp Vãn Thần vẽ một khuôn mặt nhỏ nhắn khóc lóc thảm thiết đơn giản, làm cho Lạc U xem cảm thấy buồn cười) (shizuka: Chỗ này mình giữ nguyên văn câu nói kia của tác giả ạ, không phải tự thêm vào đâu ạ).

Tiểu U, gần đây em sống có tốt không? Anh nghĩ nhất định là rất tốt, em thông minh như vậy, lại lợi hại như vậy, sẽ không phải là không tốt, chỉ là không nên quá cực khổ, nhìn em khổ cực, anh sẽ đau lòng.

Anh đây là lần đầu tiên viết thư a, cũng không biết viết cái gì cho tốt, chiến hữu rất xấu, nói là viết thư cho bạn gái đều phải viết thơ, anh suy nghĩ thật lâu cũng không nghĩ ra được, em có thể chê anh quá ngu ngốc hay không, nhưng mà cuối cùng anh cũng thử viết vài câu, nếu như em không thích thì nói anh để đổi.

Tưởng niệm nguyên lai là như vậy vị đạo,

Nhẹ nhàng, nhàn nhạt, đau thương cô đơn,

Đầy đầu đều là ngời bóng dáng của,

Toát ra, xoay tròn, chân thật mộng ảo,

Nếu như khả dĩ,

Ta thực sự tưởng buông tha tất cả,

Nếu như có thể,

Ta chỉ tưởng dừng lại ở bên cạnh ngươi,

Nhìn ngươi cười,

Cảm thụ được độc thuộc về của ngươi sáng lạn dữ xa hoa,

Đó là một hồi hoa lệ mộng,

Chỉ có ngươi...

(shizuka: Vì thực sự không biết dịch thơ của Thần ca thành thơ hay có vắn nên mình sẽ giữ nguyên gốc bài thơ và dịch đúng nghĩa bên dưới đây a...nếu nàng nào có thơ hay có thể làm bài thơ này cho Thần ca rồi cmt cho mình để mình đổi lại nha.

Dịch thơ:

Tưởng niệm thì ra là có mùi vị như vậy,

Nhẹ nhàng, nhàn nhạt, đau thương cô đơn,

Trong đầu tất cả đều là hình ảnh của em,

Nhún nhảy, xoay tròn, chân thật lại mộng ảo

Nếu như có thể,

Anh thật sự nghĩ buông tha tất cả,

Nếu như có thể,

Anh chỉ nghĩ dừng lại ở bên cạnh em,

Nhìn em cười,

Cảm nhận sự rực rỡ và xa hoa chỉ thuộc về em,

Đó là một giấc mộng hoa lệ,

Chỉ có em..)

Xem xong thư, Lạc U nhất thời thất thần, trong thư mỗi một chữ mỗi một câu nói dường như đều lộ ra sự nhớ nhung cùng lưu luyến của Diệp Văn Thần đối với mình.

Sự kiên trì của anh, anh ngốc nghếch, anh có tình cảm sâu đậm với mình, chân thành chất phác chấp nhất kiên nghị, không thể không làm cho Lạc U rung động.

”Đi? Chỉ là như thế nào lại không có một câu thích đâu.”

Lạc U suy nghĩ một chút đột nhiên nghĩ ngờ lắm lắm, trong giọng nói dường như còn có một chút bất mãn.

Nhưng mà suy nghĩ lại một chút, lại tự cười nhạo bản thân, tâm tư của cô thế nào lại giống như là một tiểu cô nương, ngay cả loại chuyện này cũng đều xoi mói.

Đầu tháng tám, bắt đầu làm phát ngôn đại diện của MM, sáng sớm Lý Ngang Vũ liền tới đón Lạc U, mà đi cùng Lạc U còn có Tào Viêm Hi và Tiểu Tiêu.

Tào Viêm Hi thông thạo các loại phương tiện giao thông, đó là lý do mà thân phận của hắn bây giờ là tài xế riêng của Lạc U, mà Tiểu Tiêu lại đảm nhiệm chức trợ lý còn trống, quả thật trở thành người hầu nhỏ của Lạc U.

Lý Ngang Vũ đối với nhiều ra hai người thiếu niên thật ra thì có chút tò mò.

Tào Viêm Hi và Lạc U cùng tuổi, Tiểu Tiêu cũng chỉ lớn hơn so với Lạc U một tuổi, hơn nữa thêm một Lạc U, làm cho Lý Ngang Vũ có loại cảm giác mình ở là người trông trẻ, hơn nữa những đứa trẻ này vẫn là tổ chức thành một đoàn thể.

Lạc U cũng không giải thích gì nhiều, mà là để cho ba người bọn họ tự mình làm quen với nhau đi.

Rất nhiều thời điểm tuổi tác chẳng qua cũng chỉ là một chữ số đơn giản, Tào Viêm Hi và Tiểu Tiêu coi như là nhỏ đi chẳng nữa, nhưng về mặt vũ lực mà nói, cho dù có bảy hay tám Lý Ngang Vũ cũng chưa chắc đã là đối thủ của bọn họ.

Thời điểm mấy người đến phòng chụp ảnh tất cả đều đã được sắp xếp chuẩn bị xong.

Đơn giản trao đổi vài câu Lạc U liền vào phòng hóa trang, sau đó thay một bộ lại một bộ quần áo, quay chụp một đồng ảnh chụp lớn.

Màu hồng là tình cảm thiếu nữ chân thành, mơ mộng ngọt ngào.

Màu trắng thuần là từ trong tấm lòng của thiếu nữ mà ra, hồn nhiên sạch sẽ.

Màu tối và đen là thiếu nữ mỹ hoặc, phản bội lạnh lùng.

Màu tím nhạt là thiếu nữ ưu nhã, cao quý và thần bí.

Lạc U cũng không biết được bản thân thay đổi bao nhiêu bộ quần áo, nhưng mỗi một bộ quần áo cô đều dùng sự hiểu biết của mình để thể hiện ra các loại phong tình khác nhau.

Một bộ quần áo thể hiện ra một Lạc U, như vậy mười bộ quần áo liền thể hiện ra là mười Lạc U khác nhau, làm cho tất cả mọi người ở stadio đều mở to hai mắt nhìn, tấm tắc khen kỳ diệu.

”Mọi người nói muốn thuận lợi ở trong giới giải trí, nhất định phải có hậu trường, nhưng từ lúc thấy cháu, chú lại phát hiện một nhân tố càng quan trọng hơn.”

Đạo diễn phụ trách quay chụp trong lúc nghỉ ngơi rất là hưng phấn quay sang nói với Lạc U.

Lạc U cười cười không có tiếp lời, người bình thường lúc này hẳn là sẽ thể hiện sự hiếu kỳ, nhưng cô không có, cũng may nụ cười của cô cũng cho đối phương bậc thang để nói tiếp.

Đối với loại người không có làm bộ bên ngoài này, đạo diễn quay chụp ở trong lòng rất là rầu rĩ thì thậm một câu, đứa nhỏ này thế nào một điểm đều không giống như là của một đứa bé a!

”Thiên phú! Diễn viên diễn xuất rất giỏi có rất nhiều, nhưng điều này cũng không có nghĩa là thiên phú của bọn họ tốt, bởi vì bọn họ đều phải dựa theo kịch bản để diễn, nhưng hôm nay quay chụp cũng không có kịch bản, thậm chí đặc trưng của những bộ quần áo này chú cũng không có nói với cháu, nhưng cháu gần như là ở trong nháy mắt liền có thể tìm được ý tứ mà mỗi bộ quần áo muốn biểu đạt, đây tuyệt đối là một loại thiên phú khó mà có được, chú dám khẳng định, chỉ bằng vào trực giác như vậy của cháu, đến lần lộn ở giới thời thượng cũng tuyệt đối sẽ không có chuyện gì.”

”Ha hả, có lẽ a.”

Đối mặt với đánh giá khen tặng cao như vậy, Lạc U cũng chỉ cười thản nhiên.

Xuất thân của cô tạo cho cô ánh mắt, đối với việc sự hiểu rõ đối với một trang phục hoặc là châu báu, kiếp trước có thể nói cô ở cấp đại sư như thế nào sẽ đánh giá chụp ảnh đơn giản trong giới trang sức a.

Kiếp trước cô thậm chí tự mình thiết kế không ít một trang phục và châu báu.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Lạc U sáng lên, đối với kế hoạch kiếm tiền của mình, dường như lại nghĩ ra một ý tưởng hay.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55

Chụp ảnh xong Lạc U rất mệt mỏi, xong tinh thần lại vô cùng hưng phấn, nghĩ xem nên mở rộng con đường kiếm tiền mới như thế nào. Xem như là thực lực và quan hệ của cô đầu tư vào ngành sản xuất trang sức chắc chắn sẽ không bị thua thiệt. Nhưng điều kiện quan trọng nhất là phải có đủ tài chính, mà cô hiện tại thiếu nhất chính là tiền.

Lạc U một bên nghiêm túc suy nghĩ, một bên đứng đợi ở cửa chờ Tào Viêm Hi lái xe tới. Đám người Lý Ngang Vũ cũng đứng ở phía sau cô cùng đợi. Ngay lúc ấy, một chiếc Porche màu bạc đi tới, thẳng tắp dừng lại ở trước mặt Lạc U.

“Lạc U, đã lâu không gặp, em càng ngày càng xinh đẹp.”

Cửa xe mở ra, Trịnh Nghị Phong nở nụ cười xuống xe, vô cùng ngạc nhiên và mừng rỡ nói với Lạc U.

Lạc U đánh giá Trịnh Nghị Phong, đáy mắt lạnh như băng hiện một tia cười trào phúng. So sánh với nửa năm trước, tuy rằng không thể nói là Trịnh Nghị Phong đã thay đổi hoàn toàn, nhưng gương mặt gầy gò, đáy mắt u tối, ánh mắt đen láy của anh ta đã trở nên có chút đục ngầu. Tuy Trịnh Nghị Phong đang làm bộ tiêu sái phóng khoáng, lại luôn mang theo một vẻ mặt ẩn giấu, cả người đều có chút khác biệt.

Lạc U không phải người đặc biệt điều tra tung tích của Trịnh Nghị Phong, cũng không điều tra tình trạng của Trịnh Nghị Phong sau khi dính vào nghiện ngập như thế nào. Lúc này đây nhìn thấy bộ dáng không hề nên được suy sụp tinh thần này của anh ta, cả người cô đều cảm thấy thật thoải mái!

Cô không phải đầu óc tiêu nhân có thù tất báo, cô cũng không độc ác nham hiểm thích bỏ đá xuống giếng. Không không không. Cô không giải thích. Xem như là cô tốt như vậy đi, nhưng cô bây giờ cảm thấy rất hả lòng hả dạ, tâm niệm mại không nhận được bang bang đập, tất cả đều là hương vị sung sướng!

Tâm tình của Lạc U rất tốt, nhưng mặt cô rất bình tĩnh, giọng điệu lạnh nhạt nói: “Đúng là đã lâu không gặp.”

“Ha ha, em trở thành ngôi sao lớn, các bạn học đều hâm mộ quá chừng. Chỉ là không nên làm chậm trễ việc học mới phải, bác trai Lạc và bác gái chắc chắn cũng nghĩ như vậy đó.” Trịnh Nghị Phong giả vờ trưởng thành khuyên giải an ủi, thật ra hình tượng của anh ta vẫn như thế, tao nhã biết điều vô cùng, tuy rằng chưa hẳn ai cũng thích, nhưng không khiến người ta quá mức phản cảm. Chẳng qua đó là đã từng, không phải hiện tại.

Lạc U sớm đã nhìn thấu bộ mặt dối trá này của Trịnh Nghị Phong, trong ánh mắt hiện lên một tia chán ghét dày đặc. Hiện tại cô và hắn ta nói chuyện đã cảm thấy buồn nôn, cũng không biết tại sao bản thân đã từng đồng ý kết hôn với người đàn ông này, rốt cuộc mất mù đến trình độ nào.

“Không cần anh quan tâm. Tôi còn có việc, đi trước.” Lạc U cơ bản không ngốc đợi Trịnh Nghị Phong trả lời, nhìn thấy Tào Viêm Hi lái xe tới, trực tiếp bỏ qua Trịnh Nghị Phong lên xe, đám người đi theo Lạc U cũng không hề dừng lại.

Sắc mặt Trịnh Nghị Phong khó coi đứng tại chỗ hồi lâu mới oán hận mắng một câu, tâm không cam tình không nguyện lái xe rời đi.

Trên xe của Lạc U, người đại diện Lý Ngang Vũ, trợ lý Tiểu Tiêu, lái xe Tào Viêm Hi. Một người đàn ông và hai đứa trẻ lớn xác, đều nhận thấy vẻ mặt khó coi kia của Trịnh nghị Phong, cũng đều không nhận được lộ ra vẻ mặt đồng tình. Bọn họ không nghĩ phức tạp như thế, chỉ đơn giản thấy Lạc U hung

hăng từ chối cậu nhóc kia, cảm thấy có chút đáng thương mà thôi.

Nhưng cũng vào lúc này, Lạc U lạnh lùng mở miệng: “Người vừa rồi là kẻ thù của tôi, không chết không thôi, về sau có chỗ nào có tôi, làm cho hắn biến xa một chút.”

Người trên xe có thể nói là cấp dưới thân cận nhất của Lạc U, cũng có khả năng thực sự trở thành tâm phúc duy nhất, cho nên quan hệ của Lạc U và Trịnh Nghị Phong cô cũng không kiêng dè nói ra cô không thích nhìn thấy người đàn ông đó, không bao giờ muốn cảnh tượng buồn nôn hôm nay lại xuất hiện lần hai.

Nếu nói vừa rồi tất cả đều có chút đồng tình, như vậy hiện tại đám người Lý Ngang Vũ đều rất kinh ngạc. Về mặt nhẹ nhõm cũng bắt đầu trở nên ngưng trọng, nhất là hai người Tiểu Tiêu và Tào Viêm Hi, thật sự đem Trịnh Nghị Phong ghi tạc trong lòng, kẻ thù của cô chủ chính là kẻ thù của bọn họ, không thể coi nhẹ.

Trên đường trở về Lạc U rất nghiêm túc cân nhắc vấn đề tiền bạc. Tất cả tài chính của cô đều sắp đầu tư vào phim điện ảnh, nhưng cô lại không muốn tìm người hỗ trợ, vậy chỉ còn lại một con đường có thể đi, chính là tìm người hợp tác. Về phần đối tượng hợp tác này, trong đầu Lạc U không khỏi hiện ra vài bóng người.

Kiếp trước cô có rất nhiều bạn bè, nhưng cũng có thể nói là một người bạn cũng không có, bởi vì những người bạn này của cô cuối cùng phản bội cô, bỏ đá xuống giếng, người tốt nhất cũng chỉ khoanh tay đứng nhìn, thấy mặt của cô còn không chào hỏi một tiếng, bạn bè như vậy làm sao xứng đáng với hai chữ bạn bè cơ chứ.

Nhưng mà, tạo ra cục diện như thế cũng do cô, không phải tất cả những người đó đều vô sỉ không đáng kết giao, mà là cô không giao tình cảm cho bọn họ. Cô cao ngạo lạnh lùng, cực ít quan tâm người ngoài, trừ khi là việc đến người cô, nếu không cô rất ít chủ động làm cái gì. Việc này không phải do cô máu lạnh, mà cô cảm thấy mỗi người đều có tính cách độc lập riêng, thế nhưng trường hợp của cô đối với bạn bè là quá vô tình rồi.

Hoặc theo góc độ ích kỷ khác mà nói, bạn bè của cô đều không đáng kết giao, mà những người đáng kết giao lại thường bị cô bỏ qua. Những người kiểu ngạo không thêm dựa vào cô cậy thế, những người có năng lực càng không nguyện ý khúm núm cô, còn một số người lương thiện lại không muốn cùng cô xuất hiện cái gì.

Bây giờ nghĩ lại, có khi là lỗi ở cô, cũng có khi là lỗi ở người ngoài. Tuy rằng trong lòng nhớ kỹ vài cái tên muốn trả thù, nhưng cô cũng chưa hề hành động gì, không phải là buông tha không báo thù, mà là cảm thấy chút cá tôm này không đáng để cô ra tay. Nếu đời này không phạm đến cô, coi như không thấy không tồn tại cũng không phải là không thể.

Mà lần này suy nghĩ ra những người đáng kết giao, cô cũng quyết định dừng cảm một lần, dùng thật tình và thành ý đi kết giao thử xem, chưa hẳn nhất định phải thân quen, nhưng ít ra cũng làm bạn bè bình thường. Cô không muốn cả hai đời đều vô duyên với hai chữ tình bạn kia. Vậy chẳng phải là quá bi ai rồi.

Tình thân tình bạn tình yêu, sự nghiệp tiền tài quyền lợi, trải qua một hồi lại một hồi, cô không thể không nghĩ đến việc này. Lạc U khẽ thở dài một câu trong lòng, rồi cầm lấy điện thoại bấm một dãy số xa lạ.

Cô và bọn họ là những người có thân phận bằng nhau, nhưng trên thực tế không hề giống nhau, tuy rằng thường gặp nhau ở các bữa tiệc, nhưng mà cũng chỉ là quen sơ sơ, coi như là người xa lạ quen thuộc, dù sao kiếp trước thứ bọn cô theo đuổi cũng khác nhau.

Đời trước Lạc U lựa chọn phát triển ở ngành giải trí, đối với thân phận như bọn cô mà nói xem như là đặc biệt tự đi trên con đường của mình. Hơn nữa tính tình của cô không hợp, không chơi được với những con cháu thế hệ thứ hai thứ ba lẫn lộn chốn quan trường hay quân doanh, thậm chí ngay cả thế hệ thứ hai thứ ba của một số thương nghiệp, Lạc U cũng không quá quen thuộc, dù sao cô ở ngành giải trí không thiếu người đầu tư. Nhưng cô đối với những người này phần lớn cũng đều có ấn tượng. Hiểu rõ tương lai của những người này, phương hướng lựa chọn của những người này chính là ưu thế hạng nhất mà hiện tại Lạc U có thể lợi dụng được.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiếp Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Thiên Tài Tang Dư Ninh

“Xin chào, tôi là Tang Dư Ninh, xin hỏi ai vậy?” Trong điện thoại truyền đến một giọng nữ trong trẻo, giữa lễ phép còn mang theo một tia nghi hoặc.

Lạc U có chút ảm ức. Trong điện thoại của cô lưu số đối phương, đối phương như thế nào lại không biết cô là ai chứ, quả thực là rất xem thường người khác!

Tuy rằng Lạc U không muốn thừa nhận, nhưng trên thực tế trong giới của những người có thân phận giống cô có một số người không muốn làm bạn với cô. Dường như đối với cô có chút coi thường, hoặc có thể nói là bài xích cô. Ai bảo cô ngày trước luôn có bộ dáng không thèm để ý người khác đây.

“Tôi là Lạc U, bây giờ cô có rảnh không, tôi muốn cùng cô nói chuyện.” Lạc U cũng không thích nhiều lời vô nghĩa, nói thẳng.

Đối phương trầm mặc một lát, tựa hồ rất kinh ngạc việc Lạc U đột nhiên gọi điện đến, nhưng rất nhanh có chút khéo léo nói: “Lạc đại tiểu thư đã mời, Dư Ninh nào dám không có thời gian chứ.”

“Tang tiểu thư nói đùa, không biết mấy giờ thì được?” Lạc U rất khiêm tốn, tư thái cực kì thong thả hiếm thấy. Cô không hề giả vờ khiêm tốn, mà ngược lại đối với Tang Dư Ninh thật tình kính nể.

Tang gia là thế gia thương nghiệp, Tang Dư Ninh là đứa con gái duy nhất, nhưng năm cô ấy mười hai tuổi thì cha mẹ gặp phải chuyện ngoài ý muốn qua đời, cả Tang gia trừ người ngoài, liền chỉ có mỗi Tang Dư Ninh trở thành người kế thừa.

Tang Dư Ninh chỉ mới mười hai tuổi ở đỉnh cao của áp lực, dưới tình thế không ai coi trọng, tiếp nhận tập đoàn Thiên Hữu của Tang gia, rồi sau đó dưới sự trợ giúp và dạy bảo của ông nội, từng bước một trở thành chủ nhân chân chính của tập đoàn Thiên Hữu. Hiện nay Tang Dư Ninh mười sáu tuổi, tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn đạt tới đỉnh cao trong trí nhớ của Lạc U, nhưng ở giới thương mại đã có chút danh tiếng, được rất nhiều người xưng là thiên tài nhi đồng.

Đời trước Lạc U biết Tang Dư Ninh, nhưng cũng không đem Tang Dư Ninh để ở trong lòng. Có câu nói tập đoàn thương nghiệp dù có lớn đến đâu cũng không bằng người cầm quyền, độ cao của Lạc gia làm cho cô căn bản là không thêm để ý đến sự tồn tại của Tang Dư Ninh, tất nhiên sẽ không có cái gì cùng phát sinh cả. Nhưng đời này, Lạc U quyết định tạo ra vương quốc của mình, kinh doanh là một trong số đó, mà sau khi nghiêm túc suy nghĩ, thiên tài kinh doanh Tang Dư Ninh liền trở thành đối tượng hợp tác thích hợp nhất của cô.

“Lạc tiểu thư không cần khách khí, tôi lúc nào cũng có thời gian, nếu Lạc tiểu thư đồng ý, bây giờ cũng không có vấn đề gì.” Vô gian bất thương(*), thương nhân phải biết khôn khéo, Tang Dư Ninh là một thương nhân thành công, bất kể trong lòng cô đánh giá Lạc U như thế nào, nhưng khi đối mặt Lạc U, cô càng phải cẩn thận hơn. Lạc gia sau lưng Lạc U, có lẽ chỉ cần một câu đã đủ để phá hủy tập đoàn cô khổ sở chống đỡ.

(*) vô gian bất thương: không gian trá không phải là thương nhân

Từ giờ tới giờ cơm tối còn nhiều thời gian, Lạc U suy nghĩ rồi quyết định mời bữa tối, sau khi về nhà rửa mặt chải đầu một phen nghỉ ngơi một lúc, liền đổi quần áo đi tới chỗ hẹn.

Bởi vì là bữa tối, Lạc U liền quyết định ăn tại một nhà hàng ẩm thực Hàn, cô rất thích ăn bánh gạo cay và cơm cuộn, lâu rồi chưa được ăn, lúc này có cơ hội cũng không khách khí. .

Các phòng của nhà hàng ẩm thực Hàn trang trí rất cách điệu, toàn bộ đều trang trí bằng gỗ khiến cho người ta rất có cảm tình. Là nhà hàng ẩm thực Hàn số một số hai của thành phố Bắc Kinh, Lạc U đã tới nhiều lần, vừa đi vào cửa về mặt tha thiết của quản lý đã đi ra đón.

“Lạc tiểu thư, hoan nghênh quang lâm(*), lâu rồi cô không đến, nhà hàng mới có mấy món mới, cô muốn ném thử trước không?” Quét thẻ là hiện tượng phổ biến sau này, trong quan niệm của mọi người lại nhiều hơn từ -- quét mặt! Mà gương mặt của Lạc U rất nhiều nơi cao cấp ở thành phố Bắc Kinh đã quen thuộc, Lạc gia tiểu công chúa, người nhận ra không hề dám tiếp đón chậm trễ.

(*) quang lâm: đến chơi cho thêm phần long trọng

“Khách tôi mời đã đến chưa?” Lạc U một bên hỏi một bên theo quản lý đi tới phòng tốt đã đặt.

“Đã đến, Tang tiểu thư đang ở phòng chờ cô.”

Lạc U gật gù đầu không nói thêm gì nữa, quản lý cũng biết nhìn sắc mặt, chỉ thận trọng dẫn đường.

Lúc Lạc U bước vào phòng, Tang Dư Ninh đang uống trà, nhìn thấy Lạc U tiến vào, liền đứng lên, mặt mang theo tươi cười nói: “Lạc tiểu thư, cô càng ngày càng đẹp, không hổ là U công chúa được hoan nghênh nhất. Sau khi xem phim của cô, tôi cũng trở thành fan của cô đấy.”

“A? Tang tiểu thư cũng xem đệ nhất công chúa?” Lạc U một bên vừa nói vừa làm động tác mời ngồi, sau đó khoanh chân ngồi ở trên cái đệm, cô không thích ngồi chồm hổm, đơn giản đó chính là tra tấn chính mình.

“Đương nhiên, hiện tại đang lưu hành một câu như này, nói là cô gái nào mà không xem đệ nhất công chúa chính là cô gái không muốn làm công chúa. Ha ha. Tuy rằng tôi không được làm công chúa, nhưng nhìn lúc nào cũng thích, diễn xuất của Lạc tiểu thư cũng thật hay, lừa tôi không ít nước mắt đâu đấy.” Tang Dư Ninh thực khéo nói, thanh âm ôn nhu làm cho người nghe cũng rất thoải mái.

Lạc U cười một tiếng, thật ra cô không thể nào tin được Tang Dư Ninh sẽ khóc. Cô gái này tuy rằng thoát nhìn có chút nhu nhược, nhưng trong xương cốt lại chính là một anh hùng sắt đá, nếu không tương lai sao có thể trở thành nữ vương kinh doanh được chứ.

“Tang tiểu thư gọi tôi Lạc U là được, luôn tiểu thư đến tiểu thư đi quá mức không được tự nhiên. Nếu cô không ngại, tôi liền gọi cô một tiếng Dư Ninh, dư nhân an bình(*), tên thật hay.” Nếu nói thanh âm của Tang Dư Ninh là ôn nhu, như vậy thanh âm của Lạc U là trong trẻo nhưng lạnh lùng, chỉ là giữa trong trẻo nhưng lạnh lùng này cũng mang theo một chút ôn hòa tùy ý, đương nhiên không thể bỏ qua sự ưu nhã.

(*) dư nhân an bình: cho người bình an

Tang Dư Ninh ngẩn người, tuy rằng rất nhanh phản ứng lại cười nói đương nhiên được, nhưng đáy mắt lại nhiều hơn một chút nghi hoặc cùng ngưng trọng. Lạc U khiêm tốn cùng cô tiếp xúc rốt cuộc là vì cái gì?

Nghi hoặc như vậy từ sau khi Lạc U ngắt điện thoại luôn luôn tồn tại trong lòng bồi hồi, nhưng không nghĩ ra đáp án được. Người cầu cô làm việc có rất nhiều, nhưng cô không hề cảm thấy Lạc U có việc gì cần cô hỗ trợ. Người muốn giúp Lạc U làm việc có rất nhiều, tại sao Lạc U cần đến tìm cô, nhưng nếu không phải làm việc thì bởi vì gì?

Tang Dư Ninh không nghĩ ra, nhưng cũng không trực tiếp hỏi, chỉ có thể cùng Lạc U nói chuyện phiếm.

Gọi món ăn, mang đồ ăn lên, ăn cơm, hai cô gái vị thành niên đều chỉ uống nước trái cây. Trong thời gian hơn một tiếng, hai người từ trường học cho tới quần áo và trang sức, từ điện ảnh cho tới du lịch, chỉ là không hề nói đến chuyện chính.

Nghi hoặc của Tang Dư Ninh càng ngày càng tăng, trong lòng cũng càng ngày càng bức mình. Cô từ sau khi theo ông nội học chuyện kinh doanh, liên hiểu được tài năng bình tĩnh táo bạo làm nên chuyện lớn. Cô cũng luôn luôn tự nhận tự chủ và kiên nhẫn của chính mình đều vô cùng tốt. Nhưng là giờ này khác này kiên nhẫn của cô hiển nhiên vẫn còn có chút không đủ dùng, chỉ ít đối lập với bộ dáng lạnh nhạt như cũ của Lạc U. Tang Dư Ninh không rõ Lạc U rốt cuộc là có ý tứ gì, lại có vẻ có chút mạnh mẽ đứng lên.

Mà Lạc U tự nhiên sẽ không bỏ qua biến hóa của Tang Dư Ninh, trên mặt cũng không khỏi lộ ra ý cười nhẹ. Cô gái mười sáu tuổi có tính cách trầm ổn giống như này đã rất khó có được, hơn nữa trải qua một phen nói chuyện với nhau, cô coi như là chính diện hiểu biết Tang Dư Ninh một lần nữa. Mà đủ loại biểu hiện của Tang Dư Ninh, hiển nhiên làm cho cô rất vừa lòng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Chí Hướng Hợp Tác.

“Lạc U, nói thật ở trong lòng tôi, trong các bạn cùng lứa tuổi tôi thực sự rất ít phục ai, nhưng bây giờ cũng bắt đầu bội phục cô, có chuyện gì cứ việc nói thẳng đi, bữa cơm này tuy rằng ăn rồi, nhưng rất khó tiêu hóa a.”

Sắc mặt của Tang Dư Ninh có chút ai oán, khuôn mặt nhỏ nhắn ôn nhu lộ ra dáng vẻ khổ hễ hễ, mặc dù có vài phần giả vờ, nhưng là thoáng cái đã kéo gần quan hệ với Lạc U, giống như là giữa hai người bạn đang nói đùa với nhau.

“Tôi cần tiền.”

Lạc U rất là dứt khoát nói.

Đối với lời khen của Tang Dư Ninh cũng không để ở trong lòng, cô cùng cô ấy cũng không phải là bạn cùng lứa tuổi, ít nhất tâm lý số tuổi là tuyệt đối khác nhau.

Tang Dư Ninh có chút kinh ngạc nháy mắt một cái, rất là hoài nghi mình nghe lầm hỏi:

“Lạc đại tiểu thư ngàn vạn lần không nên nói giỡn với tôi a, Tang gia mặc dù có chút tài sản, nhưng so với Lạc gia thì trăm triệu lần cũng không so được, nếu như Lạc đại tiểu thư cũng thiếu tiền, chúng tôi đây có cần sống hay không.”

Lạc U vẫn luôn biết Tang Dư Ninh là một cô gái có bề ngoài nhìn qua thập phần thực nữ, nhưng nội tâm lại hết sức kiên cường.

Nhưng bây giờ thấy bộ dáng Tang Dư Ninh như vậy, lại cảm giác đánh giá của mình với Tang Dư Ninh vẫn còn có chút sai lầm, Tang Dư Ninh có sự kiên cường từ trong xương, nhưng nhiều hơn vẫn là sự cứng rắn đầu.

Nghe khẩu khí kia một chút, giống như tiểu thương lẫn ở bên ngoài vào.

“Tôi muốn làm kinh doanh, không có tiền vốn, muốn tìm cô để hợp tác.”

Thật ra Lạc U rất muốn nói lại một câu, trong thời điểm hiện tại không quá tốt, Lạc đại tiểu thư cũng thiếu tiền a, nhưng mà ngấm lại bản thân cũng nợ nần cười, lúc nào mình lại trở nên hài hước như thế.

“Hợp tác? Kinh doanh cái gì?”

Tang Dư Ninh có chút hưng phấn lại có chút hoài nghi, đối với sự hiểu biết về thương nghiệp, cô hết sức rõ ràng, cho dù có thể nói mấy ngày hôm trước biết được một chút tin tức, đều thập phần mới mẻ có thể mang đến lợi ích vô tận.

Thân phận của Lạc U đặt ở nơi nào, đều khiến cho cô không thể không động tâm, chỉ là vẫn còn có chút lo lắng, tuổi của Lạc U quá nhỏ, cùng với tình

huống của bản thân mình bị buộc đi ra làm việc cũng khác nhau.

Nếu như chỉ là trò chơi của trẻ con, cô lại không có hứng thú phụng bồi.

”Kinh doanh trang sức.”

”Trang sức? Cụ thể một chút đi? Cô có ý kiến gì, có thể nói một chút sao?”

”Tiền vốn đầu tư chúng ta phân ra mỗi người một nửa, nhưng theo ý tưởng của tôi nên gia nhập cổ phần, cho nên tôi muốn 60% cổ phần công ty, mà cụ thể chuyện kinh doanh công ty do cô phụ trách, ngoại trừ chuyện cần thiết tôi sẽ không can thiệp nhiều, nếu như cô đồng ý thì chúng ta sẽ thảo luận lại thật kỹ lưỡng, nếu như ngay cả điều kiện này cô cũng không thể tiếp nhận, cũng không cần thiết phải thảo luận tiếp.”

Lạc U trực tiếp nói ra ý nghĩ của chính mình, cô biết bản thân là một người có ham muốn giữ lấy khá mạnh.

Công ty mà bản thân sáng lập nếu như ngay cả quyền phát biểu tuyệt đối cũng không thể nắm trong tay, cô chắc chắn sẽ không đồng ý.

Hơn nữa cô cũng tin tưởng ý tưởng của mình có hoặc là nói trí tuệ của bản thân, cũng đủ để được với 20% cổ phần công ty, ai bảo cô không chỉ là Lạc U của Lạc gia, mà còn là Lạc U sau khi trùng sinh đâu, ưu thế của cô rất rõ ràng a.

Mà đối mặt với Lạc U cường thế cùng thẳng thắn, Tang Dư Ninh lại không biết nên trả lời như thế nào, không thể làm gì khác hơn là nói:

”Chuyện đầu tư không phải trò đùa, tôi cần phải nghiêm túc suy tính một chút, nhưng mà tôi rất muốn biết tiền vốn đầu tư trong miệng cô nói là bao nhiêu, cần chúng ta mỗi người một nửa, chắc cũng không ít đi.”

Trong suy nghĩ của Tang Dư Ninh, có thể làm cho vị tiểu công chúa Lạc U này nghiêm túc tìm người chung vốn hợp tác làm kinh doanh châu báu, tuyệt đối không phải chuyện thường đi.

”Tiền vốn đầu tư là một triệu đi, nhưng mà sắp tới tôi không có được nhiều tiền như vậy, nếu như cô đồng ý hợp tác, vậy trước tiên phải giúp tôi ứng tiền trước.”

Lạc U rất là tùy ý nói, giọng nói kia giống như là đang nói một trăm đồng, Tang Dư Ninh nghe đến mắt cũng tròn tròn.

Có người như vậy sao? Tiền đầu tư bỏ ra một nửa muốn làm đại cổ đông không nói, hiện tại đến tiền cô cũng phải giúp đỡ lấy ra, đây coi là chuyện gì a!

”Lạc đại tiểu thư đây là đang cùng tôi nói giỡn hay sao?”

Tang Dư Ninh nghĩ mình cũng người từng làm rất nhiều các cuộc mua bán lớn, hợp đồng hơn triệu cũng từng ký qua hơn mười đơn, nhưng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy phương thức hợp tác “Đặc biệt” như vậy.

Hơn nữa đối phương còn nói đương nhiên như vậy.

”Đương nhiên...không phải.”

Lạc U không nhịn được cười, hai cô gái cô nhìn tôi, tôi nhìn cô, cuối cùng đều nở nụ cười.

Công ty trang sức nổi tiếng thế giới trong tương lai cũng chính là vào lúc này có bước đầu thiết lập, mà về tình hữu nghị giữa hai cô gái cũng là tại nơi này bắt đầu sinh sôi.

Lúc này Phó tổng giám đốc Tang Dư Ninh của tập đoàn Thiên Hữu, hơn nữa còn là Phó tổng giám đốc có thực quyền nhất định, nhưng chuyện hai người hợp tác cần một triệu tiền vốn, Tang Dư Ninh còn cần về nhà bàn bạc với ông nội của mình một phen.

Mà Lạc U cũng không có chuyện gì một thân nhẹ nhàng, sau khi tạm biệt Tang Dư Ninh, cô khó có được tâm tình đi dạo phố một lúc, mua một đồng hồ này nọ về nhà.

Cuối tháng tám, đoàn làm phim Thiên kim hắc đạo chuẩn bị thành lập, tuy rằng đạo diễn và biên kịch đã quyết định một bộ phận diễn viên.

Nhưng vẫn còn một vài vai quan trọng chưa xác định được, cho nên tổ kịch liền quyết định một ngày cử hành thử vai, làm cho một vài diễn viên không quá chắc chắn hoặc là có chút ý đồ đều đến tham dự.

Lạc U được xác định trăm phần trăm làm nữ diễn viên chính của bộ phim này, cũng được mời đến trong lần thử vai này, nhưng mà cô không phải tới để thử vai, mà là để làm giám khảo.

Trong phòng chụp ảnh, Lạc U và đạo diễn biên kịch ngồi chung một chỗ, mọi người cùng nhau chào hỏi vài câu cũng không có nói thêm gì nhiều.

Dù sao Lạc U cùng với bọn họ cũng chưa quen thuộc, chỉ là cách đây không lâu gặp qua một lần, hơn nữa còn là ở trong phòng làm việc của Lạc Học Tâm, hiện tại gặp nhau cũng không có gì để nói.

Hơn nữa thái độ của những người này đối với cô cũng không thể nói là thân thiện, vừa dò xét vừa hoài nghi, hoặc là còn kèm theo một điểm lầy lòng

không dám đắc tội, nhưng bất luận là loại nào Lạc U cũng đều không thể nào thích được.

Nhưng mà ngược lại cũng không thể trách tới vấn đề thái độ của những người này, thân phận Lạc U bây giờ có chút thần bí.

Rất nhiều người đều biết sau lưng cô có chỗ dựa, biết cô có người che chở, nhưng không biết được rốt cuộc là bởi vì nguyên nhân gì.

Hơn nữa khí chất Lạc U trong trẻo nhưng lạnh lùng, lịch sự tao nhã làm cho người ta có cảm giác xa cách, luôn luôn nghĩ có chút không dễ thân cận.

Tại đây muốn nói thái độ đoan chính cũng chỉ có một người là đạo diễn Trần Dục, Trần đạo diễn năm nay mới vừa ba mươi tuổi, coi như là nhân vật mới xuất sắc trong giới đạo diễn, quay qua mấy bộ phim có được nhiều phản ứng rất tốt.

Lần này nhận quay Thiên kim hắc đạo, Lạc Học Tâm cũng đích thân thông báo với hân một phen, để cho hân chiếu cố Lạc U thật tốt, tuy rằng Trần Dục không biết thân phận của Lạc U, nhưng đối với Lạc Học Tâm có lòng kính ngưỡng.

Hơn nữa hân coi như là đạo diễn được Lạc Học Tâm tự tay bồi dưỡng, tất nhiên sẽ giúp đỡ Lạc U, chỉ là thái độ làm người của hân có chút trầm mặc ít nói, càng có một cái mặt than, chính là nghĩ muốn đối tốt với ai cũng nhìn không ra, làm cho Lạc U cũng xem như hân ở trong đám người có thái độ bất chính.

Nhưng mà bất luận đám người kia đối với Lạc U có thái độ ra sao, bản thân Lạc U cũng không để ý.

Lý Ngang Vũ ngồi ở bên người cô đảo mắt, anh có chút bận tâm tình huống của tổ kịch, trong lòng lên kế hoạch làm thế nào giúp Lạc U cải thiện tốt các mối quan hệ, anh cũng không hy vọng nghệ sĩ của mình chịu một chút ủy khuất nào, mặc dù Lạc U tuyệt đối không phải là loại người sẽ chịu ủy khuất.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Thử Vai Thiên Kim Hắc Đạo.

Lần thử vai này chủ yếu để chọn lựa hai vai nhân vật, một là nam diễn viên phụ đóng vai thuộc hạ đắc lực, một là diễn vai giáo sư huấn luyện và truyền thụ kiến thức về súng ống cho nữ chính trong phim.

Hai nhân vật kia tuy rằng không phải là nhân vật chính, nhưng phần diễn đều rất nặng, hơn nữa khả năng diễn xuất tuyệt đối phải xuất sắc.

Sau khi tin tức tuyển vai được truyền ra ngoài, cũng hấp dẫn sự chú ý của không ít người, mượn lần thử vai này mà nói, người muốn diễn vai thuộc hạ đắc lực cũng đã có ba người đến, diễn vai giáo sư huấn luyện đã có hơn năm người.

Diễn viên có thể đóng vai phụ này đều là những minh tinh có chút danh tiếng, thậm chí có còn diễn viên từng đóng vai nhân vật chính, dù sao bộ Thiên kim hắc đạo này coi như là chế tác danh gia.

Mà đi theo bên cạnh những minh tinh này tất nhiên là có người đại diện và trợ lý của họ, còn có một vài người thử vai của nhân vật khác, làm cho cả phim trường đều có cảm giác có chút sôi động.

Lạc U ngồi ở trên ghế, thời điểm bắt đầu cô còn đang chuyên tâm nghiên cứu kịch bản, ngẫu nhiên còn có thể thay đổi một chút chi tiết trên kịch bản.

Cô cảm thấy không cần phải diễn dựa theo toàn bộ chi tiết trong kịch bản, dù sao ý tưởng của biên kịch chưa chắc tất cả đều là chân lý.

Kiếp này cô một lần nữa đi vào giới giải trí, là vì ánh mắt chờ mong cùng nóng rục của Diệp Văn Thần, cũng là vì diễn ra vai diễn mà bản thân thật sự muốn diễn, cô cũng không muốn diễn vai diễn mà bản thân không đặt tâm vào nó giống như kiếp trước.

.

Chỉ là kịch bản còn chưa xem được hai trang, ở phía sau cách đó không xa truyền đến giọng nói bén nhọn không vui của người khác.

”Ai u, tôi tưởng đây là người nhặt rác nào đến đoàn phim thu phé phẩm đâu, không nghĩ tới lại là Vân Nham tiên bối, ha ha, thật đúng là trí nhớ của tôi tệ quá, chỉ là tiên bối tới nơi này làm gì a, không phải nói là rút khỏi giới giải trí sao, chẳng lẽ là không muốn rút ra còn muốn quay lại giành bát com cùng với người trẻ tuổi, ai, như thế là không đúng a, Vân Nham tiên bối già rồi, cũng nên nhường chỗ cho nhóm hậu bối rồi.”

Giọng nữ vô cùng bén nhọn chế giễu, Lạc U thậm chí không cần quay đầu nhìn lại, liền có thể tưởng tượng ra dáng vẻ không tốt của người phụ nữ này.

Lạc U đối với người phụ nữ này không có hứng thú, trên thế giới này có quá nhiều người không tốt, nhưng vẫn quay đầu nhìn sang, bởi vì cô đối với Vân Nham trong miệng người phụ nữ này lại rất có hứng thú.

Rất nhiều fan đều nói một câu như vậy: Tôi là xem phim XX mà lớn lên!

Mà Lạc U từ nhỏ đến lớn tất nhiên cũng có mấy nghệ sĩ mà bản thân có chút quan tâm hoặc nói là yêu thích, mà người tên Vân Nham này chính là một cái trong số đó.

Chỉ là Vân Nham rời khỏi giới giải trí rất sớm, kiếp trước Lạc U còn chưa bước vào giới giải trí, cũng đã không tìm thấy bóng dáng của Vân Nham, dần dà cũng không nhớ rõ còn một người như vậy, thật không ngờ kiếp này một lần nữa lại nghe được cái tên này.

Truyện chỉ được đăng tại diendanlequydon.com-editor: shizuka nguyễn

Về mặt Vân Nham có chút xấu hổ, ở trong phim trường có rất nhiều người đều quay sang anh chỉ trỏ, mà trong ánh mắt của những người này nhìn anh có đồng tình cũng có châm chọc, cũng có một chút lạnh lùng.

Nhưng cho dù phải đối mặt với loại tình huống này, lưng Vân Nham vẫn thẳng tắp như cũ, chỉ là quả đấm nắm chặt của anh lúc này lại tiết lộ tâm tình tức giận cùng chặt vật.

Vân Nham tự nói với mình ở trong lòng, anh không còn là ảnh đế cao cao tại thượng kia nữa, cảm được thì cũng buông được mới là đàn ông, vì cuộc sống, vì đứa nhỏ, anh nhất định phải học được tính nhẫn nại.

Vân Nham chịu đựng phần nộ và tức giận trong lòng mình, cũng không nói gì chỉ đứng ở nơi đó, Lạc U có thể cảm nhận hết sức rõ ràng tình cảm mà người đàn ông này phải đè nén trong lòng, còn có một loại cứng cỏi không muốn khuất phục.

Lạc U không biết người đàn ông này rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng lại có thể khẳng định Vân Nham nhất định là xảy ra chuyện gì đó, hơn nữa dường như còn là chuyện rất nghiêm trọng.

Mà lúc này Trần Dục ngồi ở bên cạnh Lạc U cũng giống như là đang lẩm bẩm nói:

”Ai, không nghĩ tới anh ta vậy mà thật sự tới.”

Lạc U nhìn về phía Trần Dục, rất là trực tiếp hỏi:

”Chú ấy(*) tới làm cái gì?”

(*) Ở chỗ này mình xin giải thích một chút, tại vì Vân Nham lớn hơn Trần Dục một chút nên Trần Dục sẽ gọi Vân Nham là anh, còn Vân Nham lớn hơn Lạc U khá nhiều (vì Lạc U hiện giờ mới chỉ 16 tuổi thôi) nên Lạc U sẽ gọi Vân Nham là chú đây cũng là sự tôn trọng của Lạc U với Vân Nham vì Lạc U từng ngưỡng mộ người này.

Trần Dục dường như có chút ngoài ý muốn trước sự trực tiếp của Lạc U, nhưng vẫn còn có chút thương cảm nói:

”Anh ấy muốn thử vai huấn luyện viên kia.”

”Diễn vai phụ? Chuyện gì xảy ra? Chú ấy không phải đã rời khỏi giới giải trí rồi sao?”

Không phải là Lạc U không quan tâm tin tức của giới giải trí, mà là tin tức trong giới giải trí thật sự có rất nhiều, hơn nữa đa số đều không đúng sự thật, quan tâm cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Hơn nữa Lạc U cũng chỉ là người mới vừa bước chân vào giới giải trí, có chút chuyện trước đây đã xảy ra cô thật sự không biết.

.

Nghe được câu hỏi của Lạc U, sắc mặt Trần đạo diễn dường như không tốt lắm, do dự một chút lại không nói gì thêm, chỉ tiếc nuối lắc đầu, la lớn:

”Thử vai bắt đầu rồi, cũng đừng nói nhảm nữa, đọc đến tên ai thì người đó bước lên đây.”

Lúc này Trần Dục lên tiếng rất rõ ràng là đang giải vây giúp Vân Nham, lực chú ý của mọi người chung quanh quả nhiên từ trên người Vân Nham dời đi chỗ khác, bắt đầu bận rộn nổi lên vấn đề thử vai.

Lạc U có chút bất mãn nhìn Trần Dục muốn nói lại thôi, nhưng cũng không có ý tứ miễn cưỡng Trần Dục, xoay người nhìn về phía Lý Ngang Vũ đang ở một bên, vừa định hỏi, nhưng lại nghe được Tiểu Tiêu chủ động mở miệng nói:

”Vân Nham, hiện tại ba mươi lăm tuổi, mười bảy tuổi bắt đầu ra mắt công chúng, mười tám tuổi đạt được giải thưởng người mới xuất sắc nhất, hai mươi tư tuổi được nhận danh hiệu ảnh đế, hơn nữa lại đạt được rất nhiều giải thưởng lớn của trong ngoài và nước, ba mươi tuổi kết hôn, đồng thời cùng trong năm đó tuyên bố rút khỏi giới giải trí, năm ba mươi ba tuổi công ty phá sản, vì nguyên nhân vi phạm kinh tế bị bỏ tù hai năm, vừa ra tù cách đây không lâu, bị vợ cuốn hết tài sản trốn đi không rõ tung tích, chỉ còn lại có một đứa con gái hai tuổi do mẹ của hắn nuôi nấng, hơn nữa khi hắn bị bỏ tù thì truyền ra ngoài chuyện hắn hít thuốc phiện đồng thời bao nuôi tình nhân, danh tiếng cực kém, hơn nữa lưng đeo nợ khổng lồ, sợ dĩ nguyên nhân ở trong tù có thể nói là do cùng đường, vậy đây có lẽ cũng là lý do hắn muốn quay lại giới giải trí một lần nữa đi, nhưng mà trên thực tế hắn là bị oan uổng, người đàn ông này phẩm chất không tệ, chỉ là quá ngu ngốc, tiểu thư, cô còn muốn tôi nói lại cụ thể một chút không?”

(shizuka: Ở đây mình xin lưu ý một chút là Tiểu Tiêu gọi Vân Nham là hắn bởi vì đối với Tiểu Tiêu, Vân Nham chỉ là người lạ lại chỉ mang tính chất báo

cáo kết quả nên mới xưng hô như thế)

Tiểu Tiêu loay hoay gõ lên máy vi tính trong tay, một bên nhìn tư liệu mình vừa điều tra ra vừa nói.

.

Giọng nói của Tiểu Tiêu cũng không lớn, cũng chỉ có Lạc U và Lý Ngang Vũ nghe được, hai người đều ngẩn người, sau đó Lạc U lộ ra vẻ mặt hiểu ra, thì ra bà ngoại đưa tiểu tử này cho mình, lại hữu dụng như vậy a.

Lý Ngang Vũ chỉ là trong nháy mắt kinh ngạc một chút, nhìn không được vụng trộm liếc mắt nhìn máy vi tính kia một chút, liền nghĩ có thể là Tiểu Tiêu tìm ra từ trên trăm độ, cũng không có kỳ lạ bao nhiêu.

Về phần một chút tin tức cụ thể trong miệng Tiểu Tiêu nói, Lý Ngang Vũ cũng không có tiếp tục suy nghĩ sâu xa, dù sao Tiểu Tiêu cũng chỉ là một đứa bé, cũng khó trách Lý Ngang Vũ không có nghĩ ngợi gì.

Bà ngoại Cô là thật tâm yêu thương Lạc U, làm sao có thể lựa chọn một người vô dụng để ở bên người ngoại tôn nữ nhà mình a.

Tiểu Tiêu này nhìn đơn thuần khả ái, nhưng trên thực tế cũng là người mang tính chất tổng hợp, thành viên đội hộ vệ của Lạc U có sở trường gì, cậu đều biết một chút.

Nếu chỉ lấy ra một cái thì không coi là gì, nhưng gộp chung vào một chỗ thì người ngoài lại không thể sánh bằng.

Bà ngoại Cô sở dĩ đưa cậu đặt ở bên cạnh Lạc U, cũng để cho Lạc U bồi dưỡng được một quân gia có tài năng tổng hợp.

”Không cần, tôi rất hài lòng.”

Lạc U rất hài lòng, tin tức này đúng là rất hài lòng, cũng là đối với Tiểu Tiêu hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Ảnh Đế Vân Nham.

Bắt đầu thử vai, người thứ nhất thử vai chính là một nam thanh niên hai mươi tuổi tên là Hứa Chân, một đầu tóc đỏ nổi bật trông rất là xinh đẹp, làn da trắng nõn, mắt xéch hẹp dài, cả người nhìn qua có loại ảo giác vô cùng quyến rũ.

Hứa Chân thử vai thuộc hạ đặc lực, trên thực tế cũng chính là một vai côn đồ, nội dung thử vai là diễn một cảnh bị quần áo.

Nhưng mà cũng chỉ có một mình hắn diễn, không có quá nhiều lời kịch, chủ yếu vẫn là xem động tác thân thể và biểu cảm khuôn mặt, thật ra diễn có chút khó khăn.

Biểu hiện của Hứa Chân có chút miễn cưỡng, Lạc U chỉ nhìn một lần liền không tiếp tục xem nữa, Trần đạo diễn trái lại mặt không đổi sắc xem hết, sau đó trầm giọng kêu người kế tiếp.

Từng nghệ sĩ đến thử vai đều đơn giản giới thiệu bản thân một chút, sau đó nói một chút cảm nhận của bản thân đối với nhân vật này.

Sau khi Lạc U nghe được giọng nói của người thứ hai thì có chút ngạc nhiên ngẩng đầu, giọng nói của người này nghe vô cùng êm tai.

Chỉ là khi cô nhìn thấy dáng vẻ của người kia, liền có chút kinh ngạc nhìn về phía Lý Ngang Vũ đang ở một bên.

”Ha ha, cái này coi như là kinh hi(*) đi, đứa nhỏ Lạc Đình này quả nhiên là không sai, ở trong thời điểm huấn luyện cũng nhận được rất nhiều lời khen, lần này đến thử vai chính là được đích thân Lạc tổng đề cử đâu.”

(*) Kinh hi: Kinh ngạc vui mừng.

Lý Ngang Vũ cười cười, nhìn cậu nhóc phía xa đã bắt đầu diễn, trong bụng có chút cảm khái, cũng không biết ánh mắt Lạc U làm sao có thể sắc bén như vậy, có thể phát hiện ra cậu nhóc này rất có năng lực, thật đúng là có chút thần kỳ.

Thiếu niên hiện tại đang tham dự thử vai chính là đứa nhỏ đưa cơm ngày ấy ở phim trường đệ nhất công chúa.

Thiếu niên này năm nay cùng tuổi với Lạc U, lớn lên có chút nhỏ gầy, nhưng giọng nói lại hết sức êm tai.

Ngày đó Lạc U nhận ra đây là một ca sĩ đẳng cấp Thiên vương tương lai liền đề cho Lý Ngang Vũ đến ký hợp đồng, sau đó trực tiếp đưa đến Tâm Tinh

đi huấn luyện.

Hiện tại mới chỉ qua mấy tháng, đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, toàn thân đều trở nên hơn hẳn người thường.

Lục Đình không phải là rất trắng, bề ngoài cũng chưa tính là xuất chúng, tối đa cũng chỉ có thể xem như là thanh tú.

Trước đây Lục U coi trọng Lục Đình, cũng không phải là bởi vì bề ngoài của cậu, mà ở kiếp trước Lục Đình nổi danh cũng không phải là bởi vì vẻ bề ngoài, mà bởi vì giọng nói êm tai lại tràn ngập linh khí của cậu.

Tuy rằng bề ngoài của Lục Đình không đủ xuất chúng, nhưng lại thắng ở phần linh động, giống như giọng nói của cậu, làm cho người ta có cảm giác vô cùng thoải mái.

Lục Đình dường như có chút khấn trương, lúc mới bắt đầu động tác vẫn còn có chút cứng nhắc, chỉ là khi cậu nằm trên mặt đất toàn thân co rúc vào cùng một chỗ run rẩy, không tiếng động thảng có tiếng.

Toàn bộ mọi người nhìn một màn như vậy, đều có một cái đánh giá nhất định.

.

Người thứ ba lên sân khấu, người này chủ yếu là dùng ngôn ngữ để biểu đạt quá trình bị quần áo, tuy rằng cuối cùng cũng ngã xuống dưới đất, lộ ra dáng vẻ hung ác cũng không phục.

Cái này cùng với yêu cầu của kịch bản có một chút khác biệt, bởi vì trong kịch bản nhân vật thuộc hạ này là một người có bề ngoài nhìn qua mang dáng vẻ lưu manh, nhưng trên thực tế cũng là một vai biệt ẩn nhân âm trầm.

”Ánh mắt Lục tổng bao giờ cũng vô cùng tốt a.”

Sau ba giờ kết thúc thử vai nhân vật thuộc hạ đặc lực, Trần Dục vô cùng cảm khái nói một câu, trong giọng nói còn mang theo một chút kính nể rõ ràng.

Địa vị và danh tiếng của Lục Học Tâm giới giải trí đều là không gì sánh được, mà nhân vật Lục Đình này coi như là đã được định xuống rồi.

”Trần đạo diễn, đây chính là nghệ sĩ mà tiểu U của chúng tôi coi trọng nga, Lục Đình tuy rằng chỉ có mười lăm tuổi, nhưng là một mầm non rất tốt a, Lục tổng cũng đã nói, nếu như có thể, Trần đạo diễn thử nghe giọng hát của cậu ấy xem, bài hát cuối phim của bộ phim này không phải còn chưa có xác định sao.”

Lý Ngang Vũ ở một bên rất hợp thời nói vài câu, đây cũng là điều Lục Học Tâm dặn dò anh, nếu như Trần Dục đối với Lục Đình hài lòng, thì nên nói ra một câu như vậy, còn vấn đề có cần hay không tất nhiên là sẽ không miễn cưỡng.

”Bài hát cuối phim? Lục Đình biết ca hát?”

Trần Dục có chút kinh ngạc, một đứa trẻ còn nhỏ như vậy có thể làm được sao, nhưng nghĩ đến đây là do Lục Học Tâm nói, hoài nghi cũng ít đi vài phần.

”Đương nhiên được, có thời gian để cậu ấy hát cho anh nghe một chút.”

”Được.”

Đều nói nhân mạch trong giới giải trí rất quan trọng, hiện tại cái này cũng không phải nữa, có đôi khi có một cơ hội lại rất quan trọng, thật ra cũng chỉ là một câu nói, chỉ là cơ hội như vậy, không phải người nào cũng đều có thể có được.

.

Tiếp tục thử vai, kế tiếp đó là trong năm người chọn một người diễn vai huấn luyện viên.

Người thứ nhất lên sân khấu chính là một minh tinh khá có danh tiếng hay đóng vai phụ, tuy chưa đóng qua nhân vật chính, nhưng đã diễn qua rất nhiều vai phụ, hơn nữa được khen là diễn viên đóng vai phụ tốt nhất, ban đầu cũng là người thích hợp mà Trần Dục lựa chọn.

Thử vai huấn luyện viên chính là diễn một cảnh huấn luyện, trên thực tế chính là diễn cảnh huấn luyện Lục U, nhưng mà bây giờ cũng chỉ có một người biểu diễn, vị minh tinh này diễn vai phụ rất có khí thế, trên người cũng mang theo một loại cảm giác giống như quân nhân, dường như là cố ý học qua.

Trần Dục xem qua, nhẹ nhàng gật đầu một cái, xem như tương đối hài lòng.

Người thứ hai là một người đàn ông trung niên, so với người thứ nhất thì lớn tuổi hơn một chút, danh tiếng thấp một chút, khí thế cũng yếu đi rất nhiều, dường như đã có ý định bỏ cuộc, kỹ năng diễn xuất cũng không được xuất sắc.

Lúc người thứ ba bắt đầu vẫn chưa nói gì liền bị Lục U loại bỏ, không phải là đối phương không đủ ưu tú, mà là do hình tượng thật sự không thích hợp, tuổi quá nhỏ, nên thử vai thuộc hạ mới đúng.

Nhưng mà kỹ năng diễn xuất của đôi phương coi như còn có khả năng, nhưng mà cũng không tính là xuất sắc, Lạc U liền trực tiếp hủy bỏ.

Đối với nhân vật huấn luyện viên trong kịch bản này là làm thầy giáo của cô, cô cũng rất xoi mói, bởi vì tình cảm của cô đối với người này vừa là thầy vừa là cha, tuyệt đối không có khả năng miễn cưỡng.

Người thứ tư lên sân khấu, người đàn ông này nhìn qua hơn ba mươi tuổi, nhưng nhìn rất lạ mắt, sau khi nghe qua giới thiệu mới biết, đây là một quân nhân mới xuất ngũ không lâu.

Một thân khí tức quân nhân so với người thứ nhất còn nồng đậm hơn, thực hiện các loại động tác huấn luyện tiêu chuẩn làm cho trước mắt mọi người sáng ngời, cũng rất phù hợp với hình tượng lính giải ngũ của huấn luyện viên trong kịch bản.

Ngay cả Trần Dục cũng không nhận được gạt đầu, lộ ra vẻ mặt suy nghĩ sâu xa, dường như đang suy nghĩ người thứ nhất với người thứ tư rốt cuộc người nào thích hợp hơn.

”Người kế tiếp, Vân Nham”

Người thứ năm cũng chính là người cuối cùng, Vân Nham trong lúc mọi người đang xì xào bàn tán liền đi lên.

Vân Nham bắt đầu thân thể cũng không đứng thẳng giống như mấy người trước, ngược lại là lộ ra một tia hơi thở chán nản, hai tay chống đầu toát ra một loại biểu tình vô lại, sau đó trong lúc mọi người còn đang kinh ngạc nhìn chăm chú, từ trong túi móc ra một hộp thuốc lá, dáng vẻ cực kỳ tiêu sái châm một cây, chậm rãi hút một hơi, hơi nheo mắt lại lộ ra vẻ mặt thỏa mãn, mới trầm giọng mở miệng nói:

”Tiểu công chúa, đánh nhau là một cuộc sống cực khổ, nếu như cô không làm được, thì nhanh về nhà bú sữa mẹ đi.”

Vân Nham dứt lời, toàn trường ồ lên, những người tới tham gia thử vai trong tay đều có kịch bản, tuy rằng chưa chắc là cuối cùng sẽ dừng đến, nhưng cũng rất là đầy đủ, nhưng diễn xuất của Vân Nham hiện tại lại hoàn toàn khác so với kịch bản.

Trần Dục đều gạt mình trong chốc lát mới phản ứng được, lộ ra vẻ mặt suy nghĩ sâu xa, trong đó cũng có một tia rồi rắm.

Vân Nham rất nhanh liền biểu diễn xong, cũng không nói thêm gì, trong lúc mọi người ở đây nhìn chăm chú lẳng lặng rồi đi, Lạc U nhìn bóng lưng Vân Nham rồi đi, trong mắt phi thường sáng sủa.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Chị Không Muốn Nhìn Thấy Cô.

Buổi thử vai kết thúc, nhân viên của tổ kịch chủ yếu mở một cuộc họp nhỏ, vấn đề chủ yếu chính là chọn người diễn vai phụ.

Đối với vai thuộc hạ đặc lực, nội bộ tổ kịch có hai loại ý kiến.

Ý kiến thứ nhất là lựa chọn Hứa Chân có chút danh tiếng hơn nữa năng lực thể hiện rất mạnh.

Ý kiến thứ hai đó là Lục Đình vừa mới xuất hiện chưa có danh tiếng hơn nữa tuổi còn quá nhỏ, nhưng mà diễn xuất của Lục Đình cũng rất có sức cuốn hút, trong chốc lát xảy ra không ít tranh chấp.

Lạc U đối với điều này cảm thấy rất nhàm chán, sau một lúc giống như là xem cuộc vui nhìn mọi người cãi vã, liền đem ánh mắt quét về phía người cũng bảo trì trầm mặc giống mình, Trần đạo diễn.

Trần Dục cũng nhận ra được ánh mắt không kiên nhẫn của Lạc U, thoáng sùng sốt, trong lòng có chút bất đắc dĩ cười thầm, anh vậy mà lại cảm thấy một tia áp lực từ trong ánh mắt đậm đặc của Lạc U, không thể nói là không thần kỳ.

”Được rồi, dừng ồn ào nữa, nhân vật này sẽ chọn Lục Đình, kế tiếp thảo vấn đề chọn người đóng vai luận huấn luyện viên.”

Lục Đình diễn xuất quả thật không tệ, hơn nữa còn có hậu trường mạnh mẽ như vậy, Trần Dục chọn coi như là hài lòng, vừa này không lên tiếng cũng chỉ là để cho mọi người có một cơ hội phát biểu ý kiến của chính mình, nhưng chọn hay không chọn còn phải coi tính toán của anh, hơn nữa anh chủ yếu suy xét vấn đề chọn người diễn vai huấn luyện viên.

Trong kịch vai huấn luyện viên là một người có nội tâm tương đối mâu thuẫn, hẳn là quân nhân xuất ngũ, nhưng mà bởi vì một số nguyên nhân nên gia nhập vào trong xã hội đen, toàn bộ kiến thức đều học từ chính quốc gia, dường như lại làm chuyện nguy hại quốc gia, hẳn mâu thuẫn, hẳn rồi rắm, nguyên nhân khiến hẳn sa ngã...

Toàn bộ đều có thể trở thành đề tài để thảo luận, vấn đề quan trọng mà nhân vật này phản ánh ở trong kịch bản là những ẩn dấu nội hàm, không phải do Trần Dục không thận trọng, hơn nữa nội tâm của anh lúc này cũng có chút phức tạp.

Người thứ nhất, người thứ tư và người thứ năm, cả ba người này đều có sự đặc sắc riêng.

Người thứ nhất rất có danh tiếng hơn nữa diễn xuất rất lão luyện.

Người thứ tư là quân nhân mới vừa xuất ngũ tương đối phù hợp với hình tượng trong kịch bản.

Mà người thứ năm lại là ảnh đế Văn Nham, một người có danh tiếng cực kém, tuy rằng sửa lại kịch bản, lại là một diễn viên làm cho anh nghĩ càng thêm hợp ý.

Trần Dục không biết nên lựa chọn như thế nào, không thể làm gì khác hơn là trước nghe một chút ý kiến của mọi người.

“Người thứ nhất Tôn Diễn đi, có danh tiếng có kỹ thuật diễn xuất, nhiều lần nhận được lời khen là diễn nam phụ rất tốt, diễn nhân vật huấn luyện viên này là thích hợp nhất.”

“Người thứ tư là quân nhân xuất ngũ cũng không sai a, tuy rằng diễn xuất có chút kém, nhưng sức cuốn hút sẽ càng mạnh, hơn nữa cũng có nửa điểm, dù sao cũng có thân phận là quân nhân xuất ngũ chân thật.”

“Nhưng diễn xuất không tốt sẽ ảnh hưởng đến tiến độ của phim, vẫn là Tôn Diễn hợp hơn một chút, hơn nữa bản thân hắn còn có nhân khí...”

Trong chốc lát trong phòng hội nghị vang lên âm thanh tranh luận không ngớt, chỉ có Trần Dục và Lạc U vẫn duy trì trầm mặc như cũ.

Mà biên kịch Chu Ung lại nghiêng về phía Tôn Diễn, về phần người đại diện của nhà đầu tư lại nghiêng về phía quân nhân mới xuất ngũ kia, nhưng cũng không có nhiều lời, mà ánh mắt lại lén nhìn xem sắc mặt của Lạc U, trước khi hắn đến đây đã được Lạc Học Tâm thông báo qua, tất cả ý kiến đều lấy Lạc U làm chủ.

“Trần đạo diễn và Lạc tiểu thư, ý kiến của hai người là gì, nếu không hai người cũng nói một chút đi?”

Chu Ung nhìn tình cảnh tranh cãi ầm ĩ cũng có chút nhức đầu, bắt đầu nhìn về phía hai người đang trầm mặc, thật ra bọn họ ở chỗ này ầm ĩ thì có ích lợi gì đâu, tuy rằng hắn là biên kịch, nhưng người quyết định lại là đạo diễn a, hơn nữa còn có nữ nhân vật chính thân phận thân bí Lạc U này ở đây, hắn ngược lại quan tâm đến ý kiến của bọn họ a.

“Cái này, tiểu U có ý kiến gì không?”

Trần Dục còn đang do dự, suy nghĩ một chút liền hướng về phía Lạc U ở một bên hỏi, anh kỳ thực cũng có chút tò mò.

Mà Lạc U không có một chút do dự, giọng nói đậm đặc lại kiên định phun ra hai chữ:

“Văn Nham.”

Lần này tất cả mọi người trong phòng hội nghị đều hết chỗ nói rồi, thẳng tắp nhìn chăm chăm Lạc U.

“Văn Nham? Không thích hợp a, danh tiếng của hắn, tầm tã...”

Phó đạo diễn ở một bên lắc đầu một bên phát ra tiếng tã tã, trên mặt toát ra một chút khinh thường, rõ ràng cũng không coi trọng Văn Nham, mà thật ra câu nói của hắn cũng đại biểu cho tiếng lòng của đại bộ phận những người đang ngồi ở đây.

Lạc U hơi hơi nheo mắt lại, không để ý đến tên phó đạo diễn kia, mà là nhìn về phía Trần Dục đang có chút kinh ngạc ở một bên, dường như là đang chờ Trần Dục đáp lại.

“Tiểu U làm sao cho rằng Văn Nham là thích hợp đâu?”

Trong phòng hội nghị hơn mười người, không phải nói là Tôn Diễn, thì lại nói là tên quân nhân xuất ngũ kia, nhưng không một ai đề cập qua Văn Nham, lại không ngờ Lạc U sẽ nói ra, hơn nữa còn là dùng giọng nói khẳng định như vậy, làm sao không để cho Trần Dục kinh ngạc đâu.

Dù sao ở trong lòng anh, cũng cho rằng Văn Nham thích hợp nhất, chỉ là danh tiếng của tên kia, anh thật sự là sợ ảnh hưởng tiêu cực tới bộ phim a.

“Kỹ năng diễn xuất tốt, có sức cuốn hút, cảm giác, chú ấy chính là lựa chọn thích hợp nhất.”

Lúc Văn Nham thử vai diễn ra một màn kia làm cho Lạc U hết sức hài lòng, cái loại cảm giác trong vô lại mang theo chính khí này, trong cổ chấp mang theo cảm giác bị đè nén, liếc mắt một cái liền để cho cô nghĩ, đây mới là hình tượng nên có của huấn luyện viên trong kịch bản.

”Ai, cô nói rất có lý, thế nhưng ảnh hưởng của Vân Nham quá tệ, những chuyện kia của anh ấy có thể nói là mọi người đều biết, người mắng anh ấy có rất nhiều, ai dám lựa chọn? Tiểu U, tôi cũng rất ngưỡng mộ kỹ năng diễn xuất của Vân Nham, thế nhưng loại mạo hiểm này lại không thể liều lĩnh, cô là người mới, có một số thứ còn không thể hiểu hết.”

Trần Dục lời nói thâm thúy nói, trong giọng nói mang theo sự tiếc nuối cùng áp lực, anh làm sao không ngưỡng mộ Vân Nham, nhưng mà anh lại không thể không vì những người khác trong tổ kịch lo lắng, loại mạo hiểm này, anh không gánh nổi.

Không hiểu? Lạc U đối với hai chữ này có chút khinh thường, nhưng cũng không nói ý kiến phản bác nào, mà là nói thẳng:

”Chọn chú ấy đi, bất luận có nguy hiểm nào tôi sẽ gánh chịu, trong tổ kịch có người nào có bất kỳ thành kiến gì đối với quyết định lần này đều có thể rời khỏi tổ kịch, chỉ phí vì phạm hợp đồng một xu cũng không lấy.”

Lần này một lần nữa Lạc U tiến vào trong giới giải trí cô muốn che giấu thân phận của mình, cô không thích quá mức phách lối, cũng không muốn bởi vậy đi hấp dẫn lực chú ý của đại chúng.

Nhưng cô đã có chút coi nhẹ cá tính cường thế không chấp nhận những người khác chất vấn bản thân, có nhiều thời điểm khiêm tốn thật ra cũng có càng nhiều phiền phức hơn, đúng là nhiều chuyện đều có lợi có hại như nhau.

Cho nên lúc này, Lạc U cũng không muốn khiêm tốn nữa, ngược lại vô cùng cường thế đứng dậy, dù sao mặc kệ thảo luận như thế nào, kết quả cuối cùng cũng giống nhau, Vân Nham người này, cô không chọn thì không thể!

.

Nếu như nói đề nghị ban đầu của Lạc U cũng chỉ làm cho những người đang ngồi ở đây kinh ngạc, như vậy hiện tại sau khi Lạc U mạnh mẽ lên tiếng như vậy, những người này sẽ không chỉ đơn giản là kinh ngạc như vậy.

Phó đạo diễn vừa nảy mới nhảy ra phản đối liền đỏ mặt, giọng nói có chút chua ngoa nói:

”Đừng tưởng rằng có chút danh tiếng thì chuyện gì cũng có thể làm, nói cái gì đều có thể nói, cô chịu trách nhiệm, cô có thể chịu cái trách nhiệm gì, cô có khả năng gánh chịu tổn thất, hay có thể bảo đảm bộ phim này nhất định thành công, khả năng diễn xuất của Vân Nham không sai mọi người đều biết, nhưng là với danh tiếng của hần, để cho hần tiến vào tổ kịch thì bộ phim này sẽ bị phá hủy, còn có rời khỏi đoàn làm phim không mất một xu phí vì phạm hợp đồng nào, cô cho là cô là ai a.”

Bất luận là lúc nào hay ở địa điểm nào, luôn luôn có một số người cần đóng vai kẻ đàn độn, nếu không tại sao có thể chứng minh chỉ số thông minh của nhân loại khác biệt đâu.

Giống như là hiện tại, người thông minh đều hiểu được quan sát sắc mặt để mà nói chuyện lấy tình chế động, chỉ có kẻ đàn độn mới có thể là người đầu tiên đứng ra, cái gì cũng đều không rõ, chỉ vì nói vài câu chưa chắc sẽ có hiệu quả gì.

Người ngay thẳng chưa chắc đã là khuyết điểm, có lẽ vẫn là ưu điểm, nhưng trong rất nhiều trường hợp, lại càng cần dùng đầu để suy nghĩ nữa, ở trong giới giải trí, người không có đầu óc, luôn luôn là người bị loại ra nhanh nhất.

Trong phòng hội nghị nhất thời im lặng, ánh mắt của Lạc U lạnh lùng đảo qua mọi người, cuối cùng đem tầm mắt rơi đến trên người vị phó đạo diễn này.

”Bây giờ anh có thể rời khỏi nơi này.”

Giọng nói của Lạc U cường thế mà lạnh lùng, làm cho phó đạo diễn kia cũng không nhận được cơ rúm lại một chút, nhưng lập tức liền không phục đứng lên, vỗ bàn tức giận kêu lên:

”Cô dựa vào cái gì, làm sao có thể lựa chọn một người như Vân Nham, cô đây là muốn hủy toàn bộ đoàn làm phim sao!”

Lần này Lạc U không nói gì thêm, mà nhìn về phía người đại diện của nhà đầu tư, Lạc Thừa Ân, một người đàn ông hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, nghe nói còn là họ hàng xa của Lạc gia, là cấp dưới làm việc cho Lạc Học Tâm, trước kia chưa từng gặp qua Lạc U, chẳng qua đối với thân phận của Lạc U cũng có biết một hai, tất nhiên sẽ rõ ý tứ của Lạc U.

”Tôi là người đại diện của nhà đầu tư mời anh đi ra ngoài, đoàn làm phim này không chào đón anh.”

Một phó đạo diễn mà thôi, Lạc Thừa Ân vẫn có quyền lợi nói ra những lời này, người có quyền phát biểu đối với bộ phim này là Lạc Học Tâm và Lạc U, người đại diện của nhà đầu tư, thứ hai mới là đạo diễn Trần Dục.

Mà lúc này Trần Dục chỉ nhẹ nhàng cau mày vẫn duy trì trầm mặc, không có phát biểu bất kỳ ý kiến gì.

”Lạc tiên sinh, anh làm sao có thể làm như vậy? Tôi cũng vì muốn tốt cho đoàn phim, chẳng lẽ anh muốn nhìn bộ phim này cứ bị hủy đi như vậy hay sao, căn bản là không thể lựa chọn một người như Vân Nham, với danh tiếng của hần, các người cho là hần vẫn là ảnh đế như trước kia sao, nếu như chọn hần, tôi dám cam đoan, các người nhất định sẽ không thu được vốn gốc về...”

Phó đạo diễn cũng là bị tức giận muốn hôn mê, giọng nói cấp bách giải thích, là lo lắng, cũng là kinh hoàng, hần thật không ngờ bởi vì một chuyện đơn

giản như vậy, đã bị đá ra khỏi đoàn làm phim, phải biết rằng loại chuyện này mà truyền đi, hẳn đã có thể bị cấp trên vứt bỏ.

“Được rồi, mời anh đi ra ngoài.”

Lạc Thừa Bản cắt đứt lời giải thích của phó đạo diễn, bất luận sự thật như thế nào, bất luận bởi nguyên nhân gì, ở trước mặt cường quyền, giải thích đều là vô lực.

Thật ra ở trong lòng Lạc Thừa Bản, làm sao không phải tán thành với ý tưởng của phó đạo diễn đâu, thế nhưng lời nói của Lạc U chính là quyết định, hẳn cũng không thể ngu xuẩn giống như vị phó đạo diễn này, đắc tội người không nên đắc tội.

Sau khi phó đạo diễn bị mời ra ngoài, thời điểm mọi người lần thứ hai đem ánh mắt rơi vào trên người Lạc U, đều mang một chút mùi vị thận trọng.

“Trần đạo diễn, nếu như việc lựa chọn diễn viên đều đã quyết định xong, chú nhanh chóng đi thông báo cho bọn họ biết a, tôi đi về trước.”

Lạc U đứng dậy, không để ý đến vẻ mặt của mọi người, đi thẳng ra khỏi phòng họp, khí thế mang theo lệnh khiến người ta không thể chất vấn.

Cường thế cũng tốt, độc tài cũng được, bất luận là công việc có nặng nhọc hay không đối với Lạc U, đều như nhau.

Đầu tháng chín, trường học khai giảng, Lạc U lên lớp mười một, chủ nhiệm lớp tự mình gọi điện thoại thông báo cho Lạc U, Lạc U kiểm tra lại thời khóa biểu, phát hiện bản thân có vài ngày rảnh rỗi, liền đến trường học báo danh.

Ở trong trường học Lạc U vốn chính là người nổi tiếng, về thân phận, địa vị hay tướng mạo đều là đối tượng mà mọi người cung kính ngưỡng mộ, mà bây giờ Lạc U càng mang theo hào quang của đại minh tinh, trở thành tồn tại được vạn người chú ý.

Phim đệ nhất công chúa sớm đã trở thành đề tài nóng hổi để mọi người bàn tán, mà nữ nhân vật chính Lạc U cũng hoàn toàn xứng đáng trở thành đối tượng được mọi người theo đuổi, nhất là những thiếu nam thiếu nữ mười lăm mười sáu tuổi, càng đem Lạc U trở thành thần tượng của bản thân.

Trong trường học, Lạc U mới vừa xuất hiện không lâu liền bị đoàn người ngăn chặn, một đồng nghiệp cầm vở đi xin chữ kí, làm cho Lạc U không kiên nhẫn nhíu mày.

Nhất là lúc có một bạn học nam vô cùng kích động muốn cầm cổ tay của cô, cô càng không chút khách khí cho đối phương một đòn ném qua vai đã từng học qua, trực tiếp đem đối phương vứt vào trong đám người, dẫn tới vô số tiếng kêu sợ hãi.

“Không muốn bị đánh thì cách xa tôi một chút.”

Lạc U hơi hơi ngửa đầu, giọng nói có chút kiêu ngạo.

Thời điểm Lạc U đi tới phòng học, toàn bộ mọi người trong lớp đều nhìn cô, bao gồm cả hai người để cho Lạc U chú ý, đó là toàn thân càng ngày càng tiêu tụy Trịnh Nghị Phong, còn có nhìn như hâm mộ thật ra là đang ghen tỵ Hứa Quỳnh.

Lạc U mới vừa ngồi xuống, Hứa Quỳnh liền đi tới, dùng giọng nói nịnh nọt giọng nói:

“Chị tiểu U, chị thật sự là càng ngày càng đẹp, phim đệ nhất công chúa hiện tại cực kỳ nổi tiếng, em là fan hâm mộ của chị nga, chị có thể ký tên cho em hay không a?”

Bối cảnh gia đình Hứa Quỳnh thật ra là rất tốt, nhưng so với Lạc U vẫn còn kém rất lớn, mà từ sớm Hứa Quỳnh đã rất ngưỡng mộ các đại minh tinh này, thậm chí muốn tham gia vào giới giải trí, chỉ là người nhà không đồng ý mà thôi.

Nhưng ở trong trí nhớ kiếp trước của Lạc U, Hứa Quỳnh vẫn tiến vào trong giới giải trí, hơn nữa còn là nhờ vào quan hệ của Lạc U, mới trở thành một nhân vật không tồi, cuối cùng thậm chí còn lấn lộn đến bên người Trịnh Nghị Phong, trở thành tiểu tình nhân của hắn.

Ký ức trong đầu Lạc U chợt lóe lên, đối với Hứa Quỳnh càng thêm chán ghét, cũng không biết cô gái này có phải chỉ có một con mắt hay không, trên mặt cô rõ ràng hiện lên vẻ chán ghét như vậy, đối phương như thế nào lại nhìn không thấy đâu.

“Đúng vậy, tiểu U, em cũng ký tên cho anh, anh hiện tại cũng là fan của em a.”

Trịnh Nghị Phong cũng nở nụ cười bu lại, kiểu da mặt có chút dày.

“Lại gọi tôi là tiểu U? Chúng ta rất quen thuộc?”

Giọng nói của Lạc U thản nhiên, muốn hỏi cô vì sao không thích đến trường học, nguyên nhân chủ yếu tuyệt đối là bởi một nam một nữ trước mặt này, cô cảm giác tính tình của mình thật tốt, còn có tâm tình đi ứng phó với hai người này, nếu như không phải là vì kế hoạch báo thù của cô, cô đã sớm phất người của Cỗ Sát đem hai người này giết đi!

Thật ra kế hoạch báo thù của Lạc U cũng không quá phức tạp, cô chính là muốn dẫn vật hai người này, làm cho hai người này sống không tốt, sau đó mười năm sau, để cho hai người bọn họ cũng nếm mùi vị bị người ta đẩy xuống từ tầng tám mươi tám, chính là cái gọi là ăn miếng trả miếng!

”Hắc hắc, tiểu U, em cũng đừng cùng anh để ý chuyện này, anh nghe nói gần đây em lại muốn quay một bộ phim mới, em xem có vai thích hợp với anh hay không, nếu không anh cũng đi thử một chút?”

Hình tượng của Trịnh Nghị Phong còn rất tốt, nhưng những lời này nói ra cũng chỉ là câu nói đùa.

Lạc U không để ý, nhưng Hứa Quỳnh ở một bên ánh mắt sáng lên, có chút hưng phấn nói:

”Đúng vậy đúng vậy, chị tiểu U, chị xem có vai nào thích hợp với em hay không, chị giới thiệu cho em một cái, từ nhỏ em đã mơ được làm ngôi sao, có thể cùng chị đóng phim nga, vậy thì càng tốt hơn a.”

Cùng nhau đóng phim? Nằm mơ đi a!

”Hứa Quỳnh, cách chị xa một chút, chị không muốn nhìn thấy cô, hiểu chưa?”

Giọng nói của Lạc U không lớn, nhưng người trong toàn bộ phòng học cũng đều nghe thấy được, trong lúc nhất thời trong phòng học vô cùng yên tĩnh, chỉ còn lại phần đông tâm mắt muốn xem nào nhiệt nhìn sang, còn có sắc mặt của Hứa Quỳnh thoáng cái liền trở nên tái nhợt.

Bị Lạc U nhục nhã trước mặt mọi người như vậy, dường như là trong nháy mắt, Hứa Quỳnh liền trở thành đối tượng bị toàn bộ trường học bài xích.

Không người nào dám trêu chọc Lạc U, cũng sẽ không có người đi trêu chọc Lạc U, mà người bị Lạc U bài xích không muốn nhìn thấy, vậy dĩ nhiên cũng là đối tượng bị mọi người bài xích đối.

Dù sao cũng không có ai thích tìm phiền toái, huống chi bản thân Hứa Quỳnh cũng không phải người làm cho mọi người muốn nhìn thấy, có chút cao ngạo, có chút nịnh nọt, luôn luôn vây quanh bên người Lạc U và Trịnh Nghị Phong.

Thật ra có nhiều người đã sớm nhìn cô ta không vừa mắt, lúc này bị Lạc U nhục nhã trước mặt mọi người, mọi người càng dễ xem nào nhiệt chiếm đa số.

Trịnh Nghị Phong đứng ở một bên dường như còn muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng chỉ nhú mảy liền bảo trì im lặng, sắc mặt Hứa Quỳnh vô cùng khó coi, đứng tại chỗ liền khóc lên, bùm mặt chạy ra khỏi phòng học, cô ta cũng là không mặt mũi ngẩng ngốc ở chỗ này.

Kiếp trước Lạc U chính là cao ngạo tới đâu cũng rất ít có thời điểm không tốt như vậy, dù sao có rất ít người làm cho cô phần nộ chán ghét đến trình độ như vậy.

Kiếp này, cũng chỉ có thể trách chính bản thân Hứa Quỳnh, thế nhưng không có mắt lại đụng vào cô, Lạc U làm sao còn có thể khách khí đâu!

Tiết học đầu tiên là môn Anh ngữ, lúc cô giáo đi vào còn không có cảm giác cái gì, chỉ cảm thấy lớp học hôm nay cực kỳ yên tĩnh, ngược lại tâm tình không tệ, nhưng mà khi tầm mắt của cô giáo đảo qua, thời điểm chú ý tới Lạc U, về mặt liền không nhịn được kinh ngạc.

”Ai u, khách quý ít đến a, Lạc đại tiểu thư của chúng ta hôm nay đi học, còn thật là khó khăn a.”

Cô giáo dạy Anh ngữ - là một người phụ nữ hơn ba mươi tuổi, nhìn qua có chút đáng vẻ khôn khéo, là giáo viên du học nước ngoài về nước, cũng là một trong các giáo viên dạy Anh ngữ tốt nhất trường cao trung này.

Chỉ là thái độ làm người có một chút thói xấu, luôn luôn nghĩ người người nên bình đẳng, giai cấp đặc quyền là bị ghét nhất, mà Lạc U là đại biểu điển hình cho giai cấp đặc quyền mà cô ghét nhất.

Thật ra ở trong trường học quý tộc này, đặc quyền có thể nói là chỗ nào cũng có, chỉ là có nhiều đặc quyền cũng có vẻ có chút bình thường, hơn nữa nội quy trường học cũng coi như là nghiêm ngặt, học sinh cũng sẽ không quá phạm.

Nhưng Lạc U coi như là ngoại lệ trong ngoại lệ, chương trình học năm nhất chỉ học không được một phần năm quãng đường, ngay cả cuộc thi cũng không tới thi, cũng khó trách tâm lý của cô giáo này có chút khó chịu, nhìn không được chăm chọc hai câu.

Thời điểm Lạc U nghe nói như thế có một loại xúc động nhìn không được ngẩng đầu nhìn trời, hôm nay không phải là cô đến nhầm a, như thế nào luôn gặp phải những người làm người khác không vui đâu.

”Cô giáo, ngày thường Lạc U rất bận rộn a, cô nhanh nhanh bắt đầu giảng bài đi, không nên làm lỡ thời gian của mọi người.”

Trong lúc Lạc U đang cảm khái, Trịnh Nghị Phong ở một bên liền nhìn không được ra mặt thay Lạc U, hán đây cũng là gặp một cơ hội thật vất vả mới có được có thể làm cho Lạc U vui lên, không hề nghĩ ngợi liền đứng dậy.

Lạc U nghĩ, nếu như là ở kiếp trước, hành động này của Trịnh Nghị Phong thật đúng là có khả năng chiếm được một điểm ấn tượng tốt trong lòng của cô, nhưng kiếp này, lại chỉ cảm thấy làm ra vẻ dối trá nịnh nọt vô cùng chán ghét, khác biệt, tất cả đều khác biệt, người trong cuộc cùng người ngoài cuộc, đúng là có hai loại khái niệm a.

”Dù cho có bận rộn thế nào đi nữa cũng không thể quên thân phận của mình, hừ, hiện tại chúng ta bắt đầu học bài...”

Cô giáo vẫn là không nhận được thì thầm vài câu, nhưng cũng biết đám học sinh này đều không phải để đùa, không có tiếp tục nói tiếp, tao niên(*)!

(*) Tao niên: Là một câu chửi của người Trung Quốc.

Trường học quý tộc chính là có sự khác biệt của trường học quý tộc, lớp Anh ngữ toàn bộ là giảng bài bằng tiếng Anh, hơn nữa nội dung giảng dạy cũng vô cùng sinh động phong phú.

Từ phương diện này đến xem, cô giáo dạy Anh ngữ không có việc gì lại đi gây sự này thật ra cũng có chút năng lực.

Nhưng Lạc U nghe nghe liền không nhận được bắt đầu lơ đãng, gần đây chứng khoán của cô không thể kiếm được tiền, thứ nhất là bởi vì tiền vốn rút ra rất nhiều, còn thừa lại không đủ để làm tiếp, thứ hai cũng là bởi vì cô đối với giá cả thị trường của cổ phiếu sắp tới có chút xa lạ.

Tuy rằng kiếp trước cô cũng chơi cổ phiếu, nhưng hai ba năm sau mới bắt đầu quen thuộc, mà mấy năm này cũng chỉ biết một chút cổ phiếu tăng tỉ giá đồng bạc không gian lâu dài, nhưng quãng thời gian này cũng có chỗ trống, điều này làm cho cô đang gấp gáp cần tiền rất là khổ não, dù muốn làm cái gì cũng cần đến tiền.

Kinh doanh trang sức đang được Tang Dư Ninh chuẩn bị kế hoạch xây dựng, kế hoạch chuẩn bị quay Thiên kim hắc đạo của đoàn làm phim cũng gần hoàn tất.

Tuy rằng đều bảo đảm có thể kiếm tiền, nhưng dù sao cũng phải chờ thêm một quãng thời gian, mà trong giai đoạn này, Lạc U có thể nói là nhờ cậy vào vốn của Tang Dư Ninh, dù sao Tang Dư Ninh chỉ đơn giản cho rằng là cho không bạch nhãn lang a.

Tuy rằng cô không biết xấu hổ đi làm như vậy, nhưng dù sao cũng không phải là phong cách của cô a, đây cũng chính là lý do cô tìm người khác hợp tác, nếu như là người khác tìm cô, trước tiên như thế nào cô cũng phải đáp người kia một cước.

Lạc U đang suy nghĩ, hiện tại trong thời điểm này có cái gì kiếm tiền nhanh nhất, sau đó liền nghĩ tới cái khác, buôn lậu và bắt động sản.

Thật ra phương tiện để kiếm tiền có rất nhiều, thế nhưng cho dù là cô sống lại mười năm trước, cũng không phải cái gì cũng biết a.

Cũng chỉ có những thương nghiệp đứng đầu mới có thể hiểu a, nga, nghĩ đến đứng đầu, Lạc U lại nghĩ tới IT và một chút phương diện chữa bệnh, thứ hai còn có xí nghiệp hậu cần và khách du lịch cũng không sai.

Ai, các hạng mục tốt có rất nhiều a, thế nhưng lại cần tiền đầu tư, xây dựng công ty thì cần người, toàn bộ những thứ này đều là chuyện phiền phức.

Lạc U rất khổ não, về mặt lơ đãng cũng có chút rõ ràng, cô giáo trên bục giảng giảng bài vốn là vẫn chú ý tới Lạc U, càng đem một màn này xem vào trong mắt.

Nếu không đi gây sự liền gọi lên Lạc U lên trả lời vấn đề, bây giờ trong lòng cô giáo đi du học nước Anh về nói tiếng Anh rất tốt nghĩ, Lạc U chỉ là bình hoa tiểu thư cúp học lâu như vậy, phương diện học tập nhất định là cực kỳ không tốt.

Thời điểm Lạc U nghe được tên của mình thì vẫn có chút mờ mịt, ánh mắt nhìn về phía cô giáo trên bục giảng không tiếng động hỏi.

Cô giáo bữu môi, dùng tiếng Anh lặp lại vấn đề một lần, vấn đề là để cho Lạc U nói một chút về phong cảnh của một điểm du lịch ở trong thủ đô mà cô thích nhất, tất nhiên là phải dùng tiếng Anh trả lời.

Lạc U suy nghĩ một chút, điểm du lịch gì mà mình thích nhất? Cố Cung? Trường Thành? Thiên Đàn?

Lạc U nghĩ những chỗ này đều rất tốt, Cố Cung đại diện cho truyền thừa của nền văn hóa Trung Hoa, Trường Thành là kiến trúc mang tính chất cột mốc, nhưng những chỗ này cũng không phải là nơi cô thích nhất, bởi vì nơi cô thích nhất là vườn bách thú, trong vườn bách thú có gấu trúc, chim cánh cụt là đáng yêu nhất.

Suy nghĩ một chút, Lạc U liền có đáp án, mở miệng đó là tiếng Anh chính tông nhất, giọng nói mang theo hơi thở quý tộc, quả thật đã làm không ít người khiếp sợ.

Lạc U không phải bình hoa, kiếp trước cũng không phải, kiếp này lại càng không thể nào, cô là con cháu được thế gia bồi dưỡng ra, có thể nói là quý tộc chính tông nhất Trung Hoa.

Những thứ cô học tuyệt đối là có nội hàm và chi tiết nhất, thậm chí nhất cử nhất động một cái nhăn mày một tiếng cười đều là từ nhỏ bồi dưỡng lên, khí chất ưu nhã tôn quý có từ trong ra ngoài, giống như hình tượng công chúa mà cô Lạc nói, Lạc U chính là công chúa chính tông nhất.

.

Sắc mặt của cô giáo từ từ ý đến kinh ngạc rồi đến xấu hổ, về sau trong tiết học cũng không kêu Lạc U lên trả lời vấn đề.

Sau khi Lạc U ngồi xuống liền bắt đầu tiếp tục suy nghĩ, làm cái gì mới tốt đâu?

Mà khí chất loại thần nhiên ưu nhã tùy ý ứng dụng hình này của cô, lập tức được các bạn học khác nhìn ở trong mắt kính nể ở trong lòng, sau khi tan lớp không lâu, một màn nho nhỏ phát sinh trong lớp này liền được truyền đi khắp toàn trường, làm cho trong thành tích huy hoàng của Lạc U lại có thêm một khoản nho nhỏ.

Mà Lạc U suy nghĩ cả tiết học đột nhiên lại nghĩ tới một vấn đề, cuối tháng chín năm nay, cũng chính là thời gian chưa tới một tháng nữa, ở trong nước có một khu vực xảy ra động đất cấp tám, số lượng người tử vong lên tới bảy vạn người, số người bị thương càng nhiều hơn lên tới hơn mười vạn người, tạo thành rất nhiều tổn thất nhưng lại không thể nào đoán trước được.

Có thể nói là toàn quốc đều đau buồn, thậm chí kiếp trước Lạc U còn dùng sáu quyền sở tài khoản chứa tiền tiêu vặt của mình đi làm tiền ủng hộ trợ cấp, hiện tại kiếp này sống lại, đối mặt với vấn đề nghiêm trọng như vậy, Lạc U nghĩ, bản thân có phải là nên làm một chút gì đó?

Hiệu ứng bướm bướm rất là đáng sợ, Lạc U chỉ muốn thay đổi vận mệnh của mình cùng với người nhà, nhưng cũng không có nghĩ tới sẽ can thiệp vào việc lớn của quốc tế.

Chỉ là chuyện liên quan tới tính mạng con người này, Lạc U có lãnh tính lãnh tình như thế nào đi chăng nữa, cuối cùng cũng không qua được những thứ đã khắc sâu trong lòng kia, coi như không nghĩ tới, nhưng bây giờ nghĩ tới, cô lại không thể mặc kệ không xen vào.

Hơn nữa gần đến thời điểm kia, một tháng di chuyển và phòng bị, cô cũng chỉ có thể mong muốn mọi chuyện sẽ không giống gay go như kiếp trước.

Học xong buổi học đầu tiên, Lạc U liền rời khỏi trường học, một lần nữa cố gắng học cũng không có ý nghĩa, chỉ làm lãng phí thời gian, những cái nên học hay không nên học cô đã sớm đều học xong, từ nay về sau, phòng chừng một năm rưỡi nữa cũng sẽ không sử dụng đến.

Lạc U nghĩ đến chuyện động đất, nói thẳng là ý định nhưng không thể thực hiện được, cô cũng không phải là những chuyên gia của mấy cục địa chấn kia.

Nhiều nhất cũng chỉ là gọi điện thoại hoặc là viết phong thư báo tin cho các cơ quan bộ môn, nhưng lại sợ bị người cho rằng là bệnh tâm thần hoặc là tổ chức nguy hiểm bị chính phủ bắt lại, hoặc có lẽ đối phương căn bản không rảnh để ý, trực tiếp đem ý tốt của mình quăng đi, điều này tất nhiên là Lạc U không thể chấp nhận.

Như vậy nên làm cái gì bây giờ?

Lạc U rất nghiêm túc suy nghĩ lại, cuối cùng có chút cảm giác thúc thủ vô sách(*), không khỏi cảm khái một câu, đầu năm nay muốn làm người tốt cũng không phải là chuyện dễ dàng a, cô cũng không thể nói cô là linh hồn sống lại trở về a, nói không chừng đến lúc đó người ta thật sự đem cô vứt vào bệnh viện tâm thần đi.

(*) Thúc thủ vô sách: bó tay

Cuối cùng Lạc U quyết định ra hai con đường, con đường thứ nhất là con đường ngắn nhất, quan huyện không bằng hiện quân(*), nơi nào có vấn đề thì tự mình báo cáo lên trên đầu.

(*) Quan huyện không bằng hiện quân: Ý nói là dù có báo đến chính quyền cấp cao thì cũng không nhanh bằng báo trực tiếp đến cơ quan quản lý tại địa phương.

Mà con đường thứ hai còn lại là con đường phi thường rộng lớn, có câu nói thà rằng tin người này còn hơn không tin họ, việc cô cần phải làm là để cho một người biết tin tức này, về phần kết quả làm sao, cũng chỉ có thể làm hết sức mình.

.

Lạc U để cho Tiểu Tiêu lấy một cái thẻ điện thoại chưa đăng ký tên, lại từ trong tin tức internet của Cổ Sát lấy ra số điện thoại riêng của mấy người, hơn nữa còn sử dụng máy thay đổi giọng nói, điện thoại liền một cuộc lại tiếp tục một cuộc gọi đi, thời gian cấp bách, cô cũng không muốn lãng phí thời gian.

Số điện thoại của lãnh đạo đây tuyệt đối là số mà người bình thường không biết, lãnh đạo chức quyền càng cao càng là như vậy, cho nên khi một vị thủ trưởng nhận được một cuộc điện thoại lạ, biểu tình bình thường bất động như núi trời nên có chút ngưng trọng.

“Cô là ai?”

“Thủ trưởng, ông tin tưởng tiên đoán sao? Thật ra ông tin hay không tin đều không quan trọng, quan trọng là ... Tôi là một nhà tiên tri, ông có thể gọi là linh hồn, cũng có thể đem tôi xem như là một luồng u hồn, cuối tháng chín, có một trận động đất, nếu như có thể, để số lượng người tử vong ít đi, sau đó biết đâu chúng ta còn có thể liên lạc tiếp, tại đây tôi cũng không muốn nói nhiều, tiền điện thoại không còn nhiều, tạm biệt.”

Một vị lãnh đạo ngơ ngác nhìn điện thoại, phản ứng đầu tiên chính là đây là điện thoại của một tổ chức khủng bố, tiếp theo cảm giác chắc là bệnh nhân tâm thần của viện bệnh tâm thần nào đó quên uống thuốc đi.

Nhưng rất nhanh liền rơi vào trong trầm tư, bởi vì bất luận là nguyên nhân gì, chỉ cần là người có thể biết đến số điện thoại này, về điểm này, cũng đủ khiến cho ông coi trọng, trên dưới toàn quốc, các nơi thế giới, người biết số điện thoại này cùng ông có liên lạc, không đến mười người, mà mười người này mỗi một người đều là một nhân vật hết sức quan trọng.

Nhưng bây giờ cuộc điện thoại này lại bị một người xa lạ hoặc có thể nói là một người thần bí biết, thậm chí còn thông báo một chuyện quỷ dị như thế,

không phải do ông không thận trọng.

Lạc U cúp điện thoại liền lấy ra thẻ điện thoại, bẻ gãy ném vào thùng rác, lúc này mới để cho xe khởi động, rời khỏi cái nơi xa lạ này.

Cô đã làm hết sức mình giờ thì nghe theo ý trời đi, cúp điện thoại Lạc U liền đi đến trụ sở huấn luyện của Cổ Sát, một bên huấn luyện một bên tục tục suy nghĩ, cô rốt cuộc nên làm cái gì để kiếm tiền đầu.

Huấn luyện đến trưa, thành viên đội hộ vệ của Lạc U đều tụ tập tại căn tin trong căn cứ cùng nhau ăn cơm.

Các loại bộ phận thiết bị trong căn cứ đều rất hoàn thiện, phòng ăn sắp xếp cũng rất tốt, trung tâm trên màn ảnh lớn đang phát các loại tin tức tình hình quốc tế, tuy rằng đều là các tin tức không liên quan đến thông tin cơ mật, nhưng mà vẫn là còn có chút nội dung.

Lúc đầu Lạc U cũng không có bao nhiêu hứng thú, nhưng khi cô nghe được một cái tin tức, lại nhìn không được trước mắt sáng ngời, đột nhiên có một ý tưởng hay.

Tin tức đang thông báo tình huống của cuộc thi đấu bóng rổ QBA, dự tuyển thi đấu đã bắt đầu, đây là cuộc thi đấu bóng rổ mang tính chất quốc tế, cũng là trọng tâm chú ý của người mê bóng rổ ở các quốc gia trên toàn thế giới.

Nhất là hội tụ cả cược rầm rộ cược mấy vạn triệu cho các đội bóng, càng làm cho cuộc tranh tài này tăng thêm một khoản nồng nhiệt, không thể nói là không điên cuồng.

Cá cược bóng rổ! Rốt cuộc Lạc U cũng nghĩ tới phương thức kiếm tiền nhanh nhất! Cô chưa xem qua một trận đấu bóng rổ nào, nhưng không thể bỏ qua rất nhiều người thích xem bóng rổ ở xung quanh.

Kiếp trước cô không phải là phần tử thích trốn học, chỉ là ngồi ở trong phòng học nghe bọn con trai kia thảo luận vấn đề trận đấu kích thích như thế nào, như vậy cũng đủ để Lạc U nhớ kỹ đội bóng nào thắng lợi cuối cùng hàng năm.

.

Lạc U lại một lần nữa biết ơn trí nhớ hết sức ưu tú của bản thân, rốt cục để cho cô nghĩ được một phương thức kiếm tiền tốt như vậy, chỉ là lại có một vấn đề nữa, cá cược bóng rổ cần tiền vốn a, tiền vốn ban đầu nên chuẩn bị như thế nào đây?

Lạc U suy nghĩ một đường, thẳng đến lúc về tới nhà, mới cầm điện thoại lên, gọi cho bà ngoại.

"Bà ngoại, chúng ta nói một chút chuyện làm ăn đi."

Cùng người trong nhà nói chuyện làm ăn nên trực tiếp một chút vẫn tốt hơn, vốn không muốn dựa vào người nhà làm việc gì, dù sao kiếp trước cô vẫn luôn mang theo hào quang Lạc gia tiểu thư, cuối cùng lại có kết quả như vậy, trong lòng có chút không phục.

Nhưng bây giờ nghiêm túc nghĩ lại, có tài nguyên mà không cần mới chính là đồ ngọc, hướng chỉ là loại chuyện trăm phần trăm kiếm được tiền này, chính là việc cùng có lợi thì nước phù sa không chảy ruộng ngoài, cần gì phải đi tính toán việc nhỏ này đâu.

Nghĩ tới đây, Lạc U không khỏi nghĩ đến kiếp trước bản thân trong lúc say rượu có chút phách lối nói một câu: Chị hoàn toàn xứng đáng danh hiệu đệ nhất công chúa, muốn thân phận bối cảnh có thân phận bối cảnh, muốn tiền có tiền, muốn mạo có mạo, muốn chỉ số thông minh có chỉ số thông minh, muốn học vị có học vị, muốn danh tiếng có danh tiếng, các người muốn kêu gào gì đâu!

Bây giờ nghĩ lại, Lạc U không khỏi muốn cười, luôn bị người ta đánh là kiêu ngạo ương ngạnh chính mình dường như thật đúng là như vậy a.

Nhưng mà cô cũng không nhận ra đây là khuyết điểm, cô có tiền vốn để phách lối, người bên ngoài chửi bới đó chính là ngưỡng mộ đó kị hận.

"Nói chuyện làm ăn? Cháu muốn nói chuyện làm ăn gì, tiểu U a, cháu cái vật nhỏ này lại đang làm cái gì đây?"

Bà ngoại Cổ có chút ngạc nhiên cười hỏi, giọng nói có chút từ ái.

"Bà ngoại, cho cháu mượn chút tiền đi, ba tháng sau cháu trả bà tiền vốn với lãi suất 20% so với bên ngoài, như thế nào?"

Lạc U nói rất là tự tin, hơn nữa cũng rất hào sảng, phải biết rằng phương thức mượn tiền như vậy chính là so với cho vay nặng lãi còn đen hơn a.

"Vay tiền? Xứ nha đầu, cháu cần tiền cứ việc nói thẳng, còn mượn tiền gì a, bà ngoại nếu như muốn lãi suất của cháu, vậy không phải bị nước miếng người bên ngoài nhấn chìm sao, vật nhỏ, rốt cuộc là có chuyện gì, thành thật khai ra."

Bà ngoại Cổ có chút tức giận lên giọng, ngoại tôn nữ nhà mình hướng mình vay tiền còn muốn mang lãi suất, nói ra không phải để cho người chê cười người làm làm bà này ngoại đi bực đãi vẫn bởi sao!

"Bà ngoại, bà đừng nóng giận a, nếu bà không chấp nhận điều kiện như vậy cháu tìm người khác vay tiền đi, tiền vốn con số cũng không nhỏ, cháu cũng không phải đùa giỡn với bà, nếu bà không đồng ý thì coi như cháu chưa nói gì a."

Lạc U ở đầu dây bên này điện thoại lộ ra một nụ cười giảo hoạt như tiểu hồ ly, lẩy lẩy làm tiến, cô cũng không tin bà ngoại không mắc câu.

”Vật nhỏ đừng tìm bà ngoại này của cháu đâu giống như vậy, cháu cứ nói đi, cháu muốn bao nhiêu tiền.”

Bà ngoại Cổ đây chính là nhân vật già đời, làm sao lại không rõ ý tứ của Lạc U đâu.

”Ha ha, tiền tất nhiên là càng nhiều càng tốt, nếu như bà ngoại dư dật, có thể cho cháu mượn ba mươi lăm triệu đô-la, như vậy là tốt nhất.”

Lạc U đối với tình huống nội bộ của Cổ Sát cũng hết sức rõ ràng, đến cùng có thể lấy ra bao nhiêu tiền cũng không biết, nghiêm túc suy nghĩ một chút mới nói ra một con số như vậy, theo cô tính toán cũng không nhiều lắm, đương nhiên cũng không ít a.

Nhưng chỉ Lạc U nghĩ không nhiều lắm, bà ngoại Cổ lại càng hoảng sợ, không nói là ba mươi lăm triệu đô-la, hay ba mươi lăm triệu nhân dân tệ tuyệt đối đều không phải là một con số nhỏ a, nhà đầu kia rốt cuộc muốn làm cái gì đâu, vừa lên tiếng là mượn nhiều tiền như vậy!

”Ba mươi lăm triệu đô-la? Cháu muốn làm gì?”

Giọng của bà ngoại Cổ cũng có chút thay đổi, vẻ mặt cũng trở nên nghiêm túc, thật ra hiện tại bà lại mong muốn Lạc U là đang nói đùa.

Nhưng nghe giọng nói kia của đối phương rõ ràng không phải là đùa, điều này làm cho bà có chút rối rắm.

Lạc U coi như là ưu tú, bà cũng rất thích Lạc U, ở trong lòng bà Lạc U cũng chỉ là đứa nhỏ mới lớn, có lẽ là trưởng thành sớm một chút, hay là thông minh một chút, nhưng thế nào cũng sẽ không đáng đến ba mươi lăm triệu đô-la a.

.

”Ai, bà ngoại, thật ra cháu dùng tới làm cái gì, chỉ cần bà muốn biết thì nhất định có thể tra được, nhưng cháu thật sự là không muốn nói, hơn nữa coi như là cháu nói ra, đoán chắc bà cũng cho rằng không đáng tin cậy, như vậy đi, cháu gần đây muốn quay một bộ phim, cháu đầu tư vào đấy hai chục triệu, cháu đoán là thu nhập phòng bán vé của bộ phim này có thể vượt qua hơn hai chục triệu, cháu mượn thu nhập của bộ phim này làm tiền đặt cọc, bà cho cháu mượn mười triệu, ba tháng sau cháu sẽ đưa cho bà hai chục triệu, bà thấy như thế nào?”

Từ ba mươi lăm triệu đô-la hạ thấp xuống một triệu nhân dân tệ (shizuka: cái này nguyên văn của tác giả đấy a), trong bụng Lạc U cũng rất bất đắc dĩ, tục ngữ thường nói dựa vào người không bằng dựa vào mình, thật ra những lời này nói rất đúng.

Giống như là trường bối trong nhà là bà ngoại Cổ, rõ ràng trong lòng là bảo vệ cho cô, cũng là rất ủng hộ chuyện cô muốn làm, thế nhưng đồng thời nhưng cũng muốn hạn chế khảo sát cô, dùng ánh mắt của và kinh nghiệm của bọn họ đến đánh giá chuyện cô muốn làm.

Tuy rằng xuất phát từ lòng tốt, nhưng phương thức như vậy không phải cũng là một loại thủ đoạn khống chế, không để cho cô có thể tùy tâm sở dục(*) đi làm những chuyện mà mình muốn làm sao.

(*) Tùy tâm sở dục: Tùy theo ý mình.

Tiền vật này, chỉ có bản thân tự kiếm được mới có thể thoải mái sử dụng, dùng tùy ý, coi như là cầm đi đốt lửa, cũng không cần để ý tới ánh mắt người bên ngoài.

Mà một đứa bé, muốn chân chính độc lập, có quyền lợi tự chủ lựa chọn, như vậy cũng chỉ có độc lập về mặt kinh tế, mới có thể có tư cách và sức mạnh.

Mà thật ra một trong những nguyên nhân mà Lạc U không muốn dựa vào người nhà, cô chỉ có thể có thể lực của mình, mới có thể hoàn toàn tự ý lựa chọn người mà cô muốn sống cùng cả đời.

Kiếp trước cô chính là không có nghĩ tới đạo lý như vậy, mới có thể ở trong hôn nhân đại sự lựa chọn thỏa hiệp, tạo thành đau xót không cách nào có thể bù đắp, kiếp này sống lại, sai lầm như vậy cô tuyệt đối không muốn tái phạm!

Ở một đầu khác điện thoại, bà ngoại Cổ rơi vào trầm mặc trong chốc lát, bà cũng có thể từ trong giọng nói của Lạc U cảm giác được một chút bất đắc dĩ cùng thỏa hiệp, nhưng cái này cũng không có thể để cho bà yên tâm, trái lại càng thêm nghi hoặc.

Ba mươi lăm triệu đô-la, rốt cuộc Lạc U muốn làm cái gì a? Bà ngoại Cổ rất muốn hỏi, nhưng cũng có thể từ trong câu nói của Lạc U mà hiểu được, chuyện này đoán chắc là hỏi không ra được gì, mà điều này cũng làm cho bà có chút bận tâm.

Nhưng bà lại bỏ quên một chút bất đắc dĩ trong giọng nói của Lạc U, ở trong suy nghĩ của bà, trẻ con đi đến đòi tiền, cũng không có cho nhiều như vậy, thì cũng không phải chuyện nghiêm trọng gì a, dù sao trẻ con còn nhỏ như vậy, lại có thể có chuyện quan trọng gì đâu.

Đúng vậy, qua năm nay Lạc U cũng chỉ có mười sáu tuổi, quả nhiên vẫn chỉ là một đứa bé, ở trong mắt trường bối, làm sao đem Lạc U đặt ở mức độ bình đẳng để đối đãi đâu.

”Nói cái gì đặt cọc hay không đặt cọc, nếu là cháu thật sự có việc gấp dùng đến tiền, bà ngoại làm sao sẽ không giúp một tay, chỉ là cháu mở miệng là ba mươi lăm triệu đô-la, hiện tại lại là một triệu nhân dân tệ, hơn nữa cháu lại không muốn nói cháu là muốn làm gì, bà ngoại làm sao yên tâm cho cháu đi làm, còn có nhà đầu, cháu nói hai chục triệu tiền đầu tư là có chuyện gì xảy ra, cháu từ nơi này lấy được hai chục triệu, ngay cả thủ lao đóng phim của cháu cũng không có khả năng có nhiều như vậy đi, rốt cuộc là cháu muốn làm cái gì a, cháu đều nhanh đem bà ngoại làm cho hồ đồ.”

Bà ngoại Cổ là thật không rõ, một hơi thở hỏi một đồng vấn đề lớn.

Lạc U ở đầu dây bên này quả nhiên là bất đắc dĩ thờ dài, cô phát hiện mình còn đánh giá cao thái độ của người nhà đối với mình, có lẽ nên nói, cô còn là đánh giá cao chính mình, coi thường sự thực.

”Bà ngoại, ha ha, bà đừng có gấp, cháu đây là đang nói nói giỡn với bà a, thật ra cũng chính là nghĩ xem có thể hay không đầu tư mấy bộ phim, nếu là bà không yên tâm, cháu sẽ không làm cái này, được rồi, cháu còn phải cảm ơn bà giới thiệu cho cháu hai người kia đâu, quả nhiên là không sai a, cảm ơn bà, làm cho bà lo lắng rồi, chờ qua một thời gian ngắn cháu có một quãng thời gian không thể đi xem bà a, người đại diện của cháu đến tìm cháu có việc, cháu không nói nữa, bà cũng sớm nghỉ ngơi một chút, không nên quá lo lắng a, bà ngoại, tạm biệt a.”

Lạc U nói xong liền cắt đứt điện thoại, có chút không lễ phép, nhưng trong lòng lại là có chút bức bối, vốn còn muốn nước phù sa không chảy ruộng ngoài, ở nhà tính toán chút tiền, cho nhiều lãi suất một chút.

Hiện tại xem ra cái này cũng chỉ là ảo tưởng tốt đẹp của bản thân, nhưng mà suy nghĩ kỹ một chút, bản thân cũng có chút nóng nảy, dù sao khoản tiền lớn không cố định như vậy như thế nào lại không thận trọng đâu.

Nhưng cô lại không thể nói là lấy ra để cá cược bóng rổ, nếu quả thật nói như vậy, nhất định sẽ bị lão nhân gia mắng cho một trận thật tốt, dù sao loại chuyện này ở trong mắt lão nhân gia chính là chơi bời lêu lổng, ham mê đánh bạc không tốt cho cô a.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Tôi Che Chở Cho Cháu

Editor: shizuka nguyên

Lạc U thờ dài buông điện thoại xuống, hiện tại cô có rất nhiều phương pháp có thể kiếm được tiền, nhưng chính là không có tiền đầu tư, quả thật là có chút bức bối, tiền vật này có một vài thời điểm thật đúng là không phải là một món đồ này nọ!

Mà ở đầu dây bên kia vừa bị cắt đứt điện thoại sắc mặt của bà ngoại Cổ cũng không thể nào tốt đẹp, bà ngược lại không nghĩ là Lạc U không có lễ phép, mà là lo lắng Lạc U quá mức xúc động.

Nhưng thật ra bà tin lý do Lạc U muốn đầu tư vào điện ảnh, tất cả cũng không phải là nghi ngờ như Lạc U nghĩ.

Cũng không có gọi điện lại cho Lạc U, chẳng qua là cảm thấy nên để cho bản thân Lạc U tĩnh táo suy nghĩ lại cho thật kỹ mới đúng, loại chuyện đầu tư này cũng không thể nóng đầu lên liền đầu tư.

Theo bà, Lạc U hiện tại cứ như vậy, vừa mới gia nhập vào giới giải trí muốn làm cái gì đó một phen, cái này vốn là chuyện tốt, nhưng quá mức xúc động cũng không tốt.

Ý tưởng của bà ngoại Cổ tất nhiên là có ý tốt, nhưng cũng chính bởi vì phần ý tốt này, cũng làm cho Lạc U hoàn toàn chặt đứt ý tưởng vay tiền của các vị thân nhân trường bối trong nhà, hoặc là sau đó chờ Lạc U lớn lên sẽ cùng người trong nhà hợp tác, nhưng lại không còn có đề cập qua các loại chuyện vay tiền này.

Mà đến tận thời điểm đế quốc kinh tế của Lạc U trải dài khắp nơi trên toàn thế giới, rất nhiều trường bối của Lạc U cũng không khỏi vì thế mà cảm khái.

Bữa sáng đi qua, Lạc U đang suy nghĩ ngày hôm nay nên đi làm cái gì, Thiên kim hắc đạo còn chưa bắt đầu khởi quay, cô có thời gian rảnh vài ngày.

Đi trụ sở huấn luyện rèn luyện cho thật tốt, hoặc là ra ngoài shopping tìm một vài phương pháp kiếm tiền, nói chung đã không có dự định đến trường học đi học, bây giờ Lạc U cảm thấy, việc bị chán ghét nhất chính là đến trường.

Mà Lạc U còn không có nghĩ ra cái gì thật tốt, liền nghe thấy tiếng chuông cửa, một lúc sau thím Ngọc cầm một bọc nhỏ đi tới, có chút vui vẻ nói:

”Diệp thiếu gia gửi một kiện hàng qua bưu điện về đây, là lễ vật để đưa cho tiểu thư đâu.”

Lạc U có chút nhỏ nhỏ ngoài ý muốn, nhưng cô không cảm thấy Diệp Văn Thần là người hiểu được lãng mạn như thế.

Tuy rằng có gửi về đây một phong thư, nhưng nghĩ tới biểu hiện và dáng vẻ ngờ ngác trong thư của Diệp Văn Thần, làm cho Lạc U không nhịn được muốn cười.

Người đàn ông này ở trước mặt cô luôn luôn ngốc nghếch lại đáng yêu, cũng không biết lần này gửi vật gì về đây.

Lạc U có chút ngạc nhiên mở hộp ra, thấy đồ vật bên trong, ngần người, lại ngần người, cuối cùng vẫn nhìn không được mắng nhỏ một câu:

”Nói anh ngốc thật đúng là ngốc, vậy mà lại gửi về đây một khối đá vờ.”

Diệp Vãn Thần bởi vì bị đưa vào trại huấn luyện của bộ đội đặc chủng, không có chuyện gì đặc biệt thì căn bản không thể tùy ý ra ngoài, thậm chí ngay cả các loại chuyện như gọi điện thoại thư từ qua lại cũng đều có hạn chế.

Cũng may thân phận của Diệp Vãn Thần tương đối đặc biệt, lại là người Lạc gia nhân đưa vào, cho nên mới có khả năng gửi thư cùng với gửi một chút đồ vật này nọ, mà lần này lại gửi một khối đá, Lạc U thì thầm hai câu, thấy bên cạnh khối đá còn có một tờ giấy nhỏ, trên thư có một hàng chữ nhỏ: Kỷ niệm tông quân, đưa cho người yêu đầu nhất.

Lạc U liếc mắt, thế nào mà cô có loại cảm giác như trở lại những năm 80 lạc hậu của thế kỷ trước a, nhưng mà lại nghĩ Diệp Vãn Thần có chút đầu gỗ, trong lòng lại có một chút ngọt ngào, tình cảm đối với người đàn ông này lại nồng đậm thêm một chút.

Ngày 5 tháng 9, là ngày mà đoàn làm phim của Thiên kim hắc đạo bắt đầu nghi thức khởi quay ở Bắc Kinh, toàn bộ các nhân vật chủ yếu của đoàn làm phim đều có mặt, Lạc U là nữ nhân vật chính, càng trở thành đối tượng mà mọi nhân sĩ giới truyền thông chú ý tới, chụp ảnh, phỏng vấn, khí chất thần nhiên ưu nhã của Lạc U, lại một lần nữa thuyết phục được mọi người.

Sau có rất nhiều truyền thông không hẹn mà cùng dùng tiêu đề tương tự đem Lạc U một lần nữa khen ngợi thật tốt, như là khí chất công chúa, thần bí ưu nhã, quý tộc, thiên kim nhà giàu, Lạc U mười sáu tuổi nghiễm nhiên trở thành con cưng trong truyền thông, hơn nữa dưới sự thôi thúc của truyền thông, lại một lần nữa chứng thật ba chữ U công chúa này.

Nghi thức khởi quay này đơn giản lại long trọng, màn chụp ảnh đầu tiên tất nhiên cần nữ nhân vật chính Lạc U lên sân khấu, về phần vai nam chính trong kịch bản là nam thần tượng tương trẻ tuổi Cố Cách, ngược lại hơi lộ ra thái độ nhàn nhã ở một bên xem cuộc vui.

Vai diễn của hắc ở trong kịch bản là một cảnh sát nằm vùng trong xã hội đen nằm vùng, vì một cuộc hành động tiêu diệt bang phái hắc đạo của Lạc U, lại không ngờ bởi vì liên quan với Lạc U còn chân chính là người trong cuộc, không chỉ rõ ràng thân phận nằm vùng của hắc, còn lợi dụng thân phận cảnh sát cùng Lạc U liên thủ, đem đối thủ của Lạc U ở trong kịch bản một lưới bắt hết.

Chỉ là cuối cùng lại cũng không khỏi không đối mặt với lựa chọn không chính đáng, chỉ là không đợi hắc đưa ra lựa chọn, Lạc U cũng bởi vì phần từ lọt lưới mà xảy ra ngoài ý muốn, ở đại kết cục cuối cùng lại chết đi, nhưng khi đó Lạc U đang diễn Thiên kim hắc đạo, lại đã trở thành bá chủ hắc đạo một phương.

Vai diễn của Cố Cách mặc dù nói là vai nam chính, nhưng trên thực tế cảnh diễn tình cảm cùng Lạc U cũng không nhiều, cảm động nhất cũng chỉ là một loại tình cảm bồi hồi giữa các chiến hữu ở trong sinh tử, còn có cái loại vừa yêu vừa cung chiều cùng chiều cổ.

Hơn nữa tuổi tác trông kịch bản cũng cách nhau bốn năm tuổi, kịch bản chủ yếu nói đến nội dung đạo lý cũng không phải tình yêu, cho nên hai người ngược lại cũng không cần có cái loại cảm giác mập mờ này.

Màn mở đầu bắt đầu, nói đến chuyện xưa khi cha mẹ Lạc U còn khỏe mạnh, cũng là mở đầu của kịch bản, ở trong kịch Lạc U xuất hiện khi mười tám tuổi, thị trạng điểm cũng làm cho Lạc U ăn mặc thành thực một chút, hơn nữa còn là một thân quần áo da màu đen già dặn lại thêm chút ngang ngược, một thiên kim hắc đạo vừa khí phách vừa lãnh khốc liền ra lò.

Lạc U đứng ở vị trí chỉ định, một màn này nói đến đoạn cô đi theo bố đàm phán cùng các lão đại của thế lực khác, lúc mới bắt đầu đàm phán còn nói cười yên ổn, nhưng nửa đoạn sau lại đột nhiên phát sinh chuyện ngoài ý muốn.

Trong chớp mắt liền biến thành đao quang kiếm ảnh(*), Lạc U bị mấy người vệ sĩ che chở, không hề động thủ, sắc mặt lạnh lùng, trong đó thậm chí còn mang theo một tia chán ghét.

(*) Đao quang kiếm ảnh: Cảnh tàn sát khốc liệt.

Thời điểm Trần đạo diễn nói đến một màn này cũng đã nói qua cho Lạc U, lúc này Lạc U diễn vai thiên kim hắc đạo trong lòng vô cùng mâu thuẫn, cô hiểu thân phận của bản thân là gì, nhưng đồng thời cũng vô cùng chán ghét thân phận như vậy.

Nội tâm của cô vẫn luôn là sự đấu tranh mâu thuẫn, mà tư tưởng như vậy còn lại là từ khi vừa mới bắt đầu mãi cho đến tận cuối cùng vẫn luôn tồn tại.

Diễn xuất của Lạc U thực sự rất tuyệt, cô giống như là diễn viên lão luyện đã thành danh gần mười năm, mỗi một biểu tình trên mặt đều rất đúng chỗ, ngay cả ánh mắt cũng đều có vẻ có chút mâu thuẫn.

Cái loại chán ghét cùng gầy dựa này, cái loại ảm đạm cùng lạnh lùng này, làm cho mọi người xung quanh nhìn một màn này, cũng không nhìn được mà âm thầm tán thưởng.

”OK, cắt!”

Trong giọng nói của Trần Dục mang theo sự hưng phấn rõ ràng, cái này là cảnh quay đầu tiên mà anh rất hài lòng, cái này cũng là một khởi đầu tốt đẹp cho toàn bộ đoàn làm phim, làm cho Trần Dục đối với bộ phim này càng thêm mong đợi.

Cảnh kế tiếp cũng đều có Lạc U xuất hiện, Lạc U hoàn toàn xứng đáng là diễn viên chính của bộ phim này, hầu như chiếm cứ 85% cảnh quay cả bộ

phim, phần diễn rất nặng.

Cái vở này liền đến trưa, vội vã ăn vài miếng cơm liền tiếp tục bắt đầu công tác, cũng may cơm là do Tiểu Tiêu tự mình làm tốt mang tới, Lạc U ăn rất là thoả mãn, khen ngợi Tiểu Tiêu vài câu, làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Tiêu đỏ ửng cả lên, đáng vẻ rất là khả ái.

Mãi cho đến hơn bốn giờ chiều, Lạc U mới chấm dứt diễn, gỡ hết hóa trang đang muốn về nhà nghỉ ngơi, liền thấy Vân Nham hướng về phía cô đi tới, vẻ mặt đã nói ra suy nghĩ của mình.

Thật ra Lạc U đã sớm chú ý tới Vân Nham, trong mỗi một lần nghỉ ngơi mấy phút, Vân Nham dường như cũng muốn cùng cô nói cái gì đó, nhưng vẻ mặt hơi do dự, mãi cho đến hiện tại mới thật sự đi tới.

“Có việc?”

Giọng nói của Lạc U vẫn lạnh nhạt như vậy, đối với vị ảnh đế có kỹ thuật diễn xuất làm cô tương đối thương thức này, cũng không có biểu hiện ra quá nhiều thân thiện.

Đây cũng không phải là cô cố ý biểu hiện lạnh lùng, một là bản tính như vậy, hai cũng là có một câu nói như vậy, quân tử chi giao nhạt như nước, chân chính gặp gỡ được người thích hợp, không cần phải giả tạo hay gì đó.

“Có thể nói chuyện sao?”

Biểu tình của Vân Nham có chút lúng túng, anh cũng không biết bản thân bị làm sao, nhưng đối mặt với thiếu nữ so với chính mình nhỏ nhiều như vậy này, anh chính là cảm thấy có loại cảm giác áp bách không được tự nhiên, giống như mình mới là người mới vừa mới xuất hiện, mà cô gái trước mặt này mới là tiền bối của mình.

“Đương nhiên, cùng nhau uống ly cà phê đi, tôi mời.”

Quay diễn một ngày đêm, may là thể lực của Lạc U rất tốt, tinh thần cũng có chút mệt mỏi.

“Được.”

Địa điểm quay phim là nơi rất nổi tiếng để quay phim ở Bắc Kinh, vùng lân cận có các loại phân phối cũng đều rất đầy đủ.

Lạc U để cho nhóm người Tiểu Tiêu và Lý Ngang Vũ ngồi ở trong xe chờ, liền theo Vân Nham đi tới một quán cà phê lân cận, hai người ngồi xuống, Lạc U gọi một ly cà phê mà mình thích, Vân Nham lại gọi một ly cà phê Lam Sơn.

“Tôi nghĩ tôi hẳn là nên nói với cô một tiếng cảm ơn, tuy rằng không biết vì sao cô đồng ý giúp tôi, nhưng ở trong thời điểm này, cô giúp tôi như vậy, thật ra giống như đã cứu tôi một mạng, nếu có cái gì mà tôi có thể làm, cô có thể nói thẳng.”

Vân Nham do dự một chút, cuối cùng vẫn đem ý nghĩ của chính mình nói trắng ra, anh ở trong giới giải trí lẩn lộn đã lâu, trải nghiệm nhiều, có rất nhiều chuyện cũng liền hiểu được.

Anh chưa bao giờ tin tưởng có người vô duyên cớ vô cớ đi giúp ai đó, huống chi còn là một người xa lạ đối với mình mà nói căn bản chưa có gặp gỡ lần nào.

Vân Nham nói những lời này, mặc dù là lời nói mang yếu tố cảm ơn, nhưng càng nhiều hơn còn là mang theo một loại bất đắc dĩ.

Từ nơi thử vai đi ra ngoài, Vân Nham cũng đã làm xong chuẩn bị thất bại, tuy rằng cực kỳ chăm chỉ nghiên cứu kịch bản, chuẩn bị ra một màn diễn xuất như vậy, nhưng trên thực tế anh cũng hiểu, trong giới giải trí cũng không phải diễn xuất của người nào tốt là có thể thuận lợi.

Danh tiếng của anh quá kém, nếu như là có tác phẩm có chút thành tựu làm vốn may ra anh còn có thể mượn nó để có một chút danh tiếng, nhưng loại kịch bản được chế tác tỉ mỉ này, sự tham gia của anh có thể sẽ là một loại vết nhơ, cho nên Vân Nham căn bản cũng không có cái hy vọng gì.

Thế nhưng kết quả lại nằm ngoài dự liệu của anh, anh lại bị chọn trúng, lúc đó anh thậm chí nghĩ so với thời điểm chính mình nhận được danh hiệu ảnh đế còn hưng phấn hơn.

Chẳng qua là khi anh vô cùng cảm kích tự mình gọi điện thoại đến cho Trần Dục nói lời cảm ơn thì, đối phương lại nói đó cũng không phải nguyên nhân ở anh (Trần Dục), mà là bởi thiếu nữ mười sáu tuổi trước mặt rằng hết sức xúc tiến, cái này làm cho anh phải thêm một chút tâm tư.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Chương 61.2

Tại sao cô gái này lại giúp mình? Có mục đích gì? Tuy rằng Vân Nham cảm thấy bản thân không có chỗ nào tốt khiến cho người khác muốn lợi dụng.

Tuy rằng anh đã rời khỏi giới giải trí, nhưng một người mới nổi tiếng như Lạc U lại vẫn biết đến anh, bối cảnh của đối phương rất mạnh, diễn xuất cũng rất tuyệt, điều kiện phần cứng và phần mềm đều rất quan trọng, lại cần đến mình để làm cái gì đâu?

Mang theo một phần nghi vấn như vậy, nên Vân Nham mới ngồi ở chỗ này, nhưng mà anh cũng âm thầm tự nói với mình ở trong lòng, để có thể tiếp tục được sinh tồn, để con mình có thể có cuộc sống của một người bình thường, vì trả hết những nợ nần ép anh tới mức không thở nổi này, chỉ cần là anh có thể làm, anh đều đồng ý đi làm.

“Chú nghĩ tôi sẽ để cho chú phải làm cái gì?”

Dường như là trong nháy mắt Lạc U liên tưởng ý của đối phương, cô quá thông minh, hơn nữa đối với cách thức trong giới giải trí cũng quá quen thuộc, thậm chí cô cũng không cảm thấy ngoài ý muốn khi người đàn ông này lại nói như thế.

Đây là một loại hiện thực trong giới giải trí, hoặc là nói cái này cũng là một loại hiện thực trong cuộc sống, có lẽ sẽ có nhân bánh từ trên trời rơi xuống, nhưng người bị đập trúng cũng không nhất định đã là người may mắn.

Nghe thấy Lạc U hỏi ngược lại, Vân Nham tự giấu cười cười, giọng nói bất đắc dĩ nói:

“Bối cảnh phía sau của cô rất hùng hậu, diễn xuất rất tốt, điều kiện ngoại hình cũng rất tốt, danh tiếng càng ngày càng cao, tôi thực sự không nghĩ ra mình có thể làm cái gì cho cô, hiện tại tôi nghèo túng đến tên ăn mày cũng không bằng, người người đều trốn tránh tôi, một thân nợ nần, nói cho cùng vận khí rất kém, ha ha, cô nói tôi như vậy rốt cuộc có khả năng làm cái gì đây?”

Vân Nham cười, nụ cười kia lại không nói ra được sự chua xót trong lòng, anh là người đã từng bị hiện thực chà đạp, đối với mình thật sự là khuyết thiếu lòng tin.

“Quả thực tôi không cần chú phải làm cái gì.”

Lạc U uống một ngụm cà phê, giọng nói rất là tùy ý nói, cô cũng không cảm thấy người đàn ông này nhu nhược, có một vài đả kích liền hủy thành cái dạng này.

Phản bội, vào tù, nợ nần, áp lực sinh hoạt, những thứ này đủ để cho người đàn ông kiêu ngạo này đối mặt với hiện thực, từ đám mây rơi xuống, chênh lệch như vậy cũng đủ để người bình thường không cách nào có thể thừa nhận.

Lạc U điều này có thể hiểu được, chỉ là cô cũng không hy vọng người đàn ông này vẫn tiếp tục như vậy.

Không đợi người đàn ông kia nói cái gì, Lạc U tiếp tục nói:

“Vân Nham, chú là ảnh đế, không nên thẹn với hai chữ này, tôi cho chú cơ hội lần này, chú phải nắm bắt thật tốt, không để cho tôi thất vọng.”

Vân Nham ngẩn người một lúc mới phản ứng lại được, có chút chua xót hỏi:

“Cô không cần tôi làm cái gì sao?”

Tại sao phải giúp anh? Thời điểm anh đối với người ngoài hoàn toàn đã không có tín nhiệm, ở thời điểm tất cả mọi người lạnh lùng bài xích anh, vì sao lại còn có người đồng ý giúp anh? Vì sao lại làm thế!

Giọng nói của Vân Nham có chút nghẹn ngào, cũng không phải muốn khóc, mà là nghĩ có chút gian nan, trong khoảng thời gian này anh thật sự đã trải qua quá nhiều cực tuyệt cùng hồ hững, hiện tại trong lúc bất chợt cảm nhận được một chút ấm áp như vậy, làm cho anh thật sự là có chút thụ sủng nhược kinh(*).

(*) Thụ sủng nhược kinh: Được sủng ái mà lo sợ.

Lạc U nhất thời trầm mặc một lúc mới yếu ớt hỏi:

“Chú còn chưa có ký hợp đồng với công ty nào đi?”

Vân Nham lắc đầu, vẻ mặt có chút tự giấu, anh hiện tại có bộ dáng này đâu còn có công ty nào muốn anh đâu.

“Vậy thì cùng tôi ký đi, ngày mai tôi sẽ mang hợp đồng lại đây, chú nghĩ có thể ký hợp đồng liền ký, cho dù là không thể, tôi cũng không miễn cưỡng.”

Sau khi Lạc U lưu lại những lời này liền đi, cà phê đã uống xong, cô cũng nên về nhà nghỉ ngơi thật tốt đi.

Một mình Vân Nham ngồi lại hồi lâu mới đứng dậy rời đi, trong lòng có chút loạn, hiểu rõ mọi chuyện cũng không có được cái đáp án xác thực gì.

Thái độ của Lạc U rất lạnh nhạt, cũng cho anh một loại cảm giác thần bí khó dò, anh căn bản không cách nào nhìn thấu Lạc U rốt cuộc là có tâm tư gì.

Nhưng mà không biết vì sao, ở trong sự rối rắm lo lắng của mình, Vân Nham lại cảm thấy một loại cảm giác tên là hy vọng cùng chờ mong gì đó, thật

giống như có cái gì đó từ dưới đất chui lên, cái loại cảm giác hưng phấn làm cho cả người đều phải thay đổi này, làm cho hơi thở quanh thân của Vân Nham đều có biến hóa khác biệt.

”Ngay cả mình đều cảm giác mình nghèo túng đến tận ăn mày cũng không bằng, cần gì phải suy nghĩ người khác tính kế mình cái gì đâu, mặc dù không biết tại sao cô bé phải giúp mình, nhưng tóm lại là tốt, Lạc U, Lạc U, ha ha, thật đúng là một tiểu nha đầu cùng người khác bất đồng a.”

Lúc rời đi Vân Nham tự mình lẩm bẩm, nói xong nhiều hơn một tia tươi cười, trong nụ cười thiếu đi một phần tự giễu cùng trầm trọng, nhưng lại nhiều hơn một phần sung sướng cùng nhẹ nhõm.

Dường như chính là ở quán cà phê trong buổi hoàng hôn này, cùng một thiếu nữ mười sáu tuổi nói chuyện với nhau một phen, để Vân Nham tháo ra khúc mắc vẫn áp lực ở trong lòng trong khoảng thời gian này.

Nếu chuyện xảy ra trước kia cũng đã không có cách nào thay đổi, vì đứa nhỏ, cũng là vì mình, càng vì một câu “không để cho tôi thất vọng” của cô gái kia.

Vân Nham nghĩ, anh sẽ cố gắng, từ trên đám mây rơi xuống là thất bại thảm hại của anh, nhưng một lần nữa bò lên, cũng là một loại vinh quang càng thêm rực rỡ!

Giờ khắc này, vị ảnh đế yên lặng đã lâu này, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói cũng là một loại trùng sinh!

Lạc U và Vân Nham ký kết hiệp hợp đồng cùng hợp đồng nghệ sĩ của Tâm Tinh là khác biệt, bởi vì phần hiệp ước này là ký cho bản thân Lạc U, giống như Lạc U hơn nửa năm trước ký hợp đồng nghệ sĩ với cô Lạc.

Những nghệ sĩ tuy rằng trên danh nghĩa là thành viên của Tâm Tinh, nhưng trên thực tế cũng là nằm ở trong tay của Lạc U, những thu nhập mà những nghệ sĩ mang đến ngoại trừ một ít bộ phận tiền trả cho công ty giải trí Tâm Tinh, đại bộ phận còn lại là rơi vào trong tay Lạc U, chỉ có còn dư lại 20% mới sẽ trở thành tiền trả thù lao của mình.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Chương 61.3

Editor: shizuka nguyên

Mà đối với những siêu sao thiên vương tương lai, thủ đoạn của Lạc U không thể nói là không đen, thông qua người đại diện là cô Lạc, ít nhất thời gian ký hợp đồng thời gian đều lâu hơn năm năm, thậm chí còn lên đến mười năm hoặc là mười lăm năm.

Hơn nữa ngay cả như vậy, những nghệ sĩ này cũng là lòng dạ dao vui mừng đồng ý điều kiện như vậy, không phải là những nghệ sĩ này ngu ngốc không biết lập kế hoạch cho tương lai của mình.

Mà là trước lúc Lạc U chưa tìm được bọn họ, đừng nói là siêu sao thiên hoàng tương lai, tối đa cũng chỉ là một tiểu minh tinh mới vừa xuất hiện mà thôi, trong đó đại bộ phận còn làm công việc không có tiếng tăm gì, giống như là Lục Đình vậy.

Đối với những người này mà nói, thứ Lạc U mang đến chính là cơ hội mà bọn họ cả đời cũng khó có thể cầu đến, nơi nào có người có thể thực sự chống cự được loại hấp dẫn này chứ.

Những nghệ sĩ đang trưởng thành này không có, thiên vương tương lai Lục Đình không có, ảnh đế Vân Nham bây giờ cũng không có.

Đối với bọn hắn mà nói, một tờ hợp đồng này tuyệt đối là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, là một tia sáng trong của đời âm u mờ mịt của bọn hắn, là cần phải cảm kích.

”Sáu-hai-hai(*), đây vẫn là lần đầu tiên tôi thấy loại hợp đồng như vậy.”

(*) shizuka: mình xin giải thích ở đây một chút, đây là là phân chia trong hợp đồng của U tỷ, U tỷ 6 phần, Vân Nham 2 phần, công ty Tâm Tinh 2 phần.

Ngày thứ hai tại phim trường, Vân Nham có chút kinh ngạc nhìn hợp đồng trước mặt nói.

”Chê ư?”

Lạc U đưa ra phần hợp đồng giống hợp đồng mà cô cùng những người khác ký, sáu phần chính là của cô, còn lại bốn phần là của bản thân nghệ sĩ và của công ty giải trí Tâm Tinh, tuy rằng Vân Nham không phải là người mới, nhưng từ một trình độ nào đó mà nói, anh thậm chí còn không bằng người mới.

Tuy rằng Lạc U bội phục diễn xuất của Vân Nham, đồng ý giúp anh một chút, nhưng nguyên tắc cơ bản vẫn phải có, cô là thương nhân.

”Tôi làm gì có tư cách chê ít, chỉ là không nghĩ tới người cùng tôi ký hợp đồng lại là cô, chỉ là như vậy sẽ không ảnh hưởng quan hệ của cô cùng Tâm Tinh sao? Cô cũng nên biết, một nghệ sĩ có ít giá trị như tôi thì không có tư cách cùng Tâm Tinh ký hợp đồng, cho dù là loại hợp đồng tam phương này.”

Giọng nói của Vân Nham có chút tự giễu, không bằng là nói tự mình hiểu lầm, hợp đồng như vậy tuy rằng khác một trời một vực với lúc anh ở thời kỳ đỉnh cao, nhưng mà hiện tại đối anh mà nói, cũng đã cực kỳ khó khăn.

Phải biết rằng phương diện này liên lụy tới không chỉ là vấn đề về tiền, càng nhiều hơn còn là tài nguyên, có Tâm Tinh làm chỗ dựa vững chắc, ít nhất anh còn có thể bước đi tiếp trên con đường diễn xuất này, không đến mức thực sự không còn đường để đi.

Truyện chỉ đăng tại diananlequydon.com-editor: shizuka nguyên.

”Không cần suy nghĩ nhiều như vậy, ký hợp đồng này chủ chính là người của tôi, sau đó tôi sẽ che chở cho chú.”

Lạc U có thể cảm thấy trong lời nói của Vân Nham đối với mình là thật tâm thật ý quan tâm, giọng nói cũng không khỏi thoải mái hơn, có chút hào sảng đem Vân Nham nhét vào bên dưới cánh chim của mình.

Tâm tình của Vân Nham lúc này rất là phức tạp, cũng không biết là nên khóc hay nên cười, tuy rằng trong lòng có chút lo lắng, nhưng vẫn ký vào hợp đồng, nhìn dáng vẻ tự tin của thiếu nữ trước mặt, làm cho anh cũng không khỏi càng thêm tự tin.

Hơn nữa so với ký hợp đồng cùng công ty giải trí Tâm Tinh, dường như anh càng thích cùng cô gái trước mặt này ký hợp đồng, cái loại cảm giác tràn đầy hy vọng này, thực sự rất tốt đẹp.

Tiếp tục quay phim, mỗi ngày Lạc Đình đều sẽ đến rất sớm, bất luận là có cảnh quay của mình hay không cũng nghiêm túc ở một bên học tập.

Mà ở đây, hễ là thời điểm Lạc U xuất hiện, cậu đều hơi cúi đầu, khiêm tốn cùng Lạc U chào hỏi, trong ánh mắt của cậu tràn đầy sự sùng bái cùng tin tưởng, giống như Vân Nham đối với Lạc U cảm kích, Lạc Đình cũng là như vậy, nhưng lại càng thêm sự đơn thuần, có thể cùng Lạc U cùng nhau đóng phim, với cậu mà nói cũng đã là một chuyện hưng phấn không gì sánh được.

Đạo diễn Trần Dục đối với bầu không khí rong phim trường rất là hài lòng, đại gia ở chung hòa hợp, đại minh tinh biết được cần phải khiêm tốn đối nhân xử thế, tiểu minh tinh biết được cần phải khiêm tốn khôn khéo cẩn thận.

Tuy rằng nữ nhân vật chính Lạc U này có lạnh lùng một chút, nhưng cũng không phải là tính tình kiêu căng ngạo mạn, mặc dù có cảm giác khoảng cách, lại không để cho người khác chán ghét, ngược lại có loại cảm giác không dám đụng chạm xa cách, ưu nhã mà lại tôn quý, nhưng thật ra cũng ít đi không ít phiền phức.

Lý Ngang Vũ làm người đại diện cũng ngày càng đạt tiêu chuẩn, mạnh vì gạo, bạo vì tiền, khôn khéo trong sáng, khắp nơi vì Lạc U mà suy nghĩ, hơn nữa còn có một Tiểu Tiêu cẩn thận tỉ mỉ săn sóc toàn bộ các phương diện giúp đỡ.

Hai người đem Lạc U chăm sóc cẩn thận, cho dù là chuyện đóng phim vất vả như vậy, cũng có thể mập lên hai cân, làm cho mọi người xung quanh không ngừng hâm mộ.

Nhưng mà thịnh thoả cũng sẽ có vài câu nói châm chọc nổi lên ở sau lưng nói Lạc U là đại minh tinh đang đùa giỡn, nhưng lại không ai dám thực sự ở trước mặt Lạc U biểu hiện ra tâm tình nào khác.

Bối cảnh thần bí của Lạc U hầu như trở thành bí mật công khai, chỉ cần không phải là kẻ ngu ngốc, còn không dám tìm đến Lạc U gây phiền phức, vết xe đổ thế nhưng vẫn còn tồn tại.

Mà ở lúc quay phim Thiên kim hắc đạo, Lạc U làm người phát ngôn đại diện của MM cũng hoàn thành quay chụp quảng cáo, chính thức tiến vào giai đoạn tuyên truyền.

Lạc U lần thứ hai thay đổi lấy hình tượng thanh xuân xuất hiện ở trước mặt công chúng, trên ti vi, trên internet, trên đường phố, trên các tạp chí đưa tin, hơn nữa quảng cáo phim đề nhất công chúa đang được ưa chuộng, còn có giai đoạn tuyên truyền Thiên kim hắc đạo lúc trước.

Hầu như khắp nơi đều có thể nhìn thấy hình bóng của Lạc U, làm cho Lạc U hầu như trở thành một trong những người có danh tiếng lớn nhất lúc này, tuy rằng cô cũng chỉ là thần tượng mới xuất hiện được nửa năm mà thôi.

Mà lúc bận rộn chuyện trong giới giải trí, Lạc U cũng không có những kế hoạch kiếm tiền nào khác, nhất là công ty trang sức mà cô cùng Tang Dư Ninh hợp tác, thủ tục đều đã làm xong, tên gọi là U Bảo, vốn phải gọi là U Ninh, nhưng Tang Dư Ninh không đồng ý, cuối cùng quyết định gọi là U Bảo, cảm thấy cái tên này vừa có hơi thở thần bí ưu nhã, lại mang theo mùi vị thanh xuân khá ái, Lạc U không có ý kiến gì, liền quyết định như thế.

Tổng bộ công ty trang sức U Bảo được bố trí trong tổng bộ tập đoàn Thiên Hữu, vừa tiết kiệm tài chính, lại vừa lợi dụng được đầy đủ tài nguyên sẵn có, nhưng lại tránh khỏi Tang Dư Ninh phải khổ cực chạy giữa hai bên, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện(*).

(*) Nhất cử lưỡng tiện: một mũi tên trúng hai đích, ý nói một hành động có thể đồng thời đạt được nhiều mục đích.

Mà mặt tiền cửa hàng của công ty trang sức chọn ở một đoạn đường phồn hoa nhất tại Bắc Kinh, nhưng mà đang trong giai đoạn sửa chữa và trang bị,

muốn khai trương còn phải đợi một đoạn thời gian.

Mà Lạc U trong lúc quay phim cũng không có nhân rồi, bớt thời gian thiết kế nhiều bộ trang sức được thịnh hành trên thế giới, trong đó đại bộ phận cũng đều là những trang sức cô đã từng thiết kế, nhưng mà lại lần nữa thiết kế, là sự tổng hợp lại bởi một vài nhân tố khác, làm cho thiết kế của cô trở nên càng thêm hoàn mỹ.

Truyện chỉ đăng tại diananlequydon.com-editor: shizuka nguyên

Mọi người đều cần phải tiến bộ, cô cũng không muốn một tầng văn hóa đông tây này không được thay đổi, như vậy sẽ làm cô cảm thấy không có ý tứ.

Mà cũng cũng là bởi vì thiết kế tỉ mỉ của cô, làm cho Tang Dư Ninh lại một lần nữa được mở rộng tầm mắt kinh ngạc không thôi, đối với lựa chọn cùng Lạc U hợp tác càng thêm tự tin.

Thời điểm Lạc U quay phim, điện thoại tư nhân đều sẽ giao cho Tiểu Tiêu xử lý, phương diện công việc giải trí thì có Lý Ngang Vũ chịu trách nhiệm, hai người phân công hợp tác phối hợp ăn ý.

Tiểu Tiêu cũng dùng năng lực của mình, lần thứ hai hướng dẫn người Lý Ngang Vũ chứng minh một việc, đó chính là tuổi tác cho tới bây giờ đều không phải là cực hạn của năng lực.

Mà cũng bởi vậy làm cho Lạc U dù chỉ là một cô gái trẻ, nhận được sự chú ý về các phương diện khác, bởi vì thường qua lại bên người cô.

Hơn nữa chính bản thân cô, đều là những thiếu niên chưa đầy hai mươi tuổi, nhưng những thiếu niên này lại có năng lực xuất sắc phi thường, làm cho người ta phải nhìn với cặp mắt khác xưa.

Đương nhiên loại hiện tượng này cũng chỉ là mới vừa xuất hiện mà thôi, thành viên đội hộ vệ của Lạc U đại bộ phận còn đang trong vòng bảo mật, thỉnh thoảng xuất hiện cũng không khiến cho quá nhiều người quan tâm.

Nhưng mà khi những người này theo Lạc U tung hoành ngang dọc trên thương trường, thời điểm vang danh khắp nơi trên thế giới, mọi người đều bị tuổi tác thật sự của Hoàng Kim đoàn đội này làm cho kinh ngạc.

Trọng tâm câu chuyện kéo có chút xa, cố gắng kéo trở về.

Lạc U vừa mới quay xong một cảnh quay lúc mới nghỉ ngơi, Tiểu Tiêu báo cáo:

”Tang Dư Ninh Tang tiểu thư ba mươi bảy phút trước gọi điện đến đây, muốn tiểu thư có thể gọi điện lại cho cô ấy, chắc là về chuyện triển lãm trang sức quốc tế ba ngày sau tổ chức tại Bắc Kinh.”

Lạc U gật đầu, đối với cái triển lãm trang sức này cô cũng đã nghe nói qua, có rất nhiều nhà thiết kế đến từ khắp trên thế giới mang theo tác phẩm của bọn họ tới tham gia, trong đó bao gồm rất nhiều trang sức có giá trị hơn một nghìn vạn, thậm chí còn có một vài trang sức có giá trị vượt qua chín con số, hấp dẫn rất nhiều người hâm mộ mà đến.

Mà lần triển lãm trang sức này áp dụng hình thức tuần hành thế giới, vừa lúc tổ chức ở Bắc Kinh Trung Quốc, Tang Dư Ninh liền mời Lạc U cùng nhau tham gia.

Nếu như điều không phải trang sức thiết kế của Lạc U vẫn còn đang trong quá trình chế tác, có lẽ Lạc U cũng đến tham gia, dù sao đây cũng là phương thức nhanh nhất giúp nhà thiết kế cùng tác phẩm trang sức của bọn họ trở nên nổi tiếng.

Lạc U và Tang Dư Ninh nói chuyện với nhau hai câu, liền quyết định thời gian cùng nhau có mặt, sau đó lại cùng đạo diễn Trần Dục chào hỏi sớm.

Lạc U cảm thấy mình là một diễn viên chuyên nghiệp, mỗi một vai diễn đều là dùng tâm đi diễn, nhưng cô cũng là một thương nhân chuyên nghiệp, thỉnh thoảng vì sự nghiệp của mình thỉnh cầu người khác, cũng là nên.

Trần Dục không có hỏi nguyên nhân liền trực tiếp đồng ý, thái độ vô cùng tốt làm cho mọi người xung quanh nhìn không ngừng hâm mộ.

Ba ngày sau, Lạc U ăn mặc một thân váy ngắn màu đen viền vàng xuất hiện ở trong hội trường triển lãm trang sức, đi cùng với cô là Tang Dư Ninh thì lại ăn mặc một thân công sở già dặn, hai cô gái tuổi tác đều rất nhỏ, nhưng cách ăn mặc lại sinh ra một chút hơi thở thành thực, hơn nữa dung mạo hơn người cùng với khí chất cực kỳ đặc biệt, vừa mới vào sân liền hấp dẫn không ít người chú ý.

Trong hội trường tụ tập rất nhiều người, hơn nữa còn là người đến từ khắp nơi trên toàn thế giới, Lạc U hiện tại rất nổi tiếng, nhưng danh tiếng vẫn chỉ là ở trong nước mà thôi, tại nơi người ngoại quốc hội tụ này, trái lại thiếu đi một chút nổi tiếng.

Nhưng cũng không có vì vậy mà thiếu sự chú ý, ngược lại rất nhiều người đều thật tò mò thiếu nữ Đông Phương tính xảo này rốt cuộc là tới đây làm cái gì, tuổi còn quá nhỏ, cũng không thích hợp đến loại triển lãm trang sức này đi, dù sao tới phụ nhân nhân cùng thiên kim của nhân vật nổi tiếng đều là thành phẩm, mà không phải bán thành phẩm. (shizuka: câu này mình không hiểu a, nàng nào hiểu thì cmt cho mình để mình sửa lại nha)

”Tiểu U, tớ cùng cậu(*) xuất hiện chính là không tốt điểm này a, hấp dẫn quá nhiều người chú ý.”

(*) shizuka: Chỗ này mình xin giải thích một chút, vì sau này Tang Dư Ninh là bạn tốt của Lạc U, hơn nữa bây giờ hai người cũng đã hợp tác với nhau nên

mình đối xung hô của hai người thành cậu - tớ nhé.

Tang Dư Ninh cũng rất đẹp, nhưng đứng ở bên cạnh Lạc U, thì chỉ có thể trở thành làm cảnh nền, nhưng mà cô cũng vui vẻ tự tại, đối với loại tình huống này cô thể nhưng đã sớm chuẩn bị kỹ càng, dù sao người có thể ở Trung Quốc cùng Lạc U quyết tranh hơn thua, thật đúng là không nhiều lắm.

Thân phận bối cảnh, gia thế dung mạo, danh tiếng tài hoa, hơn nữa chỉ có mười sáu tuổi, đủ loại so sánh, vị công chúa điện hạ Lạc U này, có thể nói là hoàn toàn xứng đáng, đương nhiên đây là cùng người cùng thế hệ so sánh.

Ánh mắt Lạc U đảo qua toàn trường, cũng hơi lắc đầu, nhẹ nhàng thì thầm một câu:

“Còn chưa đủ.”

Đúng vậy, quả thật là còn chưa đủ, bằng vào dung mạo xuất chúng để hấp dẫn lực chú ý của người khác cô không cần nhất, cũng là khinh thường nhất.

Cô muốn, là bằng vào năng lực của mình, chân chính đứng ở chỗ vạn chúng chú mục(*), là người mà mọi người kính ngưỡng cùng kính trọng, mà không chỉ là ái mộ cùng hiếu kỳ, cô muốn rất nhiều, mà bây giờ tất cả đều còn quá ít quá nhẹ, thật là còn chưa đủ.

(*) Chú mục: Nhìn chăm chú.

“Cậu đây là không biết đủ, hay là quá kiêu ngạo?”

Tang Dư Ninh hơi giương mắt nhìn Lạc U, trong giọng nói có chút trêu chọc, cô tất nhiên là không hiểu trong lòng Lạc U là nghĩ như thế nào, nhưng trong giọng nói lộ ra một chút tự tin, Tang Dư Ninh cũng đã hiểu ba năm phần.

“Đều có đi, xem những tác phẩm này, có lẽ chúng ta cũng có thể tìm được một hai nhà thiết kế thích hợp, tuy rằng công ty của chúng ta còn rất nhỏ, nhưng cũng không có thể chỉ có một mình tớ làm lao động chân tay đi.”

Lạc U dòi đi trọng tâm câu chuyện, bắt đầu chăm chú quan sát các loại tác phẩm trang sức trong hội trường, quy định của triển lãm lần này rất cao, đẳng cấp của các loại tác phẩm đều rất tốt, Lạc U cùng Tang Dư Ninh cũng là muốn nhân cơ hội này khai thác một vài người mới, dù sao công ty của bọn họ vừa mới thành lập, còn cần rất nhiều người mới thêm vào.

Đối với sự hợp tác giữa Tang Dư Ninh cùng Lạc U, nhất là loại phương thức vừa bỏ người vừa xuất lực còn muốn bỏ tiền này, ông nội của Tang Dư Ninh sau khi thận trọng suy tính, mới nặng nề gật đầu đáp ứng.

Sau đó cũng vì hai người hợp tác đưa ra một ít kinh nghiệm rất thích hợp, chỉ là thao tác cụ thể vẫn là cần hai người tự mình đi làm, như là hiện tại chuyện tìm kiếm người mới như vậy, tất nhiên chủ yếu cũng là nhiệm vụ của hai người.

“Chắc chắn, cậu đây quả thực là vừa ăn cướp vừa la làng a, cái cu li kia rõ ràng là tớ có được hay không?”

Tang Dư Ninh không phục, cô mới là người cực khổ nhất a.

“Được, cu li là cậu, đội công ty buôn bán được tiền lời, tớ liền mua kẹo cho cậu ăn.”

Lạc U cũng không cùng Tang Dư Ninh tranh đoạt danh sách cu li, nhin cười dụ dỗ Tang Dư Ninh.

Tang Dư Ninh trong nháy mắt đen mặt, cô đã không phải là trẻ con rồi có được hay không!

“Tiểu U, tại sao con lại ở chỗ này, đến cùng bằng nhau sao?”

Ngay tại thời điểm Lạc U cùng Tang Dư Ninh nói chuyện trời đất, giọng nói có chút kinh ngạc vang lên, nghe giọng nói quen thuộc, Lạc U không cần quay đầu lại cũng biết là ai.

“Mẹ, mẹ cũng tới a.”

Mọi người nói Bắc Kinh rất lớn, nhưng chỗ lớn như vậy, như thế nào đi tới chỗ nào cũng đều có thể gặp được người quen a, hơn nữa lần này đụng phải còn là mẹ nhà mình.

Tô Âm đi tới sờ sờ đầu con gái nhà mình, ôn nhu dị thường, một đám người cùng theo bà đến cũng đều kinh ngạc nhìn Lạc U.

Lạc U và Tô Âm đứng chung một chỗ, hai khuôn mặt xuất sắc giống nhau đặt chung một chỗ, không giống như là mẹ con, trái lại càng giống như là chị em hơn, mọi người chung quanh nhìn vậy tất cả lấy làm kỳ lạ, tán thưởng không ngớt.

“Đúng vậy, mẹ cùng một vài người bạn tới chỗ này chơi, vừa lúc đến xem một chút, đây là bạn của con sao, xin chào, cô là mẹ của Lạc U, hai nha đầu các con ở chỗ này rất được chú ý nga, có muốn đi theo chúng ta hay không?”

Tô Âm nói rất tùy ý, cũng là không muốn để cho Lạc U cùng Tang Dư Ninh cảm thấy có áp lực, dù sao gặp phải trường bối ở trường hợp này cũng không phải một chuyện vui vẻ gì.

Lạc U cười cười lắc đầu từ chối nói:

”Chúng con tùy ý nhìn mà thôi, mẹ không cần quan tâm a.”

Từ chối mẹ xong Lạc U lôi kéo Tang Dư Ninh đi, nhìn bóng lưng hai người rời đi, trong ánh mắt Tô Âm sinh ra một chút tò mò, giống như là đang suy tư, hai cái vật nhỏ này rốt cuộc là ở chỗ này làm cái gì?

”Chắc chắn, tiểu U, mẹ cậu thật sự là quá đẹp, đứng ở bên người bà thật có áp lực a.”

Tang Dư Ninh có chút khoa trương thờ dài nói, không hề là ảnh hưởng cấp quốc tế, mỹ lệ kinh người thật đúng là làm cho người ta có áp lực a.

”Thói quen là tốt rồi.”

Lạc U cười cười, khí tràng của mẹ nhà mình cũng rất mạnh mẽ a.

”Khả năng này rất khó quen thuộc được, nhưng mà như đã nói qua, chuyện cậu hợp tác với tớ, lẽ nào người trong nhà của cậu cũng không biết?”

Tang Dư Ninh không ngốc, nghe thấy giọng mẹ Lạc hơi kinh ngạc hỏi, liền đoán được vài phần.

”Bọn họ có biết hay không thì có quan hệ gì, hợp tác với cậu chính là tớ, tớ có bối cảnh là Lạc gia, cũng không phải là Lạc gia.”

Lạc U biết Tang Dư Ninh sợ dĩ đồng ý hợp tác với cô, có 90% trở lên nguyên nhân đều là cùng Lạc gia và Tô gia sau lưng cô có liên quan, nhưng mà cái này cũng không có vấn đề gì, cô cũng chưa từng muốn thoát khỏi loại quan hệ này, ai bảo cô đầu thai thật là tốt đâu, ở kiếp trước cô có nghe qua một câu nói như vậy, đầu thai vào chỗ tốt như vậy cũng là người thông minh.

Nhưng mà ngoại trừ lúc cần thiết, cô sẽ tận lực giảm bớt một ít liên hệ trong đó, cô không ngại người ngoài dùng loại ngôn ngữ nào đánh giá cô, nhưng vẫn là muốn dựa vào sự cố gắng của mình đi làm một vài chuyện, không muốn để cho thành tựu cô tự mình lấy được cùng Lạc gia có quá nhiều dính dáng, cái này cũng là một trong những kiêu ngạo của cô.

“... Ý tứ của cậu tớ hiểu, thật ra đây cũng là một loại cách làm thông minh nhất để cho kẻ khác kính nể, nhưng mà tớ nghĩ chuyện cậu cùng tớ hợp tác người nhà cậu rất nhanh sẽ biết, vòng luẩn quẩn của Bắc Kinh thực sự không lớn.”

Trong ánh mắt của Tang Dư Ninh có chút ước ao, người có bối cảnh gia tộc lại có thể tương đối độc lập với bên ngoài, làm chuyện mà mình nghĩ muốn làm, đây tuyệt đối là một chuyện làm kẻ khác muốn hâm mộ.

Giống như là cô vậy, hiện tại là tuyệt đối không cách nào làm được, bởi vì cô có trách nhiệm mà cô phải gánh vác, không cách nào thoát khỏi trách nhiệm.

Tang Dư Ninh không khỏi nghĩ tới cha mẹ chết đi ngoài ý muốn, nghĩ đến ông nội đã lớn tuổi, nghĩ đến mấy nghìn công nhân của tập đoàn Thiên Hữu, Tang Dư Ninh không khỏi cảm thấy nặng nề, cô, sớm đã không phải là thân tự do.

”Tớ là không chủ động nói, nhưng là không muốn gạt, việc kinh doanh của chúng ta bây giờ, ở trong mắt bọn họ, cũng chỉ là trò đùa trẻ con mà thôi, cậu không nên nghiêm túc như vậy, thoát nhìn giống như tớ đang khi dễ cậu.”

Tang Dư Ninh là người rất thông minh, nhưng chính là tư duy quá mức sống động, có thể nói là quá mức chu đáo chặt chẽ, suy nghĩ gì cũng đều suy nghĩ nhiều, người sống như vậy, thật sự rất mệt mỏi.

Kỳ thực Lạc U coi như một nửa là người như vậy, lúc không có chuyện gì làm thì luôn suy nghĩ, nhưng chính cô lại không thể nào đồng ý thừa nhận mà thôi, có lẽ nói, kiếp trước Lạc U thật sự là không buồn không lo thiên chân vô tà.

Nhưng kiếp này, mang theo này trí nhớ nặng nề, Lạc U coi như là tiếp tục thuần khiết, cũng đã dính vào một chút mực đen không có cách nào che giấu, không đến mức thống khổ, nhưng tuyệt đối là nặng nề.

Trong thời gian kế tiếp, Lạc U cùng Tang Dư Ninh hai người đi dạo toàn bộ hội trường, cũng nhìn thấy rất nhiều thiết kế trang sức rất có sáng tạo, ít nhất đối với thời điểm này là như vậy, nhưng mà xem ở trong mắt Lạc U, nhưng vẫn là có thật nhiều thiếu sót, dùng ánh mắt phát triển tương lai để nhìn những thiết kế trang sức mới lưu hành này, ắt phải có chút chướng mắt.

”Tiểu U, tớ thực sự là càng ngày càng bội phục cậu, những thiết kế này mặc dù không tệ, nhưng thấy thế nào cũng cảm thấy so với tác phẩm của cậu kém rất nhiều đâu, tớ cũng không có nghe nói cậu học qua thiết kế trang sức a, lẽ nào đây là nói thiên phú thức tính?”

Tang Dư Ninh là thật tình cảm thán, mặc dù tập đoàn Thiên Hữu chưa từng kinh doanh trang sức, nhưng lấy thân phận Tang gia tiểu thư, nơi nào lại chưa quen thuộc với trang sức đâu, thật ra thiên kim tiểu thư như cô quả nhiên là cần học tập rất nhiều kiến thức, mà cái này cũng bảo đảm bọn họ đều có ánh mắt đồng nhất.

Mà lúc này, ánh mắt của Tang Dư Ninh hết sức kinh ngạc tự nói với mình, thiết kế của Lạc U quả nhiên là không sai, thậm chí từ một trình độ nào đó mà nói, là đã vượt lên đứng đầu với lưu hành hiện nay!

Nhận thức như vậy làm cho Tang Dư Ninh càng thêm sùng bái Lạc U, trước đây nghĩ Lạc U cũng chỉ là thiên kim thể gia ngạo khí lăng nhâm(*), nhưng

hiện tại xem ra, ánh mắt của mình còn cần phải tiếp tục bồi dưỡng a.

(*) Ngạo khí lẫm nhâm: Kiêu ngạo không để người khác xúc phạm

”Nghĩ tới thiết kế không sai?”

Lạc U hỏi, mang theo mùi vị tự tin, hơi ngửa đầu.

”Đương nhiên không sai, nếu như thiết kế của cậu mang đến tham gia triển lãm, nhất định là giỏi nhất!”

Tang Dư Ninh gật đầu khẳng định, cô cảm thấy lời này của mình thế nhưng nói không khoa trương chút nào, ai bảo thiết kế của Lạc U phù hợp với tâm ý của mình như vậy đâu.

”Có thể kiếm tiền?”

Giọng nói của Lạc U thay đổi nhẹ nhàng, nhiều hơn một phần sung sướng cùng nhẹ nhàng.

”Đương nhiên, phải kiếm được tiền a!”

Lần này Tang Dư Ninh càng thêm dùng sức gật đầu, thiết kế như vậy không kiếm được tiền, thì cái dạng gì mới có thể kiếm được tiền đâu!

”Vậy cậu hãy cố gắng lên.”

Lạc U vỗ vỗ vai Tang Dư Ninh, rất là hào phóng nói.

Tang Dư Ninh sửng sốt, gương mặt đau khổ, nói tới nói lui, cái người làm cu li kia còn không phải là cô a!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: 62.1: Chiếu Cố Cho Giác Ngủ Yên Ổn

Editor: shizuka nguyên

Tuần cuối tháng chín, hai chuyện gần đây Lạc U quan tâm nhất đều có kết quả, chuyện đầu tiên chính là về chuyện động đất, mặc dù không có tin tức cụ thể, nhưng trung ương lại âm thầm làm rất nhiều động tác và bố trí, Lạc U cũng thông qua con đường tin tức của Cổ Sát mà biết được rất nhiều tin tức.

Đồng thời ở trong phạm vi chức quyền của mình, cũng làm một vài công việc, đem người của Cổ Sát đi khắp nơi, hơn nữa từ trên thị trường chứng khoán điều động tất cả tài chính của mình, mua một số lượng lớn thiết bị cứu hộ và sản phẩm y dược.

Tuy rằng cô vẫn luôn cảm thấy mình không phải là loại người đặc biệt tốt bụng này, thế nhưng thâm trạng trong trí nhớ này, đã làm cho Lạc U động lòng trắc ẩn, muốn dùng hết năng lực của mình đi làm cái gì đó.

Mà chuyện thứ hai này cũng chính là vấn đề tiền bạc Lạc U vẫn lo lắng, tìm không được nơi khởi nguồn của tài chính, thì không có cách nào làm bước đầu tư tiếp theo, đây cũng là trong hơn nửa tháng, là chuyện làm cho Lạc U phiền não nhất, lại có tiến triển rất lớn.

Thời điểm đầu năm, Lạc U thông qua công ty giải trí Tâm Tĩnh ký được mười mấy nghệ sĩ, mà những nghệ sĩ trải qua một đoạn thời kỳ huấn luyện hoặc dài hoặc ngắn, đã có một bộ phận lớn người chính thức xuất hiện, hơn nữa những người mới xuất hiện này cũng đều có đáng điều càng ngày càng thuận lợi.

Mà thông qua những người này Lạc U cũng thu được không ít tiền bạc, cộng lại có hơn bảy tám triệu, đối với Lạc U hiện tại đang rất là thiếu tiền mà nói, coi như là một khoản tiền bạc không nhỏ, ít nhất dùng để cá cược đầu bóng mà nói, trở mình một vài lần vẫn có thể.

Mà ngoại trừ thu nhập mà những nghệ sĩ này mang đến, cuối cùng thành viên đội hộ vệ của Lạc U cũng bắt đầu chính thức tồn tại, đầu tiên là Vương Luân nhỏ tuổi nhất trong đội hộ vệ, tiểu tử có kỹ xảo ăn trộm phi phạm này, làm cho Lạc U trong lúc tiền bạc eo hẹp, đem sự chú ý rơi vào trên người của cậu.

Kỹ xảo ăn trộm của Vương Luân rất mạnh mẽ, hơn nữa dễ phối hợp với hành động của cậu, Lạc U còn để cho Tiểu Tiêu phối hợp với cậu, thu thập một số lượng lớn tin tức vì Vương Luân phục vụ, còn có đám người Triệu Kiệt và Tồn Vũ phối hợp ở bên ngoài, một đoàn đội ăn trộm cứ như vậy tạo thành.

Lạc U cũng không phải cái loại người không phóng khoáng, tất nhiên sẽ không đi trộm của người thường, mà là đêm tầm mắt định ở trên nơi có một chút tiền bạc “Thu được một cách phi pháp”.

Ví dụ như tiền tham ô, lại ví dụ như tiền bất chính mà phần tử hắc đạo kiếm được, mà cũng bởi vậy, ngân ngân trong vòng nửa tháng, ở Bắc Kinh rất nhiều chỗ giấu tiền đều bị cướp sạch không còn một mống, mà những người bị cướp sạch mất hết của cải, lại chỉ có thể như người cầm điếu ăn hoàng liên, có khổ không thể nói.

Hành động khổ cực của đám người Vương Luân trong nửa tháng thu được kết quả tương đối khá, thậm chí so với tích lũy nửa năm của mấy nghệ sĩ kia còn nhiều hơn rất nhiều.

Tiền mặt tám chữ số hơn nữa còn có các loại vật phẩm quý giá, làm cho Lạc U nhìn hưng phấn không thôi, rất là hào phóng lần nữa dùng hai chục triệu mua một số lượng lớn phương tiện thực phẩm, đồng thời đã thông qua con đường chuyển đưa đến nơi phụ cận, bất cứ lúc nào cũng có thể dùng cho cứu viện!

Lạc U biết mình làm như vậy là cực kỳ dễ khiến cho người ngoài hoài nghi, cho nên thời điểm mua những vật liệu này đều vô cùng cẩn thận, dùng tên tất nhiên không phải là của mình, nhưng mà nước phù sa không chảy ruộng ngoài, cô là chuẩn bị đem nhóm vật tư này quyên vào quỹ dự trữ mà mẹ cô phụ trách, chỉ là bây giờ thời cơ còn chưa tới, Lạc U còn đang chờ đợi.

Mà ngoại trừ thông qua tiền bạc đi giúp nạn thiên tai, Lạc U cũng đem số tiền còn thừa lại toàn bộ đều bỏ vào sòng bạc Ma Cao, trận đồ cầu này sẽ có kết quả vào cuối tháng mười, tới lúc đó, chỉ cần kết quả trong trí nhớ xuất hiện, cô sẽ không bao giờ phải buồn phiền về vấn đề tiền bạc nữa.

Bước đầu giải quyết xong hai vấn đề phức tạp này của cô, Lạc U toàn tâm toàn ý tập trung tinh thần vào trong việc quay phim, cô trùng sinh, thế giới này cùng thế giới cô từng sống rất giống nhau, nhưng cô cũng không khẳng định được.

Chuyện kiếp trước từng xảy ra, thì kiếp này nhất định sẽ xảy ra, trận động đất cực kỳ bi thảm kia rốt cuộc có thể đến hay không, cũng sẽ không nằm trong sự khống chế của Lạc U, cho nên lúc này cô, cũng chỉ có thể đợi.

Về phần của kế hoạch đồ cầu của cô có thể phát triển như trong trí nhớ của cô hay không, cô có thể làm, thật ra cũng chỉ có chờ đợi.

Quay phim rất thuận lợi, kịch bản tốt hơn nữa thực lực diễn xuất của diễn viên cũng tốt, có đạo diễn Trần Dục chỉ đạo, có nữ nhân vật chính Lạc U bối cảnh thần bí thần thú, quan hệ trong đoàn làm phim đều hết sức không tệ.

Hơn nữa bởi vì liên quan tới Lạc U, hai người Lục Đình và Vân Nham cũng được đối xử rất tốt, theo dự đoán mới có thể làm cho những tình huống không nên xảy ra cũng không có xuất hiện, ít nhất biểu hiện bên ngoài là như vậy.

Năng lực diễn xuất của Lục Đình cũng càng ngày càng thuần thực, Trần đạo diễn và Vân Nham đều sẽ bớt chút thời gian chỉ điểm cho cậu, mà cái này tất nhiên cũng đều là xem ở mặt mũi của Lạc U.

Đối với quan hệ của Lục Đình và Vân Nham cùng với Lạc U, toàn bộ đoàn làm phim đều biết đến, chủ yếu là bản thân Lạc U không có cố kỵ ở phương diện này, mà hai người này đối với Lạc U có chút thái độ kính trọng, mọi người tất nhiên cũng đều nhìn ở trong mắt, hơn nữa thỉnh thoảng truyền ra một ít tin đồn, mọi người tất nhiên sẽ biết.

Lạc Học Tâm vị nữ vương trong giới giải trí này cũng đã từng tới tham vài lần, trọng điểm tất nhiên đặt ở trên người của Lạc U, hai người đối với thân phận bối cảnh của Lạc U có công khai tin tức hay không cũng thảo luận qua một lần, mà thái độ của Lạc U lại là không công khai cũng không bảo mật, thuận theo dĩ nhiên là tốt, Lạc Học Tâm cũng đã đồng ý rồi, dù sao bất luận là công khai hay không công khai, Lạc U là người bà che chở, chắc chắn là sẽ không xảy ra vấn đề lớn lao gì.

Cảnh quay ngày hôm nay của Lạc U là ngoại cảnh, quay đúng là cảnh một màn của Vân Nham lúc thử vai kia, Lạc U mất đi cha mẹ, càng đau buồn càng thêm bình tĩnh, liều mạng học tập các loại kiến thức bảo vệ tính mạng.

Diễn xuất tình cảm phức tạp, có bi thương, có ngoan cường bất khuất, thậm chí còn mang theo một tia thấy chết không sờn, thiên kim hắc đạo cuối cùng cũng bước vào trong hắc đạo, vì bảo thù, vì sinh tồn, giãy giụa, nỗ lực.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Chương 62.2

Editor: shizuka nguyên

Mà Vân Nham đóng vai huấn luyện viên mang theo hơi thở vô lại cùng tang thương, tại thời điểm huấn luyện Lạc U, lại áp dụng một loại thái độ vô cùng nghiêm khắc.

Kỹ thuật diễn của hai người, cũng có thể đánh giá như của ảnh đế cùng ảnh hậu, Vân Nham nội liễm cường thế diễn xuất tự nhiên, Lạc U lắng đọng lại khí phách hoàn toàn tự nhiên.

Hai người là đang đóng phim, cũng là ở đối kháng cùng va chạm, mỗi một cái ánh mắt, mỗi một cái động tác, không khí giữa hai người, cũng làm cho thành viên đoàn làm phim ở đây tần thưởng không ngớt.

”Diễn xuất của Vân Nham quả nhiên không hổ là ảnh đế a, mà thời điểm Lạc U cùng với Vân Nham diễn cảnh đối thủ, khí thế còn có thể không thua nửa phần, kỹ thuật diễn xuất cũng ngang tài ngang sức, thực sự là hậu sinh khả úy(*) a, tôi dám cam đoan, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Lạc U nhất định có thể trong vòng năm năm được vinh danh là ảnh hậu.”

(*) Hậu sinh khả úy: Người đi sau tài giỏi hơn người đi trước.

Biên kịch Chu Ung vô cùng cảm khái nói, đồng thời cũng nói ra tiếng lòng của rất nhiều người ở đây.

Ảnh hậu tương lai, Lạc U tự tin mười phần chắc chắn bản thân sẽ có được danh hiệu này, mọi người ở đây kinh điển nhìn diễn xuất của Lạc U, làm sao đều không phải như vậy đâu, chính cái gọi là người thường xem náo nhiệt, đối với người trong nghề xem mà nói, lăn lộn trong giới giải trí đã lâu, ánh mắt như vậy vẫn là phải có.

”Ảnh hậu là tất nhiên, nhưng mà tôi càng chờ mong danh hiệu người mới xuất sắc nhất năm nay a, phim đệ nhất công chúa của tiểu U cũng không tệ, bộ Thiên kim hắc đạo này của chúng ta lại càng không kém, vật trong lòng bàn tay a vật trong lòng bàn tay.”

Về phần rốt cuộc nói cái gì là vật trong lòng bàn tay, tất nhiên là không cần nói cũng biết, đối với ánh mắt của mình Trần Dục tương đối có lòng tin.

Mấy người vây quanh ở bên cạnh Trần Dục cũng không hèn mà cùng gật đầu, không phải là bọn họ chém gió thổi phồng, mà là diễn xuất của Lạc U, thật sự là quá mức kinh điển, đã bao nhiêu năm, bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy diễn viên có thiên phú như vậy.

Mới mười sáu tuổi cũng đã có thể cùng với diễn viên cấp bậc ảnh đế đối diễn mà không yếu nửa phần, thậm chí càng nổi bật hơn, diễn viên này còn có bối cảnh thâm hậu như vậy, hai cái hỗ trợ lẫn nhau, phải nói là được ông trời ưu đãi a.

Cảnh huấn luyện viên huấn luyện này kết thúc, Lạc U ăn mặc một thân đồ rằn ri đi tới, Tiểu Tiêu đưa qua một chén nước ấm, Lý Ngang Vũ lại có chút hưng phấn đem lời nói của Trần Dục và Chu Ung lặp lại một lần, cuối cùng còn hỏi:

”Tiểu U, cô đối với mình có tự tin không? Dù sao tôi cũng rất là có lòng tin a.”

”Tôi cũng cảm thấy như vậy, danh hiệu người mới xuất sắc nhất, trừ cô ra không còn có thể là ai khác.”

Vân Nham đứng ở cách đó không xa nghe thấy, cũng vô cùng đồng ý nói.

”Đúng, chị tiểu U là giỏi nhất.”

Lục Đình cũng ở một bên dùng sức gật đầu đáp.

Lạc U nhìn một vòng những người đứng xung quanh mình, có chút buồn cười, danh hiệu người mới xuất sắc nhất sao? Cũng không biết cô nhận được danh hiệu người mới xuất sắc nhất này, sẽ có cái dạng cảm giác gì đâu.

Cuối tháng chín, đối với Lạc U mà nói đây là một cái đêm không ngủ, cô đứng ở phía trước cửa sổ phòng ngủ của mình, yên lặng nhìn phương xa, ánh mắt có chút bay xa, có chút hư ảo, mang theo một chút lo lắng khó có thể che giấu, cũng có một chút mê man.

Giờ khắc này, Lạc U thật là có chút hoài nghi, thời điểm chuyện có thể biết trước kia đã xảy ra, rốt cuộc là may mắn hay không phải là may mắn, có lẽ là may mắn nhiều hơn một chút đi.

Nhưng rủi ro vẫn là có, giống như cô giờ này khắc này như vậy, theo thời điểm trong trí nhớ từng chút từng chút đến gần, lòng của Lạc U lại càng ngày càng trầm trọng, mất đi sinh mạng vĩnh viễn đều là một chuyện nặng nề nhất, mà biết trước sinh mệnh bị mất đi, cho dù là có liên quan hay không, cô cũng không cách nào có thể thờ ơ.

Thời gian dần dần trôi qua, hơi thở quanh thân Lạc U cũng trở nên trầm trọng, chẳng biết đã qua bao lâu, tiếng chuông thanh thúy đột nhiên vang lên, trong nháy mắt Lạc U liền nhận điện thoại.

”Thiếu chủ, động đất, cấp tám!”

“... Tất cả dựa theo kế hoạch hành động.”

Quả nhiên, mọi chuyện xảy ra hoàn toàn dựa theo quỹ tích của lịch sử, vô cùng tiếc nuối, Lạc U cũng chỉ có thể yên lặng cầu khẩn, hy vọng có thể tận lực giảm bớt thương vong, hy vọng chuyện mình làm, có thể đưa đến dù cho chỉ có một chút tác dụng cũng tốt.

”Vâng!”

Mấy ngày kế tiếp, Lạc U vẫn đều chú ý tới tin tức của trận động đất, mà một loạt bản tin, cũng làm cho Lạc U thoáng yên tâm, không biết có phải là liên quan đến cuộc điện thoại kia của mình hay không, lúc này số lượng thương vong trong báo cáo rõ ràng giảm bớt rất nhiều.

Trong các loại tin tức cũng có đưa tin, nói là trung ương đã sớm chuẩn bị xong lực lượng phòng bị, bộ đội giải nguy cứu tế cũng xuất động cực nhanh,

tuy rằng trận tai họa này so với dự liệu nghiêm trọng hơn rất nhiều, cũng có rất nhiều người không thể hoặc nên nói là căn bản không kịp rút lui, nhưng tổng thể mà nói, Lạc U vẫn cảm thấy rất vui mừng.

Mà dưới sự điều khiển của Lạc U, Lạc U sớm mang lượng lớn vật tư thông qua hội quỹ Lạc gia toàn bộ đưa đến trong tay những người đang cần dùng đến, làm cho nạn dân sau trận động đất nhận được một chút an ủi cùng hy vọng.

Toàn quốc khiếp sợ, đều bị đau buồn, người trong giới giải trí bất luận là xuất phát từ mục đích gì, tại thời điểm này cũng trở thành một nhóm người có chút sôi nổi, các loại quyền tiền, các loại biểu diễn để lấy tiền cứu tế, các loại hô hào.

Mà công ty giải trí Tâm Tinh làm lão đại nghề giải trí trong nước, tất nhiên là muốn xông lên phía trước đầu tiên, chỉ cần chỉ là phương diện quyền tiền, công ty giải trí Tâm Tinh liền đạt tới chín con số, hơn nữa hầu như tất cả nghệ sĩ đều đồng thời hướng tới dân chúng hô hào, mong muốn đều có thể vì khu chịu thiên tai dâng lên một phần lực lượng.

Lạc U lấy danh nghĩa cá nhân quyền tiền năm trăm vạn, không nhiều lắm, nhưng lấy thân phận của cô mà nói, cũng tuyệt đối không ít, Lạc U cũng không muốn vào thời điểm này làm ra cái danh tiếng gì, ngược lại lựa chọn một số tiền tầm trung.

Nhưng mà cô Lạc thật ra cũng cùng Lạc U nói qua về chuyện này, nghệ sĩ là nhân vật công chúng, cũng là nhân vật cần có ánh sáng vây quanh, đối với trận quốc nạn này, cô Lạc hy vọng Lạc U đứng ra đại diện ngôi sao mới.

Thật ra Lạc U cũng không bài xích loại chuyện tình như thế này, hoạt động mang tính công ích, có thể ra chút sức lực, cô rất là nguyện ý, thế nhưng lần lựa chọn này Lạc U cự tuyệt, tâm tình của cô thật sự có chút trầm trọng.

Rõ ràng biết trước tai nạn này sẽ phát sinh, nhưng chỉ có thể làm một số việc nhỏ còn lại là mặc cho số phận, gọi điện thoại, đưa chút vật phẩm an ủi, cho dù là cô gắng, nhưng lại vẫn cảm thấy còn ít.

Lạc U đã từng nghĩ tới những chuyện này, tai nạn phát sinh ở khắp nơi trên toàn thế giới, mười năm, quá nhiều kỷ ức, động đất, ôn dịch, sóng thần, chiến tranh,...

Lạc U từng cho rằng, việc này chỉ cần không xảy ra ở trên người bạn tốt của cô, cô có thể lãnh tâm lãnh tính không đi lưu ý, thế nhưng, khi động đất lần này thực sự xảy ra, Lạc U lại cảm thấy trầm trọng không gì sánh được, nhiều sinh mệnh ở trước mắt của cô mất đi như vậy, làm sao có thể không trầm trọng!

Ai, xem ra chính mình thật ra thì vẫn là một người có lòng đi! Trong lòng Lạc U than nhẹ, luôn cảm thấy mình dường như lại trưởng thành thêm một chút.

Thiên kim hắc đạo tiếp tục quay phim, Lạc U mang theo tâm tình nặng nề tiếp tục quay phim, cũng may tâm tình của cô lúc này cùng nội dung kế tiếp cần quay có chút tương tự, ngược lại có vẻ càng thêm thú vị.

Quay phim rất thuận lợi, vốn Lạc U nên có tâm tình sung sướng, nhưng trên thực tế cũng như vậy, mấy người nói nhiều trong phòng quay phim kia, làm cho cô cảm thấy vừa bị đè nén vừa chán ghét.

”Tiểu U, cực khổ rồi, uống ly trà sữa đi.”

Lạc U mới vừa kết thúc một cảnh quay, Hàn Nhạc Dương liền đưa về mặt tươi cười như ánh mặt trời tiến lên đón, đây đã là ngày thứ ba Hàn Nhạc Dương tới nơi này.

Thời điểm ngày đầu tiên Lạc U nhìn thấy Hàn Nhạc Dương còn có thể chào hỏi, thỉnh thoảng nói qua hai câu, dù sao cũng từng hợp tác qua.

Nhưng khi ý đồ theo đuổi cô của Hàn Nhạc Dương càng ngày càng rõ ràng, sở tác sở vi càng ngày càng làm cho cô chán ghét, Lạc U liền trực tiếp lựa chọn thái độ coi nhẹ, giống như là lúc này, Lạc U trực tiếp lướt qua Hàn Nhạc Dương, từ trong tay Tiểu Tiêu nhận lấy một chén nước canh do Tiểu Tiêu tự mình làm ra, vừa có dinh dưỡng vừa mỹ vị.

Khuôn mặt tươi cười của Hàn Nhạc Dương có chút không kiên trì được, thử hỏi ai bị lạnh nhạt ba ngày cũng rất khó lại lộ ra được dáng vẻ tươi cười, nhưng sắc mặt của Hàn Nhạc Dương thay đổi cực nhanh, dáng vẻ tươi cười hoàn mỹ cũng chỉ là biến mất trong nháy mắt, nhanh đến mức làm cho người ta căn bản không có nhận thấy được.

Hàn Nhạc Dương lớn hơn Lạc U bốn năm tuổi, theo lý mà nói Lạc U mười sáu tuổi, cũng không thích hợp để Hàn Nhạc Dương theo đuổi, nhưng bản thân Lạc U luôn mang theo khí chất ưu nhã bẩm sinh, có vẻ có chút thành thực và nội liễm, ngược lại làm cho người ta bỏ quên tuổi cô còn nhỏ.

Hơn nữa quan trọng hơn là, bây giờ Lạc U rất nổi tiếng rất ưu tú, khuôn mặt rất đẹp khí chất rất đặc biệt, hơn nữa hiện tại trong giới giải trí đều đang đồn tin tức Lạc U cùng Lạc gia có liên quan, tất cả cái này cộng lại, thì Hàn Nhạc Dương có quyết định theo đuổi Lạc U, rất có tính hiệu quả và lợi ích, nhưng cũng chính bởi vì vậy, mới làm cho Hàn Nhạc Dương thu liễm tính tình, cho dù bị lạnh nhạt như vậy, cũng không có buông tha.

Trong lúc nghỉ ngơi, Lạc U một mực xem kịch bản, Hàn Nhạc Dương nói hai câu không thấy Lạc U có phản ứng, liền lúi cái ghế ngồi ở một bên, thể hiện ra dáng vẻ rất có kiên nhẫn, hẳn đây là đi con đường si tình, nghĩ các tiểu cô nương thích nhất loại này, liệt nữ sợ quẩn lang, hẳn cũng không tin không đã động được Lạc U.

Về phần Lạc U, chỉ cần Hàn Nhạc Dương không nói lời nào cô hoàn toàn có thể cho rằng hắn không tồn tại, nhưng thật ra còn có một số người lúc nào cũng liên tiếp nhìn về phía bên này, mà mấy ngày nay toàn bộ đoàn làm phim cũng đều đồn đại chuyện Hàn Nhạc Dương đang theo đuổi Lạc U, hơn nữa

trái ngược với sự khiêm tốn về tình cảm giống các nghệ sĩ khác, Hàn Nhạc Dương dường như một điểm cố kỵ cũng không có, rất nhiều người thậm chí đã bắt đầu suy đoán, về tin tức của Hàn Nhạc Dương cùng Lạc U rốt cuộc đến lúc nào thì đăng lên báo, phải biết rằng, trong giới giải trí không có gì là bí mật.

Trong giới giải trí là không có gì bí mật, cho nên khi Lạc U nhận được điện thoại của cô Lạc, một chút cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

”Tiểu U a, Hàn Nhạc Dương là chuyện gì xảy ra?”

Cô Lạc hỏi hết sức thẳng thắn, trong giọng nói có có mùi vị trêu chọc, không có chút nghiêm túc nào.

”Không có việc gì.”

Lạc U trả lời cũng vô cùng thẳng thắn, theo cô, Hàn Nhạc Dương chính là điển hình của không có việc gì làm, nếu như không phải là mình còn có một chút kiên nhẫn như vậy, đã sớm đem Hàn Nhạc Dương đánh ra ngoài, muốn mượn danh tiếng của mình sao, cũng không biết hắn có làm thật tốt chuẩn bị trả giá thật lớn hay không.

Trong ánh mắt Lạc U hiện lên một cái ánh sáng lạnh, cô ghét nhất bị coi như viên đá để kê chân.

”Nga? Cần cô giúp con giải quyết sao?”

Cô Lạc chính là một người vô cùng thông minh, vừa nghe Lạc U nói liền nhiều ít hiểu ý tứ của Lạc U, dù sao ở trong giới giải trí, loại chuyện này cũng không ít thấy, chỉ là không nghĩ tới Hàn Nhạc Dương này vậy mà không có việc gì muốn chết, đánh chủ ý lên Lạc U, cái này có thể làm cho bà có chút mất hứng đâu.

Giống như Lạc U, trong mắt Lạc Học Tâm cũng nhiều thêm một tia lạnh lùng, người của Lạc gia, cho tới bây giờ đều không phải là nhân vật sẽ dễ người khác khi dễ.

”Không cần, chuyện của con, con sẽ tự mình xử lý, cô yên tâm.”

Một Hàn Nhạc Dương nho nhỏ mà thôi, nếu như ngay cả loại chuyện này đều không giải quyết được, cô cũng sẽ không lẫn lộn ở trong giới giải trí.

”Ha ha, tất nhiên cô biết tiểu U lợi hại, nhưng đây không phải là sợ con sẽ cảm thấy phiền phức sao, đã như vậy, cô cũng sẽ không nhiều chuyện, quay phim khổ cực, tiểu U phải chú ý nghỉ ngơi.”

Cô Lạc cười cười, một lời liền bỏ qua chuyện này.

”Cô cũng vậy.”

Lạc U cúp điện thoại, ánh mắt đảo qua, vừa lúc nhìn về phía Hàn Nhạc Dương, mà thời điểm Hàn Nhạc Dương khi nhìn đến ánh mắt Lạc U quét tới, trong nháy mắt liền lộ ra một nụ cười sáng lạn, chỉ là đáng vẻ tươi cười được đông đảo fan hâm mộ gọi là nụ cười vạn người mê, xem ở trong mắt Lạc U, lại chỉ cảm thấy giả tạo.

Vẫn là đáng vẻ tươi cười xấu hổ của tảng đá nhà mình làm cho cô cảm thấy thoải mái a! Trong lòng Lạc U khẽ cảm thán, sau đó không khỏi nghĩ đến thiếu niên còn đang cố gắng trong quân đội kia.

Chẳng biết tại sao, cô dường như có chút nhớ nhung anh đâu, mà loại tư vị tưởng niệm này, đối với Lạc U mà nói, lại là tuyệt đối khó được, ít nhất trong trí nhớ của cô, thì hầu như chưa từng có cảm giác như vậy.

”Tiểu U có phiền toái gì sao? Nếu như có thì nói cho anh biết, chuyện trong giới giải trí, anh nhiều ít còn có thể nói một chút.”

Hàn Nhạc Dương tất nhiên nghe thấy lời nói của Lạc U với người trong điện thoại, nhưng mà cũng may hắn không có nghe được nội dung cô Lạc nói, nếu không phải phỏng chừng hiện tại sẽ không phải là loại sắc mặt này.

Lạc U cảm thấy có chút buồn cười, sắc mặt trở nên có chút quái dị, phiền phức? Cô thật ra là có, nhưng mà không phải là bởi người khác, mà chính là cái người ở trước mặt này, cũng không biết hắn sẽ xử lý bản thân như thế nào đâu?

”Nếu có bất luận cái truyền thông nào đưa ra loại tin tức liên quan đến chuyện xấu giữa tôi và anh, tôi sẽ mở cuộc họp chiều tối ký giả, nói tôi rất chán ghét anh, sự xuất hiện của anh sẽ ảnh hưởng đến tôi, anh theo đuổi tôi làm tôi thấy phiền phức, lúc tôi cự tuyệt anh đây đưa càng làm cho anh chán ghét, anh nghĩ tôi làm như vậy được không?”

Trong tính cách Lạc U, có một loại là thẳng thắn lý trí, giống như là hiện tại, lời nói của cô cũng không phải là cảnh cáo, mà là đang trần thuật một sự thật nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Định* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Chương 62.3

Đương nhiên, lời này nghe vào trong tai người ở một bên, mười phần chính là cảnh cáo cùng uy hiếp.

Khuôn mặt tươi cười mà Hàn Nhạc Dương vẫn cố gắng duy trì cũng không cách nào kiên trì được nữa, sắc mặt khó coi đối mặt với Lạc U, tận lực đề giọng nói của mình thật ôn hòa nói:

”Tiểu U không nên nói đùa như vậy, ha ha, em không thích anh tới quấy rầy em, anh không thường xuyên đến là được.”

Hàn Nhạc Dương thề từ nhỏ đến lớn hẳn vẫn là lần đầu tiên bị cự tuyệt ác như vậy, thậm chí cũng là lần đầu tiên, có người cảm uy hiếp hẳn như vậy!

Ánh mắt xanh đen rõ ràng của Lạc U thẳng tắp nhìn chằm chằm Hàn Nhạc Dương, ánh mắt kia, mang theo sự lạnh lùng thần nhiên, mang theo cao ngạo khinh miệt, mang theo một loại thái độ xa cách cao cao tại thượng, không chút nào che giấu sự châm chọc nhìn Hàn Nhạc Dương, giống như nhìn một con kiến nhỏ bé hèn mọn.

Sắc mặt của Hàn Nhạc Dương triệt để thay đổi thành màu xanh, vốn vẫn là tuổi trẻ khí thịnh cũng có chút không nhịn được, thẹn quá thành giận nói:

”Lạc U, cô dựa vào cái gì nhìn tôi như vậy, chúng ta chẳng qua cũng là một loại người mà thôi, cô không muốn gặp tôi, tôi liền đi!”

Một màn Hàn Nhạc Dương nén giận bỏ đi rất nhiều người đều thấy được, mọi người anh nhìn tôi một chút, tôi nhìn anh một chút, cuối cùng nhìn nhìn lại coi như cái gì cũng chưa từng phát sinh qua, tiếp tục xem kịch bản, toàn bộ người trong đoàn làm phim đều yên lặng, ai cũng không muốn làm ra một chút âm thanh không cần thiết gì ở phía sau.

”Tiểu thư, tôi có cần phải làm cái gì không?”

Tiểu Tiêu một mực ở một bên nhìn, trên khuôn mặt khả ái đã nhuộm lên dáng vẻ lạnh lùng nghiêm nghị, lời nói ra khỏi miệng càng nổi bật thêm một tia sát khí, khi cậu nghĩ đến, người đàn ông này thế nhưng lại đe dọa thiếu chủ của mình, nhất định là phải dạy dỗ cho thật tốt.

Nghe Tiểu Tiêu nói xong, Lạc U buồn cười hỏi ngược lại:

”Cậu muốn làm cái gì?”

Tiểu Tiêu hơi cúi cái đầu nhỏ nghiêm túc suy nghĩ một chút, mới nghi ngờ nói:

”Đánh hẳn một trận?”

”Ha ha, đùa nhỏ ngốc.”

Lạc U nhẹ nhàng nở nụ cười, cúi đầu nhìn kịch bản của mình, một tên hề già dối mà thôi, cô còn không có tâm tư gì để đi so đo.

Đầu tháng mười là quốc khánh, nhưng rõ ràng có thể thấy cái ngày quốc khánh này trôi qua cũng không vui vẻ gì, quốc nạn ập xuống, cả nước đau buồn, cái này truyền thừa từ lâu của dân tộc xưa.

Mặc dù có quá nhiều chuyện phải trái đúng sai, nhưng vào thời điểm này, lại nghĩa vô phần có(*) biểu hiện ra một mặt đoàn kết, khắp nơi các nơi, từ trên xuống dưới, đều đang cố gắng.

(*) Nghĩa vô phần có: Làm việc nghĩa không được chùn bước.

Lạc U đồng ý với công ty sẽ biểu diễn để lấy tiền cứu tế, mà nếu đã đồng ý rồi, cô sẽ hết sức đi chuẩn bị ứng phó, mà sau khi tự hỏi một phen, Lạc U chuẩn bị một ca khúc, giọng hát của cô rất hay, nhưng cũng rất ít hát.

Kiếp trước bởi vì không thích, kiếp này lại là không có cơ hội gì, mà cô chuẩn bị bài hát này, là bài hát kiếp trước cô đã từng hát qua, hiện tại làm một chút cải biến, nhưng thật ra lại có chút phù hợp với hoạt động biểu diễn để lấy tiền cứu tế như vậy.

Ca khúc tên là “Tặng bạn một giấc ngủ yên”, là một ca khúc mang theo bi thương rồi lại mang theo sự khích lệ không gì sánh được, bởi vì là bài hát mới, Lạc U còn nhờ mấy lão sư nổi danh nhất trong công ty giúp đỡ sửa chữa nhạc đệm.

Mấy vị lão sư lúc mới bắt đầu còn là ôm tâm tình không thể không tới, ai bảo đây là phía trên phản phò đầu, bất luận bọn họ có thực lực hơn nữa, có danh tiếng hơn nữa, cũng không bằng một câu của bà chủ nhà mình a.

Nhưng mà khi bọn họ thấy ca khúc mà Lạc U lấy ra, hơn nữa sau khi nghe Lạc U thanh xướng một lần, thì ba vị lão sư vô cùng có danh tiếng trong giới âm nhạc, ánh mắt đều sáng.

”Tiểu U, có hứng thú đổi nghề làm ca sĩ không? Hiện tại đều có thể cùng làm diễn viên và ca sĩ, chủ đảm cam đoan, chỉ cần cháu đồng ý, nhất định có thể nổi danh trong giới âm nhạc.”

Kim bài chế tác Âu Phi có loại cảm giác thấy cái mình thích là thêm, âm thanh của Lạc U trong trẻo linh hoạt kỳ ảo, chọt xông vào trong lòng của ông, người như vậy mà không làm ca sĩ, thật sự là lãng phí a.

”Trương mạo tốt, diễn xuất tốt, giọng hát cũng tốt, người như vậy không nổi danh cũng rất khó.”

Mạnh La là nhạc sĩ vô cùng có danh tiếng, tuổi đã hơn năm mươi lại vẫn giữ được phong thái như trước, hoàn toàn xứng đáng là nhân vật cấp đại tỷ khác trong giới âm nhạc, hơn nữa người này còn đang đảm nhiệm cấp đại sư âm nhạc, cũng là một giáo sư hết sức ưu tú, rất nhiều ca sĩ giới âm nhạc cũng đã từng là học sinh của bà.

”Thế nào, nghe xong đánh giá của hai vị lão sư, có ý kiến gì không?” Người nói chuyện cuối cùng là thiên vương hiện tại của giới âm nhạc Khúc Diệc, một ca sĩ có hình tượng cùng thực lực tôn tại như là một bạch mã hoàng tử, cũng hoàn toàn xứng đáng là ca sĩ cấp cao nhất trong giới âm nhạc Trung Quốc hiện nay.

Ba người sáu con mắt nhìn mình, Lạc U cảm thấy rất thú vị, một tay chống cằm, nháy mắt, suy nghĩ một chút mới nói thật:

”Có lẽ là nên mở màn biểu diễn cảm thụ một chút, nếu có phiền phức đến ba vị lão sư, xin không cần cự tuyệt nga.”

Trí tuệ thông dong, thần nhiên ưu nhã, tự tin ngạo nghễ, nhưng cũng không mất bướng bỉnh cùng khả ái, trong lúc nhất thời làm cho ba người ở đây có chút kinh ngạc, phản ứng cũng có chút trì hoãn.

”Biểu diễn? Lúc nào bắt đầu? Chú nhất định đi cô vũ, cũng không biết khách quý trong buổi biểu diễn của tiểu U có thể mời chú hay không a.”

Khúc Diệc sau khi kinh ngạc nhất thời, liền ôn nhu nở nụ cười, mang theo vài phần chân thành nói.

”Đương nhiên, chỉ cần chú đồng ý đến, cháu tất nhiên là hoan nghênh.”

Giọng hát và phẩm chất của Khúc Diệc đều là điều Lạc U thích, kiếp trước cô cùng người kia mặc dù không phải quen thân, nhưng cũng coi như là thường thức.

Khúc Diệc cười cười, xem như là đồng ý rồi, anh đối với cô bé này thế nhưng thật là tò mò, khí chất như vậy, thiên phú như vậy, anh cũng thật lâu không có gặp được một người mới có năng lực như thế ở trong giới giải trí.

”Tiểu U là nói nghiêm túc? Công ty có dự định về phương diện này?”

Âu Phi có chút không quá chắc chắn hỏi, nghệ sĩ của công ty công khai biểu diễn cũng coi như là một sự kiện, kim bài chế tác như ông không lý nào lại không biết a.

”Cháu vừa quyết định, công ty sẽ ủng hộ.”

Lạc U tùy ý nói, dường như quyết định của chính mình cũng đã đại biểu ý tứ của công ty, tuyệt không cảm thấy lời nói của mình sẽ ở trong lòng người khác sinh loại ảnh hưởng nào.

Không phải nói cô có bối cảnh có chỗ dựa có người che chở sao? Cô liền chứng thực suy đoán như vậy là được rồi, dù sao cô vẫn có đầy đủ kiêu ngạo, cũng không thêm đề ý những suy đoán so với sự thật không sai biệt lắm.

”Như vậy nếu như tiểu U có cần cái gì, nhất định không nên khách khí.”

Thời gian biểu diễn để lấy tiền cứu tế đã định vào trung tuần tháng mười, địa điểm là ngay tại sân vận động Bắc Kinh, những nghệ sĩ đến tham dự đều là không bắt buộc phải biểu diễn, mà gom góp tài chính của mình, cũng đem toàn bộ quyền cho nơi xây ra động đất.

Mà cùng lúc đó, khắp nơi trên toàn quốc cũng cử hành nhiều loại hoạt động như thế này, vậy cũng là sự đóng góp của toàn thể giới giải trí.

Lạc U là thần tượng đang rất thành công, nhưng cũng thành công nhất, cũng không phải nổi danh nhất, theo lý mà nói phần mở đầu và phần kết thúc của buổi biểu diễn như vậy, cũng là không tới phiên của cô, nhưng dưới sự điều khiển của Lạc Học Tâm, buổi biểu diễn này để lấy tiền cứu tế này, quả nhiên là do Lạc U hoàn thành.

Tiết mục từ bắt đầu đến lúc kết thúc, dùng trọn hơn hai giờ, Lạc U lên sân khấu cuối cùng, áp lực không thể nói là không lớn, nếu như là người mới giống nhau, thật sự rất khó đảm đương được trọng trách như vậy.

Đối với an bài như thế, lúc ban đầu Lạc Học Tâm cũng là có chút bận tâm, nhưng sau khi Lạc U nghiêm túc tự hỏi xong, liền đồng ý, cũng đối với biểu diễn của mình, làm một ít cải biến thích hợp.

Lạc U vốn chỉ là dự định hát một bài hát, không có tính toán dùng bạn nhảy, nhưng biết mình phải hát cuối cùng, liền tự mình đi đến học viện khuyết tật tìm hơn mười học viên, sau đó tự mình dạy dỗ, đem thủ ngữ của bài hát này cải biến thành hình thức vũ đạo, làm phần biểu diễn của mình tăng thêm màu sắc tình thuần.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Chương 62.4

Tiết mục của người cuối cùng bắt đầu, Lạc U mang theo hơn mười người mặc quần áo trắng nhẹ nhàng đi lên sân khấu, ngay lập tức toàn bộ mọi người trong hội trường đều trở nên an tĩnh.

Lạc U đứng ở trên sân khấu, một thân váy dài màu trắng, tóc dài màu đen, thanh thuần động lòng người, khí chất phiêu nhiên, dường như chỉ cần một người như vậy đã làm nổi bật nên buổi biểu diễn, khiến cho mọi người có loại cảm giác nín thở chờ đợi.

Bắt đầu biểu diễn, giọng hát của Lạc U linh hoạt kỳ ảo vang vọng toàn trường, trong nháy mắt dường như đã đem mọi người bước vào đến rồi một loại cảnh tượng mộng ảo.

Trống vắng, nặng nề, bi thương, mở đầu của ca khúc liền làm cho mọi người có loại cảm giác muốn bật khóc.

Trận thiên tai kia giống như lại một lần nữa hiện ra ở trước mắt mọi người, khiến cho mọi người không tự chủ được mà rơi lệ, tiết tấu của ca khúc lại đột nhiên thay đổi.

Mạnh mẽ, hăng hái tiến về phía trước, người còn sống cần phải kiên cường, rất nhiều người từ trong giọng hát nghe thấy sự hy vọng.

Sau đó, ở đoạn cuối của bài hát này, khúc nhạc lại thay đổi, tặng bạn một giấc ngủ yên, người còn sống cần phải cố gắng, người đã mất cần được yên giấc, âm nhạc trở nên an bình, thân nhiên, trấn an lòng người, làm cho người đã mất cũng mang theo dáng vẻ tươi cười.

Thần khúc(*) chứa đựng mọi thứ, lúc ca khúc "Tặng bạn một giấc ngủ yên" được lưu hành, được mọi người công nhận đây là một phong trào, tại nơi sân khấu của trung tâm động đất, nhiều nước mắt như vậy, nhiều tiếng khóc như vậy, dường như cũng dần dần dừng lại, đau xót vĩnh viễn không thể xóa nhòa, nhưng lại có thể dần dần vui đi.

(*) Thần khúc: ca khúc thần thánh. (shizuka: ở đây mình để lại nguyên cụm từ này vì như vậy nó sẽ hay hơn)

Tiếng vỗ tay mang theo nước mắt là khẳng định tốt nhất về bài hát này của Lạc U, hơn mười diễn viên múa khuyết tật cũng là cảnh nền tốt nhất, lần hoạt động biểu diễn này tất cả diễn viên cũng không có người hơn hai mươi tuổi, Lạc U mười sáu tuổi trở thành diễn viên xuất sắc nhất của buổi biểu diễn để lấy tiền cứu tế này, không có người khác.

Lạc U, mười sáu tuổi, với thân phận là một diễn viên thành công, hát một ca khúc khiến người khác không khỏi rơi lệ, lại một lần nữa trở thành một dấu ấn không thể nào phai mờ trong lòng của mọi người.

"Tiểu U, không hổ là con gái của Lạc gia chúng ta, không để cho cô thất vọng."

Lạc Học Tâm có chút kích động, bà đã từng chứng kiến qua quá nhiều chuyện trong giới giải trí, gặp qua quá nhiều diễn viên cùng ca sĩ muốn hình muôn vẻ, nhưng cho dù là như vậy, Lạc U cũng là một người có thiên phú nhất trong số đó, thậm chí có thể nói là một người kinh tài tuyệt điểm(*), bà cái người làm cô này, làm sao có thể không cảm thấy tự hào! tại

(*) Kinh tài tuyệt điểm: Tài năng tuyệt vời khiến cho người ta phải kinh diễm khiếp sợ.

"Cô, cháu dự định tổ chức một buổi hoạt động công diễn, cô cảm thấy thế nào?"

Lạc U có chút ưỡ ỏi, nhưng tinh thần cũng không sai, cả người mặc trắng váy trắng như cũ, giống như là hoa sen trắng gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.

"Hoạt động công diễn? Lúc nào, đây chính là chuyện quan trọng, cần phải chuẩn bị cho tốt mới được."

Lạc Học Tâm kinh ngạc, làm một buổi công diễn không phải việc khó, nhưng đối với Lạc U mà nói lại không đơn giản, tuy rằng giọng ca của Lạc U rất tuyệt, nhưng phương diện tuyên ca sĩ chính là vấn đề, còn có phương diện kinh nghiệm trên sân khấu cùng người nghe, trong chốc lát Lạc Học Tâm nghĩ đến rất nhiều vấn đề.

Truyện chỉ đăng tại diendanlequydon.com-editor: shizuka nguyên.

"Quay xong phim Thiên kim hắc đạo liền bắt đầu chuẩn bị đi, cụ thể tự cháu sẽ chuẩn bị, thời điểm cháu cần cô, cháu sẽ nói với cô."

Trùng sinh lại một kiếp, ngoại trừ báo thù cùng bảo vệ người nên bảo vệ, cô muốn làm nhất không có chuyện gì khác ngoài thử nghiệm một số chuyện trước đây chưa bao giờ thử qua, ít nhất xứng đáng đối với công việc lúc này.

Về mặt của cô Lạc có chút ngưng trọng, dò xét liếc mắt nhìn Lạc U, muốn nói gì, nhưng cuối cùng lời nói ra khỏi miệng lại là:

”Được rồi, bất luận tiểu U muốn làm cái gì cô đều sẽ ủng hộ cháu.”

Nếu là Lạc U muốn làm, như vậy bà cái người làm cô này, còn muốn nói gì nữa đâu, tiểu U ưu tú như vậy, bà nên làm, chỉ có cố gắng ủng hộ mà thôi! Hơn nữa ở trong lòng của cô Lạc, ngoại trừ một chút ngưng trọng, càng nhiều hơn vẫn là chờ mong.

Từ khi bắt đầu bị kỹ thuật diễn trong đệ nhất công chúa của tiểu U làm cho kinh diễm, tiểu U cũng đã để cho cái người làm cô như bà phải kiêu ngạo, hơn nữa loại biểu diễn rung động lòng người ngày hôm nay này, cô Lạc nghĩ, bà nên làm nhất, thực sự chỉ có hết sức ủng hộ.

”Cảm ơn cô.”

Màn biểu diễn để lấy tiền cứu tế của Lạc U xuất hiện ở trên các tạp chí lớn cùng internet, nhận được rất nhiều sự đánh giá ùn ùn kéo tới.

Đệ nhất công chúa biểu diễn áp trực để lấy tiền cứu tế, giọng ca linh hoạt kỳ ảo làm chấn động toàn trường!

Giới âm nhạc lại xuất hiện một giọng ca hoàn mỹ, giọng ca của U công chúa tinh thuần có thể tinh lọc tâm linh(*)!

(*) Tinh lọc tâm linh: Làm sạch tâm hồn. (shizuka: Ô đây mình để nguyên cả câu này vì thấy nó hay hơn ^^)

Một khúc yên giấc, thiên sứ ban tặng, thần khúc chữa lành mọi vết thương “Tặng bạn một giấc ngủ yên” vang lên khắp mọi nơi!

Tiêu đề đáng này nọ cũng có, lần thứ hai Lạc U trở thành người được yêu thích của các tạp chí lớn, giọng ca thiên sứ, thần khúc yên giấc, đủ các thể loại, trong thời kỳ đầy nặng nề này, giống như là nắng ấm, mang đến cho mọi người một chút ấm áp cùng hy vọng.

Truyện chỉ đăng tại diendanlequydon.com-editor: shizuka nguyên

Biểu diễn để lấy tiền cứu tế vừa kết thúc, người đại diện Lý Ngang Vũ liền nhận được lời mời đến từ khắp nơi, tiếng chuông điện thoại di động vang lên không ngừng, hai cái điện thoại di động thay phiên dùng cũng không đủ, làm cho Lý Ngang Vũ không biết là nên khóc hay nên cười.

Một khúc thành thần, có thể là nói tình huống của Lạc U lúc này, cô hát không phải bài hát, mà là tiếng lòng, có lẽ giọng ca của cô chưa chắc là ưu tú nhất, nhưng lại gây chú ý nhất, hơn nữa biểu diễn hoàn mỹ, giọng ca linh hoạt kỳ ảo, đây hết thảy như vậy là đủ rồi.

”Tiểu U, nói đi, cô thích tham gia tiết mục gì, hãy chọn đi a.”

Lúc Lý Ngang Vũ không biết cắt đứt cuộc điện thoại thứ mấy, thờ mẫn quay sang Lạc U nói.

”Tạm thời đều đẩy xuống đi, lời vừa rồi anh cũng nghe được, tôi dự định chuyên tâm chuẩn bị chuyện hoạt động công diễn, còn lại sau này hãy nói.”

Lạc U không muốn tương thời gian của mình đặt ở trên các loại tuyên truyền, cho nên cũng không có tâm tư đặt trên các tiết mục thông cáo gì.

Cô mong muốn danh tiếng của mình không phải là nhờ tuyên truyền mà được, mà là dùng thực lực làm được, cho nên việc hiện tại cô cần làm nhất, chỉ là nỗ lực đi làm việc chính, quay phim, hoặc là hát, ít nhất ở trong giới giải trí nên là như vậy.

”Như vậy được không?”

Về mặt của Lý Ngang Vũ có chút bất đắc dĩ, các nghệ sĩ khác cầu cũng không nhất định có thể cầu được cơ hội như vậy, vì sao nghệ sĩ nhà mình lại coi nhẹ nó như vậy đâu, đây cũng là chuyện làm cho anh có chút đau đầu a.

”Không có gì không tốt, anh hẳn phải hiểu rõ, tôi muốn là cái gì, không cần là cái gì, chuyện lãng phí thời gian, về sau cũng không cần làm.”

Kỳ thực đối với Lạc U mà nói, tác dụng của người đại diện của cô hoàn toàn là có chút khác biệt, người đại diện của người khác là nhận nhiệm vụ, mà của cô cũng là cự tuyệt nhiệm vụ, có Lý Ngang Vũ, cô tiết kiệm được rất nhiều phiền phức.

Truyện chỉ đăng tại diendanlequydon.com-editor: shizuka nguyên

”Ai, được rồi, tuy rằng chúng ta đối với định nghĩa của cái từ lãng phí này có sự khác biệt rất lớn, nhưng tôi nghĩ là tôi hiểu ý tứ của cô.”

Lý Ngang Vũ thờ dài, chuyện lãng phí thời gian? Lý Ngang Vũ đối với lời nói như vậy thật sự là có chút không biết nói gì.

Lạc U cười cười, cô bây giờ đối với Lý Ngang Vũ cảm thấy càng ngày càng hài lòng, dùng cũng càng ngày càng hài lòng.

Giữa tuần cuối tháng mười, Lạc U ra cửa không thể không vô trang đầy đủ, bởi vì bất luận cô đi nơi nào, đều có một đồng lớn ký giả chen chúc tới, fan điện ảnh cùng fan âm nhạc càng có thể thấy được khắp nơi, tự xưng là fan của U càng đặt tới hơn một nghìn vạn, trở thành một trong các nghệ sĩ được hoan nghênh nhất.

Lạc U cự tuyệt lời mời tham gia tiết mục giải trí, thời điểm tin tức này truyền ra làm cho rất nhiều truyền thông đều rất bất mãn, nhưng dưới sự ủng hộ của Lạc Học Tâm, các truyền thông cũng chỉ có thể bảo trì trầm mặc.

Nhưng mà Lạc Học Tâm dưới sự đồng ý của Lạc U, để lộ ra tin tức Lạc U sẽ tổ chức hoạt động công diễn, tin tức này ngược lại thỏa mãn như cầu của đại đa số truyền thông, trở thành một trong các đề tài được mọi người nhiệt tình bàn luận.

Lạc U thành công, như vậy tất cả tin tức của cô đều sẽ có giá trị, “một khúc thành thần” bốn chữ cũng cùng tên của Lạc U thường thường có liên hệ với nhau, cho nên đối với chuyện Lạc U sắp sửa tổ chức buổi công diễn, phản ứng của mọi người, đa số cũng là vô cùng mong đợi.

Mà cũng chính là trong lúc này, về các loại tin tức biểu diễn để lấy tiền cứu tế giúp nạn thiên tai và quyền tiền các loại các cũng công bố ở trước mặt công chúng.

Lạc U cũng được nhiều mặt quan tâm, số tiền năm trăm vạn quyền góp của cô, cùng với đông đảo ngôi sao trong giới giải trí so sánh, coi như là đứng vào hàng những nhân vật phía trên, nhất là cùng với thân phận là ngôi sao vừa mới xuất hiện, hơn nữa chỉ có mười sáu tuổi, tuy rằng không phải nhiều nhất, nhưng thỉnh linh trở thành nhân vật trọng tâm trong câu chuyện.

Mười sáu tuổi quyền tiền năm trăm vạn, thiên sứ yên giấc giống như nhân gian ôn nhu, giọng ca người đẹp cùng tâm hồn đẹp lại càng đẹp hơn, dường như cũng trong lúc đó, hình tượng thiên sứ của Lạc U liền thâm nhập vào trong tim của mỗi người.

Truyền thông cần tiêu điểm, quốc nạn cần tấm gương, Lạc U là muốn khiêm tốn, nhưng lại trở thành một ngôi sao tối cao, thậm chí ngay cả một vài ngành quốc gia đều tìm tới cô, mời cô đảm nhiệm đại sứ từ thiện ngành tương quan của quốc gia, đi ra nước ngoài, mang theo cô giúp quần chúng gặp tai họa có thể xoa dịu bớt nỗi đau xót mất đi người thân.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: 63: Tôi Liền Diệt Anh!

Editor: shizuka nguyên

Lạc U cuối cùng vẫn đồng ý yêu cầu làm đại sứ từ thiện, thậm chí bởi vì vậy tính cường chế rời khỏi đoàn làm phim Thiên kim hắc đạo, cũng may đoàn làm phim còn có một số cảnh diễn của diễn viên khác, tạm thời không có vấn đề gì quá lớn.

Hơn nữa coi như là có chuyện, Lạc U cũng không thèm để ý, mỗi lần thấy tin tức liên quan đến động đất, cô lại cảm thấy không thoải mái, luôn cảm thấy mình làm còn chưa đủ tốt, hiện tại có một cơ hội đi tới đó như vậy, Lạc U thực sự không có cách nào từ chối.

Hơn nữa chuyện này cũng không chỉ là quyết định của một mình Lạc U, các trưởng bối Lạc gia cũng thông qua phương thức mỗi người liên lạc với Lạc U, hy vọng Lạc U không nên cự tuyệt cơ hội này, về công về tư, đây đều là một yêu cầu không cách nào từ chối, Lạc gia là gia tộc quân-chính (quân sự + chính trị), cũng là gia tộc vô cùng coi trọng sự vinh dự.

Bất luận tương lai Lạc U có làm cái gì, chuyện lúc này đều sẽ trở thành một điều vô cùng tốt đẹp trong cuộc đời của cô, nhất là mẹ Lạc, một người vô cùng nhiệt tình với các loại công ích này, càng vô cùng hưng phấn ủng hộ Lạc U đồng ý chuyện này.

Bản thân Lạc U cũng không muốn từ chối, cho nên, ngày thứ hai sau khi nhận được lời mời chính thức, Lạc U liền chuẩn bị lên đường.

Không có sân khấu hoa lệ, không có váy dài xinh đẹp tuyệt trần, thậm chí ngay cả một điểm dừng chân bằng phẳng cũng không có!

Lạc U đồng ý yêu cầu làm đại sứ từ thiện rồi, thế nhưng, cô cũng đưa ra điều kiện của mình, trừ khi cần phải hoạt động, nếu không cô sẽ dựa theo an bài của mình mà thực hiện, cho nên, Lạc U không chỉ không có trở thành một nhân vật công chúng xuất hiện ở trước màn ảnh, ngược lại chỉ là mang theo Tiểu Tiêu, và nhóm vật tư cứu viện lớn, xuất hiện ở tiền tuyến cứu viện.

Người không có chân chính trải qua loại tai nạn này, vĩnh viễn sẽ không biết sự kinh khủng của nó, Lạc U cảm thấy mình coi như là hai kiếp cộng lại, cũng không có chấn động như một màn trước mặt này.

Khắp nơi bị san bằng ở trước mắt, khắp nơi bị đổ nát, Lạc U yên lặng tiếp nhận cái thực tế khó khăn này, hít một hơi thật sâu, liền toàn tâm toàn ý tập trung tinh thần vào trong việc cứu tế.

Thật ra cô cũng không có làm cái gì, chỉ là giúp đỡ nhân viên y tế làm một chút chuyện mình có thể làm, cô một câu cũng không có nhiều lời, chính là yên lặng làm, từ sáng sớm đến tối, từ buổi tối rồi đến sáng sớm, tóc rối loạn liền thuận tay gạt qua một chút, quần áo dơ bẩn cũng không thèm để ý, mấy ngày trôi qua, cả người đều gầy nhất vòng lớn.

Hiện trường là có phóng viên, hơn nữa họ vẫn luôn ở lại nơi này quay lại cận cảnh hiện trường, đem các loại tin tức nơi này phát ngay đến khắp nơi trên toàn thế giới.

Lạc U làm đại sứ từ thiện xuất hiện ở nơi này, tuy rằng công việc rất bề bộn, nhưng cũng đưa tới sự chú ý của không ít người, phóng viên cũng cố gắng muốn phỏng vấn cô một lần, lại bị cô yên lặng từ chối, vào lúc này, cô cảm thấy không có gì quý hơn sinh mệnh.

Nhưng mà Lạc U cũng không có quên trách nhiệm đi an ủi của mình, mỗi khoảng thời gian đêm khuya vắng người, Lạc U đều sẽ dùng giọng hát nhẹ nhàng thoải mái của cô an ủi những người đang đau buồn.

Bài hát Tặng bạn một giấc ngủ yên được hát rất nhiều lần, cho đến khi mọi người, bất luận là người đi cứu người hay là người được cứu, đều học xong bài hát này, thậm chí ở rất nhiều thời điểm sẽ hát bài này, nước mắt mang theo sự tươi cười, trong đau buồn mang theo hy vọng.

Mà một màn như vậy cũng thông qua truyền thông được phát đến toàn quốc thậm chí còn nhiều nơi trên thế giới, rất nhiều người ngoại quốc cũng cũng bắt đầu khen ngợi thiên sứ bình yên Lạc U.

Số lượng fan hâm mộ của Lạc U càng tăng trưởng với con số kinh người, thậm chí có rất nhiều fan ngoại quốc, bọn họ đều tự xưng là cánh của thiên sứ, mà bài hát Tặng bạn một giấc ngủ yên của Lạc U, cũng phá tan giới hạn Trung Quốc, trở thành một trong những ca khúc được quốc tế được hoan nghênh nhất.

Xuất hiện không được một năm, lại khiến cho toàn thế giới chú ý, Lạc U không bao giờ nghĩ tới chính là mượn trận tai nạn này nổi danh, nhưng mọi chuyện chính là trùng hợp như thế, đây cũng là cơ sở của danh hiệu quốc tế tương lai của Lạc U.

Mà ở bên trong khu cứu viện động đất, rất nhiều dân chạy nạn rất nhiều nhân viên cứu viện, cũng sẽ càng gia khắc sâu nhớ kỹ hình dáng của Lạc U, cô gái xinh đẹp kia dùng tiếng hát của cô mang đến hy vọng cho mọi người, an ủi những đau xót trầm trọng này.

Mà bản thân Lạc U, ngoại trừ tự bản thân đi chăm sóc người bị thương, vẫn còn nghiêm túc suy nghĩ những chuyện tương lai, nhận nuôi mười bảy cô nhi vì trận động đất này mà mất đi gia đình.

Đương nhiên tuổi của cô còn quá nhỏ, không có cách nào nhận nuôi được, nhưng cung cấp việc sinh hoạt và học tập của những đứa nhỏ này, cũng là đủ rồi, mà hành động này của cô, cũng lôi kéo rất nhiều người làm như vậy, lần thứ hai nhận được rất nhiều ca ngợi.

Sau đó, thời điểm phóng viên cuối cùng cũng có cơ hội phỏng vấn được Lạc U, liền hỏi:

”Cô có thể nói một chút cảm nhận lớn nhất của cô đối với lần động đất này là cái gì không?”

”Người đã mất thì nên bỏ qua, người sống thì phải sống tiếp, sống thì có hy vọng.”

Giọng nói của Lạc U nặng nề, nhưng trên mặt lại mang theo một nụ cười kiên định, chỉ cần còn sống thì có hy vọng, giống như cô cái người đã từng chết đi một lần.

”Tiểu U, tất cả mọi người gọi cô là thiên sứ bình yên, ca khúc Tặng bạn một giấc ngủ yên của cô cũng làm cho rất nhiều người cảm động rơi lệ, có người nói bài hát này chính là ca khúc do cô sáng tác, có thể nói một chút linh cảm sáng tác của cô một chút không?”

Phóng viên hỏi tiếp.

”Nếu như có thể, tôi thực sự không hy vọng có cái linh cảm sáng tác này, bởi vì đau xót, mới có thể muốn đi an ủi những đau xót này, bởi vì không cách nào yên giấc, mới có ca khúc yên giấc, tôi chỉ hy vọng, người sống có thể học được quý trọng những thứ đang có.”

Cho dù là đối mặt với phỏng vấn, Lạc U vẫn còn có chút chật vật, trên quần áo của cô thượng thậm chí còn mang theo một vài vết máu, sợi tóc cũng có chút mất trật tự.

Ý định ban đầu của cô cũng là không muốn tiếp nhận cuộc phỏng vấn này, lại là bởi vì ý tứ của trung ương mà phải ứng phó.

Truyện chỉ đăng tại diendanlequydon.com-editor: shizuka nguyên

Mà bây giờ, au khi trả lời xong những lời này, Lạc U đúng lúc thấy một người bị thương muốn đứng dậy, liền cũng không doái hoài tới người phóng viên kia, tiếp tục bận rộn đi.

Phóng viên không có nhắc lại vấn đề gì nữa, mà ra hiệu nhiếp ảnh đem camera yên lặng quay Lạc U đang bận rộn, chỉ thị của trung ương, cần thực tế, còn có sự rung động cùng cảm động trong lòng mình, bất luận là xuất phát từ nguyên nhân nào, lúc này người phóng viên này cần làm cũng chỉ có một chuyện, đó chính là đem hành động cùng lời nói của Lạc U phát ra để cho nhiều người biết hơn.

Lạc U thực sự nổi danh, từ một ngôi sao mới nổi tiếng liền bước vào giải đoạn vô cùng nổi danh, toàn quốc trên dưới có 95% người trở lên đều biết sự tồn tại của cô, điện thoại gọi tới cho Lý Hoành Vũ cũng suốt hai mươi tư tiếng đồng hồ không ngừng nghỉ, làm cho Lý Hoành Vũ hận không thể có nhiều hơn hai cái điện thoại đến dùng.

Mà cũng ngay khi hoạt động cứu viện tiến vào thời điểm kết thúc, Lạc U lại giống như là lúc tới, lặng yên không một tiếng động biến mất ở khu động đất, trở lại Bắc Kinh tiếp tục quay Thiên kim hắc đạo.

Trước khi Lạc U đi tới đoàn phim, còn bớt chút thời gian về nhà một chuyến, nhà lúc này tất nhiên là trở lại nhà lớn Lạc gia.

Mà lần này Lạc U trở về, liền được cả nhà trên dưới tất cả mọi người nhiệt liệt hoan nghênh, ông nội Lạc tự mình nghênh tiếp, vừa nhìn thấy Lạc U xuất hiện, liền cười cười híp mắt, liên tục khen Lạc U tốt

Hơn nữa ngoại trừ người của Lạc gia, người của Tô gia cũng tới rất nhiều, đại gia tụ chung một chỗ hòa hòa mỹ mỹ ăn một bữa gia yến, đứa nhỏ Lạc U này không hổ là nhân vật chính, được tất cả mọi người khen ngợi.

Thật ra đối với hai gia tộc lớn Lạc gia cùng Tô gia mà nói, là có chút khinh thường diễn viên, ngôi sao dù có danh tiếng hơn nữa cũng chỉ là một ngôi sao, nhưng biểu hiện của Lạc U lại làm cho trường bồi hai nhà một lần nữa có nhận thức mới, cho nên bọn họ khen Lạc U, tất nhiên không phải là bởi vì hiện tại Lạc U có danh tiếng cỡ nào, mà là bởi vì Lạc U lúc này đây làm thực sự tốt, cô từ trên tinh thần mang theo sự cổ vũ cùng ủng hộ đến cho mọi người, là việc mà người bình thường căn bản không cách nào làm được.

Truyện chỉ được đăng tại diendanlequydon.com-editor: shizuka nguyên

Sau bữa cơm, Lạc ba ba gọi Lạc U vào thư phòng tư trò chuyện, thật ra cha con hai người nói chuyện như vậy rất là ít, Lạc ba ba cũng rất ít khi cùng con gái nhà mình trao đổi.

Hơn nữa Lạc ba ba vẫn luôn nghĩ con gái nhà mình còn nhỏ, cũng không cần phải nghĩ quá xa, nhưng lúc này đây lực ảnh hưởng của Lạc U đã trở nên to lớn như thế, làm cho người Lạc gia cũng không khỏi không thận trọng một chút.

”Tiểu U, con thực sự muốn tương lai trở thành minh tinh sao?”

Lạc ba ba rất là thận trọng hỏi, ông vẫn luôn biết con gái nhà mình rất thông minh, nhưng không có nghĩ đến sẽ ưu tú đến trình độ như vậy.

Vốn có cho rằng Lạc U chẳng qua là đi vào giới giải trí vui đùa một chút mà thôi, lại thật không ngờ sẽ có lực ảnh hưởng lớn như vậy, làm cho nhân dân cả nước đều biết đến sự tồn tại của Lạc U, ông cái người làm cha này, thật đúng là có chút kiêu ngạo cùng tự hào.

”Ngôi sao là muốn làm, nhưng cũng chỉ coi là ngôi sao.”

Đối với tương lai của mình Lạc U đã chuẩn bị xong, cô trùng sinh sống lại một lần nữa không thể có một tương lai không có lý tưởng như vậy.

”Nga? Vậy con còn muốn làm cái gì?”

Lạc ba ba thoáng cái liền hiểu ý tứ của Lạc U, vô cùng cảm thấy hứng thú hỏi, ông thật ra cũng không biết con gái bảo bồi nhà mình còn có cái ước mơ gì.

”Kinh doanh a, kiếm nhiều tiền một chút nuôi gia đình.”

Lạc U có chút khô khan nói.

Lạc ba ba nhìn không được xoa xoa đầu Lạc U, mang theo nụ cười nói:

”Chỉ một đứa nhỏ như con mà cũng muốn kiếm tiền nuôi gia đình, cho con nuôi gia đình thì đàn ông còn làm cái gì, nhưng mà như đã nói qua, con cùng đứa nhỏ Văn Thần kia là định xuống rồi? Tuy rằng quan hệ trong nhà của Văn Thần có chút phức tạp, nhưng đứa nhỏ này là rất tốt, coi như là tiểu U thật tình mắt.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Chương 63.1

Editor: shizuka nguyên

Lời này Lạc ba ba nói vô cùng cảm khái, Lạc U cùng Diệp Văn Thần ở trong mắt của ông và của các trường bồi, đã là một đôi tình nhân nhỏ.

Mà đối với đại gia tộc bọn họ như thế mà nói, thật ra nói phong kiến là có chút phong kiến, coi trọng môn đăng hộ đối cũng rất bình thường.

Nhưng trên thực tế ở các phương diện khác nhưng lại là rất tiến bộ, giống như là quan hệ của Lạc U cùng Diệp Văn Thần vậy, hai đứa nhỏ vô tư, thanh mai trúc mã, bọn họ nhưng thật ra nhạc kiến kỳ thành(*), nhưng mà ít nhiều trong lòng Lạc ba ba vẫn là có chút không bỏ được.

(*) shizuka: chỗ này mình không hiểu nghĩa lắm, nếu nàng nào biết thì cmt cho mình để mình sửa lại nhé ^^

”Ba ba, cái gì mà định xuống hay không định xuống a, con mới mười sáu tuổi, hiện tại không cần phải bàn luận về vấn đề này đi.”

Lạc U nhìn không được liếc mắt một cái, cái gì mà định xuống a, giống như là hiện tại cô liền phải lập gia đình vậy.

”Ai nói không cần phải, Văn Thần hiện tại có thể coi là một nửa người Lạc gia, hơn nữa biểu hiện của tiểu tử này ở trong quân đội biểu quả nhiên là không sai, mấy người lãnh đạo của quân đội đều chú ý tới nó, nếu như con thật sự thích, ba ba tất nhiên là sẽ không phản đối, ba ba chính là coi nó như con rể mà bồi dưỡng a.”

Lạc ba ba nói chính là sự thật, cũng là điều ở trong lòng của ông, nếu như không phải là xem trên quan hệ của Diệp Văn Thần cùng Lạc U, Lạc gia nơi nào lại làm ra chuyện như vậy, cho dù Diệp Văn Thần có ưu tú hơn nữa, nếu không có quan hệ với Lạc U, thì đó cũng không phải là đứa nhỏ của Lạc gia bọn họ a.

”Khụ, ba ba, rốt cuộc là ba muốn nói cái gì a? Chuyện tương lai ai có thể nói chính xác được, nếu Văn Thần ưu tú như vậy, mọi người liền để lại bồi dưỡng đi, con tin tưởng anh ấy.”

Trái ngược với loại vấn đề có thích hay không này, Lạc U vẫn cảm thấy tin tưởng quan trọng hơn, cô tin tưởng Diệp Văn Thần, như vậy đủ rồi.

”Ai, Văn Thần là một đứa trẻ tốt, chuyện của các con, tính toán một chút, cái này trước không nói, nói một chút suy nghĩ của con, muốn kinh doanh là chuyện tốt, nhưng bây giờ danh tiếng của con càng lúc càng lớn, hành động bên ngoài là phải chú ý nhiều, nếu như không phải bà ngoại con giao cho con mấy người vệ sĩ, ba ba liền dự định để cho bác cả của con cho con mấy người cảnh vệ bảo vệ, sau này bất luận con làm cái gì cũng đều phải cẩn thận.”

Hiện tại Lạc U có được thành tựu, làm cho Lạc ba ba vô cùng kiêu ngạo, cũng là vô cùng lo lắng, danh tiếng càng lớn, chuyện phải đối mặt sẽ càng nhiều, hiện tại ở trên thế giới này, cũng không phải là thái bình như vậy a.

”Cái này con biết, ba không cần phải lo lắng, nhưng trái lại ba công việc khổ cực, nhất định phải chú ý nghỉ ngơi.”

Lạc U nhìn ba mình vẫn còn rất trẻ tuổi ở trước mặt, trong lòng không khỏi nghĩ đến kiếp trước ba cô bởi vì Lạc gia mà rơi vào trong khốn cảnh, đáng về già yếu tang thương, trong lúc nhất thời có chút rung động, giọng nói cũng có chút khàn khàn.

”Ba ba biết...”

Trong lúc đó tình cảm của hai bố con cô trở nên ngày càng ấm áp lên, khi mẹ Lạc đi vào vừa lúc nhìn thấy một màn như vậy, nhin không được nở nụ cười từ ái, có chồng có con gái như vậy, bà cảm thật vô cùng thỏa mãn.

Hơn nữa trái ngược với ba Lạc mà nói, mẹ Lạc đối với Lạc U hiện tại ở trong giới giải trí phát triển lại càng thêm quan tâm cùng hiểu, đối với thiên phú cùng tiềm lực của Lạc U, là kinh ngạc hơn nữa lại tràn đầy mừng rỡ, hơn nữa lần này Lạc U cũng vì từ thiện ra một phần lực lớn như vậy, trong lòng càng cực kỳ kiêu ngạo.

Trong lúc nhất thời một nhà ba người đều bởi vì như vậy mà cảm động, đạo làm người là nhà cùng vạn sự hưng, những lời này đúng là tương đối có đạo lý.

Tiếp tục quay phim Thiên kim hắc đạo, thời điểm Lạc U trở về đoàn phim, cũng được hoan nghênh nhiệt liệt hơn, bao gồm cả Trần Dục ở bên trong, hầu như tất cả mọi người đều vỗ tay vì Lạc U, thậm chí dưới sự hướng dẫn của Trần Dục, đoàn phim còn vì Lạc U làm một buổi ăn mừng riêng.

Hơn nữa trải qua mọi chuyện trong khoảng thời gian này, Lạc U có thể vô cùng nhạy cảm mà cảm nhận được, hầu như ánh mắt của mọi người nhìn cô đều khác biệt, một tia khinh thường trước đây thỉnh thoảng còn có thể cảm nhận được cũng đều không thấy, thái độ mỗi người đối xử với cô cũng đều trở nên vô cùng cẩn thận.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Chương 63.2

Lạc U hiểu được loại biến hóa này là bởi vì cái gì, giới giải trí luôn luôn là như vậy, thân phận của cô bây giờ không còn là cái người mới xuất hiện kia nữa, mà là theo danh tiếng triệt để trở thành sự tồn tại cao cấp nhất, bước vào con đường diễn viên nổi tiếng trong nước.

Đầu tháng mười một, U Bảo tiến vào giai đoạn chuẩn bị cuối cùng. Lạc U cùng Tang Dư Ninh cùng chung quyết định, đem U Bảo trở thành sự tồn tại nhỏ mà hoàn mỹ, trang sức bày biện bán ra không cần quá nhiều, nhưng tuyệt đối là tinh phẩm trong tinh phẩm, đối tượng nhóm khách hàng càng là thiểu số trong thiểu số, làm ảnh hưởng mở rộng thu hút làm ăn, Lạc U càng tự mình giám sát chế tác trang sức, đem thiết kế mà bản thân cảm thấy hoàn mỹ nhất bày biện ra.

Đêm trước khi U Bảo được khai trương, Lạc U cùng Tang Dư Ninh chia ra đều tự lấy danh nghĩa của bản thân đưa ra mấy trăm tờ thiệp mời, đây cũng là quảng cáo đầu tiên của U Bảo, toàn bộ người được mời tới đều là những người có thể đặt trên mặt bàn ở Bắc Kinh(*), mà một nhóm người này cũng được coi thành nhóm khách hàng chủ yếu nhất của U Bảo.

(*) shizuka: Ở đây ý nói những người này đều là những người có mặt mũi lớn và có rất nhiều danh tiếng ở Bắc Kinh.

Để mở rộng lực ảnh hưởng của U Bảo, Lạc U mời lão mẹ nhà mình tới tham dự, đồng thời quyết định đem tiền thu được từ buổi lễ khai trương U Bảo toàn bộ quyên góp vào hội từ thiện, buổi lễ khai trương cũng là ngày bán ra trang sức của cửa hàng, một phần ba số tiền của kỳ bán ra đều sẽ quyên góp cho quỹ hội Lạc Dư, duy trì thường xuyên các loại hoạt động cứu trợ.

Nghi thức khai trương U Bảo được tổ chức rất thành công, Lạc gia cùng Tô gia đều có người tham dự, thậm chí lão gia tử Tang gia còn tự mình trình diện, còn có rất nhiều bạn bè trong thương giới và giới giải trí cũng đến, trường hợp không thể nói là không long trọng.

Hơn nữa một khúc thanh xướng(*) của Lạc U, càng làm cho mọi người ở chỗ này cảm thấy kinh diễm không gì sánh được, mà cửa hàng trang sức này của Lạc U, cũng trở thành đối tượng được fan hâm mộ của Lạc U chú ý.

(*) Một khúc thanh xướng: Hát biểu diễn một khúc nhạc mà không cần hóa trang.

Ở nơi thời đại thần tượng năng lượng vô hạn này, Lạc U rất thích hợp trở thành ngôi sao được chú ý, lực ảnh hưởng tuyệt đối là mạnh mẽ, ngay cả ngày khai trương cũng chưa tới, cửa hàng nhỏ này thậm chí đã xuất hiện trên truyền thông ở nước ngoài, mặc dù đơn giản chỉ là vài câu nói, nhưng cũng đủ để chứng minh lực ảnh hưởng của Lạc U.

Mà mọi chuyện hỗ trợ lẫn nhau, ở thời điểm này, cửa hàng trang sức cũng nhờ vào danh tiếng của Lạc U càng thêm nổi tiếng, Lạc U cũng bởi vì lần truyền thông giới thiệu này, ở trong những ngôi sao thần tượng, dựa trên thân phận đại sứ từ thiện, lại tăng lên một danh hiệu nhà thiết kế thiên tài!

Truyền thông đưa tin tức cần điểm sáng, mà bọn họ cũng biết cách khai thác điểm sáng, cho nên thời điểm bọn họ biết các trang sức lộng lẫy trong cửa hàng trang sức này đều là do Lạc U tự mình thiết kế, không chút do dự liền dùng rất nhiều lời văn để diễn tả điểm sáng này, cũng làm cho nhân vật Lạc U này trở nên càng thêm nổi tiếng, nhất là các fan hâm mộ của Lạc U, biểu hiện cũng đều càng thêm nồng nhiệt.

Rất nhiều fan hâm mộ đều sẽ có một loại chờ mong đối với thần tượng của mình như vậy, chờ mong thần tượng của mình càng thêm hoàn mỹ, càng thêm xuất sắc, chờ mong người mình yêu thích là giỏi nhất tốt đẹp nhất.

Mà Lạc U lúc này, giống như là một bảo tàng, làm cho những fan hâm mộ của cô, giống như là tìm kiếm bảo vật, tìm từng điểm từng điểm vô cùng ngạc nhiên từ trên người của cô, khai thác ra càng ngày càng nhiều bảo tàng hơn.

”Tiểu U, giới thiệu cho cậu vài người bạn, người này chính là Triệu Duyệt, là bạn tốt nhất của mình, là chị em từ nhỏ cùng nhau lớn lên mà, bố của cô ấy là Triệu phó bộ trưởng bộ tư pháp, người này chính là Lưu Phàm, ông nội của anh ấy là Tư lệnh quân khu C thị, còn có người này chính là Diệp Thiên Phong, bố của anh ấy là Phó bộ trưởng Bộ tài chính Diệp Chính Thanh...”

Tang Dư Ninh mang theo ba người bạn của mình giới thiệu cho Lạc U, sau đó thay đổi đề tài, lại giới thiệu Lạc U với mọi người:

”Người này là thiên kim Lạc gia Lạc U Lạc đại tiểu thư, mọi người coi như là người trong một vòng tròn, không biết có biết hay không, ha ha, ở nơi này, tôi liền nhiều lời giới thiệu lại một lần.”

Ánh mắt Lạc U đảo qua ba người ở đây, cô gái tên là Triệu Duyệt kia rất đẹp, tuổi tác không sai biệt lắm lớn hơn cô, lộ ra một loại khí chất giới giang, mỗi một cái giờ tay nhắc chân cũng có phong thái đại gia khuê tú, ngược lại làm cho trước mắt Lạc U sáng ngời, nghĩ cũng không sai.

Về phần còn dư lại hai người đàn ông, một người tao nhã đẹp trai như ánh mặt trời, thoát nhìn liền làm cho người ta có một loại cảm giác vô cùng thoải mái, một người lại lộ ra một loại khí chất vô lại hoa hoa công tử, làm cho Lạc U cảm thấy rất phản cảm, nhất là lúc nghe thấy bố của hắn là Diệp Chính Thanh, sắc mặt Lạc U lại càng lạnh hơn.

Chính cái gọi là bạn bè của kẻ thù chính là kẻ thù, cô không nghĩ tới chính mình thế nhưng lại ở chỗ này gặp phải anh trai cùng cha khác mẹ của Diệp Văn Thân, trên cái thế giới này trùng hợp thật đúng là nhiều a.

Thật ra đối với ba người được Tang Dư Ninh giới thiệu này, Lạc U đều đã nghe nói qua, đúng như Tang Dư Ninh nói vậy, bọn họ coi như là người trong một vòng tròn, đều là ba đại nhân vật hiện đang nắm quyền, coi như là chưa từng thấy qua, nhưng là tên của đối phương đều là biết đến, nhất là Lạc U, người có trí nhớ kiếp trước của mình, đối với ba người này liền càng hiểu hơn.

Một là đại pháp quan tương lai, vì danh chờ lệnh (*), được xưng là người phụ nữ xinh đẹp nhất của giới tư pháp.

Một là nhân vật của một thế hệ trẻ tuổi lĩnh quân trong quân đội, ở trong quân đội lăn lộn phong sinh thủy khởi, nghiễm nhiên được chọn trở thành người nối nghiệp của đời kế tiếp.

Mà người cuối cùng liền tương đối thú vị, là hoa hoa thị trường vô cùng có danh tiếng ở chính giới, tuổi còn trẻ liền bò đến vị trí thị trường, nhưng bản tính phong lưu lại nửa điểm cũng không có thu liễm, có người nói phụ nữ của hắn nhiều đến mức có thể tạo thành một hậu cung.

Đương nhiên, như đã nói ở trên những thứ này đều là chuyện xảy ra ở tương lai, hiện tại đứng ở trước mặt Lạc U, chẳng qua là ba thanh thiếu niên thiếu nữ cùng Lạc U không xé xích bao nhiêu.

”Chào mọi người, tôi là Lạc U, rất hân hạnh được biết mọi người.”

Lạc U rất thương thức Triệu Duyệt cùng Lưu Phàm, nhưng đối với Diệp Thiên Phong, lại có vẻ lạnh nhạt rất nhiều, người đàn ông này bất luận là gia thế hay là bản thân, đều là đối tượng làm Lạc U chán ghét.

Nhưng mà hiển nhiên bản thân Diệp Thiên Phong lại không có loại cảm giác này, trái lại biểu hiện đối với Lạc U vô cùng có hứng thú, vẻ mặt nụ cười sáng lạn không chút nào keo kiệt hướng về Lạc U nở rộ, nhìn Lạc U có chút Quảng mắt.

”Tiểu U, anh cũng có thể gọi em như vậy sao, anh là Diệp Thiên Phong, rất hân hạnh được biết em.”

Diệp Thiên Phong là người lớn tuổi nhất trong năm người, đã hai mươi tuổi, làm việc cùng lời nói cũng có vẻ thành thực rất nhiều, giống như là hiện tại, hân vờn tay liền muốn cùng Lạc U nắm tay.

Lạc U không có bất kỳ động tác đáp lại nào, ánh mắt lạnh như băng nhìn Diệp Thiên Phong, nhìn thẳng đến lúc sắc mặt hân khó coi, vô cùng không được tự nhiên thu hồi tay của mình, có chút lúng túng nói:

”Tiểu U thật đúng là lạnh lùng giống như lời đồn vậy a, ha ha.”

”Diệp Văn Thần là người tôi che chở, nếu như anh còn dám khi dễ anh ấy, tôi liền diệt anh!”

Cùng lúc Diệp Thiên Phong lúng túng cười, Lạc U cũng đã mở miệng giọng nói lạnh như băng, cô là một người không thích che giấu bản thân lại vô cùng bao che khuyết điểm.

Diệp Văn Thần ở Diệp gia bị đối xử như thế nào, cô hết sức rõ ràng, đối với Diệp Thiên Phong cái tên đại nam hài này, cô nửa điểm hảo cảm cũng không có, đối với cái người đã từng khi dễ Diệp Văn Thần một đoạn thời gian rất dài này, nếu như không phải là còn có một chút lý trí, hiện tại cô đã nghĩ tặng cho hân mấy đá.

Lạc U nói làm cho bầu không khí của năm người lúc đó xuất hiện trầm mặc ngán ngùi, nhất là Diệp Thiên Phong, sắc mặt của hân trở nên càng thêm khó coi, từ nhỏ đến lớn người có thể đối với hân nói chuyện như vậy Lạc U còn là người thứ nhất, nhưng bắt đắ dĩ với thân phận của Lạc U đặt ở nơi nào, hân cho dù có tâm phần nộ, căn bản cũng không có chỗ phát tiết.

”Tiểu U nói giỡn, anh nơi nào sẽ khi dễ cậu ấy đâu, anh là anh trai của cậu ấy, chiều có cậu ấy còn không kịp đây.”

Tuy rằng rất tức giận, nhưng Diệp Thiên Phong dù sao cũng là đứa nhỏ lớn lên trong đại gia tộc, loại thời điểm này nên hay không nên, hân vẫn là biết, cho nên không thể làm gì khác hơn là miễn cưỡng cười.

Nhưng hiển nhiên Lạc U căn bản cũng không có ý tứ để cho hân tốt như thế, như cũ vô cùng lạnh lùng nói:

”Anh ấy không cần anh chiều cố, anh chỉ cần cách anh ấy xa một chút thì tốt rồi, hơn nữa ở đây cũng không chào đón anh, mời đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: 64: Hát Cho Anh Nghe.

Diệp Thiên Phong xám xịt rồi đi, hân vốn là không muốn đi, nếu như ở loại thời điểm này cứ như vậy rồi đi, như vậy nếu bị truyền đi, mặt mũi lớn nhỏ Diệp gia của hân cũng sẽ không muốn dùng.

Thế nhưng khi Lạc U không chút khách khí muốn gọi bảo vệ lại đây đưa hân ra ngoài, Diệp Thiên Phong là không thể không rồi đi, tuy rằng muốn lưu lại vài câu xã giao, nhưng nghĩ đến thân phận của Lạc U, nên cái gì cũng không dám nói, xám xịt rồi đi.

Sau khi Diệp Thiên Phong rời khỏi, sắc mặt của Lạc U liền trở nên dịu đi rất nhiều, bắt đầu cùng Triệu Duyệt và Lưu Phàm trò chuyện, tính cách của hai người kia đều rất thẳng thắn, chỉ trò chuyện vài câu, để cho Lạc U rất có hảo cảm, mà Lạc U tuy rằng không nói nhiều lắm, nhưng ứng đối thích hợp, làm cho người cảm thấy rất chân thành, hơn nữa phong thái của bản thân làm cho người ta không thể sao lãng được, cũng làm cho hai người Triệu Duyệt cùng Lưu Phàm rất có hảo cảm, hơn nữa trong đó vừa có Tang Dư Ninh bồi trơn, quan hệ của bốn người rất nhanh liền trở nên thân thiện, thậm chí tại thời điểm tách ra, còn hẹn sẵn muốn cùng nhau tụ họp, hiển nhiên đều có ý tứ muốn gặp gỡ, mà cái này cũng là cơ sở để tương lai bọn họ tương lai phát triển xa hơn.

Sau khi buổi lễ khai trương kết thúc, Lạc U liền giao mọi việc cho chủ cửa hàng lo liệu, đem chuyện của công ty trang sức toàn quyền giao cho Tang Dư Ninh phụ trách, mà mình cũng lần nữa tập trung tinh thần vào quay phim Thiên kim hắc đạo trong đoàn làm phim.

Việc quay phim Thiên kim hắc đạo đã hoàn thành được một nửa, dự tính sẽ ở tuần cuối giữa tháng mười hai sẽ kết thúc toàn bộ việc quay phim, Lạc U lần nữa tiến vào trong việc khản trương quay phim, trạng thái tốt đẹp, tâm tình nặng nề cũng biến thành dễ dàng rất nhiều.

Cảnh quay ngày hôm nay của Lạc U chính là cảnh của một cuộc chạy trốn ở bên ngoài, toàn bộ đoàn làm phim đều chuyển đến một mảnh trong rừng núi.

Sau khi Lạc U hóa trang thật tốt xong liền xuất hiện ở trước mặt mọi người với dáng vẻ vô cùng chật vật, nhưng mà cho dù trang phục nhếch nhác, trên mặt còn có tro bụi màu đen, nhưng cả người khí chất ưu nhã cũng không giảm nửa phần, mỗi cái giờ tay nhắc chân xỏ không được sự thông dong càng làm cho người ta phải cảm thán.

Nhưng mà trong nháy mắt khi Trần Dục hô bắt đầu, khí chất cả người Lạc U liền hoàn toàn thay đổi, cả người trong nháy mắt trở nên sắc bén, tuy rằng sắc mặt còn mang theo một chút kinh hoảng, nhưng lại càng nhiều hơn là sự tàn nhẫn quyết tâm quả cảm kiên nghị.

Đây chính là cá tính của Phượng Ninh trong Thiên kim hắc đạo, một người con gái bướng bỉnh, mạnh mẽ lại kiên cường, một thiên kim hắc đạo bị cuộc sống bất buộc không thể không để cho mình phải trở nên lãnh khốc.

Lạc U lại một lần nữa rất hoàn mỹ diễn suất một màn này, mỗi một một biểu cảm đặc biệt đều vô cùng hoàn mỹ làm cho Trần Dục tán thưởng không thôi.

Diễn viên như vậy thực sự rất xuất sắc, tuyệt đối không kém bất luận một nhân vật ảnh đế và ảnh hậu thành danh đã lâu nào, bộ phim này có thể mời được Lạc U tới làm nữ nhân vật chính, tuyệt đối là quyết đúng đắn nhất mà lại vinh hạnh nhất.

”Tiểu U, cảnh quay kế tiếp là diễn cháu từ nơi này rơi xuống phía dưới, tuy rằng bị trọng thương, nhưng là thành công tránh khỏi đuổi giết, độ dốc của sườn núi khá là thoải, nhưng cũng có tính nguy hiểm nhất định, cháu xác định không cần diễn viên đóng thế sao?”

Trần Dục có chút lo lắng hỏi, thật ra làm như một đạo diễn mà nói, anh thật sự không thể nào thích có diễn viên đóng thế đến diễn thay, nhưng an toàn của diễn viên cũng được đặt ở vị đầu tiên, nhất là tiểu diễn viên Lạc U này, nếu thật sự xảy ra vấn đề gì, anh thật sự không kham nổi trách nhiệm a.

”Không cần, bắt đầu đi.”

Lạc U khoát tay đứng ngay ngắn vị trí của mình, động tác như vậy đối với cô mà nói căn bản không phải vấn đề gì, cô ở Cổ Sát huấn luyện cũng không phải là luyện không, hơn nữa kiếp trước có một chút trụ cột, tuyệt đối không có vấn đề.

Bắt đầu quay phim, động tác của Lạc U được gọi là vô cùng dứt khoát, một chút do dự cũng không có liền trực tiếp từ trên sườn núi ngã xuống, sau đó một đường lăn lộn đến địa điểm đã được chỉ định, trên cả người tất cả đều là lá cây khô, mọi người nhìn mà trong lòng run sợ.

”OK, tiểu U, thế nào?”

Trần Dục là người đầu tiên chạy tới, Lý Hoành Vũ cùng Tiểu Tiêu đã sớm chờ ở một bên, trước tiên đều đến gần tới kiểm tra tình huống.

Thời điểm Lạc U nghe Trần Dục hô qua, cũng đã xoay người đứng lên, động tác dứt khoát, làm cho rất nhiều người nhìn không được vỗ tay trầm trồ khen ngợi, bọn họ rất cuộc phát hiện ưu thế của Lạc U, tiểu nha đầu này rõ ràng cho thấy đã được luyện qua a.

Trần Dục cũng nhìn ra một ít manh mối, cuối cùng cũng yên tâm.

”Vâng, cảnh quay này đã qua đi?”

Lạc U không thêm để ý gạt đầu, loại chuyện này đối với cô mà nói thật không tính là gì.

”Đương nhiên là qua, diễn suất của cháu so với diễn viên đóng thế còn tốt hơn, cháu nghỉ ngơi trước đi, chú quay cảnh kế tiếp.”

Trần Dục tán thưởng Lạc U một câu, sau đó liền bắt đầu chuẩn bị cho cảnh quay kế tiếp, cảnh kế tiếp cũng là ở trong khu rừng cây này, Lục Đình diễn vai thuộc hạ cũng bởi vì bị tách ra khỏi Lạc U mà một thân một mình ở trong rừng rậm chạy thoát thân, nhưng mà kết quả lại thế thảm hơn so với Lạc U, không có tránh được sự truy nã mà bị bắt trở lại.

Năng lực học tập của Lục Đình rất mạnh, hơn nữa lại rất khác khổ, cũng không có bởi vì mọi người khen ngợi cậu mà trở nên kiêu ngạo, ngược lại vẫn thận trọng cố gắng làm việc của bản thân như trước, cố hết sức để cho mình thể hiện tốt.

Diễn suất của Lục Đình cũng ngày càng thuần thực hơn, tuy rằng có chỗ còn thiếu sót, nhưng miễn cưỡng vẫn là có thể làm cho vị đạo diễn Trần Dục hay xoi mói này hài lòng.

Mà hôm nay quay một cảnh này, Lục Đình là phải ăn chút khổ sở, ở trong rừng rậm chạy trốn, thỉnh thoảng còn phải té ngã leo cây, ngược lại Lục Đình có chút chật vật, trong đó cũng có mấy lần, Trần Dục cũng không có khách khí trực tiếp hô to chỗ này không được, Lục Đình khiêm tốn học tập lập tức sửa lại, quay vài lần cũng đã được qua.

Mà cảnh quay cuối cùng là Lục Đình từ trên cây ngã xuống ở trong rừng rậm, Trần Dục cũng hỏi thăm qua có cần diễn viên đóng thế hay không, nhưng bị Lục Đình từ chối.

Có lẽ cậu còn chưa đủ xuất sắc chưa đủ tốt, có lẽ cậu căn bản cũng không thể so sánh được với cô, nhưng mà cậu cũng nghĩ phải cố gắng muốn liều mạng đuổi theo, không hẳn nhất định phải đi đến đứng ngang bằng với cô, nhưng dù cho chỉ là cách cô gần một chút cũng tốt.

Trong lòng Lục Đình có một bí mật không muốn để cho người khác biết, bí mật này chỉ có một mình cậu biết, một bí mật xa hoa không thiết thực lại làm cho người ta rung động lại có chút đau lòng, cậu thích một cô gái, một cô gái như ánh sáng chói mắt, một cô gái làm cho cậu nghĩ cả đời mình đều không

thể theo đuổi được!

Diễn suất của Lạc Đình rất tốt, về mặt khi từ trên cây rơi xuống đều rất hoàn mỹ, trong kinh hoàng mang theo sự kiên định, mọi người xem đều cảm thấy không sai, mà trong nháy mắt khi mà mọi người không có chú ý tới đó, thời điểm Lạc Đình từ dưới đất bò dậy, trong mắt Lạc Đình lại chỉ có một bóng hình, mà khi đó cậu chờ mong, cũng chỉ là về mặt khẳng định của người kia.

Lạc U đối với diễn suất của Lạc Đình xem như là hài lòng, dù sao Lạc Đình vẫn chỉ là một cậu bé, cho nên thời điểm cô nhìn thấy Lạc Đình thành công diễn được một cảnh kia, liền không nhìn được gât đầu, cuối cùng thừa nhận biểu hiện của Lạc Đình.

Mà thời điểm Lạc Đình nhìn Lạc U, đúng lúc thấy được là một màn này, xong trong nháy mắt Lạc Đình liền lộ ra một nụ cười sung sướng.

Có thể được người trong lòng của mình thừa nhận, loại cảm giác này thực sự rất tốt.

Cuối tuần tháng mười một, trước sinh nhật của Lạc U một ngày, ba Lạc và mẹ Lạc cùng các trưởng bối của Lạc gia và Tô gia đều gọi điện thoại đến cho Lạc U, hỏi xem có muốn tổ chức một buổi tiệc sinh nhật hay không, dù sao Lạc U cũng đã mười sáu tuổi.

Nhưng bị Lạc U lấy lý do công việc bận rộn mà cự tuyệt, cô bây giờ thật sự không có tâm tư đâu mà nghĩ tới sinh nhật, cũng không phải là đứa nhỏ, bận rộn đến mức không có thời gian mà nghỉ ngơi, còn nghĩ cái gì mà sinh nhật a.

Bởi vì đoàn làm phim vẫn luôn muốn đuổi kịp tiến độ, mấy ngày nay Lạc U thật sự bẽ bộn nhiều việc, thật ra các trưởng bối của Lạc U cũng biết điều này, lúc bị Lạc U từ chối liền cũng không có cưỡng cầu nữa, chỉ là bảo Lạc U phải chăm sóc thật tốt cho chính mình, không nên quá cực khổ.

Cùng ngày Lạc U sinh nhật, từ thời điểm rất sớm Tào Viêm Hi cùng Tiểu Tiêu liền đưa Lạc U đến phim trường, sinh nhật của Lạc U không có công khai, tất nhiên sẽ không có người nào biết, vẫn quay phim đến trưa, cũng không có xảy ra tình huống khác biệt gì, nhưng mà sau khi ăn xong cơm trưa, thời điểm Lạc U sắp phải tiếp tục quay phim, Tiểu Tiêu lại đưa điện thoại qua.

”Tiểu thư, Diệp thiếu gia Diệp Văn Thần gọi điện tới, cô có muốn nhận không?”

Trong ánh mắt của Tiểu Tiêu mang theo lau một chút hiếu kỳ, thiếu niên này là Lạc U tự mình thông báo muốn đưa vào danh sách trực tiếp thông truyền điện thoại, tuy rằng còn chưa từng thấy qua, nhưng cũng đã làm cho những thân vệ theo bên người Lạc U bọn họ rất là tò mò, rốt cuộc là dạng con trai gì đã bắt tâm hồn thiếu nữ của tiểu thư nhà mình thành tù binh đâu?

Giống như suy nghĩ của các trưởng bối Lạc gia cùng Tô gia, thành viên đội thân vệ cũng đem Diệp Văn Thần trở thành bạn trai của Lạc U, dù sao quan hệ của hai người thật sự là có chút đặc biệt, bọn họ mặc dù không có gặp qua, nhưng là đã nghe nói qua.

”Nhận.”

Lạc U vừa nói xong cũng đã trực tiếp cầm lấy điện thoại, giọng nói mang theo nụ cười mở miệng:

”Đầu gối, rốt cục nhớ tới gọi điện thoại cho em?”

Một phong thư, một tảng đá, người đàn ông này đi hơn ba tháng, còn thật sự không có gọi điện thoại tới cho cô đâu.

“... Sinh nhật vui vẻ.”

Diệp Văn Thần dường như ngây lăng sững sốt một chút mới phản ứng được, đầu gối trong miệng tiểu U hình như là đang gọi mình đi, anh thật sự giống như là đầu gối sao?

”Cảm ơn.”

Lạc U cũng không nghĩ là đầu gối này còn nhớ sinh nhật của mình, trình độ coi trọng của người đàn ông này đối với mình, cô đã sớm lĩnh giáo qua rồi.

”Anh không trở về được, thật xin lỗi.”

Giọng nói của Diệp Văn Thần có chút kiềm chế, dường như có vẻ rất khó chịu, mà anh thật sự cũng có chút khổ sở, sinh nhật của tiểu U mỗi năm chỉ có một lần anh lại không thể trở lại, thực sự cảm thấy thật không tốt, anh hy vọng có thể nhìn thấy tiểu U.

”Đưa ngọc.”

Lạc U bất đắc dĩ liếc mắt, người đàn ông này cho dù là đối với cái gì cũng đều nghiêm túc như vậy, bộ đội đặc chủng đầu nói là ra liền ra được, cô nơi nào sẽ bởi vì loại chuyện này mà trách anh đâu.

Một đầu khác của điện thoại Diệp Văn Thần trầm mặc, có chút rầu rĩ nắm chặt điện thoại, không phải là không muốn mở miệng, mà là không biết nên nói cái gì.

Lạc U cảm thấy được đối phương trầm mặc, có chút nghi ngờ hỏi:

”Tại sao không nói chuyện?”

”Không biết nói cái gì.”

Diệp Văn Thần ăn ngay nói thật, đối với nghi vấn của Lạc U, cho tới bây giờ anh đều là như vậy.

”Không nói, em cúp máy đây.”

Lạc U muốn chờ dài, người đàn ông này ở trong quân đội lẫn lộn hơn ba tháng, thế nào lại cảm thấy còn ngốc hơn đầu.

”Có thể không cúp máy sao? Anh muốn nghe giọng nói của em một chút.”

Giọng nói của Diệp Văn Thần trở nên có chút khẩn thiết, rất rõ ràng có ý giữ lại.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Chương 64.2

Editor: shizuka nguyên

”Anh muốn nghe em nói cái gì?”

Nghe thấy Diệp Văn Thần nói như vậy, ngược lại Lạc U không vội mà cúp điện thoại, trái lại thần thái buông lỏng bắt đầu cùng Diệp Văn Thần trò chuyện, tuy rằng cô luôn cảm thấy mình cùng Diệp Văn Thần không có nói đến cái đề tài câu chuyện chung gì, thậm chí là đề tài câu chuyện đều rất ít.

Nhưng thật sự cùng Diệp Văn Thần ở chung một chỗ, cũng một chuyện để cho cô thấy vô cùng thoải mái, tấm lòng của người đàn ông này đối với cô, làm cho cô có thể rất dễ dàng không có nửa điểm áp lực ở chung cùng với anh.

Nhất là lúc nghĩ đến phản cảm động khi mà người đàn ông này thể sống chết tương tùy(*), làm cho cô cảm thấy ấm áp, cô cảm thấy việc nặng kiếp này, không chỉ là cơ hội báo thù, còn là một phần cảm tình làm cho cô cần phải quý trọng.

(*) Sống chết tương tùy: Cùng sống cùng chết

Người đàn ông này giống như là mặt trời mùa đông, ấm áp nhưng cũng không nóng bỏng chiếu xạ ở trong sinh mệnh có chút lãnh mạc của cô, làm cho cô dù có băng lãnh hơn, cũng có thể cảm nhận được một phần thoải mái ấm áp.

Lạc U nghĩ tới cảm giác của chính mình, nhưng cô không biết mình ở trong lòng của Diệp Văn Thần cũng mang lại cảm giác như vậy, cô cũng là ánh sáng mặt trời ở trong sinh mệnh âm u của Diệp Văn Thần, nhưng mà không phải là nắng ấm mùa đông, mà là mặt trời mùa hè tỏa sáng rừng rực, rực rỡ mạnh mẽ nhất.

”Không biết, cái gì cũng được.”

Diệp Văn Thần ở đầu điện thoại bên này có chút vụng về suy nghĩ một chút, cũng không nghĩ ra được cái gì.

“... Vậy em hát cho anh nghe đi, được không?”

Lạc U suy nghĩ một chút, cũng không biết nghĩ đến cái gì đó, ánh mắt sáng lên, nghĩ, nếu không liền hát một bài hát đi.

”Được!”

Diệp Văn Thần cười vui vẻ, ngũ quan thâm thúy như điêu khắc dường như trong nháy mắt liền sáng lên, cả người đều lộ ra một loại hương vị hưng phấn!

Tiểu U muốn hát cho anh nghe, anh làm sao có thể nói không được, đây là chuyện anh cầu cũng không được a!

Lạc U nhẹ giọng bắt đầu hát, hát cũng không phải là ca khúc “Tặng bạn một giấc ngủ yên” mà mọi người đều biết, mà là một ca khúc khác là “Vương miện” từ khúc, ca khúc này là bài hát mà gần đây Lạc U đang sáng tác cùng sửa chữa.

Cô còn không có quên chuyện bản thân chuẩn bị tổ chức chương trình ca nhạc, thỉnh thoảng có thời gian rảnh rồi cô cũng sẽ sáng tác một vài ca khúc, mà bài hát “Vương miện” này là một trong số tác phẩm gần như hoàn thành, hiện tại cho dù là thanh xướng(*), cũng đã rất có hương vị.

(*) Thanh xướng: Biểu diễn, ca hát mà không cần hóa trang, nhạc đệm.

”Vương miện” rất khác so với “Tặng bạn một giấc ngủ yên”, “Tặng bạn một giấc ngủ yên” linh hoạt kỳ ảo cùng thanh u, còn “Vương miện” là một ca

khúc có loại khí phách cùng cường thế, cho dù là thanh xương, cũng làm cho người khác có loại cảm giác bị áp chế ngừng thở.

Chỗ Lạc U ngồi lúc này cũng không phải là nơi nghỉ ngơi, mà là một góc sáng sủa ở phòng quay phim, xung quanh cũng tụ tập một vài người, vốn là bởi vì liên quan tới Lạc U mà có vẻ rất là an tĩnh, hiện tại Lạc U vừa cất tiếng hát, càng hấp dẫn lực chú ý của mọi người xung quanh, ngay cả âm thanh hô hấp cũng đều thay đổi nhẹ hơn.

Ngắn ngủn trong vòng một phút, càng ngày càng có nhiều người tụ tập lại ở trong cái góc nhỏ này, có lẽ kiếp trước Lạc U chỉ có thể nói là một người thất bại, dù sao trước những sự phản bội như vậy, tử vong như vậy, quả thật là làm cho cô cảm thấy mình có chút hữu nhân vô châu(*) cùng chỉ số thông minh thấp.

(*) Hữu nhân vô châu: Có mắt không trông (shizuka: Bởi vì chỗ này mình thấy để lại câu này hay hơn nên chỉ giải thích nghĩa ở bên dưới còn ở trên câu văn thì mình giữ nguyên nha ^^).

Thế nhưng, là một nghệ sĩ trong giới giải trí, Lạc U quả thật lại là một diễn viên vô cùng xuất sắc, có thiên phú lại chăm chỉ nỗ lực, danh hiệu ảnh hậu của cô là hoàn toàn xứng đáng, mà kiếp này, Lạc U càng đem thiên phú của mình phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, không bao giờ sẽ có ý đi giấu giếm nữa, hoặc là không thêm để ý đi lãng phí tài hoa của mình!

Hát, dùng âm thanh tự nhiên của cô chinh phục toàn bộ thế giới, kiếp trước Lạc U bởi vì không thích mà buông tha, kiếp này Lạc U lại nghĩ dừng cảm đi thử nghiệm con đường khác biệt này một chút, khiêu chiến chính mình, vượt qua mình, chỉ có như vậy, của cô trùng sinh lại mới có thể có ý nghĩa.

”Vương miện” tuyệt đối là một ca khúc có thể làm chấn động lòng người, ca khúc trào dâng mạnh mẽ làm cho trái tim của tất cả mọi người đều có loại cảm giác đập rộn lên hồi nhip.

Hát xong một khúc, Lạc U cũng cảm thấy được mọi người xung quanh nhìn chăm chú, nhẹ nhàng cười cười, cũng không có để ý tới nhiều hơn, mà là quay sang điện thoại mang theo một chút ôn nhu khó có được nói:

”Êm tai sao?”

Ôn nhu như nước, là ai, có thể có được một vẻ ôn nhu này? Giờ khắc này, trong lòng của rất nhiều người không hẹn mà cùng nghĩ, hâm mộ.

”Êm tai.”

Diệp Văn Thần nghĩ, đây là âm thanh dễ nghe nhất trên thế giới a, làm sao sẽ nghe không hay.

”Vậy sau này lại hát cho anh nghe, em phải quay phim, cúp máy đây.”

Tuy rằng cảm thấy cho dù mình có hát bất kỳ cái gì, Diệp Văn Thần đều sẽ cảm thấy hay, nhưng thật sự khi nghe thấy Diệp Văn Thần nói xong, Lạc U vẫn cảm thấy rất hài lòng.

Lạc U ra hiệu Trần Dục có thể tiếp tục quay phim, nhưng Trần Dục lại do dự nói:

”Tiểu U a, cháu hát bài hát này thật không sai, ca khúc cuối phim Lục Đình hát, nếu không ca khúc mở đầu bộ phim này cháu tới hát được không?”

Thật sự ca khúc đầu phim đã có dự tính từ trước, nhưng sau khi Trần Dục nghe được Lạc U hát bài hát này, bỗng nhiên lại giật mình tỉnh giấc, trong đoàn phim của anh có thể chọn được một người thích hợp như thế, đầu còn cần đi tìm sự trợ giúp từ bên ngoài làm gì a, đây không phải là bỏ qua đưa hấu để lượm hạt vùng hay sao.

”Chú đây là dự định tận dụng tất cả của cái của cháu?”

Lạc U vừa nhìn Trần Dục một cái, liền hiểu rõ tâm tư của anh.

”Ha ha, tiểu U cũng là càng ngày càng hài hước, chú đây không phải là vì tiết kiệm tài chính cho đoàn phim sao, cháu là người đầu tư, tiết kiệm một chút tiền chẳng lẽ không tốt?”

Trần Dục càng nghĩ càng cảm thấy ý tưởng này của mình không sai.

”Tiết kiệm tài chính? chú đây là ngay cả tiền lương cũng không dự định thanh toán?”

Lạc U nhướn mày, Trần Dục này không chỉ là dự định tận dụng hết tất cả của cái của cô, hơn nữa còn là dùng trắng trợn a.

”Ai nha, tiền lương cái gì mà tiền lương, nói nhiều về tiền sẽ thương cảm tình, tiểu U, cháu là nữ nhân vật chính, không thể keo kiệt như vậy.”

Trần Dục coi như là cùng Lạc U đần độn, nói cũng tùy ý sinh ra, dù thế nà anh cũng hạ quyết tâm để cho Lạc U đến hát bài hát này.

Lạc U suy nghĩ một chút, có tiền lương hay không thật ra cô cũng không thêm để ý, dù sao cũng là bộ phim mà chính cô đầu tư, nơi nào sẽ thật sự tính toán như thế, chỉ là ca khúc đầu phim này nói có muốn hát hay không đâu?

”Hát cũng có thể, nhưng mà bài hát cháu muốn tự mình làm.”

Lạc U cảm thấy nếu mình cũng lựa chọn con đường ca sĩ này, như vậy thì mình phải cần cố gắng để làm ra bài hát hay nhất, dựa theo ý tưởng của cô, phát triển con đường âm nhạc của cô, không phải sẽ không có ý nghĩa.

Ánh mắt của Trần Dục sáng lên, anh đối với đề nghị này của Lạc U rất cảm thấy hứng thú:

”Nghe nói ca khúc “Tặng bạn một giấc ngủ yên” là do chính cháu sáng tác, bài hát lúc này cũng vậy sao? Nếu như cháu đồng ý vì bộ phim này của chúng ta tự mình sáng tác một ca khúc, như vậy tất nhiên là hay nhất.”

Truyện chỉ được đăng tạThần thoại truyền kỳ diễn viên mới, Lạc U chính là đại biểu của diễn viên mới thần thoại kia, Trần Dục tất nhiên nghe qua ca khúc “Tặng bạn một giấc ngủ yên” làm cho Lạc U một khúc thành danh, đối với ca khúc mà Lạc U tự mình sáng tác ngược lại tràn đầy chờ mong

Chuyện về ca khúc đầu phim cứ như vậy quyết định xuống, mà ở trong trụ sở huấn luyện của một quân khu nào đó ở Thượng Kinh, Diệp Văn Thần một thân mặc đồ rằn ri, cũng là lần thứ hai tham gia vào trong huấn luyện như ở trong địa ngục.

Lạc gia là một gia tộc kiên định chăm chỉ, cũng là một gia tộc vô cùng coi trọng thực lực chân chính của người phụ nữ nhà mình, Diệp Văn Thần hiện tại coi như là một nửa người Lạc gia.

Hơn nữa lại là thông qua quan hệ của Lạc gia để tiến vào tham gia huấn luyện bộ đội đặc chủng này, cho nên sự huấn luyện của anh, chỉ gian nan cùng áp lực lớn hơn so với người bình thường, tuyệt đối sẽ không có nửa phần ý tứ làm việc chung vì việc riêng.

Mà bản thân của Diệp Văn Thần, cũng tuyệt đối có thể gọi là một người liều mạng nhất, liều mạng huấn luyện, liều mạng nỗ lực, mỗi một lần huấn luyện dường như cũng là một loại cố gắng đột phá chính mình của anh, vô số mồ hôi vẩy lên trên giáo trường, tuy rằng chỉ có thời gian ngắn ngủi hơn ba tháng, nhưng sự biến hóa của Diệp Văn Thần, tuyệt đối là long trời lở đất!

Kiên nghị quả cảm, anh dũng kiên cường, trong khí tức lãnh khốc khí tức sinh ra hương vị thiết huyết(*), so sánh với sát thần lãnh huyết chỉ nở rộ trong đêm đen lãnh huyết, bây giờ Diệp Văn Thần càng giống như là một vị tướng quân thiết huyết giờ roi phóng ngựa thể như chẻ tre dưới ánh mặt trời(**), thay đổi không thể nói là không lớn.

(*) Thiết huyết: Ý chí kiên cường và giàu lòng hy sinh (shizuka: vì chỗ đấy mình thấy giữ nguyên là thiết huyết thì hay hơn nên mình để từ đó lại ^^).

(**) shizuka: Ý của câu này là Thần ca giống như một vị tướng có thể mạnh như vũ bão áp đảo quân phương^^.

”Tiểu đội trưởng, nghe nói hôm nay anh gọi điện thoại cho bạn gái a, hắc hắc, cảm giác làm sao, có phải là đặc biệt nhớ đúng hay không a?”

Lúc nghỉ ngơi, Diệp Văn Thần còn đang trở về chỗ bài hát mà Lạc U hát, đồng đội bên người liền cười hi hi xông tới.

Ở trong thi đấu cá nhân Diệp Văn Thần nhiều lần nhận được thành tích số một tại đại đội đặc chủng này, một tháng trước đã được đề bạt trở thành một tiểu đội trưởng, thành viên trong đội có được mười đội viên.

Mà ở trong quân đội này, thông tin tuyệt đối là muốn bảo mật, căn bản không cho phép sử dụng điện thoại di động cùng các phương thức truyền tin khác, buổi trưa Diệp Văn Thần gọi điện thoại cho Lạc U, tất nhiên là phải đi qua chuyên giao cho quân đội lính truyền tin, thảo nào điều này cũng làm cho người khác biết.

Diệp Văn Thần vẫn luôn là một người ít nói, nhưng trên thực tế cũng không tính là quá khó khăn khi tiếp xúc, nhất là những người đàn ông cùng nhau phấn đấu trong quân đội.

Tiếp xúc qua lại lâu cũng quen thuộc, thành viên trong cái tiểu đội của Diệp Văn Thần này, đại bộ phận đều vô cùng kính nể Diệp Văn Thần, đối với tính tình ít nói của anh căn bản cũng không để ý chút nào.

”Ừ.”

Giọng nói của Diệp Văn Thần có chút buồn bực, anh thật sự là rất nhớ Lạc U, hôm nay nghe được giọng nói của cô, thì càng thêm nhớ.

”Ai nha, chúng ta làm lính liền có điểm không tốt ấy, không có tự do gì, nhớ bạn gái cũng không thấy được, tiểu đội trưởng, bạn gái của anh có xinh đẹp hay không a, có ảnh chụp gì hay không, mang ra cho các anh em mở mang tầm mắt.”

Trong tiểu đội Diệp Văn Thần phụ trách này, hầu như tất cả thành viên đều là mười bảy mười tám tuổi, Diệp Văn Thần năm nay mười tám tuổi, cùng tất cả mọi người không sai biệt lắm, chung đụng một thời gian tất nhiên sẽ có về tùy ý rất nhiều.

Mà ở trong quân doanh, phụ nữ coi như là một trong những đề tài chung của cộng đồng, ai bảo ở đây thiếu hụt nhất chính là phụ nữ đâu.

Thấy Diệp Văn Thần ở đây nói chuyện phiếm, vài người khác trong tiểu đội cũng đều bu lại, cùng nhau ồn ào.

Diệp Văn Thần có chút không được tự nhiên, lạnh lùng liếc mắt trừng người hỏi kia một cái, mới mở miệng nói:

”Không phải là bạn gái, không được nói lung tung, không được lấy cô ấy ra để đùa giỡn, nếu không tôi đánh cậu.”

Diệp Vãn Thần nói xong giọng quả đấm, anh không thể nào thích người khác dùng cái loại giọng điệu có chút đùa giỡn này khi nhắc tới Lạc U, tuy rằng biết rõ đối phương không có ác ý, nhưng anh chính là không thích.

”Đừng đánh đừng đánh, anh em tôi đây không phải là quan tâm anh sao, nhưng mà lão đại anh làm sao còn yêu đơn phương như vậy a, anh phải cố gắng a, ngộ nhờ trong thời gian tới chị dâu bị người khác cướp mất, anh khóc cũng khóc không được a.”

Tiểu tử một bên né tránh một bên không sợ chết nói, đáng về lão đại nhà mình biến sắc mặc dù có chút nguy hiểm, nhưng tiểu Tử chính là nhịn không được trêu ghẹo vài câu, ai bảo đáng về của lão đại nhà mình luôn luôn lạnh lùng, biến sắc mặt chung quy so với mặt tê liệt vẫn mạnh hơn a.

Nhưng mà, hơn nữa phản ứng này của Diệp Vãn Thần cùng với lời nói coi đối phương như bảo bối, ngược lại làm cho thành viên trong tiểu đội ở đây đều đối với sự tồn tại của Lạc U càng thêm tò mò, rốt cuộc là người con gái như thế nào, mới có thể làm cho lão đại nhà mình để ý như thế đâu?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Thật Sự Còn Chưa Đủ.

Đầu tháng mười hai, Lạc U quay phim Thiên kim hắc đạo đã tiến vào giai đoạn kết thúc, theo như thời gian trong đợt tuyên truyền bộ phim này ở giai đoạn trước là vô cùng đông đúc.

Mà trong đó bởi vì nguyên nhân là có trận động đất, vốn là nên phải yên tĩnh một chút, nhưng bắt đầu đi liên quan tới Lạc U làm quảng cáo, làm cho toàn bộ đoàn làm phim đều nhận được nhiều sự quan tâm hơn, tất nhiên cũng đối với bộ phim Thiên kim hắc đạo này sinh ra càng nhiều mong đợi hơn.

Trên các diễn đàn có rất nhiều âm thanh thảo luận, nhưng mà nóng nhất lại là về vấn đề hình tượng của Lạc U, Lạc U mới chỉ tham gia đóng phim trong duy nhất một bộ phim điện ảnh cổ trang, trong phim Lạc U đóng vai công chúa, ưu nhã cao quý chính là hình tượng coi như là đã đi sâu vào lòng người.

Sau đó lại bởi vì tặng cho mọi người một giấc ngủ yên mà được dán lên cái nhãn thiên sứ từ thiện, những thứ này đều là hình tượng chính diện, đều là cái loại hình tượng tinh thuần lương thiện này, như vậy có rất nhiều người muốn hỏi, Lạc U có thể diễn tốt hình tượng lạnh lùng lãnh khốc của thiên kim hắc đạo này sao?

Đối với lần này Lạc U biết, lại là không có gì để trả lời cả, mà toàn bộ đoàn làm phim đều được Trần Dục nắm trong lòng bàn tay, cũng phong tỏa rất nhiều tin tức, loại bảo mật này cũng là vì làm cho Lạc U có thể hấp dẫn càng nhiều sự quan tâm cùng hiếu kỳ hơn, bỗng nhiên nổi tiếng mới là hiệu quả mà Trần Dục muốn đạt được.

Mà cũng chính là trong đầu tháng mười hai, Lạc U vì Thiên kim hắc đạo đặc biệt sáng tác một ca khúc đầu phim cũng đã chính thức hoàn tất việc thu âm, tên được đặt là “Vương miện đen”, là ca khúc mà cô đem ca khúc “Vương miện” tiếp tục sửa chữa mà soạn ra.

Mang theo khí tức hắc ám thiết huyết sát phạt, có ý chí bất khuất cứng cỏi, lại để cho tâm tình của người nghe dâng trào kích động không dứt, lại để cho người ta cảm thấy có chút áp lực cùng bị thương không có cách nào chống chọi.

Đối với ca khúc mở đầu này, nhóm người Trần Dục hết sức hài lòng, ánh mắt của những người còn lại nhìn Lạc U cũng càng ngày càng trở nên nồng nhiệt, bọn họ giống như đang chứng kiến quá trình trưởng thành của một nhân vật truyện kỳ.

Mà cùng lúc đó, Lạc U cũng giúp đỡ Lục Đình sửa chữa tạo ra ca khúc cuối phim, Lục Đình hát mấy lần mọi người nghe cũng đều cảm thấy rất tốt, điều này cũng làm cho Trần Dục càng hài lòng hơn, luôn cảm thấy Lạc U là phúc tinh của cả đoàn phim, có Lạc U liên cái gì cũng đều có.

Mà nói đến đây, chỉ có một số nhân vật có chút mâu thuẫn trong đoàn làm phim thì không cần không đề cập nữa, bởi vì tỷ suất thu hút người xem của đoàn làm phim cực cao.

Sự tồn tại của Vân Nham cũng đã đưa tới không ít đề tài câu chuyện, nhưng mà đều nằm ở trong tay Lạc Học Tâm, mà rất nhiều thế lực trực tiếp đưa tin xuống, ngược lại không có quá nhiều ảnh hưởng tiêu cực.

Nhưng lại nhằm vào các loại xếp hạng vinh dự mà Vân Nham đã từng đạt được phát tin một phen, dùng các loại câu văn từ ngữ trần thuật lại tình cảnh có chút thâm trầm của Vân Nham, trái lại lấy được không ít sự đồng tình.

Cũng làm cho thái độ của quần chúng đối với Vân Nham trở nên càng thêm bao dung hơn một chút, để cho Vân Nham thở dài một hơi ở trong lòng, anh thật sự còn có chút lo lắng bởi vì mình mà ảnh hưởng đến thành tựu của toàn đoàn làm phim.

Qua chuyện này mà Vân Nham một lần nữa chứng kiến năng lực của nữ vương giới giải trí Lạc Học Tâm, cái gọi là vụ tai tiếng scandal, cái gọi là tin tức truyền thông, vậy còn là muốn xem chỉ dẫn của chuyên gia, mà một câu nói của Lạc Học Tâm, đó là rất nhiều tình thế sẽ xảy ra với truyền thông, trừ phi những truyền thông này cũng không muốn tồn tại nữa.

Trong tuần cuối của tháng mười hai, hai ngày trước Lễ Giáng Sinh, Thiên kim hắc đạo chính thức kết thúc quay phim, thời điểm quay xong một cảnh cuối

cùng, toàn bộ đoàn làm phim đều vui mừng hoan hô, bộ phim hắc đạo duy nhất lấy một cô gái vị thành niên làm trọng tâm câu chuyện ở trong nước, rất cục cựa đã quay xong.

Tổng cộng ba tháng rưỡi, tổng vốn đầu tư sắp lên tới năm nghìn vạn, hơn phân nửa nhân vật trong phim đều là do minh tinh điện ảnh đảm nhận, số ít còn lại là người mới vô cùng có tiềm lực đảm nhận, cá biệt còn có một người đã từng là ảnh đế, hơn nữa còn thêm đạo diễn và biên kịch có tiềm chất vô cùng tốt, quả thật là làm cho mọi người chờ mong không ngớt.

Mà trong sự chờ mong của quần chúng này, nhận được nhiều sự chờ mong nhất tất nhiên là vị nữ nhân vật chính Lạc U, hầu như tất cả truyền thông và các trang web lớn đều nói một chút về tin tức của Lạc U.

Mà trong chuyện này tin tức nóng hổi nhất đó là Lạc U vì Thiên kim hắc đạo biên soạn nhạc phim, hiện tại Lạc U đã được biết đến là một người mới có tiềm chất nhất trong giới âm nhạc, hơn nữa còn là người mới được công nhận là người toàn năng.

Bên ngoài rất náo nhiệt, nhưng trái ngược với sự náo nhiệt kia, vừa kết thúc quay phim Thiên kim hắc đạo Lạc U lại tiến vào trạng thái biệt lập, cả người đều đầu nhập vào trong trạng thái sáng tác ca khúc mới.

Cô chính là đang vì buổi biểu diễn của mình làm các công tác chuẩn bị, hơn nữa cũng đã nhanh chóng có kế hoạch bắt đầu buổi biểu diễn, bởi vì cô muốn tổ chức một buổi biểu diễn công ích, đem tất cả số tiền nhận được của buổi biểu diễn đều quyên góp cho nơi bị xảy ra động đất.

Thật ra Lạc U cũng biết, nơi gặp tai hoạ vấn đề cần phải giải quyết cũng không phải vấn đề tiền bạc, tiền thi quốc gia cũng có thể chu cấp, bọn họ cần chỉ là một mái ấm gia đình, còn có người nhà làm cho bọn họ cảm thấy ấm áp, nhưng đối với chuyện này Lạc U chỉ có thể nói là hữu tâm vô lực(*).

(*) Hữu tâm vô lực: Có lòng mà không có sức. Ý nói Lạc U không thể làm cho những người gặp nạn kia có một gia đình trọn vẹn như bao gia đình bình thường khác.

Nhưng mà cô để cho Cổ Sát nhận nuôi một vài cô nhi, mặc dù nói Cổ Sát là một tổ chức ngầm có độ nguy hiểm cao, nhưng trên thực tế đãi ngộ cũng rất tốt, đây đối với những cô nhi mà nói, chưa hẳn đã không phải là một chuyện tốt.

Lạc U trầm xuống tâm đến sáng tác là an tĩnh (shizuka: câu này mình hiểu nhưng không cách nào có thể biểu đạt ra một cách hoàn mỹ, cho nên nàng nào nghĩ ra câu nào hay hơn câu này lại còn khóp nghĩa thì cmt cho mình nha, mình sẽ sửa lại^^), cô lựa chọn một vài ca khúc vô cùng kinh điển cùng yêu thích trong trí nhớ, dựa theo sở thích của mình làm một vài cải biến, sau đó liền thử viết vài ca khúc mới.

Tuy rằng không thể nói là đạt được đến mức vô cùng hoàn hảo, nhưng mỗi một ca khúc cũng đều là cô phí hết tâm tư sáng tác ra được, hơn nửa tháng, Lạc U tổng cộng làm ra mười hai bài hát, hơn nữa còn có hai ca khúc là “Tặng bạn một giấc ngủ yên” và “Vương miện đen”, tổng cộng là mười bốn ca khúc.

Để ứng phó với buổi biểu diễn tất nhiên là có chút không đủ, nhưng mà Lạc U cũng đã nghĩ xong, bản thân sẽ hát mười bốn ca khúc này, còn lại đều mời những ca sĩ khác đến trợ trận, dù sao loại lễ biểu diễn công ích này, có cô Lạc hỗ trợ, chắc chắn là sẽ không thiếu ca sĩ.

Mà trong khoảng thời gian Lạc U sáng tác ca khúc này, tin tức Lạc U sắp tổ chức buổi biểu diễn âm nhạc cũng thông qua các phương tiện truyền thông, các tạp chí lớn tuyên truyền ra ngoài.

Hơn nữa cô Lạc cũng hao phí rất nhiều tâm tư, tự mình làm công tác chuẩn bị cho buổi biểu diễn của Lạc U, ngay cả người đại diện Lý Hoành Vũ này, cũng chỉ là đi theo làm trợ thủ, một lần nữa làm cho mọi người đều nhận thức được tầm quan trọng của Lạc U.

Người nổi tiếng, người đi đào bới tin tức tất nhiên cũng nhiều hơn, gia thế bối cảnh của Lạc U vẫn thuộc loại trạng thái nửa bảo mật, cho nên cũng có rất nhiều truyền thông từ đủ loại con đường muốn đào móc ra tin tức, nhưng mà tin tức có thể đào móc ra lại chưa hẳn có can đảm công bố ra ngoài, cho nên người tìm tới chỗ Lạc Học Tâm liên càng ngày càng nhiều.

Nhà giàu có thiên kim dần dần thân vào trong giới giải trí, vừa mới xuất hiện liền trào dâng cuộn cuộn lòng người, một thần khúc an giấc càng được giới âm nhạc phong vương, thành tích đáng kiêu ngạo như vậy, điểm sáng của đề tài câu chuyện như vậy, như thế nào lại không làm cho các tạp chí lớn xua như xua vịt.

Đối với lần này, Lạc Học Tâm cũng là có chút mâu thuẫn, Lạc gia bọn họ cũng không phải để ý việc Lạc U biểu lộ thân phận, minh tinh giới giải trí mặc dù đối với Lạc gia mà nói cũng không phải là công việc vinh quang gì, nhưng cũng không bài xích, không phải cũng có con cháu như mẹ Lạc sao.

Hơn nữa hiện tại Lạc U coi như là có chút thành tựu, người Lạc gia lại càng sẽ không bài xích, về phần vấn đề bởi vì Lạc U mà mới có thể được cao giọng nhắc tới, Lạc gia cũng không sợ, bây giờ Lạc gia có thể nói là nắm giữ quyền lực như mặt trời ban trưa, tuy rằng ngày thường người Lạc gia coi như khiêm tốn, nhưng cũng không sợ phách lối!

Cho nên mấu chốt của vấn đề còn đang ở bên phía Lạc U, nó rốt cuộc là tính thế nào đâu?

Thật ra Lạc U nghĩ rất đơn giản, lúc mới bắt đầu chính là không muốn để cho mình bởi vì gia thế mà nổi danh, mà bây giờ cô coi như là đã nổi tiếng, cũng sẽ không quá để ý những thứ này.

Hơn nữa Lạc U nghĩ hiện tại coi như là một thời cơ tốt nhất để công bố thân phận, cô có thể khiến cho khắp nơi quan tâm càng ngày càng nhiều, người tìm cô cũng càng ngày càng nhiều, điều này cũng có nghĩa là phiền phức càng ngày càng nhiều, mà nếu như bây giờ công bố gia thế của cô, như vậy rất nhiều phiền phức liền cũng không dám tìm tới nữa.

Sau đó vài ngày, dưới sự cho phép của Lạc U, dưới sự thao túng của cô Lạc, gia thế của Lạc U có thể lựa chọn công bố một chút, chẳng qua với thân phận cụ thể là người Lạc gia cũng không có nhiều lời.

Đây cũng là vì để tránh cho những phiền toái không cần thiết, nhưng ba thân phận lớn của Lạc U cũng là ngòi thật, nhất là quan hệ của cô cùng Lạc Học Tâm, lại càng truyền rộng để cho mọi người biết, được coi là đối tượng trọng điểm tuyên truyền.

Truyền thông làm như vậy tất nhiên là gợi ý của Lạc Học Tâm, dù sao Lạc gia là một gia tộc không lồ lại phức tạp, quân chính thương đều có liên quan, cũng không tiện công khai quá mức, chỉ lộ ra một góc băng son cũng đủ làm cho người bình thường kinh ngạc.

Mà quan hệ của bà cùng Lạc U có thể công khai như thế, lại là vì lo lắng cho Lạc U, hai người đều là người trong giới giải trí, công khai thân phận lúc này đối với Lạc U tuyệt đối là lợi nhiều hơn hại, sau đó Lạc Học Tâm coi như là công khai bảo vệ Lạc U, cũng không có ai dám nói cái gì nữa.

Lạc U trải qua nửa tháng biệt lập, cuối cùng cũng ra ngoài, mà sau khi cô ra ngoài chuyện đầu tiên làm đó là đi công ty giải trí Tâm Tinh, buổi biểu diễn âm nhạc chuẩn bị hai tháng sau tổ chức ở tòa thể(*) Thượng Kinh, cũng chính là mừng mười tháng giêng, hiện tại tuy rằng còn hơn một tháng, nhưng có rất nhiều thứ cần chuẩn bị, Lạc U cũng không có thời gian nghỉ ngơi.

(*) Tòa thể: Mình không biết nó có nghĩa là gì nên giữ nguyên (hoặc có thể giống như Nhà Hát Lớn ở nước mình ý^^), nàng nào biết nghĩa thuần việt của nó thì cmt lại cho mình để mình sử nhé...

Thời điểm Lạc U đi vào Tâm Tinh, lập tức liền hấp dẫn sự chú ý của mọi người, Lạc U xuất hiện lần nữa, có thể nói là toàn bộ đều khác biệt, cũng không chỉ là một nghệ sĩ vừa mới vào nghề nữa, mà là một nghệ sĩ có bối cảnh phi phàm, thiên phú âm nhạc vô cùng tốt rất thích hợp làm một thần tượng nổi tiếng.

Thậm chí đã có rất nhiều tiền bối trong giới giải trí tiên đoán, chỉ cần Lạc U không rời khỏi giới giải trí, như vậy nhất định sẽ trở thành trụ cột vững vàng của giới giải trí trong tương lai.

Một đường đi tới, bất luận là không biết Lạc U, hể là nhận thức Lạc U, hầu như đều cùng Lạc U chủ động chào hỏi, nhiệt tình một chút sẽ nói hai câu tán thưởng, rụt rè một chút liền gật đầu ra hiệu, coi như là có nhìn thấy cũng sẽ xa xa bỏ đi, dù sao xã hội này coi như là vô cùng hài hòa, cũng không có thể đảm bảo mọi người tương thân tương ái, không phải sao.

Lạc U đối với những người này cũng biểu hiện rất có lễ, chỉ ít mỗi một người cùng cô chào hỏi, cô đều gật đầu làm đáp lại.

Lý Hoành Vũ sáng sớm đã chờ ở tại công ty, vừa nhìn thấy Lạc U xuất hiện liền tiến lên đón.

“Tiểu U, cuối cùng đã nhìn thấy em, hơn nửa tháng em lại gầy như thế này.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Chương 65.1

“Bình thường, đỡ phải giảm cân.”

Lạc U không quá để ý nói, vóc người của cô vẫn hơi gầy, lần bận rộn hơn nửa tháng này, nếu như không phải còn có thím Ngọc chăm sóc, đoán chừng ngay cả cơm cũng phải quên ăn.

“Ha ha, nghệ sĩ đều thích gầy, nhưng cũng phải để ý thân thể của mình, Lạc tổng đang ở trong phòng làm việc chờ chúng ta, chúng ta hiện tại liền đi qua đó?”

Lý Hoành Vũ cũng có chút bận tâm, hơn nửa tháng không gặp, bao giờ cũng có chút không yên lòng.

“Ừ.”

Lạc U cùng Lạc Học Tâm ở trong phòng làm việc nói chuyện hơn một giờ mới ra ngoài, các loại vấn đề về buổi biểu diễn đều được nói ra, Lạc U cũng nói ra rất nhiều kế hoạch cùng ý tưởng của chính mình, nhất là về phương diện mời ca sĩ, càng vô cùng thận trọng, cô cũng không muốn để cho những người loạn thất bát tao kia đến, đây chính là bận diễn đầu tiên của cô trong hai kiếp cộng lại, tuyệt đối không thể để xảy ra bất cứ một vấn đề gì.

Lạc Học Tâm đối với các loại quyết định của Lạc U hầu như đều ôm thái độ trăm phần trăm ủng hộ, cái này không chỉ riêng là bởi vì Lạc U cùng bà có quan hệ cô cháu, càng nhiều hơn còn là ý kiến mà Lạc U đề xuất ra, cũng làm cho Lạc Học Tâm có loại cảm giác kinh diễm, giới giải trí là rất cần có tính chất đồng tiền đi trước, buổi biểu diễn càng là nơi lưu hành các loại sáng tạo mới, phương pháp của Lạc U một cái so với một cái càng tốt hơn, làm cho Lạc Học Tâm cũng không nhịn được mà hưng phấn.

Giữa tháng một, đêm trước tết âm lịch, công chiếu bộ phim Thiên kim hắc đạo, chỉ là bài hát 'Vương miện đen' ở đầu phim này liền bắt chặt được tâm tư của mọi người, nhận được rất nhiều tiếng vỗ tay, hơn nữa diễn viên trong phim có lực kêu gọi lớn, chỉ là ngày đầu tiên, phòng bán vé liền bán ra năm trăm nghìn tiền vé!

Năm trăm nghìn tiền vé là không thể đủ để so sánh cùng với loại phim một ngày đêm liền bán ra hơn một triệu tiền vé, nhưng phải biết rằng số tiền đầu tư vào bộ phim Thiên kim hắc đạo này dù sao cũng chỉ là năm trăm nghìn, liền từ điểm này mà nói, cũng đủ để chứng minh lực thu hút của Thiên kim hắc đạo.

Hơn nữa những chuyện phát triển cũng không chỉ là dừng lại ở đây, hai ngày sau phòng bán vé của Thiên kim hắc đạo không những không giảm ngược lại còn tăng lên, mỗi ngày đều cao hơn năm trăm nghìn, sau đó mãi cho đến cuối tháng thời điểm đến lễ mừng năm mới, phòng bán vé của Thiên kim hắc đạo đã bán ra hơn bốn triệu, có thể nói là thu hoạch lớn.

Phòng bán vé của Thiên kim hắc đạo bán vé ra không phải là cao nhất trong lịch sử, tổ chức thành viên cũng chưa chắc là xuất sắc nhất, nhưng có thể nhận được thành tích như vậy, Lạc U thân là nữ nhân vật chính có thể nói là không thể không có công, mà mượn lần này, Lạc U có thể nói là bước vào con đường hàng ngũ minh tinh điện ảnh trong nước.

Một bộ phim 'Đệ nhất công chúa', một bộ phim 'Thiên kim hắc đạo', hơn nữa lại thêm một ca khúc 'Tặng bạn một giấc ngủ yên', đây là thành tích trong vòng một năm mà Lạc U đạt được, không nhiều lắm, nhưng lại đủ cao, cũng đủ để có thể đem Lạc U nâng đến một vị trí mới, bất luận là từ diễn viên, hay là ca sĩ, đều như vậy là đủ rồi, hơn nữa đây là Lạc U nhận được bằng vào thực lực của chính mình.

Lạc U xuất hiện một năm, nhận được thành tích như vậy, đó là tuyệt đối là đáng giá để kiêu ngạo, nhưng mà Lạc U đối với lần này biểu hiện này rất bình thản, kiếp trước cô từng đạt được rất nhiều vinh dự hơn bây giờ, hiện tại làm lại một lần nữa, nếu như ngay cả những cái này cũng không làm được, cô thật sự cũng không cần lăn lộn tiếp.

Hơn nữa Lạc U còn ở trong lòng âm thầm tự nói với mình, tất cả những cái này cũng chỉ là mới vừa bắt đầu mà thôi, còn chưa đủ, thực sự còn chưa đủ.

Mà cùng với thành tích mà Lạc U đạt được ở trong giới giải trí, đế quốc thương nghiệp của cô cũng mới gặp được một vài đầu mối mở ra, một hồi hào phóng đồ cầu nhận được thu nhập cao đến hơn mười con số, Lạc U không bao giờ phải vì vốn đầu tư mà buồn rầu như ban đầu nữa.

Mà công ty trang sức U Bảo do cô đầu tư, cũng đã có chút lợi nhuận, hơn nữa còn nhận được rất nhiều sự khen ngợi, có thể đoán được tương lai nhất định phát triển sẽ không kém.

Trước tết âm lịch ba ngày, Lạc U về tới nhà lớn Lạc gia, mỗi một năm mấy ngày này đều là ngày người Lạc gia tụ họp, chi thứ trực hệ có rất nhiều thành viên cũng sẽ đến chúc tết, Lạc U được coi là nhân vật trong một năm này trở nên nổi bật nhất của Lạc gia, nhất là ở trong các tiểu bối đồng lứa (shizuka: cùng tuổi, mình đề nguyên câu này vì mình thấy nó hay hơn^^), có thể nói là danh tiếng có một không hai, đi tới chỗ nào cũng đều có thể nghe thấy một đồng lớn sự tán dương.

Giống như là hiện tại, Lạc U vừa muốn đi trở về phòng, lại đụng phải Lạc Linh vừa lúc đi xuống, cái người để cho cô chán ghét tồn tại ở Lạc gia, thời gian gần hơn một năm không gặp, Lạc U vốn cũng không quá quan tâm nhớ kỹ người này rồi, nhưng bây giờ nhìn thấy, cái loại cảm giác chán ghét này cũng lại không có nhạt đi một chút nào.

"Tiểu U, nghe nói em đã trở về chị liền lập tức chạy đến, em đóng trong Thiên kim hắc đạo thật sự là quá xinh đẹp, xem đến chị cũng đều khóc, các bạn của chị cũng đều cực kỳ thích, em ký tên cho mấy người bạn chị được không, mọi người đều là fan của em nga."

Lạc Linh cười duyên lấy lòng nói, tuy rằng trên danh nghĩa Lạc Linh cũng là Lạc gia tiểu công chúa, hơn nữa còn là nhất trực hệ lớn tuổi nhất, nhưng trên thực tế lại cũng chỉ là một chi thứ của Lạc gia được nhận nuôi, ở trước mặt Lạc U - công chúa chân chính của Lạc gia, giọng nói luôn luôn là lấy lòng chiếm đa số.

Lạc U nhìn chằm chằm xem Lạc Linh, nhìn đến mức làm cho vẻ mặt của Lạc Linh trở nên không được tự nhiên, nghĩ chính mình đây rốt cuộc là chỗ nào đã đắc tội Lạc gia tiểu công chúa này, làm sao nhìn ánh mắt của cô ấy kinh khủng như vậy, giống như muốn đem cô ăn tươi nuốt sống vậy a!

Ngay tại thời điểm Lạc Linh có chút không kiên trì nổi muốn nói cái gì đó, Lạc U đã lạnh lùng đã mở miệng nói:

"Lạc Linh, tôi không phải một người tốt, có một số việc cho dù chị còn chưa từng làm, nhưng đã làm cũng chính là đã làm, tôi nhất định sẽ không quên."

Sau khi Lạc U nói câu có ý tứ vô cùng mâu thuẫn xong, liền bước qua Lạc Linh trở về phòng, Trịnh Kiến Phong bị cô đút độc (shizuka: Cái này thì ở mấy chương đầu có nhắc đến đấy, là Thần ca sai thuộc hạ của anh cho TKP hút heroin, nhưng mình chả biết nên thay cái câu "đút độc" bằng câu nào @_@), Hứa Quỳnh bị cô châm chọc trước mặt mọi người nên bị xa lánh, hiện tại cũng đến phiên Lạc Linh, cô nên dùng phương thức gì đến nghiêm phạt cô ta thì tốt đâu?

Lạc U vừa đi một bên vừa suy tính, vẻ mặt thâm trầm, hơi thở lạnh lùng, cô chưa bao giờ là một người nhân từ dễ dàng nương tay, không giết những người đó cũng chỉ là vì muốn đem những người này dẫn dắt thảm hại hơn.

Nhất là Trịnh Kiến Phong cùng Hứa Quỳnh, đó là muốn lưu đến chín năm sau cũng để cho bọn họ ném thứ tư vị bị rơi xuống trên không trung, bây giờ mới không có giết chết, mà cái người Lạc Linh này, rõ ràng không đủ để cho Lạc U có phần kiên trì này.

Mà bị Lạc Linh bị khí tức lạnh như băng của Lạc U dọa sợ không nhẹ, cũng có chút ngốc trệ, cô căn bản cũng không hiểu rốt cuộc Lạc U là có ý gì, nhưng cũng không dám đuổi theo hỏi, chỉ có thể mang theo bất mãn cùng phần nộ xa xa tránh khỏi Lạc U, cũng không dám tiến lên tự tìm phiền toái nữa.

Lạc U trở lại phòng ngủ, hoàn cảnh quen thuộc làm cho cô cảm thấy rất ấm áp, nhưng vài giây sau lại cảm thấy có chút trống rỗng, mùa xuân năm nay dường như thiếu mất một người đâu.

Diệp Văn Thần còn đang ở trong quân đội, cho dù là lễ mừng năm mới cũng không thể trở về, ngược lại thật ra là có thể xin nghỉ, liên quan đến Lạc gia liền ngay cả một chút chuyện nhỏ này đều làm được mới bất bình thường.

Nhưng Diệp Văn Thần cũng đã từ chối, mà là giống như người bình thường, ở lại trong quân đội tiếp tục huấn luyện, muốn làm ra thành tích thì phải biết kiên trì có thể chịu khổ, anh không muốn để cho người của Lạc gia cho là anh không làm được, càng thêm không muốn làm cho Lạc U thất vọng.

Mà thật ra Lạc U có phần cũng là hiểu được loại tâm tư này của Diệp Văn Thần, liền cũng không có tiếp tục cưỡng cầu, thế nhưng vừa nghĩ tới lúc này năm ngoài, Diệp Văn Thần trước mặt cùng phía sau ở bên người của cô, bất luận là cô làm cái gì, đều có người giúp đỡ làm, so sánh cùng với khi đó, hiện tại thế nào lại cảm thấy có chút cô đơn.

Thời điểm nghĩ tới chỗ này, Lạc U lắc đầu, nhẹ nhàng nở nụ cười, cô đây là đang cười chính mình vậy mà cũng có thời điểm có loại cảm giác này, cô đơn? Thật đúng là cảm nhận kỳ quái a.

Trước tết âm lịch một ngày, những người hàng năm nên đến chúc tết đều đã tới, người Lạc gia nên trở về đến chúc tết cũng đều đến rồi, ông cố Lạc năm nay cũng đến chín mươi bảy tuổi rồi, ngồi ở trên ghế sofa lon trong phòng khách, dáng người lại vẫn thẳng tắp như cũ, nửa điểm khí thế cũng không có yếu đi, chỉ là nụ cười trên mặt lại càng ngày càng rõ ràng, nhất là thời điểm khi nhìn đến con cháu đông đảo xung quanh, thì lại càng xán lạn hơn.

Mà cũng là vào thời điểm này, cha của Diệp Văn Thần mang theo con lớn nhất là Diệp Thiên Phong cũng tới chúc tết.

Lạc gia và Diệp gia là thế giao, nhưng trên thực tế những năm gần đây biến hóa của hai nhà lại có chút lớn, Lạc gia là phát triển không ngừng, Diệp gia cũng đã bắt đầu xuống dốc, dù sao các thế hệ trước của Lạc gia đều ở đây, hơn nữa các thế hệ sau cũng đều tương đối không chịu thua kém, Lạc gia cũng liền trở nên ngày càng cường thế.

Mà Diệp gia lại vừa lúc tương phản, thế hệ trước lần lượt qua đời, bọn hậu bối mặc dù không tệ, lại ít đi một chút quyền phát biểu, dần dần so với Lạc gia cũng liền thấy rõ sự chênh lệch.

Khi còn bé Lạc U cùng Diệp Văn Thần có quan hệ không tệ, hai nhà gặp gỡ cũng coi như là bình thường, nhưng mà hai năm trước quan hệ của Lạc U cùng Diệp Văn Thần bị rạn nứt, hơn nữa Diệp gia vốn là rất ít coi trọng Diệp Văn Thần, quan hệ của hai nhà cũng xa lánh thêm một chút.

Ít nhất thời điểm Diệp gia đến chúc tết, là ở năm sau, hơn nữa bình thường cũng chỉ có một người là Diệp Chính Thanh, nhưng năm nay lại có chút khác biệt, không chỉ có lựa chọn ở tại thời điểm nào đến, hơn nữa còn dẫn theo con lớn nhất đến, cái này cũng có chút thâm ý.

Đối với Lạc gia cùng Diệp gia những đại gia tộc này mà nói, có thể đến chúc tết, lúc nào đến chúc tết, bao nhiêu người đến chúc tết, thật ra cũng đều không có nói rõ cái gì.

Nhưng ít nhất xem ở trong mắt người ngoài, đó tuyệt đối là có ý nghĩa không giống nhau, mà năm nay Diệp Chính Thanh mang theo Diệp Thiên Phong lựa chọn ở tại loại thời điểm này đến, để cho người ngoài biết tin liền có một loại ý tứ là hai nhà Lạc Diệp có chút thân cận.

Phụ trách tiếp đãi Diệp Chính Thanh là cha của Lạc U, Lạc Học Ân, cái này cũng là quy củ của đại gia tộc, cho dù người tới là có dạng thân phận gì, liền do người có cùng loại thân phận địa vị với người đó tới tiếp đãi, mà cấp bậc của Lạc Học Ân so với Diệp Chính Thanh lớn hơn nửa cấp, vừa lúc có thể phụ trách tiếp đãi.

”Lạc thư ký, khuyên từ ở quân đội, làm phiền các vị chiếu cố, tôi đây là một người làm cha, thật là có chút xấu hổ a.”

Diệp Chính Thanh cười rất từ ái, nhưng trong đó rốt cuộc là đối với Diệp Văn Thần có bao nhiêu phần tình cảm, cũng rất khó nói, dù sao nếu như hẳn thật sự quan tâm Diệp Văn Thần, cũng sẽ không để cho Diệp Văn Thần ở Diệp gia bị khi dễ hơn mười năm.

Mà đối với điểm này, người trong toàn bộ Lạc gia đều biết được, cho nên nhìn cái bộ dáng này của Diệp Chính Thanh hiện, trong lòng của Lạc ba ba nhiều ít là có chút không thích, ông chính là đem Diệp Văn Thần coi là con rể để bồi dưỡng, làm sao để cho người khác khi dễ đứa nhỏ nhà mình đâu, tuy rằng cái người khác này là cha ruột của Diệp Văn Thần, nhưng khi dễ chính là khi dễ.

Bệnh chung của người Lạc gia chính là đều rất bao che khuyết điểm, Lạc ba ba tất nhiên cũng là như vậy, hơn nữa làm cho Lạc ba ba càng thêm ảo não là, cái người Diệp Chính Thanh này đến thì đến đi, bọn họ cũng không tiện đuổi ra ngoài, dù sao cũng là thông gia tương lai, nhưng vì sao còn mang theo một đứa con lớn nhất đến a, đây không phải là không có việc gì đi gây sự, làm cho ông nhìn cảm thấy không thoải mái!

Lạc ba ba ở trong lòng lắm bầm, trên mặt biểu tình cũng chưa từng thay đổi, vẫn như cũ là một bộ vân đạm phong khinh(*) đáng vẻ mỉm cười, rất là khách khí nói:

”Đây là phải, phó bộ trưởng Diệp không cần khách khí.”

(*) Vân đạm phong khinh: Nhẹ nhàng, đạm mạc như gió.

Người cái người làm cha này không biết bồi dưỡng con cho thật tốt, ông cái người làm cha vợ tương lai này tất nhiên không thể không lưu ý, thời điểm vốn đang bận tâm con gái nhà mình tương lai phải gả một tuýp đàn ông như thế nào mới tốt, hiện tại có Diệp Văn Thần có thể bồi dưỡng từ nhỏ, toàn bộ

trên dưới Lạc gia, thật ra đều là tương đối hài lòng, cái này không phải là nuôi con rể từ bé điển hình sao.

Cũng may Diệp ba ba cũng không biết tâm tư của Lạc ba ba, nếu như mà biết, đoán chừng muốn cười cũng không cười được.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Cha Con Diệp Gia Tới Chơi.

“Ai, cũng là một người làm cha như tôi đây sợ ý, cho tới bây giờ cũng không nghĩ qua đứa nhỏ Tiểu Thần này vẫn còn có suy nghĩ đi làm lính, cũng may Lạc bí thư có lòng, làm cho một người làm cha như tôi đây có chút then thủng a, tôi nghe nói đứa nhỏ Tiểu U này cũng giúp Tiểu Thần không ít việc, lần này không phải liên muốn mượn cơ hội này đến cảm ơn mọi người, Tiểu U đâu? Con bé có ở nhà không? Một năm này con bé đúng là quá cực khổ, trong lễ mừng năm mới cần phải nghỉ ngơi thật tốt a.”

Diệp Chính Thanh hơi cúi thấp đầu, làm ra dáng vẻ có chút xấu hổ, nhưng trên thực tế lời nói ra ngoài lại quá mức lưu loát, giống như là đang diễn thuyết những lời nói đã được chuẩn bị xong từ sớm trong bản thảo, tình cảm thật lòng cũng không biết bị ném tới nơi nào, thấy thế nào cũng giống như là đang diễn trò.

Lạc U ngồi trên ghế mây ở lầu hai xem một màn này, Lạc gia rất lớn, chỗ nào thích hợp để nghe lên Lạc U rõ ràng nhất, từ thời điểm khi Diệp Chính Thanh tới, Lạc U liền nhận được thông báo, bây giờ thấy dáng vẻ này của Diệp Chính Thanh, càng thêm kiên định với quyết định để cho Diệp Văn Thần rời khỏi Diệp gia.

Lạc U cũng không phải là loại người có tấm lòng tốt đi khuyên bảo người khác cái gì, câu nói máu mủ tình thâm này tuy nói không sai, nhưng cái chung không có khả năng bác bỏ cái riêng, không phải tất cả quan hệ cha con đều đáng giá để chờ mong.

Lạc U cũng không muốn làm cái người hoà giải gì, cô chỉ hy vọng người mà mình đề ý, có thể trải qua cuộc sống vui vẻ một chút, mà không phải là bị ánh mắt cùng sự đánh giá của thế tục cưỡng ép, hơn nữa còn có thể vì vậy mà phải chịu thống khổ, như vậy tuyệt đối đó không phải là việc cô sẽ làm.

“Tiểu U ở nhà nghỉ ngơi, một năm này con bé cũng rất là cực khổ, ông muốn gặp con bé sao? Để tôi cho người đi gọi con bé dậy?”

Lời này Lạc ba ba nói rất là uyển chuyển, ý kia chính là đứa nhỏ đang ngủ đâu, cực khổ một năm, có thể không quấy rầy thì đừng nên quấy rầy, đã không có chuyện gì quan trọng thì có thể đừng đi gọi a.

Diệp Chính Thanh cũng là trường hợp người ở trên cao lâu năm, làm sao có thể không hiểu ý tứ này, nhưng mà hôm nay hán tới nơi này còn có nhiệm vụ khác, phải gọi a.

“Tôi cũng không muốn quấy rầy cháu gái nghỉ ngơi, nhưng mà hôm nay tôi cố ý mang theo Tiểu Phong đến, cũng là muốn giới thiệu cho mấy đứa nhỏ nhận thức, Tiểu Phong lớn tuổi hơn Tiểu U một chút, nhưng làm việc cũng không có thành thực giống như Tiểu U, tôi đây là muốn cho mọi người thân cận một chút, sau này còn gặp gỡ nhiều a.”

Diệp Chính Thanh nói có phần khô sấp, thật ra thì lý do này của hán vẫn là có chút gượng ép, nhưng bất đắc dĩ vợ mình có chút ý kiến, bắt hán phải mang theo con lớn nhất đi tới nơi này, nếu không liên một mình liên tục âm ỉ, làm cho hán rất là đau đầu, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là mang theo con trai tới đây.

Nhưng mà trong lòng của Diệp Chính Thanh trong cũng là có lòng riêng, hán cũng là muốn mượn cơ hội này cùng Lạc gia qua lại một chút, hiện tại Diệp gia đang đứng ở giai đoạn bấp bênh vô cùng không ổn định, tiến thêm một bước liền trời quang mây tạnh, lui một bước thì Diệp gia sẽ hoàn toàn suy bại tới mức trở thành nhị lưu gia tộc, cho nên hiện tại Diệp gia mỗi một bước đi cũng phải đặc biệt cẩn thận, nếu không liền có thể đi vào tình cảnh vạn kiếp bất phục(*).

(*) Vạn kiếp bất phục: Muôn đời muôn kiếp không trở lại như cũ được.

Mà bây giờ Lạc gia lại hoàn toàn trái ngược so với Diệp gia, Lạc gia bốn đời đều cùng một đường, quân chính công thương đều có liên quan, hơn nữa mỗi một một giai đoạn mỗi một một lĩnh vực đều có từng người phụ trách cùng người nổi nghiệp, gia tộc chi phồn lá tốt(*) như vậy thì sẽ có tương lai vô hạn, so với Diệp gia đó chính là hai cực vô cùng trái ngược, làm sao có thể làm cho Diệp gia không coi trọng đâu.

(*) Chi phồn lá tốt: Cảnh lá xum xuê, tươi tốt, sinh trưởng phát triển tốt. Ý nói Lạc gia có nhiều con cháu tài giỏi, tương lai sẽ ngày càng phát triển.

Diệp Chính Thanh nghĩ cũng là tình huống bây giờ, nhưng trên thực tế Lạc gia cũng không suông sẻ giống như trong suy nghĩ của Diệp gia, có lẽ nói chính là bởi vì Lạc gia thoát nhìn có thể suông sẻ như thế, mới dẫn đến tình huống một vài thế lực xa lánh Lạc gia cảm thù Lạc gia xuất hiện, sau đó mới có một hồi kiếp nạn chín năm sau của Lạc gia, cái này cũng có thể nói là phúc họa tương y(*).

(*) Phúc họa tương y: Phúc họa tương phùng. Ý nói phúc họa luôn song hành với nhau trong phúc có họa, mà trong họa có phúc, chính vì vậy Lạc gia càng mạnh bao nhiêu thì các gia tộc khác sẽ càng muốn liên thủ với nhau lật đổ Lạc gia bấy nhiêu, nên mới có một màn kiếp trước của Lạc U.

Mà nghe thấy Diệp Chính Thanh nói, Lạc ba ba cùng Lạc U gần như đồng thời nhủ mảy, lộ ra vẻ mặt có chút không vui, rất là ghét bỏ nhìn Diệp Chính Thanh, nghĩ người này thế nào lại không biết tiến lùi như thế đâu, vậy mà lại có thể nói ra lời nói như vậy.

Lạc ba ba có chút do dự, ông đang suy nghĩ có muốn tìm Lạc U qua đây hay không, tuy rằng ông có rất nhiều biện pháp có thể không cần đi tìm Lạc U, nhưng ông cũng vì lo lắng người này rất có thể là bố chồng tương lai của Lạc U, làm quá mức đương như cũng không quá thích hợp.

Mà cùng lúc Lạc ba ba đang suy tính, Lạc U lại có hành động, cũng không tiếp tục che giấu nữa, trực tiếp đi ra.

“Bác trai Diệp, thời gian lâu rồi không gặp, phong thái của ngài vẫn như trước a.”

Giọng nói có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng của Lạc U vang lên, mang theo một loại mùi vị đặc biệt, thật giống như cao cao tại thượng làm cho người ta chiêm ngưỡng, cũng giống như đậm đặc xa cách làm cho người khác không thể đến gần.

Diệp Chính Thanh vốn là đang ngồi, nhưng cũng không biết vì sao, thấy bóng dáng Lạc U đi tới, còn có giọng nói kia, không tự chủ được liền đứng lên, có chút không được tự nhiên đáp lại nói:

“Tiểu U thật sự là càng ngày càng đẹp, đã lâu bác không gặp, cũng mau không nhận ra đâu.”

“Điều này nói rõ tác phong người của cháu còn chưa đủ, tất nhiên không thể để cho bác trai gặp được là bình thường, thật đúng là lỗi của cháu.”

Lạc U nói khách khí, nhưng trên thực tế ý tứ kia liền không khách khí một chút nào, hơn nữa cô cũng không có quan tâm đến Diệp Chính Thanh, vừa nói chuyện đồng thời liền ngồi thẳng ngó, làm cho Diệp Chính Thanh đang đứng càng lộ vẻ xấu hổ, nhưng mà cũng may phản ứng của Diệp Chính Thanh cũng rất nhanh, rất bình tĩnh liền ngó xuống.

“Tiểu U nói đùa, cha anh cũng không phải là có ý tứ này, danh tiếng của em bây giờ chính là người bình thường không thể so sánh bằng, anh chính là mỗi ngày đều có thể ở các địa phương khác nhau nghe thấy tên của em.”

Nói chen vào chính là Diệp Thiên Phong vẫn luôn bảo trì trầm mặc, tại thời điểm Lạc U xuất hiện, ánh mắt hắn liền sáng lên, tư thế ngồi cũng đều trở nên nghiêm chỉnh rất nhiều.

Lạc U nhìn về phía Diệp Thiên Phong, vẻ mặt có chút đậm đặc trong nháy mắt liền trở nên lạnh lùng, hơn nữa cái loại biến hóa này còn không che giấu chút nào, làm cho mấy người ở đây ngay cả không muốn chú ý tới cũng đều khó khăn!

Trong lòng của Diệp Chính Thanh cùng Lạc ba ba đều run mạnh lên một cái, không hẹn mà cùng có một loại dự cảm xấu.

Lạc U lạnh lùng đã mở miệng nói:

“Diệp Thiên Phong, da mặt của anh dường như có chút dày đâu, cũng dám vào nhà của tôi, anh cũng không cảm thấy không có xấu hổ sao?”

Lạc U nói làm cho sắc mặt của tất cả mọi người ở đây đều thay đổi, ngay cả Lạc ba ba cũng có chút kinh ngạc nhìn về phía Diệp Thiên Phong, sau đó giống như đột nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt vô cùng khó coi nói:

“Tiểu tử Diệp gia, không biết cậu làm cái việc gì không nên đi, chọc đến con gái của nhà chúng tôi, liền có trách cái người làm cha như tôi không nể tình.”

Cái gì là vấn đề ý lớn hiếp nhỏ ở trong lòng Lạc ba ba căn bản cũng không đáng để quan tâm, xem sắc mặt này của Lạc U, Lạc ba ba trực tiếp bỏ não một phen, đã có chút không chờ đợi được muốn ra mặt vì con gái nhà mình.

Cha con Diệp gia đều rất xấu hổ, nhất là Diệp Thiên Phong, hắn cũng thật không ngờ Lạc U can rở ở trước mặt trưởng bối như vậy, cũng không để lại cho hắn một chút cấp mặt mũi.

Hắn nghĩ, đại gia tộc giống như là gia tộc của bọn hắn như thế, vẫn bối ở trước mặt trưởng bối, như vậy cũng là vô cùng nhu thuận hiểu lễ, cho dù ở bên ngoài vừa suồng sã cùng liều lĩnh, cũng sẽ không như thế nể tình như thế, nhưng lại thật không ngờ, Lạc U hết lần này tới lần khác lại là một ngoại tộc.

“Tiểu U, cháu đừng nóng giận, tiểu tử thói này nếu như đã làm chuyện gì chọc cho cháu tức giận, trở về nhất định bác sẽ giáo huấn nó thật tốt.”

Diệp Chính Thanh hiện tại cũng rất là tức giận, vừa tức Lạc U chẳng nể tình như thế, ngay trước mặt một trưởng bối giống như hắn đây chằm chọc Diệp Thiên Phong, vừa tức con trai nhà mình cũng không chịu thua kém, vậy mà lại chọc tiểu công chúa của Lạc gia, nhưng lại không có nói trước cho hắn biết, biến thành cục diện hiện tại như thế này, tất cả mọi người không tốt quá.

“Vậy là tốt rồi giáo huấn một chút cũng tốt đi, nếu không, đi ra bên ngoài cũng là làm mất mặt của bác trai ngài, dù sao hắn cũng là con của bác.”

Lạc U một chút do dự cũng không có liền đáp lại câu nói của Diệp Chính Thanh, sau đó liền ở đây đem hai cha con nhà này làm tức chết đi được!

Có người sẽ nói như vậy sao? Có ai không? !

Lần này ngay cả Lạc ba ba cũng có chút ngượng ngùng, vốn còn muốn vì nhà đầu nhà mình làm cho hả giận, nhưng nghe thấy lời này của nhà đầu nhà

mình, rõ ràng chính là tức chết người không đền mạng a, cho nên Lạc ba ba liền tạm thời vui vẻ ở một bên xem náo nhiệt, cái gì cũng không nói.

”Ha ha, Tiểu U a, bác sẽ dạy dỗ thật tốt, ha ha, cái kia, khụ khụ, nghe nói cháu cùng bạn bè chung vốn mở một cửa hàng trang sức, thật sự là niên thiếu hữu vi(*) a, lần này bác tới cũng là muốn thương lượng với cháu chuyện này, Tiểu Phong nhà bác đây cũng cảm thấy có hứng thú trong phương diện buôn bán, nghĩ muốn làm ăn một chút, trước đây nó có chỗ nào không đúng cháu cũng chớ để ý, nó làm việc chỉ là có chút lỗ mẫn, cái này không phải suy nghĩ nhiều cùng cháu học tập trao đổi một chút sao, sau này nhất định bác sẽ làm cho nó nghe lời cháu nói.”

(*) Niên thiếu hữu vi: Tuổi trẻ tài cao (shizuka: Tại vì mình thấy để lại câu kia nghe hay hơn nên giữ nguyên nhé ^^).

Diệp Chính Thanh cười cười mang theo một chút xấu hổ a, nhưng hẳn có thể không cười sao, rõ ràng là không thể a, liền một bên vừa cười một bên vừa ho khan, cố nén xấu hổ đem ý tứ khi tới nơi này nói ra.

Mượn hơi Lạc gia sẽ bắt đầu từ Lạc U ở đây, làm cho con lớn nhất của nhà mình kéo gần quan hệ của nó cùng Lạc U chính là ý tưởng chủ yếu nhất khi hắn tới nơi này.

Mặc dù quan hệ của con trai út cùng Lạc U dường như có chút mờ ám, nhưng trên thực tế ngoại trừ người của Lạc gia ở ngoài ra, người khác đều nghĩ Diệp Văn Thân giống như người hầu của Lạc U, dù sao rất nhiều năm trước đều là hình thức như vậy, cũng có rất nhiều người tận mắt thấy hình thức hai người ở chung với nhau.

Cho nên bao gồm cả Diệp Chính Thanh ở bên trong, cũng đều rất hoài nghi quan hệ giữa hai người cuối cùng là đáng tin cậy hay không đáng tin cậy, cho nên Diệp Chính Thanh mới nghĩ tới, làm cho con lớn nhất kéo gần quan hệ cùng Lạc U.

”Khụ, Tiểu U, trước đây anh có làm cái chỗ gì không đúng, em đừng nóng giận, anh sẽ chú ý, lần này anh cùng cha anh đến cũng là muốn cùng em nói chuyện, anh biết em cùng Tiểu Ninh cùng nhau làm kinh doanh, không biết có đồng ý mang theo anh một phần hay không, anh chính là cảm thấy rất có hứng thú đối với thiết kế của em đâu.”

Không hổ là con cháu Diệp gia, sắc mặt của Diệp Thiên Phong thay đổi cũng rất nhanh, một vài phút trước còn mang vẻ mặt xanh xám, giờ khắc này liền vẻ mặt xán lạn như ban đầu, làm cho Lạc U có loại cảm giác được xem trò vui.

”Tôi không muốn.”

Lạc U lại một lần nữa không hề nghĩ ngợi liền từ chối nói, loại chuyện này căn bản cũng không cần lo lắng, hể là người của Diệp gia liền không có thứ gì tốt, đương nhiên ngoại trừ Diệp Văn Thân ở bên ngoài.

Bất luận là trong trí nhớ của kiếp trước, hay là trong những thông tin của kiếp này, Diệp gia cũng là vô cùng không cần Diệp Văn Thân, kỳ thật Diệp gia là một gia tộc có chút bảo thủ mà lại còn cứng nhắc, thân phận mẹ đẻ của Diệp Văn Thân chính là miễn cưỡng mới tính là thương nhân không hề có địa vị.

Mà điều này cũng có ý nghĩa, bất luận Diệp Văn Thân có xuất sắc ra sao, cũng sẽ không đạt được Diệp gia chân chính nhận thức, cái loại từ trong khung liền mang theo bài xích cùng chán ghét này, là nỗi đau cả đời của Diệp Văn Thân!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Chương 66.1

Editor: shizuka nguyên

Tuy Lạc U chưa từng lĩnh hội qua việc này, nhưng nhiều ít có thể cảm nhận được, nguyện vọng cùng ý tưởng của Diệp Văn Thân là nhanh chóng thoát khỏi gia tộc này (Diệp gia), cho nên tất nhiên là Lạc U cũng sẽ không có khả năng lại để cho mình cùng Diệp gia có chút liên quan nào!

Diệp Văn Thân là người mà cô nhận định cùng che chở, cô liền tuyệt đối sẽ không cùng kẻ thù của anh có bất cứ một chút quan hệ nào, tuy rằng quan hệ giữa Diệp gia cùng Diệp Văn Thân có lẽ không đến mức trở thành thù địch, nhưng Lạc U lại tuyệt đối sẽ không làm như vậy, đây là một trong những nguyên tắc của cô.

Nói cô là người bao che khuyết điểm cũng tốt, nói cô là người cố chấp cũng được, dù sao cô cũng làm người như vậy, ai muốn nói thì người đó cứ việc nói đi, cô chính là không đồng ý, ai tới nói cũng đều không thể làm cô thay đổi!

Rõ ràng có rất nhiều thời điểm thẳng thắn trực tiếp từ chối cũng có thể làm cho người khác khó chịu, bởi vì quá mức trực tiếp, ngay cả một chút lý do uyển chuyển cũng không có, cục diện này đối với người tham chánh(*) mà nói thật ra cũng là rất khó gặp được, nhưng giờ này khắc này, Lạc U chính là thẳng thắn từ chối như vậy.

Diệp Chính Thanh vẫn mạnh mẽ chống đỡ khuôn mặt tươi cười cũng thay đổi, có chút nghiêm túc nhìn Lạc U, hiện tại hẳn cũng cảm thấy được tính

ng nghiêm trọng của vấn đề, ban đầu còn tưởng rằng là cô gái nhỏ vui đùa, hoặc là nhất thời mâu thuẫn, nhưng rõ ràng cũng không phải như vậy.

Mà trong lòng Lạc ba ba đang xem trò vui cũng có chút ngưng trọng, thái độ của Lạc U rất rõ ràng, cái người làm cha như ông cũng không khỏi trở nên nghiêm túc hơn một chút.

Trong phòng tiếp khách nhỏ rơi vào một hồi trầm mặc ngán ngùi, cuối cùng vẫn là Diệp Chính Thanh hắng giọng, có chút đè nén nói:

”Đây cũng là do Tiểu Phong nhà bác đường đột, nga, được rồi, cũng không biết Tiểu Thần ở nơi đó trải qua như thế nào, thời kì huấn luyện có chút khó đi, đến lỗi năm mới cũng không có cách nào có thể trở về.”

Đề tài của Diệp Chính Thanh nói rất là cứng nhắc, nhưng nói như thế nào cũng vẫn là vòng vo quay trở lại vấn đề ban đầu, Lạc U cũng không có ý tứ tiếp tục làm khó dễ, nhìn thấy sự lúng túng cùng trầm mặc kia mới coi như bỏ qua.

Truyện chỉ đăng tại diendanlequydon.com - editor: shizuka nguyên.

Sau khi cha con Diệp gia vội vã rời đi, Lạc ba ba liền không nhận được quan tâm hỏi:

”Tiểu U, cái tên tiểu tử Diệp Thiên Phong kia làm thế nào mà chọc tới con, nếu như là thật chọc cho con tức giận, ba ba giúp con dạy dỗ hần.”

Bất luận là Lạc U ưu tú cỡ nào, bất luận Lạc U có tiếng tăm bao nhiêu, ở trong mắt của Lạc ba ba, Lạc U vẫn mãi là tiểu công chúa Lạc gia cần ông toàn tâm toàn ý đi chăm sóc đi bảo vệ, làm sao có thể chấp nhận việc Lạc U bị người bên ngoài khi dễ, về phần có phải Lạc U khi dễ người bên ngoài hay không, căn bản là không nằm trong phạm vi lo lắng của ông.

Cuối cùng Lạc U nở một nụ cười, đi tới bên người ba ba ngồi xuống, khẽ nghiêng đầu một chút, đem đầu đặt ở trên bả vai rộng lớn của ba, cảm giác ấm áp nhất thời làm cho Lạc U thở dài một hơi, cảm giác có người nhà để dựa vào thật tốt.

Mà Lạc ba ba cũng có chút ngoài ý muốn nhìn Lạc U, trên mặt đều là biểu tình từ ái, giọng nói ôn nhu nói:

”Tiểu U đây là đang làm nũng với ba ba sao, ha ha, con đứa nhỏ này càng lớn tâm tư cũng lại càng nặng, có cái gì cũng không nói với ba ba, làm cho ba ba cũng cảm thấy thương tâm.”

Lời này của Lạc ba ba cuối cùng cũng là nói ra lời nói trong lòng, tuy rằng không đến mức độ thương tâm, nhưng ít nhiều vẫn là có chút mất mát, dù sao cái người làm cha như ông này, dường như thật sự là có chút không hiểu rõ con gái nhà mình.

Tuy rằng gia phong(*) của Lạc gia luôn luôn tiến bộ, nhưng những chuyện mà con gái làm trong một năm này, thật sự là làm cho mọi người của Lạc gia có chút kinh ngạc, nhất là cái người làm cha như ông này, luôn cảm thấy con gái thay đổi quá lớn, có chút cảm giác không quá yên tâm.

(*) Gia phong: Nếp nhà.

”Mới không phải đâu, là công việc của ba ba càng ngày càng bận rộn, cũng không có thời gian quan tâm con, thương tâm phải là con mới đúng.”

Người ta nói cha và con gái kiếp trước chính là tình nhân, Lạc U thật sự rất hưởng thụ trước loại cảm giác được sủng ái này, đó là một loại bao dung cùng cưng chiều không hồi hận lại không cần hồi báo(*), là sự tồn tại làm cho Lạc U có cảm giác an toàn nhất.

(*) Hồi báo: Đền đáp.

Lạc U cũng không nhớ rõ bản thân đã bao lâu rồi không có cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của ba ba, cô còn nhớ thời điểm khi bản thân có ý thức cho là mình đã lớn lên, liền rất tự nhiên thoát khỏi một vòng tay rộng lớn như vậy, thậm chí dường như là không lưu luyến chút nào cũng không hề do dự liền có ý thức độc lập, nhưng bây giờ một lần nữa cảm nhận được ấm áp như vậy, cũng chỉ có chính cô mới hiểu được, đây cuối cùng là một loại cảm nhận như thế nào.

Lòng có lưu luyến, người liền không muốn rời đi, đây là một loại cảm nhận chân thật nhất đến từ sâu trong linh hồn của bản thân - tình thương của cha!

”Được được được, là ba ba sai, ba ba bận quá mới sao chẳng bảo bối, vậy con ngược lại nói một chút, con cùng tiểu tử Diệp gia kia rốt cuộc là có vấn đề gì, con vất bỏ mặt mũi ba ba cùng anh trai của Tiểu Thần như vậy, bên phía Tiểu Thần có thể là có chút không tốt a.”

Lạc ba ba vẫn còn nghĩ tương đối sâu xa, Lạc gia nếu quả thật cùng Diệp gia có mâu thuẫn gì, trong đó người gặp phải khó khăn nhất chính là Diệp Văn Thần.

”Chính là bởi vì anh ấy con mới làm như thế, Diệp Văn Thần ở Diệp gia bị ức hiếp như vậy, có người cha cùng anh em như vậy, không có cùng được.”

Lạc U cũng không cảm thấy mình đã làm sai điều gì, cô cũng không thể cùng Diệp gia có mối quan hệ tốt nào, hơn nữa cô nghĩ Diệp Văn Thần cũng cảm thấy như vậy!

Không thể không nói, lúc này Lạc U là có chút tiểu kiêu ngạo, nhưng ai kêu Diệp Văn Thần ở trước mặt cô căn bản chính là một người không có ý kiến khác như vậy đâu.

”Con a, còn là quá trẻ con, chuyện của đại gia tộc này đâu thể nói đơn giản như vậy, đứa nhỏ Tiểu Thần này đã phải chịu rất nhiều ủy khuất, nhưng cũng

không thể cứ như vậy rời khỏi Diệp gia đi, sau này con muốn thật sự gả cho Tiểu Thần, như vậy cũng là con dâu của Diệp gia, cùng Diệp gia có quan hệ không tốt...”

Lạc ba ba ngừ trọng tâm trường(*) nói, ông đây cũng là vì lo lắng cho tương lai sau này của con gái nhà mình, dù sao trong đại gia tộc có những việc tối tăm trong đại gia tộc, đâu có thể nói dễ dàng như vậy, chỉ là lời nói của ông còn chưa nói hết, đã bị Lạc U cắt đứt.

(*) Ngừ trọng tâm thường: Lời nói thâm thúy. (shizuka: Vì mình thấy đề câu này hay hơn nên giữ nguyên nha^^)

”Trước không nói con có thể cùng Diệp Văn Thần kết hôn hay không...”

Thời điểm Lạc U thuyết nói câu này nhin không được ở trong lòng liếc mắt một cái, cô thật hoài nghi mình lúc nào nói qua muốn cùng Diệp Văn Thần kết hôn, như thế nào mà hiện tại tất cả mọi người nhà đều cho là như vậy, thật là làm cho người ta phiền não, nhưng mà đây không phải là chủ yếu, Lạc U không đợi Lạc ba ba phản bác lại nói tiếp:

”Liên nói nếu bọn con thật sự kết hôn rồi, người nào quy định cần phải là con gả vào Diệp gia, đến lúc đó để Diệp Văn Thần ở rể trong Lạc gia chúng ta, cùng Diệp gia hoàn toàn cắt bỏ quan hệ, chẳng bao lâu sau cũng sẽ không có nhiều phiền toái như vậy nữa, ba nói Diệp gia là đại gia tộc, như vậy Lạc gia chúng ta thì không phải như vậy sao, đối với nhà chúng ta nơi nào có nhiều con đường nghèo khổ như vậy, xem làm cho người ta ghê tởm”

Lạc U ở trước mặt của ba ba nhà mình nói đây chính là vô cùng thẳng thắn, mặc dù nói ngày thường bởi vì liên quan đến việc cha mẹ đều quá mức bận rộn, thời gian Lạc U cùng ba mẹ ở chung với nhau rất ít, thời điểm chung đụng dường như cũng không có thân mật như vậy.

Truyện chỉ đăng tại diendanlequydon.com - editor: shizuka nguyên.

Nhưng quan hệ giữa mọi người trong Lạc gia lại là một loại cảm giác không cần chú trọng ngôn ngữ, người một nhà không cần nói hai loại lời nói (shizuka: Ý là không cần phải là mặt lá trái, nói lời giả tạo), ở dưới gia phong hết sức tự do của Lạc gia, người của Lạc gia trải qua đều rất tiêu sái tự tại.

Mà cũng bởi vậy người của Lạc gia lại càng quý trọng phần tình cảm không dễ dàng có được này, giống như là Lạc ba ba vừa nói, không phải là đại gia tộc nào cũng đều tương thân tương ái giống như là Lạc gia.

Mà lời nói này của Lạc U còn lại làm cho Lạc ba ba trợn mắt há hốc mồm, không đợi ông phản ứng lại, chợt nghe đến một tiếng vỗ tay, kèm thêm còn có tiếng lão thái gia tán thưởng nói:

”Nha đầu tốt, không hổ là người Lạc gia ta, có cá tính, có quyết đoán, ông cố nội ủng hộ con, chúng ta cứ làm như vậy!”

Lạc ba ba cứng ngắc quay đầu lại, vừa vặn thấy ông nội nhà mình chống quai trượng(*) đi tới, gương mặt tươi cười, hiển nhiên là cực kỳ vui vẻ.

(*) Quai trượng: Gậy, cây gậy mà người già hay dùng để chống đỡ thân thể.

Lạc ba ba bất đắc dĩ, đây đều là na và na (*) a, lão gia tử thế nào cũng theo thêm phiền đầu, người của Diệp gia cũng là muốn ở rể là ở rể tốt như vậy sao, người ta có đồng ý hay không cũng không biết đâu, đương nhiên lời này Lạc ba ba cũng chỉ cảm thán ở trong lòng suy nghĩ một chút, ở ngay trước mặt ông nội nhà mình đó là tuyệt đối không thể nói.

(*) shizuka:chỗ này mình không hiểu lắm, nếu nàng nào hiểu thì cmt bên dưới để mình sửa lại nha @_@

”Văn là ông cố nội tốt, ông cố nội ngài ngồi a, con châm trà cho ngài.”

Lạc ba ba bị bài xích ở bên ngoài lại cười càng vui vẻ hơn, nghiêm túc suy nghĩ một chút, ông thật ra cũng hiểu được con gái nhà mình nói không sai, Diệp gia thì như thế nào, tiểu tử Diệp gia có thể ở rể bên trong Lạc gia bọn họ đó cũng là phúc khí đã tu luyện từ kiếp trước, nếu thật để cho con gái của ông đem gả đến Diệp gia, ông thật ra là có chút luyến tiếc đâu.

Vào lúc đêm trừ tịch, Lạc U nhận được điện thoại của Diệp Văn Thần, đem chuyện cha con Diệp gia đến để làm khách cũng đơn giản nói một lần, ở đầu điện thoại bên kia về mặt của Diệp Văn Thần cũng không được tốt, giọng nói cũng biến thành có chút cứng rắn nói:

”Anh không thích bọn họ.”

Ở trước mặt Lạc U, Diệp Văn Thần chính là một đứa nhỏ đơn thuần không muốn che giấu tâm tư của mình.

”Em biết, cho nên, em đã nghĩ ra một quyết định rất tốt cho anh.”

Nghe thấy lời nói của Diệp Văn Thần, Lạc U nhẹ nhàng nở nụ cười, dùng giọng nói có chút quái dị nói.

”Cảm ơn.”

Diệp Văn Thần rất là nghiêm túc nói cảm ơn, tuy rằng anh còn không biết Lạc U vì anh làm ra cái quyết định gì.

”Ha ha a, anh cũng không biết là quyết định gì liền nói cảm ơn, ngộ nhờ em bán đứng anh thì làm sao bây giờ?”

Lần này Lạc U thật sự là cười ra tiếng, cô cũng không biết cái người đàn ông chất phác đến mức nói năng có chút vụng về này, thế nào lại luôn có thể

chọc cho cô bật cười đầu.

“... Anh không đáng giá tiền.”

Diệp Vãn Thần cũng không ngốc, ngược lại anh là một người vô cùng thông minh, trong lúc huấn luyện, huấn luyện viên giảng dạy các loại tri thức, chỉ cần giảng qua một lần, anh liền có thể nhớ kỹ hoàn toàn, huấn luyện viên giảng dạy các loại động tác, anh cũng chỉ cần nhìn một lần là có thể học được, ở bên trong trong đội ngũ, cũng không có người nào thông minh hơn so với Diệp Vãn Thần.

Chỉ là, ở trước mặt Lạc U, Diệp Vãn Thần thật giống như luôn luôn thiếu một cái dây thần kinh, bất luận Lạc U nói cái gì, anh đều cư xử nghiêm túc đến không thể nghiêm túc hơn, thậm chí có thời điểm biết rất rõ đây chỉ là Lạc U đang nói giỡn, lại vẫn sẽ ngây ngốc chăm chú đáp trả như cũ.

Giống như là hiện tại như vậy, biết rất rõ là Lạc U đang đùa giỡn mình, nhưng Diệp Vãn Thần vẫn còn có chút ngờ ngác tùy ý Lạc U đùa giỡn, thậm chí trong lòng còn có thể có một tia nhỏ nhỏ bất an như vậy, sợ Lạc U thật sự có thể sẽ đem mình bán mất!

Biết rõ là nói giỡn, lại vẫn sẽ bất an cùng lo lắng như cũ, Diệp Vãn Thần như vậy thật sự không phải là ngốc, anh chẳng qua cũng là bởi vì quá mức quan tâm mà thôi.

“Nếu như anh đáng giá tiền, em là có thể đem anh đi bán?”

Lạc U cảm thấy thú vị tiếp tục trêu đùa, người bên ngoài khi dễ Diệp Vãn Thần, cô tuyệt đối sẽ không đồng ý, nhưng mình thỉnh thoảng khi dễ một chút, chính là lạc thú, ai bảo Diệp Vãn Thần chính là đùa vui như vậy đâu, làm cho cô liên nghiệm cảm giác vui đùa này, luôn luôn lơ đãng liên mong đợi, chờ mong cái người ngây ngốc này rốt cuộc còn có dạng trả lời gì đây, có phải vẫn sẽ đáng yêu như cũ hay không, làm cho lòng người vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Giải Thưởng Tốt Nhất

Editor: crazy_crazy

Beta: shizuka nguyên

Đầu điện thoại bên kia, Diệp Vãn Thần trầm mặc hai giây mới ừm khua mở miệng hỏi:

“Không bán có được không?”

“Ha ha ha.....” Lúc này đây, Lạc U nhin không được cười vang lên, thật là đáng yêu.

Bị cười, Diệp Vãn Thần hơi đỏ mặt, lúc này anh mới phát hiện câu nói của mình rất ngốc, nhưng thực ra đây cũng chính là lời nói xuất phát từ trong lòng của anh, không muốn bị bán đi, chỉ muốn ở lại bên cạnh Lạc U, mỗi giây rời xa Lạc U đều nhớ, nếu không phải vì nghĩ muốn càng ngày càng phải mạnh lên để bảo vệ cô, có lẽ anh căn bản sẽ không có đủ kiên trì cùng nghị lực!

Diệp Vãn Thần cảm thấy, mình chưa bao giờ là một người kiên cường, chỉ là một đứa trẻ yếu đuối bị bắt nạt ở nơi âm u kia, vì có sự tồn tại Lạc U, mới có đủ dũng khí bước ra khỏi nơi tối tăm ấy, anh có dũng khí, có kiên trì, đều đến từ Lạc U, cô như ánh mặt trời chiếu rọi cuộc đời tăm tối của anh!

“Em sẽ không bán anh chứ?”

Cảm giác được Lạc U đã cười đủ, giọng từ từ yếu đi, Diệp Vãn Thần mới không quá dễ chịu mở miệng hỏi.

“Ai nói sẽ không, em mới quyết định, sau này đem anh bán cho Lạc gia, còn về phần tiền bán mình trước hết em giúp anh giữ, anh nói được không?”

Tuy rằng chưa có ý định sau này sẽ cùng Diệp Vãn Thần kết hôn rồi sống bên nhau cả đời, dù sao bây giờ tuổi của hai người bọn họ còn quá nhỏ, căn bản không thích hợp bàn luận vấn đề này, nhưng trên thực tế, trong tương lai chuyện này không thể tránh khỏi xảy ra, ít nhất các trưởng bối của Lạc gia đều nghĩ vậy, hơn nữa đối với thái độ của Diệp Vãn Thần, cũng có thể cho là như thế, cho nên, những lời nói kia của Lạc U ở trong phòng khách, cũng không phải nói lung tung.

Nếu tương lai hai người thực sự ở bên nhau, như thế thì để cho Diệp Vãn Thần trở thành người của Lạc gia, còn Diệp gia kia đối xử với anh không tốt, không cần cũng không sao.

Lạc U cũng biết là mình rất ích kỷ, lại quá lạnh lùng, nhưng cô cảm thấy, Diệp gia cứ tồn tại như vậy, cho dù có quan hệ huyết thống, thậm chí có chút quan hệ nuôi dưỡng, nhưng như cũ vẫn không thể xem những người này là người nhà, người xa lạ còn tốt hơn họ nhiều, ít nhất không làm cho người ta cảm thấy thống khổ, mà Lạc U thật sự không muốn Diệp Vãn Thần cảm thấy thống khổ.

Đầu bên này điện thoại, mặt Diệp Văn Thần bị nắn phôi thành chocolate, trên trán hiện tên tia đỏ ửng, bán cho Lạc gia? Lòi này sao lại làm người ta nghe có chút ngượng ngùng?

Ý của Lạc U đó sao? Phải không? Chắc là không phải? Trong lúc nhất thời, Diệp Văn Thần có chút rối rắm, anh hiểu rõ tâm ý của mình, nhưng không biết trong lòng Lạc U rốt cuộc có ý tứ gì, đây là ý tưởng của anh đó, chắc chỉ là một câu nói đùa? Hoặc là, có lẽ đưa anh đến Lạc gia làm vài việc vặt, nhưng trên thực tế vẫn là một người hầu?

Diệp Văn Thần nghĩ không ra, càng rối rắm, nhưng cho dù thế nào, anh vẫn sẽ đồng ý, chỉ cần có thể ở cạnh Lạc U, cho dù phải là người người hầu anh cũng cam chịu!

Thật ra cũng không thể trách Diệp Văn Thần không có chí khí, nghĩ tới nghĩ lui vẫn cảm thấy mình là người hầu của Lạc U, thật sự trước kia khi Diệp Văn Thần ở chung một chỗ với Lạc U, khí chất của cô quá mức cường đại, ngay cả mặt cũng đều rất ít khi nhìn anh, hơn nữa mỗi khi ở trước mặt Lạc U, Diệp Văn Thần luôn tự ti cùng bất an, loại sự việc này có vẻ không được bình thường lắm nhưng đã xuất hiện.

Cho nên, Diệp Văn Thần hồi phục lại chỉ nói một chữ - Được!

Lúc Lạc U ngắt điện thoại trên môi vẫn còn mang theo nụ cười, đến lúc ngủ, nụ cười này vẫn không hề biến mất, chỉ cần nghĩ đến bộ dạng ngơ ngác của ai kia, Lạc U liền cảm thấy rất vui vẻ, cả năm đều vui vẻ.

Năm sau, Lạc U đang khẩn trương chuẩn bị, còn 5 ngày nữa là đến ngày bắt đầu, cô nhận được thư mời từ điện ảnh Kim Tinh, mà lúc đó, Lạc U cũng được cô Lạc tự mình thông báo, ở điện ảnh Kim Tinh Lạc U được đề xuất nhận giải thưởng ở hai hạng mục, ‘diễn viên mới xuất sắc nhất’ và ‘diễn viên chính xuất sắc nhất’, một người cùng được đề xuất hai hạng mục này là rất hiếm, hơn nữa còn mới chỉ là một người mới, người mới bình thường giỏi nhất cũng chỉ có thể nhận được giải ‘diễn viên phụ xuất sắc nhất’, bây giờ Lạc U lại được đề danh là ‘diễn viên chính xuất sắc nhất’, ngay cả chính bản thân cô cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Buổi lễ của điện ảnh Kim Tinh có thể coi là buổi lễ trao giải rất có ảnh hưởng ở trong nước, hàng năm đầu năm công ty đều tổ chức, lúc Lạc U nhận được thư mời thì chỉ còn ba ngày nữa, hơn nữa còn chuyện hội biểu diễn, Lạc U cảm giác chân không chạm đất, buổi sáng là tập luyện chuẩn bị cho hội biểu diễn, buổi chiều chọn lễ phục để tham gia lễ trao giải, người đại diện là Lý Hoành Vũ cũng bị xoay quanh như chong chóng, cũng may còn có đám người Tiểu Tiêu hỗ trợ, bằng không thật sự là không đủ dùng.

Trước lễ trao giải hai giờ, Lạc U mới đến hội trường, hóa trang và thay quần áo đều giải quyết trên xe, lúc tới hội trường mới đột nhiên phát hiện ra một vấn đề, cô quên mang theo bạn nam đến, trong lúc nhất thời không biết nói gì.

“Tiểu U, ngại thật, vội vàng quá nên quên hẹn trước, nếu không em xem ai thích hợp, bây giờ anh giúp em tìm.”

Lý Hoành Vũ về mặt áy náy, anh làm người đại diện tuy rằng càng làm càng đủ tư cách, nhưng dù sao vẫn còn có rất nhiều việc chưa từng trải qua, như buổi lễ trao giải hôm nay vậy, tuy rằng có rất nhiều việc, nhưng lại quên chuyện này, trong lòng rất áy náy cùng tự trách.

Lạc U cũng hơi bất đắc dĩ, thật ra đến lễ trao giải như vậy không có quy định phải đem theo bạn trai gì, nhưng đi một mình luôn có vẻ hơi cô đơn, Lạc U vốn tính đi tìm một người, nhưng vì vội vàng nên quên mất.

Ngay lúc Lạc U đang lo lắng không tìm được người đi cùng, đột nhiên thấy một bóng dáng rất quen thuộc, mắt cô sáng lên, lập tức xuống xe, chạy về hướng bóng người đang từ từ biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Giải Thưởng Xuất Sắc Nhất (2)

Vân Nham vừa mới xuống xe, chưa kịp đi vài bước, đã bị một đán phóng viên xông tới, ‘Thiên kim hắc đạo’ vừa mới khỏi chiếu không lâu, phòng bán vé và danh tiếng đều vô cùng tốt, sau một khoảng thời gian yên ắng, bị scandal quần quanh, nhưng đã phục hồi được khó khăn, anh dựa vào ‘Thiên kim hắc đạo’ để trở lại làng giải trí.

Mà lần này Vân Nham cũng được mời mà đến, nhận được đề danh giải nam phụ xuất sắc nhất, tuy nói đối với danh dự của một nghệ nhân việc này chẳng mấy vinh quang, nhưng Vân Nham lại khác, lúc nhận được tin tức này, anh vừa khóc vừa cười một lúc lâu, đối với anh mà nói, không khác gì một loại nhận định, mở ra cho anh nhiều hi vọng mới, đúng lúc này Lạc U từ phía sau đi đến chỗ anh.

Vân Nham cũng không ngoài ý muốn nhìn thấy Lạc U, anh biết Lạc U được đề cử giải thưởng ‘nữ diễn viên chính xuất sắc nhất’ và ‘diễn viên mới xuất sắc nhất’, nhưng Lạc U lại bỗng nhiên ôm lấy cánh tay anh, cơ thể Vân Nham có chút cứng ngắc.

Vân Nham năm này 36 tuổi, có hương vị của đàn ông ba, bốn mươi tuổi, nhưng so sánh với cô gái 17, 18 tuổi như Lạc U, cũng đã già lắm rồi, hai người đứng chung một chỗ, Vân Nham tuy cũng có tỏa ra phong độ và khí chất, nhưng vẫn có cảm giác với phụ nữ, Vân Nham rất ghét cảm giác này, nhưng thực sự anh không thể coi Lạc U là con gái mình được, bởi vì trong lòng Vân Nham, Lạc U chính là ân nhân, toàn thân cô tảo ra hơi thở tao nhã, đậm

mặc, làm cho cô trở nên cao cao tại thượng, luôn có một loại xa cách, khiến Vân Nham càng thêm kính sợ.

Trừ khi quay phim, đây là lần đầu tiên Vân Nham tiếp xúc thân mật như vậy với Lạc U, nhưng lại ở một nơi như vậy, nhưng cũng may Lạc U vừa giải thích kịp lúc, vì không có bạn đi cùng nên mới tìm đến anh, Vân Nham thở dài nhẹ nhõm, phối hợp hết mực, che chở Lạc U khỏi đám phóng viên rồi đi vào hồi trường, nhưng người anh vẫn hơi run rẩy, rất căng thẳng.

:Không cần khẩn trương, anh còn sợ tôi đứng không?” Lạc U rất miễn cưỡng, phát giác ra cảm xúc Vân Nham buộc chặt, hơi buồn cười trừu chọc.

“Tôi rất sợ cô, làm bạn trai của cô áp lực rất lớn, thân phận này thực sự rất không thích hợp với tôi.” Sắc mặt Vân Nham phát khổ, anh thậm chí còn cảm nhận được rất nhiều tầm mắt nhìn chằm chằm vào họ, nhất à dừng trên người anh, làm cho anh rất không thoải mái.

Từ lúc Lạc U xuất hiện, bất luận là phóng viên hay nhân viên tham dự buổi lễ, không người nào có thể bỏ qua sự tồn tại của cô, cơ hồ mọi sự chú ý đều đặt trên người cô, mà cô lại cố tình đứng cạnh Vân Nham, áp lực như vậy làm Vân Nham rất khó chịu, không phải vì anh không đủ cường hãn để áp chế áp lực, thực sự ánh mắt của quần chúng rất sắc bén, đứng ở bên công chúa không phải vương tử mà là một kẻ thù sinh nghèo túng nhiều tuổi, nhìn thế nào cũng thấy không thích hợp.

Vân Nham ở trong lòng trừu chọc chính mình, người chủ trì cũng đã bắt đầu giới thiệu Lạc U cùng Vân Nham, hai người thân mật đi trên thảm đỏ, người chủ trì ban đầu cũng bị người, phản ứng lại, giới thiệu Vân Nham qua loa, lấy Lạc U làm trọng điểm, giới thiệu một phen thật hoành tráng, hai bộ phim điện ảnh cùng hai ca khúc nhạc phim nổi tiếng, lí lịch sơ lược của Lạc U rất đơn giản, nhưng sức lại vô cùng nặng, dù xưng là diễn viên may mắn nhất, không khoa trương chút nào.

Ngoại hình, bối cảnh, khả năng, còn có thiên phú không gì sánh kịp, cơ hồ Lạc U có đủ mọi điều kiện mà người diễn viên tha thiết, cô như vậy không nổi tiếng mới là chuyện lạ.

Ánh đèn máy ảnh không ngừng lóe, người chủ trì vẫn ca ngợi Lạc U không ngừng, xung quanh toàn tiếng hoan hô, không ít ánh mắt ghen tị chiếu đến, Lạc U tuy thẳng lưng đi về phía trước, nhưng đồng thời cũng cảm thụ được hết thảy, đây là thành tựu và vinh quang mà cô dành cả một năm để cố gắng.

Mà vừa cảm thụ, Lạc U cũng vừa nhỏ giọng trò chuyện với Vân Nham: “Anh thật nhát gan, thật là hơi hối hận vì đi cùng anh, Vân ảnh đế à, tôi chọn anh làm nhân vật trong phim của tôi không biết có đúng đắn không.”

Lạc U lựa chọn Vân Nham đảm nhiệm nhân vật huấn luyện viên trong phim ‘Thiên kim hắc đạo’, Vân Nham cũng nhờ đây mà được đề danh giải thưởng ‘nam phụ xuất sắc nhất’, trong làng giải trí đây cũng không phải là bí mật gì lớn, hay nói, trong làng giải trí không có gì là bí mật cả, nên Lạc U mang vấn đề này ra nói, chính là kích tướng Vân Nham, cô cũng không hy vọng nhìn thấy một Vân Nham khúm núm, làm cho cô rất thất vọng.

Vân Nham sau khi nghe được ý trong lời của Lạc U, bước chân tạm dừng, rồi sau đó rất nhanh liền có thay đổi, cả người càng thêm chói mắt, nhẵn nhụi, nở nụ cười cũng bùng bùng khí thế, như vừa nháy mắt, đã đứng trên đỉnh núi cao, quát tháo giới giải trí Vân ảnh đế sẽ tái xuất giang hồ.

Cảm nhận được Vân Nham thay đổi, Lạc U lộ nụ cười lạnh lùng trong trẻo, phảng phất khắp không gian, bỗng nhiên chợt nghe tiếng hô, là vì Vân Nham, là vì Lạc U, hai người mặc dù chênh lệch về tuổi tác rất lớn, nhưng bỗng nhiên biến đổi, khiến cho người ta cảm thấy rất hài hòa.

Một khắp người khí thế trầm ổn, một bông hoa thơm tao nhã, trân quý, hai người đi cùng một chỗ, cảm thấy như quốc vương mang theo công chúa đi qua.

Ký tên xong, hai người đều tự ngồi xuống vị trí của mình, Lạc U từng diễn hai bộ phim điện ảnh, giải ‘diễn viên mới xuất sắc nhất’ nhờ bộ [Đại công chúa], còn giải ‘nữ diễn viên chính xuất sắc nhất’ là bộ [Thiên kim hắc đạo].

Bất quá dựa theo dự tính của Lạc U, giải thưởng ‘diễn viên mới xuất sắc nhất’ đạt được là chuyện thường, còn giải ‘diễn viên chính xuất sắc nhất’ còn có chút khó khăn, theo lí mà nói việc đề danh không có khả năng là cô, nhưng chắc là do danh tiếng của cô đạo năng rất vang dội, diễn xuất cũng khá, hơn nữa booth phim cũng rất nổi, mới được đề danh, bằng không ‘nhân vật chính xuất sắc nhất’ cũng sẽ không rơi xuống một người mới như cô, nên Lạc U đối với việc đoạt giải hoàn toàn không ôm hy vọng quá lớn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Giải Thưởng Xuất Sắc Nhất (3)

Editor: shizuka nguyên

Đồng Nhiễm lại là nghệ sĩ ký hợp đồng vào năm trước, ở trong trí nhớ của Lạc U, Đồng Nhiễm là một diễn viên vô cùng có thiên phú, cũng là nhân vật cấp ảnh hậu tương lai, kiếp trước quan hệ của hai người thậm chí có thể tính chỉ là đối thủ, Lạc U đường đường là nữ vương cao ngạo cường thế, mà Đồng Nhiễm lại đi con đường thân dân, bị bầu thành người phụ nữ muốn kết hôn về nhà nhất, có thể cảm nhận được sự dụ dỗ hiển thực, mà bản thân Đồng Nhiễm cũng là một người như vậy, cho nên hai người tuy rằng chỉ tính là đối thủ, nhưng con đường biểu diễn lại khác nhau, fan hâm mộ khác nhau, cũng không có nhiều lần được xuất hiện cùng nhau, cho nên Lạc U mới có thể đem Đồng Nhiễm cũng xếp vào bên trong phần danh sách kia, để cho

Đồng Nhiễm trở thành nghệ sĩ dưới danh nghĩa của mình.

Mà qua trong một năm này, Đồng Nhiễm quay một bộ phim truyền hình điện ảnh, tuy rằng cũng chỉ có thân phận là diễn viên phụ, nhưng bằng vào hình tượng thanh thuần khả nhân này, diễn xuất thật sự không tệ, còn có công ty giải trí Tâm Tĩnh dốc sức hỗ trợ, có thể đạt được đề cử này, coi như là một chuyện rất bình thường, nếu không phải Lạc U cường thế xuất hiện, đoán chừng giải thưởng người mới xuất sắc nhất này cũng sẽ là của Đồng Nhiễm.

Mà còn lại hai người nhưng thật ra Lạc U cũng không có ấn tượng gì, trong trí nhớ mơ hồ tuy rằng cũng có một vài bóng dáng như vậy, nhưng thật sự là không thể nào rõ ràng, trí nhớ của Lạc U tuy rằng vô cùng tốt, nhưng sự đào thải trong giới giải trí thật sự quá nhanh, người đến người đi cũng quá nhiều, Lạc U đều muốn nhớ kỹ thật sự rất khó.

Năm người có đều tác phẩm riêng, mà buổi lễ cũng sẽ lấy mẫu một vài đoạn ngắn trong đó phát ra, về phía Lạc U là một đoạn là tình cảnh lúc cô ở trên chiến trường, Lạc U với tư thế oai hùng hiên ngang, Lạc U thiết huyết dung cảm, Lạc U tuyệt thế mà đi, trong thời gian không đến một phút đồng hồ, Lạc U lại dùng diễn xuất của cô khắc nên một cái hình tượng vô cùng sinh động lại làm cho người ta không thể nào quên được!

“..... Hiện tại tôi tuyên bố người đạt được giải thưởng người mới xuất sắc nhất, là diễn viên đóng vai U công chúa trong “Đệ nhất công chúa” - Lạc U!”

“Hoan nghênh U công chúa Lạc U của chúng ta lên sân khấu nhận thưởng!”

Thời điểm Lạc U nghe thấy tên của mình trên mặt không có nửa điểm biến hóa, thật ra cô cũng muốn biểu đạt cảm nhận vui sướng của mình một chút, nhưng khi đoạt được giải như trong dự liệu thì thật sự lại không làm cho cô kích động được, cho nên chính là thần nhiên cười cười, ưu nhã đứng dậy, hướng về trên sân khấu đi đến, mà động tác này của cô cũng được nhiếp ảnh gia ghi lại, làm cho rất nhiều người lại cảm thán một chút Lạc U trầm ổn không quan tâm hơn thua, nhất là rất nhiều tiền bối trong giới giải trí, lại ở trong lòng thầm nghĩ Lạc U thiết nhiều câu như yêu nghiệt vân vân... thử hỏi một cô gái mười bảy tuổi lại có tính cách trầm ổn như vậy, không phải là yêu nghiệt vậy thì còn có thể là cái gì!

Lạc U trước khi tới cũng không có chuẩn bị cảm nghĩ khi nhận được giải gì, nhưng mà giờ này khắc này đứng ở chỗ này, cô cũng thật sự có vài lời muốn nói.

“Giải thưởng người mới xuất sắc nhất, đầu tiên tôi muốn cảm ơn là bản thân tôi, không có bản thân cố gắng, vốn không có thành tựu hiện tại, tôi đây không phải là kiêu ngạo, mà là khẳng định mình. Tiếp theo liền muốn cảm ơn một người làm cho tôi một lần nữa lựa chọn đi vào giới giải trí, anh ấy cũng là người mà tôi tin tưởng nhất. Tiếp theo, tôi muốn cảm ơn là người nhà của tôi, không có sự ủng hộ của mọi người, con cũng sẽ không bước đi trên con đường này một cách nhẹ nhàng như vậy. Cuối cùng, tôi còn muốn cảm ơn các fan hâm mộ đã luôn ủng hộ cùng yêu quý tôi, sự ủng hộ của mọi người vĩnh viễn đều là động lực giúp tôi cố gắng hơn, tôi sẽ cố gắng đem càng nhiều tác phẩm hay đến với mọi người, hy vọng mọi người mỗi một ngày đều có một tâm trạng thật tốt.”

Người nên cảm ơn thì phải cảm ơn, không nên quá khiêm tốn, nhưng là miễn cưỡng không tính là kiêu ngạo, giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng của cô, cách nói năng ưu nhã, trong lúc đứng ở trước sự chú ý của vạn chúng, vẫn là một bộ dáng vẻ văn đạm phong khinh như cũ, Lạc U như vậy làm cho người ta không thể không chú ý, bất luận là ở trước rất nhiều nghệ sĩ trong giới giải trí, hay là trước người xem bình thường mấy truyền hình, giờ khắc này, trong mắt của bọn họ đều chỉ tồn tại một mình Lạc U, một cô gái trong trẻo nhưng lạnh lùng xinh đẹp ưu nhã không gì sánh kịp.

Thời điểm Lạc U trở lại chỗ ngồi nhận được rất nhiều tràng vỗ tay nhiệt liệt, rất nhiều người đều cảm thấy được chính mình dường như đang chứng giám một thế hệ ngôi sao mới nổi lên, cũng có một vài người bắt đầu nhớ lại dáng vẻ Lạc U mười năm sau ở trong giới giải trí hô phong hoán vũ, tuyệt đối là một sự tồn tại không kém gì Lạc Học Tâm, thậm chí là chỉ có hơn chứ không có kém, dù sao thời điểm Lạc Học Tâm vừa mới bắt đầu trà trộn vào trong giới giải trí, cũng không có yêu nghiệt giống như Lạc U vậy.

Lễ trao giải được tiếp tục, kế tiếp giải thưởng người mới xuất sắc nhất tốt, lại một lần nữa xuất hiện một cái giải thưởng cùng Lạc U có liên quan, thì ra là chuyển sang điện ảnh âm nhạc, Lạc U vì “Thiên kim hắc đạo sang tác “Vương miện đen” hoàn toàn xứng đáng vì “Thiên kim hắc đạo” nhận được cái quang vinh này, thời điểm đạo diễn Trần Dục lên đài nhận thưởng, vô cùng thận trọng nhắc tới tên của Lạc U, hơn nữa không chút nào keo kiệt lời nói đem Lạc U khen một phen, khen Lạc U ngồi ở dưới đài đều có chút dờ khóc dờ cười.

Theo sau lại lục tục công bố một loạt giải thưởng, trong đó giải thưởng đạo diễn xuất sắc nhất Lăng Cẩm cùng Trần Dục đồng thời được đề cử, dù sao hai người này đều là đạo diễn vô cùng nổi tiếng trong nước, nhưng cuối cùng người nhận được giải thưởng cũng là Trần Dục, Trần Dục quay phim Thiên kim hắc đạo tuy rằng không có khí thế như “Đệ nhất công chúa”, nhưng hắc đạo đô thị là đề tài mới, nói về câu chuyện của một cô gái hắc đạo cố gắng phấn đấu, mặc dù có chút máu tanh, nhưng cũng có một mặt chăm chỉ, hơn nữa dựa vào danh tiếng cùng lượng fan hâm mộ khổng lồ của Lạc U, có danh tiếng lại có thể lực cùng tập hợp, phòng bán vé bán được với số lượng cực lớn, vị đạo diễn mới Trần Dục này việc đáng làm thì phải làm liền nhận lấy một cái giải thưởng này, vì trong kiếp sống đạo diễn của anh thêm một một bút.

Bản thân Trần Dục thật ra đối với việc mình có thể lấy được giải thưởng là cực kỳ ngoài ý muốn, mà phần kinh hi ngoài ý muốn này gần như có thể nói là hoàn toàn đến từ chính Lạc U, nếu không có Lạc U đầu tư, không có fan hâm mộ của Lạc U ủng hộ, bộ Thiên kim hắc đạo này tuyệt đối không có khả năng đạt tới độ cao như, cho nên tại thời điểm Trần Dục đạt được giải thưởng này, lại một lần nữa đem Lạc U đặc biệt khen ngợi một phen, giọng điệu chân thành kia làm cho rất nhiều người cũng không thể không cảm thán.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Buổi Biểu Diễn Đầu Tiên

Editor: shizuka nguyên

Tiếp tục buổi lễ trao giải, thời điểm công bố đến nam phụ xuất sắc nhất, lần nữa xuất hiện tên của hai người mà Lạc U hết sức quen thuộc.

Tên của Vân Nham cùng Diệp Văn Thần lần lượt xuất hiện, Lạc U thế mới biết thì ra Diệp Văn Thần cũng được đề cử, trong lòng có chút oán giận cô nhà mình không nói chuyện này trước với mình một tiếng, tuy rằng Diệp Văn Thần không thể tới, nhưng tốt xấu cũng phải gọi điện thoại thông báo một tiếng a, đây chính là lần đầu tiên Diệp Văn Thần tham gia buổi lễ trao giải đầu, tuy rằng đây cũng có thể là một lần cuối cùng.

Mà cuối cùng đối với thời điểm đoạt được giải thưởng nam phụ xuất sắc nhất này, Lạc U nghĩ cái này căn bản là một chuyện không cần phải suy nghĩ, đã từng là ảnh đế nếu như ngay cả giải thưởng như vậy cũng không đoạt được, cũng sẽ không trở lại lần lộn (shizuka: nghĩa là nếu mà ngay cả giải thưởng này mà Vân Nham cũng không làm được thì cũng không cần phải quay lại giới giải trí lần lộn).

Quả nhiên, thời điểm đọc đến tên người đoạt được giải thưởng nam phụ có xuất sắc nhất, tên của Vân Nham liền xuất hiện ở bên tai mọi người, trong chốc lát bên trong sân khấu cũng yên tĩnh lại, sau đó mới là tiếng vỗ tay nhiệt liệt, người lần lộn trong giới ai cũng đều biết chuyện của Vân Nham, lúc này đây Vân Nham có thể đứng lên, ngoài dự liệu của rất nhiều người, mặc dù trong lòng của một vài người có chút khinh thường, nhưng ở ngoài mặt, lại vẫn tương đối nể tình, ai bảo mọi người đều biết Vân Nham là do Lạc U che chở đâu.

Nói một người mới che chở cho một người đã từng là ảnh đế, đó là một chuyện có chút hoang đường(*), nhưng việc này lại là sự thật, nếu như không phải là có thêm Lạc U giúp đỡ, như vậy thì coi như Vân Nham có diễn xuất nghịch thiên, đoán chừng cũng chỉ có thể dần dần bị mai một, đây là chuyện thực trong giới giải trí.

(*) Hoang đường: Vô lý

Cho nên Vân Nham đối với Lạc U cảm kích cũng là không thể nghi ngờ, mà thời điểm khi anh đứng lên trên đài nhận giải thưởng, cũng dùng những lời nói chân thật nhất của anh bày tỏ lòng cảm kích của anh đối với Lạc U.

Buổi lễ trao giải tiến vào giai đoạn của phần sau, cũng là giai đoạn làm cho người mong đợi chính là lễ trao giải cho nam chính cùng nữ chính xuất sắc nhất, sắc mặt của Lạc U vẫn bình tĩnh như trước, nhưng trong lòng cũng nhiều thêm một chút chờ mong.

Diễn viên được đề cử cho giải thưởng nam chính xuất sắc nhất làm cho Lạc U xem có chút chán nản, có lẽ là nữ chính trong Đế nhất công chúa cùng Thiên kim hắc đạo quá xuất sắc, ngược lại làm cho nam chính trong phim đều trở thành làm nền, cho nên ngay cả một đề cử cho giải thưởng nam chính xuất sắc nhất cũng đều không có được, nhưng mà điều này tất nhiên không ở trong phạm vi mà Lạc U quan tâm.

”Tiếp theo tôi muốn tuyên bố là những diễn viên được đề cử cho giải thưởng nữ chính xuất sắc nhất, những diễn viên(*) ấy theo thứ tự là nữ nhân vật chính của Thiên kim hắc đạo Lạc U...”

(*) shizuka: Thật ra chỗ này trong nguyên tác là “các nàng” nếu dịch về thuần việt sẽ là “các cô ấy”, nhưng vì mình thấy chỗ này không hay nên mới đổi thành “các diễn viên”.

Lần nữa Lạc U nghe thấy người chủ trì(shizuka: chính là MC đây ^^) đọc đến tên của mình, sắc mặt có chút hoảng hốt, giống như trở lại chín năm sau ở trong trí nhớ, khi đó mình cũng ngồi ở dưới đài, vô cùng mong đợi cùng hy vọng.

Truyện chỉ đăng trên diendanlequydon.com - editor: shizuka nguyên

Nữ chính xuất sắc nhất, ảnh hậu, khi đó, hết thảy vẫn đều có vẻ là tốt đẹp, không có lụn bại, không có âm mưu, không có suy bại.

Năm đoạn phim ngắn lần lượt xuất hiện ở trên màn ảnh lớn, một đoạn tình tiết Lạc U lần trốn ở trong rừng rậm trong Thiên kim hắc đạo cũng được đưa ra, trong ấn tượng mang theo vẻ mặt khủng hoảng rất thích đáng, thờ dòn dập càng làm cho người khác có loại cảm giác áp bách, giống như bản thân lâm vào hoàn cảnh kỳ lạ này, bị truy đuổi chính là mình giống nhau, đè nén đến mức khiến cho người ta ngay cả hô hấp cũng không dám dùng quá sức.

Lạc U cũng đang xem, xem bản thân mình còn mang nét trẻ con trong màn ảnh, trong thoáng chốc, cô sống lại cũng được hơn một năm, thời gian trôi qua thật mau a.

“... Chúc mừng Lạc U, chúng ta hãy vỗ tay để hoan nghênh nữ chính xuất sắc nhất, năm nay mới mười bảy tuổi, cô ấy nhất định sẽ trở thành một đời thần thoại ảnh hậu mới!”

Giọng nói của người chủ trì đồng đặc vang lên, lúc này Lạc U mới giật mình tỉnh giấc, chậm rãi đứng dậy, ở trong rất nhiều ánh mắt hâm mộ, một lần nữa đứng ở trên sân khấu nhận thưởng.

”Cảm ơn thi đã sớm nói qua, giờ này khắc này tôi chỉ có thể nói, bất luận tương lai có làm sao, tôi cũng sẽ kiên trì, quyết không buông tha!”

Giọng nói của Lạc U trong trẻo nhưng lạnh lùng lại kiên định vang vọng trong toàn trường, đây là lời thề của cô, nếu đã lựa chọn con đường này, cô sẽ thật cố gắng, đi thẳng đến đỉnh vinh quang, trở thành một tâm điểm được toàn thế giới chú ý nhất!

Lạc U là người thắng lớn nhất trong buổi lễ trao giải này, giải thưởng người mới xuất sắc nhất cùng nữ chính xuất sắc nhất làm cho Lạc U với thân phận là

một người mới chỉ xuất hiện được một năm, không hề có một chút chương ngại nào một đường đi lên trở thành nữ minh tinh nổi tiếng trong nước, hơn nữa còn là phải thực lực cùng diễn viên thần tượng loại hình thần tài.

Đồng thời cùng với đó, Lạc U còn có một thân phận khác là ca sĩ, được công nhận là người mới có tiềm lực nhất trong giới âm nhạc, đủ các loại thân phận cùng gộp chung vào một chỗ, Lạc U cũng có thể nói là một trong những nhân vật truyền kỳ lớn nhất trong vòng một năm qua.

Mùng mười tháng giêng, Lạc U ở kinh thể quán(*) tổ chức một buổi lễ biểu diễn đầu tiên trong đời của cô, mặc dù là biểu diễn mang tính chất công ích, nhưng vé vào cửa cũng tuyệt đối không thấp, hơn nữa còn là chỉ có hơn chục không kém.

(*) shizuka: Như mình đã nói ở một vài chương trước thì mình không rõ 'kinh thể quán' là gì @_@ nhưng mọi người có thể hiểu nó như Nhà Hát Lớn ở Việt Nam mình...

Lạc U cũng không sợ không ai tới nghe, bởi vì ca sĩ biểu diễn trong buổi biểu diễn này cũng không chỉ có một mình cô, dưới sự thúc đẩy của cô Lạc, hầu như 80% ca sĩ đầu bài của công ty giải trí Tâm Tinh đều tham dự vào trong buổi biểu diễn này, nhiều đại bài như vậy, Lạc U căn bản cũng sẽ không lo lắng không thu hút được khán giả.

Mà đối với những thiên vương thiên hậu của giới âm nhạc này mà nói, bọn họ cũng biết rõ mình đây là đang vì Lạc U làm dáng, nhưng căn bản lại không có tư cách để cự tuyệt.

Nhưng mà cũng may đây chỉ là một buổi biểu diễn, tất cả thu nhập của buổi diễn cũng sẽ quyên góp cho khu vực bị thiên tai, ngược lại còn có thể giúp cho bọn họ nhận được nhiều danh tiếng tốt, hơn nữa một vài ca sĩ có danh tiếng nhỏ một chút, cũng coi là một cơ hội được lộ mặt, trái lại vẫn tương đối đồng ý đến.

Hậu trường của buổi biểu diễn, Lạc U đã trang điểm xong, một thân váy dài màu trắng có viền vàng bên ngoài, trong thuần khiết mang theo xa hoa, đối với thân phận ca sĩ, Lạc U vẫn còn có chút xa lạ, tuy rằng rất tự tin bài hát của mình không có vấn đề, nhưng hoặc nhiều hoặc ít vẫn còn có chút khẩn trương, nhất là ở cô ở phía sau đài nghe được fan hâm mộ phía trước la lên tên của cô, tâm tình của cô lại càng gia phức tạp.

Một vài nhóm ca sĩ nhận được yêu cầu mà đến cũng đều lần lượt chuẩn bị hoàn tất, phần lớn ánh mắt cũng đều rơi vào trên người của Lạc U, hơn nữa không hẹn mà cùng đều là cái loại ánh mắt hâm mộ cùng ghen tị, rất nhiều người trong số họ đều là tiền bối lăn lộn rất nhiều năm trong giới âm nhạc, nhưng bây giờ so với người khác thậm chí còn không sánh bằng Lạc U - một người chưa tính là ca sĩ, làm sao có thể không hâm mộ đổ kị đâu.

Trong sự hò hét của mọi người, Lạc U từ trên trời giáng xuống, ánh đèn của toàn trường đều tập trung vào trên người của Lạc U, chiếu rọi cô giống như là một thiên sứ từ trên trời giáng xuống, mà cùng lúc đó, Lạc U cũng chậm rãi bắt đầu hát ca khúc “Tặng bạn một giấc ngủ yên”, vì mọi người đã tới nơi này, mang đến một buổi thịnh yến nhìn.

Truyện chỉ đăng tại diendanlequydon.com - editor: shizuka nguyên.

Không có nhiều động tác cùng vũ đạo(*), cũng không có từ ngữ quá mức hoa lệ để trau chuốt, Lạc U chẳng qua chỉ dùng giọng ca linh động kỳ ảo của cô nghiêm túc hát, nhưng chỉ đơn giản như vậy, cũng đủ làm cho tất cả mọi người dừng lại tất cả mọi động tác đứng im tại chỗ, ngừng thở chăm chú nghe.

(*) Vũ đạo: Điệu múa.

Lạc U dựa vào một thân khúc “Tặng bạn một giấc ngủ ngon”, đây tuyệt đối không phải là thời điểm khi không có căn cứ ra bên ngoài, chỉ cần một màn trước mắt này, có thể biết sự thần kỳ của ca khúc này, rất nhiều người cảm thấy cũng không phải chỉ là đang nghe hát, ngược lại càng giống như là một loại lễ rửa tội của tâm hồn, cái loại cảm giác giấu giếm đau thương cùng bị thống ở trong lòng này, giống như cũng dần dần được bài hát này an ủi.

Thật ra Lạc U cũng cảm thấy kỳ lạ, bài hát này là do cô tự mình làm ra, nhưng chẳng bao giờ nghĩ tới sẽ tạo ra tiếng vang lớn như vậy, giọng hát của cô tuy rằng rất tốt, trong biểu diễn cũng mang theo tình cảm rất nghiêm túc, nhưng hiệu quả không ngờ lại quá mức ngoài dự đoán của cô, dường như trong lúc hồ đồ có một loại năng lực khác, thông qua tiếng hát của cô nhấn nhá đến mọi người cảm nhận được mọi thứ, vô cùng thần kỳ.

Hát xong một khúc, tiếng vỗ tay nhiệt liệt được Lạc U đáp lại bằng một nụ cười nhẹ nhàng, cô chỉ là hơi gật đầu, liền bước xuống khỏi sân khấu, không tiếng động thông báo bài hát kế tiếp được bắt đầu.

Tới nơi này xem buổi biểu diễn phần lớn đều là thanh niên khoảng hai mươi tuổi, hơn nữa trong đó phần lớn đều là fan hâm mộ của Lạc U, đây cũng là số người mà Lạc U tích góp từng tí một trong một năm qua.

Mà thanh thiếu niên ở tuổi tác này, trên thực tế cũng có thể là sự tồn tại của cái ảm ỉ nhất, hơn nữa bọn họ cũng vô cùng kén chọn, nhưng giờ này khắc này, lại không ai không chọn Lạc U, cá tính trong trẻo nhưng lạnh lùng đậm đặc của Lạc U, đối với các fan hâm mộ mà nói cũng không phải là bí mật gì, nói cách khác, Lạc U như vậy mới là Lạc U mà bọn họ yêu nhất a.

Bài hát thứ hai vẫn là Lạc U đơn ca như cũ, so sánh với hình ảnh trước đó, lúc này Lạc U đã khoác thêm một cái áo choàng màu trắng, khí trời tháng hai thật sự là có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, chỉ có váy dài màu trắng thật sự là không chịu nổi a.

Bài hát thứ hai của Lạc U tên là “Lần nữa bắt đầu lại”, tên của ca khúc vừa được đọc ra, liền khiến cho mọi người có rất nhiều người ngoài dự đoán cùng nghi hoặc, dù sao tên bài hát như vậy thật sự là quá mức kỳ lạ, rất nhiều người đều rất tò mò, bài hát này rốt cuộc là có dạng ý nghĩa gì.

Lần nữa bắt đầu lại, tạo ra lực lượng, lực lượng để đứng lên, đây là một bài hát cùng “Tặng bạn một giấc ngủ yên” là ca khúc nguyên bộ, lại có tên là

“Tặng cho bạn lực lượng cho bạn”, so với “Tặng bạn một giấc ngủ yên” mềm nhẹ thư giãn, bài hát này lại càng thêm dùng sức trầm trọng, làm cho mọi người có loại cả giác phấn khởi sục sôi, có thể đây là ý nghĩa của cái gọi là “Tặng cho bạn lực lượng”.

Kế tiếp, Lạc U liên tục hát ba bài hát, nguyên gốc của mỗi một ca khúc đều là do Lạc U tự mình sáng tác soạn từ, cũng đều là lần đầu tiên xuất hiện ở trước mặt công chúng, mà mỗi một ca khúc đều có một ý nghĩa khác nhau, nhưng cũng êm tai giống nhau.

Lạc U xuống khỏi sân khấu để thay quần áo, những ca sĩ khác nhận được sự khen ngợi, Thiên vương giới âm nhạc Khúc Diệc đã từng giúp đỡ cho Lạc U soạn nhạc nhận được nhóm fan hâm mộ lớn, hơn nữa cũng là lão ca (shizuka: là ông anh già đó^^) vì buổi biểu diễn này mà tỉ mỉ chuẩn bị một bài hát vô cùng kinh điển, làm cho Lạc U cảm nhận được một chút sức quyến rũ của thiên vương giới âm nhạc này.

Buổi biểu diễn hơn hai giờ, ca sĩ lên sân khấu biểu diễn ca sĩ có hơn mười sáu người, bao gồm người già cùng người trẻ, mỗi một ca khúc đều dùng hết tâm lực (shizuka: tâm tư cùng lao lực) vào đây, ca sĩ có thể được Lạc U cùng Lạc Học Tâm đồng ý mời tới, tuyệt đối là ca sĩ có thực lực cùng phẩm chất đều vô cùng tốt, Lạc U cùng cô Lạc đều mất rất nhiều sức lực cho buổi biểu diễn này, tất nhiên cũng không muốn vì người khác may váy cưới(*), hơn nữa cũng sẽ không mời ca sĩ không thích hợp đến biểu diễn.

(*) Vì người khác may váy cưới: Ý nói sẽ không công làm cho người khác được lợi, và Lạc U tổ chức buổi biểu diễn này là vì cô chứ cũng không phải là để mang lại danh tiếng cho người khác.

Một hồi biểu diễn xuống dưới, Lạc U biểu diễn đủ mười bốn bài hát, mà đây cũng là toàn bộ các ca khúc mà hiện tại cô sáng tác được, ca khúc “Vương miện đen” này nhận được rất nhiều lời khen càng được coi là bài hát áp lực(*), khí thế vương giả dồi dào, cũng vì bức tranh của buổi biểu diễn tạo nên một nét hoàn mỹ, làm cho tâm tình của tất cả mọi người đều đạt tới cao điểm.

Lạc U rời khỏi sân khấu hồi lâu, vẫn có thể nghe được tiếng vỗ tay nhiệt liệt, kéo dài không thôi, chứng minh buổi biểu diễn này đã thành công.

“Thiếu chủ(*), uống nước.” Lúc Lạc U xuống khỏi sân khấu Tiểu Tiêu đưa lên một chén nước ấm, trong đôi mắt thật to có một tia thần sắc đau lòng, bây giờ cậu mới biết thì ra làm nghệ sĩ cũng là một chuyện vất vả như vậy, nhìn thiếu chủ nhà mình sắc mặt có chút tái nhợt, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Tiêu đều nhú lại.

(*) shizuka: Tại chỗ này Lạc U là người thừa kế của Cổ Sát nên Tiểu Tiêu mới gọi Lạc U là thiếu chủ.

Thiếu chủ rõ ràng là không cần phải làm điều này, nhưng vẫn là tần tần khổ khổ làm, làm cho cậu nhìn rất là đau lòng.

“Đưa cốc, khuôn mặt đều nhú lại giống như cái bánh bao.”

Đem sắc mặt của Tiểu Tiêu nhìn vào trong mắt, Lạc U cũng cảm thấy rất thú vị, rõ ràng Tiểu Tiêu làm việc rất có khả năng cũng rất xuất sắc, nhưng tính cách lại như là một đứa trẻ, suy nghĩ cái gì cũng đều biểu lộ ở trên mặt.

“Tôi mới không ngốc.”

Thiếu chủ mới là ngốc nhất, rõ ràng không cần phải vất vả như vậy, vẫn còn muốn làm việc này, cũng không biết là để cái gì, nhưng mà thiếu chủ hát rất tuyệt là được.

Thời điểm Lạc U rời khỏi kinh thể quán dẫn tới một đồng lớn tiếng hoan hô của fan hâm mộ, nếu như không phải đội hộ vệ đã sớm chuẩn bị kỹ càng, đoán chừng muốn rời đi nơi này cũng rất khó khăn, Lạc U lúc này cũng là lần đầu tiên tiếp xúc được nhiều fan hâm mộ với khoảng cách gần như vậy.

Sự nhiệt tình của fan hâm mộ thật đúng là làm cho Lạc U dù trong trời nhưng lạnh lùng cũng có chút bất đắc dĩ, đối mặt với những fan hâm mộ của mình, mặt lạnh của cô cũng có chút không thể kiên trì nổi, không thể làm gì khác hơn là cười nhạt đáp lại.

Thời điểm ngày thứ hai, hầu như tất cả đầu đề của giới truyền thông cũng đều nói về chuyện buổi biểu diễn này, rất nhiều nghệ sĩ tham gia biểu diễn, các loại giọng ca của những bài hát khuynh tình tuyệt vời, phản ánh của khán giả vô cùng tốt, rất nhiều người đều chờ mong Lạc U sẽ phát hành đĩa nhạc mới, từ mọi phương diện mà nói buổi biểu diễn này cũng không thể nghi ngờ là rất thành công, mà Lạc U cũng dựa vào buổi biểu diễn này, chân chính ở đứng vững gót chân trong giới âm nhạc.

Mà Lạc U cũng đem thu nhập của đồng đảo ca sĩ trong buổi biểu diễn này, toàn bộ quyền góp tặng cho nơi xảy ra động đất, vì sự nghiệp từ thiện lại làm một phần nỗ lực.

Cùng năm vào cuối tháng ba, Lạc U nhận được lời mời đến buổi lễ trao giải của Kim Ca, dựa vào một khúc “Tặng bạn một giấc ngủ yên” nhận được ba giải thưởng lớn, theo thứ tự là giải thưởng 'Nữ ca sĩ xuất sắc nhất', giải thưởng 'Nghệ sĩ có lực ảnh hưởng lớn nhất năm', giải thưởng 'Nghệ sĩ có cống hiến xuất sắc nhất', ba giải thưởng lớn đều vinh quang thuộc về một người, điều này cũng làm cho Lạc U chân chính bước lên hàng ngũ ca sĩ lớn trong nước, một lần nữa giá trị con người tăng lên gấp bội.

Mà thời gian tại một đoạn này, Lạc U tạm dừng hoạt động trong giới giải trí, chuyên tâm tiếp nhận các loại huấn luyện do Cổ Sát an bài, thẳng đến thời điểm tháng tư, lần nữa Lạc U mới bị cô Lạc gọi ra, để diễn một bộ phim truyền hình dài tập thể loại xuyên không cung đình hình cổ trang có năm mươi sáu tập - “Bồ phu được phu”.

Lạc U vốn có kế hoạch là muốn nghỉ ngơi nửa năm, diễn hai bộ phim, vừa mở một buổi biểu diễn, làm cho Lạc U nhiều ít có chút ỷ oải, hơn nữa bà ngoại bên kia vẫn luôn thúc giục cô không thể quên chuyện của Cổ Sát, Lạc U thật sự muốn tạm thời không để ý tới chuyện trong giới giải trí, thế nhưng khi cô Lạc mang đến kịch bản của bộ “Bồ phu được phu” này, tâm trạng của Lạc U cũng khẽ động, có hứng thú rất lớn.

”Bồ phu được phu” là do một bộ tiểu thuyết xuyên không đang được lưu hành nhiều nhất hiện nay cải biên mà thành, nói về chuyện một cô gái xuyên qua sống lại ở thời kỳ cổ đại, phát hiện mình vậy mà lại trở thành công chúa trong lãnh cung, sau đó xảy ra một loạt chuyện vô cùng thú vị, sau đó là chuyện xưa tìm được tình yêu thật sự.

Nữ chính trong kịch bản là một cô gái lạc quan rộng rãi thông tuệ giao hoạt, có chút tham tài, có chút tham ăn, nhưng đặc biệt thiện lương, luôn sẽ làm ra một vài chuyện sừ cường phù nhược(*), nhưng đồng thời cũng lại có một mặt lạnh lùng, nhất là thời điểm đối mặt với một vài địch nhân, dùng trí tuệ đánh bại tất cả đối thủ, thậm chí còn giúp đỡ nam chính trong phim giúp đỡ quốc gia thu nạp hoàng quyền, trở thành một đời hoàng hậu tài giỏi nhất trong lịch sử.

(*) Sừ cường phù nhược: Giết gian trừ bạo giúp đỡ kẻ yếu.

Lạc U rất thích nhân vật này, chỉ là nhìn giới thiệu vắn tắt cũng đã quyết định muốn diễn bộ này, phim xuyên không cung đình, cái này là thể loại vẫn còn rất ít ở trong nước, rất nhiều đạo diễn đều muốn thử nghiệm đi quay, nhưng vẫn đang tìm cơ hội, nhưng Lạc U lại biết, cái đề tài này nhất định sẽ là đề tài rất hot, thậm chí là sẽ trở thành một đề tài rất hot trong nhiều năm, phim truyền hình điện ảnh tương lai cũng đều có các lại huyền huyền nhỏ nhoi khác, Lạc U thật sự không ngại mình là người đầu tiên ăn con cua(*) này, hưởng chi cái nhân vật nữ chính này còn là loại hình cô thích.

(*) shizuka: Thứ cho tại hạ tài mọn không hiểu được ý nghĩa của câu này.

Lạc U quyết định, sẽ bắt đầu xác định những người khác trong đoàn làm phim, nhất là chọn đạo diễn, là việc quan trọng nhất, Lạc U cùng cô Lạc nói đến trưa cuối cùng cũng chưa có chọn được người nào, bởi vì ý kiến của hai người rất khó thống nhất.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Buổi Biểu Diễn Đầu Tiên (2)

Editor: shizuka Nguyễn

Cô Lạc lại tương đối nghiêng về phía một đạo diễn trong nước là Tôn Triệu Tường. Tôn Triệu Tường có thể nói là đạo diễn nổi tiếng trong quay phim truyền hình, đã từng quay rất nhiều bộ phim truyền hình luôn được yêu thích, nhất là phim truyền hình cổ trang, thu hoạch được nhiều loại giải thưởng lớn, có thể nói là quay một bộ thì sẽ nổi tiếng một bộ, làm cho vô số ngôi sao nổi tiếng.

Rất nhiều người mới đầu vì một vai diễn của hắn mà tranh nhau sút đầu mẻ trán, nhưng có người nói hắn chọn người vô cùng nghiêm khắc, người bình thường thì tuyệt đối không có cơ hội được vào đoàn phim của hắn, hơn nữa tính cách của Tôn Triệu Tường có chút thanh cao (trong sạch thanh cao), rất khó dùng ngoại lực để cưỡng ép hắn, là một vị đạo diễn khó mời nhất.

Mà Lạc U lại nghiêng về phía một vị đạo diễn tên là Mã An, nếu như nói đạo diễn Tôn Triệu Tường là nhân tài kiệt xuất(*) trong quay phim truyền hình, như vậy cái người tên Mã An này chính là một đạo diễn nhỏ đến mức làm cho cô Lạc ngay cả tên cũng không có nghe nói qua, thậm chí còn có thể là một trợ lý đạo diễn vô cùng mới.

(*) Nhân tài kiệt xuất: Người có tài năng xuất chúng hoặc có thể nói là người có tài năng xuất sắc.

Nếu như không phải là Lạc U nói ra muốn lựa chọn một người như vậy, cô Lạc căn bản cũng không biết đến sự tồn tại của hắn, mà đây cũng là nguyên nhân khiến cho cô Lạc hết sức phản đối, dùng một đạo diễn không có danh tiếng như vậy đến để chỉ đạo quay phim, như vậy đây đơn giản chính là một cục đánh cược vô cùng mạo hiểm, bà làm sao có thể sẽ đồng ý đâu!

Phim truyền hình dài năm mươi sáu tập, đây tuyệt đối là một sự tồn tại không thể coi thường, chỉ cần có thể quay tốt, bà hoàn toàn có thể làm cho Lạc U ngồi vào vị trí đứng đầu trong giới giải trí, tuổi còn nhỏ sợ cái gì, chỉ cần có thực lực, bà Lạc Học Tâm liền có thể nâng một diễn viên lên làm ảnh hậu!

Thế nhưng nếu như quay thất bại, con đường ảnh hậu của Lạc U ít nhất sẽ trễ đến hơn hai năm nữa, cái này đối với sự nghiệp diễn xuất của Lạc U mà nói có lẽ không phải có vấn đề gì nhiều, nhưng tuyệt đối cũng không phải là kết quả mà cô Lạc muốn nhìn thấy.

Hơn nữa bộ phim này là cô Lạc chủ động tìm đến cho Lạc U, tất nhiên không thể để cho Lạc U có cái ý nghĩ mạo hiểm gì, càng không cần phải nói là dùng một người mới đến làm đạo diễn, ngay cả việc dùng một người mới đến làm diễn viên phụ, thì cô Lạc cũng là rất khó đồng ý!

Tại thời điểm Lạc U đồng ý diễn bộ phim truyền hình này, cô Lạc cũng đã quyết định, thành viên sắp xếp từ trên xuống dưới của đoàn làm phim nhất định đều phải là người trong nước, đạo diễn tốt nhất, diễn viên giỏi nhất, ánh sáng để quay phim tốt nhất, thậm chí cô Lạc vẫn còn đang suy nghĩ, phải tìm nhiều thêm vài ảnh đế ảnh hậu đến làm khách mời hữu nghị, ngay cả diễn viên phụ cũng nhất định phải có đẳng cấp, tuyệt đối không thể miễn cưỡng!

Cho nên tạm thời hai người có các lý do cùng sự kiên trì cũng có chút rầu rĩ, ai cũng không thuyết phục được người kia, cô Lạc không đồng ý yêu cầu mạo hiểm là tốt nhất, Lạc U lại biết năng lực của Mã An nên lớn mật muốn dùng người này.

Mặc dù bây giờ Mã An này không có chút danh tiếng nào, nhưng sau nay danh tiếng tuyệt đối cũng sẽ vượt lên trên Tôn Triệu Tường, lại còn là người mở đường cho việc quay phim truyền hình kỳ huyền trong nước, làm sao Lạc U có thể buông tha cho một người như vậy, chỉ là bắt đắ đi không tìm được lý do hợp lý để thuyết phục cô út nhà mình, cuối cùng hai người không thể làm gì khác hơn là đều lùi lại một bước, lập kế hoạch để cho hai người này (shizuka: Là Tôn Triệu Tường PK Mã An nha mọi người, đừng làm tướng thành U tỷ PK với cô Lạc a ~ ~) cạnh tranh công bằng.

Nhưng mà như đã nói qua, cũng chính là Lạc Học Tâm mới có thể kiên quyết như vậy, dám nói để cho một đạo diễn hạng nhất như Tôn Triệu Tường cạnh tranh cùng với một đạo diễn không có thứ hạng nào, người giống như Tôn Triệu Tường này, đây chính là người mà người bình thường có mời cũng không thể mời được.

”Phương thức cạnh tranh nhé nào, con nói đi?”

Cô Lạc có chút bất đắc dĩ hỏi.

”Quay màn diễn, thành quả của người nào tốt thì dùng người ấy.”

Lạc U cũng không vòng vèo, nói thẳng ra ý nghĩ của chính mình, thời điểm này Mã An không có danh tiếng gì, thậm chí chỉ từng quay một bộ phim thần tượng, nhưng nhân tài lúc nào cũng cần được tạo cho cơ hội mới có thể toát ra ánh sáng của về mình.

Mà đây cũng là ý tưởng của Lạc U, cho dù Mã An còn có rất nhiều chỗ không bằng được Tôn Triệu Tường, nhưng Lạc U vẫn cảm thấy Mã An mới là người chọn lựa thích hợp nhất.

Vài ngày sau, cũng là ở trong phòng làm việc của Lạc Học Tâm, Lạc U gặp được vị đạo diễn hạng nhất Tôn Triệu Tường trong truyền thuyết, là một người đàn ông hơn bốn mươi tuổi nhìn qua hết sức thẳng thắn, hẳn đang cùng Lạc Học Tâm trò chuyện với nhau, thấy Lạc U đi vào, ánh mắt của hai người cũng đồng thời rơi vào trên người của Lạc U, một là từ ái, một lại mang theo tìm tòi nghiên cứu.

Mọi người đều biết Lạc U là cháu gái của Lạc Học Tâm, nhưng khoác vào tầng áo khoác ngày, người khác cũng vẫn muốn xem đến đồ vật bên trong như cũ, nhất là một người xoi mói giống như Tôn Triệu Tường, thời điểm khi hẳn biết mình có thể cùng Lạc U hợp tác, cũng đã bắt đầu tìm hiểu các loại tin tức của Lạc U.

Tin tức của Lạc U cũng không nhiều, nhưng mỗi một cái lại đều rất có trọng lượng, khách quan mà nói, Tôn Triệu Tường tạm thời vẫn còn giữ nguyên ý kiến, hẳn là một người chỉ biết tôn trọng sự thật, sẽ chỉ tin tưởng những chuyện mà mình tận mắt nhìn thấy.

”Tôn đạo diễn, tiểu U tới rồi, có lẽ hai người nên trao đổi một chút.”

Cô Lạc bây giờ vẫn còn là dự định để cho Lạc U tiếp nhận Tôn Triệu Tường, bà thật sự có chút không hiểu nổi tại sao Lạc U lại cảm thấy có hứng thú đối với cái người tên Mã An kia như vậy, nghe tên của người kia một chút, Mã An, trời ạ, ai đặt cho cái tên như vậy a.

”Trường Giang sáng sau đề sáng trước, người mới dẫn đầu trong giới giải trí, quả nhiên là khác biệt a.”

Tuy rằng Tôn Triệu Tường còn có rất nhiều chỗ xác định được, nhưng một thân khí Lạc U lại vẫn rất hấp dẫn hẳn, hơn nữa lúc nhìn đến bản thân, Tôn Triệu Tường cũng công nhận đại bộ phận tin đồn khi nghe về Lạc U là đúng, lúc này mới tán thưởng một câu.

”Quá khen, Tôn đạo diễn không cần khách khí như vậy.”

Lạc U ngồi xuống, khẽ nở một nụ cười, đối với cái người Tôn Triệu Tường này, Lạc U không có thành kiến gì, tuy rằng chưa từng có cái cơ hội hợp tác nào, nhưng vẫn rất khâm định năng lực của người này, chỉ là lúc này đây, cô muốn dựa theo ý nghĩ của bản thân mình đi làm, mới không có dự định dùng người này mà thôi.

Ánh mắt của Tôn Triệu Tường lóe lóe, đối với thái độ lạnh nhạt của Lạc U lúc này rõ ràng là có một chút ý kiến, nhưng mà cũng không có biểu hiện ra ngoài.

Ở trong giới giải trí, Tôn Triệu Tường là tiền bối cũng là một nhân vật lớn, một đàn anh trong giới đạo diễn, là người rất có thân phận, người người nhìn thấy hẳn đều rất cung kính, cho nên thái độ như vậy của Lạc U tất nhiên là làm cho hẳn có chút không thoải mái, chỉ là bối cảnh của Lạc U rất lớn, cho dù hẳn có không thoải mái đi chăng nữa cũng không thể biểu hiện ra ngoài.

Mà điều này cũng không có thể nói Tôn Triệu Tường là không tốt, người thân ở địa vị cao càng lâu, cũng rất dễ dàng cho rằng mình là một đại nhân vật, đây cũng là điều không thể tránh khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Đoàn Làm Phim Của bố Phu Được Phu

Editor: shizuka nguyên

Lạc U cũng không có cảm nhận được sự biến hóa trong lòng Tôn Triệu Tường, nhưng có thể cảm nhận được đến một chút thái độ chính thức của Tôn Triệu Tường, không nói nhiều lắm không có nhiều ngôn ngữ cũng không tỏ rõ thái độ, đối với chuyện kịch bản vốn cũng không nói nhiều, một bộ có đáng về không có quyết định sẽ lựa chọn.

Trong lòng Lạc U biết rõ, ngược lại thái độ tốt hơn nhiều, trong ánh mắt nhìn cô Lạc của cô đều mang theo ý cười thâm ý như có như không.

Mà tâm tình của cô Lạc vốn đang tốt, ngược lại dần dần lắng xuống tới, trước khi Lạc U tới, bà cùng Tôn Triệu Tường đã có một chút thời gian để nói chuyện với nhau.

Đối với bộ phim truyền hình này cũng nói một chút, trái lại cũng chưa có xác định nhất định phải chọn Tôn Triệu Tường, nhưng rõ ràng là đã biểu đạt ra ý tứ như vậy, mà trong đó cũng đề cập tới việc để Lạc U làm diễn viên chính, bà vốn có cho rằng hai người nói chuyện thật tốt, Lạc U sẽ thay đổi quyết định, nhưng xem ra hiện tại, dường như con bé chuẩn bị đem mọi chuyện phá bỏ đầu.

Ba người ở đây có tâm tư khác nhau, nội dung nói chuyện liền trở nên có chút trống rỗng, tán dương nhau vài câu, Tôn Triệu Tường liền tạm biệt rồi rời đi.

Cô Lạc cũng không có giữ lại, đáy mắt có chút sắc lạnh, rất rõ ràng thái độ của Tôn Triệu Tường cũng làm cho bà có chút bất mãn.

”Cô, tìm Mã An đến nói chuyện đi.”

Tiền bước người ngoài đi, giọng nói của Lạc U khi nói chuyện cũng trở nên dễ chịu hơn, cô cũng không tin cô nhà mình không hiểu ý của mình.

”Tôn Triệu Tường này cũng là có chút không thức thời, nhưng mà kỹ thuật quay phim của hắn cũng khá nổi trội, có chút kiêu ngạo cũng là khó tránh khỏi, nếu như Tiểu U thật sự không thích hắn, cô sẽ tìm những đạo diễn nổi tiếng khác, về phần cái người Mã An kia, cô thật sự rất nghi ngờ tại sao lại được con coi trọng đâu?”

Cô Lạc thật sự rất nghi hoặc, cái người tên Mã An kia rốt cuộc có chỗ nào đáng giá để Tiểu U chú ý đâu.

”Ha ha, cô cần làm gì chứ, cô cứ như vậy đã không định gặp Mã An a, gặp hắn một chút đi, nhất định cô sẽ hài lòng.”

Ấn tượng của Lạc U đối với Mã An rất là tốt, hơn nữa bản thân Mã An cũng thật sự là rất tốt, thành tựu tương lai lại càng vượt qua Tôn Triệu Tường, trở thành một trong những đạo diễn nổi tiếng nhất trên thế giới, người như vậy cho dù bây giờ còn chưa có được xuất hiện, nhưng những ngày bị vùi cũng sẽ không còn bao nhiêu lâu nữa, chính cái gọi là vàng thì nhất định sẽ có ngày phát ra ánh sáng, hiện tại do cô đang đương việc phát hiện người vàng này, cái này chẳng phải là rất tốt sao.

”Được rồi, đến buổi chiều cô để cho người khác gọi hắn đến.”

Cô Lạc nói rất tùy ý, cũng không phải là bà không đem Mã An nhìn vào trong mắt, mà là đối với một đạo diễn không có một chút danh tiếng nào như thế này, thật sự là không có gì chỗ nào tốt để chú ý.

Lúc xế chiều, cùng một địa phương giống nhau, vị trí của Tôn Triệu Tường lại đổi thành Mã An, Mã An hơn ba mươi tuổi, khuôn mặt có chút anh tuấn, tuy rằng trong vẻ mặt còn mang theo một chút bất an cùng nghi hoặc, nhưng cũng coi như là bình tĩnh, sau khi chào hỏi liền là một bộ dáng ngồi chờ câu hỏi, Mã An cũng sẽ không ngu xuẩn đến mức nghĩ mình được gọi tới nơi này chỉ là để uống trà.

”Mã đạo diễn, lần này gọi anh qua đây, chủ yếu là muốn nghe một chút ý kiến của anh, đây là kịch bản của một bộ phim truyền hình, anh nghiên cứu một chút đi!”

Cô Lạc cũng không nói lời vô ích, trực tiếp liền đem kịch bản ném tới, kịch bản này là bà trực tiếp mua lại từ tác giả trong tay, sau đó lại nhờ người khác đổi thành kịch bản, bà cũng không sợ Mã An xem.

Ban đầu kế hoạch của cô Lạc cùng Lạc U là để cho Tôn Triệu Tường cùng Mã An so đấu một chút, nhưng thái độ của Tôn Triệu Tường làm cho bà rất thất vọng, trực tiếp liền bị bà loại bỏ, nhưng mà hiện tại liền để cho Mã An trực tiếp xem kịch bản, bà cũng không có bất kỳ hy vọng sẽ nhận được câu trả lời gì.

Mã An thật bất ngờ, có lẽ chuẩn xác mà nói, hắn là tương đối ngoài ý muốn, loại trình tự này hắn chưa có trải qua bao giờ, nhưng cũng không có nghĩa là hắn không rõ đây là có ý gì a, đây là người ta có kịch bản đang cần tìm một đạo diễn, mà hắn không biết là bởi vì cái gì lại đang nằm trong phạm vi suy xét, hiện tại rõ ràng chính là một giai đoạn khảo sát trước.

Tâm tình của Mã An có chút thấp thỏm, nhưng mà khi hắn nhìn thấy kịch bản liền bắt đầu chuyển tâm nhìn vào bên trong.

Lạc U cùng Lạc Học Tâm cũng không nói gì, đối với trạng thái vô cùng tập trung tinh thần của Mã An như vậy rất là hài lòng, nhất là cô Lạc, nhũ mảy, một bộ dáng muốn xoi mói nhưng cũng lại giống như không xoi mói được gì, Lạc U nhìn cũng cảm thấy rất là thú vị.

Khoảng chừng hơn mười phút sau, Mã An mới ngẩng đầu lên, có chút không quá chắc chắn nói:

”Kịch bản rất mới lạ, rất có lực hấp dẫn, tuy rằng còn có rất nhiều chỗ còn chưa hoàn thành, nhưng chỉ cần đem một vài tình tiết điều chỉnh tốt, tỷ số

nhận được nhất định sẽ không kém”

Mã An xem qua kịch bản đầu tiên cảm thấy chính là rất nghi hoặc, cấu tạo của kịch bản cần sức lực rất lớn, xây dựng hơn năm mươi tập tuyệt đối là chế tác lớn, hơn nữa còn là kịch bản mà Lạc Học Tâm lấy ra nữa, tất nhiên sẽ không kém, chỉ là kịch bản như vậy sao có thể đến phiên hần làm đạo diễn?

Càng sâu hơn, Mã An cảm thấy cũng không phải là vấn đề có thể được làm đạo diễn hay không, cái này giống như chỉ đơn giản là một cơ hội phỏng vấn cần đưa ra một vài ý kiến vậy, cũng không phải là hần có thể có được a, thậm chí, tiến thêm một bước nói ra, hay ngồi ở chỗ này, hần cũng là không có tư cách.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Chương 69.2

Editor: shizuka nguyên

Mã An là một người biết mình hiện tại đang ở vị trí nào, hần nghĩ như vậy tuyệt đối cũng không phải là một loại ý nghĩ tự ti, ngược lại hần là một người rất tự tin vào năng lực của mình, nhưng lại bất đắc dĩ với hiện thực chính là hiện thực, bây giờ danh tiếng của hần liên căn bản là không có danh tiếng, mà danh tiếng của Lạc Học Tâm cùng Lạc U cũng là cái loại vô cùng bùng nổ này, chênh lệch giữa hai bên này thật sự là có chút lớn a.

”Nói năng quang minh chính đại như thế cũng không có ý tứ gì a, nói điếm có ích đi.”

Giọng nói của cô Lạc rất sắc bén.

Ngón tay Mã An gõ một cái lên chân của mình, ánh mắt có chút cổ quái nhìn về phía Lạc Học Tâm, thế nào mà hần lại có cảm giác vị nữ vương giới giải trí này có địch ý đối với mình đâu, là ảo giác, hay là hần có chỗ nào làm không tốt? Mã An rõ ràng, nếu như Lạc Học Tâm thực sự có chỗ nào bất mãn đối với mình, vậy còn tới tìm mình làm cái gì a?

Mã An có chút nghi hoặc lại có chút ủy khuất, nhưng suy nghĩ một chút vẫn là nói vài ý kiến có độ sâu, chọn một vài vấn đề phương diện chi tiết nói ra ý nghĩ của chính mình, tuy rằng Mã An không biết vì sao Lạc Học Tâm lại tìm mình tới, nhưng rất đúng lúc chính là, gần đây Mã An cũng đang cảm thấy rất có hứng thú với đề tài như thế này, cũng đang trong quá trình cố gắng nghiên cứu, đồng thời cũng sưu tầm rất nhiều tài liệu có liên quan, một vài ý kiến nói ra lúc này, đều rất đúng trọng tâm.

Lúc mới bắt đầu Lạc Học Tâm còn không để ý chút nào, nhưng càng nghe mắt lại càng sáng, kịch bản này bà cũng đã nghiên cứu qua, tất nhiên hiểu rõ một vài vấn đề còn tồn tại trong đó, Mã An nói, có rất nhiều cái bà cũng đã nghĩ đến, nhưng cũng có một vài chỗ bà còn sót.

Mà từ đầu đến cuối, Lạc U vẫn một mực ngồi yên lặng ở một bên, không nói gì, cũng không có bày tỏ ý kiến của mình, cô chỉ là nhìn Mã An làm sao có thể dùng năng lực của mình đi thuyết phục người cô xoi mói này của cô, sau đó nhẹ nhàng nở nụ cười.

Sau đó mọi chuyện phát triển rất thuận lợi, lúc Lạc Học Tâm nói với Mã An trở về chờ tin tức sau ba ngày, Mã An liền nhận được bản hợp đồng đến từ công ty giải trí Tâm Tinh, chính thức mời hần làm đạo diễn của bộ phim “Bồ phụ được phước”.

Tất nhiên điều kiện tiên quyết là phải ký hợp chính thức cùng Tâm Tinh, trở thành đạo diễn chuyên trách của Tâm Tinh, nhưng mà sau cái này cũng không phải là do cô Lạc ký, mà là Lạc U yêu cầu, một đạo diễn có thể phát triển trở thành kim bài như vậy, Lạc U làm sao có thể bỏ qua đâu.

Lạc U thậm chí còn từng nghĩ qua, sau này liền chế tạo ra một đội ngũ kim bài, từ đạo diễn đến diễn viên chính, rồi đến biên tập quay phim chụp ảnh cắt nối chế tác hậu kỳ vân vân, đều là những tồn tại xuất sắc chuyên nghiệp nhất trong giới, mà tất cả mọi người trong đội ngũ này đều sẽ là do một tay cô bồi dưỡng lên, rất có cảm giác thành tựu a.

Ký hợp đồng hay là chưa ký hợp đồng, người trước đều tương đương với bán mình cho Tâm Tinh, người sau thì tương đương với bỏ qua một lần cơ hội vô cùng quan trọng, hơn nữa còn là một cơ hội mà câu cũng không câu được, trong chốc lát, Mã An có chút rối rắm, hần ngược lại cũng không phải là rối rắm chuyện lựa chọn gì, mà là có chút rối rắm, hần như thế nào bỗng nhiên liền gặp phải nguy cơ bán mình đâu, hơn nữa còn là cái loại tình cảnh nhất định phải bán này, kỳ quái a kỳ quái.

Cho nên sau khi rối rắm nho nhỏ này Mã An qua đi, liền không có một chút do dự nào ký xuống hợp đồng, công ty giải trí Tâm Tinh là đầu rỗng của giới giải trí trong nước quốc, có thể ký hợp đồng với Tâm Tinh, cái này đối với hần hiện tại mà nói tuyệt đối là một cơ hội không thể bỏ qua, còn cần do dự chỗ nào đâu.

Quyết định chọn vị đạo diễn Mã An này, chính là vấn đề chọn người đầu tư tài chính cùng diễn viên, về tài chính, Lạc U không chút do dự lựa chọn chính là đầu tư, hơn nữa còn là toàn bộ số vốn riêng của cô, dù sao hiện tại cô có tiền cũng không thiếu tiền, hơn nữa cũng rất tin bộ phim truyền hình này sẽ không lỗ vốn, như vậy còn có cái gì có thể do dự đâu.

Về phần vấn đề diễn viên, Lạc U cũng không khách khí, chính cái gọi là tiến cử người có tài không nhường người khác, hưởng chi là chỗ mà cái loại dựa

vào quan hệ để phát triển như trong giới giải trí loại này, Lạc U đem nghệ sĩ dưới danh nghĩa của chính mình hầu như đều xem xét qua một lần, hễ là có thể ở trong kịch bản tìm được một vai diễn thích hợp liền cho vào đoàn phim.

Hơn nữa coi như là không có vai diễn thích hợp, Lạc U cũng sẽ chuẩn bị một vai thích hợp để cho nghệ sĩ dưới danh nghĩa của cô đến xuất hiện trước công chúng, nước phù sa không chảy ruộng ngoài, nhất là một bộ phim truyền hình trăm phần trăm có thể bùng cháy, không nâng đỡ người một nhà thì còn nâng đỡ ai!

Mà có sự “giúp đỡ to lớn” của Lạc U, trong nháy mắt phần lớn các vấn đề trong đoàn làm phim liền đều được giải quyết, những người mà Lạc U đưa ra cũng không phải chỉ đơn giản là diễn viên, mà còn có một vài nhân viên hậu cần, cộng lại cũng nhanh có thể quay thành một bộ phim điện ảnh nhỏ, làm cho người ngồi ở vị trí đạo diễn như Mã An đây cũng phải cảm thán, vị tiểu thư Lạc gia này thật sự là không đơn giản a.

Ở dưới danh nghĩa của Lạc U có gần tới hai mươi nghệ sĩ, trong đó có rất nhiều nhân vật cấp thiên vương thiên hậu ảnh đế ảnh hậu tương lai, nhất là trong đó có mấy người xuất sắc nhất, còn có thể có tiềm lực vươn ra khỏi bên ngoài Châu Á hướng ra thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Chương 69.3

Editor: shizuka nguyên

Mà trong đó có một nam nghệ sĩ tên là Tề Từ Huy lại là một người được Lạc U xem trọng nhất, mặc dù mới khoảng hai mươi tuổi, nhưng đã có gần mười năm tuổi nghề, là một ngôi sao nhỏ tuổi có chút danh tiếng, chỉ là cho dù như vậy, sau khi lớn lên lại không được ai biết đến mấy, thỉnh thoảng chỉ có thể đảm nhiệm một số vai phụ không quá quan trọng ở trong một bộ phim nhựa.

Nhưng mà Lạc U lại biết, người này thiếu chỉ là một cơ hội, cơ hội có thể Nhất Phi Trùng Thiên(*), mà Lạc U chính là người đồng ý cho hắn như vậy.

(*) Nhất phi trùng thiên: Một phát liền bay lên cao.

Lúc Lạc U thâm tư lục lự(*), liền quyết định Tề Từ Huy đảm đương vai nam chính của bộ phim mới này, mà chủ yếu nam phụ nữ phụ cũng đều là người mà Lạc U chọn lựa ra.

(*) Thâm tư lục lự: Suy nghĩ sâu xa. (shizuka: Ở chỗ này vì mình thấy nếu cho câu suy nghĩ sâu xa vào sẽ không hợp nên mình vẫn giữ nguyên lại câu ban đầu nhé ^^)

Mã An vẫn bận rộn đi theo bên người Lạc U, thỉnh thoảng cũng sẽ đưa ra một vài ý kiến thích hợp, nhưng mà đối với những người được Lạc U lựa chọn ra, vẫn không có ý kiến phản đối gì, trái lại dùng một loại ánh mắt kính ngạc nhìn Lạc U.

”Lạc tiểu thư, có một vấn đề có lẽ rất là mạo muội, nhưng tôi vẫn muốn hỏi một câu, cô có cổ phần trong Tâm Tĩnh?”

Sau khi Mã An đi theo bên người Lạc U bận rộn bốn năm ngày, rốt cục nhìn không được liền dùng một loại giọng điệu như vậy đi hỏi.

”Tạm thời không có.”

Lạc U một bên nghiêng cứu kịch bản một bên trả lời, giọng nói rất là tùy ý, nhìn cũng không có nhìn Mã An một cái.

”Không có? Làm sao có thể? Cô ký hợp đồng với nhiều người như vậy, nếu không phải cổ đông, chẳng phải là ở đoạt mồi làm ăn của Tâm Tĩnh sao? Lạc tổng đối với cô thật đúng là tốt.”

Trong giọng nói của Mã An mang theo một loại hâm mộ vô cùng rõ ràng, hắn là một cô nhi, từ nhỏ cũng không biết cảm giác được người thân che chở là cảm giác gì, cho tới bây giờ lớn như vậy, cũng chưa từng được ai bảo vệ như vậy, thấy cô Lạc đối với Lạc U tốt như vậy, liền không khỏi hâm mộ.

Lạc U cười cười không có trả lời, cô út đối với cô dung túng cùng cưng chiều cô cũng biết, nhưng mà cô cũng không có có ý đi chiếm tiện nghi của cô út, những người cùng cô ký hợp đồng này đều là người mới hoặc là người không nổi danh.

Nếu như không phải là được cô xuất hiện khai thác, cũng không biết lúc nào mới có cơ hội nổi tiếng, hơn nữa cũng đều đặt trên danh nghĩa của Tâm Tĩnh, sau này cho dù không thể vì Tâm Tĩnh kiếm được nhiều tiền, nhưng cũng có thể ở trên mặt danh tiếng làm cho Tâm Tĩnh tăng thêm một phần hào quang.

”Mã đạo diễn, anh rất bất quá! (shizuka: Chính là hóng hớt đó các nàng ^^) nga, đòi nghề làm ký giả?”

Lý Hoành Vũ làm người đại diện của Lạc U tất nhiên cũng vẫn luôn theo bên người, lúc này vừa lúc nhô ra trên ghẹo nói, trải qua mấy ngày ở chung, Lý Hoành Vũ cùng Mã An phá lệ đến nói chuyện phiếm, quan hệ đã trở nên rất tốt.

Đây cũng là nguyên nhân mà Lạc U lựa chọn Mã An, bản thân Lạc U chính là một người có dự vọng nắm giữ rất mạnh, hơn nữa rất có ý tưởng, cho nên vấn đề chính là đoàn đội phối hợp với nhau, cô có thể quyết định đạo diễn, cũng có thể đè ép tính tình của mình làm người đứng xem, nhưng không có khả năng thực sự trở thành một người bị chỉ huy.

Cùng so đo với một người như Tôn Triệu Tường, không bằng lựa chọn một đạo diễn vừa thích hợp mình cũng vừa có tiềm lực(*) hơn, một đoàn làm phim hoàn toàn nằm trong lòng bàn tay của mình, mới là mong muốn của Lạc U.

(*) Tiềm lực: Khả năng tiềm tàng

Mà biểu hiện của Mã An, hiển nhiên là rất hợp ý Lạc U, có năng lực có tiềm lực, hơn nữa còn có sự nhẫn nại, thời điểm nên cao giọng thì cao giọng, thời điểm nên khiêm tốn thì khiêm tốn, tay không quá dài, miệng cũng sẽ không quá nhiều, hoàn toàn đem Lạc U đặt ở vị trí chủ đạo trong cái đoàn làm phim này, hơn nữa không có nửa câu oán hận, thậm chí là hoàn toàn phối hợp, điều này làm cho Lạc U thực sự rất hài lòng.

Lại liên tục bận rộn chừng mấy ngày, phần lớn người được chọn vào đoàn làm phim đều nhận được tin tức, nhưng có cá biệt mấy người còn đang trong vòng thảo luận.

“Vai tướng quân là tương đối quan trọng, chỗ này của tôi ngược lại có một người là lựa chọn rất tốt, cũng không biết có thích hợp hay không.”

Thanh âm của Mã An khi lời này rõ ràng là có chút mùi vị thử dò xét, hình như người được chọn này có chút vấn đề, một bên vừa nói còn một bên vừa nhìn sắc mặt của Lạc U.

“Anh là đạo diễn, nếu như anh cảm thấy hợp, thì có thể nói ra.”

Lạc U không thêm để ý nói.

“Vân Nham thì sao? Tuổi tác cũng diễn xuất đều rất tốt, cũng không biết có thời gian hay không.”

Sau một câu này hiển nhiên là Mã An để lại cho Lạc U khoảng không gian, giới giải trí chính là một nơi tràn đầy các loại bát quái(*), về quan hệ giữa Lạc U và Vân Nham cũng đang âm thầm truyền ra rất nhiều, Mã An cũng có nghe nói, nhưng cụ thể cũng không biết rốt cuộc là quan hệ như thế nào, không thể làm gì khác hơn là thử thăm dò nói.

(*) Bát quái: Tức là nhiều chuyện đầy a =))).

“Nha, đúng vậy, thế nào lại đem Vân Nham quên mất, là chú ấy đi.”

Lạc U lộ ra một thân sắc bưng bình đại ngộ(*), cô đây cũng là vì bận rộn mà có chút quên mất, vậy mà lại không nghĩ tới còn có một Vân Nham tồn tại.

(*) Bưng bình đại ngộ: Bỗng nhiên tỉnh ngộ

Lý Hoành Vũ cũng vỗ đầu mình một cái, ngay lập tức liền gọi điện thoại cho Vân Nham, sau khi Mã An giật mình liền thở dài một hơi, cũng không nhận được lắm bầm trong lòng, tin vật này quả nhiên là không thể tin a, xem thái độ này của Lạc U, rõ ràng giữa hai người là không có vấn đề gì a.

Sau khi quyết định chọn Vân Nham, mọi người lại tiếp tục thảo luận những vấn đề về những vai phụ khác, mà đang trong thời gian thảo luận, điện thoại của Mã An lại đột nhiên vang lên, Mã An gạt đầu báo cho mọi người biết một chút, liền đi tới một bên nhận điện thoại.

Lúc mới bắt đầu Lạc U còn không có để ý lắm, nhưng nhìn đến sắc mặt của Mã An càng ngày càng khó coi, thì cũng có chút nghi ngờ.

“Cái này, xin lỗi, rất xin lỗi, tôi đây không thể làm chủ, về vấn đề đầu tư đoàn làm phim có thể sẽ không chấp nhận, nếu như ngài thật sự có dự tính, cũng xin cho tôi một chút thời gian để tôi cùng nhà đầu tư bàn bạc một chút.”

Sau khi Lạc U nghe được những lời này của Mã An liền hiểu đại khái nội dung của cuộc điện thoại này, tuy rằng “Bỏ phụ được phụ” còn không có để lộ bất cứ một tin tức gì ra bên ngoài, nhưng trong giới giải trí cũng không có cái bí mật gì, mặc đến mặc đi lập tức mọi người đều biết, có người muốn đi vào trong đoàn làm phim, muốn đầu tư, muốn chuẩn bị một vài chuyện khác, phương diện này Lạc U cũng nhận được rất nhiều, nhưng mà đại đa số cũng đều bị Lạc Học Tâm cũng Lý Hoành Vũ cản lại.

Mã An lại nói một hồi lâu mới cúp điện thoại, sau khi ngồi xuống liền có chút ủy khuất nhìn về phía Lạc U.

Lạc U nhún mày, trêu đùa nói:

“Thế nào, tôi lại làm cái chuyện gì có lỗi với anh?”

Mã An này thoát nhìn thành thực ổn trọng, nhưng trên thực tế lại còn có một chút tính cách như trẻ con, cũng không biết bắt đầu từ lúc nào, luôn luôn thích giả bộ non nớt diễm dạm đáng yêu, nhìn đến mức làm cho Lạc U nổi da gà đầy người.

“Khụ khụ, tiểu U, đừng làm tôi sợ, lời này nếu như truyền ra ngoài, tôi cũng không cần ra cửa nữa, nhưng mà như đã nói qua, gần nhất thật sự tôi có chút phiền não a, trước đây muốn tìm nhà đầu tư cùng diễn viên để quay phim lại tìm không được, hiện tại cũng đều tranh nhau tới tìm tôi, tặc tặc, chênh lệch cũng thật là lớn a.”

Lời này của Mã An lại mang theo một chút mùi vị châm chọc, cái này cũng không thể trách hắn, lúc hắn tiến vào giới đạo diễn này, có thể nói là bị bỏ quên, coi như trong tay có kịch bản tốt, cũng không tìm được người đồng ý đầu tư, càng không cần phải nói đến chuyện diễn viên đưa tới cửa gi.

Nhưng từ lúc hắn ký hợp đồng với Tâm Tinh, mọi người đều biết hắn nhận được một bộ kịch bản rất có tiềm lực, những người trước đây vẫn đối xử với hắn có chút lạnh nhạt cũng đều vội vã bắt đầu tìm tới, tạo quan hệ lại tạo quan hệ, đưa tới cửa lại đưa tới cửa, có một vài nữ minh tinh còn nửa đêm gọi điện thoại tới mời, làm cho hắn cũng có chút không biết nên nói cái gì cho phải.

Chênh lệch quá lớn, tuy rằng biết rõ đây chính là xã hội hiện thực, nhưng vẫn còn có chút không thích ứng được a.

“Sau này chênh lệch sẽ càng lớn hơn nữa, thời điểm nên từ chối liền từ chối, bây giờ anh không phải chỉ là một người.”

Rõ ràng Lạc U rất hiểu vấn đề mà Mã An gặp phải, liền nói một câu nói bao hàm thâm ý như vậy.

Mã An sùng sốt một chút liền phản ứng lại, sang sảng nở nụ cười, giọng nói mang theo tự tin nói:

“Có những lời này của cô tôi cũng an tâm, không phải làm việc thật là có thấp thỏm, bây giờ tìm tôi cũng đều là những người mà trước đây tôi không đắc tội nổi, nếu không thật là làm người nhưc đầu a.”

“Nếu như anh từ chối không được, có thể trực tiếp để cho bọn họ liên hệ với tôi, trong cái đoàn làm phim này tôi sẽ không cho phép bất luận cái tồn tại không thích hợp nào, các anh chỉ cần để ý chuyên tâm quay phim là tốt rồi.”

Lời nói lúc này của Lạc U rất là có mùi vị lãnh đạo, nhưng mà người ở chỗ này nghe được cũng không có một ai cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì từ lúc bắt đầu tồn tại đoàn làm phim ở nơi này, Lạc U liền đảm nhiệm một vai như vậy.

Trải qua một năm phát triển, Lạc U khiêm tốn cũng chỉ có thể nói là tương đối khiêm tốn, cá tính cường thế của cô, năng lực cường hãn, liền bộc lộ từng chút từng chút một ra ngoài, ở hơn nữa trong vòng giải trí danh khí và địa vị, lạc u hiện tại coi như là khí phách lộ ra ngoài, bất luận là trên mặt thân phận, hay là trên mặt khí thế, cũng đều có một tia uy áp của cấp trên, làm cho người ta có loại cảm giác tâm duyệt thành phục(*).

(*) Tâm duyệt thành phục: Hoàn toàn bái phục.

“Cảm ơn, tôi hiểu ý tứ của cô, bộ phim này, tuyệt đối sẽ không để cho cô thất vọng.”

Liền giống như Vân Nham cảm kích đối với Lạc U, Mã An đối với Lạc U làm sao lại không có loại cảm giác này đâu, khi hắn nhiều lần bị cự, thời điểm thiếu hụt cơ hội cùng lòng tin nhất, Lạc U xuất hiện, không biết bởi vì nguyên nhân gì, lại kiên trì để cho hắn trở thành đạo diễn của bộ phim truyền hình này.

Ân ngộ(*) như vậy, giống như thiên lý mã gặp được Bá Nhạc(**), làm cho Mã An cho dù là vào hiệp ước bán mình như vậy, lại vẫn mang theo lòng cảm kích không cách nào có thể diệt đi như cũ, hơn nữa chính là loại hiệp ước mà người bình thường có cầu cũng cầu không được.

(*) Ân ngộ: Gặp gỡ được đặc ân.

(**) Đây là một câu chuyện mà Sở Vương bảo Bá Nhạc đi tìm một con thiên lý mã có thể đi đến nghìn dặm, Bá Nhạc đã đi tìm thiên lý mã khắp nơi, cho đến một hôm ông từ nước Tề trở về thì gặp được một con ngựa đang kéo xe muối, con ngựa một ngọc đến mức thờ phỉ phò, Bá Nhạc liền đến gần, con ngựa thấy Bá Nhạc đến gần liền hí vang như đang kể cái gì đó và ông biết đây là con tuấn mã mà ông đang tìm, sau đó ông mang ngựa về rồi chăm sóc cẩn thận, cuối cùng con ngựa này đã cùng Sở Vương rong ruổi sa trường đánh thắng nhiều trận chiến.

Qua đó cho thấy Mã An gặp được Lạc U giống như con tuấn mã kia gặp được Bá Nhạc người đã phát hiện được tài năng của nó và cho nó cơ hội thể hiện tài năng thực sự của mình. (shizuka: Cái này là mình tóm tắt, nếu ai muốn biết chi tiết có thể lên tra google nha^^)

Thời điểm Mã An chính thức trở thành đạo diễn của bộ phim này, liền từ chỗ thư ký của Lạc Học Tâm nghe được một vài tin đồn, một trong số đó là tin tức Lạc tổng chọn Tôn Triệu Tường làm đạo diễn của bộ phim này.

Hắn tự hỏi về mặt danh tiếng của mình căn bản là không thể nào có thể so sánh cùng với Tôn Triệu Tường, nhưng cuối cùng bộ phim này lại giao cho hắn, kinh ngạc không chỉ là bản thân hắn, liền cả giới đạo diễn thậm chí là giới giải trí cũng đều kinh ngạc với chuyện này.

Mã An lại vì tin tức như vậy mà được lên trang nhất của rất nhiều bài báo, nói hắn là một lần hành động liền thành danh cũng không quá đáng, nếu không cũng sẽ không có nhiều cuộc điện thoại gọi đến như vậy, tuy rằng có rất nhiều thứ trong đây cũng đều là đánh giá tiêu cực, nhưng trong giới giải trí sợ là không thể không có tin tức tiêu cực như vậy, Mã An có thể nổi tiếng, cũng đã là một dấu hiệu báo trước cực tốt, mà bây giờ chỉ cần hắn có thể đem bộ phim này quay thật tốt, như vậy giới đạo diễn trong nước nhất cũng sẽ có một vị trí của hắn!

Trải qua mấy ngày nay, Mã An cũng nghĩ qua rất nhiều chuyện, mà càng nghĩ càng rõ ràng, lòng cảm kích đối với Lạc U lại càng nhiều hơn, cũng âm thầm thề ở trong lòng, nhất định phải quay thật tốt bộ phim truyền hình này, là vì Lạc U, cũng là vì chính bản thân mình!

“Như vậy cũng tốt, tiếp tục thảo luận vấn đề phân vai đi, còn dư lại hơn mười vai đâu, mọi người có chọn được người nào thích hợp hay không, có liền báo cáo lên để cho mọi người cùng tham khảo một chút, nếu như không có liền đưa vào trong phạm vi đến thử vai, phát tin tức ra ngoài, không lo sẽ không có ai đến.”

Lạc U đem trọng tâm câu chuyện kéo trở về, một bộ phim truyền hình hơn năm mươi tập, thật sự là cần hơi nhiều nhân vật, hơn nữa nội dung của bộ phim này cũng rất phức tạp, có bao nhiêu vai quan trọng cũng không có định ra hết, bất luận là như thế nào cũng đều cần phải thử vai.

”Được, chuyện thử vai tôi sẽ sắp xếp thật tốt, trong công ty cũng đưa đến rất nhiều người để chọn, thời gian thử vai cũng có thể ưu tiên để suy nghĩ, người Lạc tổng đưa tới, nhất định sẽ không kém, nếu như không phải là Lạc tổng kiên trì muốn cho nhóm người này thử vai, có lẽ ngay cả thử vai cũng không cần.”

Mã An nói xong lấy ra một phần danh sách, đều là người mà Lạc Học Tâm chọn ra đưa tới để thử vai, bên trên có tên của mấy người làm cho hắn nhìn thấy mà thêm, nếu như không phải là Lạc Học Tâm kiên trì muốn cho những người này tham dự thử vai, Mã An thật đúng là muốn lập tức định ra đến, phải biết rằng những người này chỉ dựa vào danh tiếng thôi cũng đủ kéo tới một nhóm lớn người xem.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiều Thê Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Thử Vai Của bỏ Phu Được Phu.

Editor: shizuka nguyên

Quyết định thời gian thử vai, hội nghị liền tạm thời làm giai đoạn thông báo cho một vài người, gần đây Lạc U ngoại trừ bận rộn chuyện của đoàn làm phim mới, còn lại chính là chuyện sản xuất đĩa nhạc, buổi biểu diễn của cô mặc dù không có kiếm được tiền, nhưng nhân khí lại trở nên bùng nổ, được đánh giá vô cùng tốt, miệng truyền miệng, cộng thêm các loại tuyên truyền trên truyền thông và trên internet, có rất nhiều người đều đang mong đợi Lạc U có thể cho ra đĩa nhạc, cô Lạc cũng đã nói qua chuyện này với Lạc U, cuối cùng hai người đều quyết định cho ra đĩa nhạc, đem toàn bộ các ca khúc trong giai đoạn hiện tại của Lạc U đều thu vào trong đó.

Thời điểm Lạc U tiến vào phòng thu âm, những người khác đều đã chuẩn bị xong, Lạc U chỉ đơn giản là chuẩn bị một chút liền bắt đầu thu âm, đây cũng không phải là lần đầu tiên cô tiến vào phòng thu âm, đĩa nhạc mới cũng đã thu âm được một nửa, hiện tại đã bắt đầu cùng lúc chuẩn bị thu MV.

Lúc hoàn thành nhiệm vụ hôm nay, Lạc U mới vừa đi ra khỏi phòng thu âm liền có người đi tới trước.

”Chị Tiểu U, có thể nói chuyện một chút không?”

Một chàng trai hơn hai mươi tuổi, tóc màu vàng kim, vừa ngại ngùng vừa nở nụ cười sáng lạn, Lạc U nhìn có chút lạ mắt, nhưng mà nghe thấy có người gọi mình, liền có thể xác định được thân phận của đối phương, ở trong công ty, người có tuổi tác lớn hơn cô mà lại gọi cô là chị Tiểu U, đa số đều là người mới.

”Có việc sao?”

Thái độ của Lạc U khá là ôn hoà, cũng không có tò mò nhiều, từ trong ánh mắt của người này cô đã hiểu ý đồ đến đây của đối phương.

Chàng trai chần chừ một chút, hình như có chút xấu hổ, nhưng lại giống như quyết tâm đặt ra một quyết định nào đó, giống như đang dò xét nói:

”Em nghe nói MV của chị đang tìm người, em muốn thử xem.”

Quả nhiên, kết quả cũng không khác mấy so với trong dự đoán của cô, trong ánh mắt Lạc U nhìn chàng trai kia nhiều hơn một chút mùi vị xem xét kỹ lưỡng:

”Cậu cảm thấy mình thích hợp? hoặc là nói, cậu cảm thấy mình ưu tú đến mức có thể vượt qua những người khác?”

Nghĩ đến trong MV của cô có quá nhiều người đuổi theo xin vào, gần như là chỉ cần một câu nói của cô, liền không có người không muốn tới, nhưng người con trai không biết tên này cô ngay cả thấy cũng chưa từng thấy qua, anh ta tìm đến mình là ôm dạng gì tâm tính đâu?

Vu Kiệt bị hỏi có chút không nói gì, nói là mình thích hợp? Có thì có một chút, nhưng người nào dám cam đoan là mình thích hợp nhất, nhưng mà anh biết bây giờ MV của Lạc U là có bao nhiêu nhân tuyến, có bao nhiêu tiền bối hay hậu bối đều muốn chen vào.

”Ngay cả một chút tự tin cũng không có, cậu tìm đến tôi, cảm thấy có ích không?”

Lạc U rất nhanh liền có thể cảm giác được tâm tư của đối phương, nói xong những lời này liền rời đi, thậm chí cô cũng không biết cái người ngăn cô lại này tên gọi là gì.

”Tiểu U, người kia là Vu Kiệt, mới gia nhập vào công ty chưa tới nửa năm, đã từng diễn một số vai phụ không quan trọng ở trong hai bộ phim, tương mạo không sai, có chút tiềm lực, nhưng mà người như vậy ở trong giới giải trí có rất nhiều, cho nên cuối cùng như thế nào, rất khó nói.”

Lý Hoành Vũ đã càng ngày càng có dáng điệu của người đại diện kim bài, mọi chuyện trên dưới trong công ty đều biết, một bộ dáng vẻ rõ như lòng bàn

tay, rất có kiểu cách.

”Chọn người trong MV đã quyết định được chưa?”

Nội dung biểu đạt bên trong MV của Lạc U đều là khác biệt, như vậy cũng có nghĩa là cần những diễn viên và cảnh quay khác nhau, Lạc U đã quyết định được mấy người, nhưng còn có một phần chưa có xác định được.

”Sau khi tôi và Lạc tổng thương lượng xong, đều muốn nữ nhân vật chính do chính cô đảm nhiệm, thế nào, MV của chính mình, liền ra một chút lực đi, làm một diễn viên mà nói, thật ra thì cô vẫn là quá rảnh rồi.”

Lý Hoành Vũ làm người đại diện của Lạc U, cũng người là liên tiếp chứng kiến Lạc U thành công, nhưng mà cũng không khỏi nói ra lời nói trong lòng, Lạc U thành công thật sự là có chút quá mức buông lỏng, không lên thông báo, không tham gia hoạt động, tiệc rượu cũng không thấy bóng dáng, quảng cáo cũng chỉ nhận một hai cái, mặc dù hàng ngày cũng rất bận bịu, nhưng so với những ngôi sao bình thường, vậy căn bản cũng không gọi là bận rộn.

”Tôi rảnh rồi sao? Anh ghen tỵ à?”

Lạc U quét mắt liếc Lý Hoành Vũ, người này lúc nào cũng muốn an bài công việc cho cô, thỉnh thoảng còn nói ra một vài câu kích thích cô, không thể thực hiện được a.

”Tôi nào dám, ha ha, đi nhanh đi, đưa cô về nhà nghỉ ngơi.”

”Không cần, có Tiểu Tiêu đưa tôi về là đủ rồi, anh cũng trở về đi.”

Sau khi Lạc U rời đi, Lý Hoành Vũ liền trở về nhà, sau đó liền nhìn thấy dưới lầu nhà mình có bóng dáng của một người chút quen thuộc làm thế nào cũng không muốn nhớ lại.

Công ty giải trí Tâm Tĩnh là đầu rỗng trong giới giải trí, mà ngoài công ty giải trí Tâm Tĩnh ra, thì còn công ty giải trí Hâm Ngu và công ty giải trí Hoa Mỹ cũng đều là các công ty giải trí rất nổi tiếng, anh đã từng có một người bạn gái, bọn họ là bạn học thời đại học, nhưng mà về sau bạn gái lại tiến vào giới giải trí, hai người càng đi càng xa.

Cuối cùng cũng chỉ có thể đi tới con đường chia tay, về phần nguyên nhân, cũng rất đơn giản, con đường ngôi sao của bạn gái có chút thông suốt quá mức, sau khi ký hợp đồng với Hâm Ngu thì lại càng liên tiếp gặp may, mà anh đối với bạn gái mà nói cũng là một chướng ngại vật, hơn nữa khi đó anh không nhìn thấy tiền đồ của mình, không có tương lai, ngay cả ranh giới của giới giải trí cũng không chạm được, hai người xa nhau cũng là không thể tránh khỏi.

Anh chưa từng có chút oán hận nào với người phụ nữ kia, cho dù người phụ nữ kia rời khỏi anh ở tại thời điểm anh nghèo túng cần sự ủng hộ nhất, cho dù người phụ nữ kia đi không chút lưu tình, cho dù người phụ nữ kia làm cho anh đối với tình yêu đối với tình người đều rất thất vọng, nhưng mà anh không oán, cũng không hận, cùng với đó cũng là không muốn gặp lại người này.

”Đã lâu không gặp, Hoành Vũ.”

Chỉ là giờ này khắc này, người anh không muốn gặp lại kia lại xuất hiện ở trước mặt của anh, cười xán lạn, làm cho anh cảm thấy có chút chói mắt.

Người phụ nữ này kể từ lúc chia tay với anh, không lâu sau liền gả cho một công tử nhà giàu, bây giờ xuất hiện ở trước mặt anh như vậy, lại là vì cái gì? Lý Hoành Vũ có chút nghi hoặc, nhưng thái độ vẫn rất là tốt, lễ độ nói:

”Đúng là rất lâu không gặp, Lưu tiểu thư.”

Lưu Vũ Nghi, bạn gái trước của Lý Hoành Vũ, sau khi nghe Lý Hoành Vũ khách khí lễ độ đáp lại, sắc mặt khẽ thay đổi, nhưng rất nhanh thì liền cười càng thêm xán lạn:

”Hoành Vũ, anh khách khí quá, dù sao chúng ta cũng là bạn bè đi, gọi tên của em là được rồi.”

”Cái này không quá thích hợp đi, Lưu tiểu thư, nga, cũng không đúng, tôi nên phải gọi cô là phu nhân, thật không xấu hổ a, tôi cũng không biết tên của chồng cô, đã trẻ thế này, cô nên về nhà sớm đi, tôi còn có việc, liền cáo từ trước.”

Lý Hoành Vũ nói xong liền lui về phía sau hai bước, định đi vòng qua Lưu Vũ Nghi trực tiếp về nhà, anh cũng không muốn ở đây lãng phí thời gian với một người phụ nữ mà mình không muốn nhìn thấy nhất này.

Đã từng là tình cảm chân thành lại vì vinh hoa phú quý mà vứt bỏ mình, lịch sử đen tối như vậy anh cũng không muốn xem nữa, cho dù trong lòng không oán, nhưng anh cũng không có rộng lượng đến mức còn có thể trở thành bạn bè với người phụ nữ như vậy.

”Hoành Vũ, em muốn nói chuyện với anh, nên em có thể lên nhà anh uống ly cà phê được không?”

Lưu Vũ Nghi có chút vội vàng, cũng không quan tâm gì tới nói lời xã giao hơn nữa.

”Cái này cũng không thích hợp đi, cô có chuyện gì thì có thể nói ngay ở chỗ này, tuy rằng tôi cũng không cảm thấy chúng ta còn có cái gì để nói.”

Tính nhẫn nại của Lý Hoành Vũ đã mất hết, cũng quan tâm tới cái gì là phong độ đâu, bây giờ anh thấy người phụ nữ này đã cảm thấy chán ghét, hơn nữa cũng không phải là bởi vì chuyện cũ, mà là bởi vì dưới đáy mắt của người phụ nữ này thoáng qua một tia nịnh nọt và lợi ích!

Một nữ minh tinh đã rời ngành giải trí đã lâu và gả cho một công tử nhà giàu, nửa đêm lại xuất hiện ở trước mặt của anh, rốt cuộc sẽ là vì cái gì? Lý Hoành Vũ không cần hỏi, cũng biết tuyệt đối không phải là nguyên nhân đơn giản, nhưng bất luận là vì cái gì, thì Lý Hoành Vũ cũng không muốn biết.

”Hoành Vũ, anh sẽ không vô tình như thế đi, chúng ta cùng một chỗ lâu như vậy, bây giờ em chỉ là muốn nói chuyện với anh mà thôi, anh cứ từ chối em như thế, thật sự làm cho em cảm thấy rất khó chịu.”

Lưu Vũ Nghi hơi cúi đầu, một bộ dáng vẻ nhu nhược rất là thương tâm khổ sở, bốn chữ điềm đậm đáng yêu này cũng được phát huy rất chuẩn xác.

Nhưng mà dù có chuẩn xác hơn nữa thì cũng đều là diễn kịch mà thôi, ít nhất xem ở trong mắt của Lý Hoành Vũ chính là như vậy, người lẫn lộn trong giới giải trí, nếu như ngay cả một chút nhân lực như thế mà cũng không có, anh cũng sẽ khỏi cần phải tiếp tục lẫn lộn trong đó.

Lý Hoành Vũ không có trả lời lại ngay lập tức, mà là dùng một loại ánh mắt thâm trầm nhìn người phụ nữ trước mặt, chẳng lẽ? Vì sao một chút anh cũng đều không cảm thấy sự khổ sở của cô ta!

”Vì sao lại nhìn em như vậy? Hoành Vũ, giúp em một chút đi, em ly hôn rồi, đoạn hôn nhân này căn bản cũng không phải là do em mong muốn, lúc ở cùng với anh ta, em mới biết được là em yêu anh dường nào, hiện tại em ly hôn, em cũng không hy vọng xa vời là anh vẫn còn thích em, nhưng mà cho em một cơ hội được trở lại bên cạnh anh có được không?”

Lưu Vũ Nghi nói xong nước mắt cũng rơi xuống, hình như thân thể còn có chút run rẩy, đi hai bước về phía Lý Hoành Vũ, mắt thấy sẽ ngã vào trong ngực của Lý Hoành Vũ.

Chỉ là động tác của Lý Hoành Vũ nhanh hơn so với Lưu Vũ Nghi, anh không chút do dự liền lui về phía sau vài bước, lại một lần nữa kéo ra khoảng cách với Lưu Vũ Nghi, cũng không phải anh lãnh huyết vô tình không có phong độ, mà là lúc trải qua quá nhiều dối trá, anh đã biết được cách cất dấu tốt sự thiện lương và mềm yếu của mình, biết được lúc nào nên lui về phía sau, lúc nào nên đi về phía trước!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Kiêu Thê Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.